

Giới thiệu Vô Hạn Thay Thế Convert

« Chūnibyō Demo Koi ga Shitai! » « Tàn Thời Minh Nguyệt » đổi mới bên trong, bản hoàn tất sắp đến . « Thám Tử Conan » xong xuôi, « Black Bullet »TV bản xong xuôi, « Fate/zero » xong xuôi, « Lelouch of the Rebellion » xong xuôi, « World of Warcraft » Thượng Cổ chiến tranh thiên xong xuôi . Liên quan tới nhân vật chính hình tượng, lần nữa thanh minh hẳn vô luận xuyên qua bất luận cái gì thế giới, thay thế được bất luận kẻ nào, đều vẫn là hẳn vốn là thân thể .

CONVERTER: ٠٠Assassin^{God} ٠٠

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Vị diện chủ nhân cùng không gian chủ nhân

Xuyên việt thời gian cùng không gian, rất nhiều cái vị diện đặt ngang hàng nối liền cùng nhau.

Chúng nó là làm sao hình thành, không có ai có thể nói rõ ràng. Có điều, có thể khẳng định địa chính là mỗi một quãng thời gian, liền có số nhiều cái vị diện đồng thời sinh ra.

Sau lần đó, vị diện sinh ra tự nhiên, tự nhiên thai nghén nhân loại.

Thiên nhiên có tự mình bảo vệ cơ chế, lại như một đôi tay vô hình, trong bóng tối thao túng tất cả. Mà ở tại bên trên vị diện càng là như vậy, vì là phòng ngừa hủy diệt nguy cơ, đồng nhất thời kì sinh ra vị diện thì sẽ tự chủ tìm kiếm thích hợp nhất người quản lý.

Người quản lý, trên thực tế chính là những này vị diện chân chính kẻ nắm giữ. Khi chiếm được đông đảo vị diện tán thành, trở thành người quản lý đồng thời, cũng liền cùng các vị diện thành lập sinh tử khế ước. Quản lí hạt bên dưới vị diện toàn bộ hủy diệt một khắc, liền cũng là người quản lý tử vong thời gian.

Đương nhiên, chỉ cần người quản lý bản thân không phải ngu đến mức không thể cứu chữa, chuyện như vậy liền cũng sẽ không phát sinh.

Vị diện bản thân cũng không có ý thức, như vậy chúng nó phải như thế nào chọn lựa người quản lý?

Nguyên lai đồng nhất thời kì vị diện sinh ra thời gian, đồng thời cũng sẽ sinh ra người quản lý chọn lựa hệ thống. Cái hệ thống này thì sẽ ở rất nhiều vị diện bên trong chọn thích hợp nhất người quản lý, đem đưa vào hệ thống, tiến vào các cái vị diện tiến hành rèn luyện.

Nếu như có thể hoàn thành hệ thống ban bố các cái vị diện thí luyện nhiệm vụ, liền là làm thí luyện người chinh phục nên vị diện. Nếu như vậy, vị diện này liền trở thành thí luyện người thực tế nắm giữ vị diện. Từ vào lúc này bắt đầu, này một vị diện tương lai liền do người quản lý thao túng.

Chúng ta có sự liên bắt đầu từ nơi này, tân vị diện đã hình thành, người quản lý chọn lựa hệ thống cũng đồng thời sinh ra.

Này nhất hệ thống tên gọi liền gọi là —— Thay thế hệ thống!

Thời gian lúc năm 20XX tháng nào đó một ngày, một tên hình dạng ở 20 đến tuổi thanh niên ngồi ở một máy vi tính bàn trước, mặt quay về phía mình sử dụng 5 năm Dell máy vi tính xách tay. Hắn tay không ngừng mà kiện vào cái gì, máy vi tính màn hình LCD bên trên, vẫn bản tài liệu bên trong không ngừng nhảy lên từng cái từng cái ký tự.

Hiện tại là mùa đông, gần nhất vừa lý tóc, để thanh niên cảm thấy cái cổ có chút lạnh cả người. Cho dù ở trong phòng, hắn cũng vây quanh cái khăn quàng cổ, còn mang theo một cái nón. Ở bên cạnh hắn bày đặt một cái nho nhỏ lò lửa, kết hào quang màu vàng cùng đèn bàn trắng loáng ở đối diện màu trắng trên tường lưu lại hai loại sắc thái.

Đột nhiên, máy vi tính trong hình bắn ra một cái không biết màu trắng hình ảnh, vô cùng xảo diệu địa bao trùm ở nguyên lai văn bản tài liệu. Mà thanh niên còn còn như không biết địa nhìn mình chăm chăm trước mặt bàn phím, không ngừng kiện vào xoay quanh ở trong đầu của chính mình từng cái từng cái

vấn tự.

Khi hắn rút cục đưa vào xong xuôi sau khi, thở phào nhẹ nhõm đồng thời, ấn xuống 'Enter' . Con mắt của hắn cũng rút cục nhìn về phía máy vi tính hình ảnh, tay nhưng là đưa về phía thả ở trên bàn màu xanh lam chén nước. Thế nhưng động tác của hắn rất nhanh sẽ ngừng lại, có chút không dám tin tưởng mà nhìn trước mặt không ngừng giảm thiểu đến đếm ngược.

"Oh_no, đừng trúng độc a, ta còn không bảo tồn."

Cũng vừa lúc đó, đếm ngược rút cục đi đến cuối con đường, máy vi tính trong hình cái kia không biết bắn ra khuôn phát sinh ánh sáng dịu dịu. Một nữ tính dễ nghe âm thanh ở thanh niên vang lên bên tai:

"Thay thế hệ thống khởi động, chọn lựa mục tiêu đã đồng ý người quản lý khế ước, sẵn có vì là hệ thống chủ nhân. Hiện tại truyền tổng hệ thống chủ nhân tiến vào hệ thống, đồng thời đồng lại vị trí vị diện thời gian. . . Truyền tổng trận khởi động đếm ngược 3 giây, 3, 2, 1. . . Truyền tổng bắt đầu. . ."

Thanh niên vốn là dự định làm ra cái gì cứu lại biện pháp động tác, khi nghe đến nữ giới âm thanh thời điểm liền ngừng lại. Ngay lập tức liền nhìn thấy dưới chân của chính mình bay lên một cái màu trắng quang trợn, ánh sáng từ từ mãnh liệt đến thanh niên không thể không nhắm lại con mắt của chính mình.

Khi hắn lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, đã không ở nhà mình cái kia quen thuộc trong phòng. Trước mặt cũng không có quen thuộc máy vi tính, bên cạnh cũng không có quen thuộc giường.

Hắn vốn là ngồi tư thế từ lúc truyền tổng trận xuất hiện thời điểm, cũng đã điều chỉnh làm trạm tư. Hiện tại, hắn đang đứng ở một cái không biết tên trong điện đường.

Toàn bộ cung điện hiện hình tròn, đường kính khoảng chừng có 50 mét. Thanh niên vị trí, chính đang hình tròn trung tâm. Dưới chân là một cái đường kính ở khoảng 3 mét vòng tròn đồng tâm hình trận pháp, khoảng chừng liền đem thanh niên truyền tổng như nơi này trận pháp. Bởi vì thanh niên có thể nhìn thấy hào quang của nó từ từ mờ, cuối cùng chỉ để lại một cái khắc hoạ rất nhiều không biết phù văn bằng phẳng hình ảnh.

Toàn bộ đại diện mặt đất là hoàn chỉnh một khối, đánh bóng đến ánh sáng như gương, thanh niên thậm chí có thể trên mặt đất nhìn thấy chính mình đáng vẽ. Mà những người phù văn lại như là từ nhỏ liền ở tại trên, mà không phải ở phía sau đến vẽ lên hoặc là khắc lên.

Ngoại trừ này một pháp trận ở ngoài, ở thanh niên sau lưng, đại diện phần cuối có bảy đạo mái vòm môn. Trong đó sáu phiến là đóng, mặt trên phân biệt viết: Khu sinh hoạt, luyện công khu, tư liệu khu, trang bị khu, công pháp khu, khu thí nghiệm. Chỉ có trung gian một tấm là hoàn toàn mở ra, thậm chí ngay cả cửa đều không có, cũng không có đánh dấu tên.

Đối với những này, thanh niên chỉ là nhìn lướt qua, liền có chút ngưng trọng lần thứ hai đối mặt vừa bắt đầu liền nhìn thấy, nằm ở khác một nửa hình tròn trung tâm quả cầu ánh sáng màu trắng.

Nó ở vào một cái mới trên đài, so với mặt đất cao hơn ba cái bậc thang. Ở quả cầu ánh sáng bên dưới còn có một cái bạch ngọc bình thường cột dọc, ở đầu trên thâm xuất ra hai cái màu đen rào chắn, liền giống như là muốn liền quả cầu ánh sáng cố định ở trong đó bộ.

Nhìn thấy quả cầu ánh sáng trong nháy mắt, thanh niên nghĩ đến chính là 'Vô hạn khủng bố' Chủ thần. Thế nhưng hắn là nghe được, còn nhớ cái kia nữ giới âm thanh nói là 'Thay thế hệ thống' .

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tại sao chính mình gặp đi tới nơi này? Còn có người chủ nhân kia lại là xảy ra chuyện gì?

Thanh niên không biết, vì lẽ đó, hắn lựa chọn đứng tại chỗ yên lặng xem biến đổi.

Hiện tại, thanh niên kỳ thực tiến vào không gian này vẫn không có một phút. Ở hắn không biết địa phương, các loại tin tức đăng nhập đang nhanh chóng địa hoàn thành. Đồng thời bởi vì hắn tiến vào, rất nhiều cùng Thay thế hệ thống liên kết vị diện toàn bộ đồng lại đi, chờ đợi hắn giáng lâm.

Thời gian ngay ở như vậy trong yên lặng quá khứ 3 phút, quả cầu ánh sáng màu trắng rút cục có biến hóa. Nó ở bên trên bệ đá hình chiếu ra một vị cô gái xinh đẹp, tuổi tác lớn ước là 25 tuổi, ôn nhu dễ thân tỷ tỷ loại hình.

Màu vàng óng đại tóc quăn, vĩ đại bộ ngực chống đỡ lấy cái kia màu đỏ tổ thân lễ phục. Một bên làn váy mở xải đến bắp đùi bên trên, lộ ra bên trong màu đen thắt lưng miệt. Cái kia thẳng tắp chân thon dài, chỉ hiển lộ ra một điểm nhỏ của tầng băng chìm, liền cũng có để thanh niên cảm thấy hô hấp gia tốc mị lực.

Khi hắn nhìn thấy nữ nhân mặt thời điểm, thì có loại cũng lại đi không ra tầm mắt cảm giác. Nàng làm sao có thể mỹ để cho mình chọn không ra một tia tật xấu đây?

Màu xanh da trời không có tạp chất con mắt, long lanh nước nhuận, trắng mịn da thịt dường như trẻ con bình thường khỏe mạnh non mềm. Bên trái khoe mắt một viên lệ chí, làm cho nàng cao quý bên trong mang theo một vết khó có thể quên mê hoặc. Cái kia kiều diễm môi đỏ, phảng phất có thể chảy ra nước giống như vậy, lập loè ánh sáng long lanh.

Tựa hồ là nhìn ra thanh niên nghi hoặc, cô gái xinh đẹp hướng về hắn cười cợt: "Ta là căn cứ người trong lòng thích nhất nữ nhân hình tượng, do cái hệ thống này sáng tạo ra đến thuộc về riêng người người hướng dẫn. Không ngờ vì ta lấy cái tên sao?"

Cuối cùng này một câu nói, nàng hướng về phía thanh niên nháy mắt, trong nháy mắt liền để thanh niên dòng máu có loại muốn xông ra lỗ mũi cảm giác. Càng quan trọng chính là, hẳn biết nàng âm thanh, cái kia chính là trước nói chuyện thanh âm cô gái.

Thanh niên lúng túng tăng hắng một cái, "Tuy rằng như vậy rất thất lễ. . . Ta muốn trước tiên rõ ràng là xảy ra chuyện gì!"

Đối với này một loại nữ nhân xinh đẹp thỉnh cầu, hẳn dĩ nhiên không có trả lời ngay, liền chính hẳn đều cảm giác mình vừa không biết có phải là uống nhầm thuốc. Chỉ là, có thể rõ ràng chính là, cái mạng nhỏ của chính mình không thể dễ dàng giao ra.

Nữ nhân lý giải địa gật gật đầu, tay của nàng đưa về phía quả cầu ánh sáng hơi điểm nhẹ. Ngay lập tức hướng về thanh niên chỉ tay, một ánh hào quang thẳng tắp địa từ quả cầu ánh sáng bay ra, ở thanh niên không kịp lảng tránh thời điểm chui vào mi tâm của hắn trong lúc đó.

Giữa lúc thanh niên mặt hiện lên hoảng sợ thời gian, trong đầu xuất hiện có quan hệ này một không gian tin tức. Hắn nhắm hai mắt lại, quen thuộc nữ nhân vì hắn chọn lựa ra, có thể làm cho hắn lấy tốc độ nhanh nhất lý giải sự tình.

Khi hắn lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, hắn hướng đi ở vào trên đài cao nữ nhân, hơi có chút sốt sắng mà hỏi: "Tên của người gọi là Đại Nhi, có thể không?"

"Hừm, rất êm tai, ta cũng rất yêu thích." Nữ nhân cười cợt.

Thanh niên thờ phào nhẹ nhõm, "Vậy thì tốt." Hắn leo lên đài cao, đứng thẳng ở quả cầu ánh sáng phía trước, nữ nhân bên người, "Đại Nhi, ta hiện tại có thể làm cái gì?"

Tuy rằng hắn đã lý giải cái này chính mình trở thành chủ nhân của nơi này, đồng thời sẽ không lại dễ dàng địa chết đi chuyện này. Nhưng là hắn dù sao vẫn là người bình thường, không có sức mạnh nào. Trong đầu trong tin tức có từng nói, hắn cần muốn đi vào thế giới, sau đó hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng là, cụ thể là xảy ra chuyện gì, Đại Nhi vừa cũng chưa nói cho hắn biết.

Đại Nhi áy náy cười cợt: "Ta nhận ra được người càng yêu thích hãy nghe ta nói, vì lẽ đó cũng không có toàn bộ nói cho người. Sau đó người muốn biết cái gì liền đến hỏi ta, chỉ cần ta biết, toàn bộ đều sẽ là người biết đến.

Không gian này tên là thay thế được không gian, là tự chủ nơi sinh ra vì chọn lựa ra người quản lý tồn tại chống đỡ hệ thống. Người cần muốn đi vào mỗi cái thế giới hoàn thành nhiệm vụ, đồng thời thu được 'Điểm Thay thế'. Cái này điểm Thay thế, chính là người có thể chọn thế giới mới, đồng thời tiến vào mấu chốt trong đó. . ."

Dựa theo Đại Nhi lời giải thích, Thay thế hệ thống chính là muốn cho thanh niên tiến vào không gian sau khi thay thế được trong đó người kia vật. Nhân vật này căn cứ ở nguyên thế giới quỹ tích bên trong tâm quan trọng, có nhất định đếm phân chia.

Liên tỷ như thay thế được nhân vật chính hoặc là nhân vật chính kẻ địch lớn nhất lúc, cần điểm Thay thế mấy liền nhiều nhất. Nếu như thay thế được bình thường người đi đường nhân vật, vậy chỉ cần muốn từng điểm một điểm Thay thế liền có thể.

Có điều, còn có một cái cứng nhắc quy định: Cái kia chính là thanh niên ở nên thế giới đạt được cao nhất thực lực, là thay thế nhân vật 110. Nếu như vậy, chỉ là thay thế được người qua đường nhân vật, căn bản là sẽ không có cái gì thành tựu.

Thanh niên suy tư một chút, "Ta có ba cái vấn đề." Nếu như không giải quyết này ba cái vấn đề, thanh niên liền không cách nào an tâm bắt đầu thí luyện.

Vừa đem Aisa cùng Kenisi đưa vào tổng bộ Hải quân trong nhà, Tinh Vũ liền nhận được Đại Nhi liên lạc. . . Nàng thỉnh cầu Tinh Vũ có thể nhín chút thời gian đi nàng vị trí hòn đảo một chuyến.

Tinh Vũ trong lòng mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là đối với trong nhà bàn giao một tiếng, cười Messi trực tiếp xuyên qua rồi không gió mang, đi tới Đại Nhi vị trí có bảo thụ Adam hòn đảo —— Thánh linh đảo.

Cạnh biển sớm có tiếp dẫn nhân viên đang đợi hắn, cười 'Sừng cong': khúc ngoặt Viên Thứ đi tới thần điện trước quảng trường, sau đó lại cùng nơi này vu nữ đi tới Đại Nhi tâm cung.

Đại Nhi cũng đã đổi màu đỏ tổ chiều cao quần, phảng phất đã sớm đang đợi Tinh Vũ giá lâm. Ở nhìn thấy Tinh Vũ thời điểm, đối mặt Tinh Vũ mở ra muốn ôm ấp cánh tay, nàng cái thứ nhất làm động tác, chính là hai đầu gối quỳ xuống, dập đầu nói:

"Chúc mừng chủ nhân thành công thông qua chọn lựa, trở thành thay thế được không gian chính thức chủ nhân!"

"Ồ?" Tinh Vũ ngẩn ngơ, có chút không rõ vì sao đáng vẻ.

Đại Nhi cười từ trên mặt đất lên, vui đầu vào Tinh Vũ trong lòng, nói rằng: "Tinh Vũ, người đi theo ta, ta chậm rãi giải thích cho người nghe."

Nàng lôi kéo Tinh Vũ tay, ngồi ở một cái bàn thấp bên cạnh. Trên bàn thấp đã sớm chuẩn bị rượu và thức ăn, Đại Nhi liền cầm bầu rượu lên vì là Tinh Vũ rót ra một chén rượu.

Nhưng mà, Tinh Vũ bụng chén rượu lên nhấp một miếng liền thả xuống. Đang không có làm rõ xảy ra chuyện gì trước, hắn thực sự là không có tâm sự uống rượu. . . Cho dù nó mùi vị thật sự rất tốt.

Đại Nhi cũng nhìn ra rồi, để bầu rượu xuống, suy nghĩ một chút mở miệng nói:

"Chủ nhân, người biết, thay thế được không gian ở một lúc mới bắt đầu, nằm ở có thể số lượng không đủ trạng thái."

Nàng kêu Tinh Vũ tên thời điểm, là làm người đàn bà của hắn; mà gọi hắn là chủ nhân thời điểm, nhưng là xuất phát từ hệ thống phụ trợ nhân viên góc độ.

Tinh Vũ gật gật đầu, vào lúc ấy Đại Nhi thậm chí đều không thể nắm giữ thực thể.

Đại Nhi phảng phất rơi vào hồi ức giống như vậy, mờ ảo ánh mắt của chính mình, cho Tinh Vũ một loại mộng lung vẻ đẹp.

"Thay thế được không gian hệ thống phân làm hai bộ phận, một phần căn cứ chủ nhân người trong lòng hoàn mỹ nhất hình tượng, sáng tạo ta. . . Ta chỉ thuộc về chủ nhân người, phụ trách đối với người tiền hành chống đỡ; một bộ phận khác nhưng là làm là chủ nhân cùng vị diện trong lúc đó trung lập tồn tại, không thiên hướng với bất kỳ bên nào." Đại Nhi tiếp tục nói.

Tinh Vũ trầm mặc nghe, ở nàng lúc ngừng lại hỏi, "Người vừa nói thông qua chọn lựa. . . Giả như ta không có thông qua, người sẽ như thế nào?" Trong lòng hắn kỳ thực mơ hồ đã biết đáp án.

Quả nhiên, hắn nhìn thấy Đại Nhi lộ ra một luồng tuyệt nhưng mà vẻ mặt, "Ta chỉ thuộc về chủ nhân một mình người!" Nàng lần thứ hai cường điệu điểm này.

Tinh Vũ nắm tay của nàng cười cợt, "Như vậy, ta rất vui mừng chính mình thông qua người nói chọn lựa."

Đại Nhi đem Tinh Vũ tay nâng vào chính mình lòng dạ, "Ta cũng rất vui mừng chủ nhân của ta là Tinh Vũ người. . ." Nàng bắt đầu hướng về Tinh Vũ giải thích lên.

Thay thế hệ thống bản thân, chính là lựa chọn ngày sau rất nhiều vị diện người quản lý cùng với kẻ nắm giữ mà tồn tại. Vì lẽ đó, cái này tham gia các cái vị diện thí luyện người đến tốt cùng thế nào đây? Là có thích hợp hay không đây? Giả như không thích hợp, tất nhiên gặp tạo thành lượng lớn 'Tự do vị diện'; mà cho dù thích hợp, đến cùng lại thích hợp tới trình độ nào? Đây dù sao cũng là quan hệ đến đông đảo vị diện ngày sau có hay không có thể bình yên tồn tại chuyện quan trọng, không qua loa được.

Liên, liên có một cái thí luyện người chọn lựa, cũng chính là thay thế được không gian đối với nó lựa chọn chọn người kiểm tra. Giả như người này tại đây đệ nhất kiểm tra giai đoạn liên thất bại, cũng sẽ không tạo thành cái gì ảnh hưởng, thậm chí sẽ không sản sinh tự do vị diện.

Bởi vì hệ thống này dưới vị diện đều có nhất định tính chung, bằng không cũng không tụ tập hợp ở một cái hệ thống bên dưới. Nếu như thất bại, liên nói rõ bản thân hắn không thích hợp cái hệ thống này dưới vị diện. Đến lúc đó, thay thế được không gian thì cần lại muốn tìm kiếm người thích hợp hơn tuyển, mãi đến tận hải lòng mới thôi.

Ngược lại, một khi thành công, đồng thời hoàn thành độ vô cùng tốt, liên có thể có được thay thế được không gian tán thành.

Này kiểm tra phương pháp cũng rất đơn giản, chính là tùy cơ rút ra một cái vị diện, để kiểm tra người đến tiến hành thí luyện. Nếu như có thể thành công đến đến vị diện tán thành, liên có thể chính thức trở thành thay thế được không gian chủ nhân. Đây sau khi, hắn nếu là lại có thất bại, như vậy sẽ tạo thành 'Tự do vị diện'.

Nói cách khác, vừa bắt đầu Tinh Vũ chỉ là Đại Nhi chủ nhân, mà không trọn vẹn là thay thế được không gian chủ nhân.

Đại Nhi đang giải thích thí luyện sự tình sau khi, bổ sung nói rằng: "Chủ nhân, ngay ở trước đây không lâu, ta đã nhận được thông báo, ngài đã trở thành cái này One Piece vị diện chủ nhân. Như vậy, ngài đồng thời cũng thông qua thay thế được không gian chọn lựa, chính thức trở thành thay thế được không gian chủ nhân."

"Nhưng là, ta độ hòa hợp rõ ràng vẫn không có đạt đến 100." Tinh Vũ nghi ngờ nói, "Như vậy cũng có thể không?"

Hắn độ hòa hợp có vẻ như từ khi 10 năm trước đến 82 sau khi, sẽ không có lại thay đổi quá. Nghĩ như vậy, liên hắn cũng cảm thấy kỳ quái.

"Liên quan với cái này, " Đại Nhi cười cợt, nói rằng: "Chủ nhân, ta còn có mặt khác một ít chuyện cần hướng về ngài giải thích, ta cũng là ở gần nhất mới biết."

Nguyên lai theo Tinh Vũ thông qua chọn lựa, Đại Nhi làm hệ thống một cái phân thân quyền hạn đã gia tăng rồi rất nhiều. Bởi vậy, cũng biết một chút trước kia nàng cũng không biết sự tình.

Đầu tiên điểm thứ nhất, Tinh Vũ rõ ràng chỉ nên đạt được thay thế nhân vật 110 thực lực mới đối với. Nhưng hiện tại, hắn ở thế giới này đã đạt đến mạnh nhất trình độ. Đây rõ ràng không phải người kia trước kia thì có loại kia tiềm lực, mà là Tinh Vũ tự thân trưởng thành.

Thế nhưng, tại sao không có bị áp chế lại đây?

Đại Nhi được đáp án là: Thượng vị sức mạnh kẻ nắm giữ, có thể không nhìn 110 lần sức mạnh hạn chế!

Nói cách khác, Tinh Vũ sau này ở bất kỳ vị diện, đều có thể dựa vào tự thân nỗ lực, đạt đến vị diện người mạnh nhất trình độ.

Mà một khi trở thành vị diện chủ nhân, càng là có thể ở nên vị diện bên trong tự do sử dụng, thuộc về nên vị diện bất luận một loại nào sức mạnh. Điểm này, thậm chí có thể không trải qua học tập, không nắm giữ tương ứng huyết thống liền đạt thành.

Đương nhiên, muốn muốn đạt được sức mạnh cao hơn, tự thân tu vi vẫn cứ không thể hạ xuống. Đại Nhi thông qua mới thu được quyền hạn biết rồi một loại độc thuộc về thay thế được không gian chủ nhân đặc thù công pháp. Tu luyện loại công pháp này mới là để Tinh Vũ ngày sau bảo vệ mình thay thế được không gian thậm chí là vị diện căn bản.

Chỉ có điều, hiện tại thay thế được không gian năng lượng vẫn cứ nằm ở không đủ trạng thái, không cách nào mở ra cái kia công pháp vị trí gian phòng.

Cho tới Tinh Vũ độ hòa hợp bất mãn 100, tại sao lại trở thành hải tặc thế giới chủ nhân. . . Đáp án càng là đơn giản, chỉ cần hải tặc vị diện nhận rồi hấn người chủ nhân này, muốn độ hòa hợp làm cái gì?

Nói trắng ra, độ hòa hợp chỉ là một loại để Tinh Vũ có thể sớm được chỗ tốt, đi qua thay thế được không gian cung cấp khen thưởng biện pháp thôi.

Nghe xong Đại Nhi, Tinh Vũ có chút kích động, lại hơi kinh ngạc, hỏi:

"Như vậy, thế giới này tiếp đó sẽ thế nào? Ta đón lấy lại phải làm gì? Đúng rồi, ta chiếm được bao nhiêu điểm Thay thế? Hơn nữa, ta trước nhiệm vụ có vẻ như còn chưa hoàn thành, sau đó vẫn có thể làm. . . Àch, ta có vẻ như lập tức hỏi quá nhiều vấn đề."

Hấn nhìn thấy Đại Nhi lộ ra buồn cười vẻ mặt, không khỏi cũng bật cười.

"Nếu trở thành chủ nhân của nơi này, dĩ nhiên là muốn xen vào lý thế giới này." Đại Nhi giải thích tới đây lại suy nghĩ một chút nói rằng, "Trong tình huống bình thường, là do ta thay thế chủ nhân quản lý. Kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần bảo đảm vị diện không diệt vong là được. Nội bộ bọn họ làm cái gì, cũng có thể không cần để ý tới."

Chỉ có điều, Tinh Vũ tình huống của người có thể có chút đặc thù."

Tinh Vũ gật gù đầu, hấn tự nhiên rõ ràng Đại Nhi đang nói cái gì. Hấn ở thế giới này còn có rất nhiều người nhà, hấn có thể lập tức đưa các nàng đều mang đi, nhưng các nàng đại khái gặp lưu lại rất nhiều tiếc nuối chứ?

Tỷ như Nami, từ nhỏ nguyện vọng chính là tự tay vẽ một tấm thế giới bản đồ biển; Vivi, đang cố gắng làm tốt một vị quốc vương; Robin, muốn phải mở ra 800 năm trước trống không một trăm năm. . .

Hấn sẽ chọn đưa các nàng ở lại thế giới này, tiếp tục các nàng cố sự, nhưng hấn làm sao có khả năng hoàn toàn bỏ mặc không quan tâm đây?

"Vì lẽ đó, ta nghĩ Tinh Vũ người có thể trước tiên đi cái kế tiếp thế giới thí luyện. Còn nơi này, thì lại có thể giao cho lộ cứu, Avril na các nàng đến tiến hành quản lý, thậm chí vẫn cứ bảo lưu người phó chức Nguyên soái."

Sau khi nói đến đây, Đại Nhi trên mặt có một tia nghịch ngợm, "Từ xưa tới nay chưa từng có ai nói vị diện chủ nhân, không thể thực tế sinh sống ở vị diện bên trong. Như vậy không phải càng có lạc thú sao? Hơn nữa, ta luôn cảm thấy như vậy khá là đối với khẩu vị của người."

Tinh Vũ suy nghĩ một chút, liền rõ ràng Đại Nhi ý tứ. Nàng là nói, có thể ở tận rên luyện thế giới thành lập truyền tông trện, một khi hải tặc thế giới cần hấn cái này phó nguyên soái đứng ra thời điểm, hấn liền lại trở về lấy phó nguyên soái lộ diện là có thể.

Cho tới bình thường, lại như là hấn thường thường rồi đi bản bộ xuất ngoại nghỉ phép như thế. Chỉ có điều, cái này nghỉ phép là đến một thế giới khác đi tới.

Ngược lại cũng giống như vậy, hấn ở thế giới kia muốn thế giới này nữ nhân, liền thông qua truyền tông trện về tới đây xem nhìn các nàng.

Nghĩ rõ ràng Tinh Vũ cười cợt, "Thế giới này hải quân cùng với thế giới chính phủ nên cảm thấy cao hứng, bọn họ nhưng là có một cái làm vì là vị diện này chủ nhân phó nguyên soái."

Đại Nhi che miệng cười khế, "Chờ người trở thành hải quân nguyên soái, lại làm chuyện kia, thế giới chính phủ cùng hải quân vốn là muốn trở thành nhà chúng ta."

"Nói tới cũng là!" Tinh Vũ nói rằng, "Chúng ta bây giờ đi về thay thế được không gian ba, ta muốn lựa chọn một hồi cái kế tiếp thế giới."

"Vâng." Đại Nhi nói như vậy, mở ra một đạo truyền tông trện, theo hào quang màu trắng, hai người biến mất ở hải tặc vị diện.

Thay thế được trong không gian hình tròn bên trong cung điện, đường kính vì là ba mét vòng tròn đồng tâm hình trện pháp ánh sáng lấp lánh, hai bóng người hiển hiện ở đây.

Chờ ánh sáng biến mất sau khi, Tinh Vũ hướng bốn phía nhìn một chút, chú ý tới trước kia 6 phiến đóng chặt mái vòm môn, có một tấm đã mở ra. Nó mặt trên đánh dấu một cái tên —— khu sinh hoạt.

Nghĩ đến, ngày sau hấn cùng với người đàn bà của hấn liền có thể tự do tiến vào nơi đó ở lại. Còn cái khác, nên cần hấn tiếp tục được càng nhiều vị diện tán thành, có khả năng sử dụng.

Tinh Vũ tạm thời cũng không vội vã, theo Đại Nhi đi tới lần trước Đại Nhi đứng thẳng cái kia bình đài —— bạch ngọc giống như trên cột dọc, có một cái phát sáng viên cầu. Lần trước, hắn liền đem tay xen vào trong đó, tùy cơ tiến vào One Piece thế giới.

Lần này, không cần Đại Nhi nhắc nhở, Tinh Vũ lần thứ hai đưa tay xen vào. Hắn tưởng tượng, để nó dựa theo hắn yêu thích thay đổi hình dạng, trở thành một cái màn hình điện tử.

"Như vậy thuận tiện có thêm!" Hắn nói rằng, trở thành thay thế được không gian chính thức chủ nhân hắn, lại về tới đây thời điểm, cũng rõ ràng rất nhiều thứ.

Đầu tiên, điều đi ra chính là hắn ở hải tặc vị diện thu hoạch:

- 1, 'Xúc tiến người cá, người cá cùng nhân loại bình đẳng ở chung' series nhiệm vụ hoàn thành, được 15000 điểm Thay thế;
- 2, khởi xướng 'Hải tặc cải tạo kế hoạch' cũng thực thi, được 15000 điểm Thay thế;
- 3, bảo vệ mấy hòn đảo miễn dư hủy diệt, được 30000 điểm Thay thế;
- 4, thực thi Tứ hoàng cùng Vương Hạ Thất Ngũ Hải, được 10000 điểm Thay thế;
- 5, Râu Trắng ủy thác, trạng thái: Chưa hoàn thành.

Như vậy, cộng được 70000 điểm Thay thế.

Tinh Vũ gật gật đầu, đối với bên người Đại Nhi nói rằng, "Ta lần này có phải là thu hoạch rất nhiều?"

"Hừm, " Đại Nhi trả lời, "Này dù sao cũng là một cái hơi hơi cao đẳng một điểm vị diện."

"Giúp ta triệu tập tân vị diện, phải đợi cấp phổ thông điểm." Tinh Vũ nói rằng.

Trong lòng hắn dù sao cũng hơi lo lắng, vẫn tiến hành đẳng cấp cao vị diện là không sai. Nhưng quen thuộc sau khi, lại tiến vào cấp bậc thấp thế giới, sẽ cảm thấy rất không có gì hay.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không luôn luôn ham muốn tiến hành cấp bậc thấp vị diện. Đây là một loại điều hoà, dựa theo hắn cần từ thấp đến cao, trung gian lại có thể quay lại hoặc là nhảy lên một hồi.

Nói trắng ra, lựa chọn thế nào còn chưa là do chính hắn quyết định?

Tinh Vũ con mắt nhìn mới ra hiện vị diện danh sách: 《 IS 》, 《 Robotech 》, 《 Gundam W 》, 《 Thám tử lừng danh Conan 》. . .

Khi thấy Gundam W thời điểm, Tinh Vũ đột nhiên có chút động lòng. Nam nhi tốt làm mở lên đến, nhưng 'W' hắn không thích. Hắn ở liệt trong ngoài tìm tòi một hồi, tìm tới 《 Gundam Seed 》.

Đại Nhi đem về mặt của hắn biến hóa đều nhìn ở trong mắt, không khỏi buồn cười, 'Tinh Vũ thật đúng, mặc kệ lựa chọn cái gì, đến cuối cùng không cũng là muốn rèn luyện sao?'

Kỳ thực, dựa theo ý nghĩ của nàng, vẫn như cũ sử dụng tùy cơ phương pháp tốt nhất. Dù sao, vừa bắt đầu liền đem yêu thích thế giới đều rèn luyện, càng lưu lại một ít không thích thế giới. . . Hậu kỳ rèn luyện hắn nhất định sẽ cảm thấy rất vô vị.

Thế nhưng, thân là hắn người ủng hộ, lại sâu sắc yêu hắn. Bất luận hắn muốn phải làm sao, nàng đều gấp yên lặng mà tiếp thu.

"Ta liền lựa chọn này 《 Gundam Seed 》." Tinh Vũ chỉ vào danh tự này nói rằng.

"Như vậy, Tinh Vũ lần này muốn thay thế được ai?" Đại Nhi tò mò hỏi.

"Cái này mà!" Tinh Vũ hơi mị một hồi con mắt, nói rằng: "Ta lựa chọn thay thế được. . ."

Không lâu sau đó, ở Hancock mọi người vẫn cứ ở vĩ đại đường hàng hải trước giữa đoạn đi thời điểm, Tinh Vũ mang theo một cái hải tặc thế giới một người phụ nữ tiến vào thế giới mới.

"Tinh Vũ, người lần này muốn muốn đi đâu cái thế giới?"

Đại Nhi vẫn là một bộ màu đỏ tổ thân lễ phục váy, ở cao cao xê tà làn váy dưới ẩn hiện màu đen thất lung trường đồng miệt. > > nàng đứng ở Tinh Vũ bên người, nhẹ nhàng bát nhức nhích một chút thái dương màu vàng óng hơi tóc quần tia. Cặp kia đôi mắt đẹp lưu chuyển trong lúc đó, nồng đậm hiếu kỳ ý vị tiết lộ mà ra.

Lần thứ hai đứng ở này thay thế được bên trong cung điện, lựa chọn cái kế tiếp muốn đi thế giới, đã là lên đến Seed thế giới sau trận chiến 5 năm. Bây giờ, coi như là hắn vì cái kia mấy cái mới vừa vừa ra đời hài tử, cố ý điều chỉnh nơi đó thời gian, cũng đã tới có thể kéo dài cực hạn.

"Ta đệ một thế giới đi tới có thể được xưng là kỳ huyền thế giới, thứ hai thế giới đi tới khoa học kỹ thuật thế giới. Lần này, ta dự định đi cái cổ trang thế giới." Tinh Vũ không do dự mà nói rằng, đây là hẳn tới nơi này trước đã sớm nghĩ kỹ, "《 Tàn Thời Minh Nguyệt 》, cái này. . . Đại Nhi, ngươi cảm thấy thế nào?"

Liên quan với thế giới này, hẳn tự thân hiểu rõ cũng không nhiều. Lúc trước có thể biết tên của nó, hay là bởi vì nó là bộ thứ nhất Trung Quốc 3D võ hiệp hoạt hình duyên cớ. Có điều, ngay cả như vậy, hẳn cũng sẽ không sợ hãi mấy may.

"Tuy không phải có ý định, có điều Tinh Vũ vận may của ngươi nhưng là vô cùng tốt." Đại Nhi nở nụ cười, "Hơn nữa, ngươi muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, Đại Nhi cũng không dám can thiệp."

"Vận khí vô cùng tốt, ngươi chỉ cái gì?" Tinh Vũ nghi hoặc mà nhìn nàng.

Đại Nhi chỉ chỉ đóng trong môn phải trong đó một tấm, trắng nõn ngón tay thon dài múa trong lúc đó, một cái dường như tập tồn năng lượng quả cầu ánh sáng xuất hiện ở cánh cửa kia trước. Quả cầu ánh sáng trung bộ trở lên vẫn cứ có 23 vị trí trống rỗng, còn lại bộ phận bị phảng phất chất lỏng màu xanh lam nhạt năng lượng chiếm cứ.

"Thế giới One Piece tồn trữ một nửa năng lượng, Seed thế giới tồn trữ còn lại nửa dưới 13. Mà cuối cùng 23, liền vừa vặn có thể bị Tàn Thời Minh Nguyệt thế giới này năng lượng lấp kín. . . Cánh cửa kia liền có thể mở ra." Đại Nhi nói rằng, "Đến lúc đó, ngươi liền có thể tu luyện một loại có thể ở tùy ý thế giới thông dụng năng lượng."

"Ta ngược lại thật ra hi vọng nó có thể càng sớm hơn mở ra một ít." Tinh Vũ ngạc nhiên lắc đầu, "Lần này đi Tàn Thời Minh Nguyệt, ta nhớ rằng nơi đó là sử dụng nội công chiến đấu. Nội công, coi như là ta cũng phải tu luyện mới có thể có."

"Vậy ngươi phải đợi lần sau lại lựa chọn nó sao?" Đại Nhi trêu ghẹo, "Ta có thể giúp ngươi lựa chọn một cái khác kỳ huyền loại, đồng thời năng lượng cũng với bằng nhau thế giới nha."

"Không, chính là cái này!" Tinh Vũ trắng Đại Nhi một chút, để người sau khanh khách địa nở nụ cười.

Lựa chọn thế giới, liền bắt đầu lựa chọn muốn lấy đại nhân vật, cùng với tiến vào thời gian. Tinh Vũ lựa chọn thay thế được 'Hạng Thiếu Vũ', tiến vào thời gian là mới vừa vừa ra đời. Hẳn này không phải là vì đi một lần nữa trải nghiệm một hồi làm trẻ con, thuần túy là cổ nhân nếp sống cùng hẳn có rất lớn không giống, làm trẻ con có thể mang những này từ đầu học lên.

"Như vậy, ngươi lần này muốn dẫn ai tiến vào đây?" Đại Nhi cuối cùng hỏi.

Tinh Vũ tay vung nhúc nhích một chút, từ thế giới One Piece triệu tập một tên người hầu gái lại đây, chính là lúc trước từng cùng Tinh Vũ cùng đi thế giới mới bốn tên bên trong đem đẳng cấp người hầu gái chỉ —— sử dụng song đoàn kiểm cường tập ám sát chuyên gia Fanny.

Có thể là hoàn cảnh đột nhiên biến hóa, làm cho nàng vẫn còn hồ đồ trong lúc đó. Có điều, nhìn thấy Tinh Vũ sau khi, nàng vẫn là theo thói quen hơi gấp cong được rồi người hầu gái lễ tiết.

"Chủ nhân, ngươi tìm ta?" Nàng hỏi, khuôn mặt vẻ mặt cũng không có cái gì biến hóa lớn, liền ngay cả âm thanh cũng mang theo vài phần mát lạnh.

Tinh Vũ cũng không nói lời nào, mà là bắn ra một cái ngón cái kích cỡ tương đương nhạt quả cầu ánh sáng màu vàng tiến vào Fanny mi tâm. Nữ tử cái kia cất nước hai con ngươi hoảng hốt nhắm mắt, lập tức quỳ một chân trên đất.

"Nhất định sẽ làm cho chủ nhân thỏa mãn!"

"Này ta tin tưởng." Tinh Vũ gật gật đầu, "Có điều, ta đem tên của ngươi sửa đổi một chút được rồi, để nó càng phù hợp thế giới kia. . . Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là 'Yêu Nguyệt' . Đúng rồi, phải nhớ kỹ, nơi đó dù sao cũng là cổ trang thế giới, nhưng là không thể lại xuyên người hầu gái trang phục."

"Vâng, chủ nhân, Yêu Nguyệt lĩnh mệnh." Nàng lập tức liền sử dụng Tinh Vũ cho tên của nàng tự xưng.

Tinh Vũ cùng Yêu Nguyệt nói chuyện thời gian cũng không lâu, Đại Nhi đã cùng hệ thống tiến hành câu thông, vì là Yêu Nguyệt sắp xếp thân phận. Nàng đem cái kia nói cho Tinh Vũ, nhìn hẳn có hài lòng hay không. Nếu là không hài lòng, vậy cũng chỉ có thể chính mình tiêu tốn điểm Thay thế tiến hành thay đổi.

"Về mặt thân phận không có vấn đề." Tinh Vũ suy nghĩ một chút sau nói rằng: "Có điều, ta nhớ rằng cái kia cổ sự nhưng là có trước sau hai cái nhân vật chính. Vì lẽ đó, cổ sự nên chia làm hai cái thời kì. Ngươi để Yêu Nguyệt tiến vào cái thứ nhất nhân vật chính cũng đã tồn tại thời kì được rồi, ta bàn giao cổ sự tình có thể từ nơi nào bắt đầu."

"Cần phải hao phí 5000 điểm Thay thế tiến hành thay đổi, không thành vấn đề chứ?" Đại Nhi hỏi.

Trước kia hải tặc thế giới xong xuôi sau, Tinh Vũ có 70000 điểm Thay thế. Về sau, lựa chọn lên đến Seed thế giới, đồng thời thay thế được Durandal nghị trưởng, cộng tiêu tốn 5000 điểm. Đối với lúc đó hệ thống vì là Olivia sắp xếp thân phận, Tinh Vũ cũng không có thay đổi, cũng không có mặt khác tiêu tốn.

Như vậy, Seed thế giới nhiệm vụ đoạt được như sau:

Cứu vớt Junius 7 dân chúng, khen thưởng 3000 điểm;

Hộ tống Archangle, khen thưởng 2000 điểm;

Kết thúc lần thứ nhất ZAFT cùng liên hợp chiến tranh, khen thưởng 3000 điểm;

Mở ra lần thứ hai ZAFT cùng liên hợp chiến tranh, khen thưởng 1000 điểm;

Triệt để tiêu diệt màu xanh lam cục Ba Tư cùng LOGOS, khen thưởng 5000 điểm;

Chấp hành Destiny kế hoạch, khen thưởng 3000 điểm.

Trong đó, vì khiến Junius 7 hài cốt không đến nỗi đối với Trái Đất tạo thành thương tổn, sử dụng hải tặc thế giới vật phẩm, tiêu hao 1000 điểm Thay thế. Hợp hải tặc thế giới được điểm Thay thế, tổng cộng 81000 điểm.

"Lựa chọn Tàn Thời Minh Nguyệt cùng thay thế được Hạng Thiếu Vũ, tiêu tốn 1 vạn điểm Thay thế, lại khấu trừ 5000 điểm thay đổi Yêu Nguyệt tiến vào thời gian. . . Thao tác hoàn thành!"

Ở Đại Nhi thông báo hệ thống sau khi, máy móc âm ở trên cung điện vang lên. Về sau, Yêu Nguyệt thân thể trước tiên bị màu trắng quang mang bao vây, biến mất ở bên trong cung điện. Tiếp theo chính là Tinh Vũ, hần cùng Đại Nhi lẫn nhau gật gật đầu, cũng rời đi đại điện bị truyền tống vào đến Tàn Thời Minh Nguyệt thế giới.

Ngày hôm đó, nước Sở đô thành Thọ Xuân nào đó điều rộng rãi tảng đá trên đường phố, truyền đến 'Đạp đạp đạp' cất bước bên trong móng ngựa âm. Như chỉ nghe thanh, liền cảm thấy hần là một con ngựa phát sinh. Nhưng mà thanh âm kia to nhỏ, làm thế nào cũng không cách nào để nó tại đây gây sự bên trong bị quên.

Mọi người dồn dập hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại. Đầu tiên ấn vào mí mắt, chính là cái kia trôi nổi ở trên cột cờ, màu lam nhạt cờ xí bên trong thêu chữ lớn màu trắng —— 'Hạng' . Lại nhìn phía dưới, xếp thành hai hàng tiến lên bên trong đội ngũ, rõ ràng có vượt qua 20 kỵ.

Không ít người trên mặt đều lộ ra kinh sợ, sau đó lại là thoải mái. Từ bọn họ khe khẽ nói nhỏ bên trong, không khó nghe ra đối với con kia kỵ binh kính nể.

"Hóa ra là Hạng lão tướng quân, định là đại vương lại tìm hần đi trao đổi đại sự đi." Một tên quần quít lấy khăn đội đầu 30 tuổi khoảng chừng nam tử phảng phất lăm lăm bầu bĩnh giống như mà nói rằng. Không phải trong lòng hần đối với vị kia đại vương không có kính nể, mà là vị kia đại vương nhưng như hần nói tới như vậy, làm không được đại sự gì.

Bên cạnh hần một tên đội mũ người đàn ông trung niên phụ họa: "Đúng đấy, chúng ta nước Sở cũng chính là dựa vào Hạng lão tướng quân, mới có thể không chịu đến nước Tần mơ ước. Không có chiến tranh uy hiếp, chúng ta cũng mới có thể đáng đáp như vậy khoái hoạt."

Nam tử liếc mắt nhìn hần, sau đó gật gật đầu.

Tương tự như vậy đối thoại nói liền không dứt.

Đề tài bên trong vị lão tướng kia quân, kỳ thực cũng nằm ở kỵ sĩ trong đội nhóm, hơn nữa tương đương địa làm người khác chú ý.

Hai hàng cầm trong tay giáo giáp bạc kỵ binh, phía trước sáu cái phụ trách mở đường, khiến người qua đường dồn dập tránh với con đường hai bên. Lão tướng quân ở tại bọn hần sau khi, cờ xí trước, cưỡi một con ngựa cao lớn đi ở giữa đường.

Từ ngay ngắn khuôn mặt trên có thể thấy được, hần tuổi tác dĩ nhiên quá năm mươi. Nhưng mà cặp kia mục không có một chút nào vẩn đục, để lộ ra quân nhân đặc hữu kiên nghị, đồng thời lại tràn ngập một cỗ cùng tuổi tác tương xứng hợp trầm ổn. Máu đen khôi giáp nên có thật nặng mấy chục cân, nhưng không cách nào ép loạn hần kiên cường sống lưng. Cùng dưới thân vật cưỡi kết hợp lại, toàn thể làm cho người ta một loại uy phong lẫm lẫm cảm giác.

Giờ khắc này, tỉ mỉ người sẽ phát hiện, mi tâm của hần nhú lại, làm như đang suy nghĩ cái gì vấn đề khó. Chỉ nghe hần cái kia tình cờ trong lúc vô tình lăm lăm bầm lồi ra : mở miệng trong thanh âm, có như vậy một câu nói.

"Nên lấy cái tên là gì đây?"

Nguyên lai, lão tướng quân chính đang phiền não cho mình sắp sửa sinh ra tôn tử đặt tên.

Đột nhiên, chính tề tiếng vó ngựa bị quấy rầy, lão tướng quân vật cưỡi dĩ nhiên vung lên móng trước, đồng thời hí lên lên. Lão tướng quân bản năng tính địa kẹp chặt bụng ngựa, nắm chặt dây cương, trong miệng phát sinh ngựa mã âm thanh động viên chính mình vật cưỡi. Nó đây là làm sao? Một bộ chấn kinh sau mô dạng.

Cùng đồng thời, trên mặt đất nổi lên một luồng phong, cái kia thổi bay bụi mù đủ để mờ hồ người hai mắt. Nhưng mà lại trong nháy mắt liền lắng lại lại đi, giữa lúc mọi người không hiểu ra sao thời gian, có người rụt rè địa chỉ vào bầu trời, run rẩy hô:

"Nhanh. . . Mau nhìn!"

Mọi người theo cánh tay của hắn nhìn tới, chỉ thấy xa xa xanh thẳm không mây bầu trời gió nổi mây vần. Mấy hơi thở trong lúc đó, cũng đã mạn lại đây, phảng phất một luồng gấp gáp bão táp chính đang nổi lên. Mọi người trên mặt đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi, giữa há hốc mồm không phát ra được thanh âm nào đến. Nhưng mà, này cũng không phải vì cái kia tầng mây, mà chính là cái kia phá vân mà ra quái vật khổng lồ.

Đỉnh có sừng, môi có râu, thân có lân, phúc có trảo, cho dù quay quanh tựa hồ cũng có năng lực đủ bao trùm nửa cái thành bình thường to nhỏ. Nó mở ra giống như hổ đen miệng lớn, tia chớp màu trắng thành hình. Ở một tiếng sấm nổ sau khi, hóa thành một đạo răn bạc thoán xuống mặt đất nơi nào đó.

Tiếp đó, phong lữ, tán mác, phảng phất hết thấy đều chưa từng xảy ra giống như vậy, bầu trời lần thứ hai trở về trong suốt. Quá nhanh, thật là làm cho người ta chấn kinh rồi, bởi vậy mọi người còn phản ứng không kịp nữa chuyện mới vừa phát sinh, nó cũng đã kết thúc.

Có điều, làm đường phố này trên duy nhất phi phạm nhân vật, Hạng lão tướng quân nhưng là vô số lần ứng đối quá thay đổi trong nháy mắt chiến cuộc a. Hắn lập tức phản ứng lại, cái kia tia chớp hạ xuống phương hướng, có thể không chính là mình nhà vị trí sao?

"Không được!"

Hắn ở hô lên câu nói này thời điểm, đã bỏ rơi phía sau các kỵ sĩ giục ngựa lao nhanh đi ra ngoài. Thời khắc này, tâm tình của hắn thấp thòm ở chinh chiến một đời đến nay cũng chưa bao giờ có. Làm sao cũng không nghĩ ra được, mình rốt cuộc đã làm gì sẽ chọc cho ra thiên phạt sự tình. Nhưng nếu không phải nói, cái kia lại là xảy ra chuyện gì?

Nửa khắc đồng hồ sau khi, đã có thể xa xa mà nhìn thấy chính mình 'Hạng phủ' cửa lớn. Bên ngoài tụ tập thâm hậu bức tường người, hắn là bị cạnh cửa hộ quân cách trở không cách nào tới gần chứ?

Hạng lão tướng quân ngồi ở trên ngựa nhìn ra xa, thấy những người hộ quân tuy rằng trên mặt hơi có kinh hoảng, nhưng vẫn cứ quân dung chỉnh tề. . . Hắn đáy lòng tăng đá lớn hạ xuống không ít.

Chiến mã chạy băng băng âm thanh quấy nhiễu đến đoàn người, bọn họ thoát thân giống như địa hướng về hai bên phân tán ra. Hạng lão tướng quân đến trước cửa vừa mới lòi lại dây cương, để chiến mã ngừng lại. Hắn nhảy xuống chiến mã, sai bước hướng về trước cửa bậc thang đi đến.

Bậc thang đỉnh chớp, chính ở trước cửa lấy quái lạ về mặt đi tới đi lui thanh niên, nhìn thấy hắn sau khi lộ ra mừng rỡ về mặt.

"Cha, ngài có thể trở về." Hắn vẫn an nói.

"Trong nhà khỏe không?" Hạng lão tướng quân bước chân liên tục, bước vào sau đại môn, lập tức hỏi.

"Hừm, vẫn khỏe! Chỉ là. . ." Thanh niên kia có chút do dự, thấy lão tướng quân biểu hiện trên mặt kinh chuyển thành nghiêm khắc, hắn lập tức lại nói tiếp: "Chỉ là ra kiện quái. . . Khặc, hắn là chuyện tốt chứ?"

"Đến cùng xảy ra chuyện gì?" Hạng lão tướng quân rốt cục đứng lại, đồng thời quay đầu lại trừng mắt hắn. Lúc nào, chính mình đứa con trai này nói chuyện bắt đầu bừa bãi.

Tên là Hạng Lương, tướng mạo chỉ có thể có thể xưng tụng là công chính, là Hạng lão tướng quân bảy con trai một trong. Cũng dường như Hạng lão tướng quân bình thường từ nhỏ tập trung vào trong quân, hắn hiện tại chính ăn mặc hơi mang hoa văn xanh đen sắc võ nhân trang phục.

"Cha, việc này. . . Ta cũng không biết nên làm sao nói với ngài, vẫn là chính ngài tới xem một chút đi." Thanh niên nói, hướng phía trước dẫn đường, càng hướng về hậu đình nữ quyền chỗ ở đi đến, "Há, đúng rồi, đại tẩu sinh một cái cậu bé. . . Liên trên bầu trời xuất hiện Long thời điểm."

"Ồ?" Hạng lão tướng quân sờ sờ trên cằm râu ngắn, mơ hồ nhưng đã có chút suy đoán. Lại một đoạn đường, Hạng Lương quả nhiên mang theo hắn đến rốt cuộc tức sinh sản ngoài cửa. . . Hắn cũng không khỏi vì chính mình nhìn thấy mà ngây người.

Chỉ thấy cánh cửa kia trước dưới bậc thang có chút cháy đen thiêu đốt dấu vết, bên trong tạo thành bốn cái ngay ngắn nước Sở văn tự:

"Truyền nhân của Rồng!"

Chúng nó lại như là bị người làm liền một mạch giống như, thật sâu điều khắc ở cái kia to lớn trên tảng đá.

Hạng lão tướng quân ở lại một hồi sau khi, không nhìn được nhìn về phía Hạng Lương, người sau gật gật đầu. Nghĩ đến, cái kia chính là bầu trời Thanh Long hổ dưới tia chớp thành hình đồ vật.

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hạng gia thiếu chủ cùng tuỳ tùng nha đầu

"Thiếu chủ xưa nay không khóc đây."

"Đúng rồi, thiếu chủ muốn thuận tiện thời điểm, cũng sẽ giờ tay gọi chúng ta."

"Thiếu chủ ngày hôm nay cho lão chủ nhân một cái ánh mắt bất nạt."

"Ây. . ."

. . .

Vì là để tránh bị đại vương ngờ vực, cùng với thiên hạ cái khác chur hầu mơ ước, Hạng lão tướng quân đang nhìn đến khối này viết có 'Truyền nhân của Rồng' tảng đá lúc, lúc này liền roi xuống lệnh cấm khẩu. Đầu tiên đề nghị từ Hạng Lương tìm tin cậy quân sự, thợ thủ công, đem cái kia tảng đá đào móc ra tảng đến trong kho hàng. Lại tìm người một lần nữa vận đến tảng đá, lấp bằng khối này chỗ trống.

Hạng gia cửa lớn đóng chặt, mấy ngày bên trong không tiếp khách, cũng không có ai ra ngoài. Sau đó có người truyền đến Sở vương coi như thời sự tình dò hỏi, Hạng lão tướng quân cũng chỉ là xưng người nhà chịu đến cái kia tia chớp kính hải, sinh một con bệnh nặng.

Có quan hệ Thương Long hạ xuống tia chớp đánh trúng nước Sở Hạng thị bộ tộc, nhưng không người bị thương nghe đồn ở cái kia sau khi nửa tháng liền truyền khắp bảy quốc, trở thành lúc đó nóng nhất một cái đề tài. Chỉ là, đề tài này không có đến tiếp sau thăng hoa, rất nhanh sẽ lại bị người môn cho quên lãng lại đi.

Mà ở nước Sở đô thành Thọ Xuân, Thương Long sự kiện quá khứ hai tháng sau, sốt dẻo nhất đề tài, đã chuyển đổi vì là Hạng gia thiếu chủ ngày hôm nay lại đã làm những gì. Mọi người ở vui cười, kinh ngạc sau khi, cũng biết Hạng gia thêm một vị thiên tài. Vì thế, mộ danh mà đến muốn cùng Hạng thị bộ tộc thông gia thị tộc đại tính, hầu như giẫm nát Hạng gia cửa lớn.

Vừa là nước Sở Hạng thị bộ tộc hậu nhân, cái kia tất nhiên là không lo hôn nhân đại sự. Hạng lão tướng quân phái mấy con trai ở tiếp đón những khách nhân này môn thời điểm, một cách uyển chuyển mà từ chối những này thông gia thỉnh cầu. Như vậy qua một tháng nữa, ai cũng biết Hạng gia xác thực không có bây giờ làm thiếu chủ tìm hôn nhân đối tượng ý nghĩ, liền đều tạm thời tắt ý định này.

Lại nói ngày đó, Hạng Lương đi xử lý cái kia 'Tảng đá' sự tình sau khi, Hạng lão tướng quân lâu tư mà không quyết định chắc chắn được tôn nhi tên cũng có tin tức.

Vừa là truyền nhân của Rồng, cái kia liền họ Long chính là, lại đặt tên Tinh Vũ. Có điều, này dù sao cũng là cổ đại, mà cổ nhân đều cực kỳ coi trọng chính mình dòng họ, huyết thống truyền lưu. Hạng lão tướng quân ở nhà mình gia phả trên, vì là Tinh Vũ lại viết xuống một cái tên khác, Hạng Thiếu Vũ.

Dùng hán tự mình an ủi mình lời nói chính là, truyền nhân của Rồng cũng có thể là Hạng thị bộ tộc truyền nhân, không xung đột.

Tinh Vũ đặc thù thông tuệ địa phương, hán là biết đến, đồng thời hết sức vui mừng. Vì là phòng ngừa bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, đem Tinh Vũ tin tức lại tiết lộ ra ngoài. . . Làm ra nhiều như vậy thỉnh cầu thông gia người cũng còn tốt, nếu như làm ra chút đồ kị tôn nhi mới có thể người liền gay go. Phía trên thế giới này, vĩnh viễn sẽ không thiếu hụt những người bởi vì đồ kị người khác tài năng mà nghĩ trăm phương ngàn kế hại chết người khác người.

Liền, Hạng lão tướng quân chuyên môn vì là Tinh Vũ sắp xếp một chỗ có môn hộ khu nhà nhỏ. Trước những người chăm sóc quá hán người hầu, các thị nữ đều bị roi xuống lệnh cấm khẩu, đồng thời điều đến chỗ khác. Lại tìm chính mình mấy cái con đầu tuyển chọn tí mĩ cái cơ lính 10 tuổi đại nữ hài đi chăm sóc Tinh Vũ.

Vì lẽ đó, ngày hôm đó, làm Tinh Vũ từ giấc ngủ bên trong muốn tới đây lúc, liền nhìn thấy một đôi hiệu kỳ đen lay láy mắt to. Chúng nó chủ nhân liền nằm nhoài hán ngủ giường trẻ em mép giường trên. . . Mái tóc màu đen sơ thành song kế, phối hợp cái kia vẫn còn có chút trẻ con phi khuôn mặt nhỏ, thực sự là vừa đúng đáng yêu. Da thịt trắng nõn, hai quai hàm nhưng đã hồng, ánh mắt linh hoạt sinh động, khóe miệng mang theo tự nhiên mà cùng hi mỉm cười.

Tinh Vũ nhìn đến yêu thích, cũng đối với nàng cười cợt.

Nàng ngẩn ra, sau đó càng hoan hô lên.

"Hắn đối với ta nở nụ cười, hắn đối với ta nở nụ cười." Nàng quay đầu hướng về người phía sau vui sướng nói rằng.

Tinh Vũ lúc này mới nhìn về phía phía sau nàng, nhưng hóa ra là một cái nào đó di nương a. . . Hắn mất đi hứng thú.

"Cái gì 'Hắn', phải gọi thiếu chủ!" Cô gái kia là cái thiếu phụ, chưa vì là Hạng gia sinh con trai. Nàng hôm nay mang này mọi người đều nhận rồi năng lực nữ hài tới nơi này, nhìn nàng cùng Tinh Vũ trong lúc đó có phải là đầy đủ sự hòa hợp. Bởi vậy, lời nói này liền mang theo vài phần nghiêm khắc, tràn ngập xét duyệt ý vị.

Cô bé kia cúi đầu, lặng lẽ là lưỡi, ngoan ngoãn trả lời: "Biết rồi, tam phu nhân."

"Nếu hài tử kia chịu đối với ngươi cười, chính là yêu thích ngươi. Như vậy, ngươi kể từ hôm nay liền lưu lại nơi này hài tử bên người chăm sóc hắn được rồi. Chúng ta mỗi ngày đều sẽ đến kiểm tra, nếu là ngươi dám chậm đợi hắn, hậu quả như thế nào ngươi nhất định biết."

Nữ tử nói tới chỗ này dừng lại một chút. Thấy cô bé kia thấp cúi đầu, cũng không biết là cái vẻ mặt gì. Có điều, lẽ thường đến suy đoán, định là sợ sệt chứ? Nàng nhưng là không biết, cô gái kia hiện tại lại đang len lén nhìn Tinh Vũ, hai con mắt to bên trong tràn ngập một loại nào đó không thể chờ đợi được nữa.

"Còn có một chút ngươi phải nhớ kỹ, tự hắn đối với ngươi lộ ra nụ cười thời điểm bắt đầu, vận mệnh của ngươi liền phát sinh thay đổi. Từ đây cắt ra bắt đầu, cuộc đời của ngươi cũng chỉ có thể vì là một mình hắn mà sống. . . Ngươi, hiểu chưa?" Nữ tử nói tiếp.

Cô bé kia trong mắt lộ ra cảm thấy lẫn lộn về mặt, chỉ là, không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, vẫn là rất nhanh địa gật gật đầu. Nữ tử đối với biểu hiện của nàng tựa hồ rất hài lòng. 'Ân' một tiếng, "Ngươi tạm thời liền ở lại chỗ này, ta quá một canh giờ tới thăm ngươi một chút làm được như thế nào. Đứa bé này rất tốt chăm sóc, cứ dựa theo chúng ta trước nói cho ngươi những người bí quyết là được."

Nữ tử cúi người sờ sờ Tinh Vũ gò má, xoay người đi ra ngoài.

Trong phòng nhìn như chỉ có cô bé này cùng nằm ở trẻ con trên giường nhỏ Tinh Vũ hai người, nhưng Tinh Vũ có thể cảm giác được còn có một cái khí tức ẩn giấu lên. . . Cái kia muốn so với nữ hài hồ hấp lâu dài rất nhiều, hẳn là một cái có không sai vô công người. Hiển nhiên, vị kia tam phu nhân cũng không thể thật sự đem Tinh Vũ liền như thế giao cho một cái tay của cô bé bên trong mặc kệ. Nếu như cô bé kia dám đối với Tinh Vũ gây rối, nàng nhất định sẽ trong khoảnh khắc chết ở chỗ này.

Nữ hài lẳng lặng mà ở tại chỗ đứng một hồi. Sau đó nhìn trái, nhìn phải, xác thực đã định chưa người sau thờ phào nhẹ nhõm. Nàng lại vui sướng bắt đến Tinh Vũ giường nhỏ một bên, đồng thời ở nhìn một lúc sau, cũng không nhịn được nữa địa dùng tay sờ sờ gò má của hắn.

"Ta tìm thấy đây. . . Ô oa, thật bóng loáng!" Nàng thở dài nói.

Có lần thứ nhất sau khi liền lớn mật rất nhiều, dùng ngón tay điểm điểm nơi này, đâm đâm nơi đó, thậm chí còn lớn mật địa nhẹ nhàng nhéo Tinh Vũ quai hàm. . . Cái kia để Tinh Vũ trừng nàng một chút, sợ đến nàng mau mau rút tay trở về. Sợ hãi địa dùng hai cái tay nhỏ bé bái ở giường trẻ em mép giường trên, chỉ lộ ra mắt to màu đen. Như vậy nhìn Tinh Vũ một lúc sau, nàng lại không an phận lên.

Lần này, nàng tay nhỏ đưa về phía Tinh Vũ nơi bụng. . . Đây lập tức đưa tới Tinh Vũ lại một lần trừng mắt. Nàng rút tay trở về, con ngươi ở viền mắt bên trong đi một vòng, lại độ đuổi ra. Chờ Tinh Vũ hướng về nàng biểu lộ ra bất mãn về mặt lúc, nàng đột nhiên một mặt mới mẻ mà nói rằng:

"Ô oa, ngươi quả nhiên thật thông minh. . ."

Nguyên lai, nàng lần này đang thăm dò hắn sao? Tinh Vũ nghĩ thầm, 'Ngươi cũng không ngu ngốc mà!' hắn hiện tại có thể không có cách nào nói ra được. Căn cứ mắt không gặp tâm không phiền ý nghĩ, hắn quyết định lần thứ hai ngủ một hồi được rồi. Không nghĩ tới nàng đột nhiên nói ra một câu, để hắn suýt chút nữa nhảy lên đến đánh nàng cái mông nhỏ.

"Thật kỳ quái." Trẻ con quần yếm bên trong bị nàng liếc nhìn cái thông suốt, còn làm ra như vậy đánh giá.

"Mới không kỳ quái!" hắn mấy độ há mồm tiên đoán. . . Lại cảm thấy đến chính mình như thế lời nói ra rất có vấn đề, các loại phương diện đều là. Cuối cùng, hắn tức giận ở ác nữ nhật ký trên nhớ rồi tương lai muốn đòi lại đệ một bút.

Công nguyên trước 232 năm, Hạng thị bộ tộc thiếu chủ sinh ra.

Công nguyên trước 230 năm, Hàn quốc diệt vong.

Công nguyên trước 228 năm, Triệu quốc diệt vong.

Tinh Vũ bốn tuổi, an phận bốn năm hắn, cũng rốt cục lần thứ nhất đi ra khỏi nhà.

"Thiếu chủ, chúng ta không thể như vậy rồi!"

Cùng sau lưng Tinh Vũ, là một tên trên người mặc phần màu tím mặt ngực quần dài, áo khoác màu vàng óng ổng tay áo y sam 14 tuổi thiếu nữ. Từ gương mặt trên, ngó ngó có thể thấy được 4 năm trước cái kia còn có chút trẻ con phì nữ hài. Bây giờ, mặt hình đã hoàn toàn mở ra, một tấm mặt trái xoan mấy phần xinh đẹp đáng yêu. Bé gái thức song kể cũng đổi thành sử dụng phiêu dật sợi tơ buộc chặt ngắn gọn đuôi ngựa. Càng là ở óng ánh vành tai trên khám nam mang theo thanh tân ý vị vòng tai.

Giờ khắc này, nàng thoáng bĩu môi, hiển nhiên cực kỳ không vui.

"Không phải mang theo ta, một mình ngươi là có thể, có đúng hay không?" Tinh Vũ cũng không quay đầu lại.

"Làm sao ngươi biết. . ." Mới vừa nói tới chỗ này, nàng liền biết nói nói lộ hết, "Khắc khắc, cái kia. . . Ta vào lúc ấy là đi những khác sân."

Mỗi một lần, đều là ở Tinh Vũ muốn nghỉ trưa thời điểm. Nàng gặp từ hậu môn chạy ra ngoài, ở phụ cận trên đường phố đi dạo một vòng. Sẽ không hoa quá lâu thời gian, liệu định Tinh Vũ muốn tỉnh lại trước, lại gặp chạy trở về. Tinh Vũ làm tức rất quy luật, lúc này mới cho nàng cơ hội.

Nàng như vậy nói xem như là bỏ cứu chứ? Tinh Vũ trong lòng buồn cười. Hẳn nếu không có xác định, gặp như vậy nói ra sao? Có điều, hẳn không phải là vì truy cứu nàng, mà là làm cho nàng không cách nào đối với hắn mở miệng.

Hai người như thế đi về phía trước một đoạn, thiếu nữ chung quy lại không nhịn được mở miệng nói: "Ít, thiếu chủ a. . . Nhưng là, thân phận chúng ta không giống nhau. . . Ta lên lút ra ngoài chơi, không có ai sẽ để ý. Ngươi liền không giống, đại gia nếu như phát hiện ngươi không ở, nhất định sẽ sốt ruột chết. Hơn nữa, nếu như gặp phải người xấu làm sao bây giờ?"

"Người xấu?" Tinh Vũ khinh thường cười cợt, này ở hắn cái kia non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn xem ra hơi có chút buồn cười, chính hắn đúng là không quan tâm chút nào, "Ta không phải cho ngươi tìm một quyền bí tịch võ công sao? Ngươi đã luyện tập hai năm chứ? Người xấu nhưng là đối phó không được ngươi."

Ở Tinh Vũ hai tuổi thời điểm, làm bị hắn bỏ ra 5000 điểm Thay thế, với 10 năm trước liền tiến vào thế giới này Yêu Nguyệt tự mình tìm tới hắn. Dựa theo yêu cầu của hắn, vì hắn cung cấp một phần tu luyện võ công bí tịch. Tinh Vũ mới 2 tuổi, cũng không có gặp luyện công. Hắn trước tiên dựa theo Yêu Nguyệt giáo phương pháp, đem dạy cho này phía sau thiếu nữ.

Sau khi hai năm, hắn một bên nghiên cứu thân thể huyết vị, một bên kết hợp chính mình kiến thức, sửa chữa cái kia phân bí tịch. Đồng thời, cũng là quan sát cô gái kia luyện công sau sản sinh khí, đến cùng là cái gì. Đến nay, hắn vẫn cứ không có bắt đầu tu luyện. . . Lại muốn quá một năm, hắn mới sẽ bắt đầu. Đến thời điểm, do chính hắn cải biên bí tịch, có thể liền có thể hoàn thành.

"Nhưng là người ta hoàn toàn không có theo người động thủ một lần, không biết mình đến cùng như thế nào. . ." Thiếu nữ trong lòng thấp thỏm.

Nàng lúc trước cảm thấy có thể ở lại Tinh Vũ cái này Hạng gia thiếu chủ bên người, cũng đã rất tốt. Làm sao có thể nghĩ đến, chính mình có một ngày dĩ nhiên cũng có thể luyện võ công. Đây là thiếu chủ cho nàng, nàng rất cảm kích, cũng đồng ý vì là thiếu chủ sử dụng. . . Nhưng nàng chung quy đối với này không đủ tự tin.

"Những người, vượt qua ngươi phạm vi năng lực, ám vệ gặp giải quyết đi." Tinh Vũ nói rằng, "Chúng ta bên người, có vài tên hộ vệ ở, bọn họ e sợ sớm đã đem chúng ta vị trí báo cho người trong nhà."

"Ai?" Thiếu nữ nhìn chung quanh một chút, đây đường người đi đường, không có một người xem ra như là hộ vệ. Nàng không khỏi từ bỏ, "Thiếu chủ, ngươi thực sự là lợi hại, ngươi đây cũng có thể biết."

"Mà, bởi vì ta là thiếu chủ." Tinh Vũ quay về phía trước lạng lẽ so với cái 'V' tự, "Ngươi an tâm thoải mái theo ta cùng nhau chơi đùa đi, ta cho phép ngươi sử dụng bình thường làm ta tiêu dùng bộ phận."

Cái kia cũng không có để thiếu nữ càng cao hứng hơn, lại làm cho nàng an tâm đi.

Hai người đón lấy từ chỗ ở Tây thành, một đường đi chơi đến vương cung vị trí đông thành. Đến lại buổi trưa hoàng hôn lúc, mới hướng về nhà phương hướng đi đến. Mà ở nửa đường thời điểm, gặp phải thờ hồng học chạy tới tìm bọn họ người.

"Ít, thiếu chủ a, ngài đây là đi nơi nào, để chúng ta để tìm." Cái kia đi đầu quân sĩ xoa xoa mồ hôi trán, ở sau khi hành lễ nói rằng.

"Ai?" Tinh Vũ bên người thiếu nữ ngẩn ngơ, không khỏi nhìn về phía Tinh Vũ, "Thiếu chủ, ngươi không phải nói người trong nhà đã. . ." Nàng lời nói ngừng lại, nhìn hắn cái kia nhếch lên khóe miệng, làm sao không biết hắn lại đang trêu nàng. Nghĩ đến, chung quanh bọn họ cũng định là không có hộ vệ nhân viên chứ?

Thiếu nữ ở vui mừng này một đường không có chuyện gì quả thực đồng thời, cũng không khỏi trong lòng một trận đau khổ. Thực sự không hiểu, hắn tại sao yêu thích đáng đáp như vậy đối xử nàng. . .

CONVERTER: ￼AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Thông gia từ bé

Tinh Vũ lúc ra cửa, cho mình làm nhỏ nhỏ biến trang, để cho mình ăn mặc xem ra phổ thông rất nhiều.

Vì lẽ đó, sau khi về nhà, hấn liền trước về phòng của mình, do cô gái kia cho hấn thay đổi phù hợp thân phận trang phục —— màu tím chủ điều, hoa mẫu đơn hoa văn nhỏ sam. Đến rồi 4 năm, tóc thật dài tu bỏ trở thành thùy đến vai, không trở ngại tầm mắt tóc rồi. Trên trán cang là mang cái trước khảm nạm có một viên ngọc thạch hai viên ru-bi màu bạc đầu hoàn.

Chuẩn bị kỹ càng tất cả những thứ này sau khi, Tinh Vũ xoay người đối với trên mặt có thấp thỏm về mặt thiếu nữ nói rằng: "Tinh Nhi, người ở chỗ này chờ ta đi, không cần đi với ta."

Thiếu nữ, cũng chính là Tinh Nhi ánh mắt sáng lên, liên tục địa gật đầu.

"Thiếu chủ, người cuối cùng cũng coi như đối với Tinh Nhi cũng không tệ lắm." Nàng cười nói.

Nếu là theo Tinh Vũ cùng đi, nàng khó tránh khỏi sẽ bị truy cứu chuyện ngày hôm nay mà phải bị một trận trách phạt.

Tinh Vũ khẽ cười cười, "Ta gấp nói với bọn họ một tiếng, sau đó ngoại trừ ta, không có ai có thể phạt người. Người cũng là, ngoại trừ ta trừng phạt, những người khác đều không cần để ý tới."

Tinh Nhi ngạc nhiên một hồi, khổ sở nói: "Này, này e sợ không ổn đâu."

"Y theo ta nói làm là được!" Tinh Vũ hơi hệt địa khoát tay áo một cái, đã hướng đi ngoài cửa.

Tinh Nhi cùng ở sau người hấn, vẫn đưa hấn ra sân, nàng dựa vào cạnh cửa lẳng lặng mà chờ đợi Tinh Vũ trở về. Bốn năm, đi tới nơi này, đi tới bên cạnh hấn đã bốn năm. Lại như là chăm sóc đệ đệ giống như vậy, cũng như là đường dục. . . Khắc khắc, nói chung, chăm sóc hấn đã trở thành thói quen của nàng. Nhìn hấn xem cái tiểu đại nhân bình thường biểu hiện, còn có hấn từ từ lớn lên, sẽ làm nàng cảm giác được ấm áp.

Nếu như là hiện ở đây, nàng cảm thấy, chính mình có chút rõ ràng năm đó tam phu nhân nói với nàng câu nói kia là có ý gì.

"Ta, chỉ cần vì là thiếu chủ mà sống sao?"

Nàng nỉ non cường điệu phục một lần câu nói này, bởi vì Tinh Vũ vừa nói tới, nàng dần dần mà đem hai người liên hệ ở cùng nhau.

Tinh Vũ xuyên qua một đoạn thẳng tắp, ước chừng rộng hai mét độ tăng đá đường, đi tới tiền viện. Vừa một chỗ lang môn đi ra, liền nhìn thấy lối vào cửa chính nơi, Hạng lão tướng quân bồi tiếp một cái màu đen sĩ phu trang phục nam tử đi ra ngoài.

Hấn dừng bước, đã rõ ràng cái kia quân sĩ nói tới việc gấp là cái gì. . . Định là đi cùng người kia gấp mặt. Chỉ là, hấn cẩn thận về suy nghĩ một chút, cũng không có ở trong ký ức tìm thấy được có cái kia bối cảnh mô dạng người.

Hấn là ai? Gặp cần chính mình cái kia tiện nghi gia gia tự mình đưa đi không nói, còn một bộ tâm tình thật tốt vừa nói vừa cười mô dạng đây? Tinh Vũ nhìn chung quanh một chút, hướng về một tên đã phát hiện hấn quân sĩ vẫy vẫy tay, xoay người lại đi vào lang môn mặt khác. Ở tầng đá hai bên đường rộng trên đất bước ra mấy bước, cái kia Ngân Giáp quân sĩ đã mang theo ào ào kim loại tiếng mà sát đi tới phía sau hấn.

"Thiếu chủ!" Hai tay hấn ôm quyền hành lễ nói.

"Người kia là ai?" Tinh Vũ không quay đầu lại, ngửi một cái trước mặt một cây nắm đấm màu đỏ đại đoá hoa, hỏi.

"Cái này. . . Tiểu nhân không biết, chỉ nhớ rõ hấn cũng không có thông báo họ tên, mà là phái người đưa vào một tấm thiệp." Cái kia quân sĩ hồi đáp, "Sau đó, lão tướng quân liền tự mình đến ngoài cửa nghênh tiếp hấn. Sau khi, hai người ở đại sảnh nói chuyện, cũng là bí mật tiến hành. Trừ bọn họ ra ở

ngoài, không có đường biết đường người ở đây."

Này quân sĩ một bên trả lời, một bên kinh ngạc nhìn Tinh Vũ. Luôn cảm giác, giờ khắc này cái kia lưng đối với mình, còn chưa tới bụng mình độ cao thiếu chủ, hình tượng dị thường 'Cao to' . Hắn thậm chí có loại đang bị thiếu chủ nhìn xuống ảo giác, lại như là lão tướng quân tình cờ lộ ra uy nghiêm. . . Bởi vậy hắn không một chút nào dám nói hoang hoặc là ẩn giấu.

"Hoặc nha?" Tinh Vũ lộ ra mấy phần cảm thấy hứng thú về mặt, "Người còn có những phát hiện khác sao?"

Cái kia quân sĩ sau khi suy nghĩ một chút, nói rằng: "Người kia ở bên trong đại sảnh là ngồi ở lão tướng quân trên thủ vị trí."

Này nhất thời kỳ, mọi người nói tới ngồi, kỳ thực là ngồi quý chân. Cái ghế, ghế loại hình, còn chưa có xuất hiện. Hạng gia cũng là như thế. . . Phòng khách với trung ương phần cuối nơi có một hơi cao chút bình đài, sắp xếp hai cái ghế. Trong ngày thường, chỉ có lão tướng quân một nhân tài gặp ngồi ở trong đó tả tịch, hữu tịch thường thường đều là chút khách nhân tôn quý. Mà hôm nay, hắn ngồi ở hữu tịch, khách nhân kia ngồi ở tả tịch.

Điều này nói rõ, cái kia thân phận khách khứa nên cao hơn hắn hoặc là chỉ ít chịu đến hắn tôn kính.

'Hắn là nước khác Vương tộc.' Tinh Vũ lập tức liền đoán được. Chỉ là, vừa vì phòng ngừa thân phận tiết lộ, hắn tự nhiên cũng không lại ở chỗ này nói ra. Còn đường quốc vương tộc bí mật đến nước Sở nguyên nhân cũng có thể biết được. Theo nước Tần diệt vong sáu quốc xu thế càng rõ ràng, những này trong ngày thường lẫn nhau tranh đấu nhiều năm Vương tộc môn cũng bắt đầu chân chính địa sót ruột chứ?

Tinh Vũ khoát tay áo một cái, "Người nói với hắn một tiếng, ta đã đã tới." Sau đó, hướng về chính mình khu nhà nhỏ đi đến.

Cái kia quân sĩ ngỡ ngàng mà ở tại chỗ đứng một hồi. Lúc trước ép thân khí phách phảng phất là ảo giác giống như vậy, ở Tinh Vũ cuối cùng câu nói kia nói ra lúc, tất cả đều tiêu tan vô hình.

"Vậy rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Hắn có chút không hiểu ra sao. Có điều, vẫn là dựa theo Tinh Vũ, đem này nói cho Hạng lão tướng quân. Lão tướng quân đuổi đi hắn sau khi, nhìn Tinh Vũ ở khu nhà nhỏ, hắc cười hắc hắc lên.

"Ta ngoan cháu ngoan nha, gia gia ta ngày hôm nay nhưng là vì người mặt dưới mặt mũi cầu môn thân. Khả khả khả, chỉ có điều người một ngày không gọi ông nội ta, ta liền không nói cho người."

Hắn tự cho là nghĩ tới điều gì tuyệt diệu kế hoạch, nhưng lại đột nhiên phản ứng lại, bàn tay đại lực địa vỗ sau gáy.

"Ai nha không được, hắn không biết chuyện này, làm sao sẽ hướng về ta thỏa hiệp? Hơn nữa, nếu như đến nên kết hôn thời điểm, hắn vẫn là không gọi, ta chẳng lẽ còn có thể tiếp tục ẩn giấu đi?"

Càng nghĩ càng thấy được bản thân đem mình cho hăm hại. Đến cuối cùng, hắn an ủi mình, ngược lại cho tôn nhi tìm cái con dâu điểm này không thay đổi, hắn cũng không tính chịu thiệt. Chỉ có điều, chính là không hiện tại nói cho cái tiểu tử thú kia.

Lại nói một bên khác, trở lại tiểu viện Tinh Vũ dùng bữa tối, dựa vào ngọn đèn chiếu sáng cầm quyền thê tre từ từ xem lên. Tinh Nhi thì lại ngồi ở bên cạnh hắn cách đó không xa ngồi xếp bằng tu luyện nội kình. . . Đây đối với bọn hắn tới nói, chính là một cái bình thường buổi tối.

Như vậy sau một canh giờ, Tinh Nhi thu công phun ra một ngụm trọc khí. Nàng nhấc lên tay của chính mình có chút khó có thể tin địa liếc nhìn. . . Nỗ lực hai năm, thường ngày chỉ cảm thấy khí lực tăng lớn rất nhiều, tới hôm nay rốt cục lần thứ nhất cảm giác được khí ở trong người lưu động.

Chú ý tới trước người một cái thân ảnh nho nhỏ lay động một chút, nhưng hóa ra là Tinh Vũ cũng không biết lúc nào đi tới trước người của nàng. Cũng không nói một tiếng liền đưa tay ra sờ về phía nàng bụng dưới, cái kia đề Tinh Nhi cả kinh, vội vã bắt được hắn tay.

"Ít, thiếu chủ. . ." Nàng đỏ mặt, cắn cắn dưới môi, hoang mang trong ánh mắt tràn đầy ngượng ngùng, "Đừng, đừng như vậy."

Tinh Vũ ngẩn ngơ, nhìn nàng cái kia lén lút xem xét mắt bốn phía sau an tâm đến tiểu mô dạng, không khỏi bật cười. Hắn chỉ là muốn thăm dò nàng đan điền chân khí lưu động mà thôi, không phải là thật muốn đi mò.

"Được rồi, chúng ta ngủ." Hắn hướng về phía Tinh Nhi nháy mắt.

Tinh Nhi cũng không có vì vậy thở ra một hơi, trái lại cái kia đồ ừng càng thêm địa sâu hơn mấy phần.

"Còn chưa đi trải giường chiếu?" Tinh Vũ thúc giục.

"A. . . Nha." Nàng sờ môi, từ ngồi xếp bằng tư thái đứng dậy. Cái kia la quần phác họa ra chân dấu vết, thon dài ưu mỹ. Tinh Vũ nhìn bóng lưng của nàng nhu nhược, trong lòng bay lên một luồng triu mến. Theo nàng cùng đi đến bên giường, đợi nàng bày sẵn giường, lại tới vì hắn thay y phục, đôi ngủ rộng rãi trang phục. . . Tiếp theo là bản thân nàng, nhưng là ở bình phong sau khi hoàn thành.

Tinh Vũ nằm một hồi, mới nghe được nàng đi tới bên giường âm thanh.

"Thiếu chủ, ngày hôm nay có thể không làm sao?" Nàng âm thanh thấp đến không thể thấp hơn.

"Đi lên nhanh một chút, nếu không thì cho ngươi trừng phạt!" Tinh Vũ 'Uy hiếp' nói.

Như thế lại qua 3 phút, hắn mới cảm giác được có trọng lượng đặt ở mép giường trên. Ngay lập tức, trên lỗ mũi đoàn truyền đến thơm ngát mùi. . .

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄃

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Mới lộ đường kiếm

Tự bốn tuổi cái kia sau một ngày, Tinh Vũ liền thường thường mang theo Tinh Nhi đồng thời ra ngoài du ngoạn. Tuổi lớn hơn chút nữa, hắn thậm chí 'Vô sư tự thông' địa kỵ lên ngựa, chạy đến ngoài thành chỗ xa hơn.

Nơi này dù sao cũng là cổ đại. Một thành một trì, chu vi hơn mười dặm đều có thể sẽ không gặp lại được thôn trấn, người ta. Phóng ngựa chạy băng băng, tuy rằng lúc đầu để hắn cái kia non nớt cái mông có chút không chịu được. Quá thời kỳ này, lại cưỡi ngựa lúc liền có loại ngao du thiên địa vui sướng hào hùng.

5 tuổi bắt đầu tu luyện nội kinh. Tinh Nhi dùng hai năm mới ở trong người cảm giác được tức giận lưu động. Tinh Vũ vẹn vẹn nửa năm liền làm được. Bây giờ, chừng hai năm nữa nữa, trong cơ thể hắn nội tức đã vượt qua Tinh Nhi còn hơn gấp hai lần.

6 tuổi cưỡi ngựa sau khi, Hạng lão tướng quân liền muốn dạy hắn luyện tập cung nỏ, thuật cưỡi ngựa. Không nghĩ tới, nhưng vào lúc này phát hiện hắn ngày đó sinh thần lực.

Đó là ở Hạng gia hậu viện trên giáo trường. Bởi vì là quân nhân thế gia, bình thường không chỉ lão tướng quân cùng hắn mấy con trai cần luyện tập võ thuật, cung thuật, thuật cưỡi ngựa, liền ngay cả bên người bọn thị vệ cũng cần. Liền, chuyên môn ở thành lập gia đình thời điểm, mở ra như thế cái đất trống.

Một bên bày ra cung nỏ xạ kích thảo bìa ngắm, một bên có luyện tập ám sát, chém kích giả người, còn bày ra cung, nỏ, kiếm, kích nhóm vũ khí cái giá.

Giờ khắc này, Tinh Vũ, Hạng lão tướng quân, Hạng Lương, còn có mấy tên quân sĩ liền đứng ở đó xạ kích bìa đối diện ba mươi bộ sơ. Hạng lão tướng quân tìm quân sĩ đưa cho Tinh Vũ một cây cung, đó là thích hợp hắn cái kia 6 tuổi thân thể nhi đồng dùng cung.

Tinh Vũ cũng không đi tiếp, mà là từ một bên trên giá gỡ xuống một tấm phổ thông quân nhân dùng cung. Hạng Lương sợ hắn kéo không ra trái lại bị thương, vừa muốn lên tiếng lại bị Hạng lão tướng quân ngăn cản.

"Vũ nhi không phải phổ thông hài tử, chúng ta nhìn kỹ hăng nói." Hắn như vậy nhỏ giọng dặn.

Hạng Lương gật gật đầu.

Phổ thông quân nhân dùng một thạch cung, Tinh Vũ bởi vì thân thể tuổi tác hạn chế, không cách nào dùng hai tay rồi. Liền một cái chân giẫm, dùng một ngón tay ôm lấy dây cung để dùng chống lên. Thậm chí vượt qua cung nỏ cực hạn, mà làm cho dây cung gãy vỡ ra.

Một màn này thực sự là hải ở cái kia vài tên quân sĩ, Hạng Lương càng là cảm thấy chút nữa rơi trên mặt đất. Hắn mấy mớ thức địa quay đầu nhìn mình lão phụ, chỉ thấy hắn cũng giữa nhếch miệng, ra không được âm thanh. . . Hạng Lương trong lòng biết, coi như là hắn e sợ cũng là lần thứ nhất biết.

'Ngày tháng nhóc káu cá, giấu đi thật thâm' phục hồi tinh thần lại sau khi, Hạng lão tướng quân trong lòng cái kia cao hứng a. Đối với bọn hắn những lão nhân này môn tới nói, sẽ không có so với nhìn con cháu của chính mình đời sau có tiền đồ càng cao hứng.

Có điều, đối với Tinh Vũ đến cùng có thể làm cho mấy thạch cung? Hạng lão tướng quân cũng là hết sức tò mò. Hắn phải người lại tìm đến rồi hai thạch, ba thạch cho hắn thử nghiệm.

Lần này Tinh Vũ cũng không có lại cố ý kéo đoạn, nhưng vẫn là nhẹ nhàng xảo xảo địa dùng ngón tay câu lên.

Lại quá một năm, nước Tần liền muốn công Sở. Nếu như hắn nhớ không lầm, này lần thứ nhất đối mặt với đối phương 20 vạn người quân đội, nước Sở là thắng rồi. Nhưng mà năm thứ hai nước Tần phái Vương Tiễn lĩnh 60 vạn công Sở, nước Sở nhưng là đánh đánh bại, cũng ở sau khi bị tàn diệt quốc.

Tinh Vũ cũng không nghĩ muốn bằng mượn hiện tại nước Sở đánh bại nước Tần. Hắn tuy rằng tên là Hạng gia thiếu chủ, này nước Sở chung quy không phải hắn ở làm chủ. Liền ngay cả quân đội cũng là, bọn họ công hiến cho không phải hắn. Hơn nữa, chủ nhà họ Hạng Hạng Yên lão tướng quân, mới nắm giữ điều động toàn bộ quân đội quyền lợi.

Có điều, hắn như thường có thể dựa vào cùng nước Tần tác chiến, đầu tiên để tăng lên chính mình ở uy vọng của quân trung, đồng thời dương danh thiên hạ. . . Vì là ngày sau khởi binh đặt xuống chút nội tình. Hiện tại, hắn liền muốn vì là hai năm sau tham chiến làm chút chuẩn bị. Hôm nay biểu hiện, đủ khiến Hạng gia hoàn toàn trở nên coi trọng, yêu cầu của hắn cũng có thể càng tốt mà thỏa mãn.

"Người khiến người ta cho ta làm vài món binh khí đi." Thả xuống ba thạch cung sau, Tinh Vũ nói rằng: "Ày, dựa theo đồ trên quy cách."

Hắn tựa hồ đã sớm chuẩn bị địa từ trong lòng móc ra một khối tấm lụa đưa cho Hạng lão tướng quân. Người sau mở ra sau, liền nhìn thấy một cái màu đen kiem, giáo, cung cứng chế tác nói rõ đồ. Phía trên kia lại phân biệt dùng chữ nhỏ đánh dấu mỗi một phần nhỏ bé, trọng lượng. . . Hạng Yên nhìn kỹ bên dưới không khỏi kinh ngạc, quang này thanh kiem đen nếu dựa theo đánh dấu quy cách chế tác được, khung nặng đến 30 cân trở lên, dày nhận vô phong.

"Vũ nhi, người thực sự muốn sử dụng như vậy vũ khí?" Hắn suy nghĩ một hồi sau, hướng Tinh Vũ hỏi.

Đối với xưng hô, Tinh Vũ cảm giác mình vẫn là không cần để ý tốt.

"Kiếm cùng mâu bất biến, còn cung. . . Cần dùng đến gân hổ, ta nghe nói Nam sơn bên kia có mãnh hổ qua lại. Ngày mai, ta liền thân đi một chuyến được rồi." Hắn nói, liền dự định xoay người rồi đi.

Đi thẳng ra mấy bước sau khi, cái kia sau lưng mới truyền đến Hạng lão tướng quân ngạc nhiên âm thanh.

"Cái gì?" Hắn thậm chí không cách nào khống chế âm lượng, "Người muốn lên núi đánh hổ?" Thanh âm này truyền khắp toàn bộ thao trường, đem những người chính đang làm huấn luyện bọn quân sĩ đều hấp dẫn lấy, quay đầu nhìn lại.

Tinh Vũ vừa vịn đi tới hai khối nặng đến 20 kg khoá đá bên. Hắn quay đầu lại liếc nhìn Hạng Yên, tâm muốn thẳng thắn lại tiem lộ một ít thực lực được rồi. Thân hình của hắn lay động một chút, cái kia hai cái gộp lại muốn so với thân thể hắn đại rất nhiều khoá đá, căng cơ hồ bị hắn đồng thời giơ lên cùng ném ra ngoài. Chúng nó mang theo gào thét nhanh chóng địa bay qua 20 mét đất trống, vẫn cứ duy trì mang theo đường vòng cung trình độ. Vào lúc này, Tinh Vũ ép xuống thân thể trọng tâm, đột nhiên từ biến mất tại chỗ, đuổi theo hai người này khoá đá.

Hạng lão tướng quân đem này đặt ở trong mắt, kinh ngạc trợn to mắt.

Ầm ầm hai tiếng nổ, đá vụn tạo nên bột phấn bên trong, Tinh Vũ vững vàng rơi xuống đất. Mà cái kia khoá đá, đã bị hắn một quyền một cước nát tan vô hình. . . Hắn lực đạo này thực sự là dùng xảo diệu.

Tinh Vũ không quay đầu lại cùng dừng lại, từng bước từng bước từ từ đi ra thao trường. Đến lúc này, trên giáo trường mọi người tựa hồ mới phục hồi tinh thần lại.

"Ngao ngao!" Một tên quân sĩ lồi bên cạnh mặt của người kia giáp, nhìn hắn đau đến nhe răng nhếch miệng, không khỏi mới biết này cũng không phải nằm mơ, "Thiếu chủ, làm thật là một mãnh nhân a!"

"Vậy người dắt ta làm cái gì?" Lúc trước bị hắn lôi đến mặt đau quân sĩ chặn lại cổ của hắn, cùng hắn nữ đánh vào nhau. Binh lính chung quanh môn một bên cảm thán chính mình thiếu chủ vừa trong nháy mắt đó triển hiện ra uy thế, một bên ồn ào để bọn họ đùa giỡn càng hưng.

Một bên khác, Hạng Lương cũng trở về quá thần, "Cha, Vũ nhi hắn. . . Lão gia ngài thấy thế nào?"

Hạng lão tướng quân cười khổ, "Đứa bé này làm thực sự là. . . Ta trong quân e sợ không người có thể thắng hắn, chỉ là không biết hắn làm sao lúc luyện thành như vậy võ nghệ."

Hắn là quân nhân, con trai của hắn cũng vậy. Tuy hiểu võ nghệ, nhưng chung quy cũng không am hiểu. Bọn họ làm sao biết, Tinh Vũ vừa hoàn toàn là dựa vào thân thể mau lẹ, cường lực, kiên cố gây nên. Hắn vẫn không có dùng đến bên trong thân thể vừa tu luyện được nội công. Không bằng nói, coi như là dùng trong kia công, trái lại còn không đạt tới như vậy hiệu quả. . . Nó còn quá yếu.

Thế giới này lại như là lên đến Seed thế giới giống như vậy, đều không có One Piece nơi đó sức mạnh đẳng cấp cao. Cũng bởi vậy, Tinh Vũ ở đây tuy rằng không thể sử dụng bằng sức mạnh cùng thô bạo, thân thể cường độ, nhanh nhẹn, sức mạnh nhưng là đạt đến thế giới này nhân loại thân thể đỉnh điểm. Như bài trừ nội công không tính, hắn ở thế giới này chính là nhân loại mạnh mẽ nhất.

"Ai, đáng tiếc Vũ nhi còn quá nhỏ, bằng không nhất định có thể làm ta Hạng gia tiên phong tướng quân." Hạng Lương trong mắt phảng phất nhìn thấy gì, "Nếu như là hần, xông pha chiến đấu, trên chiến trường đem không người có thể địch."

"Người nha, vẫn là không biết hài tử kia." Hạng lão tướng quân đem cái kia tấm lụa đưa cho Hạng Lương, "Ngắm nghía cẩn thận bức tranh này."

Hạng Lương triển khai nhìn kỹ một hồi, đắm chiêu địa thâm nói, "Kỳ quái, các loại lập tức binh khí đều có, vì sao một mực không có khôi giáp?"

"Khà khà, cái tiểu tử thúi kia, còn chưa là ghi nhớ trên bộ kia Thất Hải Giao Long giáp sao?"

Hạng lão tướng quân một bên thâm mắng 'Thằng nhóc lâu cá', 'Quá giáo hoạt' loại hình, một bên khẽ hát hướng đi thao trường ở ngoài. Ở sau người hần, Hạng Lương có thể rõ ràng chính mình vị này lão phụ cái kia mang theo phức tạp cao hứng tâm tình. Lại nhìn một chút những binh khí kia bản vẽ, cảm thấy vẫn là mau chóng chế tạo ra đến đúng lúc, để tránh khỏi bị tiểu tử kia ác chính.

Ngày thứ hai, Tinh Vũ được một cái khoảng chừng 50 người kỵ binh tiểu đội. Hần sáng sớm liền mang theo bọn họ chạy như bay ra đô thành cửa Nam, hướng về cái kia nghe đồn có mãnh hổ hại người Nam sơn mà đi.

"Còn chưa tới sao? Thật đúng, này phía nam khí trời thực sự là chán ghét quan trọng."

"Hi hi hi. . . Ta ngược lại thật ra cảm thấy rất không sai, cũng không quá nóng, cũng không khô ráo, cái kia dưỡng dục nữ nhân a, được kêu là một cái thù linh."

Trong rừng cây rậm rạp, một cái hai bên mọc đầy cỏ xanh tiểu đạo, hai bóng người dần dần mà đi tới.

Một người trong đó để trần nửa người trên, bắp thịt cừu kết, trần ngực nở tung giống như sức mạnh. Hần tướng mạo cũng vô cùng thô lỗ, vừa nhìn chính là tên hào phóng phương Bắc hần tử. Đầu hần như thế quang, chỉ ở sau gáy để lại một tông. Cũng ở sau lưng một cái chủy sắt lớn, mà vai trái lại có đầu trâu bản vẽ kim loại miêng lột vai.

Một cái khác so với hần ả nửa con, nhưng là vóc người gầy gò, mặt cũng làm cho người ta một loại xấu xí cảm giác. Chỉ là, hần ở trang phục trên bỏ ra phân công phu, đến cũng không khiến người ta cảm thấy khó coi. Tóc phần lớn vì là màu đen, duy lên đỉnh đầu bộ phận có màu da cam màu sắc, cũng không biết là nhuộm vẫn là trời sinh. Lúc này, chính một bộ cột nả biểu hiện, để đồng bạn của hần tăng thêm mấy phần tức giận.

"Nhưng ta chính là cảm thấy nơi này quá ướt át!" Cái kia hần tử cao lớn không nhịn được rống lên, chấn động tới phụ cận trên nhánh cây chim, "Liền ngay cả rượu cũng là, đều phai nhạt ra khỏi điều đến rồi."

"Khà khà, e sợ người sau mới là người chân chính chán ghét nơi này nguyên nhân chứ?" Xấu xí người trên vạ nói.

"Áy. . ."

Đại hần bị sắc một cái, chính muốn nói chuyện, chợt nghe thấy có đông đảo bước chân dẫm đạp bãi cỏ phát sinh tiếng vang, trung gian chen lẫn kim loại âm sát. Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra nghi hoặc cùng cảnh giác vẻ mặt.

"Khoảng chừng có 5 người đâu." Vóc dáng thấp nói rằng.

"Hơn nữa còn là quân nhân." Đại hần bổ sung.

Trải qua mấy giây, phía trước cây cối che chắn nơi quả nhiên chuyển ra một cái tiểu đội trên người mặc giáp bạc quân sĩ, chính là 5 người.

"Các người là người nào?" Mang đội tiểu đội trưởng lấy tay khoát lên trên chuỗi kiếm hỏi.

Phía sau hần bốn người hai hai tản ra, giữa vây quanh đại hần cùng đồng bạn.

"Làm sao? Nơi này vẫn là nhà các người, không cho phép chúng ta tới sao?" Đại hần ngưu trừng mắt, giọng ồm ồm địa hỏi ngược lại.

Người tiểu đội trưởng kia nhíu mày lại, suy nghĩ: 'Núi này trên có hổ hại người, chính là mọi người đều biết sự tình, trong ngày thường đã rất ít người đến rồi. Người này. . . Coi bên ngoài, e sợ không phải bốn quốc người. Không biết bọn họ tới đây có mục đích gì. . . Có điều, không thể để cho bọn họ gây trở ngại thiếu chủ đánh hổ.'

Người tiểu đội trưởng này chính là lĩnh cái kia 50 người theo Tinh Vũ tới đây người. Tinh Vũ lên núi sau dặn bọn họ canh giữ ở mấy cái đốt, phòng ngừa có những người khác lên núi. Chính hần một mình thâm nhập trong ngọn núi. . . Tuy rằng nhờ đội trưởng muốn dẫn người tùy tùng, nhưng là không cưỡng được Tinh Vũ mệnh lệnh. Ở vừa, hần nghe được hô to một tiếng, liền dẫn mấy cái huynh đệ lại đây kiểm tra, liền nhìn thấy trước mặt hai người.

Hần chính suy nghĩ có phải là muốn trước tiên bắt hai người này, thật bàn hỏi mục đích của bọn họ. Người gầy kia cũng đã lôi kéo đồng bạn của hần, ra hiệu đừng nói chuyện. Sau đó, hần hướng về phía người tiểu đội trưởng kia chấp tay, cười nói:

"Vị này binh đại ca đừng hiểu lầm, ta này huynh đệ là nước Yên du hiệp, có như vậy một nhóm người khí lực. Ngày gần đây nghe nói núi này trên có hổ hại người, đặc biệt để ta dẫn hần đến rồi nơi này, muốn vì dân trừ hại. . . Chúng ta không có ý khác."

Cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười. Người tiểu đội trưởng kia nghe hần đã biết trên núi có hổ còn dám tới, lại nhìn một cái đại hần kia

sau lưng chúi sấp, chính là tin mấy phần. Hắn tự hào địa dùng ngón cái hướng sau chỉ chỉ nói rằng:

"Các ngươi không cần đi tới, Thiếu chủ nhà ta hôm nay liền có thể thu thập súc sinh kia."

"Thiếu chủ? Nhà ai thiếu chủ?" Đại hán kia ngẩn ra, không khỏi quên đồng bạn giao phó lại mở miệng.

"Đương nhiên là chúng ta nước Sở Hạng gia!" Tiểu đội trưởng kiêu ngạo mà giọng cao lồng ngực.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Một quyền diệt hổ

"Ha a? Hạng gia thiếu chủ, cái kia không phải mới. . ."

Đại hán còn lại lời nói bị bên người người gầy ngăn cản. > > không chỉ có như vậy, còn bị hắn dùng ánh mắt ra hiệu bên dưới, theo hắn đồng thời hướng đường cũ đi đến. Đi thẳng ra thật xa, đại hán kia mới run lên cánh tay bỏ qua rồi hắn tay.

"Ngươi kéo ta làm cái gì? Cái kia Hạng gia thiếu chủ, rõ ràng cũng mới 6 tuổi nhiều. Hắn có thể đánh hổ? E sợ còn ở mỗi ngày bú sữa chứ?"

Khắc, trên thực tế Tinh Vũ xác thực có mỗi ngày làm như thế.

"Vì lẽ đó, lúc này mới có vấn đề, ta muốn đi vào nhìn một cái." Người gầy kia con mắt híp híp, "Các ngươi ta một hồi." Cũng không giống nhau : không chờ đại hán trả lời, hắn càng vèo đến một tiếng không thấy bóng dáng.

Đại hán nhìn chung quanh một chút mới phản ứng lại, "Đây chính là đạo chích thần hành bộ sao? Quả thật là tới vô ảnh đi vô tung."

Lại nói người gầy kia đạo chích ở cây cối cành cây trên dầm đạp, mỗi một lần đều có thể đi tới cực xa, chân thực dường như thuận di. Hắn từ những người quân sĩ canh gác địa điểm xuyên qua, thậm chí trò đùa dai bình thường địa hạ xuống sau lưng bọn họ. Đánh một cái cái này, lại đánh một cái cái kia, sau đó sẽ độ đi tới trong rừng. . . Những người quân sĩ ồn ào lên.

Như thế vẫn đi tới mấy trăm mét, hắn mới đứng ở một viên cao nhất trên cây.

"Ở nơi nào đây?"

Hắn vuốt cằm lăm bầm lăm bầu, một đôi linh hoạt con mắt chung quanh nhìn. Ngoại trừ thân cây ở ngoài, một mảnh tất cả đều là loang lổ xanh xanh, khó có thể nhìn thấy những sắc thái khác. . . Điều này làm cho hắn có chút khổ não, nếu là đi vào một lúc lâu nhưng lại không có tìm được cái gì, chẳng phải làm mất đi mặt mũi?

Trong rừng nổi lên một luồng phong, thổi hắn trên trán bông bông hai ván tóc tia. Đột nhiên, hắn liên tục co rúm mấy lần mũi.

"Thật nồng mùi máu tanh."

Hô khẽ một tiếng, trong mắt bốc lên một chút ánh sáng, hướng phía trước nhảy xuống, mấy lần liền lại xem không thấy bóng dáng. Khi hắn lần thứ hai xuất hiện thời điểm, đã đi tới mấy viên đại thụ xúm lại trong rừng đất trống bên. Ở thân cây đình chớp bí mật thật thân hình, cau mày cẩn thận nhìn xuống dưới đi.

Chỉ thấy đầy đất đều là máu tươi. Trung gian trên cỏ cắm vào một cái đồng thau cổ kiếm, ở nó bên cạnh trên mặt đất có một con thoi thóp lộn rùng — trên người nó có mấy đạo vết kiếm, vền vẹn chỉ có thể thỉnh thoảng mà đánh động dậy, mà không cách nào lại phát sinh 'Ô kị' như vậy âm thanh đến.

Đạo chích hơi nghi hoặc một chút, làm sao sẽ không nhìn thấy người đâu? Hắn không tin hướng về chu vi nhìn quét, càng ở một cây đại thụ thân cây cành cây nơi, tìm tới cái thân ảnh nho nhỏ. Hắn chính một bộ tề nhạ tư thái, tựa ở trên cây khô. Trong tay cầm cái bầu rượu, thỉnh thoảng mà uống một cái.

'Ach, chuyện này. . .' đạo chích có chút khó có thể tin địa nhảy mắt một cái, rốt cục xác định chính mình nhìn thấy không sai, 'Cũng thật là cái đứa bé, thế nhưng. . .' hắn lại liếc nhìn trên mặt đất chốn Tu La, cùng với trong lỗ mũi khó nghe mùi máu tanh, 'Cái kia đều là hắn bày xuống sao?'

Lấy mùi máu tanh đến dẫn ra mảnh hồ, xác thực là cái thật phương pháp. Hơn nữa cái kia lộn rùng chưa chết, huyết dịch cũng không phải lập tức chảy ra, sẽ không bởi vì khô cạn mà mất đi mùi vị. Trong rừng khí lưu khuếch tán bên dưới, nhất định sẽ bị con kia ác hồ phát hiện.

Đạo chích đối với này cũng không phải cảm thấy có vấn đề gì. Chỉ là, này thả ở một đứa bé trên người thực đánh ra liền khó tránh khỏi có chút dọa người.

'Hạng gia thiếu chủ sao?' hỏi tương lại cái kia quân sĩ về mặt, đạo chích thần phục, 'Hạng gia lần này thật đúng là ra cái nhân vật ghê gớm'

Đột nhiên, một trận cuồng gió thổi tới, chen lẫn một luồng tanh hôi ác khí, khiến người ta sống lưng lạnh cả người cùng với từng trận buồn nôn. Đạo chích vội vã để cho mình càng thêm địa gần kề thân cây che giấu khí tức, hắn biết cái kia mảnh hồ đến rồi.

Thùng thùng địa đập địa tiếng vang, từ rừng cây khe hở chậm rãi đi ra một con điều tình bạch ngạch sắc sở đại gan bàn tay nó cái kia bốn máu to bằng khẩu trăn đầy răng nanh, giò khắc này nửa tấm, chảy ra không ít nước dãi. Nhưng nó cũng không có lập tức nhào tới cắn xé cái kia con lộn rùng, mà là ngừng đầu chăm chú vào Tinh Vũ dựa vào chạc cây.

Tinh Vũ cũng liếc mắt một cái nó.

Hắn là Hồ Hoa Nam chứ? Thân dài liền vĩ ở bên trong, khoảng chừng có 27 mét, 400 cân khoảng chừng : trái phải trọng lượng. Thành thật mà nói, này cũng không thể để Tinh Vũ cảm thấy thoả mãn. Hắn từng ngậm từng ngậm địa uống cạn ẩm bên trong hết thấy rượu. Từ trên cây nhảy xuống, liền đứng ở cái kia mảnh hồ trước mặt xa ba trượng nơi.

Liền ngay cả đạo chích cũng kinh ngạc ở.

'Tiểu tử kia không muốn sống? Liền như vậy tay không đi đánh hồ? Chuỳ sắt lớn đều sẽ không như vậy tự đại.'

Hắn lúc trước thấy cái kia lộn rùng vết thương trên người, cho rằng Tinh Vũ gặp ngưỡng cảm kiếm thuật cùng hồ tranh đấu, chính muốn nhìn một chút hắn đến cùng lợi hại bao nhiêu. Giờ khắc này, không khỏi lắc đầu, đồng thời lấy ra vũ khí của chính mình. . . Nếu như thật nguy hiểm, cũng không thể thấy chết mà không cứu a!

Xác thực, nếu là chỉ nhìn một cách đơn thuần thân hình, Tinh Vũ 6 tuổi thân cao, so với cái kia con cạp tứ chi địa trạng thái cũng không cao hơn bao nhiêu. Chỉ là, đạo chích cũng chú ý tới, Tinh Vũ bộ về mặt vắng lặng. . . Vừa không có thần kinh thác loạn, cũng không có tự đại kiêu ngạo.

'Hắn dĩ nhiên không sợ? Không giống như là không biết vật kia đáng sợ chứ?' đạo chích cảm giác được buồn bực không ngớt.

Mảnh hồ cùng Tinh Vũ bốn mắt nhìn nhau, cảm giác được chính mình uy nghiêm chịu đến khiêu khích. Nó quay về Tinh Vũ phương hướng bỗng nhiên gào thét một tiếng, dường như một con gió lớn giống như vậy, thổi bốn phía cây cối đều lắc động không ngừng. Ngoài rừng các nơi binh sĩ, còn có càng xa hơn chút đại hán cũng nghe được này một tiếng, không khỏi sốt sắng mà hướng về âm thanh truyền đến nơi nhìn tới.

Tinh Vũ một con màu đen tóc rối, càng là nhân phong lay động lên.

Hắn đầu hơi thấp, hai mắt bắn mạnh tinh quang, bỗng nhiên tiến lên trước một bước.

"Uống a ! ! !"

Dường như bầu trời một đạo sấm nổ, núi rừng lập tức vắng lặng, liền chỉ có thanh âm kia tồn tại bên tai một bên vang lên ong ong.

Ở phía xa, có binh sĩ phảng phất bị sợ hết hồn giống như từng rơi mất trong tay giáo; càng xa xăm đại hán giật mình trong lòng, không nhịn được nuốt ngụm nước bọt; ở gần xem trận chiến đạo chích, coi chính mình sản sinh ảo giác. . . Con kia con cạp tại sao đột nhiên trở nên so với tiểu tử kia còn nhỏ hơn?

Không, hắn rõ ràng, đó là Tinh Vũ khí thể vượt trên con cạp quan hệ. Vào đúng lúc này, hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, con kia mảnh hồ đối với Tinh Vũ tới nói, thật sự không tính là gì.

Trên thực tế, cái kia con cạp tựa hồ cũng cảm giác được điểm này, tứ chi hơi hạ thấp độ cao, liều lĩnh thân thể hướng sau từ từ di động. . . Nó muốn chạy trốn. Tinh Vũ cái chân còn lại lần thứ hai bước ra, dùng sức bên dưới, người đã thẳng tắp hướng về mảnh hồ chạy trốn. Cái kia con cạp không kịp phản ứng bên dưới, bị hắn chính diện bắn trúng đầu một quyền. Con cạp càng như là không có trọng lượng giống như vậy, bị đánh bay ra ngoài.

Răng rắc răng rắc tiếng gãy xương truyền tới đạo chích trong tai, hắn biết đơn chỉ cú đấm này liền đủ để muốn cái kia mảnh hồ mệnh.

'Ai ya, Hạng gia tiểu tử này thực sự ghê gớm.'

Đạo chích đại ra một lát sau than thở một tiếng. Trong lòng biết đã không có nhìn xuống cần phải, hấn phát động thần hành thuật, từ vừa đứng thẳng vị trí nhảy đi.

Ở sau lưng của hấn đất trống nơi, Tinh Vũ không quay đầu lại, nhưng khóe mắt hướng về khóe mắt nhúc nhích một chút.

'Thật nhanh khinh công.' hấn nghĩ thầm, 'Xem ra thế giới này nội công, cũng không cho coi khinh a!'

Nguyên lai, hấn sớm đã phát hiện có người ở phụ cận nhìn lên. Nếu không có là đối phương không có ác ý, hấn e sợ liên đối với mới đồng thời diệt trừ tâm đều có.

Cái kia mãnh hổ va bẻ gãy một cây đại thụ, lại phiến cút ra ngoài thật xa mới dừng lại. Liền chỉ còn dư lại một hơi, đi vào ít, trở ra nhiều. Trên đất co giật một hơi, rốt cục không động dậy nữa. Đến gần vừa nhìn, liền thấy trán của nó có một chỗ lõm khanh, trong lỗ mũi lưu lại không ít màu trắng sữa sền sệt chất lỏng. . . Hồn hợp huyết dịch.

Sau đó không lâu, đạo chích trước tiên hội hợp đại hấn kia, cũng đem vừa nhìn thấy đều nói cho hấn.

"Tiểu tử kia khí lực, e sợ so với người còn lớn hơn." Đạo chích vỗ vỗ cánh tay của hấn nói rằng, "Hấn nhưng là một đám đánh bay hơn 400 cân con cộp."

"Hừ, vậy thì có cái gì?" Đại hấn giọng lên mũi, "Ta còn đã từng đem một cái đựng nóng bóng đầu đồng thau đại đỉnh vút bay ra ngoài hơn mười trượng."

"Nhưng là, hấn chỉ có 6 tuổi."

"Áy. . ."

Một bên khác, Tinh Vũ nắm lấy con cộp đầu da lông, liền như vậy lôi kéo nó đi ra rừng cây. Nhìn chu vi sừng kính bọn binh sĩ, dưới chân hấn đứng vững, phát lực bên dưới, đem cái kia mãnh hổ toàn bộ vung vẩy đi ra ngoài.

"Nhắc trở về đi thôi, muốn thực sự là bị ta tha trên một đường, phía dưới da lông liền phé bỏ."

Tinh Vũ vỗ tay một cái, lưu lại một đạo mệnh lệnh, tự nhiên hướng phía trước đi đến. Tiểu đội trưởng phản ứng lại, vội vã bắt chuyện một nửa người lưu lại buộc chặt con cộp, khiến một nửa người đã theo Tinh Vũ đầu tiên xuống núi. Lúc này đã là nửa lần buổi trưa, cả đám cười ngửa trở lại đô thành phụ cận lúc liền đã đến hoàng hôn.

Không biết là ai đem Tinh Vũ đánh chết mãnh hổ tin tức sớm truyền vào thành. Khi hấn mang theo Hạng gia đội kỵ binh giọng lên mãnh hổ vào thành lúc, liền nhìn thấy dày đặc đám người. Phía trước người đối với con kia con cộp chỉ chỉ chỗ chỗ, người phía sau điểm chân, thân cái cổ muốn nhìn thêm trên một chút.

Tinh Vũ này cười ngửa đi ở trước nhất người, tự nhiên chịu đến càng nhiều người quan tâm. Bởi vì hấn tuổi tác, rất nhiều người đều có chút không tin. Cái kia đi ở cuối cùng vài tên quân sĩ liền bị mấy lần dò hỏi, đúng là nhà người thiếu chủ đánh chết sao?

"Đương nhiên là thật sự!" Quân sĩ mỗi lần đều sẽ kiêu ngạo mà kiên trì lồng ngực trả lời, "Hơn nữa là một đám. . . Ta nhưng là tỉ mỉ mà đã kiểm tra, con cộp chỉ có nơi trán một chỗ vết thương."

Từ từ, Tinh Vũ phía trước đội ngũ đã biến mất ở trong đám người, mà mặt sau giọng lên hổ mấy người nhưng ở còn bị bày người vây quanh. . .

Lại nói ở Tinh Vũ cười ngửa đi ngang qua một chỗ từ lâu lúc, nó hai tầng cửa sổ bên đứng mấy người. Cầm đầu là một tên mang theo đầu bóng che khuất khuôn mặt, nam tử mặc áo đen. Cái kia tầm mắt xuyên thấu qua đầu bóng bóng tối phóng xạ mà ra, thực sự là sắc bén cực kỳ.

"Vậy thì là Hạng gia thiếu chủ sao?" Hấn hỏi, âm thanh có kẻ bề trên uy nghiêm.

"Đúng, Cụ tử." Đạo chích ôm quyền thi lễ một cái, kính cẩn nói: "Ta tận mắt thấy hấn một quyền đâm chết mãnh hổ, định là không sai được."

Bên cạnh hấn, còn đứng đại hấn kia, lúc này nhưng là một mặt vẻ không phục.

"Ừm." Bị kêu là Cụ tử nam tử gật gật đầu, "Quả nhiên. . . Ghê gớm."

Thấy vị này một hạng nghiêm khắc Cụ tử dĩ nhiên tán thưởng người, đạo chích cùng đại hấn đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Ngồi trên lưng ngựa Tinh Vũ đột nhiên có cảm giác địa hướng về quán rượu kia liếc mắt nhìn, khi thấy cặp kia sắc bén con mắt. Hấn nhú mày một cái, bởi vì hấn biết, cái kia nhất định không phải một nhân vật đơn giản.

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Con gái say

Tinh Vũ thu hồi tầm mắt, ở xung quanh các dân thường hiếu kỳ cùng kính yêu trong ánh mắt, tiếp tục vững vàng địa cưỡi ngựa đi tới. Hắn biết, mình bây giờ nhất định không phải người kia đối thủ. Mà mặc kệ đối phương đối với hắn có uy hiếp hay không, hắn đều không sẽ chủ động đem chính mình đặt đối phương bao phủ bên dưới.

Trên tửu lâu, "Hoặc nha?" Bị kêu là Cự tử đầu bông nam tử khoe miệng hơi tác động, "Cảm giác cũng rất nhạy cảm."

Vén vén là dựa vào bị nhìn kỹ, hơn nữa còn là trên đường nhiều người như vậy tình huống, vẫn cứ có thể xem hướng bên này. . . Cự tử đối với Tinh Vũ đánh giá lần thứ hai tăng cao hơn một chút.

"Hừ, ta xem chỉ là đúng dịp mà thôi." Phía sau hắn đồng dạng nhìn thấy Tinh Vũ xem hướng bên này đại hán sao hai tay, thô giọng gào to: "Trương lai như có cơ hội, ta nhất định phải với hắn cô gắng tỷ thí dưới khí lực. . . Xem xem rốt cục ai lợi hại." Hắn một câu nói sau cùng này, nhưng là hướng về đạo chích nói.

Đạo chích nhún vai một cái, "Chỉ cần ngươi dừng đến thời điểm thua quá khó coi là được." Hắn ngoài miệng nói nhìn như không chút lưu tình địa trên chọc bên người đại hán, kỳ thực nhưng trong lòng rất tán thành. Liền hắn lúc đó nhìn thấy, Tinh Vũ cú đấm kia đầu, rõ ràng liền vẫn không có đem hết toàn lực.

"Cái gì? Ta thất bại cho loại kia muốn trưởng thành mặt trắng người?" Đại hán có chút hết âm, "Ta hiện tại liền đi tìm hắn tỷ thí đi, ai cũng đừng cản ta."

"Người ta mới sáu tuổi!" Đạo chích vẫy vẫy tay, lần thứ hai cường điệu.

"Ây. . ." Đại hán kia bước ra đi bước chân là thả xuống cũng không phải, thu hồi cũng không phải.

"Đạo chích!"

Cự tử không quay đầu lại, nhìn nhặt hô dưới cái kia vóc người gầy gò nam tử tên. Người sau lập tức cương trực thân thể, sau đó vồ vồ sau gáy. Con người đảo một vòng, hắc cười hắc hắc lên.

"Ta, ta là muốn nói, chủy sắt lớn không yếu, tiểu tử kia cũng không đơn giản. . . Hai người khí lực đều rất lớn."

Trắng hán kia tựa hồ chính là lấy hắn công ở sau lưng chủy sắt mệnh danh. Nghe vậy, cảm giác được cũng có thể dưới đặt được đài, liền thả xuống con kia nâng lên chân. Đối với lúc trước nói tới tỷ thí khí lực loại hình sự tình, cũng không nhắc lại. Chỉ là, trong lòng hắn nhưng vẫn cứ không có thả xuống chuyện này, trương lai này tỷ thí là nhất định phải làm.

"Nhiệm vụ của các ngươi đã hoàn thành, có thể đi trở về." Cái kia mang theo đầu bông Cự tử vẫn cứ không có xoay người, không chút biến sắc địa lại liếc mắt nhìn Tinh Vũ phương hướng ly khai, "Ta còn có chút việc khác muốn đi làm, không cần chờ ta."

Hắn nói xong lời cuối cùng một chữ lúc, cái kia khoác áo choàng tung bay một hồi, người trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi. Chính là cái kia quen thuộc di động với tốc độ cao đạo chích, cũng không có thấy rõ Cự tử đến cùng dời về phía cái nào một bên. Hắn gãi đầu một cái, xem chủy sắt lớn ở nhìn mình, không khỏi nhún vai một cái.

"Chúng ta đón lấy làm sao bây giờ?" Hắn hỏi.

"Tự nhiên là dựa theo Cự tử mệnh lệnh, rất sớm mà trở lại đi." Cái kia trắng trên mặt của hắn lộ ra một loại nào đó nụ cười.

"Ở đâu là Cự tử mệnh lệnh, ta xem ngươi là nhớ nhưng phương Bắc rượu mạnh chứ?" Đạo chích lập tức liền chọc thùng hán điểm tiểu tâm tư kia.

Lại nói Tinh Vũ mang theo cái kia mấy chục người kỵ binh đi tới Hạng gia cách đó không xa lúc, liền nhìn thấy cửa lớn lại như là nghênh tiếp quý khách bình thường hầm ngầm mở. Hạng lão tướng quân cùng với Hạng Lương chờ Hạng thị bộ tộc bồi phận hơi cao các nam nhân, đều đứng ở bậc thang nơi chờ đợi hán. Ở tại bọn hán chu vi, còn chen chúc rất nhiều trên người mặc giáp trụ gia tướng.

Tinh Vũ ghì lại dây cương, từ trên ngựa nhảy xuống, lập tức liền có gia tướng lại đây thế hán dẫn ngựa. Hán đi lên bậc cấp, nghênh nhìn Hạng lão tướng quân nói rằng:

"Con cộp đã đánh tới, ngoại trừ gân hồ ở ngoài, cái khác tùy tiện ngươi sắp xếp như thế nào đi."

Hải tặc thế giới các loại khổng lồ quái thú, hán không biết ăn bao nhiêu. Thế giới này tầm thường hồ loại, nghĩ đến cũng không thể so với những người mỹ vị đi nơi nào.

"Ây. . ."

Hạng lão tướng quân trên mặt hiện ra mấy phần lúng túng. Nhìn Tinh Vũ xem cái tiểu đại nhân bình thường địa công lấy cánh tay trái, tay phải đặt phúc trước, trầm ổn địa không nhìn những người khác nhìn kỹ đi vào Hạng phủ mô dạng. . . Hán không khỏi lộ ra mấy phần cười khổ.

"Cha, xem ra chúng ta điểm ấy tâm tư, sớm bị Vũ nhi hán biết rồi đây." Hạng Lương đi tới nhỏ giọng mà nói rằng.

Nhìn Tinh Vũ hôm qua trên giáo trường tiệm lộ thân thù, khi biết hán muốn đi đánh hồ sau khi, Hạng lão tướng quân liền biết ổn thỏa gấp có thu hoạch. Bởi vậy, bên kia Tinh Vũ vừa đánh hồ xuống núi, hán bên này liền đem tin tức phân tán đi ra ngoài. Ý nghĩ của hán đúng là tốt, chính là nên vì Tinh Vũ tăng cường chút tiếng tăm.

Kết quả, Tinh Vũ xác thực là nổi danh. 6 tuổi có thể đánh hồ, này đã vượt qua mới có thể phạm vi, có thể tính được với là kỳ tích.

Có điều, lần lượt mà đến chính là từng cái từng cái bài thiếp. . . Nước Sở các quý tộc công khanh dồn dập yêu cầu đến nhìn qua cái kia mãnh hồ mô dạng. Này kỳ thực chính là biến tướng địa muốn tới chia một chén canh. Không chỉ có như vậy, Sở vương nơi đó tuy rằng cũng không nói gì, hán này làm tướng quân, chẳng lẽ không nên cho chút 'Hiếu kính' ? Vì lẽ đó, da hồ, hồ tiên, tốt nhất thịt hồ, đều là đến muốn đưa tiến cung đi.

Hạng lão tướng quân cùng Hạng Lương cũng không biết nên làm sao cùng Tinh Vũ mở miệng tốt. Vừa vặn, bộ kia tên là Thất Hải Giao Long giáp bảo giáp vẫn không có nói phải cho hán, liền dự định đem ra trao đổi hán con cộp. Chỉ là, Tinh Vũ đã sớm nhìn thấu điểm này, sớm điểm đi ra ngoài. Hán đối với con kia con cộp xác thực không quá để ý, hơn nữa, ăn qua người con cộp. . . Hán cũng thực sự là không có ăn nó thịt hưng thú.

Tinh Vũ mới vừa đi vào cửa nhà, người trước mặt ánh lóe lên, đã bị một cái mềm mại nữ thể ôm trụ. Mùi hương nồng nàn ngọc mềm bên dưới, mới để hán có loại về đến nhà cảm giác. Hán cũng giơ tay lên, cuốn lại cái kia thiếu nữ mảnh khảnh vòng eo, đem chính mình trọng lượng giao quá khứ một chút.

"Thiếu chủ, ngươi có thể trở về."

Tinh Nhi ôm cho hán là như vậy hẹp, để hán đều có thể sản sinh chút nghẹt thở cảm. Bản thân nàng đúng là không cảm giác chút nào mô dạng. . . Cái kia bị Tinh Vũ nghe được trái tim nhảy lên do lúc trước nhanh chóng mà không quy luật, từ từ bình tĩnh lại.

Nàng đang lo lắng hán, hán có thể rõ ràng.

"Hừm, ta đã trở về." Tinh Vũ ở trong lòng nàng tiếng trầm nói rằng: "Ta đói, cho ta làm ăn đi."

"Đã chuẩn bị kỹ càng, nhanh đi theo ta." Tinh Nhi buông ra hán, lôi hán tay trong triều đi đến. Ở xoay người trong nháy mắt, rõ ràng dùng mu bàn tay lau đi khóe mắt.

Không lâu sau, Hạng gia tiền viện bên trong đại sảnh, liền bắt đầu chiêu đãi lên nước Sở đông đảo quý tộc, các đại thần. Có gia tướng đến xin mời Tinh Vũ quá khứ, bị Tinh Vũ lấy đánh hồ một mời vì là do từ chối rơi mất. Hán hiện tại đi ra ngoài chính là tiểu bồi, phải cho cái này chào, xưng hô cái kia thúc thúc bá bá. . . Muốn không làm như vậy, chính là không có lễ phép cùng gia giáo, vì lẽ đó hán thẳng thắn không đi tốt.

Tinh Nhi đúng là có chút căm giận, "Rõ ràng là thiếu chủ đánh cho hồ, bọn họ đúng là ăn được khoái hoạt."

Đây là Tinh Vũ sân chính sảnh. Hán ngồi quỳ chân ở một tấm bàn dài sau khi, mặt trên bày ra chút hán thích ăn ăn sáng cùng với một bình rượu ngon. Tinh Nhi ngồi quỳ chân ở bên người hán, trợ giúp hán đem món ăn kẹp ở trong chén. Bản thân nàng do thân phận hạn chế, tuy rằng Tinh Vũ không ngại, nhưng là không chịu đáp ứng cùng hán cùng tịch. Mỗi khi hán ăn xong tuyệt vời thời điểm, nàng mới gấp liền còn lại món ăn điểm tùy ý ăn chút.

Tinh Vũ uống chén rượu tiếp theo, để chén rượu xuống, ở Tinh Nhi vì hán một lần nữa rót thời điểm, cười nói:

"Tinh Nhi làm được thức ăn, nhưng là so với cái kia thịt hồ muốn hương nhiều lắm."

Có thể rõ ràng địa nhìn thấy trên mặt của cô gái hiện ra một đóa hồng vân. Nàng để chén rượu xuống sau khi, nhưng là trắng Tinh Vũ một chút.

"Thiếu chủ càng nói tốt hơn nghe lừa gạt Tinh Nhi, rõ ràng đều chưa từng ăn thịt hổ."

Cái kia cũng thích cũng giận con gái nhỏ tư thái, ở ngọn đèn mình ám dưới ánh sáng, làm thật là có phi phạm sức hấp dẫn. Tinh Vũ nhìn đến yêu thích, bỗng nhiên thò người ra, ở nàng đỏ tươi ướt át môi thơm trên hôn trộm một hồi. Ở Tinh Nhi sững sờ mà nhìn hắn lúc, hắn thoáng rời xa, liếm láp một hồi môi mình. Chỉ cảm thấy ở cái kia nhân nhậ mùi rượu bên trong, có một luồng con gái hương. . . Hắn nghĩ thầm, tên là 'Nữ Nhi Hồng' rượu ngon, có phải là liền có cảm giác như vậy.

Bất tri bất giác địa, liền lại muốn áp sát tới, lúc này nhưng là bị nàng cái kia trắng nõn tay nhỏ cản lại. . . Tinh Nhi dịch ra tầm mắt, khẽ cắn môi mình, chính là không chịu để cho sờ. Nàng một con khác tay nhỏ, thật chặt nắm lấy vạt áo của chính mình, trong lòng bàn tay đã tất cả đều là mồ hôi. Cái kia tìm đập cũng như sүй một con nai con giống như vậy, rậm rậm, hoàn toàn không bị khống chế.

Đây là làm sao? Tinh Nhi tự giác mắc cỡ không một bên, len lén nhìn hắn một cái, khi thấy trong mắt hắn khát vọng. . . 14 tuổi Tinh Nhi đột nhiên rõ ràng. Trước thiếu chủ đối với nàng mà nói như là đệ đệ cùng hải tử giống như vậy, mà trước mặt muốn hôn nàng thiếu chủ, rõ ràng chính là một cái nam tử.

"Thiếu chủ. . . Lớn rồi."

Không biết mình đến ra kết luận như vậy đến cùng là vui mừng nhiều hơn chút, vẫn là sầu não nhiều hơn chút. Tay của nàng buông xuống, sau đó con mắt cũng nhắm lại. . . Sau đó cảm giác được hắn để sát vào. Cái kia mang đến một luồng mùi rượu, làm cho nàng tâm dần dần mà theo say mê lại đi.

Keng ——

Một tiếng âm thanh lạnh lạnh vang lên, Tinh Nhi phảng phất từ một cái nào đó hạnh phúc mộng đẹp bên trong tỉnh quá thần. Mở mắt ra, liền nhìn thấy thiếu chủ chưa bao giờ có ôn nhu nhìn kỹ.

"Giúp ta thêm món ăn." Hắn nói.

"Ừm." Tinh Nhi đáp một tiếng. . . Nàng lại nghĩ tới tam phu nhân năm đó theo như lời nói, dần dần mà rõ ràng, chính mình cả đời này xếp vào để ở nơi nào.

Ngày thứ hai, Thất Hải Giao Long giáp bị vài tên quân sĩ giờ lên, đưa đến Tinh Vũ tiểu viện. Đồng thời, vì hắn chế tác binh khí các thợ thủ công cũng bắt đầu tập hợp, Hạng gia còn sưu tập các loại kim loại hiếm, nỗ lực vì hắn làm ra để hắn thoải mái binh khí.

Tinh Vũ bắt đầu ở bên trong tiểu viện giáo dục Tinh Nhi chân chính đối chiến kỹ xảo. Vậy cũng là hắn ở hải tặc thế giới cùng rất nhiều cường giả chiến đấu tổng kết, không phải chiêu thức, mà chỉ cần chỉ là ứng địch, khắc thắng phương pháp.

Mặt khác, hôm qua những người theo hắn đi đánh hổ 50 tên kỵ binh, chính thức bị phái đến thủ hạ của hắn.

CONVERTER: ٢٠AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 7: Lên phía bắc nước Yên

Công nguyên trước 225 năm, Tần vương Doanh Chính phái đại tướng Lý Tín suất binh 20 vạn thảo phạt nước Sở, binh bại. Năm thứ hai, Doanh Chính một lần nữa bắt đầu dùng lão tướng Vương Tiễn, suất binh 60 vạn phạt sở. . . Tinh Vũ ký ức lịch sử, hắn là bộ dáng này.

Vì lẽ đó, hai năm trước bắt đầu, hắn liền vì chờ đợi 60 vạn quân Tần đến, làm chút nho nhỏ chuẩn bị. Chỉ là, từ lúc hổ sau khi quá khứ một năm, Tần

vuông không có phái Lý Tín phạt sở. Đợi thêm một năm, cũng không có 60 vạn quân Tần áp bức ở nước Sở đường biên giới trên.

Tuy rằng hán cũng không phải như vậy chờ mong quân Tần đến, thế nhưng lớn như vậy sai lệch có thể không phải nói đùa. Đến cùng là hán nhớ lắm, vẫn là thế giới này lịch sử khác với tất cả mọi người? Tinh Vũ bắt đầu sưu tập Tần vương diệt vong sáu quốc bắt đầu sau lịch sử. Quả nhiên, ở trong đó phát hiện một chút đầu mối.

Rõ ràng nhất một cái, hán là công nguyên trước 260 năm phát sinh Trường Bình cuộc chiến, nhưng là đến Doanh Chính thời đại. Mà là do Doanh Chính tự mình hạ lệnh, chôn giết Triệu quốc 40 vạn tù binh. Năm đó, chính là công nguyên trước 228 năm.

Tinh Vũ thay thế được Hạng Thiếu Vũ, được to lớn nhất nhiệm vụ chính tuyến chính là công phá thành Hàm Dương, lật đổ triều nhà Tần thống trị. Hán cảm thấy, chính mình gần nhất có chút chấp nhất với điểm này. Hán thay thế được Hạng Thiếu Vũ không giả, nhưng hán càng là Long Tinh Vũ. Ngoại trừ có thể trở thành vị diện chủ nhân ở ngoài, được, chinh phục đủ loại xinh đẹp phi phạm nữ nhân, mới là hán to lớn nhất hứng thú.

Như thế nghĩ tới đến, hán phát hiện mình tiến vào thế giới này 8 từ năm đó, có vẻ như ngoại trừ bên người bồi tiếp hán lớn lên Tinh Nhi ở ngoài, sẽ không có những nữ nhân khác. . . Không, phải nói là hán không có đi tìm quá những nữ nhân khác. Tuy rằng cũng với hán lúc này tuổi tác có quan hệ, Tinh Vũ vẫn cảm thấy có chút không bình thường đây.

Cầm trong tay có quan hệ Tần vương Doanh Chính thẻ tre ném, Tinh Vũ hướng đi đặt ở trong phòng một góc bàn. Nó mặt trên đặt một cái vẻ bề ngoài, ngủ say một cái màu đen hiện ra ánh sáng lạnh trường kiếm——liền chuôi khoảng chừng 120 cm độ dài, nhận dày nhất nơi ước 2 cm, rộng nhất nơi 8 cm, hoành mặt cắt tự hình thoi.

Tinh Vũ lúc trước cho Hạng lão tướng quân trên bản vẽ, lưỡi kiếm bóng loáng bằng phẳng. Mà thợ thủ công đang vì hán rèn đúc vũ khí này thời gian, vẫn cứ ở lưỡi kiếm trên điều khắc một chút mỹ quan, bá khí lân vân. Tinh Vũ khi chiêm được nó sau khi, cảm thấy những bức vẽ kia vô cùng phù hợp khẩu vị của hán, liền bảo lưu lại.

Nhẹ nhàng xoa xoa lưỡi kiếm, hán hơi nhếch khóe môi lên vẻn. Nắm chặt chuôi kiếm, dễ dàng đem này 3 nặng 3 cân không nhận kiếm lập tức. Qua lại vung lên hai lần, liền dẫn lên trong không khí hô lên thanh âm vang lên. Hán trạm vị cách đó không xa cái bàn, chịu đến kiếm sức gió ảnh hưởng, run rẩy không ngớt.

"Thiếu chủ, sao có thể ở bên trong phòng sử dụng kiếm?"

Đang lúc này, Tinh Nhi bụng khay đi vào, thấy thế không khỏi lên tiếng trách cứ. Nàng hai năm qua càng ngày càng thành thực khuôn mặt đẹp, càng thêm tình đậm sớm mở, đã có chút thiếu phụ phong vận.

Bây giờ chính trực tháng 8 giữa hè, nàng giờ khắc này liền ăn mặc tương đối mát mẻ. Phần hồng in hoa màu trắng mặt ngực, lộ ra nơi bả vai quần quít lấy hai tầng lụa trắng. Cái kia vừa đưa đến chút che lấp, lại có chút lúc ẩn lúc hiện mơ mơ hồ hồ mê hoặc vẻ đẹp. Đến chân nhỏ bộ trời xanh váy dài, phía dưới đẹp đề màu trắng ung.

Tinh Vũ dừng lại vung kiếm, liền cảm giác được xông vào mũi mùi thơm ngát. Hướng cái kia khay liếc mắt nhìn, thấy phía trên kia cái đĩa một cái đồng bát. Nghĩ đến, định là nàng lại làm tốt hơn uống thang cho hán. Khẽ cười cười, đem kiếm lại thả trở lại, hướng đi bình thường dùng bữa bàn dài bên ngồi xếp bằng xuống.

Tinh Nhi đem khay đặt ở trên mặt bàn, hai tay bụng ra đồng bát đặt ở Tinh Vũ trước mặt. Sau đó, nhìn một chút thanh kiếm kia, lộ ra một chút hiếu kỳ vẻ mặt. . . Nàng trước kia còn tưởng rằng Tinh Vũ ngứa tay muốn luyện một hồi kiếm, không nghĩ tới hán như vậy dứt khoát thả xuống.

"Tinh Nhi, ngày mai theo ta ra một chuyến xa nhà, có được hay không?" Tinh Vũ bụng lên cái kia đồng bát uống một hợp. Vào miệng : lỏ vào chất lỏng trắng mịn mà lạnh lẽo, đang có tiêu thử dùng khát hiệu quả.

"Ài?" Tinh Nhi ngẩn ra, "Đi xa nhà, thiếu chủ muốn đi nơi nào?"

"Phương Bắc nước Yên."

Tinh Vũ uống một hơi hết cái kia ngọt thang, đem đồng bát đặt ở trên mặt bàn. Nhìn che lại khẩu Tinh Nhi, hán cười tròng nàng nháy mắt, "Hai người chúng ta lặng lẽ đi, ta gấp lưu lại thư cho bọn họ."

"Này, này e sợ không ổn đâu."

Tinh Nhi có chút muốn khóc. Thấy thiếu chủ cái kia nóng lòng muốn thử mô dạng, lấy nàng đối với hán hiểu rõ, cái kia định là quyết định chủ ý. Nàng biết mình một chút cũng khuyên không được hán, trong nhà những người khác e sợ cũng không được. Chỉ cầu cầu này một đường có thể bình an ba . Còn Tinh Nhi câu nói kia, cũng không phải muốn ngăn cản hán, mà là muốn khuyên hán nhiều mang chút hộ vệ tùy tùng.

"Ta vốn là dự định một người đi. . ."

"Vậy tuyệt đối không được!"

Tinh Vũ câu kia nói còn chưa dứt lời, Tinh Nhi liền đột nhiên hai tay chống mặt bàn mang đầy quyết đoán địa từ trên nhìn xuống phía dưới hán.

"Thiếu chủ cần ta chăm sóc, nhất định cần!" Nàng nói, hết sức kiên quyết, trong mắt nhưng né qua chút sợ sệt nước mắt. Nếu là liền như vậy bị hán bỏ

qua, cái kia thực sự là sống không bằng chết.

"Vì lẽ đó, ta mới chịu mang tới ngươi."

Tinh Vũ lôi kéo tay của nàng, đưa nàng kéo vào trong lồng ngực, "Thật Tinh Nhi, không khóc, tương lai ta còn cần ngươi cho ta sinh bảo bảo."

"Ai?" Đề tài đột nhiên liền nhảy đến cái này mặt trên, rút vào Tinh Vũ trong lồng ngực Tinh Nhi nhăn nhó lên, "Thiếu chủ xấu, người ta vừa không có đáp ứng phải cho ngươi. . . Cho ngươi. . . Ai nha!" Nàng che mặt, thực sự là không nói ra được.

Tinh Vũ ha ha địa đắc ý bắt đầu cười lớn. Âm thanh tuy còn non nớt, ở trong đó bao hàm ý vị nhưng là lão đạo phi thường.

Tối hôm đó, Tinh Nhi tiến hành rồi một ít thu thập. Dựa theo Tinh Vũ yêu cầu, kết liễu hai cái ba lô, lại thả trên một ít tiền bạc.

"Như vậy là có thể sao?"

Tinh Nhi, kỳ thực cũng là Hạng thị bộ tộc người. Chỉ có điều không giống với Tinh Vũ người thiếu chủ này, nhưng chỉ là ở riêng chưa cảnh mà thôi. Nàng có thể tới chăm sóc Tinh Vũ, này liền cũng là nàng cực hạn. Làm từ nhỏ liền bị coi như sai khiến nha đầu bồi dưỡng lên nàng, khi nào ra quá như là từ này Giang Đông đến phương Bắc xa như vậy môn.

"Hừm, trên đường cần thời điểm lại nói." Tinh Vũ nằm ở trên giường, "Có vài thứ, ra tới đường ta lại để ngươi biết. . . Làm ta đối với ngươi tín nhiệm trọng trung, ngươi cũng không thể phụ lòng ta nha."

Tinh Nhi hơi nghi hoặc một chút, không hiểu hẳn này nói chính là cái gì, chỉ là gật gật đầu.

Đến ngày thứ hai trời mới vừa tờ mờ sáng, Tinh Vũ trên lưng chính mình này thanh kiếm đen, mang theo Tinh Nhi từng người ôm một cái túi hành lý ra ngoài. Hai người cười mã, ra khỏi thành, đi tới quan đạo một đường hướng bắc phi đi. . . Vẫn quá hai ngày, Hạng gia nhân tài nhận ra được thiếu chủ không gặp. Mà vào lúc này, Tinh Vũ hai người đã tiến vào nước Tề cảnh nội.

Chiến quốc thời kì cuối, mà bất luận tàn cũng được, sờ cũng được, Hoa Hạ đại địa cũng không có hậu thế biết không lẽ như vậy. Tinh Vũ từ sở đô thành trải qua nước Tề đến nước Yên, kỳ thực cũng thì tương đương với từ hậu thế An Huy tỉnh trải qua Sơn Đông tỉnh, đến tỉnh Hà Bắc Bắc bộ.

Không giống với Tinh Vũ, Tinh Nhi cười ngựa nửa ngày liền điên đến cái mộng không chịu được, Tinh Vũ vì nàng mua lại một chiếc xe ngựa. Chính hắn cũng thẳng thắn không cười ngựa, mà khi nổi lên đánh xe người. . . Đây chính là để Tinh Nhi kinh hoàng đã lâu. Nàng cho dù thân thể mệt mỏi, cũng kiên trì nhất định phải cùng hắn ngồi cùng một chỗ, mà không phải ở trong xe nghỉ ngơi.

Hai người ngồi ở vốn là hẳn là xa bả thức vị trí, điều khiển trước xe ngựa hành, cộng thêm quan sát ven đường phong cảnh. . . Cười cười nói nói trong lúc đó, ngược lại cũng đúng là cho hết thời gian cùng một môi thật phương pháp. Chỉ có điều, hai người dù sao thích hợp đồ đều chưa quen thuộc. Nơi nào có có thể ngủ lại địa phương cũng không biết, cho tới bỏ qua tức đầu. Này không, bọn họ hiện tại liền tìm một chỗ nước một bên, đem xe ngựa đứng ở đã ngoài, chuẩn bị ở đây qua đêm.

Loại này cổ đại thiếu cái gì chính là không thiếu món ăn dân dã. Tinh Vũ làm mất đi tảng đá, đập chết hai con gà rừng. Tinh Nhi phụ trách trừng trị nó môn, hẳn nhưng là lượm buổi tối cần củi lửa. Sau khi, hai người một người dùng cành cây chọn một con, đặt ở hỏa trên thiêu đốt.

"Thiếu chủ, ta e sợ kiếp này đều rất khó lại có thêm như vậy cùng ngươi đơn độc xuất hành cơ hội chứ?"

Ở dừng dừng vọng vọng hòa trong tiếng, Tinh Nhi đột nhiên biểu lộ cảm xúc. Nàng có loại dự cảm, chính mình thuộc về đứa bé trai này, nhưng này đứa bé trai nhất định không sẽ thuộc về nàng. Đây là về mặt thân phận chênh lệch, cũng là nàng trở thành hẳn duy nhất thị tỷ lúc liền bắt đầu có bi ai.

"Ngươi muốn có, liền có thể có, lại không phải việc khó gì." Tinh Vũ nở nụ cười, "Ngày sau, chờ ta nhất thống này non sông, càng muốn dẫn ngươi du khắp cả này Cửu Châu đại địa." Nói tới chỗ này, trên người hắn xuất hiện một luồng hào khí. Phất tay hơi có chút chỉ điểm giang sơn khí phách, nhìn ra Tinh Nhi không khỏi ngây người.

Cái kia thời gian dài bị lửa thiêu một chỗ, phì nộn gà rừng nhỏ xuống một giọt dầu, xoạt đến tiếng vang đem Tinh Nhi tâm thần kéo về. Nàng vội vã chuyển động gà quay, để tránh khỏi bị đốt cháy. Ánh lửa dưới không thấy rõ mặt mũi màu sắc, nhưng là có thể từ cái kia bị tay cầm cành cây truyền đến run run, rõ ràng trong lòng nàng giờ khắc này gọn sóng.

Nhất thống thiên hạ, trở thành thiên tử. . . Khoảng cách này Tinh Nhi quá xa, nàng không biết nên phản ứng ra sao. Hoặc là nói, nàng bị Tinh Vũ cái kia lơ đãng trong lúc đó một câu nói dọa sợ.

Tinh Vũ nhìn ra điểm này, nhưng không có lên tiếng động viên nàng. Hẳn chuyện cần làm không thể ngăn cản, nàng nhất định phải để cho mình mau chóng mà thích ứng tất cả những thứ này. Bằng không, còn làm thế nào bên cạnh hẳn người thân cận nhất?

Có điều, hẳn không nghĩ tới chính là, Tinh Nhi dĩ nhiên không tiếng động mà lưu lại nước mắt.

Hắn muốn làm thiên tử, Tinh Nhi liền đồng ý tin tưởng hẳn có thể thành công. Thế nhưng, hẳn làm thiên tử, nàng cũng vẫn là một cái tiểu nữ tỳ. Liền cùng hẳn thiếu chủ thân phận so với đều thấp kém không được, càng khỏi nói là thiên tử. Có thể xứng với hẳn nhất định là một vị cao quý công chúa, mà không phải nàng. Còn nữa, nàng tuổi tác vốn là so với hẳn lớn hơn 10 tuổi. Khi hẳn nhất thống thiên hạ thời gian, e sợ nàng đã đã không còn tuổi trẻ mỹ lệ dung nhan.

Dáng dấp kia, vẫn có thể bị hấn nhớ tới, vẫn có thể bị hấn thích không? Tình Nhi không có tự tin, nàng khóc. Cái kia đứt đoạn mắt tuyến hạt châu lướt qua gò má, rơi xuống ở trên cỏ. Nàng ôm chính mình hai đầu gối mô dạng, thời khắc này là như vậy nhu nhược.

CONVERTER: 多AssassinGod多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Trên đường ngộ phỉ

Quen thuộc thân ở địa vị cao Tình Vũ, nếu như không phải thân thấy, có thể vĩnh viễn cũng sẽ không đi suy đoán một cái hạ nhân xuất thân nữ tử tâm tư. Nhưng hấn giờ khắc này nhìn thấy Tình Nhi mô dạng, không khỏi có chút đau lòng.

Thả xuống cầm trong tay cái kia cầm vào gà nướng cành cây, Tình Vũ đứng dậy đi tới Tình Nhi sau lưng. Ôm trụ nàng, đồng thời thật chặt kẻ sát ở trên người nàng, cho nàng thất lạc tâm đã ấm áp.

Tình Nhi một cái tay, nắm lấy Tình Vũ tay.

"Thiếu chủ, người đáp ứng ta một chuyện có được hay không?" Nàng ngửa về đằng sau đầu, cùng Tình Vũ đối diện cùng nhau, để Tình Vũ nhìn thấy nàng đáy mắt bất an cùng với bởi vì gào khóc tạo thành màu đỏ.

"Là cái gì?" Tình Vũ có chút ngạc nhiên.

"Người đáp ứng trước." Nàng không nghe theo mà vận vẹo hạ thân tử.

"Được, ta đáp ứng." Hấn bật cười.

"Lời vàng ý ngọc, quyết không thay đổi sao?" Thấy vẻ mặt của hấn, nàng vẫn là có chút không yên lòng.

"Lời vàng ý ngọc, quyết không thay đổi." Hấn lặp lại một lần.

"Cái kia Tình Nhi muốn vĩnh viễn ở lại bên cạnh người." Nàng lộ ra thấp thòm, chờ đợi hấn tán thành.

". . ." Tình Vũ sững sốt một chút, sau đó, vùng hoang dã bên trong vang lên hấn ha ha ha tiếng cười lớn.

Tình Nhi không rõ vì sao, cũng không dám lên tiếng, nhưng là nắm hấn tay càng chặt một ít. Nàng mô dạng lại như là chỉ lo hấn sẽ lập tức đuổi nàng đi bình thường cẩn thận.

"Ta nói rồi để người cho ta sinh bảo bảo, làm sao sẽ không cho người giữ ở bên người? Nói như vậy, ai tới cho con của ta làm mẫu thân?" Tình Vũ vì nàng lau chùi trên gương mặt vệt nước mắt, mỉm cười nói: "Người nhà, chính là muốn đến quá nhiều hơn một chút. Người cùng tình cảm của ta, nhưng là như vậy 8 năm ngủ đi ra, há lại là nói không có là không có? Vẫn là nói, người cảm thấy ta là như vậy bạc tình người sao?"

Tình Nhi lắc lắc đầu, đen lay láy mắt to bên trong lần thứ hai hội tụ bọt nước, nàng âm thanh bởi vì tâm tình kích động mà mang theo run rẩy cùng nghẹn ngào.

"Ta, ta thật sự có thể vì người sinh ra hài tử sao?"

"Ta nói có thể, vậy thì là có thể!" Tình Vũ trên mặt xuất hiện vẻ chăm chú, "Lời vàng ý ngọc, quyết không thay đổi! Hơn nữa, người không có phủ định

quyền lợi!"

"Thật là bá đạo, rồi lại làm cho ta cảm thấy vui mừng." Tinh Nhi sờ soạng dưới khóe mắt, chung quy không có để cái kia nước mắt lại chảy ra. Nàng hướng về phía Tinh Vũ ngọt ngào mà cười, đồng thời nặng nề gật đầu một cái.

"Mà, bầu không khí vừa vặn thời điểm, đều sẽ có người yêu thích đi ra làm phá hoại." Tinh Vũ vốn là dự định xoa xoa Tinh Nhi gò má, lại đột nhiên ngẩng đầu nhìn trong bóng tối một cái hướng khác, cười lạnh nói.

Tinh Nhi ngẩn ngơ, cũng hướng về Tinh Vũ đang nhìn phương hướng nhìn lại. Chịu đến ánh lửa ảnh hưởng, nơi này mình mà bên kia ám, nàng không hề có một chút nào nhìn ra có cái gì. Nhưng từ Tinh Vũ bên kia lạnh lẽo về mặt có thể thấy được, bên kia nhất định là có khách không mời mà đến.

Tinh Nhi thả xuống gà nướng cành cây, đem thả ở bên người trên cỏ, chính mình vội kiểm nắm ở trong tay. Thanh kiếm này so sánh tầm thường đồng thau kiếm muốn tệ trên một chút, là Tinh Vũ tìm người chuyên môn vì nàng chế tạo. Lấy cơ thể cùng với tính dai làm chủ, thậm chí có thể bề bầy đến 90 độ mà không ngừng.

Dần dần, ở tình cờ truyền đến đùng đùng cũi lửa thiêu đốt trong tiếng, có chút tu vi Tinh Nhi nghe được là mấy người dẫm đạp ở trên cỏ âm thanh. Nàng không khỏi có chút sốt sắng lên. . . Trong ngày thường, ở Tinh Vũ an bài xuống, tuy rằng có cùng những người quân sĩ đối chiến quá, nhưng chưa bao giờ có tiến hành chân chính chém giết đây.

Nghĩ như thế, nàng liếc nhìn Tinh Vũ, không khỏi lại là ngẩn ngơ. Hẳn ánh mắt kia để lộ ra đến hoàn toàn cũng là xem thường, vậy thì như là nhìn thấu hắc ám, nhìn thấy những người chính đang đến gần bên trong kẻ địch về mặt. Lại không nói hẳn cái kia tự tin căn nguyên ở nơi nào, vậy ít nhất để Tinh Nhi cảm thấy dễ chịu một chút. . . Như nói cứng, sự tự tin của nàng căn nguyên nhất định chính là hẳn.

"Một đứa bé, một cô thiếu nữ? Khả khả, đại ca, chúng ta hôm nay có phải là có chút lao sư động chúng?" Một tên 20 đến tuổi nam tử, kéo lưu manh cường điệu, ở trong bóng tối mở miệng nói rằng.

"Chớ khinh thường, cô bé kia trong tay cầm vũ khí đầu, hơn nữa cái kia người bên trong xe còn chưa có xuất hiện." Đây một cái tuổi tác xem ra phải lớn hơn một điểm, cũng tiết lộ một luồng trầm ổn cùng với tàn nhẫn. Đang khi nói chuyện, hẳn đã vừa vặn đứng ở ngọn lửa chiếu rọi phạm vi bên bờ nơi, hô: "Người trên xe nghe, đem vật đáng tiền cùng ngựa, xe ngựa lưu lại, chúng ta cũng không làm khó các người."

Tinh Nhi ngẩn ra, xe đi đâu còn có người nào? Nàng xoay mặt nhìn một chút Tinh Vũ, thấy hẳn gật đầu cười. . . Nàng có chút rõ ràng. Những người phi nhân, định là đã gặp các nàng hai người lái xe, cho rằng còn có thân phận càng cao quý người ngồi ở trong xe. Cái này cũng là có thể lý giải, ai sẽ nghĩ tới Tinh Vũ người thiếu chủ này liền ở tự mình lái xe.

Mà Tinh Vũ thì lại đang nghĩ, thực lực của những người này đều không cao, không ngại để Tinh Nhi thử nghiệm.

"Chậm đã!" Cái kia nói chuyện lúc trước người đột nhiên hô một tiếng, "Đại ca, khả khả, cũng đem cô bé kia lưu lại đi, các anh em. . ."

Vèo, vù, sát. . .

Vèo đến một tiếng, Tinh Nhi chỉ cảm thấy ngọn lửa bởi vì Tinh Vũ di động với tốc độ cao chênh lệch một hồi. Hẳn không biết lúc nào đã cảm cảm ở bên cạnh xe ngựa màu đen trọng kiếm, đi tới cái kia bóng tối biên giới. Vù một tiếng, màu đen trọng kiếm cắt ra không khí trực đâm tới. Sau đó, nó tựa hồ xuyên thấu cái gì phát sinh sát tiếng vang.

Tinh Nhi che miệng mình. . . Bởi vì thân cao quan hệ, Tinh Vũ kiếm chỉ xéo hướng lên trên. Có chất lỏng theo cái kia màu đen lưỡi kiếm chảy xuống, cũng với trên đường hạ trong đất. Tuy rằng sắc trời cùng thanh kiếm kia quan hệ, không nhìn ra chất lỏng màu sắc, nhưng nàng có thể biết đó là cái gì. Trong bụng nổi lên từng trận buồn nôn, trong không khí bỗng bành gà nướng hương vị, không biết làm sao liền biến thành mùi máu tanh. Giết gà thời điểm vẫn không cảm giác được thôi, giờ khắc này, nhưng như vậy làm cho nàng khó chịu.

Cái kia trạm ở trong bóng tối phi nhân lão đại, mấy móc thức địa quay đầu, nhìn về phía bên người vừa còn ở nói chuyện với chính mình nam tử. . . Hẳn miệng bị một cái hắc thỏ đại kiếm xuyên thấu, kiếm kia nhận trực thấu sau não mà ra. Từ vong có thể vẹn vẹn là chuyện trong nháy mắt, trên mặt của hẳn vẫn có thể nhìn thấy một ít máu.

Rầm, ở trong yên tĩnh, này nuốt nước bọt âm thanh có vẻ như vậy vang dội. Phi nhân lão đại cái trán loạch xoạch địa chảy xuống mồ hôi lạnh, gò má tái lên đến rồi hai đạo đầm nhòai cảm. . . Hẳn biết, cái kia vừa giết hẳn một tên thủ hạ sát thần đang xem hẳn. Nếu như có thể nhúc nhích, hẳn biết mình gặp làm chuyện làm thứ nhất chính là quỳ xuống đất xin tha.

"Ta cho các người một cơ hội!"

Tinh Vũ rút về này thanh kiếm đen, sứa nhúc nhích một chút, đem mặt trên vết máu cùng óc sứa lạc. Cặp kia lạnh lùng không có bất luận cảm tình gì ánh mắt nhìn quét một vòng chu vi trên mặt mạng theo thăm sắc phi nhân.

"Theo ta phía sau nữ tử từ đánh." Hẳn nói, "Chỉ cần nàng thủ trước hết giết chết trong các người người kia, người còn lại là có thể sống sót rồi đi."

"Thiếu chủ!"

Tinh Nhi không nghĩ tới hẳn sẽ nói như vậy, không khỏi không biết làm sao địa đem kiếm của mình liền vô ôm vào trong ngực.

Tinh Vũ xoay người đối mặt nàng thời điểm, ánh mắt lại trở nên nhu hòa.

"Tinh Nhi, như đây là một cái thái bình thịnh thế, ta liền không buộc ngươi giết người. Nhưng đây là thời loạn lạc, ngươi nhất định phải có năng lực đủ giết người quyết tâm mới được." Tinh Vũ đi tới Tinh Nhi bên người, cầm nàng có chút lạnh lẽo tay, "Chỉ ít, nào sẽ để ta yên tâm."

Có thể thấy rõ Tinh Nhi trong mắt giãy dụa. Đến cuối cùng, nàng không biết là làm sao thuyết phục chính mình, nói chung ánh mắt kia lại trở nên kiên định.

"Cái kia thiếu chủ, ngươi đáp ứng ta muốn ở ta thời điểm chiến đấu, vẫn nhìn ta nha." Nàng đưa ra yêu cầu nói.

"Không thành vấn đề."

Tinh Vũ nở nụ cười, cũng không quay đầu lại, này thanh kiếm đen nhưng bỗng nhiên ném ra. Hô một thanh âm vang lên, nó lại như là tên rời cung bình thường mau lẹ. Chờ Tinh Nhi nhận ra được điểm này thời điểm, trong bóng tối đã truyền đến hét thảm một tiếng. Thanh âm kia lại sau đó đột nhiên ngừng lại, vật nặng đánh địa âm thanh tiếp theo vang lên.

"Muốn chạy?" Tinh Vũ xoay người mặt hướng hắc ám. Nguyên bản nên bởi vì tia sáng quan hệ, hắc không nhìn thấy những nhân tài này đúng. Thế nhưng, phi nhân môn nhưng cảm giác được một cách rõ ràng trên gương mặt bị hắc đao phong kia giống như tầm mắt thổi đến đau đớn.

"Nhưng là, như. . . Nếu chúng ta giết cô gái kia lời nói làm sao bây giờ?"

Xem ra chỉ có thể nhắm mắt chiến đấu, cũng may cũng không phải là không có sống sót hi vọng. Phi nhân lão đại trong lòng một phát tàn nhẫn, không khỏi đem trong lòng duy nhất lo lắng nói ra.

"Hừ, làm được lời nói liền thử một chút xem." Này nhưng là Tinh Nhi tự mình nói, nàng đã hướng về hắc ám đi đến. . . Lôi kéo Tinh Vũ tay tình huống. Theo một ý nghĩa nào đó tới nói, này có thể thực sự là không thể để cho người yên lòng.

Tiến vào hắc ám, thích ứng một hồi tia sáng, "Một cái, hai cái, ba cái. . . 12 người sao?" Tinh Nhi đếm rõ số lượng của bọn họ, "Thiếu chủ, bọn họ nhưng là so với những người làm lính chênh lệch rất nhiều đây."

"Đó là tự nhiên." Tinh Vũ liếc nàng một cái, "Nguyên vốn là Hạng gia tính nhuệ, lại bị ta huấn luyện một hai năm. . . Như vẫn là chút người ngu ngốc ngoan ý, ta đã sớm phế bỏ bọn họ."

"Ai này này. . ." Tinh Nhi rút dưới cái cổ, tăng một thanh âm vang lên, nàng đã gọn gàng địa rút ra sắc bén tề kiếm —— có chút giống hậu thế kiếm thép, nhận hẹp mà bạc, ánh lửa dưới phản xạ hàn quang.

"Hạng gia? Lê nào là. . ." Cái kia phi nhân lão đại hướng về Tinh Vũ nhìn một chút, không khỏi trong lòng phát khổ. Nơi này vẫn là nước Sở địa giới, Hạng gia còn có thiếu chủ, hắc tự nhiên rõ ràng vậy là ai. Lần này chưa thành công là tự nhiên, thành công hắc cũng sẽ chịu không nổi.

Bởi vậy, hắc hướng về phía Tinh Vũ chấp tay, "Hóa ra là 6 tuổi đánh hổ Hạng gia thiếu chủ, chẳng trách chẳng trách. . . Lần này nhiều có đắc tội, như có thể sống được tính mạng, ngày sau ôn hòa dâng lễ mọn bồi tội."

"Ít nói phí lời!" Tinh Vũ ra hiệu một hồi Tinh Nhi, "Bắt đầu đi."

"Vâng, thiếu chủ."

Tinh Nhi đáp một tiếng, đã vân hóa kiếm hoa, đâm hướng về phía cái kia tới tới gần nàng phi nhân lão đại.

Lần này nếu muốn đi xa nhà, vì hành động thuận tiện, Tinh Vũ cùng Tinh Nhi trang phục đều tiến hành rồi chút thay đổi. Liền tỷ như Tinh Vũ, thay đổi trong ngày thường hoa lệ, lấy nài dơ màu đen vô nhân trường sam làm chủ. Mà Tinh Nhi, nhưng là lấy thuận tiện hành động cũng sẽ không lộ ra cánh "xuân" vậy ngắn làm chủ. . . Y phục này, tương tự cũng là trong ngày thường nàng luyện công lúc xuyên.

Tinh Nhi chiêu kiếm này cũng không phải bao nhiêu cao thâm kiếm kỹ. Nhưng là, ở phi nhân lão đại xem ra, kiếm kia nhận phảng phất là sống đến bình thường khoảng chừng : trái phải lơ lửng không cố định. Trong tay hắc tuy rằng cầm một cái lưỡi búa, nhưng là không biết nên chống đối bên kia tốt. Đơn giản, trên đất một cái lại bánh gạo chiên, xa xa mà tách ra Tinh Nhi mũi kiếm.

Khoảng chừng là xưa nay chưa từng nhìn thấy như vậy ứng đối chứ? Tinh Nhi động tác không khỏi dừng lại một chút. Sau đó, nàng mới lại truy đâm đi tới. . . Lần này mục tiêu nếu là lấy trước tiên giết một người mới thôi, như vậy giết ai đều là giết. Vì lẽ đó, nàng này kiếm thứ hai mục tiêu, liền lại thay đổi một người khác.

Không nghĩ tới, người này dĩ nhiên cũng muốn học cái kia phi nhân lão đại giống như lại bánh gạo chiên. Nhưng là, Tinh Nhi có chuẩn bị, trên đường biến chiêu, ở cánh tay kia trên phui đi một chiêu kiếm. Người kia không có rút ra ngoài, trên đất khoanh tay cánh tay hết thảy lên. Nhưng là Tinh Nhi bảo kiếm sắc bén, chiêu kiếm đó thương đã sâu thấy được tận xương.

Tinh Nhi đứng ở hắc cách đó không xa ngừng lại, bù đắp một chiêu kiếm lời nói là có thể giết hắc. Như vậy, nhiệm vụ của nàng liền xong xuôi. Nhìn lại một chút chu vi những người kia, Tinh Nhi hừ một tiếng. Uổng bọn họ vẫn là người kia đồng bạn, giờ khắc này nhưng chỉ là cười trên sự đau khổ của người khác mà nhìn người kia, cũng vui mừng chính mình có thể không cần chết rồi. Mà cái kia nằm trên đất người kia, nhưng là một cái nước mũi một cái lệ, trong đôi mắt mang đầy cầu xin mà nhìn Tinh Nhi.

Nàng tiến vào một cái lờng nan hoàn cảnh, đến cùng là giết hay là không giết?

CONVERTER: ๔AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đến nước Yên

Tinh Vũ trong lòng lắc đầu, như Tinh Nhi vừa thừa thế xông lên, liền cũng giết người kia. Bây giờ, nhìn đối phương xin tha đáng thương mô dạng, nàng lại là lần thứ nhất đối mặt giết người tình huống, thực sự là khó hơn nữa ra tay.

Nhưng là nàng nếu không giết người này, những người khác sau khi thấy, chỉ cần ở nàng công lại đây lúc quỳ xuống đất xin tha, liền có thể thoát chết được. Nàng có thể đối với một người nhẹ dạ, liền cũng có thể đối với những khác lòng người nhuyển. Như vậy hạ xuống, chung quy là một người cũng không giết chết.

Muốn chờ mong những người phi nhân bên trong có một cái cường tráng điểm, có thể ở tình huống như vậy chủ động cùng nàng chiến đấu, đồng thời diện đối với nguy hiểm đến tính mạng cũng không lui bước sao? Tinh Vũ nhìn quét một vòng, đem những người phi nhân dính líu vui mừng cùng chờ mong về mặt đều đặt ở trong mắt. Hắn trong lòng biết, này nhưng là không có khả năng. . . Những người kia chính ước gì đồng bạn của chính mình chết sớm.

Tinh Vũ con mắt mị một hồi, lộ ra một nụ cười lạnh lùng về mặt.

Tránh thoát Tinh Nhi công kích, vẫn đang quan sát hắn cái kia phi nhân lão đại vừa thấy liền âm thầm gọi nát. Hắn bao nhiêu còn có chút đầu óc, vì vậy đối với hiện tại hình thức cũng là nhìn ra càng thêm địa thấu triệt.

Nếu như cô bé kia không có một người giết chết, như vậy vị kia Hạng gia thiếu chủ lúc trước nói tới điều kiện liền coi như là không có thành lập. Đến thời điểm, bọn họ sắp sửa đối mặt chính là hắn. . . Tuy rằng chỉ là một đứa bé bề ngoài, từ vừa cái kia liền giết hai người mà mặt không biến sắc tình hình xem, lại giết bọn họ tin tưởng đối với hắn mà nói cũng không có cái gì gánh nặng.

Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn để chính hắn đứng ra bị giết chết sao? Đó là đánh chết hắn cũng sẽ không làm chuyện ngu xuẩn. Nhưng là, không có ai chết, kết quả cuối cùng chính là toàn bộ chết. . . Hắn cũng khó thoát khỏi cái chết. Như thế suy nghĩ, trong lòng hắn nhìn về phía những đồng bạn kia, không khỏi lộ ra tàn nhẫn sắc. Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, hắn đã nhảy hướng về một tên đồng bạn phía sau, bỗng nhiên đẩy hắn nhằm phía cái kia phẳng phát là trạng thái thất thần thiếu nữ.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, cô gái kia nhưng đem bảo kiếm trong tay về phía trước nhẹ nhàng đưa một hồi, rõ ràng đâm vào cái kia nằm trên đất phi nhân trong lòng. Hắn cái kia cầu xin về mặt nhất thời trệ trệ, co giật mấy lần, toàn thân thư giãn nằm vật xuống ở trên cỏ.

Có thể là chạm được cái kia phi nhân lúc sắp chết khó có thể tin ánh mắt, Tinh Nhi hải đến buông lỏng tay ra trên kiếm cũng lui về phía sau vài bước. Lập tức, nàng bị Tinh Vũ từ sau ôm trụ. Hắn nắm chặt nàng hai cái tay nhỏ bé, an ủi:

"Không sao rồi, không sao rồi, người làm rất khá."

Đúng, nàng xác thực làm rất khá, thậm chí ngay cả hắn cũng không nghĩ tới nàng gặp đâm ra đi.

"Ta không nghĩ tới, ta không nghĩ tới. . ." Tinh Nhi hưng hăng địa lung lay đầu, "Ta chỉ là quá sợ sệt. . ."

Sợ sệt hắn đối với nàng lộ ra biểu tình thất vọng a! Chỉ cần vừa nghĩ bị hắn như vậy nhìn, Tinh Nhi liền sẽ sinh ra một luồng tuyệt vọng. Nàng không muốn như vậy, vì lẽ đó, nàng đâm đi ra ngoài. . . Thân thể phản ứng, nhanh hơn trong lòng do dự.

"Hừm, ta biết, ta đều biết."

Tinh Vũ lôi kéo tay của nàng, cũng không thèm nhìn tới những người khác một chút, hướng đi cái kia đồng lửa. Cái kia nguyên bản xô đẩy đồng bạn của chính mình nhắm phía Tinh Nhi phi nhân lão đại lúng túng dừng lại, hần chính diện quay về hết thấy thủ hạ ánh mắt. Liền như vậy dừng lại khoảng chừng 10 giây sau, hần bỗng nhiên đẩy ra lúc trước bị hần chặn lại thủ hạ, mắt mạng địa hướng xa xa chạy đi. Những người khác cũng đều phản ứng lại, bốn phương tám hướng địa chạy loạn.

Vừa phù Tinh Nhi ngồi xuống, Tinh Vũ lưu câu tiếp theo "Ta đi làm ít chuyện, rất nhanh sẽ trở về", vèo địa một tiếng biến mất ở tại chỗ. Sau đó, trên hoang dã phương hướng khác nhau trên vang lên mấy tiếng kêu thảm thiết. Nghe thanh âm, Tinh Nhi biết, một tên đạo tặc cũng không có đào tẩu. Cái ý niệm này, không hề cho nàng do rừng mình một cái, nàng hướng về đồng lửa đi động chút. Có thể, chỉ có như vậy, mới có thể xua tan chu vi hắc ám mang đến hoảng sợ đi.

Nàng tự nhiên không biết, Tinh Vũ vừa bắt đầu có thể sẽ không có dự định buông tha những người này. . . Cho dù là đang nói gặp thả bọn họ mạng sống câu kia lời nói sau khi. Đối phương như chỉ là giết tiền phi nhân, hần cũng sẽ không như vậy đối xử. Nhưng này cái thứ nhất bị hần giết chết người nếu có thể nói ra câu nói như thế kia, liền chạm vào hần điểm mấu chốt. . . Những người này liền không thể không chết.

Sau đó không lâu, Tinh Vũ mang theo kiếm đen đi trở về, lại đem cắm ở xe ngựa bên cạnh. Nhặt lên trên đất con kia cắm vào gà quay cành cây, hần lại ngồi ở Tinh Nhi bên người khảo nổi lên gà rừng.

Tinh Nhi nhìn ra tròn mắt ngoác mồm, "Cái kia. . . Thiếu chủ a, ta mạo muội mà hỏi một câu, ngươi còn dự định ở đây ăn đi nó sao?" Nàng một bộ có chút buồn nôn mô dạng, lại liều mạng mà muốn che lấp, miễn cho ảnh hưởng đến Tinh Vũ muốn ăn.

"Tuy rằng buổi tối chạy đi không quá an toàn, có điều, tuần này tao người chết e sợ không có cách nào để người an tâm" Tinh Vũ nhìn ở trong mắt, trong lòng mỉm cười, "Nướng kỹ sau khi chúng ta liền rời đi, trên đường vừa đi vừa ăn. . . Đuổi một ngày đường, lại vận nhúc nhích một chút, ta còn thật là có chút đói bụng đây."

Tinh Nhi cười đến cực kỳ không tự nhiên, có lòng muốn phải giúp trợ Tinh Vũ đem một con khác gà nướng, rồi lại không muốn nhìn nhiều. . . Nào sẽ làm cho nàng muốn từ bản thân là làm sao giết chết nó, gián tiếp còn có thể nhớ tới vừa giết đến người kia.

Tinh Vũ từ trong tay nàng tiếp nhận nhánh cây kia, ở nàng lộ ra áy náy về mặt thời điểm nói rằng: "Ngày hôm nay qua đi, sau đó ngươi không muốn giết người, ta cũng không buộc ngươi. Chỉ là hi vọng ngươi có thể ở nên ra tay thời điểm, chân chính lòng đất tay. . . Có lúc thả chạy một cái kẻ địch, không phải nhân từ, phản mà là một loại biến tướng tàn nhẫn. Thử nghĩ, kẻ địch kia sau khi lại đối với ngươi quanh người nhân tạo thành thương tổn đây? Tỷ như ta, nếu như ta bị ngươi để cho chạy kẻ địch thương tổn được, ngươi đem làm sao chịu nổi?"

Tinh Nhi tưởng tượng một hồi tình huống như thế, không khỏi run rẩy một hồi. Nàng cuối cùng đã rõ ràng rồi kim Thiên Tinh vũ làm cho nàng như thế làm ý nghĩa ở đâu, trong lòng cái kia cỗ tội giết người ác cảm thiếu, cảm giác khó chịu cũng khá hơn nhiều. Trùng lại tiếp nhận Tinh Vũ trong tay gà nướng, cười nói:

"Thiếu chủ, vẫn là ta tự mình tới đi."

Tinh Vũ vui mừng địa gật gật đầu.

Sau đó không lâu, hai người khởi động xe ngựa, ở trong đêm đen, đốt đèn cùng cây đuốc từ từ đi tới. Tinh Nhi vẫn không có cái gì khẩu vị, Tinh Vũ nhưng miệng lớn nhai kinh ngạc bắp thịt, thỉnh thoảng uống một cái rượu ngon. Cũng không biết đi rồi bao lâu, giữa lúc hần ở chèn chèn cuối cùng một cái thời điểm, Tinh Nhi lại như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó bình thường bừa bãi nói lầm bầm:

"Thiếu chủ, ngươi nói chuyện có thể không đáng tin sao? Nói rồi muốn vòng qua những người đạo tặc, nhưng đều giết bọn họ. Vậy ngươi đáp ứng Tinh Nhi sự tình có phải là vậy. . ."

"Khắc khắc. . ."

Tinh Vũ bị sắc một cái, rượu dịch làm cho hần cuồng hống toả nhiệt, thờ dốc mấy cái sau khi, nhìn Tinh Nhi cái kia tha thiết mong chờ biểu hiện, không khỏi cảm thấy đau đầu.

"Tinh Nhi, ngươi với bọn hần là không giống nhau. . ."

Buổi tối đó, Tinh Vũ hiếm thấy ngủ trễ một lần. . . Cuối cùng Tinh Nhi lặng lẽ thu được kết luận là, nên muốn sớm một chút lôi kéo hần sinh cái oa. Chỉ là, muốn thế nào mới có thể sinh oa, Tinh Nhi có chút khổ não. Nàng còn không biết chính mình mỗi ngày buổi tối cùng Tinh Vũ làm, khoảng cách sinh oa cũng chỉ có cách xa một bước.

Quá Hoàng Hà tiến vào nước Tề, lại trải qua vị nước, rốt cục tiến vào nước Yến cảnh nội. Dọc theo con đường này, bởi vì không có ai hộ vệ, chiếc xe ngựa này nhưng là không ít bị trộm phi ưu ái. Những người kia đều không ngoại lệ địa trở thành Tinh Vũ dưới kiếm vong hồn. Cũng không biết là ai đem tin tức phân tán đi ra ngoài, hai người ở đường xá quán rượu bên trong nghỉ ngơi lúc, liền nghe được một cái khiếm kiếm đen du hiệp nghe đồn. . . Tinh Vũ thực sự là dở khóc dở cười.

Tinh Nhi quả nhiên ở cái kia sau khi cũng không có lại chủ động yêu cầu giết người. Có điều, Tinh Vũ lúc giết người, nàng cũng có thể không đòi tằm mắt. . . Vậy cũng là là một loại tiến bộ.

Hiển nhiên nước Yến đô thành trong tầm mắt, Tinh Nhi tò mò hỏi: "Thiếu chủ, lần này đến nước Yến, đến cùng chính là cái gì?"

"Nghe nói nơi này có cái vũ cơ, đặc biệt am hiểu Triệu vũ, ta đến mở mang kiến thức một chút." Tinh Vũ chếch tựa ở trên bả vai của nàng, "Nếu là nàng có thể để ta thoải mái, ta liền đem nàng cướp đi." Hắn nở nụ cười.

Tinh Nhi nghe được ra, hắn câu nói này chuyện cười thành phần chiếm đa số. Nàng cũng không tin, nàng thiếu chủ gặp vận may vì xem một cái vũ cơ vũ đạo lặn lội đường xa đến nước Yến. Trên thực tế, ở nước Sở thời điểm, hắn nhưng là chưa từng có biểu hiện ra đối với vũ đạo cảm thấy hứng thú. Nếu không thì, nàng cũng sẽ đi học tập vũ đạo tới lấy duyệt hắn.

Có điều, Tinh Nhi con người linh hoạt địa chuyển nhúc nhích một chút, giữa mang theo cười lạnh hỏi: "Cái kia vũ cơ, nhất định rất đẹp chứ?" Nàng không có chú ý tới mình lúc này vẻ mặt, đã vượt qua một tên thị tỳ đối xử chủ nhân.

Tinh Vũ tất nhiên là không nhìn thấy, bằng không hắn nhất định sẽ thần phục, đáng yêu tiểu Tinh Nhi biến thành ngự tỳ.

"Đẹp để. . . Ân, nên đẹp để chứ? Có thể càng đặc biệt một ít, bởi vì tóc của nàng là màu trắng." Tinh Vũ trong đầu, xuất hiện một cái màu xanh lam quần áo nữ tử bóng người. Hoi có chút mơ hồ, không thấy rõ dung mạo. . . Hắn tiến vào thay thế được không gian bắt đầu, đã vượt qua 60 năm đây.

Tinh Nhi thấy hắn cái kia phảng phất rơi vào đến một loại nào đó hồi ức về mặt, nhìn hắn cái kia tràn đầy tang thương con mắt, không khỏi ngăn ra. Cẩn thận muốn muốn, thiếu chủ rõ ràng từ nhỏ chính là ở bên người nàng lớn lên, làm sao có khả năng gặp cô gái kia. Như vậy, hắn lại là từ nơi nào nghe nói có gái kia đây? Càng kiểm loại này hoài niệm về mặt lại giải thích thế nào?

Tinh Nhi không phải không biết, chính mình vị thiếu chủ này có bao nhiêu thần bí. Liền tỷ như những này võ công, hắn cũng không biết là từ nơi nào làm ra, chỉ ít nàng bản thân biết Hạng gia là không có. Chính hắn bình thường cũng không có làm sao luyện tập, thế nhưng là so với nàng lợi hại không biết bao nhiêu lần. Còn có rất nhiều tri thức, hắn đều có thể vô sự tự thông địa lĩnh hội đến. Có thể nói, nàng hiện tại rất nhiều thứ đều là theo Tinh Vũ học tập.

"Đúng rồi, thiếu chủ, người ngày đó nói tới, muốn ở trên đường nói cho ta. . . Cũng chỉ có cái kia một chuyện sao?" Cướp đoạt thiên hạ, này quá mức trọng đại, Tinh Nhi sẽ không lại dễ dàng nói ra khỏi miệng để tránh khỏi rơi vào người bên ngoài chi tai.

"Còn có chút những khác, chờ xem sau khi đến lại để người biết." Tinh Vũ cười cợt, lái xe ngựa lái vào nước Yến đô thành.

Tinh Nhi ám đạo quả nhiên, nàng càng ngày càng địa chờ mong những bí mật kia đến cùng sẽ là cái gì.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tiếp ứng người

Nước Yến đô thành chính là hậu thế Bắc Kinh.

Tinh Vũ hai người điều khiển xe ngựa xuyên qua hai đạo cửa thành cùng với một cái ửng thành, mới chân thực tiến vào hiện tại tên là kế bên trong tòa thành này. Trước mắt có loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, đường phố rộng rãi nổi thẳng đồng, tây, kiến trúc bố cục cùng vô cùng quy cách mà không có chen chúc cảm.

Theo trước xe ngựa tiến vào, Tinh Nhi nhìn chung quanh một chút, lộ ra chút mới mẻ về mặt đồng thời, lại nghi hoặc mà hỏi:

"Thiếu chủ, tòa thành này chẳng lẽ so với chúng ta nước Sở đô thành còn muốn lớn hơn sao?"

Đô thành quy mô, thông thường đại biểu một cái quốc gia quốc lực. Toà này đô thành đường phố rộng rãi vượt qua Tinh Nhi quen thuộc nước Sở đô thành. Nếu là đáng đáp như vậy tính được, chiếm diện tích xác thực là nên vượt qua nước Sở đô thành, há không phải nói cái này nước Yến mạnh hơn so với nước Sở? Nhưng liền ấn tượng trên, Tinh Nhi lại là biết nước Sở mạnh hơn nước Yến. . . Điểm này nhưng cũng không là nàng bắt công với nước Sở.

Tinh Vũ lắc lắc đầu, "Phương Bắc cùng phía nam là có khác nhau. Tinh Nhi, ngươi xem cái này quốc quan đạo liền rộng hẹp bất nhất, chúng ta lái nước Sở xe ngựa tiến vào nước Tề cảnh nội, lập tức liền bị phát hiện chính là bởi vậy như vậy. Thành trì cũng giống như vậy, then chốt liền ở chỗ phương Bắc địa thế bằng phẳng, mà phía nam thiếu hụt bình địa. Vào lúc này muốn phán đoán một cái thành quy mô không phải xem to nhỏ, mà là xem nhân khẩu."

Tinh Vũ hai người hiện tại lái xe ngựa này nhưng là tiến vào nước Yến cảnh nội sau trùng mới mua. Hẳn lúc trước cũng không có chú ý điểm này, lái nước Sở xe ngựa tiến vào nước Tề. Hai bánh xe trong lúc đó độ rộng trên, lập tức liền bị nước Tề cửa ải binh lính chú ý tới. Không có qua cửa ải văn, không có kinh thương lộ dẫn, suýt nữa bị xem là là gian tế. Nếu không có lúc ấy có người thể bọn họ giải vây, lấy tính cách của hắn, e sợ này một đường liền muốn từ nước Tề giết tới.

Kính Tinh Vũ nhắc nhở, Tinh Nhi lại hướng bốn phía nhìn lên, liền biết rồi không giống. Đây con đường xác thực là rộng rãi, chỉ là người đi đường so với nước Sở đô thành nhìn thấy nhưng là muốn hi thiếu rất nhiều.

Thời kỳ này đang đứng ở vũ khí lạnh thời đại. Một cái quốc gia nhiều người, đặc biệt là thanh tráng niên nhiều, liền đại diện cho có thể mộ binh binh lính nhiều. Hơn nữa, liền sinh sản tới nói, nhiều người cũng là vô cùng có lợi. Nhiều lính, sinh sản vật tư nhiều, quốc lực tự nhiên liền cường.

"Nhìn như vậy đến, nước Yến quả nhiên không bằng nước Sở."

Tinh Nhi nở nụ cười, nàng này một đường cũng đã trưởng thành không ít, hiểu được ở nước Yến nói câu nói này thời điểm nhỏ giọng. Có điều, thấy Tinh Vũ lái xe ngựa chỉ là hướng phía trước đi tới, như là lung tung không có mục đích giống như vậy, nàng lại hiểu kỳ hỏi:

"Thiếu chủ, chúng ta chẳng lẽ không đầu tiên tìm một nhà tiệm rượu ở lại sao? Vẫn là nói. . . Ngươi hiện tại liền muốn tìm cái kia vũ cơ khiêu vũ địa phương? Nếu không, do Tinh Nhi đi giúp ngươi tìm cái người nơi này hỏi hỏi thật hay, cũng đỡ phải ngươi lạc đường."

Lần này, Tinh Vũ nhìn thấy trên mặt nàng xuất hiện cái kia tia ghen tuông, không khỏi nở nụ cười. Tinh Nhi bị hắn nhìn đến không dễ chịu, liền vội vàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn đến một bên, nhưng là đem cái kia hồng lách tách tiểu vành tai bại lộ cho hắn.

"Ai nói ta lung tung không có mục đích địa lái xe?" Tinh Vũ kéo lại Tinh Nhi tay, "Nhìn thấy đường phố bên trái tên kia ăn mặc màu xanh lam bố sam nam tử sao? Ta để xe ngựa theo 'Nàng' ở đi."

Nơi này dù sao cũng là Hoa Hạ đại địa, 'Hắn' cùng 'Nàng' âm đọc cũng không có khác nhau. Vì lẽ đó, hẳn kỳ thực dùng chính là nữ giới nàng, mà Tinh Nhi nhưng không có nghe được điểm này đến. Nàng chỉ là nhìn sang, một chút liền nhìn thấy cái kia màu xanh lam bố sam nam tử. . . Điều nhân thân cao khoảng chừng có 185 cm, thể thể trạng cũng vô cùng cường tráng. Bởi vậy, trên đường cùng 'Hắn' trước mặt tương người thích hợp, đều sẽ tách ra một ít, để 'Hắn' chu vi trống trải không ít.

Tinh Nhi ngăn ra, 'Thiếu chủ, ngươi là lúc nào bố trí người', nàng cũng muốn hỏi lời nói như vậy. Chỉ là, khi nàng nhìn về phía Tinh Vũ lúc, Tinh Vũ đã trước một bước nói rằng:

"Chúng ta theo 'Nàng' trước tiên đi trụ tiệm rượu, ta nghĩ. . . Vậy hẳn là khoảng cách vũ cơ biểu diễn Phi Tuyết Các rất gần."

Tinh Nhi trầm mặc gật gật đầu, càng phát giác bên cạnh ngồi cái này vẫn không có nàng cao hài tử, có loại cao thâm khó dò thần bí. Cũng may, hắn đồng ý làm cho nàng biết. . . Điểm này, để Tinh Nhi trong lòng vui mừng cực kỳ.

Cái kia trang phục cùng ngoại hình trên xem ra cao to nam tử, theo thẳng tắp đường phố đi rồi một đoạn, rốt cục chuyển ngoặt hướng về một con đường khác. Đáng đáp như vậy đi rồi một phút, 'Hắn' tiến vào một nhà có hai tầng lầu khách sạn tiệm rượu. Tinh Vũ liền đem xe đứng ở nó trước cửa, lập tức liền có điểm tiểu nhị đi ra muốn nghênh tiếp cái kia bên trong buồng xe người.

Tinh Nhi nở nụ cười, hướng về Tinh Vũ ra hiệu một hồi, "Đồng nghiệp, này chính là Thiếu chủ nhà ta."

"A?"

Dọc theo đường đi cũng không biết là lần thứ mấy có điểm tiểu nhị phản ứng như thế. Nhếch to miệng, ở Tinh Vũ hướng phía trước đi đến lúc, sững sờ địa theo hắn xoay người, chớp đến mấy lần con mắt mới phục hồi tinh thần lại.

Tinh Nhi còn đứng ở bên cạnh hắn, móc ra mấy viên tiền, nói rằng: "Xe ngựa liền giao cho ngươi, chúng ta lúc đi lại lấy." Nàng buông lỏng tay ra chỉ, tiền kia tề tề tích, trên đường liền bị cái kia điểm tiểu nhị tiếp được. Tinh Nhi theo Tinh Vũ đi về phía trước, lại để lại một câu nói, "Đạt được nhiều chính là thưởng ngươi."

Điểm tiểu nhị mặt mày hớn hở, một bên chấp tay đồng thời 'Cảm tạ cảm tạ' cái liên tục.

Mở cửa tiệm người, tự nhiên đều là chút có ánh mắt người. Điều này cũng có thể không phải vừa bắt đầu liền có, thời gian thường cái kia liền trở thành bọn họ một loại bản năng. Dem cái kia điểm tiểu nhị phản ứng nhìn ở trong mắt, chủ quán liền cũng từ quầy hàng sau khi tới đón.

Đầu tiên đánh giá một hồi Tinh Vũ mặt. 8 tuổi hài đồng da dẻ trắng tích béo mập, hoàn toàn chưa từng ăn khổ loại hình. Như đơn chỉ là như vậy, liền không thể để cho cái kia 40 đến tuổi chủ quán làm sao đánh giá cao. Có thể là cái nhà người có tiền tiêu thiếu gia, chỉ đến thế mà thôi.

Nhưng mà, hẳn nhưng cũng bị Tinh Vũ liếc mắt nhìn. Trong nháy mắt, một luồng ngưng trệ không khí ảo giác ở chủ quán trong lòng sinh ra. Lại nhìn Tinh Vũ lúc, liền phát hiện hẳn dĩ nhiên nhìn từ trên cao xuống mà nhìn xuống chính mình. Chủ quán liên tục chớp mắt, lúc trước cái kia phảng phất ảo giác cảm giác lại biến mất không còn tăm hơi. Chỉ là, trán của hắn cũng đã xuất hiện mồ hôi. Không dám thất lễ bên dưới, lập tức chấp tay hành lễ nói:

"Quý khách đến, xin mời theo ta đi phòng hảo hạng, sớm vì là ngài chuẩn bị."

Này cũng không phải thật sự có người là Tinh Vũ sớm đặt trước gian phòng, thuận là chủ quán vì đột xuất khách mời cao quý mà cố ý nói.

Tinh Vũ gật đầu. Chủ quán kia nghiêng người làm cái xin mời tư thế, trước tiên ở Tinh Vũ mặt bên mà đi, dẫn hắn leo lên trong khách sạn bộ rộng rãi cầu thang, hướng lầu hai đi đến.

Chỉ chớp lát, hắn đứng ở một gian viết chữ thiên số một phòng ngoài cửa, "Chính là này một gian, ngài mời xem." Hắn nói, đem cửa phòng đẩy ra, ra hiệu Tinh Vũ trước tiên vào, hắn lại sau đó cùng vào.

Gian phòng đúng là vô cùng rộng rãi sáng sủa, toàn nhân đối diện cửa cái kia bức tường trên, hầu như đều bị cửa sổ chiếm cứ. Trung bộ một cái hình chữ nhật ải bàn, bốn phía bày ra ngòai quỳ chân dùng cái đệm. Bên trái có một cái giường, phía bên phải là khác một cái bàn, mặt trên thậm chí bày ra thê tre, hộp mực chờ các loại dụng cụ. Còn có một cái giáng màu đỏ tú quần áo, bày ra ở cái bàn này bên cạnh.

Như chỉ là như vậy, căn phòng này cũng không có chuyện gì ngạc nhiên, chủ quán kia trên mặt nhưng có chút tự hào về mặt. Ở Tinh Nhi ánh mắt nghi hoặc bên trong, hắn đi tới những người cửa sổ bên, đem tất cả đều mở ra. Trong nháy mắt, phá vào mặt thanh phong, tương tự mang đến huyền ảo. . . Này cửa sổ càng làm tương đương phong kín cách âm.

Tinh Vũ cùng Tinh Nhi đi tới, từ dưới cửa sổ vọng, liền thấy một cái rộng rãi quảng trường. Có không ít người đi đường lui tới, ngựa xe như nước, phi thường náo nhiệt. Chủ quán kia vừa muốn lên tiếng giới thiệu, lại nghe Tinh Vũ từng chữ từng chữ địa thì thầm:

"Phi Tuyết Các!"

Tầm mắt của hắn dĩ nhiên vượt qua 100 mét trở lên, nhìn rõ ràng ở chính đối diện một đồng hai tầng rộng rãi kiến trúc —— nó đồ vật hướng đi ước chừng 80 mét, mái cong lâu lang, thiết kế hoa lệ phi phàm, rất khó tưởng tượng sẽ là này Chiến quốc thời kì cuối kết quả.

Chủ quán kia tất nhiên là không biết Tinh Vũ là bây giờ nhìn đến, mà thôi vì hắn đã sớm gặp Phi Tuyết Các.

"Không sai, chính là Phi Tuyết Các." Chủ quán nói rằng: "Hiện tại là ban ngày, vẫn còn không nhìn thấy nó chỗ đặc biệt gì. Nếu là đến buổi tối, Phi Tuyết Các đèn điểm lên, đó mới thật gọi là mỹ lệ."

Tinh Vũ gật đầu, khá là hài lòng nói: "Chính là này một gian."

"Ngài mang đến vị này. . . Vị tiểu thư này, cho nàng sắp xếp ở sát vách, ngài thấy thế nào?" Chủ quán kia vốn là muốn nói là 'Thị tỷ', chỉ là nhìn Tinh Nhi khí chất nhưng là cùng thị tỷ hoàn toàn không dính dáng.

"Không cần, nàng cùng ta ngủ một gian." Tinh Vũ lạnh nhạt nói, liền khoát tay áo một cái.

Chủ quán kia hiểu ý, muốn hướng lui về sau ra khỏi phòng. Hẳn bộ này tư thái, dĩ nhiên không có một chút nào muốn nói giá tiền mô dạng. Đúng là Tinh Nhi nghe Tinh Vũ lời nói có chút mặt đỏ, nàng chặn đứng chủ quán kia, cho hắn một viên quả hồng kích cỡ tương đương, hình bầu dục giữa cm độ dày bánh vàng.

"Chúng ta muốn ở một thời gian ngắn, có yêu cầu chúng ta gấp gọi người." Nàng nói, "Không nên để cho người quấy rối Thiếu chủ nhà ta."

Chủ quán kia trong mắt lộ ra một tia vui mừng, trên mặt không chút biến sắc, đáp một tiếng liền lui ra.

Tinh Nhi tướng môn che đi. Bên trong gian phòng chỉ có nàng cùng Tinh Vũ hai người, nàng liền lại thả lỏng ra. Mở ra tú quần áo, chạm đến một hồi, quả nhiên không có tro bụi. Dem nhắc trong tay túi hành lý khóa mở ra, từng kiện quần áo lấy ra thả vào.

Hết bận những này sau, nàng đối với vẫn cứ nằm ngoài bên cửa sổ, cũng không biết là nhìn trên quảng trường náo nhiệt, vẫn là nhìn Phi Tuyết Các đờ ra. Tinh Vũ nói rằng: "Thiếu gia, Tinh Nhi đi vì ngươi làm chút nước trà."

Chưa kịp Tinh Vũ trả lời, từng từng từng tiếng gõ cửa liền hưởng lên. Tinh Nhi đang muốn trách cứ, làm sao vừa giao phó cho không muốn người quá tới quấy rầy, này liền có người đến gõ cửa. Cẩn thận vừa nghe, phát hiện cái kia tiếng gõ cửa dĩ nhiên ngấm lấy một loại nào đó quy luật. Liền tưởng đến cái kia lúc trước cũng tiến vào khách sạn này nam tử mặc áo lam, Tinh Nhi nhìn về phía Tinh Vũ.

"Để 'Nàng' vào đi." Tinh Vũ quay người sang, vẫn cứ tựa ở trên bệ cửa.

Tinh Nhi gật đầu, tướng môn mở ra. Quả nhiên, ngoài cửa đứng chính là người áo lam kia. . . Mặt vuông chữ điền, hình dạng thô lỗ mà phổ thông. Hẳn trông Tinh Nhi cười cợt, Tinh Nhi dịch ra thân, tránh ra đường nói. Người áo lam đi vào, Tinh Nhi lại đóng cửa lại.

Cái gọi là 'Nơi này lịch pháp' chính là chỉ lịch nông phép tính. Nếu là đổi thành công lịch, bây giờ đã tiến vào tháng chín. Mà tháng sau tròn, kỳ thực chính là lịch nông ngày mười lăm tháng tám. Chỉ có điều, ở hiện tại, nó vẫn không tính là ngày lễ.

"Ồ?" Tinh Nhi ngẩn ngơ, "Cái kia không phải là buổi tối ngày mai sao?"

"Nói như thế, này chính là cái kia Phi Tuyết Các diễn xuất nhập vào sân bằng chứng đi?" Tinh Vũ khòe miệng vênh vênh, hỏi.

Lady tựa hồ khá có chút tiếc nuối địa vẫy vẫy tay, "Người ta vốn là dự định thế chủ nhân tất cả đều bao xuống, chỉ là. . . Cái kia Phi Tuyết Các ông chủ e ngại đắc tội rồi nước Yên quyền quý, không chịu đáp ứng."

Đến biểu diễn nhập cao nhất ra giá, kỳ thực không đủ trăm lạng vàng. Thứ năm mươi người, càng là chỉ điểm ba mươi lạng vàng mà thôi. Lady hoá trang phú thương, trực tiếp từ 5000 lạng hoàng kim tăng giá, cuối cùng đem một vạn lạng vàng đều đặt tại vậy ông chủ trước mặt. Hắn nhìn như tâm động không ngừng, nhưng chính là không chịu gật đầu. Thậm chí vì phòng ngừa mình làm ra sai lầm quyết định, còn chặt vật đao tấu.

"Không lo lắng." Tinh Vũ đem mảnh ngọc đưa cho Tinh Nhi thu, "Như vậy, có quan hệ huyền thiết, người hỏi thăm thế nào?"

"Cái này đã có tin tức." Lady nói rằng: "Lúc trước yến Thái tử Đan yêu thích đao kiếm, thu thập được một khối huyền thiết. Hắn còn chưa kịp giao cho thợ thủ công sử dụng, vốn nhờ vì là nước Tần uy hiếp, không thể không trải qua sông trong cảnh đào vong. Khối thép này trần trọc rơi vào rồi Nhận Xuân Quân trên tay. . . Hắn vẫn muốn lấy chiêu này ôm đồm một tên cao siêu kiếm khách làm hộ vệ, nhưng là đến nay không có ai đáp lại."

"Nhận Xuân Quân sao?" Tinh Vũ mỉa mai con mắt, "Hắn chịu bán ra độ khả thi lớn bao nhiêu?"

"Ta từng đề cho người ra về khách thương thăm dò quá. . . Hắn cũng không thiếu tiền." Lady hỏi đáp.

"Nghĩ đến cùng vậy." Tinh Vũ uống một hớp trà, "Sau đó ta gặp sẽ đi gặp hắn, chịu bán cũng là thôi. . . Lê nào ta vẫn không có những thủ đoạn khác bắt được sao?"

"Chủ nhân nói đúng lắm." Lady giả hoạt địa nở nụ cười, "Đã phái nhân viên lẫn vào Nhận Xuân Quân quý phủ, sẽ chờ tra ra khối này huyền thiết thu gom địa điểm."

"Hừm, làm tốt lắm." Tinh Vũ hài lòng gật gật đầu.

"Thiếu chủ, người muốn huyền thiết làm cái gì?" Tinh Nhi hỏi một tiếng.

Hoặc là nói, nàng muốn biết, kỳ thực là cái kia huyền thiết đến cùng là cái gì?

"Ta hiện tại thanh kiếm kia chỉ là vì ở trên chiến trường sử dụng mà chế tạo." Tinh Vũ đặt chén trà xuống, nói rằng: "Sở dĩ gấp mang theo bên người, chỉ có điều là ta cảm thấy nội lực còn chưa đủ, dùng nó có thể tăng cường chút chiến đấu uy lực. Ngày sau ta nội lực dồi dào, đương nhiên phải sử dụng một cái nhẹ nhàng chút thần binh lợi khí. Cái kia huyền thiết, chính là vì tân chế tạo vũ khí chuẩn bị một loại vật liệu."

Tinh Nhi gật gật đầu, vừa liếc nhìn Lady, rốt cục hỏi ra đáy lòng chuyện muốn biết nhất.

"Cái kia nàng. . . ?"

"Ta là chủ nhân thù hạ thích khách tổ chức 'Thiên cơ' một tên 'Ẩn' đầu lĩnh, ở bên ngoài tên gọi vì là 'Ngân mặt' ." Lady tiếp nhận Tinh Nhi lại nói nói.

"Người ngân mặt nhưng là có chút hữu danh vô thực nha!" Tinh Vũ trêu ghẹo, "Lúc trước lựa chọn người tùy tùng cây thước được học tập thuật dịch dung, chính là bởi vì chiều cao của người cùng. . . Tương đồng. Thế nhưng đây, cái kia thân cao không thể nghi ngờ cũng hạn chế người có rất nhiều người đều hoá trang không được."

Đặc biệt là thế giới này, các nữ nhân thân cao vượt qua 170 vô cùng hiếm thấy. Mà nam tử, 185 cm, cũng không nhiều.

"Hừ hừ hừ. . ."

Không nghĩ tới Lady dĩ nhiên kiêu ngạo mà giọng cao mũi hanh nở nụ cười, cái kia pho đặc ý đẹp để mô dạng nhìn ra Tinh Nhi cũng không khỏi cảm thấy nàng thân thiết mấy phần.

"Chủ nhân người lần này nhưng là nói sai, người ta tìm tới một quyền tên là súc cốt thuật thần kỳ công pháp, hiện tại đang tu luyện. Người hãy chờ xem, lại quá mấy năm đám người ta tu luyện được rồi, chính là tiểu hài tử cũng phần cho người xem xem."

"Ồ?"

Tinh Vũ cảm thấy chút bất ngờ. Có thể, thế giới này công phu, so với tưởng tượng còn muốn. . .

Thời gian sau này bên trong, vì tiêu trừ lữ đồ mệt mỏi, Tinh Vũ cùng Tinh Nhi phân biệt cố gắng rót cái tắm nước nóng. Nước Yên đồ ăn đến cùng làm sao, hai người cũng đại ăn một bữa. Mà Lady, nàng ở báo cáo một ít chuyện sau khi, liền trước một bước rời đi.

Đến ngày thứ hai, Tinh Vũ cùng Tinh Nhi ở ban ngày thời điểm, tại đây nước Yên đô thành đi dạo một chút. Rốt cục đến buổi tối, hắn đòi thiếu chủ trang

phục, mang theo Tinh Nhi hướng đi cách đó không xa Phi Tuyết Các.

Chính như cái kia khách sạn ông chủ từng nói, đêm nay Phi Tuyết Các hơi có chút đèn đuốc sáng choang cảm giác. Hai tầng lầu, mỗi một nơi cửa sổ đều ắt hẳn ra màu da cam quang mang. Ở ở giữa cửa lớn nơi, thỉnh thoảng liền có mấy thớt ngựa lôi kéo xe ngựa hoa lệ dừng lại, xe chủ nhân không giàu sang thì cũng cao quý. Mỗi khi Phi Tuyết Các đều sẽ có người ra ngoài đem đón vào, cũng không kiểm tra bọn họ có phải là có cái kia ra trận mãnh ngọc. . . Hiển nhiên, nhiều là chút khách quen.

Có thể Tinh Vũ hai người là đi tới làm đến, đồng thời vẫn là một đứa bé một cô thiếu nữ. Không chỉ có không có ai tới đón tiếp, trái lại ở hai người phải đi vào thời điểm bị ngăn ở cửa.

"Ăn cơm, qua một bên đi, nơi này cũng là như người vậy nhóc con có thể làm đến địa phương?" Cái kia che ở cửa người kiều ngạo địa kiên trì ngực xoa eo, thân khí mười phần mà nhìn chỉ có 8 tuổi, thân cao 130 đến cm Tinh Vũ.

Đứng ở Tinh Vũ bên cạnh người ở phía sau nửa bước Tinh Nhi có chút nổi giận. Cũng không đợi hấn lên tiếng, nàng đã nhảy tới trước một bước đi tới người kia trước mặt, dùng một cái tát đem đánh ra đi ba, năm bộ xa. Người kia không chỉ có gò má cao thừng lên, thậm chí còn rơi xuống mấy cái răng. . Tinh Nhi dĩ nhiên dùng tới nội kinh.

Người kia bị đánh bối rối, đau đến chảy ra nước mắt, nhưng trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm sao phản ứng. Đúng là bên này gây rồi gây nên Phi Tuyết Các những người khác sự chú ý, từ giữa chạy đến mấy người.

"Ai dám đến Phi Tuyết Các gây sự?" Trước tiên một người như là Phi Tuyết Các một cái quản sự, hấn hét lớn.

Giờ khắc này, Phi Tuyết Các nội bộ làm được tất cả đều là chút quý tộc, phú thương. Hấn mặc dù là Phi Tuyết Các người, nhưng cáo mượn oai hùm, mượn những người không muốn bị quấy rầy nhà hững quý tộc, các phú thương tên tuổi. Người đến nếu là không mua món nợ, hấn hoàn toàn có thể mang những quý tộc kia, các phú thương tất cả đều bộ lao.

Tinh Nhi đã một lần nữa trạm về Tinh Vũ phía sau, đem cái kia mảnh ngọc lấy ra, nói rằng: "Chính các ngươi phát. . . Sẽ không không nhận ra chứ?"

Người kia ngẩn ra, khí thế lập tức liền yếu đi mấy phần, "Có thể hay không tha cho ta vừa nhìn?" Hấn hỏi.

Tinh Nhi đem mảnh ngọc thả tới. Người kia tiếp được sau, không có xem chính diện ba chữ, mà là ngược lại nhìn một chút mặt trái. . . Về mặt của hấn lập tức liền là ngẩn ngơ, ngạc nhiên nghi ngờ địa lén lút nhìn một chút Tinh Vũ, đôi một bộ lấy lòng nụ cười:

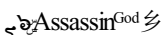
"A ha ha, hạ nhân không biết lễ phép, đắc tội rồi quý khách đây."

Hấn vừa nói, một bên khoát tay áo một cái, khiến người ta đem vậy còn ngồi dưới đất gia hỏa mau mau phủ đi. Sau đó, tự mình đi tới Tinh Vũ trước mặt, làm cái ấp, hai tay cầm mảnh ngọc hai bên đưa tới, nói rằng:

"Ngài đại nhân không chấp tiểu nhân. . . Chớ vì loại chuyện nhỏ này, hồng rồi ngài hôm nay tới thường vũ nhã hứng."

Đến hiện tại, đáy lòng của hấn còn có chút miệng nhỏ cô. Đây số một mảnh ngọc, tự nhiên là dùng tiền nhiều nhất khách mời. Không nghĩ tới, dĩ nhiên là như vậy tiểu hài tử. Chỉ là, đôi phương nếu có thể hoa dưới như vậy tiền, thân phận tất nhiên cũng là bất phàm. . . Hấn có thể không đắc tội được.

Tinh Vũ cũng không thèm nhìn hấn một cái, hướng phía trước đi đến. . . Cái kia quản sự vội vã tránh ra, giữa khom người chờ Tinh Vũ thông qua. Sau đó, Tinh Nhi theo Tinh Vũ đi qua, cũng không có lại đi tiếp cái kia mảnh ngọc. Quản sự sau đó đuổi tới, dẫn dắt hai người hướng đi để cho dùng tiền nhiều nhất khách mời ghế.

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Vũ cơ chi vũ

Phi Tuyết Các. . . Đi vào bên trong sau khi, nhìn thấy chính là một cái hộp quy tắc hình bát giác lộ thiên hồ sen. // trung gian có một khối trắng loáng sân khấu, tên là tuyết bay ngọc bồn hoa. Nó là Phi Tuyết Các trấn điểm chi bảo, cũng là đêm nay tên kia vũ cơ biểu diễn nơi. Phi Tuyết Các kiến trúc, chính là xúm lại hoa sen kia đài hai tầng nhà lầu. Tất cả đều là chút tối gần rào chắn vị trí, thuận tiện quan sát trên đài ngọc biểu diễn.

Cái kia quân sự dẫn dắt Tinh Vũ hai người từ mặt bên lên lầu, đi tới hai tầng một chỗ cách ly phòng khách. Tinh Nhi yêu cầu một ít rượu sau khi, liền không nhìn được đem hân đuổi đi.

Có thể là còn chưa tới biểu diễn thời gian, có thể xem đi ra bên ngoài ngọc đài rào chắn nơi, còn có không có cuốn lên cách liêm. Tinh Vũ liền ở cái kia cách liêm dưới an bài xong chỗ ngồi ngồi xuống, đem bên người kiếm đen chống lại rào chắn trên, ra hiệu một hồi Tinh Nhi.

Tinh Nhi vẫn cứ không có ngồi đối diện với hân, mà là đang đến gần hân mặt bên quầy ngồi xuống.

Sau đó, này nhất đẳng chính là nửa canh giờ.

"Thiếu chủ a, lẽ nào cái kia vũ cơ sinh bệnh, đêm nay không biểu diễn sao?" Tinh Nhi buồn bực nói, "Chúng ta nhưng là hết sức muộn nửa canh giờ đây."

Đối với điểm này, Tinh Vũ cũng có chút bất ngờ. Có điều, hân nhưng là có thể lý giải hiện tượng này.

"Bởi vì nơi này người đều là chút quý tộc, phú thương, loại người này thường thường rất nhân!" Hân nói rằng, "Uống rượu tán gẫu một canh giờ, từ hứng giữa lúc say mê bên dưới thưởng thức ca vũ hay là hiệu quả cũng càng tốt hơn một chút."

Bản thân lúc này liền không phải rất lớn Hoa Hạ đại địa, còn bị chia làm bảy phần. Như là nước Yến nơi như thế này, cũng là quân hạt hậu thế một tỉnh nơi mà thôi. Quan nhiều chuyện ít, tự nhiên sinh ra lượng lớn người không phận sự.

Tinh Nhi quyết lại miệng, "E sợ có mấy người đều quên chính mình là đến uống rượu, vẫn là đến xem vũ cơ vũ đạo."

"Ha ha ha. . . Điều này cũng có thể." Tinh Vũ cười cợt, lông mày đột nhiên chọn nhúc nhích một chút, "Bắt đầu rồi."

"Ồ?"

Tinh Nhi đang muốn hỏi 'Cái gì bắt đầu rồi', liền nghe có người đánh đàn thanh âm vang lên. Đồng thời, phòng riêng rào chắn nơi cách liêm cũng từ từ cuốn lên, khiến người ta cùng cái kia ngọc đài trong lúc đó tầm nhìn càng thêm địa thông suốt.

Chu vi tia sáng độ sáng hạ thấp, từ ngày đó không trên phẳng phát tung xuống một vệt ánh trắng giống như vậy, rọi sáng cái kia ngọc đài. Sau đó, chuông đồng bị vang lên để nghe âm thanh truyền đến. Phẳng phát là một cái tín hiệu, cái kia thừa thác ngọc đài tám lăng trên trụ đá, chia làm ba tầng ngọn nến từng cái từng cái địa tự cháy.

Tinh Nhi vẫn có nổi nghi hoặc. Trước khi tới, rõ ràng liền nghe Lady nói tới, nơi này phải là một ao sen mới đúng. Chỉ là, tự đi tới nơi này sau khi, nàng bản thân nhìn thấy ngoại trừ cái kia trung ương ngọc đài ở ngoài, cũng không có mấy may hoa sen. Hiện tại, nàng cuối cùng đã rõ ràng rồi, những người hoa sen đều giấu ở nơi nào.

Theo diễn tấu tiến hành, càng ngày càng nhiều nhạc khí gia nhập trong đó, dần dần mà đem này từ khúc đẩy hướng về phía cao trào. Mà phẳng phát thần thoại giống như cảnh tượng liền cũng ở cái kia trong ao nước xuất hiện. Từ sóng nước lấp loáng dưới mặt nước, hiện lên từng đoá từng đoá màu vàng óng nụ hoa. Chúng nó tỏa ra sau khi, có thể không phải là từng đoá từng đoá mỹ lệ hoa sen sao?

Hồ sen, danh xứng với thực!

Cao trào vừa đi, từ khúc hướng đi kết thúc. Làm tất cả bình tĩnh lại sau, mọi người vẫn không có từ nhìn thấy bên trong phục hồi tinh thần lại.

Cũng là tại đây trong yên tĩnh, một tiếng tiêu âm một mình vang lên, dĩ nhiên để Tinh Vũ da dẻ xuất hiện một tia run rẩy. Trước mắt của hân xuất hiện mờ mờ nhưng mà cánh đồng tuyết, liền chỉ có một cô gái cô đơn đứng thẳng ở giữa. . . Thấy được mà mò không được.

Kỳ ảo tiêu âm chậm rãi chảy xuôi, mang cho đại khí một luồng mát mẻ. Giữa bầu trời từ từ飘落 xuống, chính là cái kia diễn tấu người băng thanh ngọc khiết, có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp.

Rất đẹp, này thù từ khúc.

Tinh Vũ đưa tay ra nắm chặt Tinh Nhi, nàng chính là bởi vì bị cái kia từ khúc xúc động, lưu lại nước mắt.

Chỉ này chỉ trong chớp lát, phía trên sân khấu đến nóc nhà nơi lại nổi lên biến hóa. Màu đỏ tơ lụa giống như màn che vải đột nhiên xuất hiện, hiện hình trụ theo tiêu âm hạ xuống ngọc đài phía trên. Sau đó, nội bộ hiển hiện ra một cái yêu diệu nữ tử bóng người, liền đứng ở sân khấu trung ương, thổi này êm tai từ khúc.

Tinh Vũ lộ ra chút cảm thấy hứng thú về mặt. Từ lúc trước hoa sen, đến hiện tại sự xuất hiện của nàng. . . Đây liên tiếp biến hóa, chính là thả ở đời sau trên sân nhảy, cũng là một loại thần kỳ. Nhưng nó xác thực xuất hiện tại đây năm 2000 trước thời đại, nằm ở trước mắt của hắn.

"Nếu như đem những này tất cả đều bảo lưu, đồng thời phát triển lên, tương lai sẽ là ra sao đây?"

Hắn nghĩ thầm, đồng thời vì đó kích động. Có thể, hắn đi tới thế giới này, có thể không chỉ là thắng được một cuộc chiến tranh.

Tinh Nhi nguyên bản cảm thấy lạnh lẽo tâm, tự Tinh Vũ nắm chặt tay của nàng sau khi liền ấm áp lên. Nàng phục hồi tinh thần lại, mới chú ý tới Tinh Vũ cặp kia con mắt màu đen chính tỏa sáng mang địa nhìn chăm chăm sân khấu nhìn. Nàng cũng nhìn sang, liền nhìn thấy cái kia vài đồ bên trong nữ tử thiên ảnh. . . Thiếu nữ trong lòng cái kia chua nha!

Đúng vào lúc này, cái kia vài đồ hình dạng xoắn ốc địa hướng thiên không thu hồi. Liền tại đây vài lượn vòng bên trong, nữ tử da thịt trắng như tuyết như ẩn như hiện, càng có một đôi hồn xiêu phách lạc con mắt. . . Chúng nó là như vậy đột xuất, thời gian đều vì chúng nó mà chậm lại bước chân. . . Khiến mọi người có thể thấy rõ từ mắt mặt từ từ mở ra, đến cuối cùng trần toả hào quang trong nháy mắt.

Vũ cơ bóng người hoàn toàn hiển hiện.

Da Bạch Như tuyết, thủy mị thướt tha, trắng như tuyết tóc dài như lưu vân dĩ lệ. Lam nhạt lộ eo chuế hoa tuyết vũ quần, trên người đeo rất nhiều linh lung phụ tùng.

Không biết nơi nào đến phong, có vài dài ngắn bất nhất trừ mang phiêu đảng. Vũ cơ duỗi ra hai tay, theo gió phương hướng, bày ra vũ đạo tư thế đứng yên. Phảng phất một con đến từ thần thoại cao quý chim phượng hoàng giống như, đề lộ ra màu băng lam huyền lệ.

"Thật. . . Thật. . ."

Tinh Nhi không muốn thừa nhận, nhưng nàng thật sự rất đẹp. Nhìn lại một chút Tinh Vũ, nghĩ thầm, hắn vừa còn không nhìn thấy liền bị hấp dẫn, giờ khắc này e sợ càng thêm không thể tả chứ? Nhưng không nghĩ tới Tinh Vũ chính đang cho mình rót rượu, cũng không có nhìn về phía sân khấu.

"Chuyện này. . . Thiếu chủ, rót rượu, gọi nhân gia là có thể mà."

Tinh Nhi nhỏ giọng địa nói, mang theo nụ cười vui vẻ, tâm tình khoái trá địa tiếp nhận bầu rượu cho Tinh Vũ rót đầy một chén.

Tinh Vũ bùng lên đồng thau chung rượu uống một hớp. Lại nhìn về phía sân khấu phương hướng. . . Xác thực, nàng rất đẹp, nhưng còn chưa tới có thể làm cho hắn thất thần mức độ. Muốn nói đến, hắn nhưng là ở Hancock nơi đó chịu qua không ít sức mê hoặc mười phần thử thách. Mặc kệ là bất kỳ thế giới, có thể mỹ đến vượt qua Hancock, hắn cũng thật là chưa từng nhìn thấy.

Cô gái này vuơu khó được địa phương, liền ở chỗ nàng này tư thế bãi sau khi đi ra, chính là thật sự hơi động cũng không nhúc nhích.

Tiếng đàn lại nổi lên, cổ nhạc chuông vang.

Vũ cơ hai tay múa, ẩn chứa một loại nào đó kỳ diệu ưu mỹ quý tích. Nàng này mở màn liên tiếp động tác làm được, chỉ cần chỉ động nửa người trên, có một loại vi diệu cảm giác cân bằng. Ngay lập tức, vũ đạo giai điệu lan đến gần nàng toàn thân, nàng vui đầu vào vũ thế giới.

Không có để ý dưới chân phạm vi một dặm dài phạm vi đến cùng lớn bao nhiêu, hoặc là nói nàng cũng xưa nay không nhìn tới. . . Sân khấu cũng được, chu vi khán giả cũng được, chỉ sợ cũng liên tiếng nhạc cũng vậy. Nàng vẹn vẹn chỉ là tận tình phát huy ra chính mình toàn bộ, không phải vì người khác mà vũ, chỉ là muốn vũ đạo mà thôi.

Tinh Vũ nhìn ra rồi điểm này, nhưng vẫn cứ cảm thấy bộ dáng này nàng muốn so với lên mới vừa tới đối với hắn sức hấp dẫn gia tăng rồi rất nhiều. Còn có này vũ đạo, hắn cũng là lần thứ nhất phát hiện nó hóa ra là như thế mỹ đến sao?

Muốn, hắn lại trở nên vô cùng muốn một người phụ nữ. Không chỉ là nàng người, còn có nàng vũ.

Tinh Vũ ánh mắt kia trở nên thâm thúy. . .

Đùng, đùng, đùng. . . Vô cùng chậm chậm tiếng vỗ tay âm vang lên, để vừa nổi lên cái đầu vũ đạo bị cắt đứt. Trên sân nhảy cái kia phiêu phiêu như tiên nữ dọa phạm vũ cơ, đúng vào lúc này đem vũ quần hiện hình tròn pho ở ẩn có hoa hóa chính giữa sân khấu. Một con tay phải hướng lên trời, một cái tay cùng với ngang hàng 180 độ hướng địa, cổ trắng vi ngưỡng. . . Như nhìn trời chìm thần.

Tiếng nhạc đình chỉ, vũ cơ thả tay xuống, chậm rãi đứng thẳng lên.

Âm thanh là từ cửa lớn phương hướng truyền đến, cho dù đến hiện tại vẫn không có dừng lại. Một tiếng một tiếng mà vang lên, lộ ra đi ra người hung hăng. Hai tầng khán giả không khỏi dòn dập một mặt bất mãn mà lộ đầu nhìn xuống. . . Bọn họ trong ngày thường có thể cũng đều là ương ngạnh chủ đây.

"Người nào, như thế làm càn!"

"Ta xem là đến làm rối chứ?"

"Hừ!" Một tên người mặc khôi giáp uống đã nửa say nam tử nặng nề đem chén rượu đốn dưới, lại vỗ bàn quát: "Tên khốn kiếp nào quấy rối bản tướng quân nhả hứng, cho lão tử lần tới đây!"

Từ cửa phương hướng, chính tề đạp bước thanh nương theo khôi giáp tiếng ma sát đồng thời truyền vào. Riêng là thanh âm này, liền đem trên lầu các quý khách cho làm kinh sợ, không có ai lên tiếng nữa. Cái kia hai hàng vệ binh đứng lại sau khi, nghênh ngang mà đi tới hai tên kiếm khách trang phục. . . Bọn họ trung gian, nhưng là một cái mười mấy người giờ lên hoa lệ cổ kiệu —— màu vàng hình chữ nhật bình trên đài, do màu đỏ trường mạn xúm lại trung gian ngồi người.

"Vừa mới. . ." Cổ kiệu bên phải kiếm khách nhìn quét một chút toàn trường khách mời, lấy hoàn toàn không thêm để ý thân phận đối phương khẩu khí quát hỏi: "Là ai đang mắng?"

Cái kia ăn mặc khôi giáp nam tử cả người run lên, liền ở tại chỗ mặt hướng cổ kiệu phương hướng quỳ xuống, chỗ mai phục run giọng nói: "Mặt tướng Yến Ý, không biết Nhạn Xuân Quân giá lâm, có bao nhiêu bất kính, mong rằng đại nhân không chấp tiểu nhân. . . Nhiều thứ tội."

Khác một bên trong phòng khách, "Ồ?" Tinh Nhi khẽ che một hồi miệng nhỏ, "Vậy thì là nước Yến lĩnh binh đại tướng Yến Ý? Làm sao sẽ như vậy. . ." Nàng không nói ra được những người thô lỗ từ, không khỏi lắc lắc đầu, "Chẳng trách, chẳng trách. . ."

Hạng gia là lĩnh binh thế gia. Đối với cái khác các quốc gia các tướng lĩnh, tự nhiên đều có hiểu một chút. Mà này vốn nên là là Tinh Vũ sự tình, nhưng là bởi vì hãn nhỏ tuổi cùng với không có hứng thú quan hệ, do Tinh Nhi biết rõ.

Nàng lại liếc nhìn cái kia cổ kiệu. . . Nhạn Xuân Quân, không phải là hôm qua thiếu chủ đề cập tới người sao? Cũng thật là đúng dịp đây!

CONVERTER: Assassin^{God}

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Dùng người đầu trao đổi

Lại nói Nhạn Xuân Quân nghe được Yến Ý xin tha nói, không vui không giận, nhân nhạ mở miệng nói rằng:

"Ồ? Là Yến tướng quân."

Đây chỉ là một trong ngày thường địa vị cao người nhìn thấy một cái vị trí thấp người sau khi lời giải thích, như vậy mà thôi.

Yến Ý biết rõ Nhạn Xuân Quân tính cách, bởi vậy hãn mới gặp sợ thành vừa bắt đầu như vậy. Nghe tiếng không những không có cao hứng, trái lại đem đầu bát đến càng thấp chút:

"Mặt tướng ở, mong rằng đại nhân thứ tội."

"Người muốn ta. . . Thứ người tội gì nhỉ?" Nhạn Xuân Quân ngữ khí có một loại nắm chắc phần thắng an nhàn, khiến người ta vô cùng không thoải mái. Hãn cũng không giống nhau: không chờ Yến Ý trả lời, hoặc là nói người sau cũng không đáp lại được. Hãn hỏi thủ hạ của chính mình, "Tả vệ, nói cho Yến tướng quân, hãn phạm vào tội gì."

Lúc trước mở miệng tên kia kiếm khách ngạo khí địa quay về toàn trường người nói rằng: "Thân là sĩ tốt, nhục mạ vương sĩ, là tội chết."

"Đại nhân, thứ tội a!" Yến Ý lần thứ hai xin tha, chỉ cần có thể mạng sống, hãn đã liền một điểm tôn nghiêm cũng không muốn.

Cái kia tả vệ nhưng tung người một cái đi tới phía sau hãn, sử dụng kiếm gác ở trên cổ của hãn.

Có như thể vừa ra, toàn bộ Phi Tuyết Các càng thêm yên tĩnh. Cũng là tại đây dạng lặng im kéo dài ba giây đồng hồ sau, cái kia ngồi ở màu đỏ trường mạn bên trong, xuất phát từ cửa lớn tia sáng so sánh ám khu vực Nhạn Xuân Quân lại mở miệng.

"Triệu quốc vũ nhạc có một không hai, nước Yên thiếu niên học theo Hàm Đan, không được tình túy, bị trở thành bảy quốc trò cười. . ."

Tỉ tách lịch. . . Rót rượu âm thanh đột nhiên vang lên, chen lẫn ở Nhạn Xuân Quân trong thanh âm, một cái già nua một cái lạnh lạnh, là như vậy rõ ràng. Nhạn Xuân Quân ngừng lại, mà hết thảy người ở chỗ này đều kinh ngạc hướng về cái kia phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại.

Chỉ thấy một cái ngạch mang nam bảo thạch bạc hoàn 8 tuổi hài đồng đứng ở rào chắn trước, chính đang cho một cái chén rượu rót rượu. Khoảng chừng là rót đầy, hắn đem rượu ầm đặt ở rào chắn trên, nâng lên chén rượu dĩ nhiên thoải mái địa uống một hớp. Sau đó, cái kia hắc như điểm nước son hai con mắt từ nhìn thẳng lưu chuyển hướng phía dưới, đâm thẳng cái kia màu đỏ trường mạn, thả ra sắc bén ánh sáng.

"Cố làm ra vẻ, thực sự là chướng mắt!"

Đây rốt cuộc là đối với người nào nói, lại rõ ràng có điều. Nhưng vẫn còn hiện ra non nớt đồng âm, mang theo vài phần khiến người ta sống lưng mát lạnh hàn khí. Cũng bởi vậy, khiến người ta sau khi nghe, cả nửa ngày cũng không có phản ứng.

"Hừ!" Nhạn Xuân Quân rốt cục nổi giận.

Hay là bị vương bởi bộ mặt, hắn cũng không có điên cuồng mà phát ra mệnh lệnh.

Có điều, cái kia đứng ở cổ kiệu bên trái cầm kiếm thị vệ đã ép xuống trọng tâm, muốn xem lúc trước thị vệ kia giống như nhảy đến lầu hai đưa bé kia sau lưng. Tin tưởng lần này, hắn sẽ không vền vẹn đem kiếm gác ở đứa bé kia trên cổ, mà là sẽ trực tiếp đem chém đầu răn chúng.

Nhưng mà, nhanh hơn hắn, là một cái mang theo gào thét cương phong xông tới mặt kiếm đen. Hắn vừa mới mới vừa nhấc lên kinh khí, thân thể rồi đi một chút mặt đất, cũng cảm giác được thấu ngực lạnh lẽo. Ngay lập tức, sức mạnh to lớn để hắn thân thể không tự chủ được địa về phía sau đánh tới.

Sát một tiếng vang thật lớn, định là cái kia kiếm đen tiếp theo xuyên thấu sau lưng của hắn vàng óng ánh kiệu để mặt bằng. Kiếm đen đến đây vẫn không có dừng lại, nó mang theo sức mạnh đến cùng lớn bao nhiêu a. . . Cái kia thị vệ chỉ cảm thấy nó còn ở trong lồng ngực của chính mình lúc trước kéo dài, mãi cho đến phần che tay địa phương, mới mang theo hắn ngừng lại. Vào lúc này, cái kia kiếm đen xuyên xuống mặt đất e sợ có nửa thước thâm.

Đau đớn truyền khắp toàn thân thị vệ không khỏi kêu thảm lên. Lưỡi kiếm đâm vào vị trí là ngực phải của hắn, hắn dĩ nhiên còn chưa chết. Chỉ là, cái kia bị mãnh liệt kinh đạo xé rách ra gần to bằng miệng chén vết thương, là như thế nào cũng không cách nào trị liệu. Kết quả, hắn liền như vậy hết thảy ba giây, co giật mấy lần, rốt cục chết đi.

"Hừ hừ hừ. . . Ta vẫn cảm thấy, đáng đáp như vậy mặt đối mặt địa nói chuyện tốt hơn."

Lầu hai hài đồng cười vài tiếng mở miệng lần nữa, mọi người rồi mới từ vừa biến cố bên trong phục hồi tinh thần lại.

Có người phát hiện, vừa đạo kia công kích không biết là chấn động đến Nhạn Xuân Quân, vẫn là sợ rồi Nhạn Xuân Quân. Nói chung, hắn hiện tại đồ nghiêng ở cổ kiệu bên trái. . . Đang dùng một bộ kinh hoàng vẻ mặt nhìn trên lầu hai đồng.

Trạm sau lưng Tinh Vũ, Tinh Nhi bưng miệng mình, một bộ vô cùng muốn khóc vẻ mặt.

"Thiếu chủ nha, này không phải là nước Sở, người. . . Người làm sao có thể xằng bậy."

Đối mặt mọi người ánh mắt khác thường, Tinh Vũ nhưng là không cần thiết chút nào. Lần thứ hai cầm lấy rượu kia ầm, cho chén rượu của chính mình rót rượu.

Cái kia nguyên bản trạm sau lưng Yên Ý, sử dụng kiếm điều khiển cổ hắn tả vệ, tựa hồ cho rằng đây là một bất Tinh Vũ cơ hội. . . Xác thực, kiểm lại không ở Tinh Vũ bên người, Tinh Vũ lại đang rót rượu mà tâm thần chăm chú ở chén rượu trên. Tả vệ thu kiếm, nhún người nhảy lên, nhảy hướng về Tinh Vũ trên đường cũng đã vung kiếm.

Nhưng mà, hắn đột nhiên nhìn thấy một tấm bàn tay lớn bao phủ lại diện mạo của hắn.

Chưa kịp hắn biết rõ bàn tay to kia là nơi nào đến thời điểm, cũng đã bị nó vô lấy trụ. Thân thể không khỏi kỷ theo sát đầu hướng phía trước, bị tàn nhẫn mà quán ở hai tầng sàn gác bên trên. Bịch một tiếng nổ vang bên dưới, hắn đầu dĩ nhiên dần hồi lên một chút. Khẩu, tị, mắt, trong tai chảy ra máu tươi, tại ý thức hoàn toàn tiêu tan trước, hắn mơ mơ hồ hồ địa nhìn thấy cái tay kia chân chính mô dạng. . . Rõ ràng chính là đứa bé kia tay.

Tinh Vũ nhìn một chút bởi vì chấn động mà từ rào chắn trên rơi xuống trong đất chén rượu, khá là đáng tiếc địa lắc lắc đầu. Tay phải cầm bầu rượu ném xuống, hắn tay ở rào chắn trên nhẹ nhàng nhấn một cái, người đã đến lại mới, cũng đứng ở này thanh kiếm đen bên cạnh. . . Thực sự là lập tức cực kỳ.

"Nhạn Xuân Quân, ta tìm người có khoản giao dịch muốn làm." Tinh Vũ nói rằng, hắn tay đã mò ở kiếm đen chuỗi kiếm bên trên, "Ta nghe nói người có một khối hắc bên trong thấu hồng khoáng vật, là yến Thái tử Đan nơi đó được. . . Khối này khoáng vật ta muốn, dùng người đầu cùng người trao đổi, làm sao?"

Lời ấy một chỗ, trước kia bởi vì hắn thủ đoạn lời đing mà có chút bị làm cho khiếp sợ người, vẻ mặt đều quái lạ lên. Bọn họ hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ:

'Đứa nhỏ này không phải choáng váng chính là điên rồi.' dĩ nhiên có thể nói ra như vậy vô lại đến cực điểm, một mực tiếng nói của hắn còn non nớt cực kỳ.

Nhận Xuân Quân đã ở một tên binh lính nâng đỡ đứng lên, nghe vậy hơi ngạc nhiên sau khi, ha ha ha địa bắt đầu cười lớn. Hắn đã từ lúc trước trong khiếp sợ tỉnh táo lại. Tinh Vũ thủ đoạn rất lợi hại, hắn thừa nhận điểm này. . . Ở nước Yên, từ xưa tới nay chưa từng có ai đối với hắn như vậy, hắn lúc trước cũng mới gặp kinh hãi đến. Nhưng, thủ hạ của hắn đệ nhất cao thủ vẫn không có ra tay, mà người kia chưa từng có để hắn thất vọng quá.

"Giết hắn cho ta!" Hắn sau khi cười xong, chỉ vào Tinh Vũ nói rằng.

Vẫn đứng ở cổ kiệu phản cuối, nơi ở trong bóng tối, có một cái tóc choàng, thân xuyên quần đen áo đen nam tử cao lớn. Tuổi tác ở 30 trở lên, cao cao địa xương gò má, đầy mặt hung ác hung tàn vẻ. Nghe được mệnh lệnh này, trong mắt của hắn né qua một tia khát máu hưng phấn. Cái kia buông xuống bên cạnh người hai tay bên trong đột nhiên bốc lên hai đem đoản kiếm độ dài lưỡi dao sắc, vèo một tiếng, đã từ biến mất tại chỗ.

Cũng cũng ngay lúc đó, Tinh Vũ cánh tay bấp thịt, eo lưng bấp thịt, chân bấp thịt căng thẳng, cái kia cắm trên mặt đất kiếm đen khoanh khắc bị nó rút lên, đồng thời xoay người vung hướng về phía phía sau. Nơi đó, một cái thậm chí không giống như là thực thể bóng đen lóe lên một cái, đã biến mất không còn tăm hơi. Mà không ít người có thể nhìn thấy, ở sau lưng của hắn đã xuất hiện một cái cao hơn hắn rất nhiều nam tử bóng người.

"Cẩn thận!"

Hô lên câu nói này, dĩ nhiên là hai tên nữ tử. Một cái ở trên đài ngọc, một cái ở lầu hai Tinh Vũ phòng khách nơi đó.

Cái kia phòng khách trên nữ tử hoàn toàn không có chú ý tới điểm này, vèn vèn đầy mặt vẻ lo lắng. Tay của nàng đã nắm tại bên hông tể kiếm chuỗi kiếm bên trên, hận không thể lập tức trùng đi lên hỗ trợ.

Cái kia trên đài ngọc cô gái tóc trắng nguyên bản vươn tay ra đi một chút, giờ khắc này nhưng là ngạc nhiên bên trong thu hồi. Trên mặt của nàng vẫn cứ là cái kia băng sương giống như lạnh nhạt mô dạng, hay là, cái kia một tiếng cẩn thận vèn vèn là bản năng phản ứng mà thôi. . . Mà cái kia bản năng, bị bản thân nàng cho ngăn chặn lại.

Thời khắc này, cũng chẳng có bao nhiêu người phát hiện điểm này, mọi người đều chỉ là sốt sắng mà nhìn cái kia cách đó không xa quyết đấu.

Cái kia thích khách áo đen giống như nam tử trên mặt lộ ra thắng lợi vui sướng. Trước mặt hài tử thực sự là hắn cuộc đời ít thấy đại lực khí người, nhưng thanh kiếm kia nặng như vậy địa vung xuống, muốn thu hồi nhưng là khó càng thêm khó. Hay là, hắn có thể liền kiếm thế hướng phía trước chặt vật lăn địa tránh ra chứ? Thích khách nam tử nghĩ đến điểm này, đồng thời cũng theo đó làm tốt ứng đối chuẩn bị.

Nhưng mà, trên đầu đột nhiên xuất hiện bóng tối, để con người của hắn co rụt lại. Ngạc nhiên đến cực điểm địa ngừng đầu, liền nhìn thấy cái kia tức sắp giáng lâm một chiêu kiếm, thậm chí sắp đến rồi liền hắn cũng không kịp tránh né trình độ. Hoảng loạn bên trong, hắn nhắc lên hai đem đoản kiếm muốn chống đối một hạ thân thể đồng thời hướng về sau lùi lại. . . Chỉ ít như vậy có thể tan mất điểm sức mạnh.

"Uống a ! ! !"

Liền giống như là muốn tăng cao khí thế của chính mình giống như vậy, Tinh Vũ hét lớn một tiếng, làm cho cả Phi Tuyết Các đều run rẩy một chút. Cheng một tiếng trùng hưởng, hắn kiếm đen đã đánh tới thích khách nam tử hai đem đoản kiếm trên, đồng thời như là không trở ngại chút nào giống như tiếp tục chém xuống.

Thích khách nam tử đoản kiếm tự không phải là vật phạm, cũng không có vì vậy gãy lìa. Chỉ là, hắn hai cái tay cánh tay có loại gãy xương cảm giác, đánh mất nắm nắm đoản kiếm sức mạnh. Tuy rằng bước chân về phía sau di di chuyển, nhưng thân thể mới vừa vừa rồi đi tại chỗ một ít, cái kia màu đen mũi kiếm dĩ nhiên lần thứ hai không hợp với lẽ thường địa đâm thẳng lại đây. . . Hắn đã lại không có cách nào tránh né.

Xoạt một thanh âm vang lên, mũi kiếm xuyên thấu qua trái tim của hắn, đem hắn chọn ở giữa không trung. Khoảng chừng là hết sức không cam lòng chứ? Hắn dĩ nhiên như vậy vẫn không có tức chết. Khắc một cái huyết, dùng cuối cùng khí lực hỏi:

"Vì là, tại sao. . . ?"

Tại sao kiếm của ngươi có thể nhanh như vậy?

'Đó là bởi vì ta xưa nay đều không dùng toàn lực vung kiếm. Sức mạnh ở các ngươi xem ra cương mãnh, đối với ta mà nói kỳ thực chỉ có năm phần mười mà thôi, ta có thể như thường thu kiếm cùng thay đổi quỹ tích.'

Những này, Tinh Vũ tự nhiên không thể nói cho ở đây đồng dạng nghi hoặc mọi người. Hơn nữa, có thể làm được điểm này, còn cần một loại khác năng lực —— lắng nghe vạn vật tiếng. Nó bản thân liền là Kenbunshoku Haki một loại cao cấp biểu hiện, làm sao có khả năng 'Nghe' không tới thân thể âm thanh? Chỉ có điều bình thường Tinh Vũ thực lực cao cường thời điểm, trên căn bản không sử dụng nó đến 'Nghe' nhân loại âm thanh mà thôi. Hiện tại, thực lực của hắn yếu bớt, tự nhiên một lần nữa bắt đầu dùng.

Động tĩnh của kẻ địch rõ như lòng bàn tay, sau khi chỉ là làm ra công kích chờ đợi kẻ địch chính mình đụng vào mà thôi. Vì lẽ đó, hắn đệ nhất kiếm xem ra uy thế mười phần, vèn vèn là hư chiêu mà thôi.

Lầu hai Tinh Nhi thấy thế thờ phào nhẹ nhõm, vô lực ngồi ngã xuống đất. Ở vừa trong nháy mắt, nàng nhìn thấy tuyệt vọng vực sâu. . . Loại cảm giác đó, chân thực là quá không dễ chịu.

"Thiếu chủ!"

Nàng ôm kiếm của mình, khẩn cầu có thể trở nên càng mạnh hơn, để bảo vệ hấn không bị thương tổn.

Tinh Vũ rút ra kiếm đen, vung vẩy lưỡi kiếm, nhìn về phía đại ra trụ Nhạn Xuân Quân. Cái kia lẳng không thích khách nam tử thi thể rơi xuống trong đất, nặng nề tiếng vang để hấn tỉnh táo lại. A rít lên một tiếng, hấn hướng lùi về sau một bước, càng không thể tả địa đem chính mình vấp ngã trong đất.

"Giết hấn, nhanh lên một chút giết hấn!" Hấn lần này cuồng loạn.

Chu vi thân mặc khôi giáp các binh sĩ, nhìn nhau, trong mắt loé ra e ngại ánh sáng. Theo Nhạn Xuân Quân lâu, tự nhiên biết thích khách kia nam tử đáng sợ. Liền hấn đều bị giết chết, bọn họ cùng tiến lên còn có hi vọng sao?

Liền ở tại bọn hấn dằng dấp như vậy do dự làm khâu, Tinh Vũ đã bước ra một bước, đi tới Nhạn Xuân Quân trước mặt. Kiếm đen đặt ở Nhạn Xuân Quân trên cổ, đem vừa bỏ lên hấn ép tới quỳ trên mặt đất. Như vậy, cho dù Tinh Vũ hiện tại thân cao, cũng có thể nhìn từ trên cao xuống mà nói chuyện.

"Ta vừa điều kiện, ngươi có chịu không?" Hấn mang theo lạnh cười hỏi.

Nhạn Xuân Quân nghi hoặc một hồi mới nhớ tới đến hấn nói chính là cái gì, "Đáp ứng, ta đáp ứng, ngươi muốn cái gì ta đều cho ngươi."

"Vậy thì tốt."

Tinh Vũ khóe miệng đột nhiên nổi lên một cái tà ác độ cong, kiếm đen vung lên bên dưới, đem Nhạn Xuân Quân đầu lâu chém xuống!

"Ta nói rồi, dùng đầu của ngươi cùng ngươi trao đổi. Hiện tại, liền đem đầu lâu trả lại ngươi."

Nguyên lai, hấn nói câu nói kia, càng là đem đầu lâu chặt bỏ, lại trao trả cho ý của đối phương sao? Không ít nghĩ tới chỗ này, đồng thời nhìn thấy cái kia lẩn xuống ở hấn bên chân tròn vo đầu lâu người, cũng không nhận được lạnh cả tim.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Khí phách khiếp người

Giết . . . Giết? Hấn thật sự giết?

Tinh Nhi tuy sớm có linh cảm, thực sự phát sinh lúc, nhưng có chút khó có thể tin. Nhìn lên liếc nhìn dưới người chung quanh, đều còn ở ngây người bên trong. Nàng hiện tại có thể nghĩ đến, chính là ngay lập tức lỗi chính mình thiếu chủ rồi đi.

Nhưng mà, ngay ở nàng muốn thả người từ lâu hai nơi nhảy xuống lúc, phía sau tay áo vang động, hiển nhiên là có người đã đứng ở sau lưng nàng. Tinh Nhi trong lòng giật mình, xoay người trong nháy mắt tay cầm chuôi kiếm liền muốn rút kiếm đem chém giết. Nhưng này người nhanh hơn nàng một ít, một cái tay chặn lại rồi nàng cái kia cầm kiếm tay, một cái tay khác ở bên môi so với cái 'Xuyt' thủ thế.

Nhìn tám kia thô lỗ mặt, Tinh Nhi nhận ra chính là hôm qua Lady cài trang đáng vẻ. . . Nàng trong lòng vì thở ra một hơi.

"Đừng nói chuyện, nhanh đi theo ta!" Lady dùng nữ giới âm thanh nhỏ giọng địa nói với Tinh Nhi.

"Nhưng là thiếu chủ. . ."

Cảm giác được Lady muốn lôi kéo nàng về phía trước, Tình Nhi kiểm một hồi, nàng làm sao có thể trí thiếu chủ với không để ý? Cái kia so với làm cho nàng chết ở chỗ này, còn muốn cho nàng khó có thể tiếp thu.

"Chủ nhân gặp không có chuyện gì, tin tưởng ta!"

Lady quay đầu lại cùng nàng liếc mắt nhìn nhau, Tình Nhi cái kia muốn giãy dụa ý nghĩ liền phai nhạt xuống. Ở trong mắt Lady, nàng nhìn thấy một loại khác chế, lo lắng, kiên định phức tạp ánh sáng. Tình Nhi có thể rõ ràng, người này nhất định cũng giống như chính mình, đồng thời càng thêm địa tin Nhâm thiếu chủ.

Tình Nhi không nhịn được lại quay đầu lại nhìn về phía Tình Vũ, liền đứng dịp thấy hắn mang theo nhân nhạt mỉm cười gật đầu tư thái. Thời khắc này, Tình Nhi nắm vô kiểm cái tay kia không khỏi sử dụng toàn thân to lớn nhất khí lực, đốt ngón tay đều bởi vì như vậy mà trắng bệch. Nàng rõ ràng, thực lực của chính mình khoảng cách hắn quá xa, lưu lại chỉ là cái phiền toái. Hắn đang lo lắng nàng, nhưng nhìn nàng có thể an toàn rồi đi, mà yên tâm.

Nàng là hầu gái, phải làm phải là vì là thiếu chủ sinh mệnh phụ trách. Hiện tại, vì sao lại dấn dáp như vậy phản lại đây? Tình Nhi chỉ cảm thấy chưa bao giờ có tự trách, tại sao người liền yếu như vậy đây?

Thấy Tình Nhi không có lên tiếng, Letizi quái địa quay đầu lại liếc nhìn nàng một chút, liền nhìn thấy cô gái kia khoe miệng chảy ra một vết máu. . . Nàng càng cần phá môi mình. Lady không những không có ngăn cản, trái lại mang theo vui vẻ nở nụ cười. Mặc dù là thể giới khác nhau xuất thân, phía sau cô bé này, không thể nghi ngờ liền thành công vì các nàng người hầu gái vệ đội tư cách.

Phi Tuyết Các người, bởi vì phía trước phòng khách chuyện đã xảy ra, tất cả đều tập trung quá khứ. Lady cùng Tình Nhi hai người cũng không có đụng tới người nào, liền dễ dàng đi tới một gian sát đường gian phòng, từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

"Thừa dịp còn chưa giới nghiêm, ta trước tiên đưa người ra khỏi thành." Lady lôi kéo Tình Nhi đi vào một rìa đường hẻm nhỏ sau, lại mở miệng nói rằng: "Yên tâm đi, tỷ muội, ta lấy sinh mệnh hướng về người xin thề, chủ nhân nhất định sẽ bình an rồi đi."

Có thể, nàng dấn dáp như vậy giả trang thành thô lỗ hán tử, nhưng vô vai xưng hô thân cao mới 165 cm, tuổi tác 18 Tình Nhi vì là tỷ muội. . . Có chút buồn cười. Tình Nhi lại có thể rõ ràng câu nói kia thâm ý, đặc biệt là cái kia tràn ngập chân thành cùng tán đồng ánh mắt. . . Tình Nhi gò má có chút xấu hổ, nặng nề gật đầu.

Thời gian sau này bên trong, Lady nhanh chóng vì là Tình Nhi làm chút biến trang, lại đem nàng tế kiểm cũng dùng bao bọc lên. Quả nhiên, ở lệnh giới nghiêm truyền đạt trước, dễ dàng ra khỏi thành. Tối đây, tiếp ứng người hiện thân, cũng đem Tình Nhi vẫn đưa ra nước Yên biên cảnh.

Lại nói Tình Vũ thấy Lady hiện thân, duy nhất lo lắng cũng đã thả xuống. Hắn sững sờ nhìn một chút mũi kiếm, đem nhận trên máu tươi phì xuống, xoay người từng bước một từ từ đi ra ngoài. Hắn thân cao có hạn, cái kia nửa cung tròn hình mũi kiếm tựa như tà đám trên đất giống như vậy, phát sinh liên tục đám này thanh, tuy từng bước chân của hắn.

Tối đây, người chung quanh mới đã tỉnh hồn lại.

"Nhạn, nhạn, Nhạn Xuân Quân. . . Bị giết!!!"

Không biết ai không chịu được cái kia bầu không khí ngột ngạt, run rẩy hô lên một tiếng. Trên lầu các khách nhân tiếng thét chói tai lên, người người tự nguy, dồn dập trốn vào chỗ sau khi, rồi lại không nhịn được len lén từ khe hở xuống dưới quan sát.

Ở dưới lầu nhạc sĩ, Phi Tuyết Các các người hầu xa xa tránh né, không dám tới gần. Cái kia đứng ở trên bạch ngọc đài mỹ lệ vũ cơ, cũng không còn là mọi người tầm mắt tiêu điểm. Nàng đứng là dương dương tự đắc, liếc nhìn Nhạn Xuân Quân đầu lâu, lộ ra một tia không quá rõ ràng căm ghét vẻ mặt. Mà những Nhạn Xuân Quân đó mang đến bọn thị vệ, nhìn nhau, cầm mâu tùy tùng Tình Vũ bước chân chậm rãi đi ra Phi Tuyết Các.

Trên đường còn có càng nhiều thị vệ cùng binh sĩ, cũng đã biết chuyện gì xảy ra. Có người đi gọi càng nhiều địa chủ viên, mà còn lại những người này thành trận tròn vây quanh Tình Vũ. Bọn họ biết, chính mình không phải là đối thủ của người này. Thế nhưng, Nhạn Xuân Quân chết rồi, bọn họ những hộ vệ này nếu là không hề làm gì, chờ đợi bọn họ tất nhiên cũng chết vong. . . Hơn nữa, vô cùng có khả năng gây họa tới người nhà. Bởi vậy, chỉ được nhắm mắt liều mạng một phen.

Tình Vũ đi ra, đồng thời bước chân đã đạp ở tảng đá mặt đường bên trên. Cái kia kiểm đen phù vừa tiếp xúc hòn đá, dĩ nhiên ở đụng chạm địa phương lấp bấp ra đốm lửa. Hắn di động tốc độ cũng không nhanh, hiện tượng này có vẻ hơi quý dị, để binh lính chung quanh môn hai mặt nhìn nhau.

Xa xa cũng không có thiếu binh dân dừng bước lại, chỗ xa hơn nhưng là có thật nhiều người từ kiến trúc song bên trong nhìn xung quanh. Đến cùng phát sinh cái gì, bọn họ còn không biết, không có nghĩa là bọn họ không có hứng thú.

8 tuổi, Tình Vũ chỉ có 130 mấy cm thân cao. Có điều, nhiếp cho hắn khí phách, cái kia vây quanh trận tròn dĩ nhiên chỉ có thể theo hắn mà di động, nhưng là không cách nào tới gần mấy may. Cái thứ nhất tới gần người tất nhiên chính là cái chết, đây là những binh sĩ kia mỗi người đều hiểu.

Mắt thấy liền muốn đến những người binh dân đứng địa phương, chu vi phòng xá cũng dày đặc lên. Thị vệ bên trong một tên nhìn như cấp cao người cũng không nhịn được nữa, quát lên:

"Các anh em, thả chạy hần, như chúng ta là chết, còn không bằng liền như vậy liệu trên. . . Ạch. . ."

Tiếng nói của hần đột nhiên ngừng lại, liền chỉ thấy được trước mắt bóng đen lóe lên, cái kia trước kia đứng ở 10 mét có hơn hai đồng cũng đã cảm kiếm đâm vào cổ họng của hần. Bọt máu từ từ khoe miệng chảy ra, còn chưa chết hần cảm giác được chính mình thân thể dĩ nhiên lảng không, nhưng hóa ra là bị hần kiếm chống lên.

"Kẻ càn ta chết!"

Tinh Vũ một tay chéch giờ kiếm, chọc lấy cặp kia tay loạn xếp đặt mấy lần bất động thị vệ thống lĩnh. Hần cặp kia trông mắt đen láy, tại đây hắc ám trên quảng trường, trái lại phóng thích rạng rỡ ánh sáng. Mỗi khi bị hần nhìn người, tựa như cùng bị mũi kiếm giá ở cái cổ. quanh thân cô động sát khí, đề không khí chung quanh trở nên trệ trệ, vây quanh những binh lính của hần không khỏi cảm giác mình liền ải hần một đoạn.

Tinh Vũ tiếp tục hướng phía trước đi tới, trước đó mới mấy người liền tục lẫn lộn địa né ra. Trận tròn lại không nhúc nhích, không phải bọn họ không muốn động, mà là cặp kia chân liền làm sao đều không có khí lực lại bước ra một bước.

Trong đám người đi ra sau, Tinh Vũ quay đầu lại khinh thường liếc nhìn bọn họ một chút, đem kiếm kia trên thi thể sứa ở trên mặt đất. Hần hướng về một hắc ám hẻm nhỏ đi đến. . . Cố gắng là không có cái kia khủng bố cảnh tượng, ức hoặc là sát khí của hần có thu lại. Cũng vừa lúc đó, những người kia đối diện một chút, phát một tiếng gọi vọt lên.

Phía trước nhất hai con giáo liền muốn đâm vào Tinh Vũ trên lưng lúc, hần mới lần thứ hai xoay người đồng thời trong khoảnh khắc xuyên thấu cái kia hai con giáo trong lúc đó khe hở, đi tới hai người trung gian. Dao màu đen phong khoáng chừng : trái phải chớp lên một cái, liền đem hai người một cái từ vai chém nghiêng vì là hai đoạn, một cái khác đầu lâu bay lên cao cao.

Thời gian sau này bên trong, hết thấy nhảy vào hẻm nhỏ binh lính ở phát sinh một tiếng hét thảm sau, liền đầu một nơi thân một nẻo. Làm tất cả yên tĩnh lại sau khi, hồi lâu không người dám tiến lên tìm tòi hư thực. 2, 30 người thi thể chồng chất cùng nhau, huyết dịch thậm chí từ ngõ hẻm trong chảy ra. Làm bộ đội tăng viện chạy tới, sử dụng cây đuốc chiếu rọi sau khi, mới phát hiện nơi đó thảm trạng. . . Đường như không có một bộ hoàn chỉnh thi thể.

Hẻm nhỏ nơi sâu xa có dấu chân máu, sau đó binh mã đều đuổi theo. Bận rộn như vậy một đêm, đến ngày thứ hai này Yên đô bên trong chung quanh đều đang bàn luận Nhạn Xuân Quân bị giết sự tình. Mà nói tới hung thủ kia lúc, rồi lại đều lác lác đầu. . . Hần vẫn không có bị tìm tới.

Làm có chuyện địa điểm Phi Tuyết Các, bây giờ đang bị mấy trăm binh lính từ bốn mặt bao vây. Đại thần trong triều môn đến rồi từng nhóm từng nhóm một, chính là muốn kiểm tra Nhạn Xuân Quân tử trạng, lại đem chi trình báo cho tức giận bên trong Yên vương. Phi Tuyết Các ông chủ, quân sự, nhạc sĩ, vũ cơ đều bị tập trung ở một chỗ, cũng bị bàn hỏi một lần lại một lần, chính là muốn từ hung thủ kia được trên ngọc bài tiến hành truy tra.

Sau khi, lại là vì là Nhạn Xuân Quân thu lại thi hài người. . . Đây một bận rộn chính là đến nhanh hừng đông thời điểm, Phi Tuyết Các nhân tài có thể giải tán, trở về phòng nghỉ ngơi.

Có một con trực thuận tóc bạc vũ cơ bởi vì vũ đạo tiếng tăm, mà bị người tôn xưng là Tuyết Cơ. Nàng buổi tối đó cũng như bình thường giống như vậy, trước sau đều duy trì nhàn nhạt nhưng mà không vẻ mặt mặt. Khác nào bằng sương giống như vậy, không chấp nhận người khác tiếp cận, cũng không muốn người khác tiếp cận. Hơn nữa, hay là bởi vì không ít các quyền quý có giúp nàng nói chuyện, bàn hỏi cũng từ đầu đến cuối không có giáng lâm đến trên đầu nàng. Không chỉ có như vậy, nàng càng là có quyền sớm trở về phòng nghỉ ngơi, chỉ là bị bản thân nàng khước từ mà thôi.

Hiện tại, nàng cũng phải trở về phòng.

Khoảng chừng bất luận là phương Tây vẫn là phương Đông, lấy nữ tử thân thể tao nhã, liền đều là như vậy tư thế chứ? Tuyết Cơ hai tay tự nhiên đặt đặt bụng, hai cánh tay hơi cong, phảng phất mặt trên mang theo trù mang hoặc áo choàng. Thủy tinh vũ hài đạp ở lam bằng gỗ trên sàn nhà, phát sinh đạp đạp tiếng vang, leo lên lầu lại chuyển qua mấy đạo loan, nàng đứng ở trước cửa phòng mình.

Kéo cửa ra, lại đem chi đóng lại, nàng mới có loại thở phào nhẹ nhõm cảm giác. Hai vai có như vậy trong nháy mắt thả lỏng, vẻ mặt cũng hòa hoãn không ít. Mặc trên người vũ cơ phức tạp mang theo chuông bạc hơi vang vọng, nàng đã đi tới trước bàn trang điểm, chuẩn bị tháo trang sức nghỉ ngơi.

Đột nhiên, nàng kinh ngạc suýt chút nữa nhón kêu thành tiếng, vội vã dùng tay yểm ngưng miệng lại. Từ trong gương đồng, rõ ràng phản xạ nàng cái kia nhuỷên trên giường quang cảnh. . . Cái kia lúc trước ở Phi Tuyết Các sảnh trước giết chết Nhạn Xuân Quân, sau đó lại chém giết 20 người đến thị vệ, binh sĩ hài đồng, có thể không phải ngủ ở nơi đó sao?

CONVERTER: 𐄂AssassinGod𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chọc tức nàng

Tuyết Cơ quay lại thân, vững tin chính mình cũng không phải là nhìn thấy ảo giác, đứa bé kia xác thực liền ở nàng trong ngày thường nghỉ ngơi nhuyển trên giường. Không chỉ có như vậy, cái kia bị hấn dường như quần quanh bình thường ôm vào trong ngực chần bông, có thể không phải là trong ngày thường nàng thiếp thân sử dụng sao?

Trong nháy mắt, Tuyết Cơ chỉ cảm thấy đến làn da của chính mình mặt ngoài có loại bị con kiến bò qua cảm giác khó chịu. Vậy thì như là hấn chính đụng chạm, kỳ thực là nàng cái này chân nhân.

Nàng che miệng cái tay kia để xuống, cùng một cái tay khác như thế nắm chặt phần quyền. Một đôi màu xanh nước biển quả hạnh mắt híp lại, thả ra ngoài tuyệt đối là cùng múa đạo lúc quyền rũ tuyết nhiên không giống sắc bén ánh sáng.

Nhưng mà nàng không nhúc nhích.

Phi Tuyết Các quanh thân cũng không có thiếu nước Yên sĩ tốt, nếu là gây ra chút tiếng vang đến, chẳng phải là sẽ đem bọn họ đều dẫn lại đây? Bị người nhìn thấy hấn cái này 'Hung ác tội phạm' ở trong phòng của nàng, nàng là làm sao cũng không cách nào nói rõ ràng. Tuy rằng, đối với tiểu tử thói kia chết sống, nàng cũng không phải như vậy lưu ý, cũng sẽ không hết sức địa đi cho mình chọc phiền phức.

Liền đáng đáp như vậy, nàng nhìn chăm chú Tinh Vũ gò má, suy tư giải thích như thế nào trừ như vậy trạng thái, quá khứ rờn rã một phút.

"Ha ha ha. . ."

Nàng đột nhiên che khẩu cười khê. Cái kia có chút giống là giận quá mà cười, cũng dường như tự giễu giống như vậy, nàng vô lực lắc lắc đầu. . . Này vừa, nàng đều đang suy nghĩ gì a? Cái kia nằm ở trên giường tiểu tử thói, như thế nào đi nữa xem, cũng vền vẹn là cái tám tuổi hài đồng. . . Còn chưa là nam nhân.

Nghĩ như thế, Tuyết Cơ tựa hồ cảm thấy dễ chịu một chút.

Chú ý tới cái kia chống lại mép giường trên kiếm đen, dày nhận vô phong, trên mặt của nàng xuất hiện thần sắc tò mò. Lên chân hướng về bên giường đi đến, không có hết sức tiêu trừ thủy tinh vũ hài dẫm đạp mặt đất tiếng vang, cũng không có gõ xuống trên người theo đi lại đùng đưa phát sinh để nghe âm thanh chuông bạc. Cái kia trên giường nằm tuyệt đối là một con 'Hung thú', nhưng đây là nàng gian phòng, nàng mới không có cần thiết bởi vì hấn mà làm những gì thay đổi.

Duỗi tay về phía cái kia kiếm đen chuôi kiếm, muốn bắt lên lúc, cho dù tâm có dự liệu, nàng vẫn bị nó trọng lượng kinh đến. Liếc mắt nhìn cái kia trên giường dung nhan vẫn còn hiện ra non nớt hài tử, càng ngày càng địa giật mình lên. Đến cùng, hấn cái kia nho nhỏ thân thể, là làm sao nắm giữ vững sức mạnh của nó? Hơn nữa, này kiếm ở trong tay của hấn, rõ ràng có loại vô cùng sắc bén cảm giác. . . Liên lưỡi kiếm tới nói, hoàn toàn không thể a.

Tuyết Cơ suy nghĩ một chút, hai tay cầm kiếm nghiêng người đem gối lên. Cái kia ở Tinh Vũ trong tay vững vàng không gọn sóng lưỡi kiếm, đến trên tay của nàng liền run động không ngừng, hiển nhiên là nắm đến không đủ ổn. . . Nàng có chút mặt đỏ, cái kia làm cho nàng da thịt trắng như tuyết xem ra càng thêm sáng rực rỡ rất nhiều.

Tuyết Cơ vung lên lại đi, lưỡi kiếm nhảy lên không không có phát ra bất kỳ cái gì tiếng vang. Nàng bản thân không có tác dụng sức khỏe lớn đến đâu, chính là như vậy, ở lưỡi kiếm sắp sửa tiếp xúc mặt đất lúc vẫn cứ có loại không cách nào dừng lại ảo giác. . . Cùng Tinh Vũ sử dụng kiếm lúc tùy ý, chân thực là chênh lệch trời nam biển bắc.

Tuyết Cơ miễn cưỡng đem lưỡi kiếm dừng lại, chậm rãi hạ thấp kiếm độ cao, để mũi kiếm nhẹ nhàng đụng chạm trên mặt đất, nàng thư giãn hai tay khí lực.

Đối với quá trình này, trên giường Tinh Vũ liền như là không cảm giác chút nào. Cái kia chần ngâm lấy thơm ngát nữ tử mùi thơm cơ thể, chính như hấn đi vắng ngủ lúc luôn có nữ nhân làm bạn giống như vậy, hấn ngủ đến mức rất an tâm.

Tuyết Cơ đem kiếm lại hướng về mép giường chỉ đi. Liền vào lúc này, Tinh Vũ vô ý thức hừ hừ hai tiếng, dùng gò má cũng sụt sụt cái kia chần. Khoảng cách gần bên dưới, Tuyết Cơ đem trên mặt hấn cái kia không giống phổ thông hài đồng cười đậm đặn đặt ở trong mắt, trên da loại kia nghĩ bỏ ngứa ngứa cảm giác khó chịu lần thứ hai xuất hiện.

Tuyết Cơ buông lỏng tay ra bên trong đã nghiêng chuôi kiếm, đồng một tiếng, nó nện ở cái kia mép giường trên.

Tĩnh Vũ từ nghiêng người nằm ngủ trạng thái, lập tức thân cánh tay chỉ đứng dậy thể, cảnh giác mà liếc nhìn quanh người.

"Áy. . ."

Hắn nhìn thấy Tuyết Cơ cái kia tựa như cười mà không phải cười nhìn kỹ ánh mắt. Hơi ngoẻo cổ suy nghĩ một chút, mới nhớ lại chính mình hiện tại ngủ phải là nơi nào. Khắc khắc ho khan hai tiếng, hắn quay về Tuyết Cơ một cách ngây thơ cười cợt, hỏi:

"Người muốn đồng thời ngủ sao?"

Tuyết Cơ hình như có chút không đứng vững, không quá rõ ràng địa đảo đảo một hồi. Ngẩng một cái Tĩnh Vũ, vẽ ra màu lam xám mắt ánh mí mắt hơi khép kín chút, làm cho nàng mắt phượng trở nên hẹp dài. Phổi hợp khoe mắt cái kia nạm ba viên bảo thạch, lại như là một con hóa thành hình người yêu hồ nữ.

"Đã sáng sớm, người nên rời giường." Nàng hàm răng trên dưới đóng động, phát sinh thanh âm dễ nghe. Ánh mắt kia hơi có chút thâm ý, phổi hợp nàng lúc này biểu hiện ra quyết đoán, cái kia rõ ràng chính là ở biểu đạt "Tiểu tử thú, nhanh lên một chút từ lão nương trên giường lăn xuống đi ý tứ."

"Há, này vẫn là ta lần đầu tiên nghe người mở miệng nói chuyện." Tĩnh Vũ khoe miệng hơi vênh lên, không để ý chút nào địa bàn chân ngồi ở mép giường, ngang đầu đánh giá nàng mặt, "Về mặt của người cũng cùng vũ đạo thời điểm rất giống, càng tự nhiên một chút, ta cảm thấy rất đẹp đẽ."

Tuyết Cơ chân mày cau lại, tỉ mỉ mà nhìn một chút Tĩnh Vũ, mỗi khi động dậy. Sau đó, trên mặt của nàng xuất hiện vẻ đắc ý đẹp đẽ nụ cười. . . Nàng lại tiến vào để Tĩnh Vũ cảm thấy có chút giả về mặt trạng thái.

"Không nghĩ tới, liền như người vậy hài tử cũng có thể hấp dẫn, ta. . . Có phải là nên tự hào?"

Nàng cũng không giống nhau: không chờ Tĩnh Vũ trả lời, liền lại không nhanh không chậm địa dẫm đạp làm bằng gỗ sàn nhà, lung lay đầy người chuông bạc hướng đi cái kia bàn trang điểm. Ngồi quỳ chân ở gương đồng trước mặt, nàng lấy ra một cái lược gỗ, nhẹ nhàng sắp xếp tóc.

"Quả nhiên, thiên hạ nam tử đều giống nhau."

Nàng làm ra câu này đánh giá, xuyên thấu qua gương đồng phản xạ đến Tĩnh Vũ trong tầm mắt về mặt, mang theo một luồng tràn đầy cười lạnh trào phúng.

"Người muốn tháo trang sức sao?" Tĩnh Vũ không có để ý đến nàng câu nói kia, mà là hỏi như thế nói.

Tuyết Cơ không đáp, có điều động tác trên nhưng xác thực có dự tính như vậy.

"Chờ chút đã." Tĩnh Vũ nói, từ trên giường nhảy xuống.

Ở Tuyết Cơ xuyên thấu qua gương đồng phản xạ nhìn kỹ, hắn đem trong phòng rất nhiều trang trí đều đẩy hướng về phía góc. Tuyết Cơ rốt cục không nhịn được quay đầu lại nhìn về phía hắn, lại hướng về môn phương hướng liếc mắt nhìn, nhỏ giọng trách mắng:

"Người đến cùng dự định thế nào? Nếu tỉnh rồi, vì sao còn không rời đi?"

Dáng dấp như vậy tùy tiện di động gian phòng đồ vật, nếu là có người đến nhìn thấy, chẳng phải là liền bại lộ hắn ở đây? Tuy rằng, bình thường không có nàng cho phép sẽ không có người đi vào.

Tĩnh Vũ cổ quái nhìn nàng một cái, "Người đang nói cái gì ngốc nói? Ta lúc trước móc gần trăm lạng vàng xem người biểu diễn, kết quả người nhảy cái bắt đầu liền dừng lại. . . Ta rất thiệt thòi chứ."

". . . Vì lẽ đó. . ."

Tuyết Cơ môi nửa tắt ra. Xem xét nhìn trong phòng càng ngày càng trống trải lên trung ương khu vực, nàng có chút khó có thể tin hỏi:

"Người. . . Muốn cho ta ở đây nhảy cho người xem?"

"Không phải vậy người cho rằng ta tới nơi này tìm người làm cái gì?" Tĩnh Vũ trêu tức địa nhìn về phía con mắt của nàng.

Tuyết Cơ biểu cảm trên gương mặt giờ khắc này cực kỳ đặc sắc. . . Nàng biết đây là Tĩnh Vũ đối với nàng câu nói mới vừa rồi kia phản kích.

Dựa theo nàng lúc trước ý nghĩ. . . Hắn chịu dùng tiền đến nhìn nàng vũ đạo, giết chết hướng về phía nàng mà đi Nhạn Xuân Quân, sẽ ở như vậy nên bị truy nã làm khẩu lớn mật địa đi tới nàng phòng ngủ. . . Tất cả những thứ này chỉ có một cái giải thích, cái kia chính là hướng về phía nàng người này mà tới. Hắn muốn tiếp cận nàng, liền sử dụng thủ đoạn như vậy.

Tuyết Cơ đối với này cực kỳ xem thường, cho rằng hắn cùng trong thiên hạ nam nhân đều như thế, chỉ là vừa ý nàng sắc đẹp.

Nhưng mà, Tĩnh Vũ dáng dấp như vậy một làm, liền đưa nàng một loạt giả thiết đều cho lật đổ. Dùng tiền chính là nhìn nàng vũ đạo, giết người là bởi vì vũ đạo bị cắt đứt, tới nơi này chính là xem đón lấy vũ đạo. Hết thảy đều chỉ là vì nàng vũ đạo, mà không phải nàng người này. . . Càng kiên nói cái gì 'Bỏ ra trăm lạng vàng', có lòng đau tiền thành phần ở bên trong, mà không phải lưu ý nàng người này.

Dựa vào nét mặt của hắn trên, Tuyết Cơ biết mình vừa trong lòng suy nghĩ bị hắn hoàn toàn thấy rõ đi. Giờ khắc này, ứng lời nói của hắn sau khi, chuyện này quả là chính là đang nói 'Người quá tự đại rồi, ta một mực là có thể không phải vì người mà đến' .

Mặc dù biết hắn là đang cố ý khí nàng, nhưng nàng vẫn bị khí đến.

"Hừ, ta hiện đang không có tâm tình khiêu vũ." Nàng nữ quay đầu lại, tiếp tục quay về tấm gương dòi đi trên người mang đồ trang sức.

Tinh Vũ vẫy vẫy tay, có chút 'Đáng tiếc' mà nói rằng: "Cái kia không có cách nào, ta sẽ chờ người mấy ngày được rồi."

"Người nói cái gì?" Vừa gỡ xuống một con thủy tinh vòng tai, Tuyết Cơ lần thứ hai không nhìn được quay đầu lại trừng mắt về phía hắn, "Người là nói, người muốn vẫn ở lại chỗ này?"

"Không phải vẫn, ta cũng không muốn 'Vẫn' ở lại người nơi này." Tinh Vũ nở nụ cười, cố ý cường điệu nào đó hai chữ, để cô gái kia mặt tức giận đến đỏ chót lúc, lần thứ hai nhún vai một cái nói rằng: "Người đang hoang mà nhảy vũ, ta không liên có thể lấy rồi đi sao? Nói rõ trước nha, người đừng nha vì cố ý đem ta lưu lại, mà 'Vẫn' không nhảy."

Chân thực là từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy vô lại tiểu tử, Tuyết Cơ con mắt lại hí hí, hàm răng đều cắn vào nhau. Nếu là đáp lại hắn, ở đây vì hắn nhảy lên một con vũ, có thể thật sự có thể để hắn lập tức rời đi. Nhưng nàng luôn có loại gặp liền như vậy thua trận cái gì cảm giác. Bởi vậy, này vũ là nhất định không thể nhảy.

Suy nghĩ một chút, nàng khoe miệng lại vênh lên, có như vậy trong nháy mắt xem chỉ tiểu hồ ly bình thường lộ ra giao hoạt ý cười.

"Đánh gãy ta vũ đạo chính là Nhận Xuân Quân, người nếu như muốn muốn tìm người bồi cho người cái kia trăm lạng vàng, liền đi tìm hắn được rồi." Nàng vừa giống như là mới vừa mới nghĩ tới điều gì, con mắt càng ngày càng địa cười loạn lên, "Ai nha, ta quên rồi, Nhận Xuân Quân nhưng là bị người nào đó cho giết đây, ha ha ha. . ." Nàng che miệng cười ra tiếng âm đến.

Như vậy Tuyết Cơ không chút nào chú ý tới, chính mình từ bắt đầu cùng Tinh Vũ bực bội đến hiện tại, về mặt là chân thật như vậy tự nhiên.

Tinh Vũ cũng nở nụ cười. Hắn sao hai tay, nhìn giờ khắc này Tuyết Cơ, cũng không có lập tức tiếp lời. Tuyết Cơ khởi đầu còn tưởng rằng hắn là không lời nào để nói, đang có chút đắc ý, lại đột nhiên chú ý tới trong mắt hắn thường thức ánh sáng. . . Cái kia làm cho nàng về mặt cứng đờ trụ, có chút tiểu hốt hoảng nghiêng đầu sang chỗ khác.

Như vậy, Tinh Vũ mới nói nói: "Người tựa hồ có chỗ nào tính sai. Nếu Nhận Xuân Quân là đánh gãy 'Người' vũ, vậy người liền có trách nhiệm đem 'Người' vũ nhảy xong. Đương nhiên, hắn đánh gãy ta 'Xen', ta vẫn là cho hắn trừng phạt."

"Hừ, người nói lại có thêm lý, ta cũng sẽ không đơn độc cho người nhảy." Tuyết Cơ âm thanh chuyển lạnh không ít, trực tiếp cho hắn một cái to lớn phủ định. Đối với hắn vừa nảy rõ ràng như vậy về mặt, nàng làm sao không biết, hắn là đó ý làm cho nàng ý thức được chính mình đang đối mặt hắn thời điểm làm cái gì. Hắn loại kia bình tĩnh tự nhiên, thật là làm cho nàng cảm thấy chán ghét.

"Cái kia không liên quan, ta gặp chờ người." Tinh Vũ đi tới nàng bàn trang điểm một bên ngồi xuống, lắc lắc cánh tay của nàng, "A, cho ta gọi chút ăn được đi, ta đói."

"Người!"

Vừa nảy cái kia có thể đưa nàng cũng áp chế lại nhanh mồm nhanh miệng phảng phất là từ một người khác trong miệng nói ra, trước mặt chính là một cái vô cùng đáng thương bé trai. . . Tuyết Cơ trong lòng hừ một tiếng, nàng mới sẽ không thật sự đem hắn xem là một đứa bé đối xử.

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Muốn cắn hấn một cái

Nước Yến đô thành Phi Tuyết Các Tuyết Cơ gian phòng ——

"Ngươi không ăn sao?"

Tinh Vũ từ trước người mấy đạo nước Yến phong vị mười phần thức ăn bên trong ngẩng đầu lên, hỏi cách bàn dài quý ngồi đối diện hấn Tuyết Cơ nói.

Tuyết Cơ không phải hấn tỳ nữ, ngồi đối diện với hấn không có một chút nào gánh nặng trong lòng. Chỉ là, nàng giờ khắc này đối mặt phương hướng cũng không phải Tinh Vũ bên kia. Hơn nữa, nàng cái kia lấy cùi chỏ chống đỡ bàn, lại nâng quai hàm lưỡi biếng mô dạng, đã không có trong ngày thường tránh xa người ngàn dặm lạnh lẽo. Hoặc là nói, đối với nàng mặt bên cách bàn tên tiểu tử kia, cái kia lạnh như băng tư thái không có một chút nào hiệu quả chứ?

Cái kia nàng làm gì còn muốn đi nguy trang? Như vậy là tốt rồi, nàng cũng không sợ bị hấn nhìn thấy này một mặt, ngược lại trong lòng hấn e sợ đã nắm chắc.

Nghe được Tinh Vũ, nàng hơi hít mắt lại như là ngủ gật bình thường động cũng không động đậy, chỉ nhàn nhạt trả lời:

"Ta không đói bụng."

Không giống với bề ngoài như vậy bình tĩnh, trong lòng nàng một trận vô lực đồng thời, cũng ở trách quái mình rốt cuộc là làm sao liền khuất phục đi. . . Cho hấn muốn như vậy một bàn cơm nước.

"Ngươi từ tối hôm qua bắt đầu biểu diễn trước, đến hiện tại, vẫn luôn chưa từng ăn đồ vật, gặp đói bụng xấu. Bao nhiêu ăn một điểm đi. . . Nhiều như vậy, ta một người lại ăn không hết." Tinh Vũ đem một chén cơm đẩy lên Tuyết Cơ trước mặt, lại cho nàng gấp mấy chiếc đũa hấn thích ăn món ăn, tiếp tục nói: "Hơn nữa, hai người đồng thời ăn khá là hương."

Tuyết Cơ cái kia quả hạnh giống như con người đi động đến khoe mắt, hơi lệch rồi một hồi gò má, xem xét mặt cái kia trắng toát cơm. Mặt trên hồng hồng xanh xanh thức ăn, thực sự là điều động khẩu vị của nàng. Tính toán thời gian, gần như sáu cái canh giờ chưa từng ăn đồ vật, nàng cũng xác thực là có chút đói bụng.

Chỉ là, những thức ăn này do tuy rằng không nhỏ, nhưng là vì nàng một người chuẩn bị. Nói cách khác, bất kể là xới cơm bát, vẫn là chiếc đũa, đều chỉ là một người bỏ trí. . . Hấn chính đang sử dụng chính là duy nhất, hấn giờ khắc này giao cho nàng chính là hấn dùng qua.

Đánh chết, nàng cũng không dùng lại.

Điểm này, nàng tự nhiên khó nói đi ra.

Bởi vậy, "Nhìn thấy ngươi, ta ăn không vô." Nàng thay đổi một câu càng thêm không khách khí mà trực tiếp.

"Lừa người!" Tinh Vũ gõ lên bàn kháng nghị nói, "Ngươi vừa rõ ràng đều không có ở xem ta."

Tuyết Cơ đầu ngã xuống một hồi, bỗng nhiên quay mặt lại ánh mắt sắc bén địa trừng mắt hấn. Trong lòng nàng hung hăng địa nghĩ, đòi trước, nàng là tạo cái gì nghiệt, đòi này trời cao sẽ phải dưới như thể cái bại hoại tiểu tử dẫn vật nàng.

Không nghĩ tới, hấn tựa hồ không chút nào chú ý tới nàng bắt mắt, càng bùng lên cái kia thịnh có gạo cơm bát tiến đến trước mặt nàng.

Doạ không ngã hấn!

Tuyết Cơ rõ ràng ý thức được điểm này. Hừ một tiếng, lần thứ hai nghiêng đầu sang chỗ khác, bày ra lúc trước mô dạng, kéo dài chiến tranh lạnh.

Chỉ ngừng ba giây đồng hồ, Tinh Vũ đem cái kia bát lại bùng trở lại, dát ô dát ô địa miệng lớn bắt đầu ăn.

"Thành ý của ngươi cũng chỉ có một tí tẹo như thế sao?" Tuyết Cơ bộ bắp thịt không tự nhiên địa chấn đến mấy lần, chung quy là cường ức ở này thô nát hấn kích động.

Tinh Vũ đem phản ứng của nàng đặt ở trong mắt, trong lòng buồn cười, trên mặt nhưng không chút biến sắc, nói rằng: "Lần sau, vẫn là ngươi ăn trước được rồi, cũng đỡ phải ngươi chê ta dở."

Tuyết Cơ có chút khó có thể tin, lần thứ hai nữa quay đầu nhìn lại tên tiểu tử kia, làm sao. . . Hấn này một hồi lại trở nên thuần khiết? Có điều, hấn vẫn là thông minh như vậy, càng đại thể nhìn ra nàng không chịu đi ăn cơm lý do. Đương nhiên, cùng dở không có quan hệ là được rồi.

"Ta sẽ không chê ngươi dở nha."

Hắn một bộ 'Hàm ngọc' vẻ mặt, để Tuyết Cơ không nhìn ra chút nào kẻ hở. Nàng trong lòng không khỏi có chút do dự, hay là, tên tiểu tử này một số địa phương là quá mức thành thực, nhưng chung quy cũng còn là một 8 tuổi hài tử chứ? Nàng trong lòng đề phòng, thoáng lỏng ra một tí tạo như thế.

"Người không chê ta dở, cũng không thể dùng ta." Nàng quyết định muốn nhiều thăm dò một ít.

"Ài?" Hắn 'Ngạc nhiên', "Tại sao? Người cũng không thể không cho ta ăn đi? Chẳng lẽ muốn ta dùng tay trực tiếp trao?"

"Bỏn. . ." Nàng lườm hắn một cái, "Người nếu có thể ở trọng binh gác bên dưới tiến vào nơi này, đồng thời còn xem hiện tại như vậy dương dương tự đắc. Như vậy, tổng có biện pháp bắt được mặt khác sạch sẽ dụng cụ chứ? Chính mình chuẩn bị đi."

"Vậy người ngày hôm nay cũng không muốn ăn chưa?" Tinh Vũ nở nụ cười, "Nếu như bị ta nghe được cái bụng gọi. . . Khả khả. . ."

"Ai sẽ như vậy a!" Nàng phần bức tức đứng dậy, "Ta muốn đi ngủ một giấc." Nói liền đi hướng về phía giường phượng hướng. Chỉ là, trên đường thời điểm, nàng lại ngừng lại. Quay đầu lại liếc mắt nhìn Tinh Vũ, rõ ràng không yên lòng về mặt xuất hiện ở trên mặt của nàng. Sau khi suy nghĩ một chút, nàng từ trong ngăn kéo lấy ra một cái trù mang, nhẹ nhàng run run bên dưới, nó càng lằng lằng địa nằm ngang ở gian phòng trung bộ. . . Đúng như đem Tinh Vũ bên này cùng nàng bên kia tách ra.

"Ta ngủ trong lúc, không cho phép người lướt qua này sợi tơ." Con mắt của nàng lần này chân thực là sắc bén tàn nhẫn chút, trên mặt nhưng một mực cười, "Người tay trái lướt qua đến, liền chặt đi tay trái của người! Tay phải lướt qua đến, liền chặt đi tay phải của người! Dùng chân, liền đánh gãy chân của người. . . Ngày, người có hay không đang nghe, ta không phải ở nói đùa người."

Nàng tự cho là đã nói tới đủ hung ác, không nghĩ tới hắn nhưng chỉ là hung hăng địa ăn đồ ăn, hoàn toàn không nhìn bên này.

"Ồ?" Hắn ngẩng đầu lên, "Người có nói chuyện với ta sao?"

Người cứ giả vờ đi! Tuyết Cơ thực sự là chán ghét chết hắn, cái kia khoe miệng độ cong rõ ràng như vậy, muốn lừa gạt à?

"Hừ, nói chung, người tự lo lấy."

Nàng nói xoay người đi tới bên giường, ngồi ở mép giường trên. Vừa muốn đưa tay đi trải giường chiếu, nhưng từ cái kia giường chiếu lúc trước ngổn ngang bên trong, nhớ tới gì đó. Quay đầu lại liếc nhìn Tinh Vũ, nàng đem cái kia gối, ga trải giường, chăn tất cả đều thay đổi xuống. . . Lại từ bên trong tủ lấy ra một bộ tân bày sẵn.

"Sau đó, người hay dùng cái kia một bộ." Nàng chỉ chỉ trên đất, "Muốn nhớ được chính mình thu thập một hồi."

"Người không giúp ta thu thập xong sao?" Tinh Vũ dừng lại cùng ăn, mắt ba ba nhìn nàng.

Nói thực sự, hắn thành niên lúc vô cùng đẹp trai, tuổi nhỏ lúc tự nhiên cũng là đáng yêu dị thường. Đặc biệt là cặp kia ngôi sao màu đen mắt, chỉ cần có một điểm mẫu tính nữ tử, liền đều không chịu được hắn như vậy phù hợp thân thể tuổi tác nhìn kỹ. Chỉ là, Tuyết Cơ nhưng đối với hắn ôn nhu cười cợt.

"Ta tại sao phải giúp người thu thập, đại thiếu gia!" Nàng tựa hồ mang theo đắc ý ngồi ở mép giường trên, quần dài dưới một cái chân gấp lại ở một con khác trên đùi, thoáng ngửa ra sau tư thế, đột xuất mấy phần bộ ngực.

"Người lúc trước như vậy hung, hiện tại lại không chịu giúp ta, cẩn thận tương lai của ta không cưới người nha." Tinh Vũ 'Uy hiếp' nói.

"Ha. . . Ha ha. . . Thực sự là thật là đáng sợ. . ." Tuyết Cơ nở nụ cười, sóng mắt lưu chuyển trong lúc đó quăng một cái mị nhãn cho Tinh Vũ, "Ta tựa hồ. . . Biết mình sau này phải nên làm như thế nào, miễn cho có người động muốn kết hôn ta ý nghĩ."

"Ây. . ."

Thấy hắn hiềm thấy ăn quả đắng, Tuyết Cơ tự gấp phải hắn sau khi lần thứ nhất tâm tình khoan khoái lên. Nàng yểm môi khẽ cười một tiếng, nghiêng người hướng phía trong nằm ở trên giường, cùng sử dụng chăn che kín rồi chính mình đường cong.

Tinh Vũ lắc lắc đầu, lần thứ hai đem còn lại cơm ăn xong. Đứng dậy không để ý chút nào địa vượt qua Tuyết Cơ bày xuống trù mang. . . Nàng quay đầu lại kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn. . . Tinh Vũ chỉ chỉ trên đất lúc trước bị nàng thay đổi cái kia một bộ chăn, gối, ga trải giường. Nàng có chút tức giận địa lại quay đầu trở lại đi, chỉ coi như là không nhìn thấy hắn lần này.

Tinh Vũ lộ ra mỉm cười thắng lợi, có lần này ngầm thừa nhận, chẳng lẽ còn gặp không có lần thứ hai sao? Hắn cũng không vội vã, đem những người trên giường đồ dùng để vào gấp gọn lại để vào trong quầy, lại trở về một bên khác ngồi xếp bằng xuống. . . Hắn bắt đầu vận công tu luyện nội lực.

Hắn này một yên tĩnh lại, càng thật sự chút nào động tĩnh cũng không. Theo Tuyết Cơ, quả thực lại như là trong phòng chỉ có một mình nàng. Lúc trước nàng tiến vào phòng lúc không có lập tức phát hiện hắn, chính là bởi vì điểm này.

Tò mò, lần thứ hai ngẩng đầu lên lặng lẽ liếc mắt nhìn hắn. Thấy tấm kia trước kia làm cho nàng lần cảm thấy đáng ghét khuôn mặt nhỏ, tràn đầy hờ hững, chăm chú. . . Cái kia để nó nguyên bản non nớt ít một chút, có thêm một tia không nhìn thấy thành thực cùng. . . Khó có thể tưởng tượng nội lực.

Tựa hồ, lúc này mới hắn là chân chính hắn giống như vậy, Tuyết Cơ nhìn không khỏi ngây người.

Tuyết Cơ lần thứ hai phục hồi tinh thần lại lúc, chính là nghe được thùng thùng tiếng gõ cửa.

"Tuyết tiểu thư, không biết ngài có phải không dùng bữa xong xuôi?" Một cô gái ở ngoài cửa hỏi.

"Ta đã nghỉ ngơi, tạm thời không cần thu thập." Tuyết Cơ vội vã đáp.

"Vâng." Người kia đáp một tiếng, từng bước từng bước địa rời đi.

Tuyết Cơ thờ phào nhẹ nhõm, lại đột nhiên phát hiện hần mím cười xem hướng bên này ánh mắt. Trong nháy mắt, cái kia khuôn mặt nhỏ lại trở nên đáng ghét, Tuyết Cơ hừ một tiếng, dùng chân càn nhiều địa che lại chính mình. Có thể đứng là một buổi tối không ngủ, nằng một mồi, sau đó ngủ. . .

Tuyết Cơ lại tỉnh lại lúc, đã là nhật tà hoàng hôn. Nàng đầu tiên là có chút mơ mơ màng màng, sau đó bỗng nhiên tỉnh lại. Hướng về gian phòng chung quanh nhìn, không nhìn thấy tên tiểu tử kia. Lại kiểm tra một chút chính mình thân thể, cũng không có một chút nào dị dạng. Nàng có chút trách cứ chính mình này vừa cảm giác ngủ đến quá chết, lại không khỏi thờ phào nhẹ nhõm.

"Hắn đây là đi. . ." Nàng vuốt cái trán, "Xem ra vẫn không có."

Nguyên lai nàng nhìn thấy hần này thanh kiếm đen còn ở cái kia bàn dài bên trên. Chậm đã, nàng tỉnh ngộ lại, cái kia kiếm đen trước kia không phải vẫn chống lại nàng này bên giường sao? Đáng ghét tiểu tử, nhất định lại là một mình bước qua cái kia sọt tơ hạn chế phạm vi.

Giữa lúc nàng có chút cắn răng lúc, cửa phòng một tiếng cọt kẹt mở ra. Đây thực sự là suýt chút nữa đem Tuyết Cơ trái tim dọa đi ra. . . Ai lớn mật như vậy dám không gõ cửa liền đi vào lại không nói, phát hiện này thanh kiếm đen. . . Tuyết Cơ nhìn thấy ngoài miệng ngậm một cái trái cây hần.

"Người, người. . ." Tay nàng chỉ tới Tinh Vũ, nửa ngày không nói ra được một câu, nhưng đầy mặt tức giận đến đòi mạng.

Tinh Vũ ném ra một cái trái cây cho nàng, "Com tôi còn muốn một quãng thời gian, người trước tiên lót lót cái bụng." Hắn quơ quơ chính mình một cái tay khác, nơi đó có một bộ sạch sẽ bát đĩa.

Tuyết Cơ lẳng không tiếp nhận cái kia trái cây, ngốc sững sờ một chút sau, rất không có hình tượng địa đại lực cắn một cái. . . Cũng không biết có phải là đang phát tiết gì đó.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Cảm thấy cùng nàng có chút sung sướng

Nhạn Xuân Quân chết rồi ngày thứ hai chạng vạng, nước Yên đô thành Phi Tuyết Các Tuyết Cơ gian phòng ——

"Người nhìn cái gì?"

Trái cây bị khách chi khách chi ăn nửa dưới, hầu như cả ngày chưa từng ăn đồ vật, Tuyết Cơ hơi hơi dễ chịu một chút, cũng quả thật bị bốc lên mấy phần muốn ăn. Nàng vừa tỉnh ngủ, trước kia còn có chút tức giận, hiện tại rốt cục khỏi phục một chút sự chú ý. Lúc này mới phát hiện, có vẻ như đối diện ngồi ở bàn trên, lắc lư hai cái bắp chân tiểu tử, vẫn ở nhìn chăm chăm nàng nhìn. Nếu nói là cái kia vên vện là bị dung mạo của nàng hấp dẫn, hần cái kia mấy độ muốn nói lại thôi về mặt, đến cùng toán xảy ra chuyện gì?

"Ta phát hiện một chuyện, không biết có nên hay không nói cho người."

Trên mặt của hắn có rõ ràng quá nhiều vết mặt, nhưng này khoe miệng ăn hàm không che nổi ý cười, để Tuyết Cơ cảnh giác không ngớt.

"Vâng. . . Cùng ta có quan sao?" Nàng thăm dò hỏi.

Thấy hắn gật đầu cũng có há mồm xu thế, Tuyết Cơ vội vã cướp nói: "Nhanh lên một chút đình chỉ, ta không muốn nghe!" Nàng có linh cảm, từ hắn trong miệng nói ra, nhất định không có chuyện tốt lành gì.

"Há, vậy thì quên đi, ta là không đáng kể rồi."

Không nghĩ tới, hắn lập tức liền từ bỏ. Này trái lại để Tuyết Cơ cảm thấy chút bất an, đặc biệt là nhìn thấy hắn cái kia càng ngày càng nhộn nhạo lên nụ cười. . . Tuyết Cơ trên dưới kiểm tra chính mình thân thể, giả bộ làm lơ đáng sờ sờ gò má của chính mình. . . Chính là không có tìm tới có không đúng chỗ nào. Nàng có chút ảo não, lờ mờ một cái, không cam lòng địa nghiêng đầu sang chỗ khác.

"Ngươi nói đi." Nàng vẫn là đưa ra yêu cầu này.

Này nháy mắt, tuy rằng không nhìn thấy, nàng chính là có thể cảm giác được, hắn tầm kia khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu trên xuất hiện làm cho nàng chán ghét đáng ghét nụ cười. . . Bao hàm tự cho là thắng lợi đắc ý.

"Kỳ thực cũng không có cái gì rồi. . ." Tinh Vũ thả xuống sắp sửa tiến đến bên mép trái cây, hắn tuy rằng ăn trước, nhưng là không có Tuyết Cơ ăn được nhanh, còn sót lại hơn một nửa, "Ta chỉ là phát hiện, ngươi sau khi rời giường còn chưa từng có rửa mặt."

Tuyết Cơ thân thể cứng một hồi. Làm nữ tử, đặc biệt là luôn luôn lấy kỹ thuật nhảy trác tuyệt, nhất cử nhất động để lộ ra tao nhã cao quý nàng tới nói. . . Này đã không thể tính là vấn đề nhỏ. Chỉ là, nàng chính là không muốn ở tên tiểu tử kia trước mặt yếu thế.

Khách chi, nàng lại miệng lớn cắn xuống nước quả, ở hắn cái kia một bộ không đành lòng tận mắt chứng kiến vẻ mặt dưới, hai ba lần nuốt vào bụng. Kiều ngạo địa ưỡn ngực, vênh cái mũi nhỏ hừ nói:

"Ta tình nguyện!"

"Ồ —— "

Hắn phát sinh như vậy tha âm, đứng dậy đi tới một bên khác bày ra thẻ tre cùng bút lông án thư một bên. Ở Tuyết Cơ không rõ dưới ánh mắt nghiền nát, dùng bút lông chấm mực nước, lấy ra một cái trúc mảnh làm như muốn ở phía trên viết cái gì. . . Cái kia 'Cái gì' bị chính hắn đọc đi ra:

"Yến Vương Hi 31 năm, đô thành kẻ chi Phi Tuyết Các, có một đời vũ cơ Tuyết Cơ về tư bên trong phòng. . ."

Hắn hướng về Tuyết Cơ xem xét một chút, đang muốn đặt bút, một làn gió thơm mặt đường, theo sát một đạo quát lớn.

"Không cho viết!" Nàng hướng về con kia bút lông cướp đi, "Ngươi lại không phải sử quan, lung tung ký gì đó?"

"Ai nói không phải sử quan liền không thể ký?" Tinh Vũ sai rồi một hạ thân tử, liền từ nàng dưới nách lướt qua, thậm chí danh mục chương đảm địa hít sâu một hơi. Cái kia ẩn chứa xử nữ nồng nặc mùi thơm, để hắn lộ ra hưởng thụ vẻ mặt.

Trong chớp nhoáng này mờ ám, để Tuyết Cơ phản bạch như tuyết mặt, in lại hoa đào giống như hồng. Hắn lui lại hai bước, ở Tuyết Cơ xuất phát từ nữ tử rụt rè ôm ngực nhìn chằm chằm hắn lúc, hi nở nụ cười, "Ta ký cho ta nhà hài tử, làm cho các nàng biết mẫu thân là cái người như thế nào, lẽ nào không thể được sao?"

"Nhà ngươi hài tử? Mẫu thân?" Tuyết Cơ cắn cắn phản môi đỏ mọng, "Đáng ghét tiểu tặc, ngươi lại. . ."

"Xuyt —— ! !"

Tinh Vũ đột nhiên sắc mặt nghiêm túc trừng Tuyết Cơ thụ lại ngón tay, cũng chỉ chỉ môn phương hướng. Tuyết Cơ nghiêng tai, cũng không nghe được cái gì, cho rằng hắn lại lừa nàng, không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Tiểu tặc, ta lần này mới không lên ngươi. . ."

Thùng thùng, hai tiếng nhẹ nhàng tiếng gõ cửa vang lên, để Tuyết Cơ còn lại trong giọng nói đoạn, cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Nàng lại nhìn Tinh Vũ, hắn lần này lại không hề có một tiếng động nở nụ cười, vẻ mặt đó vừa như là đang nói 'Như thế nào, quả nhiên có người chứ?' vừa giống như là ở an nã tâm, để nó từ kinh hoàng bên trong khôi phục không ít. . . Chỉ ít, nàng căng thẳng cũng xác thực là ít đi mấy phần.

Tuyết Cơ trên người lại xuất hiện bình thường ở bên ngoài biểu hiện ra một tầng 'Băng xác', lạnh nhạt hỏi:

"Là ai ở bên ngoài?"

Chuyện này đối với chờ hắn lúc rõ ràng như thế không giống, để Tinh Vũ nở cười càng thêm tràn lan một chút. Tuyết Cơ đem vẻ mặt của hắn đặt ở trong mắt, bay xéo hắn một chút, xoay người đi đối mặt môn phương hướng. Nàng này yếu điệu đáng người, cho dù là sau lưng thiên ảnh cũng làm cho Tinh Vũ nhìn ra vui tai vui mắt.

Ngoài phòng lặng im có khoảng chừng ba giây đồng hồ, mới có một cái đồng dạng lạnh như băng chậm chậm thanh âm nam tử.

"Là ta."

Tuyết Cơ trên mặt xuất hiện một phần bất ngờ, "Người tìm ta. . . Có chuyện gì?"

Trong lòng nàng suy đoán, lẽ nào là sau lưng tên tiểu tử kia bị phát hiện sao? Nàng lúc này mới hồi tưởng lại, trời còn chưa tối, nàng vừa tỉnh lại thời điểm, không phải là nhìn thấy tên tiểu tử kia từ ngoài cửa đi tới sao? Nàng lại quay đầu lại lườm hắn một cái, vậy thì như là đang trách móc hắn: 'Người có biết hay không chính mình hiện tại là cái tình trạng gì? Còn ngênh ngang mà đi ra ngoài, đồng thời cầm bát đĩa không nói, còn trộm hoa quả.'

Tinh Vũ có chút vô tội chỉ chỉ nàng cầm trong tay gần phân nửa trái cây, 'Người là cùng phạm tội, hắn dùng miệng hình nói cho nàng.

Tuyết Cơ bị tức nở nụ cười, hiện tại là lỗi cái này thời điểm sao? Nàng bắt tri bất giác địa giận dữ cắn một cái. . . Trong tay hoa quả.

Ngoài cửa người kia phản ứng có vẻ như đều là chậm nửa nhịp giống như vậy, không thể lập tức trả lời, ức hoặc là đang suy nghĩ gì sao?

"Có thể hay không mở cửa vừa thấy?" Hắn cách môn hỏi.

"Người và ta trai gái khác nhau, nếu là nói chuyện vẫn là ở phía sau đường như vậy công khai địa phương được rồi." Tuyết Cơ trả lời.

Phi Tuyết Các ngoại trừ cung cấp các khách nhân hưởng dụng rượu ngon món ngon, xem xét ca vũ biểu diễn địa phương, tự nhiên cũng có các bên trong mọi người sinh hoạt nơi. . . Đây hậu đường chính là trong đó một chỗ.

Ngoài cửa phòng lần thứ hai yên tĩnh một hồi. Tinh Vũ dựa vào lắng nghe vạn vật tiếng nhận biết, ngoài cửa người kia rõ ràng đã hướng về môn giờ tay lên. Con mắt của hắn hơi híp híp, như cái kia người không biết phân biệt cổ xông vào, hắn đứng là bắt đi một cái phiền phức. . . Làm sao thuyết phục Tuyết Cơ với hắn đi phiền phức.

Vào lúc này nếu như làm ra chút vang động, có ý hấp dẫn người kia xông vào tự nhiên cũng là có thể. . . Tinh Vũ nhưng là xem thường như vậy vì đó, vậy cũng sẽ chỉ làm Tuyết Cơ coi khinh hắn mà thôi.

Đáng tiếc, tay của người nọ lại buông xuống, "Được rồi, ta ở phía sau đường nơi đó chờ người."

Hắn nói rồi lời này, quả nhiên xoay người đi rồi, đồng thời còn mơ hồ phát sinh một chút tiếng bước chân. Chờ hắn đi xa, Tuyết Cơ thấp phía dưới, bỗng nhiên xoay người mặt hướng Tinh Vũ.

"Người bị hắn phát hiện?" Nàng nghi ngờ hỏi.

Tinh Vũ lắc lắc đầu, "Hắn là không, người biết, ta luôn luôn đều có thể ẩn giấu trụ hơi thở của chính mình. Hơn nữa. . ." Kenbunshoku Haki, nhưng là có thể làm cho hắn đem toàn bộ Phi Tuyết Các bên trong mọi người vị trí nắm giữ được, tự nhiên có thể dễ dàng tách ra tất cả mọi người. Điểm này, nhưng là không thể hiện tại nói cho Tuyết Cơ.

"Vậy hắn. . ." Tuyết Cơ vẫn là cau mày.

"Hi hi. . . Sẽ không phải là người giọng quá lớn, để hắn nghe được chứ?" Tinh Vũ bất lương địa cười trộm.

"Ai sẽ nha!" Nàng đại rộng lên.

Ý thức được tâm tình của chính mình lại bị hắn gây xích mích hỗn loạn, Tuyết Cơ vỗ về ngực lắc lắc đầu, liên tục nhắc nhở chính mình muốn giết cổ không dao động. Thở dốc mấy cái, cứng rắn 'Băng xác' bao phủ nàng toàn thân.

"Nhớ kỹ, nơi này không phải là người nhà, tình thế bây giờ cũng không cho phép người lại tùy tiện ra ngoài." Nàng lấy thanh âm thanh liệt bàn giao một tiếng, xoay người hướng đi cạnh cửa, quay lưng hắn nói rằng: "Mà ta. . . Cũng không muốn bị người liên lụy."

Tinh Vũ ở nàng muốn mở cửa trước hỏi: "Người liền như thế muốn ở chỗ này tiếp tục làm vũ cơ?"

Tuyết Cơ động tác dừng lại một chút, tự giễu bình thường địa cười lạnh một tiếng: "Không muốn thì thế nào? Ta chỉ là một người phụ nữ. . ." Nàng mở cửa, đi ra ngoài.

Tinh Vũ trầm mặc trụ. . . Thời loạn lạc, hồng nhan (nơi này chỉ nữ nhân xinh đẹp), đây thực sự là gay go tổ hợp.

Tuyết Cơ lần thứ hai khẩu hướng cửa phòng đồng thời đẩy cửa mà vào lúc, đã qua một phút. Trên tay của nàng bùng một cái hình chữ nhật khay, tràn đầy ngon miệng cơm nước. Đi ra ngoài cùng tiến vào về mặt cũng gần như giống nhau, phảng phất là một cái trải qua tình tế điều chỉnh mỹ lệ con rối hình người.

"Tới dùng cơm đi." Nàng quỳ gối ở đó màu đỏ nâu bàn dài bên, đem cơm nước dọn xong, lại đem chính mình bát đĩa thả xuống. Hướng về Tinh Vũ liếc mắt nhìn, thấy hắn chính đang lau chùi chính mình Hắc kiếm. . . Đột nhiên, về mặt của nàng trệ hơi ngưng lại, con mắt chăm chú vào Tinh Vũ cầm trên tay cái kia vật.

"Người, người cầm chính là cái gì?"

Nàng thanh âm này như là từ trong hàm răng bỏ ra đến giống như vậy, băng hàn thấu xương. Vừa có cường ức sự phần nộ run rẩy, lại có ngưng ngừng đến cực điểm khó nhìn. Trên người dĩ nhiên đăng hiện ra một luồng mắt trần có thể thấy màu đen sát khí, trắng như tuyết tóc cũng không gió mà bay lên. . . Làm cho người ta một loại bạch phát ma nữ mãnh liệt ấn tượng.

Tinh Vũ làm như hoàn toàn không có cảm giác mà đem cái kia vật giờ nâng. . . Màu băng lam tím lòng chi bố, theo có mấy đóa màu trắng hoa tuyết, với đột xuất bốn cái sừng nhọn nơi có bốn cái sợi tơ.

"Từ bên trong tủ tìm, ta thấy nó số lượng nhiều nhất, liền mượn dùng một cái." Hắn nói rằng, chỉ chỉ phía sau cách đó không xa vẫn như cũ sừng khẩu quỹ môn.

"Trả lại ta, người này tiểu dam tộc!" Tuyết Cơ cũng không nhìn được nữa địa hướng về hắn nhào tới.

Tinh Vũ sợ Hắc kiếm khái đến nàng, lại không muốn như vậy dễ dàng bị nàng đoạt lại cái kia vật, ngửa về đằng sau thân cũng thân trực cánh tay. Không nghĩ tới kiếm kia vốn là có hơn 30 cân, hắn thân thể lại nhỏ, một không chú ý bên dưới, lại bị kiếm mang cũng. Mà Tuyết Cơ cũng không có đứng lúc dừng lại, lấy bộ ngực đặt ở trên mặt của hắn.

Trong nháy mắt đó mềm mại, để hắn có chút thất thần say sưa.

CONVERTER: ๔Assassin^{God}๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tuyết là ôn nhu

Tuyết Cơ liều mạng đuổi dài cánh tay, mới kéo lấy cái kia y vật một góc, đem từ Tinh Vũ trong tay lôi ra cũng phùng vào hai lòng bàn tay. Nàng lộ ra an tâm vẻ mặt, căng thẳng thân thể cũng thoáng thả lỏng, trọng lượng toàn bộ hướng phía dưới đè lên.

Như vậy, sự chú ý trở về, làm cho nàng khoanh khắc liên ý thức được, chính mình nằm ở ra sao tình hình. . . Chỉ cảm thấy cả người tràn ngập không dễ chịu. Chưa bao giờ trải qua này trận chiến, nàng ở giận dữ và xấu hổ sau khi, thậm chí không kịp trách cứ, vội vã liền muốn muốn chống đỡ đứng dậy rồi xa hắn.

Nhưng mà, theo bịch một tiếng, nàng cái kia tinh tế eo thon nhỏ, bị một đôi non nớt cánh tay ôm lấy. . . Hắn dĩ nhiên buông tay ra bên trong nắm Hắc kiếm.

Tuyết Cơ vừa đẩy lên một phần thân thể nhân vì cái này biến cố liền lần thứ hai dán vào trên hắn. Đồng thời cái kia hơi động thoái vị trí cũng phát sinh biến hóa, trước kia hắn là mũi hẹp chống đỡ biến thành môi hôn xúc. . . Tuyết Cơ một trận choáng váng, trực cảm giác được chưa bao giờ có xấu hổ.

Tuy hắn chỉ 8 tuổi, nhưng nếu tiếp tục bị hắn như vậy, còn không bằng chết đi tốt, ý niệm như vậy liền ở nàng trình tiết trong lòng sinh ra.

"Vô liêm sỉ tiểu tộc, người. . . Người thả ra ta!" Kiếm hai lần vẫn không nhúc nhích, biết hắn lực lớn, nàng rốt cục cắn răng thấp xích.

"Đề ta như vậy chờ một hồi!" Hắn nói, càng dùng tới chút không thể nghi ngờ giọng điệu.

. . .

Không thể nghi ngờ, hắn vui mừng, mình đã không còn là cái không có hưởng qua ngon ngọt tiểu tử vất vả chưa sạch. Bấm tức đi các loại tà niệm sau

khi, càng thêm địa có thể nhìn thấu triệt. Cô gái này cần không phải tình, không phải muốn, mà là có thể dành cho nàng dựa ả ả ả ả ả.

Có thể ở bất kỳ tình huống gì dưới, đều thật chặt ôm lấy nàng, cùng nàng cùng nhau đối mặt.

Tuyết Cơ thật chặt ôm lấy Tinh Vũ đầu, đáng đáp như vậy, xác thực làm cho nàng cái kia dường như chịu đến khinh bạc cảm giác khó chịu giảm thiểu chút. Chỉ là, hai cái thân thể càng chặt chẽ tiếp xúc, cũng làm cho nàng dần dần mà ý thức được một chuyện.

Nhiệt độ. . . Từ phía dưới hai từ kia trên người truyền tới nhiệt độ, tựa hồ đang muốn đưa nàng hoà tan đi.

"Người mau thả ta ra!"

Một luồng sợ sệt tâm tình bất tri bất giác địa tràn ngập ở trong lòng nàng. Nàng buông ra hân, hai tay chống đỡ địa, cố gắng kéo xa cùng hân khoảng cách. Hân càng thêm dùng sức mà ôm trụ nàng, đưa nàng lần thứ hai nhấn trở về.

"Ta không muốn!" Hân kiên định địa trả lời.

"Không, người thả ra ta đi." Nàng âm thanh có chút nghẹn ngào, cầu xin.

"Ta. . . Không muốn." Hân có chút nhẹ dạ, rồi lại càng chặt địa ôm trụ nàng.

"Thả ra ta!"

"Người thả ra ta!"

"Cầu người thả ra ta!"

Nàng âm thanh từ từ yếu ớt đi, cái kia chống đỡ trên đất tay, không biết lúc nào rốt cục ôm chặt hân đầu. Trong miệng chỉ là máy móc thức địa ní non, hai con mắt trở nên mơ hồ, nước mắt rốt cục nhỏ xuống. . . Nàng lâu ôm lấy hân đầu, đem tầm mắt của hân cách trở ở ngực của nàng, không có để hân nhìn thấy nàng mặt.

Nàng là tuyết, thể gian thuần khiết nhất bạch, làm sao có người có thể như vậy tới gần nàng mà không bị thương?

Không, hay là chính là bởi vì nàng là tuyết, mới dành cho người đến gần nàng đối mặt lạnh giá bảo vệ. Chỉ là, cũng không phải ai đều có thể nhìn thấu điểm này. Thế gian, dù sao tục nhân nhiều hơn một chút, cũng bởi vậy mới cho tuyết thương tổn.

Vì lẽ đó tuyết. . . Lạnh lẽo, như vậy, nàng bên trong ả ả mới sẽ không tiêu tán đi.

Làm có một ngày, có người có thể lý giải nàng. . . Tuyết tất nhiên có thể hoà tan, trở thành thoải mái vạn vật xuân thủy.

Sau nửa canh giờ, vẫn là Tuyết Cơ gian phòng, một tấm màu mực bàn dài hai bên, Tinh Vũ cùng Tuyết Cơ từng người ngồi quỳ chân dùng bữa.

"Cái kia. . . Cần ta đưa chúng nó đối đi, lại làm chút nhiệt lại đây sao?" Tuyết Cơ tách ra Tinh Vũ con mắt, có chút nhọc khí địa lúng túng hỏi.

"Người đáng đáp này đi ra ngoài, không phải bị người nhìn ra có vấn đề sao?" Tinh Vũ liếc nàng một cái, "Không sao, người đều có thể ăn đi, ta một người đàn ông còn xoi mói cái gì."

Tuyết Cơ vội vã chếch một hồi mặt, nỗ lực che giấu cái kia dưới mí mắt nơi bởi vì gào khóc lưu lại màu đỏ dấu. Tay trái của nàng bụng một chén cơm, tay phải chiếc đũa nhọn cần ở trong miệng. Ẩn trốn liếc nhìn Tinh Vũ, hân chính dương dương tự đắc địa ăn bữa tối, có vẻ như không hề có một chút nào dị dạng về mặt, thậm chí không có quan tâm nàng. Điều này làm cho Tuyết Cơ thở phào nhẹ nhõm, nàng chính là bởi vì lúc trước hai người đáng đáp kia, mà cảm thấy có chút khó có thể đối mặt.

"Ày. . ." Tinh Vũ gấp một chiếc đũa món ăn đưa cho Tuyết Cơ, "Đừng nói ta ngược đãi người, chỉ ăn cơm tẻ không dùng bữa."

Tuyết Cơ thân bất tiếp nhận, lườm hân một cái. Tuy rằng hân không có nói rõ, nhưng nàng biết, hân sẽ không nhắc lại chuyện kia. . . Tuyết Cơ có chút thả lỏng ra.

Hai người lẫn nhau vì là đối phương thêm mấy lần món ăn, Tinh Vũ cảm thán, "Ta có một quãng thời gian không có cùng người đối mặt như vậy diện ăn cơm đây."

"Ồ?" Tuyết Cơ ngưng mắt nhìn kỹ hân, như là nhớ ra cái gì đó, "Nói đến, người đến cùng là ai, ta còn không biết đây."

Nhắc lên điểm này, nàng không khỏi cảm thấy kỳ quái. Nàng cùng hân trong lúc đó đến cùng là làm sao tại đây dạng không minh bạch bên dưới, phát triển trở thành đáng đáp như vậy mặt đối mặt ăn uống trình độ?

"Ày. . . Ta chưa từng làm tự giới thiệu mình sao?" Tinh Vũ sững sờ một chút, cẩn thận hồi tưởng lại từ tối hôm qua đến hiện chuyện đang xảy ra, không khỏi bật cười, "Không trách buổi chiều cái kia trận nhìn thấy lệnh treo giải thưởng trên, là lấy người vô danh đánh dấu. . . Ta còn tưởng rằng bọn họ sợ đắc tội rồi ta vị trí gia tộc."

"Ồ? Ngươi đã biết mình treo giải thưởng sao?" Tuyết Cơ kinh ngạc, sau đó thờ dãi lắc đầu nói: "Ngươi vẫn là như vậy, một điểm căng thẳng cảm đều không có. Cái kia lệnh treo giải thưởng trên nhưng là đồng ý một vạn lạng vàng, cũng không biết hiện tại nước Yến nơi này có bao nhiêu kẻ liều mạng nhìn chăm chú đề lên ngươi cái kia phân treo giải thưởng. Hơn nữa, càng đáng sợ vẫn là một cái khác đồng ý. . . Nói ra người của ngươi đầu, liền có thể thu được nước Yến thừa nhận đệ nhất kiếm khách tên."

Mặt sau này một cái nhưng là Tinh Vũ đi ra ngoài cái kia trận vẫn không có tuyên bố đi ra.

Hắn nghe xong không khỏi nở nụ cười, "Đánh đồ ta có thể trở thành nước Yến đệ nhất kiếm khách, có phải là ta hiện tại thi tương đương với nước Yến đệ nhất kiếm khách? A, đúng rồi, lúc trước đến tìm được ngươi rồi người kia là người nào? Ta từ trên người hắn cũng cảm nhận được không kém kiếm ý."

"Ngươi vẫn không có nói cho ta. . . Ngươi là ai!" Tuyết Cơ gần từng chữ một.

"Khắc, thật không tiện." Tinh Vũ lúng túng cười cười, "Sở quốc Hạng thị bộ tộc thiếu chủ, Long Tinh Vũ."

". . ." Tuyết Cơ giữa há miệng, lại liếc nhìn này thanh Hắc kiếm, hiểu rõ nói: "Chẳng trách ngươi có thể sử dụng như vậy vũ khí."

"Ngươi nghe qua chuyện của ta?" Tinh Vũ kinh ngạc nói, "Ta còn tưởng rằng, ta chỉ ở Sở quốc bên trong khá là có tiếng."

"Sinh ra thời điểm, bầu trời có Long Vân xuất hiện; rõ ràng là Hạng gia thiếu chủ, rồi lại không họ Hạng; 6 tuổi liền có thể một quyền đâm chết thực người mãnh hổ, có thể nâng nghìn cân đỉnh đồng, quyền phá khoá đá. . . Ngươi những việc này tích cũng không chỉ ta một người biết." Tuyết Cơ híp mắt liếc nhìn dưới hắn, "Nói không chắc, đã có đưa thư trực đưa Sở quốc, muốn Sở vương đưa ngươi giao ra đây đây."

"Ngươi là nói, bọn họ biết rồi ta là ai, nhưng cố ý không đem tên viết đến, vì là chính là phòng ngừa có người e ngại Hạng thị bộ tộc mà không dám bắt ta." Tinh Vũ khẽ nhủ thầm, "Mà này, vèn vèn chính là đưa thư gia tăng nhất lớp bảo hiểm. . . Tốt nhất bên này trước tiên bắt ta, cũng không cần Sở vương cảm thấy làm khó dễ."

Khóe môi của hắn từ từ làm nổi lên cười gằn độ cong, "Sở vương nếu không nhân, liền chờ có trách ta không đủ trung nghĩa."

Tuyết Cơ kỳ quái liếc mắt nhìn hắn, luôn cảm thấy hắn không những không có lo lắng, càng có loại gài đúng chỗ ngựa ảo giác. Xác thực, này không phải Tinh Vũ cố ý gây ra, lại vì hắn tìm một cái không sai lý do. Một cái không thể bảo vệ thần dưới vương, có lý do gì để thần dưới đi theo.

"Không nói cái này." Tinh Vũ thấy Tuyết Cơ vẻ mặt, chuyển đổi đề tài nói: "Ngươi vẫn không có nói cho ta, lúc trước tìm ngươi người kia là ai."

Tuyết Cơ thông minh nhanh trí, khá có thâm ý địa liếc mắt nhìn hắn, cũng buông tha câu nói kia đề không nhắc lại.

"Hắn gọi Cao Tiêm Ly, là này nước Yến có tiếng nhạc sĩ." Tuyết Cơ nói tới chỗ này, hơi kỳ quái mà liếc nhìn Tinh Vũ, "Ta ngược lại thật ra không biết hắn nguyên lai cũng biết võ công sao? Còn là một kiếm khách?"

"Quả nhiên là hắn sao?" Đối với Tuyết Cơ, Tinh Vũ gật gật đầu, "Người này năm xưa cùng Kinh Kha nhưng là bằng hữu."

"Thì ra là như vậy."

Thấy Tuyết Cơ tán đồng, Tinh Vũ tà xem xét nàng một chút, đột nhiên nói rằng: "Hắn. . . Tựa hồ yêu thích ngươi."

"Cái kia mắc mớ gì đến ta?" Tuyết Cơ lờ mờ một cái, "Ngươi lại biết rồi."

"Ta cũng yêu thích ngươi!" Tinh Vũ nhìn chăm chú nàng

Tuyết Cơ ngẩn ngơ, "Cái kia. . . Ta cũng mắc kẹ." Nàng khóe miệng mơ hồ câu cái không nổi bật độ cong, bị đoạn ở bên môi bất ăn com ngăn trở, không có để Tinh Vũ nhìn thấy.

Mắc kẹ, chính là có thể thích không? Tinh Vũ nghĩ.

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Chương 19: Tiết lộ hành tung

Nước Yên đô thành kể chi Phi Tuyết Các Tuyết Cơ gian phòng, hai người ăn bữa tối lại qua nửa canh giờ.

"Người muốn đi ra ngoài?" Tuyết Cơ cảm giác mình hỏi ra câu nói này thời điểm, đối với hắn gặp như vậy không có cảm thấy bất ngờ.

Phát sinh thanh âm huyền ảo, hắn không biết lúc nào dĩ nhiên đem hành lý giấu ở nàng trong tủ treo quần áo. Cũng chính là hiện tại muốn thay quần áo lúc, mới lấy ra, đồng thời để nàng nhìn thấy. Chỉ một hồi, từ lúc trước mặc lên người quý tộc thiếu chủ trang phục, trang phục của hắn gọn gàng phổ thông rất nhiều. Hơn nữa, cái kia màu đen, cũng cực kỳ thích hợp ngoài cửa sổ đêm đen.

Tiện thể nói chuyện, hắn là ở ngay trước mặt nàng đổi quần áo. Tuy rằng cũng không có cởi đồ lót, cũng làm cho Tuyết Cơ không nhìn được trong lòng ám thoả hắn không biết xấu hổ.

"Hừm, ta có chút thủ hạ ở đây, chung quy phải làm cho các nàng biết ta rất an toàn."

Nói đến an toàn hai chữ, hắn không thể nghi ngờ tặc tặc địa nở nụ cười, Tuyết Cơ nhưng là cho hắn một cái liếc mắt. Hắn này an toàn, không thể nghi ngờ chính là xây dựng ở nàng không an toàn bên trên. Có điều, nghe hắn nhắc lên thủ hạ, nàng vẫn là nghĩ đến một người. . . Ngày đó cùng nàng đồng thời hô lên 'Cẩn thận' thiếu nữ kia.

"Nàng, thế nào rồi?" Tuyết Cơ có chút ngạc nhiên, tựa hồ tự hắn từ cửa chính đi ra lúc, cũng không có gặp lại cô gái kia đây.

Nàng này đột nhiên mà không có điểm báo một câu nói, để Tinh Vũ nghi hoặc nháy mắt, suy nghĩ một chút mới rõ ràng nàng nói tới ai.

"Tinh Nhi đã rời đi này Yên đô, chính hướng về Tề quốc mà đi."

Tinh Nhi sao? Tuyết Cơ ở trong lòng nhai : nghiền ngẫm danh tự này, lĩnh hội hắn ý vị. . . Nổi lên một luồng hơi chua tâm tình. Bản thân nàng lý giải, là đối với thiếu nữ kia có thể tìm tới cường mạnh mẽ dựa vào ước ao, mà tuyết đối không có quan hệ gì với hắn.

"Nói đến, người là nghĩ như thế nào đến. . . Tới chỗ của ta?"

Tuyết Cơ vốn là muốn dùng 'Trốn' cái chữ này. Chỉ là, nhìn trước mặt tên tiểu tử kia. . . Bởi vì thay đổi một bộ quần áo, ít đi chút không thật hoa lệ, có thêm chút rèn luyện tháo vát. . . Nàng làm sao cũng không cách nào đem hắn cùng 'Trốn' liên hệ cùng nhau. Nói cứng, là bọn họ không tìm được hắn mà thôi.

Tinh Vũ cùng Tuyết Cơ hải hai mắt màu xanh lam đối diện cùng nhau. Hắn biết nàng muốn hỏi đến cùng là cái gì, liền hơi có chút chân thành địa cười cợt, hồi đáp:

"Ta tìm đến người là thật sự, người vũ nhảy rất khá. Có thể, ta hi vọng người không chỉ có thể vì chính mình nhảy, cũng có thể đem ta đưa vào trong đó. Còn tới nơi này, thì lại trùng hợp ngầm có ý một cái tục lý. . . Chỗ nguy hiểm nhất, thường thường cũng là chỗ an toàn nhất."

Hắn đen nhánh kia hai con ngươi, như bầu trời đêm sáng chói nhất tinh tinh, thâm thúy mà thần bí. Tuyết Cơ có loại chính mình gặp hòa vào trong đó do đó mất đi tự mình sợ sệt, nhưng lại có loại thiêu thân lao đầu vào lửa giống như muốn kích động. Đến cùng một loại nào chiếm được nhiều hơn chút, nàng không biết. . . Lại bình tĩnh lại khi đến, hắn đã biến mất ở gian phòng.

Nàng lăm lết nhìn trái phải một hồi, mãi đến tận nhìn thấy này thanh cũng không có bị đồng thời mang đi đen kịt trọng kiếm, nàng mới cảm giác được một tia chưa bao giờ có an tâm. Lập tức, đối với nhận ra được điểm này chính mình, nàng thiêu nóng cái kia nguyên bản phần bạch tự không có chút máu gò má.

Vì che chắn này phân khó gặp thiếu nữ tình cảm, nàng tắt gian phòng ánh nến. Đi tới phía trước cửa sổ, mở ra một tấm, ngược nhìn cái kia tràn đầy tình tình bầu trời đêm. . . Không biết có phải là đang tìm kiếm cái kia vẫn cứ xoay quanh với trong đầu con mắt. Chỉ ít, tiến vào trời thu bắc quốc, mát mẻ gió đêm vì nàng hạ thấp một chút gian nan nhiệt độ.

Tinh Vũ đối từ Sở quốc tiến vào nước Yên lúc, trên đường mặc màu đen võ giả áo ngắn, từ Tuyết Cơ gian phòng cửa sổ nhảy ra. Hắn đến thời điểm, chung quanh đây kết cấu cũng đã biết được. Hiện tại, những này cũng như cùng hình lập thể giống như vậy, ở trong đầu của hắn. Phóng thích lắng nghe vạn vật tiếng, nhận biết một hồi phụ cận người đều đang làm gì. . . Dễ dàng né qua tầm mắt mọi người, đã rời xa Phi Tuyết Các.

Đêm nay là âm lịch mười sáu tháng tám, bầu trời mặt Trăng xấp xỉ Trăng tròn. . . Lady tại đây cái võ hiệp trên thế giới, ít có địa nữ trang trang phục. Nàng ngồi ở một tòa mái ngói phòng ốc đỉnh, hai chân khúc chiết, rụt rè địa khép lại cùng nhau. Hai cái tay trừu chống đỡ ở trên đầu gối, lại nâng quai

hàm mô dạng, liền như là trong tầm mắt nguyệt dờ ra.

Bên cạnh người đột nhiên truyền đến y quyết vang động, Lady cảnh giác nhìn sang, sau đó thờ phào nhẹ nhõm.

"Chủ nhân, người cuối cùng cũng coi như đến tìm người ta."

Màu đen khăn lụa che chắn gò má nàng nửa phần sau phân, cùng Tinh Vũ tương tự con mắt lộ ra không hề che giấu chút nào mừng rỡ. Nàng nhanh nhẹn địa đứng lên, đi tới bên cạnh hắn, đem hắn lâu vào trong ngực.

Đối với Tinh Vũ, Lady có lòng tin, nhưng làm thuộc hạ cùng nữ nhân, nàng không thể không lo lắng. Nàng biết ở đây, 8 tuổi hắn còn chưa là mạnh nhất. Làm cho nàng tiếc nuối chính là, chỉ có một mình hắn có thể sử dụng Kenbunshoku Haki, mà nàng hoặc là cái khác người hầu gái vệ đội thành viên đều không thể. Hắn muốn trốn đi, nàng thực sự là một chút cũng không tìm được hắn.

Tinh Vũ ôm trụ vòng eo của nàng. . . Nàng cho dù có 185 cm thân cao, nơi này cũng cực kỳ tinh tế, thậm chí ở hắn như vậy tuổi tác liền có thể dễ dàng ôm mãi. . . Sau đó như là an ủi bình thường địa vỗ vỗ phía sau lưng nàng.

"Ta không có chuyện gì." Hắn nói, sau đó nở nụ cười, "Có điều, ta dẫn theo chút các khách nhân lại đây, người không ngại chứ?"

Hắn tiếng nói vừa dứt, chu vi phòng xá trên liền đột nhiên không tiếng động mà xuất hiện mười mấy người. Đều là võ giả trang phục, hoặc là đứng ở mái hiên nhìn kỹ bầu trời, hoặc là ngồi ở trên mái ngói một bộ nhân nhả, hoặc là tay trụ cửa ra khỏi võ trường kiếm đầy mặt nghiêm túc. Có người mặt không hề cảm xúc, có người đầy mặt hung ác, có người hiếu kỳ đánh giá, tự nhiên cũng có người một mặt xem thường. . .

Lady đôi mắt đẹp bốn phía nhìn lên, không khỏi bật cười nói: "Đệ đệ, người hắn là lại nghịch ngợm?"

Ngay ở trước mặt kẻ địch trước mặt, nàng đương nhiên sẽ không không cẩn thận địa xưng hô Tinh Vũ là chủ nhân, để tránh khỏi chọc người liên tưởng. Còn hắn dự định, trong lòng nàng cũng có thể đoán ra một, hai. Hắn nhất định là đồ ý hấp dẫn những người này chú ý tới mình, danh mục chương đàm địa để người ta biết hắn còn tại đây Yên đô. Vì là đến liền để cho người nơi này suy đoán hắn như vậy mạo hiểm mục đích, do đó liên tưởng đến khối này hắc bên trong thấu hồng hiểm thấy khoáng thạch.

Tinh Vũ giết chết Nhạn Xuân Quân có chút sớm, Lady bên này phải đi tra tìm khoáng thạch vị trí người vẫn không có thu hoạch. Có điều, làm như vậy liền có thể để chính bọn hắn đem khối này khoáng thạch vị trí bại lộ ra. . . Nhất định sẽ có người tự cho là thông minh địa muốn lợi dụng cái kia khoáng thạch đến dụ dỗ hắn, còn không biết đến cùng ai mới thật sự là bố trí 'Cục' người kia.

Tinh Vũ trừng nàng một chút, người sau trong mắt mới chính thức địa nổi lên một tia nghịch ngợm.

"Nghe nói yến, tề một vùng gần nhất xuất hiện một cái khiến Hắc kiếm du hiệp, không nghĩ tới càng là như vậy hài đồng." Một vị trí trên quán quít lấy vải, khoe môi tràn đầy ngan ngạnh kim thép giống như chòm râu lõi thời nam tử lúc này khả khả cười nói, "Người Hắc kiếm đây? Sẽ không phải là quên đến trong bụng mẹ chứ?"

Người này khẩu âm rõ ràng không phải nước Yên phương ngôn, đúng là cùng Tinh Vũ đi ngang qua Tề quốc lúc nghe được dân bản xứ dùng từ vô cùng xem. Ngôn ngữ thô tục, nhưng nghe tới không giống như là cố ý si nhục chế nhạo, có thể văn văn là hắn bình thường liền nói như thế. Trên lưng của hắn cõng lấy một cái phân lượng không nhẹ kiếm bản to, hai tay xoa thùng nước giống như thô eo, kiên trì cái tướng quân bình thường bụng lớn.

"Ha ha ha. . ." Khác vừa đứng ở bên người hắn năm bộ noi, có hai phiến râu hình chữ bát người tiếp lời nói: "Vị nhân huynh này, nhìn như không phải vị cái kia một vạn lạng vàng mà đến?"

"Ta là có chút không phục, hắn hành hiệp trượng nghĩa chạy ta Tề quốc đi, chẳng phải là để người trong thiên hạ đều cho rằng ta Tề quốc không người?" Cái kia mập đại hán cầm một dài, đầy mặt vênh vảo, "Ta một đường tìm hắn lại đây, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên đem cái kia tên gì Nhạn Xuân Quân trúng chìm làm thịt. . . Khả khả, điểm này đúng là hợp ta khẩu vị."

Hắn nói tới chỗ này, liền có vài tên làm như nước Yên người, trên mặt có chút không cao hứng. Hiển nhiên, Nhạn Xuân Quân lại không được, cũng là nước Yên đại vương thân thích, được cho là nước Yên tượng trưng. Đại hán tự mình rót là hoàn toàn không có cảm giác giống như vậy, tiếp tục nói:

"Cũng không với các người tranh cái gì, các người để ta trước tiên đánh. . . Hắc, bên kia đứa nhỏ, nhanh đi lấy người Hắc kiếm, ta muốn cùng người đại chiến ba trăm hiệp."

Thấy chính mình chủ nhân liền bị như vậy gọi là đứa nhỏ, Lady biết, vào lúc này chính mình nên thế chủ người tức giận. Chỉ là, nhìn chủ nhân cái kia trên mặt xuất hiện lúng túng, bất đắc dĩ, tức giận, cảm thấy hứng thú thần sắc phức tạp, nàng suýt chút nữa không bật cười. Đương nhiên, sẽ như vậy cũng là bởi vì nàng rõ ràng, chủ nhân cũng không có thật sự tức giận.

Đúng là cùng đại hán kia cùng bị Tinh Vũ hấp dẫn tới được những người khác bên trong, có người lộ ra bất mãn. Vừa là vì là đại hán muốn động trước nhất tay, lại là vì hắn cái kia để Tinh Vũ đi lấy kiếm lời nói. Căn cứ bọn họ được tin tức, cái kia Hắc kiếm ở mục tiêu này trong tay, nhưng là có tương đối đáng sợ uy lực. Lúc này không có, há không vừa vặn?

Tinh Vũ buông ra Lady, nâng lên một cái tay nắm tay, đối với đại hán kia mở miệng cười nói:

"Nếu là người có thể thắng rồi quả đấm của ta, ta liền đi lấy kiếm cùng người đánh."

"Cái gì?" Đại trên mặt của hắn xuất hiện tức giận về mặt, "Ta là không muốn chiếm tiện nghi của người, người đừng nha không biết phân biệt."

Tinh Vũ không đáp, hướng đi đại hán kia. Thấy hắn dường như thật sự muốn động thủ, đại hán kia nhíu mày, mà những người khác thì lại hai mặt nhìn nhau. Ngay ở hắn đi tới đại hán kia trước người 3 mét xa lúc, có người không nhìn được người đầu tiên ra tay, chính là cái kia giữ lại râu hình chữ bát nam tử. Chỉ là, hắn trong khoảnh khắc liền bị Lady dùng tay cầm lấy đầu nặng nề nện ở cái kia mái ngói đình bên trên.

"Các người là không phải quên. . . Cái kia 'Hải tử', còn có ta cái này 'Tỷ tỷ' ờ."

Thời khắc này, dưới ánh trăng, nàng cái kia một con màu đen mái tóc theo gió phấp phới, lại như là một cái tập hợp mỹ lệ, sức mạnh cùng kiêu nữ Vô thân bình thường uy phong lẫm lẫm. Có người đã động thủ, liền kéo dài chiến đấu mở màn. Ngoại trừ Tinh Vũ cùng cái kia mập đại hán, những người khác đều bị Lady ngăn trở, đồng thời hầu như đều là một chiêu chế phục.

Tinh Vũ cũng không có xem chu vi chiến đấu, đối với cái kia bởi vì Lady mạnh mẽ mà lộ ra giật mình về mặt đại hán nói rằng: "Ta đã đến nơi này, lại về phía trước bước ra một bước, người liền rút kiếm cơ hội đều không có." Hắn khí thế trên người dĩ nhiên cất cao, thậm chí còn vượt qua Lady. Nhưng mà đại hán cảm thấy lại có chút không giống, hắn linh hội không ra vấn đề ở nơi nào, bởi vì đó là đến từ trên đối với dưới nhìn xuống.

Nhiếp với Tinh Vũ uy thế, đại hán tay rốt cục nắm chặt rồi chuỗi kiếm. Bỗng nhiên hét lớn một tiếng, lại như chính là muốn cùng Tinh Vũ khí thế đối kháng. Hắn hướng phía trước bước ra cung bộ, cự kiếm chính là một chiêu lực phách Hoa Sơn.

Kiếm kia trên bảm vào có nội lực, hình thành một cái khí tràng, thậm chí để Tinh Vũ cảm giác được quanh thân không khí phân lượng biến trùng. Nhưng mà, toàn thân hắn thần lực một vận, xem đúng thời cơ hướng về trái bước ra một bước, liền dễ dàng thoát ra kiếm thế phạm vi bao phủ. Đại hán kia kiếm trong tay cũng không dùng lão, giữa đường đối thành chém ngang. Tinh Vũ chân một khúc, lảo không nhảy lên, lộn một vòng hướng về đại hán kia. Ở thỏa đáng khoảng cách dưới, bỗng nhiên hướng về hắn đầu vung ra một quyền, càng mang theo gào thét cương phong.

Đại hán đến không kịp né tránh, giờ kiếm cách trở. . . Làm một tiếng vang thật lớn, hắn chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh từ kiếm tải lên dưới, hầu như để hắn nắm giữ không được chuỗi kiếm. Cánh tay tê dại, cầm kiếm tay phải miệng hở rạn nứt. Cái kia sức mạnh thậm chí lan truyền đến dưới chân của hắn, để hắn đem đình đạp ra cái lỗ to lung rớt xuống.

Tinh Vũ rơi vào cái kia chỗ vỡ nơi, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn phía dưới trụ kiếm quý một chân trên đất đại hán.

"Tê Lỗ hán tử, người nợ ta một cái mạng, nhớ kỹ!" Hắn nói, cái kia con người co rút lại con mắt, phóng xạ ra khiếp người ánh sáng lạnh, để đại hán không cách nào nhúc nhích một hồi.

Lady đứng ở bên cạnh hắn, "Đệ đệ tốt, người hắn đã giải quyết, chúng ta đi thôi."

"Ừm."

Vèo vèo hai tiếng, hai người đã sử dụng từng người tốc độ rời đi. Lần này, Tinh Vũ cùng Lady, đều không có lại có ý tiết lộ tung tích đi hấp dẫn sự chú ý. Mà ở tại bọn hắn vừa địa phương chiến đấu, sau đó không lâu đến rồi một tên gương mặt tuấn nhã, vẻ mặt lạnh lẽo người thanh niên trẻ. . .

CONVERTER: ٥AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cân nhắc vấn đề điểm xuất phát

Tuyệt Cơ đang muốn từ tủ quần áo bên trong lấy ra vài món thay y vật, tai nghe đến một tiếng cửa sổ đóng tiếng rắc rắc. Nàng quay đầu lại, quả nhiên liền thấy hắn cái kia thân thể nho nhỏ đối mặt cửa sổ phương hướng đứng. . . Cái kia cửa sổ hộ là nàng quên đóng lại.

Lúc trước, bên ngoài cũng không biết là làm sao, xuất hiện rối loạn tung bồng. Rất nhiều binh lính từ trên đường chạy tới chạy lui quá, nghiễm nhiên như là không tìm được manh mối. Tuyết Cơ đem những này đặt ở trong mắt, bật cười sau khi không khỏi cảm thấy những binh sĩ này có chút đáng thương. . . Nàng suy đoán, định là một cái nào đó xấu tiểu tử ở mèo vờn chuột bình thường địa đùa bọn họ. Cái kia một tia nho nhỏ lo lắng cũng không biết bay đến nơi đó, nàng quyết định ở hẳn trở về trước đi làm chút chuyện của chính mình.

Chỉ là không nghĩ tới, hắn sẽ nhanh như thế sẽ trở lại.

Tuyết Cơ vội vã không chút biến sắc mà đem vừa lấy ra y vật bên trong, vừa vắn đặt ở thượng tầng cái kia một cái là nhất đơn bạc mặt ngực, giấu vào gấp lại chỉnh tề màu xanh lam tráo quần bên dưới. Giương mắt lại đi nhìn hắn, liền thấy hắn cái kia non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang tới mấy phần không hợp tuổi tác nụ cười quỷ dị. Không cần nghĩ Tuyết Cơ cũng biết, hắn nhất định là nhìn thấy đó là cái gì.

Nhấp dưới môi, nàng mặt cười vì nhiệt. Lúc này như lại đi che lấp có chút yếu đi khí thế, nàng thẳng thắn hừ một tiếng. . . Không nói cho hắn cái gì cơ hội, liền đem cái kia loa quần áo để vào đã sớm chuẩn bị kỹ càng ổ bên trong, lại dùng bố che lên.

Liếc mắt nhìn hiếu kỳ hắn, nàng cho dù có chút không tình nguyện, đồng thời thật sâu vì đó cảnh giác, vẫn là nói ra. . . Dưới đáy lòng, nàng cảm thấy đây so với do chính hắn đi phát hiện đến hay lắm. Nàng hầu như có thể khẳng định, không nói cho hắn, một cánh cửa, hai cánh cửa cái gì, căn bản không ngăn được hắn tìm tòi nghiên cứu tâm.

"Ta muốn đi tắm." Nàng nói, đã nhắc lên rồi, đồng thời bật ra tầm mắt, "Ngươi. . . Ngươi nếu là một môi, có thể nghỉ ngơi trước. . . Giường chiếu đêm nay liền để cho ngươi được rồi." Vì phòng ngừa một cái nào đó bất an ứng nghiệm, nàng lúc này có thể nói là chân chính địa làm ra trọng đại hi sinh. . . Đêm không yên giấc, đối với nữ giới nhưng là đại địch.

"Ồ?"

Nàng có thể cảm giác được, hắn phát sinh này một tiếng kinh ngạc lúc, con mắt dường như nghe thấy được mùi tanh họ mèo động vật giống như sáng lên một cái.

"Ta cũng phải tắm."

Vào tình huống nào đó, Tuyết Cơ cảm thấy tâm tư của hắn cũng thật là thật đoán. Chỉ là, nàng tình nguyện chính mình giờ khắc này đoán được là sai.

"Như vậy a." Tuyết Cơ trên mặt xuất hiện mấy phần 'Hiện lành chăm sóc', phảng phất là tỷ tỷ nhìn đệ đệ về mặt, "Vậy ngươi muốn chờ một lát đi. Nam tử tắm rửa cái kia một chỗ, mãi cho đến nửa đêm e sợ đều sẽ liên tục có người đi vào, ngươi cũng không muốn bị phát hiện chứ? Hiện tại ngươi có thể ngủ một hồi. . . Yên tâm, đến nửa đêm ta gấp đánh thức ngươi nha."

Nàng đương nhiên biết hắn này điểm quỷ tâm tư, nhưng là không thể theo ý nghĩ của hắn đi. Nếu như thỏa hiệp một lần, lập tức liền gặp có lần thứ hai. . . Buổi tối hôm nay nhưng là rất dài. Hơn nữa, nếu là lần thứ hai cũng không ngăn được hắn, không chừng ngày mai sẽ bị hắn. . . Tuyết Cơ cảm giác mình vẫn là không nên nghĩ đến quá thâm nhập tốt. Nàng có chút vui mừng, hắn hiện tại còn chỉ có 8 tuổi. Cho dù có chút hoa tốn tâm tư, sinh lý trên điều kiện còn chưa đủ.

Hoặc là nói, hắn thật đến có nghĩ đến cái kia một tầng sao? Điểm này, nàng đột nhiên có một tí tẹo như thế. . . Vô cùng không muốn thừa nhận hiếu kỳ. Hắn nói muốn cho nàng cho con trai của hắn làm mẫu thân, lại có mấy phần chăm chú ở bên trong đây? Hắn là bảy quốc nghe tên Hạng thị bộ tộc thiếu chủ, tâm tư thành thực lúc, thực sự lại đồng ý nàng này vũ cơ vì chính mình sinh con sao?

Nói xong câu nói kia sau khi, Tuyết Cơ tâm tư vạn ngàn biến hóa, biểu hiện trên mặt cũng lo được lo mất mà không tự biết. Một hồi lâu không nghe thấy hắn đáp lại, nàng mới đã tỉnh hồn lại. Đây vừa nhìn không khỏi có chút choáng váng, hắn càng trực tiếp lấy một bộ thay y vật nhét vào nàng lam bên trong. . . Đây, đây là muốn làm hà dự định, chính là lại rõ ràng cũng có điều.

"Ngươi, ngươi đừng muốn!" Nàng mặt đỏ trách mắng.

"Phản ứng của ngươi như thế kịch liệt làm cái gì?" Hắn hình như có chút 'Vô tội', "Ta theo ta nhà Tinh Nhi cũng là cùng nhau tắm. . . Tinh Nhi, cùng ngươi như thế tuổi chứ?"

"Vậy cũng không được."

Tuyết Cơ bị hắn câu nói đầu tiên sắc mặt một cái. Xác thực, đối mặt hắn một cái 8 tuổi hài tử, nàng hẳn là không có cần thiết xem đối mặt nam tử trưởng thành như vậy nghiêm phòng thủ. Chỉ là, nàng làm thật có thể chỉ đem hắn xem là một cái 8 tuổi hài tử đối xử sao?

Nàng không làm được.

Không bằng nói, trái lại là đối mặt hắn lúc, thường thường sẽ làm nàng ngưng ngưng cùng căng thẳng. . . Đó là nàng đối mặt cái khác nam tử lúc chưa bao giờ có thất thố, bọn họ chỉ có thể bị nàng cái kia tránh xa người ngăn dậm nụ cười ngăn trở mà thôi.

"Ta không quen cùng người khác cùng nhau tắm dục." Nàng chỉ được kiếm cớ, điểm này cũng là xác thực.

Không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên lấy 'Ngươi rất đáng thương' về mặt nhìn nàng, để dòng máu của nàng lập tức liền xông lên đại não. Dựa vào cái gì? Nàng cũng bị hắn một cái vô liêm sỉ tiểu dân tặc đáng thương?

"Ta chính là muốn một người tẩy, không thể được sao?" Nàng làm như thẹn quá thành giận, khí phách bức người địa lườm hần một cái. Cũng không chờ hần trả lời, khoá rõ cửa trước phương hướng đi đến. Đi thẳng đến cạnh cửa, kinh ngạc quay đầu lại nhìn, hần càng không có một chút nào muốn ngăn cản ý nghĩ.

Nàng mở cửa ra, hần làm như ở bên trong phòng phiên tìm cái gì. Nàng muốn đóng cửa lại, hần vẫn không có lên tiếng gọi nàng. . . Răng rắc, môn triệt để đóng lại, ngăn cách nàng đối với hần nhìn kỹ. Tới đây, nàng vẫn cứ có chút khó có thể tin, hần đổi tính cách sao?

Tuyết Cơ đối mặt chính mình cửa phòng, vẫn kinh ngạc đứng 3 phút, mới đẩy mặt nghi hoặc mà hướng đi nữ tử tắm rửa nơi. Thời gian này, như ở thường ngày, liền cũng chỉ có một mình nàng gấp đi. Không chỉ có như vậy, cái kia trong ao nước là sạch sẽ, mặt trên còn có thể bông bênh rất nhiều cánh hoa. . . Được cho là này Phi Tuyết Các đặc biệt vì nàng làm sắp xếp cùng chăm sóc đi.

Ở lam bằng gỗ trên hành lang chuyển qua vài đạo loan, lại xuống tới một tầng, vừa mới đến cô gái kia tắm rửa nơi. Trên cửa quả nhiên treo tấm bảng, trên dùng nước Yên văn tự viết Tuyết Cơ hai chữ. Nàng đẩy cửa ra đi vào, lần thứ hai đóng cửa lại, đồng thời còn cố ý lên bên trong lam bằng gỗ then cài cửa.

Đến đó, không có một chút nào bất ngờ, nàng tâm an tâm một chút.

Xoay người, phía trước 1 mét ở ngoài, lại là một đạo kéo môn, tiến vào này sau khi mới là thay đổi y vật tứ phương không gian. Tuyết Cơ đem kéo môn cũng hợp được, thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, gỡ xuống khuỷu tay nơi rõ đặt ở sườn khẩu tử quần áo bên cạnh trên bàn. Nghĩ thầm, nếu như vậy, tên tiểu tử kia hần là thật sự sẽ không tới chứ?

Nàng từ tối hôm qua trên bắt đầu, đầu tiên là sân khấu biểu diễn, tiếp theo lại là quan binh bàn hỏi. Đến sáng sớm hay bởi vì Tinh Vũ ở gian phòng quan hệ, trước sau không được thay đổi y vật. Bởi vậy, nàng đến hiện tại đều còn ăn mặc cái kia vũ cơ phục. May nhờ là nàng bình thường không thể nào ra ngoài hoặc là cùng người tiếp xúc, nếu không thì thật là có khả năng bị người phát hiện điểm đáng ngờ.

Tuyết Cơ bắt đầu giải sau gáy nơi dây lưng, liền muốn cởi y vật. . . Phòng riêng kéo môn đột nhiên bị người kéo dài, để động tác của nàng toàn bộ cứng ngắc trụ. Thật một lúc sau, nàng máy móc thức địa xoay mặt nhìn về phía kéo môn trung ương cái kia chính hướng về phía nàng phát tay nam đồng.

Nàng không có khóa trái cánh cửa kia sao? Tính toán thời gian, hần hầu như theo sát nàng sau khi đi vào, vì sao lại không có bị người phát hiện? Đây cùng nhau đi tới, nàng nhưng là gặp phải thật mấy người. Không, có thể là tại sao hần liền không sợ bị người phát hiện. . . Vấn đề một đại la khuông, Tuyết Cơ một mực một câu nói cũng hỏi không ra đến. . . Nàng hiện tại tối muốn biết, kỳ thực là chính mình nên làm gì?

Hần đem kéo môn khép lại, quang minh chính đại địa đi vào. Tuyết Cơ con mắt liền theo hần đi động, nhìn hần đi tới nàng đối diện, thậm chí bắt đầu giải đai lưng. . . Nàng rốt cục không nhịn được khẽ quát:

"Long Tinh Vũ, ngươi đến cùng muốn thế nào?"

Nàng quyết định, coi hần trả lời, đem dành cho hần hai loại đối xử.

Một loại chính là sự phẫn nộ của nàng, hần khi nàng là cái gì? Vũ cơ lễ nào chính là có thể tùy tiện bại lộ thân thể cho nam nhân sao?

Một loại khác. . . Nàng, nàng, nàng. . . Nàng tạm thời không muốn nghĩ.

Tinh Vũ giải trừ đai lưng động tác liên tục, quay đầu lại kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái.

"Ngươi rất kỳ quái đây!"

Nàng biết hần muốn nói như vậy, hay là bởi vì hần nói như vậy mà tức giận. Chỉ là trừng mắt hần, chờ câu sau của hần. Nàng ngược lại muốn xem xem, hần có thể vì chính mình tìm tới cái gì tốt cơ, làm cho nàng không có lý do gì phản đối hần lưu lại. . . Tuy rằng, nàng đã linh cảm đến, hần lần này là có chuẩn bị mà đến. . . Nhưng nàng nhưng là muốn một đường a, hần là không có kẻ hở mới đối với.

Tinh Vũ chỉ chỉ Tuyết Cơ mang đến rõ, "Ngươi không nói hai lời mà đem ta muốn thay đổi quần áo nắm đến nơi này, vậy ta tự nhiên cũng chỉ có thể tới nơi này giặt sạch."

Tuyết Cơ môi đóng mở mấy lần, cũng không cách nào nói ra một câu. Dáng đáp như vậy, nàng cũng chỉ có thể lựa chọn cái kia 'Một loại khác', hướng về hần thỏa hiệp. Nhưng là, nàng chính là có chút không cam lòng.

"Ngươi lúc trước ở bên trong phòng tìm cái gì?" Nàng hỏi, cũng là bởi vì điểm này, mới làm cho nàng phân tâm.

"Cái này!"

Tinh Vũ từ trong lồng ngực móc ra một cái dài nhỏ hai ngón tay rộng vải. Sau đó, ngay trước mặt Tuyết Cơ nhắm mắt lại, lại đem nó quán quanh đi tới, cũng ở sau gáy buộc chặt.

"Dáng đáp như vậy, ngươi có thể an tâm một ít sao?" Hần hỏi.

Trong phòng lặng im một phút, hần đang chờ đợi nàng trả lời, nhưng nàng không biết trả lời như thế nào. Như tính cả tối ngày hôm qua thấy hần giặt

người đến nay, cũng vẹn vẹn là một ngày mà thôi. Như vậy, nàng liền có thể đầy đủ tín nhiệm hắn sao? Tín tưởng hắn sẽ không kéo xuống cái kia vải, tín tưởng hắn sẽ không nhìn lên nàng thân thể. . . Tuyết Cơ lại cảm thấy vấn đề có thể không phải nơi này. . . Cho dù hắn quần lấy cái kia vải, đồng thời thật sự sẽ không kéo xuống, nàng liền có thể bình yên địa cùng hắn đồng thời phao ở trong ao sao?

Nàng cùng hắn, là quan hệ gì?

"Tại sao?" Nàng không nhịn được hỏi, âm thanh thoáng chuyển lạnh, "Tại sao ngươi điểm xuất phát sẽ là ở đâu?" Đối với người ngoài cái kia 'Băng xác' chính đang từ từ bao trùm nàng thân thể. Nếu như vào lúc này hắn trả lời không có thể đánh động nàng, không thể nghi ngờ, nàng thì sẽ xem đối xử cái khác nam tính bình thường đối xử hắn.

CONVERTER: ￼AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Toàn bộ hắn

Ở đường như đối lập giống như trăm mặc bầu không khí dưới, nàng vẫn ở dùng ánh mắt sắc bén nhìn hắn mặt. Con mắt tuy rằng bị che khuất, hắn tựa hồ cũng không nghĩ muốn bắt dưới cái kia vải ý tứ. Nhưng về mặt của hắn biến hóa vẫn là chạy không thoát con mắt của nàng. . . Nàng cùng tín tưởng, mình nhất định có thể từ cái kia non nốt trên khuôn mặt nhìn ra gì đó.

Một lúc lâu, "Ngươi là cũng muốn hỏi, tại sao ta không có cho ngươi lựa chọn cơ hội sao?" Tinh Vũ hỏi.

Dựa theo hắn lúc trước cách làm, liền như là nhận định nàng chính là người đàn bà của hắn. Lại không nói tuổi tác hắn nhỏ nhỏ, nghĩ như vậy đến cùng có bao nhiêu thật lòng thành phần ở bên trong, này hoàn toàn không có dành cho nàng cơ hội cự tuyệt. Tuy nói hắn là một người quý tộc thế gia thiếu chủ, nàng chỉ là một cái vũ cơ, cái này chẳng lẽ không phải một loại hắn đối với nàng xem thường sao? Hắn hiển hiện ra chính là một loại đã hoàn toàn nắm giữ nàng tất cả khoan dung.

Ý thức được điểm này, Tuyết Cơ từ cùng hắn cái kia chơi đùa trong mộng tỉnh lại.

Nàng là một tên vũ cơ. . . Nhân sinh bắt đầu không phải do nàng quyết định, nhưng nhân sinh cuối cùng, có thể do nàng lựa chọn. Nếu như ngày hôm qua không phải Tinh Vũ ra tay, nàng gặp làm liền cũng là giết chết Nhạn Xuân Quân, mà không phải ủy khuất cầu toàn.

Nghe được hắn, Tuyết Cơ gật gật đầu. Ba giây đồng hồ sau, nàng mới ý thức tới hắn không nhìn thấy, không khỏi mở miệng muốn dành cho hắn khẳng định trả lời. Làm cho nàng không nghĩ tới chính là, hắn dĩ nhiên như là nhìn thấy nàng gật đầu bình thường mang theo lúng túng gãi gãi gò má của chính mình.

"Ngươi khả năng hiểu lầm cái gì." Hắn sau khi suy nghĩ một chút nói rằng, "Ngươi biết ta hiện tại còn ở lại ngươi nơi này chính là cái gì không? Xác thực, chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, nhưng này không có nghĩa là ta không tìm được đồng dạng chỗ an toàn. . . Điểm này, ngươi tin sao?"

Có thể chính là vững tin hắn có phải là thật hay không có thể ở mộng mất tình huống nhìn thấy nàng, nàng lại gật đầu một cái mà không phải lên tiếng trả lời. Mà Tinh Vũ, lại như là không có phát hiện này có cái gì không đúng bình thường tiếp tục nói. . . Tuyết Cơ rốt cục xác định cái gì, cái kia để dòng máu của nàng không thể ức chế địa nhắm phía huyết thái dương. . . Ở nơi đó hình thành một cái đại biểu phần nộ nhớ ra gân xanh.

'Cái này tiểu tặc, chính là một con sắc lang, hơn nữa còn là một con vô liêm sỉ sắc lang.'

Dĩ nhiên muốn dùng mộng mất phương pháp như vậy lừa dối nàng, lấy nhìn lên nàng thân thể, chân thực là quá mức hạ lưu. Mà ngược lại, Tuyết Cơ lại xi một thanh nhẹ bật cười. . . Này vô hình trung tiêu trừ trên người nàng vừa thành hình 'Băng xác' .

'Có quá ngốc, hoàn toàn không có ý thức đến chính mình làm lộ.' nàng nghĩ thầm.

Điều này đại biểu cái gì? Cái kia khôn khéo tiểu tử, nếu không là phi thường coi trọng vấn đề của nàng, suy nghĩ tập trung ở chỗ khác, định là sẽ không ra sai lầm như vậy. Nói như vậy, nói không chừng chính mình một hồi sẽ bị hắn nhìn sạch sành sanh. Nghĩ tới đây, Tuyết Cơ âm thầm xấu hổ sau khi, đối với hắn khúc mắc trái lại giảm thiểu. Lại nhìn về phía Tinh Vũ cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn lúc, vẻ mặt của nàng nhu hòa rất nhiều, lời nói của hắn cũng nhiều hơn địa bị nàng nghe tiến vào trong lòng.

Hồi tưởng lại, nàng cùng hắn xác thực chỉ có một ngày ở chung. Thế nhưng, hai người bọn họ lần đó thật lâu ôm nhau cũng không phải giả. Nàng không phải là đối với người nào đều sẽ làm như vậy, càng phải nói, đó mới là nàng lần thứ nhất. Hắn đã thâm nhập đến nàng tuyết rơi ẩm áp khu vực, nàng không có khả năng lại thật sự giận hắn.

"Vậy thì tốt." Vẫn còn không biết ý nghĩ của nàng Tinh Vũ còn ở đáp lại vấn đề của nàng, "Ta thừa nhận đối với ngươi có chút nể nể rồi, nhưng là tuyệt không xem thường tâm ý. Bởi vì bắt được cái kia khoáng thạch, ta liền muốn rời khỏi này Yên đô, thời gian đối với ta mà nói là có hạn. Vì lẽ đó ta ở lại chỗ này, chính là muốn muốn cùng ngươi tiếp xúc nhiều hơn, làm hết sức địa để ngươi yêu thích ta. Như chỉ là ngươi lúc trước nghĩ tới như vậy, ta đối với ngươi xem thường, hoàn toàn có thể không cần làm như thế. . . Chỉ ở lúc đi, cướp đi ngươi chính là."

Hắn tất nhiên là cảm giác được Tuyết Cơ thân thể trên xuất hiện chút biến hóa. Chỉ là, hắn Kenbunshoku Haki, nhận biết được chính là thân thể sinh mệnh hoạt động tín hiệu, mà không cách nào xem Tsubaki như vậy lắng nghe lòng người thanh. Vì lẽ đó, hắn cho rằng là lời của mình, làm cho nàng xuất hiện như vậy biểu hiện.

Cướp đi? Ngươi là giặc cướp thổ phi sao? Tuyết Cơ khoe miệng co rúm mấy lần, suýt chút nữa không nhịn được chế nhạo hắn.

"Ngươi đúng là tự tin, dĩ nhiên cho rằng chỉ bằng mấy ngày liền có thể để ta yêu thích ngươi." Nàng cười lạnh nói.

"Nhưng là, ta cho rằng ngươi đã thích ta a!" Tinh Vũ nghi ngờ nói, "Lẽ nào là ta cảm giác sai rồi?"

"Mới không có! Đương nhiên là ngươi cảm giác sai rồi!" Nàng kịch liệt địa lập tức phản bác, giống như là đang che giấu gì đó.

"Cái kia, chúng ta có thể tắm sao?"

Bị như không có chuyện gì xảy ra mà chuyển hướng đề tài, nguyên bản mới có thể làm cho nàng thiếu chút lúng túng chứ? Nếu như cái kia đề tài kế tiếp không phải 'Tắm rửa', nếu như không có nhìn thấy hắn cái kia khoe miệng lại treo lên đáng ghét độ cong. . . Tuyết Cơ xấu hổ mà không chỗ phát tiết địa giẫm lại chân. Nhớ tới đến, hắn tựa hồ có thể nhìn thấy nàng đây? Chẳng phải là đưa nàng biểu hiện bây giờ cũng đặt ở trong mắt? Nàng mặt tào nóng lên.

"Tắm rửa cũng có thể. . ."

Nàng cảm giác mình nói ra câu nói này thời điểm, tựa hồ đã không thêm đến xia. . . Cái kia đều là ai tạo thành a? Nàng tức giận mà hướng đi hắn, từ trên mặt của hắn kéo xuống cái kia vải.

"Ồ?" Hắn ở ngực sừng sốt một chút sau khi nở nụ cười, "Ngươi lẽ nào muốn cùng hình dạng ta thế này. . ."

"Mới không phải!"

Nàng lườm hắn một cái, mở ra cái kia vải một lần nữa đập chính một phen, lại đang con mắt của chính mình trên thử một chút. Sau đó hài lòng gật gật đầu, thầm nghĩ: 'Xem ngươi lúc này làm sao nhìn lên!'

Tinh Vũ từ đầu tới cuối cũng không biết, nàng dĩ nhiên là cho rằng hắn có thể nhìn thấu cái kia vải. Thấy nàng lần này kiểm tra thu dọn, cho rằng nàng mưu mô địa cho rằng hắn không thành thật địa đối với cái kia vải động tay động chân. Thờ ơ cười cợt, cũng tiếp thu nàng một lần nữa buộc chặt.

"Nói xong rồi nha, không cho phép ngươi kéo xuống đến." Nàng lại dặn một lần.

"Hừm, có thể nhìn thấy thân thể ngươi thời điểm, ta tuyệt đối sẽ không kéo xuống đến." Tinh Vũ trả lời.

Tuyết Cơ luôn cảm thấy hắn câu trả lời này có chút vấn đề. Nhưng là, nàng lo lắng sự tình, tựa hồ cũng đều bao hàm ở vấn đề này bên trong. Thân thể nếu sẽ không bị hắn nhìn thấy, như vậy còn lưu ý hắn có phải là kéo xuống vải làm cái gì?

"Nếu như ngươi lần này thất tín với ta, vậy ta sau đó liền đều không tin tưởng nữa ngươi." Nàng rời xa hắn một ít, trùng lại đi tới đối diện cái kia tủ quần áo trước, "Hi vọng ngươi tự lo lấy."

Hai người quay lưng lưng, nàng không nhìn thấy Tinh Vũ không tiếng động mà cười.

Tất tất tốt tốt địa cởi quần áo thanh từ Tinh Vũ bên này trước tiên truyền ra, Tuyết Cơ tâm lập tức liền sốt sáng lên. Nàng đột nhiên ý thức được một chuyện, hắn không nhìn thấy nàng, nhưng là nàng lại có thể nhìn thấy hắn nha. Hơn nữa, coi như hắn không nhìn thấy, muốn nàng ở một cái có nam tính địa phương cởi áo, liền cũng là thiên nan vạn nan. Chỉ là hiện nay suy nghĩ một chút, một luồng ngưng tập kích mà lên, làm cho nàng hận không thể lập tức thoát đi.

"Ta trước tiên vào đi tới, ngươi nhanh lên một chút nha!" Hắn nói, đánh gãy nàng mới vừa vừa nghĩ đến chạy trốn ý nghĩ. Hầu như là bản năng hướng về

hắn liếc mắt nhìn. . . Nàng xin thề, này hoàn toàn chỉ là hiểu kỳ mà thôi. Nàng có thể vững tin, hẳn lần này hẳn là không nhìn thấy, vậy hẳn làm sao nắm giữ phương hướng?

Sau đó, nàng nhìn thấy hẳn cái kia tron hai mảnh cái mông viên, chính theo đi lại một trên một dưới xóc nảy.

Tuyết Cơ sùng sốt một hồi, xì một tiếng bật cười.

Vừa từng có không chút lưu tình giết chết Nhạn Xuân Quân mọi người hung hãn một mặt, lại có bình thường ứng đối nàng lúc giao hoạt mô dạng, còn có háo sắc vô liêm sỉ về mặt, nghiêm túc thật lòng tư thái, sẵn sóc ôn nhu tâm ý, thậm chí ngốc, hơn nữa trước mắt bộ này coi trường. . . Đây là hẳn, chân chân chính chính hẳn.

Nguyên lai, nàng vẫn luôn ở nhìn hẳn, nhưng tự cho là vẫn cứ thân ở sương mù.

Nàng càng cười càng là không ngừng được, cuối cùng càng vô lực ngồi quỳ chân ở trên sàn nhà.

Tinh Vũ kinh ngạc quay đầu lại, kỳ quái nói: "Có vấn đề gì không?"

Hắn cảm thấy Tuyết Cơ sinh mệnh tín hiệu có chút kỳ quái. Tựa hồ là hắn tự thấy nàng đến nay, có khả năng hiện ra dễ dàng nhất trạng thái, nhưng lại không biết đây là do cái gì dẫn ra? Coi như là hắn lại tự đại, cũng sẽ không cho rằng nàng nhìn cái mông của hắn, sau đó liền thích hẳn.

"Không, cái gì. . . Cũng không có." Nàng vẫn còn có chút không nhận được ý cười, "Đúng là nguoi, cho ta ít nhiều biết một ít xấu hổ." Nàng nói, làm mất đi một khối bố cân quá khứ, cái kia nghĩ đến nên đủ hẳn vây quanh ở cái mông của chính mình lên.

"Ây. . ." Hắn tựa hồ mới phản ứng được, "Quen thuộc."

Hắn tiếp nhận bố cân vây quanh ở trên eo, hướng phía trước lại đi một bước, chuẩn xác địa kéo dài kéo môn.

"Chờ đã!" Tuyết Cơ gọi hắn lại, hiểu kỳ hỏi: "Nguoi là làm sao tìm được đúng chỗ trí?"

Hắn hẳn là không nhìn thấy mới đúng, nàng nhưng là đã nếm thử. Nhìn kỹ một chút, hẳn đầu kia trên hệ pháp cũng vẫn là nàng độc nhất.

Tinh Vũ vẫn cứ quay lưng Tuyết Cơ, cười nói: "Này xem như là bí mật của ta, ta tin tưởng nguoi, đồng ý nói cho nguoi, cũng đừng làm cho ta thất vọng. . . Nguoi so với ra ngón tay mấy, nhìn ta trả lời."

Tuyết Cơ suy nghĩ một chút, không có phát ra âm thanh địa gõ tay lên, so với hai ngón tay.

"Tay trái, ngón út cùng ngón trỏ." Tinh Vũ trả lời.

Tuyết Cơ ngạc nhiên, lần thứ hai nâng lên chỉ tay.

"Lại thêm cùng một cái tay ngón áp út, tạo thành chính là tay hoa?" Tinh Vũ nói.

"Đoán đúng. . ." Tuyết Cơ than thở, "Này chẳng lẽ cũng là nguoi trời sinh năng lực? Cùng nguoi cái kia thần lực như thế?"

"Nguoi hiện tại liền cho là như vậy được rồi." Tinh Vũ nói rằng, "Đây là một loại nhận biết, ta cũng không nhìn thấy. . . Người khác cũng không biết ta có." Hắn cường điệu một câu, đi vào bên trong tắm rửa không gian.

Ở lại phòng thay đồ Tuyết Cơ nhìn một chút cái kia cũng không có đóng lại kéo môn, môn hợp khóa miệng lòi ra độ cong. Thời khắc này, nàng xác thực rất dễ dàng, đồng thời thập phần vui vẻ.

Sau đó không lâu, nàng vây quanh một cái đủ để che kín bộ ngực đến cái mông màu trắng bố cân đi vào.

Chính đang quay lưng nàng tắm vòi sen Tinh Vũ vẩy vẩy tay, nói rằng: "Sau đó, nguoi thay ta sát bối. . . Ta cũng sẽ thế nguoi làm."

Tuyết Cơ bản năng sứt lại, "Không, không làm như vậy. . . Không thể được sao?"

"Sát bối, là một loại tín nhiệm!" Tinh Vũ nói rằng, "Nguoi không có một cái có thể vì nguoi sát bối người, vì lẽ đó. . ."

Tuyết Cơ về nghĩ ra đến, nguyên lai hẳn cho nàng cái kia 'Đáng thương' ánh mắt, là ý này sao?

"Vậy ta sau ngày hôm nay, có phải là liền không tính đáng thương?" Nàng dần dần mà rõ ràng hẳn tại sao nhất định phải cùng nàng cùng tắm rửa, thả lỏng vai sức mạnh, cười nhạt hướng về hắn đi đến.

"Nguoi sau này gặp hạnh phúc!"

CONVERTER: ๔๔AssassinGod ๔๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Chung quy là động tình vẫn là động lòng

Chính như hần nói, sát bối là một loại tín nhiệm.

Ở khởi đầu, mở ra vì ở trên người bố cân, đem toàn bộ phần lưng lộ ra đối mặt hần lúc, nàng thực sự là mấy độ muốn phải tiếp tục che chắn. . . Đặc biệt là hần cái kia không lớn tay, cách một tầng vải trắng tiếp xúc được làn da của nàng lúc, này cố ý nghĩ đạt đến điểm cao nhất.

Nhưng mà, nghịch chuyển liền cũng là bắt đầu từ đó.

Hần như là so với nàng còn nhỏ tâm bình thường nhẹ nhàng tiếp xúc, làm cho nàng cảm nhận được sự tồn tại của hần, rồi lại rất mau rồi đi không tạo thành tâm lý của nàng, sinh lý gánh nặng. Ngay lập tức, ở nàng bình tĩnh một ít sau, lại độ nhẹ nhàng đụng chạm đến nàng trắng mịn như sa tanh phần lưng. . . Như vậy nhiều lần mười mấy thứ. . . Nàng không biết hần lớn bao nhiêu kiên trì, nhưng nàng cảm giác được hần săn sóc. Rốt cục, nàng có thể hoàn toàn thích ứng hạ xuống.

"Người lẽ nào thường thường làm cho người ta sát bối?" Ở hần sau khi dừng lại, Tuyết Cơ rốt cục không nhịn được hỏi ra một cái vô cùng bồn vấn đề.

"Chuyện cười!" Tinh Vũ liếc nàng một cái, "Người nên cảm giác mình may mắn."

Hần là thân phận gì? Bình thường cướp chà lưng cho hần nhiều nữ nhân đi, coi như là sinh hoạt trên, hần cũng dường như Hoàng đế bình thường áo đến thì đưa tay, com đến há mồm. May nhờ hần từ nhỏ cũng không phải là ngạo mạn người, bằng không, quá quen rồi những tháng ngày đó, tính khí cũng nhất định sẽ dưỡng điều.

Tuyết Cơ là lừa. Thấy hần được phòng tắm hơi nước hun nướng, này sát bối trong công phu, trên trán đã thấy mồ hôi, không khỏi lòi hần đồng thời lại đây tắm vòi sen. Trùng hợp mặt đất trơn trượt, Tinh Vũ không đứng vững bên dưới, va vào nàng trong lòng. . .

. . .

Từ bề bên trong đi ra, lại về nàng gian phòng, hai người ngủ ở trên một cái giường. Tựa hồ là nước chảy thành sông giống như vậy, hần muốn nằm trên đó, nàng cũng không có một chút nào ngăn cản. Hần giấc ngủ luôn luôn rất nhanh, hầu như dán giường liền. Mà nàng đang nhẹ nhàng theo trong lòng sợi tóc của hần lúc, cũng đang suy nghĩ, hay là chờ đợi chồng mình lớn lên. . . Cũng không sai.

Hần mới 8 tuổi, bọn họ còn có chỉ ít 4 năm có thể bồi dưỡng cảm tình.

Một đêm này, nhất định không phải bình tĩnh. Bởi vì Tinh Vũ lần thứ hai tại đây Yến đô lộ diện, đồng thời còn cùng một cô gái đồng thời đánh đổ mười mấy tên cao thủ, dẫn tới Yến vương suốt đêm triệu tập chúng thần thương nghị kế sách ứng đối. Đây đã không chỉ là Nhạn Xuân Quân bị giết vấn đề. Lớn lối như thế kẻ địch, nếu không thể nhanh chóng diệt trừ, quan hệ đến chính là toàn bộ nước Yến mặt mũi, không thể kim được bọn họ không trọng thị.

Cũng là ở buổi tối đó, rốt cục có người đưa ra, dùng Nhạn Xuân Quân thu gom khối này khoáng thạch làm mồi đến câu Tinh Vũ này con đến từ Sở quốc cá lớn. Nhưng Nhạn Xuân Quân vật sư tập ở nơi nào đây? Lục soát đội ngũ với đêm đó liền bị phái đi Nhạn Xuân Quân phủ đệ. Ở trong những người này, một cái trong đó người phụ trách liền bị Lady thần không biết quý không hay mà dịch dung thay đi. Chỉ cần cái kia khoáng thạch vừa lộ diện, nàng thì sẽ nghĩ cách mưu đoạt.

Một bên khác, nước Yến nơi này chuyện đã xảy ra, trải qua gần như 12 cái canh giờ sau khi, đã bị các quốc gia phái mật thám truyền ra ngoài.

Trước hết nhận được tin tức Tề vương, cười nhạo Yến vương một phen, quyết định tiếp tục quan tâm.

Thứ hai nhận được tin tức Sở vương, lập tức liền biết đó là Hạng thị bộ tộc thiếu chủ vì đó. Hấn ở đắn đo suy nghĩ sau khi, trước sau lấy các loại không đáng chú ý lý do, triệu kiến mấy cái có chút mưu lược lại cùng Hạng gia quan hệ không tốt lắm đại thần.

Cuối cùng nhận được tin tức chính là Tần vương, mà hấn cảm thấy hứng thú nhất không phải ai giết ai, mà là khối này khoáng thạch có phải là thật hay không có thể chế tạo thần binh lợi khí. Hấn đã cùng nhận được tin tức ngày đó, viết một phong thư, khiến người ta đưa tới nước Yên. Đây không phải là cái gì an ủi hoặc là hỏi thăm tin tức, mà là nói ra một yêu cầu, để Yên vương ngoan ngoãn đem cái kia khoáng thạch cho hấn đưa tới.

Nước Yên bí mật phái hướng về Sở quốc các phái viên, cưỡi xe ngựa trải qua một cái ban ngày chạy, đã ra nước Yên quốc cảnh tiến vào Tề quốc. Nước Yên cùng Sở quốc vừa vận nam bắc kèm cặp Tề quốc, vì lẽ đó Tề quốc luôn luôn không cho phép này hai nước có thân mật lui tới. Vì là để tránh bị Tề quốc chú ý, các phái viên thông lệ địa tiến hành rồi một ít cải trang. Mà ở tại bọn hấn sau khi, có người dọc theo tung tích của bọn họ đuổi theo, chính là do Tinh Vũ giao cho Lady phái ra 'Thiên cơ'.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tinh Vũ khi tỉnh lại, thậm chí còn cho rằng đây là ở Sở quốc trong nhà đây. Khuôn mặt cảm giác được mềm mại, cùng Tinh Nhi chính là như vậy tương tự, khoảng chừng cũng chính là mùi vị hơi có khác nhau đi. Chỉ là hấn ngủ đến mơ mơ màng màng, này nhưng là không có cần thận nhận biết.

"Tinh Nhi, khi nào?" Hấn hỏi, gò má theo thói quen sụt sụt cái kia mềm mại.

"Tinh Nhi nhưng là không có, Tuyệt Nhi có một cái." Tuyệt Cơ trên ghẹo nói, "Nhanh rời giường đi, người này sâu lười." Nàng rõ ràng so với hấn ngủ đến còn muốn trẻ một chút, rồi lại sớm tỉnh lại một hồi.

"Ày. . ." Tinh Vũ thần trí một thanh, hai mắt tròn to, chú ý tới nét cười của nàng, không khỏi cũng nở nụ cười, "Cũng còn tốt, không phải nằm mơ, người cũng không có dối ý."

"Ta tại sao muốn dối ý?" Tuyệt Cơ đẩy ra hấn một ít, ngồi dậy, "Người lẽ nào chờ mong ta dối ý sao?"

"Ừm. . ." Tinh Vũ làm như nghĩ đến một hồi, thấy nàng nhìn lại, đột nhiên gọi nàng nói: "Tuyệt Nhi."

Nàng vừa tự xưng thời gian cũng không có cảm thấy thế nào, một mực lúc này bị hấn kêu ra khỏi miệng, nhưng có loại khó nhin ngưng ngưng. Muốn ngăn cản hấn tiếp tục dấn dáp như vậy xưng hô nàng sao? Nhìn một cái hấn lúc này phảng phất chờ ở này làm khẩu mô dạng, nàng nếu thật sự là như thế, còn chưa bị hấn chế nhạo cái không chơi.

Tuyệt Cơ con người chuyển động một vòng, rốt cục lại nở nụ cười.

"Nhớ kỹ, ở trước mặt người thời điểm, có thể đừng như vậy từ gọi ta. . . Ta gặp thẹn thùng." Nàng nói.

"Cái kia, đến lúc đó muốn tại sao gọi người?" Tinh Vũ hiểu kỳ hỏi.

"Tuyệt Nữ, người có thể dấn dáp như vậy gọi ta." Nàng nói.

CONVERTER: ๔AssassinGod 乡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Thay đổi quốc thư, Tuyệt Nữ quá khứ

Thành khăn, thành khăn, thành khăn, liên tiếp móng ngựa âm, trung gian tình cờ chen lẫn trục xe làm như không thể tả gánh nặng òm ọp thanh. . . Mười mấy danh thủ nắm chưa ra khỏi vỏ trường kiếm đồng thau hộ vệ cười khoái mã chạy băng băng, bọn họ tự từng thực địa hộ vệ trung gian một chiếc

song Marat xe. ○ tạp @ chí @ trùng ○

"Ồi —— "

Xe ngựa tựa hồ bởi vì mặt đường một khối nhô ra mà bán mang tới một hồi, bánh xe rời đi mặt đất mấy cm sau mới lại theo xe ngựa đi tới rơi trên mặt đất. Nhưng là lần này, lại làm cho người bên trong xe chịu không nổi tội. Hắn không hề chuẩn bị bên dưới, nguyên bản ngồi ngay ngắn trung ương thân thể tả và phải sau đánh tới. Đầu cùng thùng xe một cột tiếp xúc, để hắn kêu đau không ngớt.

"Người, các người. . . Ta tốt xấu cũng thân là một quốc gia sứ quân, các người dùng cái gì đối xử với ta như thế?" Hắn xoa đầu của mình, đề thấp thân thể bò đến thùng xe kêu nói, vén rèm lên một góc đối với ngoài xe quát: "Đỗ xe, nhanh cho ta đỗ xe!"

Cái kia đánh xe nhân thân phân thấp kém không làm chủ được, chỉ được nhìn về phía kỵ sĩ bên trong người nào đó. Người kia dưới hàm có râu ngắn, tuổi tác ước ở 30 hừa. Hắn cười ngựa đi theo chiếc xe này bên cạnh, nghe vậy không được dấu vết nhíu mày lại, hướng về cái kia bên trong xe người ôm quyền nói:

"Đại nhân, ngừng không được."

Hắn chỉ chỉ chu vi, "Nơi này núi cao rừng rậm, liên miên hơn mười dặm mà không có người ở, chính là chính tề hai nước vì là phòng thủ chiến sự bước đệm mặc kệ nơi. . . Đây mặt đất như vậy bất bình, vẫn chưa có bất kỳ nghi ngại chính là vì thế. Thuộc hạ còn nghe nói, nơi này thường có cướp đường đạo tặc. Thường ngày, thương lữ quá hạn, đều là kết bạn mà đi, lấy nhiều người mới có thể làm kinh sợ những này tội phạm. Đại nhân, vì an toàn, chúng ta vẫn là mau chóng thông qua tuyệt vời."

Nơi này xác thực từng có không ít tội phạm, hắn cũng không biết Tinh Vũ lần trước quá hạn liền giết sạch sành sanh.

Cái kia bên trong xe người chỉ là cái bình thường ít có chịu tội văn nhân, nghe được đạo tặc hai chữ liền run lên trong lòng. Mấy lần do dự sau khi, chung quy là hừ một tiếng, sủy xuống xe mình.

Kỵ sĩ kia biết này trong lòng người định là không cam lòng, không khỏi lại đang ngoài xe nói: "Đại nhân, chúng ta đã qua một nửa, lại một đoạn chính là Sở quốc. Đến lúc đó, thuộc hạ định vì đại nhân nấu rượu bồi tội."

Làm quan người chính là hy vọng nhất người khác có thể tôn kính chính mình, bất luận này quan đại quan tiểu. Cái kia bên trong xe người nghe được câu này, biểu cảm trên gương mặt quả nhiên thư giãn mấy phần. Vừa định nói lên một câu gì, cái kia miệng mới vừa tẩm ra, xe thắng gấp một cái để hắn cắn ở đầu lưỡi trên. . . Hắn kêu thảm thiết liền cùng cái kia ngoài xe một người kêu thảm thiết hỗn tạp ở cùng nhau. Hắn khởi đầu vẫn chưa nghe thấy, mãi đến tận tiếng thứ hai kêu thảm thiết lại nổi lên, mới giật mình tròn tròn mắt.

'Chẳng lẽ thực sự là gặp phải cướp đường?' hắn nghĩ thầm

Ngoài xe tĩnh cờ truyền đến một tiếng hét thảm, còn có hộ vệ hô quát, cùng với vật nặng đánh địa tiếng vang. Hắn trốn ở trong xe, hẹp che miệng lại, nửa ngày không dám nhúc nhích một hồi. Dáng dấp như vậy quá khoảng chừng mười tức, ngoài xe quý đệ mà yên tĩnh lại. Chỉ có núi rừng bên trong tĩnh cờ phát sinh một tiếng chim hót cùng với ngựa phun tị âm thanh.

Hắn trên trán ra chưa bao giờ có mồ hôi, nhưng là lạnh lẽo cực kỳ. Không lo được lau chùi một hồi, run run rẩy rẩy đưa tay ra hắt cái kia mình. Xuyên thấu qua khe hở, liền nhìn thấy ở khoảng cách xe này hơn mười bước ở ngoài, có một tên trên người mặc màu xanh lam nam vàng văn giáp da nữ tử. Nàng quay lưng xe ngựa mà trạm, màu trà tóc dài buộc thành cao hơn đỉnh đầu đuôi ngựa. Thắng tới phần eo cuối sợi tóc bị gió núi thổi, đem đưa trong lúc đó, lộ ra cái kia vây quanh ở trên cổ khăn đỏ.

Một giọt mồ hôi nước trượt xuống, tiến vào hốc mắt của hắn, hắn nháy một cái con mắt, đột nhiên liền phát hiện cô gái kia rõ ràng đã đứng ở trước người của hắn. Hắn muốn kêu to lấy phát tiết này trong lòng sợ sệt, cũng muốn lên tiếng khất nhiều, nhưng há mồm sau khi liền phát hiện yết hầu có chút gồ lù. Hắn lấy tay sờ xoang, lại nhìn lúc mình liền đỏ máu hồng.

Ạch ạch vài tiếng sau khi, hắn trong mắt chứa không cam lòng địa đồ nghiêng ở trên xe ngựa, đem cái kia mình hoàn toàn xé bỏ.

Nữ tử thân hình dường như thuận di bình thường rời đi xe ngựa trở về chỗ cũ. Theo vèo vèo mấy tiếng, chu vi xuất hiện mười mấy nam tử mặc áo đen, đều là quỳ một chân trên đất tư thái. Trong đó hắn là một người cầm đầu ôm quyền nói:

"Tham kiến Ma Cơ đại nhân."

"Các người là nàng sai phái tới sao?" Nữ tử không quay đầu lại, nhàn nhạt hỏi, "Nàng phải bàn giao các người làm thế nào đi."

"Đúng thế." Đầu lĩnh kia từ trong lòng ngực lấy ra một vật, giống như một cái quyển trục, từ hoa lệ trình độ đến xem rõ ràng chính là cung đình dùng vật: "Ngàn mặt đại nhân giao cho chúng ta làm nước Yến sứ giả, đem vật ấy đưa hiện Sở vương."

"Hừm, làm theo đi." Nữ tử nói xong lời này, không một tiếng động biến mất ở trước mặt mọi người.

Nam tử mặc áo đen kia lại quá ba tức vừa mới đứng dậy, ở hắn giơ tay sau khi, phía sau mọi người cũng đều đứng lên. Sau đó, vô cùng chính tề địa cúi áo đen, chính là đã đổi phổ thông thương lữ hộ vệ phục. Mỗi người bọn họ đi tới một người trước mặt, nhìn mặt của đối phương sau khi, mới gờ xuống mông ở trên mặt cái khăn đen. . . Rõ ràng, cũng đã là cái kia chết ở tại bọn hắn bên chân người hình dạng.

Sau đó không lâu, Sở quốc biên cảnh nơi nghênh đón một nhánh nước Yến các phái viên.

Ở nước Yến đô thành Phi Tuyết Các bên trong, Tuyết Nữ bên trong gian phòng ——

Tinh Vũ chính khoanh chân nhắm mắt, hai vai tự nhiên rủ xuống, tay đặt ở trên đầu gối. . . Hắn lại đang tiến hành mỗi ngày nội công tu luyện.

Ở hắn trước người cách đó không xa, làm bằng gỗ trên sàn nhà bày ra một tấm chiếu. Tuyết Cơ tựa như cùng làm Yoga giống như vậy, ở tại trên triển khai chính mình thân thể. Nàng cũng có mỗi ngày muốn làm 'Bài tập', vũ cùng múa, đều là một ngày không luyện thì sẽ tay chân sinh.

Chờ thân thể đầy đủ mềm mại, tốc độ máu chảy hơi có tăng nhanh lúc, Tuyết Nữ trên mặt đã xuất hiện chút khỏe mạnh phấn hồng. Nàng đứng dậy thu rồi cái kia chiếu, lúc này mới bắt đầu ngày hôm nay chính hí, chính là theo tâm tình cùng sở học vũ trên một khúc.

Tinh Vũ mở mắt ra, liền vừa lúc cùng nàng một đôi phong tình vạn chủng con mắt đối diện cùng nhau. Hai người đều là ngạc nhiên, lập tức liền lại tâm ý tương thông địa hiểu ý mà cười.

Tuyết Nữ vũ là một loại biểu diễn. Dĩ vãng nàng chỉ vì chính mình nhảy, cặp mắt kia chính là có biểu hiện như thế, liền cũng xưa nay không đem ai đặt ở trong mắt. Mà hiện tại thì lại khác, nàng mỗi khi đều sẽ đem tầm mắt định ở trên người hắn. Cái kia bản thân liền đưa nàng mị lực thăng hoa đến cực hạn vũ, chân thực có loại muốn câu hắn hồn cảm giác.

"Tuyết Nhi, ngươi thực sự là ta ở trên thế giới này đến nay gặp đẹp nhất nữ tử." Ở Tuyết Nữ vũ đạo kết thúc, Tinh Vũ thờ dài nói.

Tuyết Nữ bật cười, đi tới bên cạnh hắn, thân mật điểm xuống mũi của hắn.

"Ngươi tiểu quý này đầu mới thấy qua bao nhiêu nữ tử?"

Tinh Vũ nắm tay của nàng, kéo nàng ở giường một bên ngồi xuống, dùng ống tay vì nàng lau chùi cái trán đỏ mồ hôi.

"Nghe nói ngươi có tuyệt kỹ Lăng Ba phi yến. . ."

Hắn chỉ nói tới chỗ này, liền cảm thấy vẻ mặt nàng khác thường, liền dừng lại nói nắm thật chặt nắm tay của nàng. Tuyết Nữ không nói gì địa cười cợt, tuy hắn tuổi nhỏ mà thân thể nho nhỏ, nàng vẫn là dựa vào hướng về phía bờ vai của hắn. Nửa khép một hồi con mắt, như là thu dọn một phen hồi ức sau khi, nói rằng:

"Lăng Ba phi yến là một nhánh vũ điệu tử vong, ta lần đầu kỳ chi với người trước liền giết hai người."

Nàng sóng mắt lưu chuyển, đối với Tinh Vũ nở nụ cười xinh đẹp, "Như vậy, ngươi vẫn là muốn xem không?"

Tinh Vũ lắc lắc đầu, ở trong mắt Tuyết Nữ vừa xuất hiện vẻ thất vọng lúc nói rằng: "Ta càng hi vọng chính là, do ngươi đến quyết định có phải là muốn nhảy cho ta xem, ngươi hiểu chưa?"

Nếu như con kia vũ mạng theo nàng không muốn nhớ lại quá khứ, hắn cứng rắn yêu cầu, vẹn vẹn là cho nàng mạng đến thống khổ mà thôi. Chỉ có nàng dừng cảm đi ra, dừng cảm đi đối mặt, hắn mới gặp yên tâm thoải mái địa nhìn nàng con kia vũ.

Người này là không giống. . . Tuyết Nữ có thể từ cùng hắn nắm tay nhau trên cảm giác được điểm này. Hắn cùng nàng vô cùng tương tự, không đẩy ra bao trùm ở trên người hắn sương mù, liền không cách nào cảm nhận được hắn ấm áp. Mà một khi bị hắn ấm áp bao vây, cái kia tựa như cùng tắm rửa ở tối long lanh ánh sáng mặt trời bên dưới bình thường khoan khoái.

"Có cái chuyện xưa của ta, ngươi muốn nghe hay không?" Nàng hỏi.

"Ngươi âm thanh như thế đẹp, ta tự nhiên đồng ý nhiều nghe ngươi nói chuyện." Hắn cười nói.

"Nhỏ như vậy liền miệng lưỡi trơn tru, cũng không biết là học từ ai vậy." Nàng lườm hắn một cái, âm thanh chuyển thành dài lâu, "Kỳ thực cũng là ta còn trẻ lúc không biết lòng người hiểm ác. . ."

Tuyết Nữ bị Triệu quốc một rất có tiếng tẩm vũ cơ thu dưỡng lớn lên. 13 tuổi lúc lợi dụng một khúc 'Bạch Tuyết' nghe tên với Triệu quốc, lúc đó, nàng còn chỉ là vì là cái kia vũ cơ phối nhạc mà thôi. Theo tuổi tác tăng lớn, nàng sắc đẹp cũng càng ngày càng địa xuất chúng, liền có người đánh tới nàng chủ ý. . . Thường có một ít mời nàng đi bên trong phủ biểu diễn thiếp mời.

"Ở cái kia nhạc phường bên trong, ta nhưng có một ít thân mật tỷ muội. Các nàng lớn tuổi ta một ít, cũng tiếp xúc qua không ít quý tộc đại phu." Tuyết Nữ nói rằng: "Ta không biết những người kia tốt xấu, liền hướng về các nàng dò hỏi. Kết quả, chính là nghe được rất nhiều hạ lưu không thể tả nghe đồn. Ta sợ sệt bên dưới, tất nhiên là toàn bộ từ chối những người mời. . . Cũng bởi vậy đắc tội rồi hầu như lúc đó Triệu quốc toàn bộ quyền quý."

Tuyết Nữ cũng không vì thế mà hối hận. Nàng là yêu thích thổi tiêu cùng múa đạo, mà không phải nhất định phải biểu diễn cho ai xem. Đúng là ở ngẫu nhiên một lần bên dưới, nghe trộm đến những tỷ muội kia nói chuyện. . . Nhưng hóa ra là cố ý tạo thành Tuyết Nữ như vậy cục diện. Sẽ như vậy, đều nhân lòng ghen tỵ lên. Như Tuyết Nữ vẹn vẹn là cái bình thường vũ cơ, các nàng cũng mới gặp khi nàng là tỷ muội. Nàng đột nhiên thành danh, liền cũng thành các nàng kẻ địch.

Tuyết Nữ ở cái kia sau khi, tự nhiên sẽ không tiếp tục cùng những cô gái này lui tới. Ở nhạc trong phường, cũng càng ngày càng địa quái gở mà ít hơn

người tiếp xúc. Khởi đầu có chút không thích ứng, nằng nề quá chú tâm tôi luyện tiêu kỹ cùng múa kỹ. Lăng Ba phi yến chính là trong lúc này luyện thành, mà Bạch Tuyết có thể làm cho bầu trời tuyết bay cũng là ở quãng thời gian này xuất hiện.

15 tuổi năm ấy, cái kia nuôi nấng Tuyết Nữ lớn lên vũ cơ có một lần nhận được mời sau, nhưng nhân bệnh không cách nào đi tới. Nàng xin nhờ Tuyết Nữ thay thế nàng đi vào, Tuyết Nữ không chịu nổi nằng nề cầu, liền đồng ý đi.

"Ta lúc đó cũng không biết đây là một cạm bẫy." Tuyết Nữ trên mặt có chút phẫn nộ, nắm Tinh Vũ tay cũng quẩn rồi chút, "Thiệt thòi ta vẫn coi nàng làm mẫu thân đối xử."

Tuyết Nữ sau đó mới biết, mẹ nuôi cũng đang ghen tỵ nàng trưởng thành. Cùng tên kia đã sớm đối với nàng ghi hận trong lòng quý tộc thông đồng, đưa nàng lừa gạt vào cái kia quý tộc trong phủ.

"Cái kia, người lẽ nào chính là khi đó sử dụng Lăng Ba phi yến?" Tinh Vũ hỏi.

"Ừm." Tuyết Nữ gật đầu, "Ta ở trên đường được nhắc nhở, vừa mới lần thứ nhất biết Lăng Ba phi yến có như vậy đủ để giết người uy lực." Trên mặt của nàng mơ hồ né qua một tia phức tạp, hiển nhiên là lần thứ nhất giết người lúc ký ức hiện ra.

"Nhắc nhở?" Tinh Vũ cau mày hỏi, "Cái gì nhắc nhở?"

Theo đạo lý đến nói, phái Yêu Nguyệt sớm tiến vào, chính là để bảo đảm những cô gái này an toàn. Suy nghĩ một chút, Tuyết Nữ có thể ở đắc tội rồi toàn bộ Triệu quốc quý tộc sau khi, còn có thể bình yên vô sự lâu như vậy, liền có thể suy đoán có thiên cơ trong bóng tối tham gia. Nhưng là, lần này làm sao sẽ vẹn vẹn là nhắc nhở, mà không phải trực tiếp cứu trợ?

"Là một người tên là Hồng Liên nữ tử yêu diễm ở trên đường lạng lẽ nói cho ta." Tuyết Nữ thu dọn tâm tình sau nói rằng.

"Hồng Liên?" Tinh Vũ lật một chút ký ức, cũng không có tìm được có quan hệ tin tức của nàng, tạm thời đem thả xuống, nói rằng: "Người bắt đầu từ cái kia sau khi, không còn để tin quanh thân người sao?"

"Không kém bao nhiêu đâu?" Tuyết Nữ trên mặt xuất hiện làm người thương tiếc cười khổ, "Ngay cả ta tự nhận là người thân cận nhất cũng có thể vì loại kia lý do liền đưa ta vào chỗ chết, còn có cái gì là không thể?"

CONVERTER: 丕AssassinGod彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chết tiệt thói xấu

Nước Yến đô thành nơi nào đó trạch viện phòng xá bên trong ——

"Dĩ nhiên là nàng?" Tinh Vũ trên mặt xuất hiện quái lạ mà kinh ngạc vẻ mặt.

Ở trước đó, nghe Tuyết Nữ nhắc tới tên Hồng Liên, hần hoài nghi cô gái này rõ ràng chính là cố ý dẫn Tuyết Nữ sử dụng 'Lăng Ba phi yến' giết người. Hần không nhớ ra được Hồng Liên đại diện cho chính là ai, nhưng có thể khẳng định nàng nhất định cũng là 'Thiên cơ' người. Nếu không có như vậy, thiên cơ không thể bỏ mặc không quan tâm. Bởi vậy, đến buổi tối, hần tìm đến Lady dò hỏi cái này gọi là Hồng Liên nữ tử tin tức. Không nghĩ tới, Lady nói cho nàng, Hồng Liên chính là hần cực kỳ muốn một cô gái khác —— Xích Luyến.

Lady nhìn thần sắc hần khác thường, nhưng lại không biết đến cùng phát sinh cái gì, liền hỏi: "Chủ nhân vì sao đột nhiên hỏi nàng?"

"Nàng đến cùng là một con mỹ nữ xà a!" Tinh Vũ biết Xích Luyện tính cách, bật cười lắc lắc đầu, "Ta có chút ngạc nhiên, các ngươi là làm sao sẽ cho phép do nàng đến trong bóng tối bảo vệ Tuyết Nhi."

"Ồ?" Lady kinh ngạc, "Chúng ta chưa từng có nói cho nàng có quan hệ Tuyết Nữ tiểu thư sự tình a. Chủ nhân, lẽ nào nàng cùng Tuyết Nữ tiểu thư từng có tiếp xúc?"

Tinh Vũ gật gật đầu, đem Tuyết Nữ buổi chiều nói tới sự tình nói cho Lady. Người sau sau khi suy nghĩ một chút, suy đoán nói:

"Nàng hẳn là liên tưởng đến phát sinh ở trên người mình sự tình, lợi dụng quyền hạn của chính mình cùng hóa mị thuật đã làm những gì đi."

Tinh Vũ phái Yêu Nguyệt, từ hần nơi này từng chiếm được có quan hệ thế giới này tin tức. Biết Xích Luyện là hần muốn người, liên liền ở bên trong tổ chức bộ cho nàng rất cao địa vị.

"Nghĩ đến cũng chỉ có loại khả năng này." Tinh Vũ gật đầu nói, lại không khỏi lộ ra mấy phần ý cười, "Có điều, nàng nếu không phải là như thế, ta liên cũng đối với nàng không còn hứng thú."

"Chủ nhân, cần cho nàng chút cảnh cáo sao?" Lady suy nghĩ một chút nói, "Nói không chắc nàng lần sau còn sẽ như vậy tùy hứng xằng bậy."

"Không, không cần phải để ý đến nàng, cũng không nên nói cho nàng biết ta hiện tại trạng thái. Không chỉ có như vậy, còn muốn cho nàng đầy đủ tự do quyền hạn. Nàng muốn làm gì, liền để nàng đi làm cái gì, ta muốn một cái đầu đuôi nàng." Tinh Vũ con mắt híp híp, phóng xạ ra một tia vô cùng có mị lực mà tràn ngập dục vọng ánh sáng, "Lady, ngươi không cảm thấy, như vậy nữ nhân, tự mình đi chinh phục cảm giác gấp rất tốt sao? Tưởng tượng một chút nàng. . ."

"Chủ nhân thật đúng, người ta lĩnh hội không tới rồi." Lady mặt ửng đỏ, nhấn nhó ngắt lời hần.

"Ây. . ." Tinh Vũ lúng túng khặc một tiếng, dời đi đề tài, "Đúng rồi, cái kia khoáng thạch nên đã tìm tới chứ?"

Nghe được nhắc lên cái này, Lady trên mặt cũng chuyển thành chăm chú, "Đúng, ta hiện tại liền có thể bắt cứ lúc nào lấy đi nó. Chỉ là, chủ nhân, ta tự chủ trương dự định qua mấy ngày lại lấy."

"Ồ?" Tinh Vũ đánh giá nàng một chút, "Nói một chút coi."

"Trước đây không lâu, nước Tần bên kia truyền đến tin tức, Doanh Chính cho Yên vương đưa tới một phong thư. Thiên cơ đã nghĩ biện pháp biết được nội dung, "Lady trên mặt có mấy phần tiêu đắc ý, "Vậy thì cùng này khoáng thạch có quan hệ. Đầu tiên để Yên vương đáp ứng cho Doanh Chính, sau đó chúng ta lại đem khoáng thạch lấy đi, để Doanh Chính tự cho là bị Yên vương chơi."

"Ngươi là nghĩ, cho hần xuất binh nước Yên lý do?" Tinh Vũ thế nàng nhận xuống.

"Đúng thế." Lady ở Tinh Vũ trước mặt đi tới đi lui vài bước, "Theo ta hiểu rõ, tàn diệt sáu quốc chính là chiêu hướng phát triển. Hiện tại, khác biệt duy nhất chính là xuất binh thứ tự trước sau. Sở quốc nơi đó vừa liền có nước Yên phái đi các phái viên, chung quy phải để nó có phát huy hiệu quả thời gian chứ?"

Tinh Vũ vuốt cằm suy nghĩ một chút, tán đồng gật gật đầu, "Vậy thì lại thêm chút hỏa, khiến người ta tại đây Yên đô phân tán Yên vương dự định chính mình trực luyện bảo kiếm tin tức. . . Nước Tần những người mật thám, nghĩ đến sẽ không không đem báo cáo cho chính đang nổi nóng Doanh Chính."

Doanh Chính nghĩ như thế nào không trọng yếu, trọng yếu chính là hần cho rằng người khác làm sao xem chuyện này.

"Vâng." Lady đáp một tiếng, "Vậy chủ nhân ngươi, đánh toán lúc nào rồi đi này Yên đô? Chúng ta vị kia còn ở Tề quốc cùng nước Yên biên cảnh nơi chờ đợi Tinh Nhi tiểu muội muội, nhưng là có chút không kịp đây."

"Tinh Nhi sao? Mấy ngày không gặp, quá nhớ nàng."

"Ta xem là nhớ nàng. . . Hi hi hi. . ."

"Lady! Hiện tại lập tức đem áo của ngươi mở ra, ta cũng muốn ngươi nơi đó."

"Ai? Chủ, chủ nhân. . . Ngươi, ngươi xấu xa!"

. . .

Phi Tuyết Các Tuyết Nữ gian phòng ——

Ở hần ra ngoài sau khi, nàng vẫn mở một cánh cửa sổ, đồng thời ngồi quỳ chân ở phía trước cửa sổ nhìn bầu trời. Ngày hôm nay trời mưa, rờn rã một ngày, đến hiện tại cũng không có ngừng. Tích tí tách lịch, để trong không khí mang theo vài phần ý lạnh. . . Nàng đối với quốc gia này cũng chưa quen thuộc, nhưng vẫn là nghe hần ngẫu nhiên nói về, này vũ qua đi chính là chân chính trời thu.

Hần ngày hôm nay nên lại là đi gặp thuộc hạ của hần. Nàng kỳ thực rất tò mò, hần đến cùng ở đây bố trí bao nhiêu người.

Khoảng cách Nhận Xuân Quân bị giết đã qua chừng mấy ngày. Yến vương thất đang tìm cái kia khoáng thạch tin tức không biết làm sao liền đi lọt đi ra ngoài, thể nhân đã sớm bởi vì nó mà truyền được nhôn nháo. Có người nói nó là một khối thiên thạch vũ trụ, có thể luyện thành vượt qua thiên hạ xếp hạng thứ mười binh khí; cũng có người nói nó là một khối thần thạch, được nó có thể có được sức mạnh thần kỳ; còn có người cho rằng nó cùng khó mà tin nổi bảo tàng có liên hệ.

Tuyết Nữ từ Tinh Vũ nào biết, yến Thái tử Đan được khối này khoáng thạch, kỳ thực cũng là một cái ngẫu nhiên. Ở một đồng bị bóng khoáng thạch sắt bên trong, cái khác đều hóa thành nước thép, mà nó nhưng là như thế nào nhiệt độ cao cũng khó có thể hòa tan. Trúc luyện thợ thủ công cảm thấy có chút kỳ lạ, liền đem trình báo cho Thái tử Đan. Liền, nó lúc này mới dần dần mà bị người ta biết giá trị vị trí.

Chỉ là, nó điểm nóng chảy quá cao, yến Thái tử Đan thủ hạ người giỏi tay nghề vẫn còn không tìm được hòa tan phương pháp của nó. Sau khi, càng là bởi vì Yến Vương Hi muốn hướng về Tần vương dâng ra Thái tử Đan đầu người, hắn không thể không mang theo vợ con tránh né, làm cho khoáng thạch rơi vào rồi Nhận Xuân Quân trong tay. Nhận Xuân Quân thủ hạ người vẫn cứ không có tìm được hòa tan biện pháp của nó, luyện chế không ra vũ khí, ai lại sẽ bị cái kia hư vô đồng ý hấp dẫn đến vì hắn bán mạng?

Tuyết Nữ có chút ngạc nhiên, to lớn một cái nước Yến cũng không cách nào nung nấu khoáng thạch, Tinh Vũ muốn nó tới làm cái gì? Hắn lẽ nào đã tìm tới nung nấu biện pháp của nó sao? Khi nàng hỏi như vậy Tinh Vũ lúc, hắn thần bí cười cợt, nói rằng:

'Chỉ cần mặt khác một loại màu đen khoáng thạch, liền có thể dễ dàng nung nấu nó. Đương nhiên, nhiều dùng chút thời gian. . . Ân, có vẻ như muốn bảy bảy bốn mươi chín ngày trở lên không ngừng nhiệt độ cao đun nóng, tựa hồ cũng có thể.'

Nhớ tới hắn cái kia hơi có chút đặc ý về mặt, Tuyết Nữ trong mắt loé ra nhu quang.

"Cũng không biết hắn còn nhỏ tuổi, nhưng là từ làm sao biết này rất nhiều sự tình. Khoáng thạch cũng là, kiếm thuật cũng là, còn có. . . Nữ nhân cũng vậy." Cuối cùng này một điểm, làm cho nàng mặt đỏ lên.

Ngoài cửa sổ lại quét vào một luồng gió mát, không để cho nàng do ôm cánh tay run rẩy một hồi. Xác thực, thiên muốn lạnh lên, là nên thêm quần áo thời điểm. Nàng đứng lên, muốn đi làm không phải đóng vẫn cứ không ngừng tiến vào phong cửa sổ, mà là muốn đi một cái lựa mỏng. Cũng đang lúc này, khóe mắt dư quang nhìn thấy bóng đen lóe lên, trên bệ cửa sổ đã đứng một người.

Nước mưa xối ướt hắn mái tóc màu đen, thấy nàng nhìn sang, hắn nhưng là hồn nhiên địa nở nụ cười một

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Mặc gia người đến

"Trời ơi! Lui tới này Yến đô cũng không phải lần đầu tiên, nhưng ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy bức này trận chiến. "

Vẫn chưa đi gần, vóc người gầy gò Đạo Chích liền tay đáp mái che nắng, hướng về mấy chục mét ở ngoài cửa thành nhìn lại. Động tác này cũng không phải là hấn khuếch đại, mà chính là thấy rõ thành môn tình huống bên trong.

Hôm nay, này rộng rãi có năm mét cửa thành, vệ binh số lượng so với hấn ngày xưa đã thấy rất nhiều đầy đủ bốn lần. Này còn chỉ là ngoài thành tình huống, bên trong ừng thành, còn không biết trừ hàng bao nhiêu tên lính.

Từ hướng ngoại bên trong đi người, xem tình huống phía trước, cũng không có gặp phải quá to lớn kiểm tra. Đúng là đi ra người, thì sẽ có hai tên sĩ quan cầm trong tay chân dung kiểm tra. Đầu tiên là đánh giá thân hình, giới tính, khả năng lời nói lại so với tướng mạo. Hơn nữa là nhiều lần mấy lần, dẫn đến ra khỏi thành người từ từ ngưng lại, hướng xếp sau ra càng ngày càng dài đội ngũ. . . Đạo Chích nhìn ra chính là này con bài ở cửa thành sau ứng trong

thành đội ngũ.

"Nhìn dáng dấp, người một đường trong miệng tán thưởng qua vài lần hài tử kia, vẫn không có bị bắt được." Ở hán bên trái, một tên tóc, lông mày, chòm râu đều là hoa râu khô gầy ông lão, vuốt vuốt dưới hàm dài ba tấc cần, lạnh nhạt nói.

"Ta liền biết hán rất lợi hại." Đạo Chích ưỡn ngực, khoa tay múa chân, "Năm đó, hán một quyền đâm chết mãnh hổ, nhưng là ta tận mắt nhìn thấy. . . Chà chà, hiện tại hồi tưởng lại, hán bày ra khí thế so với Đại Thiết Chùy khởi xướng nộ đến còn đáng sợ hơn." Hán một câu nói sau cùng này làm như cố ý mà vì là, đang khi nói chuyện hướng về cái kia khô gầy ông lão bên trái nhìn một chút. Thấy cái kia khô gầy ông lão lườm hán một cái, không khỏi nhún vai một cái.

Ở khô gầy ông lão bên trái, rõ ràng còn có một người cao lớn vượt qua người bình thường không ít hán tử. Cho dù tại đây mùa thu, hán trên người vẫn như cũ đề trần, chỉ có hai đạo giao nhau quá bả vai thất lưng, căng thẳng ở bắp thịt cừu kết cường tráng trên người. Cống ở sau lưng một cái quần quanh xích sắt Đại Thiết Chùy, bước chân trầm trọng, chính như cùng hán biểu cảm trên gương mặt.

Không phải là không có nghe được Đạo Chích. . . Thường ngày như gặp phải tình hình như vậy, tất nhiên muốn tranh luận mấy hiệp, ở khí lực trên hán có thể không thừa nhận chính mình thất bại cho cái kia chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử. . . Chỉ là hán giờ khắc này thực sự là không có này tâm tình.

Nước Yên, đã từng là hán là một người quân nhân thể sống chết thủ vệ thổ địa. Không phải hán vứt bỏ quốc gia này, mà là quốc gia vứt bỏ hán. . . Cùng với các huynh đệ của hán. . . Bọn họ cũng đã chết ở cái kia tràng trong chiến tranh.

Ba người trầm mặc đi tới cái kia trước cửa thành, mới vừa muốn đi vào, lại bị một cái hạ cấp sĩ quan ngăn trở đường đi. Đạo Chích cùng khô gầy ông lão liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra vẻ mặt nghi hoặc. Sĩ quan kia nhưng là đánh giá bọn họ một hồi, đặc biệt là ánh mắt nhiều ở Đại Thiết Chùy trên người dừng lại. Ngay ở hai trong lòng người suy đoán, có phải là Đại Thiết Chùy thân phận bại lộ lúc, sĩ quan mới tà mắt mở miệng hỏi:

"Người trong giang hồ?"

Đạo Chích ngăn ngại, "A. . . Ân, xin hỏi vị đại ca này, có vấn đề gì không?" Hán ôm quyền hỏi.

"Không có gì, chỉ là căn dặn các người một câu: Ở trong thành đừng gây chuyện!" Sĩ quan kia nghiêng người tránh ra con đường, "Vào đi thôi."

Đạo Chích trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cùng khô gầy ông lão hướng phía trước đi đến. Nhưng mà Đại Thiết Chùy nhưng nhìn sĩ quan kia dờ ra, vẫn cứ đứng ở đằng xa. Người khác cao mã đại, lại là hùng tráng cực kỳ, thực sự là cho sĩ quan kia mang đến không nhỏ áp lực. Hải cho hán hướng lùi về sau mở một bước, thậm chí tay đều khoát lên trên chuôi kiếm.

"Người, người muốn làm cái gì?" Hán nhát gan hỏi, nắm kiếm cũng không có vì hán tăng thêm bao nhiêu dũng khí.

Đạo Chích nhanh tay nhanh mắt, trong nháy mắt trở lại Đại Thiết Chùy bên người, lôi hán đi về phía trước.

"Khà khà, ta này huynh đệ có chút hàm ngốc, quân đại ca chớ để ý." Đang khi nói chuyện, bọn họ đã can tiến về phía trước khô gầy ông lão.

Đi ra khỏi cửa thành động, tiến vào ứng thành, quả nhiên liền nhìn thấy số lượng đông đảo binh sĩ sắp xếp bốn phía. Mà cái kia trên thành tường, rõ ràng thì có cung tiễn thủ cầm cung làm ứng biến chuẩn bị. Ba người đi thẳng ra ứng thành, chân chính đi vào trong thành, mới lại bắt đầu tiếp tục trò chuyện. . . Đương nhiên, vẫn là Đạo Chích cùng khô gầy ông lão trong lúc đó.

"Ai nha nha, thật không nghĩ tới, này nước Yên quân đội tựa hồ cũng ra dáng mà." Đạo Chích trong giọng nói mang theo vài phần ý nhạo báng, "Ta nói Đại Thiết Chùy, các người lúc trước. . ."

"Được rồi, tiểu chích, đừng tiếp tục kích thích hán." Cái kia khô gầy ông lão đánh gãy lời nói của hán.

Đạo Chích vẫy vẫy tay, "Ta chỉ là không hiểu, hán nếu đã biết như vậy, tại sao còn muốn tự tiến cử theo tới?"

Đạo Chích nhìn bên cạnh khô gầy ông lão ánh mắt cũng có chút u oán. Đừng xem hán chỉ là một cái ăn mặc mộc mạc cổ xưa không đáng chú ý ông lão, nhưng nhưng là có 'Kiếm tôn sư người' mỹ dự nổi danh đại sư đức kiếm. Trong tay rèn đức đi ra, đều là kiếm khách môn tha thiết ước mơ thần binh lợi khí.

Như vậy hán có một cái mãnh liệt khát vọng, vậy thì là rèn đức ra một cái vượt qua thập đại danh kiếm xếp hàng thứ hai 'Uyên hồng' thần binh lợi khí. Vì lẽ đó, vừa nghe nói nơi này có một khối có thể rèn đức binh khí thần kỳ khoáng thạch, hán thì có chút ngồi không yên.

Đạo Chích đối với cái kia khoáng thạch cũng hết sức tò mò. Hán có một cái trộm vương chi vương tên gọi, vừa ý đồ vật không có ăn trộm không tới tay. Lần này vốn là dự định một người đến, lại bị hán đình đầu BOSS 'Cự tử' triệu hoán, không thể không mang theo ông lão đồng thời đến. Mà vốn là làm ông lão hộ vệ mấy cái khác huynh đệ, thì bị trong ba người đại hán kia cho thế thân.

Như vậy, Đạo Chích vốn là có thể càng sớm hơn đi tới nơi này Yên đô, liền kéo dài tới hôm nay.

Ông lão khoảng chừng là nhìn ra Đạo Chích ý nghĩ, mặt lộ vẻ lúng túng về mặt, vội ho một tiếng nhỏ giọng mà nói rằng: "Cự tử không phải còn giao đội chúng ta muốn đi liên lạc một người sao? Trước tiên đi tìm nhà khách sạn ở lại đi." Hán trước một câu làm như vì chính mình giải vây, sau một câu nhưng là ở nói sang chuyện khác.

Đạo Chích tất nhiên là nhìn ra rồi điểm này, cũng không bức bách hấn, được bao quanh nhìn một chút.

"Không nghĩ tới, này Yên Đô thành môn kiểm tra như vậy nghiêm, trong thành đúng là rất phẳng thường. . . Cũng không hẳn vậy đây."

Hắn làm như nhìn ra gì đó đầu mối, hai con mắt hơi híp, con ngươi tùy từng một cái tổ bốn người mà động. Bốn người kia làm như không cảm giác chút nào, vừa đi, con mắt một bên đánh giá chung quanh. Gặp phải đâm đầu đi tới bốn người khác tổ lúc, hai bên bên trong người kia, đồng thời hơi gật gật đầu. . . Lấy Đạo Chích kinh nghiệm để phán đoán, những người này, rõ ràng chính là binh sĩ giả trang. . . Hơn nữa còn không chỉ là hai người này tiểu tổ.

Ngoài ra, "Nơi này người trong giang hồ, sao sẽ nhiều như thế?" Ông lão kia đuôi chòm râu, nhú mày lên, "Chẳng lẽ đều là cái kia khoáng thạch mà đến?"

Trên thực tế cũng xác thực như vậy. Bởi vì Tinh Vũ như vậy nháo trò, khối này khoáng thạch trên đời người còn làm không rõ làm sao sử dụng tình huống nhưng càng ngày càng nổi danh. Từ các nơi, các quốc gia hướng về này Yên đô tràn vào một nhóm mạng theo binh khí người trong giang hồ, cùng với có danh tiếng đức kiểm sự. . . Để nhận ra được tình huống này nước Yên kẻ thống trị đều không khỏi sốt sắng lên, lại hướng về Yên đô điều đến rồi một nhóm quân đội.

Các quốc gia kiểm khách, vốn là nhiều có hiềm khích, luận võ đấu tàn nhẫn việc lúc đó có phát sinh. Mà trong thành lại có lệnh giới nghiêm, mỗi vừa phát sinh đấu võ, thì sẽ kinh động rất nhiều binh lính tuần tra. Đấu võ thường thường ngưng hẳn, người trong giang hồ sử dụng khinh công đi tới đi lui, nhưng là để những người đều là nhào cái không các tiểu binh mệt mỏi không thể tả. Lâu dần, bọn họ cũng học tinh, kiên quyết không còn ngay lập tức nhắm phía nơi khởi nguồn điểm. Cửa thành cái kia hạ cấp sĩ quan nhìn thấy người trong giang hồ thì có chút đau đầu, có thể làm được cũng chỉ là căn dặn.

Cho tới trên đường giả trang bình dân các binh sĩ, nhưng là bởi vì khác một việc sự.

Đạo Chích theo con đường chính đi tới. Con đường này có có thể dung hai chiếc xe ngựa thông thuận song song độ rộng, hai bên phòng xá đại thể đều là hai tầng kiến trúc, đỉnh đều là mái cong mái ngói. Một ít tinh kỳ, sử dụng nước Yên văn tự đánh dấu: Rượu, khách sạn, được, tạp hoá. . . Vừa xem hiểu ngay. Ở những kiến trúc này phía trước, còn có chút rìa đường cửa hàng nhỏ, bán chút đồ trang sức, hoa quả, loại thịt, rau dưa, thiêu đốt ăn vặt vân vân.

Người rất nhiều, cũng rất náo nhiệt. Ngoại trừ nhắc theo đao kiếm vũ khí nhiều người chút, tựa hồ cũng không có những khác không giống.

"Ta xem, liền này được rồi." Ông lão chỉ vào một cái khách sạn nói rằng, Đạo Chích không có không đáng kể, mà đại hán thì lại mất tập trung.

Chính vào lúc này, hai đội nước Yên binh sĩ phân biệt từ đường phố hai đầu tràn vào. Náo động trong tiếng, đem trên đường phố người đều chạy về con đường hai bên, lộ ra trung gian vắng vẻ rộng rãi bằng phẳng tầng đá đường.

Đạo Chích ba người đi vào cửa tiệm động tác tạm thời dừng lại, nghi hoặc mà xoay người quan sát.

Từ cửa thành động phượng hướng, truyền đến chinh tề đạp địa tiếng bước chân. Một chiếc tinh kỳ đón gió mà vào, rõ ràng viết một cái 'Tàn' tự. Lại nhìn cái kia phía dưới binh mã, áo đen hắc giáp, hùng tráng khí thế nghiêm nhưng đã vượt qua nước Yên các binh sĩ. Hơn nữa, khuôn mặt đều mang theo dữ tợn thiết mặt nạ, càng là gia tăng rồi sự đáng sợ của bọn họ.

Đây chính là bảy quốc nghe tên nước Tàn trọng giáp binh sao? Trong đám người thỉnh thoảng có người phát sinh như vậy cảm thán.

Những người nước Tàn các binh sĩ nhưng là mắt nhìn thẳng, theo nước Yên các binh sĩ mở ra con đường, lấy không nhanh không chậm tư thái đi tới, hộ vệ thân ở giữa đội ngũ một chiếc xe ngựa —— nó mặt trên rõ ràng treo tiêu chí sử giả 'Phù tiết'.

"Nước Tàn vào lúc này phái sứ thần quá tới làm cái gì?" Đạo Chích nghi hoặc nhỏ giọng nói.

Ông lão lắc lắc đầu, mà đại hán kia thật có thể nói là nhìn thấy kẻ thù giống như vậy, con mắt đều có chút đỏ.

"Đại Thiết Chuy, người có thể chớ làm loạn hại từ phụ tử." Đạo Chích nhắc nhở.

"Ta biết." Đại hán trả lời một tiếng, cặp kia sa oa đại nắm đầm thép nhưng là nắm đến chít chít hường.

Đạo Chích trong lòng than thở, trên mặt nhưng là lắc lắc đầu. . . Đột nhiên, hắn phảng phất nhìn thấy gì cực kinh ngạc sự tình giống như, đây mặt đều là ngạc nhiên. . . Con ngươi trừng xôn ra ngoài, miệng nửa tắt, muốn phát sinh điểm âm thanh đến, trong cổ họng lại lấp kín. Một cái tay nâng lên tựa hồ muốn chỉ về cái gì, một cái tay khác ở nó nhắc đến một nửa lúc, vội vã bắt được nó.

Hồ ——

Thở dài một hơi, nháy mắt một cái, Đạo Chích xác định mình nhất định không có nhìn lầm.

Ở hơn năm thước rộng đường phố đối diện, liền trạm ở một cái năm mẫu cách trở đoàn người tới gần nước Yên binh sĩ phía sau một bước nơi, rõ ràng chính là hắn hai năm trước từng thấy hài tử kia. Hắn lớn rồi một ít, dung mạo trên nhưng là không có gì thay đổi. Nói cứng, bắt đầu từ càng thêm non nớt đáng yêu, đến hiện tại có điểm nho nhỏ đẹp trai.

Khiến Đạo Chích suýt chút nữa xóa tức giận không phải lần thứ hai nhìn thấy hắn, mà là ở đây nhìn thấy hắn.

Ai ya, cũng chỉ là vậy quanh một cái đầu cân bao vây lại toàn bộ tóc, hấn liền đám ở này khắp thành đều ở lưng bất tình hướng của hấn dưới trên đường phố. Hòn nữa, liền ở sau người hấn, liền rõ ràng đứng bốn tên cái trang nước Yến binh sĩ. Hấn tựa hồ hoàn toàn không có cảm giác giống như vậy, chính đang say sưa ngon lành mà ăn cái gì. . . Một cái trên cây thăm bằng trúc cắm vào một ít hun nướng loại thịt. Ăn sau khi xong, đem cây thăm bằng trúc như không có chuyện gì xảy ra mà hướng sau lưng một cái, liền rõ ràng đầu đến một cái cái trang binh sĩ bên chân.

Nhìn lại một chút hấn, từ trong một cái tay khác lấy thêm ra một cái tiếp tục ăn. . . Nguyên lai cái tay kia bên trong, vẫn còn có một cái.

Đạo Chích vuốt cái trán, 'Này trên đời này so với ta gan lớn, nhưng cũng không thường thấy. Nếu không có hấn là cái tướng môn thiếu gia, ta còn thực sự muốn thu rồi hấn làm đồ đệ. . . Tương lai không chừng vượt qua ta, trở thành tân trộm vương chi vương, hơn nữa còn là cái sức chiến đấu không ít.'

Nước Tần đặc phái viên đội ngũ đã đi qua, nước Yến binh lính cũng xếp thành hàng bỏ chạy, những người nguy trang các binh sĩ cũng lặng lẽ thu đội rồi đi. Tinh Vũ cảm thấy không có gì hay nhìn, xoay người vài bước liền lẫn vào đoàn người. Đạo Chích phát hiện hấn, hấn tự nhiên cũng chú ý tới đối phương biểu hiện biến hóa. Sau đó, liền nhìn thấy cái kia cao to bắp thịt trắng hấn.

Như thế rõ ràng đặc thù, hấn vẫn còn có chút ấn tượng, rõ ràng chính là Mặc gia đầu lĩnh một trong Đại Thiết Chuy. Nhận ra một cái, mặt khác hai cái liền cũng không khó đoán, Đạo Chích cùng từ phu tử. . . Bọn họ mục đích tới nơi này, sau đó hấn cũng phán đoán đi ra.

'Từ phu tử đức kiếm kỹ thuật ở thời đại này có thể nói là không ai bằng, có muốn hay không thẳng thắn đem ta này thanh tân binh khí liền giao cho hấn đến rèn đức?' Tinh Vũ vừa đi, một bên suy nghĩ.

CONVERTER: ￼Assassin^{God}￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Cùng Tuyệt Nữ ước định

"Cái này cho ta đến một điểm. . . Ân, đối với nhiều như vậy là có thể. -- "

Tinh Vũ móc ra một cái đao tẹ mô dạng tiền đồng đưa cho quán nhỏ chủ quán, từ trong tay của hấn tiếp nhận một cái thịnh hơi có chút đồ ăn màu đỏ nâu đỏ gồm. . . Này đồ ăn, từ người điểm chủ kia đặt tại quầy hàng một bên vật liệu xem, hấn là da heo chứ? Nhưng làm thành đồ ăn sau, nhưng một điểm không nhìn ra da heo đáng vẻ.

Hấn dùng chiếc đũa gấp một khối đặt ở trong miệng nhai nhai, hài lòng gật gật đầu, vút nữa cái kế tiếp đao tẹ, mang theo cái kia đồ gồm đĩa lại hướng đi một nhà khác. . . Liền như vậy, hấn này một hồi công phu liền ăn khắp cả nửa cái phố. Cũng không phải mỗi một loại đồ ăn đều sẽ để hấn thoải mái, nhưng mỗi một loại đồ ăn hấn đều muốn một điểm. Thường thức một cái miếng nhỏ, cảm thấy ăn ngon liền ăn nhiều mấy cái, ăn không ngon liền đi nhà tiếp theo.

Hấn chuyên chọn những người không đáng chú ý ăn vặt, trái lại là gà nướng, vịt nướng những này tầm thường đồ ăn, chính là làm được cho dù tốt cũng căn bản không thêm nhìn một chút. Cùng người hầu gái vệ đội, Tinh Nhi các nàng so với, những người này tay nghề còn kém xa. Mỹ thực, cuộc sống của hấn bên trong không hề thiếu. Đối với hấn mà nói, này thời Tần khó gặp ăn vặt chính là một loại điều hoà. . . Tinh cò thay đổi khẩu vị, cũng không sai.

Lần thứ hai từ một cái bán hàng rong trong tay tiếp nhận một đĩa nhỏ đồ ăn, Tinh Vũ mới vừa quay người lại, liền nhìn thấy đứng ở phía sau một tên dung mạo thanh tú 17, 8 tuổi thiếu nữ.

"Vũ đệ, ngươi có thể để tỷ ty ta dễ tìm a!" Nàng nói, lấy ra một khối khăn lụa khăn tay, mang theo vài phần cung chiêu mà thế hấn lau lau khoé miệng đồ ăn tro cặn.

Bị nhìn thấy như vậy thần thái, Tinh Vũ có chút lúng túng, "Tuyệt Nhi, ngươi tại sao lại ở chỗ này, lại làm trang phục như vậy?"

Thiếu nữ chỉ trỏ trán của hắn, "Bảo bảo không ngoan, tại sao có thể trực tiếp gọi tỷ tỷ tên?"

Nàng âm thanh thực sự để lộ ra mấy phần hồn dỗi tâm ý, lạnh lạnh để nghe không nói, trong đó mang theo hoàn mỹ thuần khiết để nghe được xương người đầu đầu có thể nhẹ trên mấy cân. Cũng không đợi Tinh Vũ phản ứng lại, lòi hẳn tay rời đi cái kia quầy hàng, hướng đi rìa đường một người thiếu chút địa phương. Hai độ nghiêng đầu lại lúc, đã khó hơn nữa che giấu nụ cười trên mặt.

Nàng dường như một người mẫu giống như vậy, hơi hơi biểu diễn một hồi mình bây giờ.

"Bảo bảo, nhìn ngươi mắt đều trực, cảm nhận được đến tỷ tỷ đẹp không?"

Một đôi quả hạnh giống như mình mất sáng, phảng phất sẽ nói bình thường; màu trắng như tuyết tóc ma thuật giống như địa biến hóa thành màu trà, chải lên song kể để nàng xem ra bình thường một chút, nhưng cũng tuổi nhỏ một chút; da dẻ cũng không có trong ngày thường như vậy trắng loáng, tiết lộ khỏe mạnh phấn hồng; duy nhất bất biến khoảng chừng chính là cái kia tính xảo mũi ngọc cùng màu phấn hồng đẹp để bờ môi.

Trên người nàng ăn mặc cũng không phải trong ngày thường vũ cơ trang phục. Một cái màu lam nhạt in hoa tà khâm trường sam, dùng eo mang hệ trụ sau, vạt áo cùng phía dưới cùng sắc điệu trực váy hầu như trùng chồng lên nhau. . . Rồi lại đem váy nửa bộ đầu phân bao phủ ở bên trong. Dưới quần bãi trực che lại chân trần, hiển hiện ra mấy phần rụt rè.

"Ta mới không có xem trực mắt." Tinh Vũ liếc nàng một cái, "Hơn nữa, ta là muốn cho ngươi cho ta sinh bảo bảo, mới không phải muốn làm ngươi bảo bảo."

"Đi ngươi." Tuyết Nữ mô dạng hơi có chút biến hóa, này cũng thích cũng giận con gái nhỏ tư thái nhưng không có thay đổi.

Tinh Vũ vênh vênh khỏe miệng, "Ngươi còn chưa nói, làm sao sẽ nghĩ tới đây đáng về biến giả ra đến?" Lần thứ hai hỏi.

"Người ta muốn cùng ngươi đồng thời đi dạo phố đi, đáng đáp như vậy thuận tiện một ít." Nàng nghịch ngợm tròng Tinh Vũ nháy mắt, tiến lên đem hắn một con nhàn rồi cánh tay nắm bắt vào trong ngực, "Không nghĩ tới còn có chút thu hoạch ngoài ý muốn, nhìn thấy một cái nào đó tiểu tặc tính trẻ con một mặt. . . Hi hi, ta cảm thấy thật là cao hứng đây."

Nàng chính là đáng đáp như vậy trang phục, càng thêm quang minh chính đại địa từ Phi Tuyết Các đi ra. . . Phi Tuyết Các người cũng đều biết điểm này.

"Áy. . ."

Tinh Vũ đem một cái tay khác còn cầm ăn vật hướng phía sau né tránh, nhưng là không có cách nào giải thích, chính mình là nhìn mới mẻ mới ăn. Đối với Tuyết Nữ tới nói, mới mẻ không thể nghi ngờ cũng có thể cùng tính trẻ con liên hệ cùng nhau. . . Giải thích, trái lại dường như che giấu.

Tuyết Nữ đem này đặt ở trong mắt, trong lòng buồn cười, đuổi ra một con hướng về đường phố mặt khác chi tay.

"Được, tỷ tỷ mang bảo bảo đi ăn còn lại nữa cái phố!"

Nghe nàng lại gọi mình bảo bảo, Tinh Vũ cái trán nhảy ra một cái gân xanh. . . Duy này trên đường cái cũng không phát sửa trị nàng, liền thầm nói:

"Cẩn thận ngươi ăn mập, nhảy bắt động vũ."

"Chán ghét!"

Đường phố một cước phòng xá góc tường nơi, Đạo Chích không hiểu ra sao địa vô vô sau gáy của chính mình chọc.

"Kỳ quái, lẽ nào là ta nhận lầm người?"

Phía trước tên tiểu tử kia, thấy thế nào đều chỉ giống là cái người bình thường nhà hài tử. Ngoại trừ tướng mạo thanh tú chút, cũng không cái gì chỗ đặc thù. Cùng ngày đó ở trong rừng nhìn thấy đánh hổ uy thế so với cũng được, vẫn là lúc trước uống rượu lúc lười nhác cũng được. . . Đều không có nửa điểm một hào liên hệ. Hơn nữa sau đó thiếu nữ kia, hai người đồng thời quả thực dường như chân chính thân mật tỷ đệ.

Vui cười, chơi đùa, lẫn nhau cho ăn, hoặc là cướp ăn đối phương muốn đưa vào trong miệng đồ ăn, sau đó đuổi đánh. . . Đạo Chích cảm thấy, có thể chính mình nên rời đi chứ? Đáng đáp như vậy, có chút giống đang rình coi. Hắn tuy là trộm, cũng tuyệt đối không có đến tự cam đoạ lạc trình độ.

Nhưng mà, cũng là ở hắn xoay người muốn rời đi lúc, khỏe mắt dư quang một mực nhìn thấy nhai đối diện một cái khác góc tường nơi đứng mang kiếm nam tử. . . Trắng thuần có ám vân tay áo lớn trường bãi trang phục, dung nhan đẹp trai, khí chất u buồn mà tao nhã. . . Như chỉ là như vậy, Đạo Chích sẽ chỉ ở trong lòng 'Thiệt' một tiếng, lại thêm một câu 'Mặt trắng'. Nhưng là đây, nam tử kia lúc này nhìn phương hướng, rõ ràng liền cũng là hắn vừa nhìn 'Tỷ đệ' hai người.

Đạo Chích đưa tay sờ sờ cằm, lộ ra một tia cảm thấy hứng thú về mặt.

Tinh Vũ cùng Tuyết Nữ hai người thực sự là hồ đồ một hồi. Một cái phảng phất tìm về mấy phần tuổi ấu thơ, một cái khác nhưng là lần thứ nhất cảm nhận được bình thường vui sướng. Thời gian gần buổi trưa, hai người phản mà đã ăn cái no, ngồi ở chầy qua trong thành một dòng sông một bên cây bạch dương dưới. Lẫn nhau tựa sát, nhìn trong suốt trong sông tình cờ nhô ra một cái ngư thổ phao, Tuyết Nữ hỏi:

"Người nói, cuộc sống như thế, sau đó còn có thể có sao?"

"Gặp có, nhưng . . . Gặp không giống." Tinh Vũ đáp.

"Hả?" Tuyết Nữ tự không có rõ ràng.

"Ta sẽ lớn lên, sau đó thân cao còn có thể vượt qua người. . . Chúng ta trở lại, chính là chân chính tình nhân, mà không phải bên trong mắt người tỷ đệ." Tinh Vũ lôi tay của nàng ở bên môi hôn một hồi, thâm tình nói.

Tuyết Nữ nhìn lên lại hai bên, thấy không có người chú ý, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Đầu tiên là lờ mờ hắt một cái, lại thờ dài một tiếng:

"Còn muốn chờ lâu như vậy sao?"

Tinh Vũ bật cười, "Ta nói chính là tương lai, mà không có nói đúng không thể. Không chỉ có như vậy, ở lâu hơn một chút tương lai, chúng ta còn có thể đồng thời mang theo hai từ tới đây trên đường du ngoạn. Ta muốn để người linh hội một người phụ nữ nên có hoàn chỉnh nhân sinh, ta muốn để người hạnh phúc. . . Tuyết Nhi, ta làm được đến, tin tưởng ta."

Tuyết Nữ trong mắt khó có thể ức chế mà hiện lên gì đó, nàng dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn môi, kèm chế cái kia mãnh liệt cảm tình gọn sóng. Nàng cảm giác mình lúc này có chút muốn hôn môi hắn, lại như hắn buổi tối đối với nàng làm được như vậy.

"Xú tiểu tặc, càng nói tốt hơn nghe. . . Đến kiểm lời nước mắt của ta." Nàng hút dưới mũi, dùng mu bàn tay nhẹ nhàng lau thức khỏa mắt. Mím cười đáp nên hắn vẫn còn hiện ra non nớt ngực, lại sẽ hắt lòi lại đây, kéo vào trong lồng ngực. . . Cái kia tư thái, tựa như cùng che chở nàng to lớn nhất bảo bối.

Ở xa hơn một chút một toà trên cầu, đêm này đặt ở trong mắt, nam tử trẻ tuổi kia trên mặt xuất hiện mấy phần buồn bã ủ rũ. Thờ dài một tiếng, xoay người hướng về cùng cái kia 'Tỷ đệ' hai người hướng ngược lại đi đến. Phía sau hắn, Đạo Chích đứng ở hắn trước kia đứng thẳng quá địa phương, cũng hướng về Tinh Vũ hai người liếc mắt nhìn. Hắn không biết nghĩ tới điều gì mà ăn trộm cười cợt, trái lại đuổi tới tên nam tử kia.

Tinh Vũ cùng Tuyết Nữ hai người lại chơi nửa cái buổi chiều. Đồng thời trở lại Phi Tuyết Các phụ cận, hai người mới tạm thời tách ra. . . Tuyết Nữ muốn từ cửa chính tiến vào, mà Tinh Vũ nhưng là từ cửa sổ. . . Để hắn bất ngờ chính là, ngày hôm nay này Phi Tuyết Các phụ cận lại có không ít tên lính. Có điều, đối với hắn tiến vào Phi Tuyết Các vẫn cứ không có ảnh hưởng. . . Tuyết Nữ có đặc biệt vì hắn để lại một cánh cửa sổ.

Nhưng mà, Tinh Vũ ở bên trong phòng đợi có một phút, Tuyết Nữ mới từ ngoài cửa đi vào. Trên mặt của nàng ngày hôm đó đều mang theo ung dung ý cười biến mất không còn tăm hơi, trái lại có chút ảo não cùng phần nộ.

Đội nàng đóng cửa phòng, Tinh Vũ hỏi: "Người làm sao?" Hắn đi tới bên người nàng, giữ nàng lại tay.

Tuyết Nữ mím mím môi, đem hắn kéo vào trong lòng.

"Dẫn ta đi đi, ta một khắc cũng không muốn đợi ở chỗ này." Nàng nói.

Tinh Vũ lông mày hơi nhíu một hồi, chính là đoán được những người tên lính tới đây mục đích cùng nàng có quan hệ. Hắn về ôm vòng eo của nàng, khỏa miệng nhưng đập dòn mở ra nụ cười. Dường như an ủi bình thường địa nhẹ nhàng vỗ vỗ phía sau lưng nàng, nói rằng:

"Ta ở lại chỗ này, liền vì chờ người câu nói này."

Hắn có nghĩ tới càng sớm hơn chút đưa nàng ra khỏi thành. Nhưng là, thiếu hụt này Phi Tuyết Các bên trong hai người một chỗ bầu không khí, muốn công hãm nàng chính là khó càng thêm khó. Nơi này duy nhất ưu thế liền ở chỗ gian phòng ở ngoài người khả năng đều là kẻ địch. . . Tuyết Nữ chỉ cần kiếm kỳ điểm này không đuổi hắn ra khỏi phòng, thì sẽ hình thành một cái chỉ có hai người bịt kín không gian. . . Đây dễ dàng nhất kích phát cảm tình, bất luận sinh lý trên, vẫn là trong lòng.

Nghe được Tinh Vũ, Tuyết Nữ run rẩy một hồi.

"Như vậy đột nhiên, không làm khó dễ sao?" Nàng lâu càng chặt hơn một chút, âm thanh cũng tự nỉ non.

"Ta lần thứ nhất thấy người lúc, cũng đã vì ngày đó làm chuẩn bị."

Tinh Vũ câu nói này, nghênh đón mỹ nhân oán trách, nàng đưa tay ra ở bên hông hắn nhẹ nhàng néo một cái. Khoảng cách của hai người thoáng kéo xa một chút, sau đó, nàng cúi người hôn môi hắn. . . Nàng ngày đó nhưng là muốn thật nhiều thứ.

Tuyết Nữ cũng không có đôi này nguy trang bề ngoài, lần thứ hai đem trong phòng muốn mang đi đồ vật thu thập một hồi. Theo Tinh Vũ đi tới bên cửa sổ, quay đầu lại liếc mắt nhìn, thờ dài nói:

"Khoảng chừng, nơi này ta cảm thấy nhất đáng tiếc, chính là cái kia tuyết bay ngọc bồn hoa."

"Khả khả, người nếu là yêu thích, ta liền vì người đoạt đi." Tinh Vũ nhảy lên bệ cửa sổ, "Cái kia lại không phải việc khó gì."

Tuyết Nữ ánh mắt sáng lên, cũng che miệng cười khê. Giúp đỡ cánh tay của hắn, bị hắn ôm eo từ trên cửa sổ bay xuống. Đây cửa sổ bên dưới không

phải so với Phi Tuyết Các chính diện, chính là chút nhà dân hình thành đường tắt. Tinh Vũ lưng đeo cái bao ở vai bên trong Hắc kiếm, mà Tuyết Nữ bả vai khoá một cái bao bố.

"Liên, liên như vậy phải không?" Nàng có chút không dám tin tưởng địa bị hấn nắm tay hướng phía trước đi, lập tức liền muốn ra này đường tắt miệng, phía trước nhưng cũng là một lối đi a.

Tinh Vũ cười không đáp, nàng chỉ được nhắm mắt đuổi tới. Không nghĩ tới hai người còn kém vài bước đi tới đường tắt khẩu lúc, nơi đó liền vừa vặn ngừng một chiếc xe ngựa. . . Phu xe là một tên không đáng chú ý nam tử, hướng về hai người gật gật đầu. Hấn lúc này mới quay đầu lại hướng nàng nháy mắt, chọc nàng một cái liếc mắt. . . Nàng rõ ràng hấn nói tới đã sớm chuẩn bị kỹ càng là có ý gì.

Ngồi lên xe ngựa sau, nó một đường mang theo hai người hướng cửa thành phương hướng đi động.

"Thừa dịp thành này vẫn không có đối với người kiểm tra, người trước tiên ra khỏi thành, ta đến ngày mai liền đi tìm người." Tinh Vũ đối với lộ ra mấy phần an tâm về mặt Tuyết Nữ nói.

"Người. . . Có thể bảo đảm mình tuyệt đối an toàn sao?" Tuyết Nữ trên mặt xuất hiện thấp thòm, cầm chặt hấn tay.

"Hừm, phải tin tưởng ta."

Tinh Vũ nhấn thùng xe tám ván gỗ tới gần nàng, ở môi nàng vừa hôn, tăng tăng gật gật đầu. Ở ngoài cửa phu xe kia trang phục người ra hiệu bên dưới, từ bên trong xe nhảy ra, tiến vào một cái khác đường tắt.

Tuyết Nữ cách cửa sổ nhìn bóng lưng của hấn, trong lòng lập xuống lời thề: 'Nếu người xảy ra vấn đề rồi, ta liền cũng theo người mà đi. . .'

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Gặp mặt Mặc gia

"Tiểu Chích đi ra ngoài có một quãng thời gian, làm sao vẫn chưa về?" Bưng chén trà ngồi quý chân ở một tám bàn vuông một bên, Từ Phu từ nhìn một chút từ lúc mở cửa sổ bắn vào màu cam hoàng hôn, cau mày hỏi.

Đây là một cái khách sạn gian phòng, tất nhiên là không sánh được Tinh Vũ mới vừa vào thành lúc lựa chọn cái kia to nhỏ. Có điều, giường chiếu cũng được, những này bàn, dụng cụ, cũng đều vô cùng đầy đủ hết.

Nghe xong hấn, tựa ở bên cửa sổ nhìn trên đường người đến người đi dờ ra khỏe mạnh đại hấn phục hồi tinh thần lại. Nương theo xích sắt tiếng vang, hấn đứng lên.

"Ta đi tìm một chút hấn được rồi."

Hấn nói hướng đi cạnh cửa. Đang muốn đưa tay đi mở ra cái kia đóng hai cánh cửa, tiếng gõ cửa nhưng hướng lên. Đại hấn ngẩn ra, phía sau hấn Từ Phu từ nói rằng:

"Ồ? Hấn là tiểu Chích trở về?"

Đại hấn suy đoán cũng là như thế. Bọn họ mới vừa tới trong thành này, nhưng là không có người quen thuộc ở đây.

"Người đầu đi làm cái gì, tại sao hiện tại mới trở về?" Một bên như thế trách cứ, vừa mở cửa, "Ồ? Người đâu?" Hắn lại quay đầu nhìn về phía sau gian phòng nhìn quét một tuần, "Ta biết người thần hành thuật rất lợi hại, tuy nhiên không cần ở đây khoe khoang chứ?"

Từ Phu từ nhìn ra rành rẽ nhất. Ở đại hán trước người hai bước xử phạt mình đứng một cái cổng lấy điều hình vải xám túi 8 tuổi nam đồng. Chỉ là hai người thân cao chênh lệch quá lớn, đại hán kia có tới gần 200 cm, mà cái kia nam đồng khoảng chừng mới 130 mấy cm. . . Hắn mắt tập trung bên dưới, vẫn cứ không nhìn thấy cái kia nam đồng.

Từ Phu từ buồn cười sau khi cũng không khỏi lắc đầu.

Tinh Vũ khi nào bị người như vậy đối xử quá? Cho dù biết đối phương cũng không cố ý, vẫn là cái trán nhảy lên một cái gân xanh. Giơ chân lên hướng về đại hán kia chân nhỏ xương cứng địa phương đá một cước. Đại hán phảng phất giống như bị chạm điện từ bắp chân cốt nơi bắt đầu run run, vẫn nện quá đỉnh đầu.

"Thật —— đau —— "

Hắn đơn dưới gối quỳ giống như ngồi xổm xuống, che chính mình cái kia cái bắp chân, cũng nhìn thấy trước mặt mang theo vài phần cười gằn hài đồng.

"Không cần đa lễ như vậy." Tinh Vũ nhắc lên tay, nói với hắn.

Đại hán ngẩn ra, trên mặt hiện ra mấy phần xấu hổ. Hắn lúc trước cùng Cự tử, Đạo Chích đồng thời, ở Tinh Vũ 6 tuổi lúc từ trong từ lâu từng thấy hắn. Lúc này cách nhau hai năm, Tinh Vũ vừa không có quá biến hóa lớn, tất nhiên là một chút nhận ra được. Đồng thời cũng rõ ràng vừa gõ cửa đến cùng là ai, biết mình không nhìn thấy hắn xác thực được cho là một loại thất lễ. Chỉ là, hắn đối với Tinh Vũ nhưng là tuyệt đối không có hảo cảm.

"Là người tên tiểu tử này!" Hắn nói, lớn tiếng địa, "Người tới nơi này làm gì?"

Nghe ra hắn trong giọng nói càng ẩn chứa mấy phần tức giận, Tinh Vũ hơi khép lại con mắt, ngữ hàm sắc bén hỏi.

"Chuyện này. . . Chính là Mặc gia đạo đãi khách sao?"

Cái kia trước kia còn chỉ là xem cuộc vui bình thường Từ Phu từ nghe vậy không khỏi ngẩn ngơ. Hắn thực sự là không nghĩ tới trước mắt hài tử, càng một lời nói toạc ra thân phận của bọn họ. Lẽ nào hắn vẫn là đặc biệt vì tìm bọn họ mà đến? Quan sát tỉ mỉ một hồi Tinh Vũ, thực sự là không nhớ ra được hắn cùng cái nào một phái có ngọn nguồn. Có điều, hắn nhưng là đúng lúc quát bảo ngưng lại đại hán kia.

"Đại Thiết Chuy, còn chưa xin mời. . . Vị này tiểu ca tiên tiến đến."

Tinh Vũ thân thể tuổi tác dễ dàng lôi kéo người ta xem thường, nhưng hắn biểu cảm trên gương mặt cùng khí chất nhưng có thể dễ nhìn thấy người tuyệt đối không cách nào quên. . . Trừ phi là cố ý che lấp. Từ Phu từ nhìn thấy Tinh Vũ liền có một loại bàng bạc đại khí quay chung quanh. Rõ ràng thân thể so với Đại Thiết Chuy đến nhỏ hơn rất nhiều, tồn tại cảm lại mạnh hơn Đại Thiết Chuy.

Đại Thiết Chuy như vậy duy trì tồn tại tư thái, trừng mắt mắt bò cùng Tinh Vũ đối diện một hồi, nghiêng người đứng lên nhường đường ra. Chỉ là, làm Tinh Vũ từ bên cạnh hắn quá khứ lúc, hắn lại hừ một tiếng, cao cao địa hát cảm lên, một bộ không nhìn thấy người tư thái. . . Đây nghiêng đón Tinh Vũ ở hắn trên bắp chân khác một cước, còn một mực đá trúng cùng một vị trí, để hắn đau đến nhe răng nhếch miệng.

Tinh Vũ không để ý tới hắn, đi tới đã đứng lên Từ Phu từ trước mặt.

Từ Phu từ ôm quyền nói: "Tại hạ họ Từ, anh em nhà họ Mặc khách khí, xưng ta một tiếng Từ Phu từ. Chưa thỉnh giáo tiểu ca là. . . Cái nào đường hào kiệt môn hạ?"

Tỉ mỉ nghĩ lại, bọn họ này Mặc gia ba người vừa mới mới vừa vào thành nửa ngày nhiều, liền bị người tìm tới cửa. . . Ba người bọn họ bên trong, có một cái cơ cảnh trộm vương chi vương, đương nhiên sẽ không bị người một đường theo dõi. Nếu nói là là trùng hợp nhìn thấy, đợi thêm đến hiện tại mới đến, ngầm lại có chút không hợp với lẽ thường. Giải thích duy nhất, chính là đối phương có ghê gớm mạng lưới tình báo.

Tinh Vũ đồng dạng ôm quyền, nói rằng: "Sở quốc Hạng thị, Long Tinh Vũ."

Từ Phu từ lông mày trên chon, viền mắt tròng lớn. May nhờ hắn già đầu cũng coi như là kiến thức rộng rãi, đúng lúc che giấu đi mới không có thất thố. Liếc mắt nhìn, từ từ chuyển thành lơ mơ hoang hồn, không khỏi trong lòng kinh ngạc.

'Hạng gia đứa bé này. . . Thực sự là gan lớn đến cực hạn, ban ngày cũng dám dám đáp như vậy. . . Có điều, không nghe nói Hạng gia ở bên ngoài có không lộ mạng lưới tình báo nha.' hắn trong lòng không rõ, lại liếc mắt nhìn Đại Thiết Chuy, 'Chẳng trách hắn thấy đứa nhỏ này sau khi, gặp biểu hiện như thế.'

Giờ khắc này, Đại Thiết Chuy vẫn là một mặt vẻ không phục, nhìn chăm chăm Tinh Vũ sau lưng. Nếu như có thể, hắn thật hận không thể lập tức nhào tới cùng Tinh Vũ thật thật đại chiến một trận, cái này cũng là hắn gặp theo Từ Phu từ hai người mục đích tới nơi này. Xác thực, hắn bị này Yến quốc vớt bỏ, cũng không muốn tiếp tục vì này Yến quốc vương thất bán mạng. Chỉ là, thấy hiện tại Yến quốc bị Tinh Vũ này dạng một đứa bé đùa bỡn với vỗ tay, luân vì thiên hạ trò cười, hắn vẫn cứ là không chịu nhận.

Hắn muốn cùng Tinh Vũ so với một hồi, cho hắn biết này nước Yến cũng không phải là không người.

"Mời ngồi."

Từ Phu từ ra hiệu Tinh Vũ. . . Tinh Vũ trước tiên gỡ xuống sau lưng cái bọc vải Hắc kiếm, sau đó cùng hắn đồng thời ngồi quỳ chân với bàn đối lập hai bên.

Từ Phu từ đến cùng là đại sư đức kiếm, không nhận được cách vãi hướng về cái kia Hắc kiếm liếc mắt nhìn, mới hỏi: "Không biết thiếu chủ tìm chúng ta Mặc gia. . . Chính là chuyện gì?" Hắn lấy cái chén, vì là Tinh Vũ thêm một chén trà.

"Nói một cách chính xác, ta là tới tìm được người rồi." Tinh Vũ tiếp nhận chén trà nhấp một miếng, thả xuống sau nói rằng: "Ta nghĩ xin người vì ta đúc một thanh kiếm."

"Ồ?" Từ Phu từ đuối chòm râu châm chước lên, một lát sau, hắn mở miệng nói: "Nghĩ đến cái kia chính là nghe đồn bên trong Hắc kiếm, có thể hay không để ta nhìn qua?"

"Đương nhiên có thể." Tinh Vũ dễ dàng một tay từ bên cạnh người cầm lấy nó, đem vải triển khai, cách bàn đem chuôi kiếm đưa tới: "Kiếm hơi nặng, Từ Phu từ có thể cầm thận."

"Ừm." Từ Phu từ giỗi về đức kiếm, nhãn lực tất nhiên là có, loát cần cười gật đầu nói: "Thiếu chủ quả nhiên thần lực kinh người." Hắn thấy Tinh Vũ cầm kiếm kia vĩ một thước nơi, chỉ kiếm chuôi hai thước có thừa, càng vẫn không nhúc nhích, không khỏi than thở.

"Hừ, ta cũng có thể." Tinh Vũ sau lưng cuộn lại chân ngồi Đại Thiết Chuy nghe vậy thâm nói. Hắn trời sinh giọng thô, này một tiếng vẫn là bị trong phòng hai người khác nghe được. Chỉ là, hai người đều không để ý đến.

Từ Phu từ đuối ra hai tay tiếp nhận kiếm, một tay nắm thời gian, trên cánh tay gân xanh nổi lên. Hắn lấy một tay kia ngón tay gầy gầy một hồi lưỡi kiếm, lại nhìn kỹ một chút, không khỏi kinh ngạc ngừng đầu lên nói:

"Nguyên lai chủ thể càng là hoàng kim?"

"Từ Phu từ thật tinh tường." Tinh Vũ cười cợt, "Chính là hoàng kim."

"Hoàng kim tính chất quá mềm, hẳn là bỏ thêm rất nhiều cái khác kim loại thay đổi nó tính chất." Từ Phu từ đuối chòm râu phân tích, "Này kiếm không phải vũ khí nặng nhưng dường như vũ khí nặng bình thường có lực phá hoại, cũng chỉ có thiếu chủ như vậy thần lực người mới có thể vận dụng như thường. Chỉ là, quá mức trầm trọng, đối với thân thể yếu cầu liền cũng vô cùng cao. . . Thiếu chủ hiện tại còn tuổi nhỏ, thân thể còn chưa trưởng được, thực sự không thích hợp dùng này nhóm vũ khí. Cũng được, ta lão Từ liền khổ cực một hồi. . . Không biết thiếu chủ muốn cái gì quy cách kiếm?"

Hắn càng là đối với Tinh Vũ nổi lên chút lòng yêu người tài, không đành lòng hắn cái kia bị này Hắc kiếm ảnh hưởng thân thể trưởng thành.

Tinh Vũ biết hắn lòng tốt, nhưng là không thể liền như vậy được lĩnh.

"Ta thân thể có chút đặc thù, sử dụng Hắc kiếm không có ảnh hưởng, điểm này Từ Phu từ không cần phải lo lắng." Hắn nói rằng: "Hơn nữa, Từ Phu từ cũng không cần đáp ứng nhanh như vậy, vẫn là nhìn thấy ta đưa cho người khối này đức kiếm vật liệu ra quyết định sau tốt."

Hắn tin tưởng, Từ Phu từ nếu như đức kiếm lời nói tất nhiên sẽ không qua loa cho xong. Thế nhưng, lấy rèn đức thiên hạ danh kiếm tâm đi đức kiếm, cùng rèn đức một thanh kiếm tốt tâm, đó là hoàn toàn khác nhau hai loại thái độ. . . Hắn hi vọng Từ Phu từ có thể lấy loại thứ nhất thái độ tới đối xử hắn kiếm.

"Đức kiếm vật liệu?" Từ Phu từ ngẩn ra, đột nhiên nghĩ tới điều gì, "Người là nói khối này nghe đồn bên trong khoáng thạch?"

"Chính là nó." Tinh Vũ con mắt híp lại, để lộ ra một đạo tinh quang, "Từ Phu từ ba người nhưng là vì nó mà đến?"

Từ Phu từ cùng Đại Thiết Chuy liếc mắt nhìn nhau. . . Tinh Vũ làm đến thời điểm, rõ ràng không nhìn thấy Đạo Chích, hiện tại nói như thế, hiển nhiên là đối với hành tung của bọn họ rõ như lòng bàn tay. . . Càng kiên liên bọn họ tới đây mục đích đều đoán được.

'Đứa bé này. . . Làm thật là có chút địa phương đáng sợ.' Từ Phu từ trong lòng bốc lên, trên mặt không chút biến sắc, "Thiếu chủ nếu biết chúng ta có ba người, cũng biết cái kia người thứ ba là ai?"

Từ Phu từ hỏi như vậy, vừa là đang xác định Tinh Vũ đối với bọn họ hiểu rõ trình độ, cũng là ở dành cho Tinh Vũ một cái 'Nhắc nhở'. Có trộm vương chi vương ở, khối này khoáng thạch chẳng lẽ còn gặp rơi vào nhà khác bàn tay sao?

Tinh Vũ nhưng nở nụ cười, "Ta tới đây mục đích thứ hai, chính là muốn muốn khuyên hai vị. . . Vẫn là chăm sóc vị kia đồng bạn tốt, này một khối khoáng thạch, hẳn nhưng là ăn trộm không được."

"Ồ?"

Tinh Vũ phía sau hai bước nơi, đột nhiên hiện ra một bóng người, "Ta vì sao ăn trộm không được?"

Hầu như là đồng thời, còn ở Từ Phu từ trước bàn Hắc kiếm biến mất, bị Tinh Vũ nắm trong tay chỉ về phía sau. . . Chính đang người kia cổ phía dưới. Này cả kinh biến, thực sự để Từ Phu từ, Đại Thiết Chuy, còn có vừa hiện thân người thứ ba lộ ra kinh ngạc bên dưới. Đặc biệt là cái kia người thứ ba,

hắn lúc này đang có chút dương dương tự đắc địa xoa eo, một bộ nhàn nhả tư thái.

"Kính công thật không có nghĩa là võ công được, người tốt nhất không nên như vậy từ đột nhiên đứng ở sau lưng ta." Tinh Vũ thu kiếm sau, lạnh nhạt nói, "Kiếm của ta có thể lần sau thì sẽ về phía trước nhiều đưa ra một tác."

CONVERTER: Assassin^{God} 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Ta muốn lấy chi ai dám ngăn trở?

"Tiểu tử này. . ."

Đạo Chích trong lòng nói thầm, "Ta vừa mới cho dù cũng không hề thật lòng, hắn lại có thể vùng kiếm đuổi tới tốc độ của ta, so với ta tưởng tượng còn lợi hại hơn. Hơn nữa. . ." hắn lau lau rồi một hồi cái trán chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, "Hắn dĩ nhiên thật sự động sát khí."

Hắn trộm cắp nhiều năm, bị người đuổi giết vô số lần, cảm thụ quá biết bao nhiêu sát khí. Thế nhưng, dường như đêm nay như vậy cô động sát khí, thật vẫn là lần thứ nhất gặp phải. Phảng phất sát khí kia so với lúc trước gần kề ở hắn yết hầu nơi Hắc kiếm, còn muốn làm đến sắc bén mà khiến người ta ngột thở.

Có điều, hắn cũng là từng va chạm xã hội người, nếu thật sự là một lần sát khí liền đem hắn dọa ngã, hắn cũng không cách nào xông ra cái kia trộm vương chi vương tên gọi. Tinh Vũ lời nói hắn nghe vào tai một bên, nhưng là cười hi hi, vèo một thanh âm vang lên đã từ Tinh Vũ sau lưng đi tới bàn mặt khác khoanh chân ngồi xuống. Một bên vì chính mình rót chén trà, một bên lần thứ hai hỏi Tinh Vũ nói:

"Người còn chưa nói, ta vì sao ăn trộm không được?"

Hiển nhiên, hắn không đề cập tới vừa bị kiếm chỉ một chuyện, chính là muốn liền như vậy bỏ qua. Đây cũng không là một loại chịu thua, cũng là bởi vì hắn cũng không muốn cùng Tinh Vũ đem quan hệ lập tức làm căng.

Ngồi ở Tinh Vũ đối diện Từ Phu tử vào lúc này cũng tỉnh táo lại. Xuyên thấu qua Tinh Vũ nho nhỏ thân thể, hướng về phía sau hắn ngồi xếp bằng Đại Thiết Chuy liếc mắt nhìn. . . Quả thấy người sau trên mặt xuất hiện mấy phần không tự nhiên về mặt.

Như đơn ti khí lực, Từ Phu tử chưa thân thấy, không tốt phán đoán hai người ai thua ai thắng. Nhưng liền vừa một chiêu kiếm nhìn thấy. . . Rõ ràng nặng vô cùng, xuất ra lại là cấp tốc như vậy, một mực vô thanh vô tức; sức mạnh cũng nắm tương đối tốt, đột nhiên ngừng bên dưới càng không một chút rung động. . . Đây ở sử dụng kiếm trên chính là một cảnh giới cao thâm.

Từ Phu tử suy đoán, nhất lưu sử dụng kiếm cao thủ bên dưới, e sợ đã rất khó tìm đến có thể cùng Tinh Vũ đánh đồng với nhau người. Đại Thiết Chuy nếu là cùng hắn giao thủ, thua nhiều thắng thiếu.

Đại Thiết Chuy chính mình tối biết mình cân lượng, rõ ràng liền cũng nhìn ra rồi điểm này. Chỉ là, hắn thiên tính liền không phải biết khó mà lui người. Đây tỷ thí ý nghĩ, hắn còn không hề từ bỏ.

Tinh Vũ xem xét mắt Đạo Chích, cười nhạt nói: "Các người hôm nay không cũng tận mắt nhìn thấy cái kia nước Tàn các phái viên sao?"

Hắn nhắc lên cái này, càng làm cho Từ Phu tử trong lòng kinh nghi, đến cùng là gì lúc bị đối phương đặt ở trong mắt. Không biết, Tinh Vũ này nhưng là có ý định mà vì là. Lúc trước Từ Phu tử mô dạng sớm bị hắn đặt ở trong mắt, lần này, chính là muốn tiêu trừ hắn tất cả suy đoán, để hắn liền đem hai phe gặp gỡ xem là là một lần đúng dịp.

Đương nhiên, muốn đạt thành điểm này, còn cần không biết sự tình bắt đầu chưa Đạo Chích 'Hỗ trợ' .

"Cái kia lúc trước nhai đối diện quả nhiên là người." Đạo Chích sờ sờ cằm, con mắt hơi nghiêng, hỏi: "Lẽ nào, còn cùng này nước Tần các phái viên có quan hệ?"

Từ Phu từ nghe Đạo Chích nửa câu đầu, trong mắt xuất hiện một tia hỗn loạn. Hắn biết trước mắt muốn nói sự tình tương đối trọng yếu. . . Hơn nữa, cũng không thể ngay trước mặt người ta, biểu thị ra bản thân đối với người ta từng có hoài nghi chứ? Hắn quyết định chờ một lát Tinh Vũ đi rồi, lại cẩn thận hỏi một chút Đạo Chích, đến tột cùng chính là cái gì mới rồi khỏi này nửa ngày.

Về mặt của hắn tất nhiên là bị Tinh Vũ nắm giữ được, Tinh Vũ không chút biến sắc địa tiếp tục cùng Đạo Chích nói rằng:

"Hiện nay thiên hạ bá đạo, đồng thời có năng lực bá đạo người, không gì bằng Tần vương Doanh Chính. Người định làm mục tiêu khỏi này khoáng thạch, liền vào hắn mắt. . . Hắn muốn, Yên vương dám không cho?"

"Nguyên lai, cái kia các phái viên càng là vì thế mà tới." Từ Phu từ nhú mày lên.

Ba người bọn họ đang nhìn đến nước Tần các phái viên lúc, đều tiến hành suy đoán, thực sự là không nghĩ tới, đường đường một cái vương sẽ vì một khối khoáng thạch phái đặc phái viên. Từ Phu từ càng thêm cảm thấy đáng tiếc, như mất đi cái kia quý trọng khoáng thạch, liền mất đi một lần rèn đúc ra thiên hạ danh kiếm cơ hội. Chỉ là, đem cướp đoạt, khủng Doanh Chính lại mượn cơ hội làm khó dễ với Yên quốc. Hắn đã đánh hạ Hàn, Triệu, Ngụy tam quốc, thực là lúc này thiên hạ to lớn nhất ranh giới, thực lực vương.

"Này Doanh Chính thực sự là khinh người quá đáng!" Đại Thiết Chuy giọng ồm ồm địa hừ một tiếng, không biết nghĩ đến cái gì, lại lắc đầu thờ dài lên. Tinh Vũ suy đoán, hắn ước lượng chính là khí này Yên quốc Vương tộc không tranh đi.

Đạo Chích bỗng nhiên hắc bắt đầu cười hắc hắc, "Nguyên lai người đánh cho là như vậy chủ ý, ta toàn đều hiểu."

Đại Thiết Chuy cùng Từ Phu từ nhìn về phía hắn, mà Tinh Vũ vền vền cười không nói, nâng chung trà lên từ từ uống lên. . . Khách sạn này phổ thông trà loại, có thể nào cùng hắn trong ngày thường uống so với, có lúc nhưng là vì tăng cường mấy phần thần bí thời.

Từ Phu từ liếc nhìn Tinh Vũ, đối với hắn trấn định, trong lòng đánh giá có gia, lại không nhịn được hỏi:

"Tiểu Chích, người đều hiểu cái gì?"

"Tên tiểu tử này, ạch. . ." Hắn vốn là tùy ý dùng ngón tay chỉ chỉ Tinh Vũ, lại bị Tinh Vũ ngầm có ý cảnh cáo địa trừng một chút, không khỏi vội vã thu ngón tay về, "Thiết, hẹp hòi!" Nhỏ giọng thăm thi cú, nói tiếp: "Hắn là muốn ở giữa đạo cướp nước Tần các phái viên, như vậy, không mượn đến cái kia khoáng thạch sao? Chỉ là, ta vẫn không hiểu, tại sao ta liền ăn trộm không được?"

Cái kia khoáng thạch ở nước Tần nhân thủ bên trong, hắn có năng lực tự thích hợp. Coi như là bị Tinh Vũ phái người trước một bước cướp, hắn cũng có thể mang chi từ Tinh Vũ nơi đó trộm đi. Hắn là trộm vương chi vương, tự tin thiên hạ không có cái gì hắn ăn trộm không tới đồ vật. Ăn trộm không được, cũng thật là lần đầu tiên nghe người như thế nói với hắn.

"Đừng rồi!" Đại Thiết Chuy tả Boxing bàn tay phải, phát sinh thanh âm vang dội, "Tiểu Chích, người đừng nha tin hắn, nhất định phải đem khỏi này cái gì tảng đá vụn cho trộm đến. Đừng rồi, muốn ở nước Tần các phái viên ra này Yên quốc cảnh nội thời điểm lại ăn trộm."

"Ta tự nhiên biết điểm này, người không cần. . ." Đạo Chích lời nói ở đây ngừng lại, trong lòng giật mình, ngờ vực mà liếc nhìn Tinh Vũ, "Lẽ nào, người dĩ nhiên là muốn ở Yên quốc cảnh nội cướp khỏi này khoáng thạch?"

Như vậy, khỏi này khoáng thạch liền trở thành nước Tần đối với Yên quốc động vô có, thật là phòng tay đồ vật. Hắn Đạo Chích nếu như trộm đi, ngày sau nhưng là khó có thể nói rõ ràng, thậm chí khả năng vì là Mặc gia đưa tới người trong thiên hạ chỉ trích. . . Hắn xác thực ăn trộm không được, cho dù là từ Tinh Vũ trong tay.

"Cái gì?" Đại Thiết Chuy vỗ đùi đứng lên, "Người nói cái gì?"

Hắn tuyệt đối không phải không hề nghe rõ, chỉ là quá khó có thể tin tưởng được. Không nói hắn, liền ngay cả cái kia khô gầy Từ Phu từ cũng đành chỉ vuốt râu động tác, ngờ ngác mà nhìn Tinh Vũ.

Đây chính là năng lực Yên quốc mang đến chiến tranh đại sự a! Hắn một cái 8 tuổi hài tử, đến tột cùng là nắm giữ như thế nào tâm, mới có thể kế hoạch đi ra? Đối mặt mấy trăm ngàn người sự sống còn, dùng cái gì còn có thể bình tĩnh như vậy địa uống trà?

Hắn lần đầu tiên trong đời cảm thấy có chút khủng bố, sau lưng cũng không khỏi thấp một chút.

Ngoại trừ Đại Thiết Chuy vù vù tiếng thờ dốc, trong phòng triệt để yên tĩnh lại. Mặc gia ba người ở ba phương hướng, như là nhìn quái vật bình thường mà nhìn Tinh Vũ.

"Thực sự là thất lễ ánh mắt." Tinh Vũ đặt chén trà xuống, híp mắt liếc nhìn Đạo Chích cùng Từ Phu từ, "Ta xác thực là muốn tại đây Yên quốc cảnh nội bắt khỏi này khoáng thạch, hơn nữa còn là phải đợi Yên vương đáp ứng đưa cho Tần vương sau khi."

"Người không thể như vậy làm!" Đại Thiết Chuy hai ba bước vượt qua khoảng cách đi tới bên cạnh bàn, ở bàn một bên khác nửa quỳ dưới, nghiêng thân

thẻ điện nói với Tinh Vũ.

"Tại sao không thẻ?" Tinh Vũ tuy là ngẩng đầu nhìn hấn, hai đối lập coi, khí thế của hấn trái lại áp bức hướng về Đại Thiết Chuy, "Ta hỏi ngươi, ta là người nước nào?"

"Chuyện này. . ."

Đại Thiết Chuy bị hỏi trụ. Từ Phu tử cùng Đạo Chích liếc nhìn nhau, cũng đều nghĩ ra đến. Trước mặt hải tử, có thể không phải là Sở quốc người sao? Yên quốc bên này sinh tử lại cùng hấn có quan hệ gì đâu? Tại đây Xuân Thu Chiến Quốc gần 500 năm trong dòng sông lịch sử, tương tự như vậy mặc kệ nước khác sinh tử ví dụ biết bao. Chính là này Yên quốc đại địa bên trên vương hầu tướng lĩnh, cũng khó có thể bảo đảm chưa từng làm hãm hại nước khác việc.

"Nếu là ra Yên quốc, tiến vào nước Tần cảnh nội động thủ. Xác thực, này Yên quốc liền có thể bỏ qua một bên can hệ. Nhưng là đây, thiên hạ đều biết ta muốn lấy chi, Tần vương gặp hoài nghi ai? Tất là Sở quốc không thể nghi ngờ." Tinh Vũ nhìn về phía mặt lộ vẻ kinh ngạc Đạo Chích, cười lạnh nói: "Ngươi tựa hồ cũng nghĩ đến chứ? Không sai, không chỉ có là tại đây Yên quốc cảnh nội, chính là ra này Yên quốc tiến vào nước Tần, khối này khoáng thạch ngươi cũng ăn trộm không được."

Hấn lại quay đầu nhìn về phía Từ Phu tử, "Các ngươi không có cách nào bắt được khối này khoáng thạch, nhưng ta có thể."

"Nhưng là, ngươi cho dù tại đây Yên quốc cảnh nội đem cướp đi, Doanh Chính không phải là sẽ biết là ngươi động đắc thủ?" Từ Phu tử vuốt mấy lần dưới hàm ba tác con dê giống như râu bạc trắng, "Hấn vẫn như cũ gặp ghen hận cùng ngươi, điều này cũng cùng ngươi Sở quốc bất lợi."

Đại Thiết Chuy không quen động não, nghe vậy không khỏi lộ ra mấy phần sắc mặt vui mừng, liều mạng mà gạt đầu.

Tinh Vũ cảm thấy buồn cười, liếc nhìn hấn một chút, hỏi ngược lại Từ Phu tử nói: "Sở quốc cùng nước Tần, có thể tương dung?"

"Chuyện này. . ." Từ Phu tử lộ ra vẻ khó khăn, một hồi lâu sau lắc lắc đầu.

"Doanh Chính có muốn diệt vong Sở quốc chi tâm, có thể gặp thay đổi?" Tinh Vũ lại hỏi.

Từ Phu tử lần thứ hai lắc lắc đầu.

"Như vậy, ta hộ vệ Sở quốc Hạng thị bộ tộc, liền trước sau là cái đinh trong mắt của hấn, nhưng đối với?" Tinh Vũ hỏi lại.

Từ Phu tử trầm mặc trụ.

"Như vậy, ta tại sao còn muốn làm chút để hấn thoả mãn sự tình đây?" Tinh Vũ than lại tay, nói rằng.

Câu này cú đều là không cách nào phân bác lời nói. Từ Phu tử định nhãn liếc nhìn Tinh Vũ, rất khó tưởng tượng hấn còn chỉ là một cái 8 tuổi hải tử. Đến cùng, phải làm sao mới có thể nuôi dưỡng được như thế ưu tú hải đồng?

'Hạng thị bộ tộc ở tại trong tay, e sợ không thể đo lường.' trong lòng hấn rơi xuống cái kết luận này.

Đại Thiết Chuy nhưng có chút không cam lòng. Cảm lấy trực lóc trán, vẫn đúng là bị hấn lấy ra đến. . . Khắc, là nghĩ ra được một ý kiến.

"Ngươi vẫn là không muốn như vậy làm tốt." Hấn giả bộ trấn định mà nhấc lên cằm, cao ngạo nói: "Từ Phu tử là chúng ta Mặc gia người, chúng ta đề xướng kiềm yếu bình sinh, người trong thiên hạ người bình đẳng, có thể không phân hấn cái gì Yên quốc cùng Sở quốc. Như ngươi vậy không đem Yên quốc người đề vào trong mắt, chính là cùng chúng ta Mặc gia tư tưởng phản lại, hấn mới sẽ không vì ngươi đức kiếm"

Đạo Chích kinh ngạc mà liếc nhìn Đại Thiết Chuy, thầm nghĩ, chẳng lẽ cái tên này đột nhiên khai khiếu?

Từ Phu tử cũng rõ ràng Đại Thiết Chuy muốn nói điều gì. Hấn tuần hoàn Mặc gia tư tưởng, không vì là Tinh Vũ đức kiếm, như vậy Tinh Vũ đoạt cái kia khoáng thạch cũng vô dụng. Tuy rằng cảm thấy có chút đáng tiếc, Từ Phu tử vẫn là im lặng không lên tiếng, xem như là đồng ý Đại Thiết Chuy. . . Thân là Mặc gia đệ tử, tự nhiên không thể vì phạm tổ sư gia tư tưởng.

Tinh Vũ liếc mắt nhìn liếc mắt một cái Đại Thiết Chuy, mắt cười nói: "Chẳng lẽ. . . Ngươi thật sự coi ta tìm đến Từ Phu tử đức kiếm, là ở thỉnh cầu sao?"

"Lẽ nào ngươi còn muốn mệnh lệnh?" Đại Thiết Chuy mũi phảng phất đều phun ra bạch khí, dường như một con nổi giận bò đực giống như vậy, mắt to như chuông đồng một phòng lên, "Ta Mặc gia có thể không sợ ngươi này cái gì Hạng gia thiếu chủ."

Tinh Vũ cười lạnh một tiếng, dựng thẳng lên một ngón tay, "Đây chỉ là một vụ giao dịch! Ta cung cấp một cái rèn đức danh kiếm cơ hội cho hấn, mà hấn vì ta tạo một cái danh kiếm. Ở hấn tiếp ta khoáng thạch thời gian, chính là hấn được thù lao ngày. Chi đến thế mà thôi, chúng ta ai cũng không nợ ai. Như không muốn, giao dịch liền như vậy thủ tiêu, thiên hạ này lẽ nào còn không ai có thể chế tạo danh kiếm sao?"

Tinh Vũ đứng lên, đem cái kia Hắc kiếm quán lấy vải lưng ở phía sau, đi ra cửa. Sắp sửa khi ra cửa, hấn vẫn chưa quay đầu lại, nhưng đối với có chút do dự Từ Phu tử nói rằng:

"Khoáng thạch, mặc kệ ngươi có đáp ứng hay không, ta đều lấy định. Vì là không vì ta đức kiếm, ngươi có thể cần thận mà châm chước suy tính một

chút. Nếu như đồng ý, ta hi vọng người có thể càng thêm địa để tâm một ít. Mặt khác, muốn muốn ngăn cản ta lời nói cũng có thể thử một lần. Chư tử bách gia, Mặc gia cùng nho gia cùng tồn tại dẫn đầu, ta cũng muốn nhìn một chút vững nước này sâu bao nhiêu. Cáo từ!"

Hắn mở cửa, tuy là thân thể nhỏ nhỏ, nhưng là ngẩng đầu nhanh chân đi ra.

CONVERTER: 刺客God 多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Tranh đấu bố trí

Bên trong gian phòng ba người nhiếp với Tinh Vũ khí phách, ở hắn đi ra ngoài một lát sau, vẫn là nhìn cửa không cách nào ngôn ngữ.

Một lúc lâu, "Tiểu tử này vừa còn nói Doanh Chính bá đạo nhất, hắn nhưng phải trắng trợn cướp đoạt Doanh Chính muốn được đồ vật. . ." Đạo Chính lắc lắc đầu, "Thật không biết hắn ngoài miệng như vậy nói, trong lòng lại có mấy phần là như vậy cho rằng." Hắn suy nghĩ một chút, chính mình lại nhún vai một cái, "Không chừng hắn so với Doanh Chính còn bá đạo." Đây câu cuối cùng nhưng là chuyện cười cư hơn nhiều.

Đại Thiết Chuy ngư tròng mắt, hừ một tiếng, không phục thô thanh nói rằng: "Ta nhìn hắn chính là một cái hung hăng tiểu quý đầu. Chúng ta Cự tử vô công rõ ràng ở trên hắn, cũng xưa nay chưa từng xem hắn như vậy không coi ai ra gì."

"Tuy rằng như vậy, người này cũng không thể coi khinh." Từ Phu tử đuổi chòm râu nói rằng: "Hắn dám chính diện khiêu chiến Doanh Chính, để Doanh Chính ghi nhớ trên hắn, thiên hạ này có thể làm như thế đến tuy nhiên không nhiều. . . Huống hồ, hắn mới 8 tuổi."

Theo đạo lý tới nói, 8 tuổi nên vẫn là không hiểu sự tuổi. Nhưng kim Thiên Tinh vũ biểu hiện. . . Từ Phu tử hồi tưởng lại, chính mình tựa hồ có đến vài lần bởi vì lời nói của hắn cứ chỉ mà co rút lại trái tim. Có thể chỉ dựa vào một lần gặp gỡ, để lại cho hắn sâu sắc như vậy ấn tượng người, hắn sống 60 dư tải, cũng chưa từng gặp phải mấy cái. Đặc biệt là theo tuổi tác tăng lớn, từng trải tăng cường, những năm này rõ ràng tâm tình đều không thể nào gọn sóng tới.

Lời nói của hắn để hai người khác cũng đều trầm mặc gật gật đầu.

"Như vậy, hắn cuối cùng câu nói kia, muốn ứng đối như thế nào?" Một lát sau, Đạo Chính sao hai tay hỏi.

"Còn có thể làm sao?" Đại Thiết Chuy vừa nghe liền tinh thần tỉnh táo, "Cái kia có thể tính là chính diện đối với Mặc gia khiêu chiến, thân là Mặc gia đệ tử, chúng ta làm sao có thể nhát gan bắt chiến?" Con mắt của hắn tuần tuần ở Đạo Chính cùng Từ Phu tử trên mặt. Đạo Chính hiển nhiên cũng là tán thành điểm này, không khỏi theo hắn đồng thời nhìn về phía Từ Phu tử.

Lão thành chút Từ Phu tử loát cần lắc lắc đầu, "Trước mắt, Cự tử cũng không ở nơi này, chính là ba người chúng ta đầu lĩnh quyết định. Hai người các người nếu đồng ý, ta phản đối cũng là vô hiệu. Có điều, ta phải nhắc nhở các người, đặc biệt là Đại Thiết Chuy. . . Mục đích của chúng ta, từ trên căn bản từ nói có thể cũng không phải cùng hắn chiến đấu, mà là ngăn cản hắn được khối này khoáng thạch. . . Đây mới là hắn đối với chúng ta dưới chiến thư."

Sự tình làm sao sẽ phát triển đến nước này, Từ Phu tử muốn phá da đầu cũng nghĩ không thông. Có điều, hắn giải một chút Tinh Vũ tính cách sau khi, có thể khẳng định hắn như thế làm có mục đích nào đó. Không bằng tạm thời theo ý nghĩ của hắn, nhìn hắn đến cùng vì cái gì khiêu chiến Mặc gia đi.

"Ta biết." Nghe xong Từ Phu tử, Đại Thiết Chuy lắc lư đầu vênh vào nói: "Ta chính là không ưa hắn cái kia xú thí đáng về, lần này. . . Tiểu Chích, ta hai cái cần phải phá hoại kế hoạch của hắn, nhìn hắn là cái như thế nào không cao hứng pháp."

"Khà khà. . ." Đạo Chính cười đến không có ý tốt, "Người nói tựa hồ rất thú vị."

Hai người tràn đầy phấn khởi địa bắt đầu kế hoạch lên. Ở một bên Từ Phu từ nhìn ra trong lòng vô cùng quái lạ. . . Mặc giả hai đại đầu lĩnh xì xào bàn tán, liền vì tính toán một cái 8 tuổi hài tử. . . Thật muốn truyền đi, này mặt đều có thể ném đến bà ngoại nhà đi.

Hắn mấy lần há mồm, chung quy là một câu nói cũng không nói được. Đứng lên đi ra ngoài, nghĩ thầm nhắm mắt làm ngơ tốt.

"Từ Phu từ, ngươi đây là muốn đi nơi nào?" Đại Thiết Chuy hỏi, hắn nói thế nào cũng có bảo vệ vị này lão đức kiểm soát chức trách ở.

"Ăn cơm." Từ Phu từ vui mừng, giờ khắc này còn có này một loại cái cơ thật hay.

"A, ngươi nói chuyện, ta còn thực sự là có chút đói bụng." Đại Thiết Chuy nuốt cái bụng nói rằng, "Đi, tiểu Chích, cùng nhau ăn cơm đi." Từ tiến vào Yên quốc sau khi, hắn đều không có cái gì khẩu vị, thậm chí cũng không có tính thần gì. Nhưng hiện tại thì lại khác, thần kỳ bình thường địa khôi phục lại.

Có tinh thần, tự nhiên cũng có khẩu vị.

Từ Phu từ khoe miệng co rúm đến mấy lần. Có chút không chịu nhận hắn cũng không quay đầu lại, mở cửa đi ra ngoài. . . Sau lưng theo còn đang lặng lẽ nói gì đó Đạo Chích cùng Đại Thiết Chuy.

Khách sạn này dưới lầu phòng khách bố trí dường như quán rượu giống như vậy, với trung gian quá đạo hai bên đỡ lấy cao ở mặt đất làm bằng gỗ hình chữ nhật bình đài. Tại đây bên trên đều đều bày ra một chút ải bàn, bên cạnh thả trên mấy cái cái đệm, các khách nhân là có thể ở đây uống rượu đồ ăn.

Lúc này chính là bữa tối thời gian, ba người xuống lầu lúc, liền thấy đã có thật nhiều người an vị. Chén quang đan xen, ngược lại cũng náo nhiệt phi thường. Trong quán đông nghịt thấy bọn họ liền tiến lên đón. Dẫn ba người đi tới một chỗ không người bên cạnh bàn ngồi xuống, chờ ba người điểm rượu thức ăn sau khi vừa mới rời đi.

"Nói rõ trước, ở đây cũng đừng nói sự kiện kia." Từ Phu từ thấy hai người lại muốn há mồm nói cái gì, không khỏi trước tiên đánh dự phòng châm, "Cẩn thận tai vách mạch rừng."

Đại Thiết Chuy trên mặt hưng phấn vẻ mặt ngưng trệ trụ, Đạo Chích thì lại nhún vai một cái. Từ Phu từ trong lòng thoả mãn, vuốt râu, không được dấu vết nở nụ cười. . . Bọn họ bên này mới vừa yên tĩnh lại, bên một bên tiếng nói liền truyền tới.

"Lý huynh, ngươi mới vừa từ bên ngoài trở về, cũng biết này trên đường tại sao lại có nhiều như vậy binh mã?" Một người tuổi còn trẻ nam tử hỏi.

"Chu huynh, ngươi có chỗ không biết, này Phi Tuyết Các nổi danh nhất Tuyết Cơ tiểu thư không gặp." Tên còn lại nói tới chỗ này dừng lại một chút, hướng bốn phía nhìn một chút, nhẹ giọng lại nói: "Nghe nói, là ở nhận được đại vương chiếu thư sau khi đột nhiên không gặp. . . Này trên đường binh mã chính là đang tìm nàng. . . Đã có nửa canh giờ, phỏng chừng còn không có tìm được."

"Ồ?" Cái kia họ Lý thanh niên hứng thú, "Chu huynh có thể hay không lại nói đến tí mi chút."

"Khà khà, " cái kia họ Chu nam tử mang theo châm chọc tâm ý cười lạnh một tiếng, "Này còn có cái gì tốt nói, còn chưa là chúng ta vị kia đại vương muốn lấy lòng nước Tần sứ thần, để Tuyết Cơ tiểu thư đi cho bọn họ khiêu vũ trợ hứng. Ta xem, Tuyết Cơ tiểu thư định là đào tẩu. . . Hi vọng nàng thật sự có thể bình an tránh thoát những này lũng bắt đi."

"Ai, chúng ta đại vương thực sự là. . ." Họ Lý thanh niên thờ dài một tiếng, làm như muốn chuyển đổi tâm tình bình thường nâng chén nói: "Không nói, Chu huynh, ta mời ngươi một chén."

"Lý huynh xin mời." Hai người từng người mẫn ảm.

Đạo Chích ba người đem những câu nói này đều nghe vào trong tai. Đại Thiết Chuy vẻ mặt lần thứ hai tối tăm đi, phảng phất lại trở về trước như vậy. Đạo Chích con ngươi đảo một vòng, nhỏ giọng đối với hai người nói rằng:

"Ta ngày hôm nay gặp phải một người, tự cũng là cái kia Phi Tuyết Các, còn khả năng chính là Cự tử sắp xếp chúng ta tìm đến người."

"Đúng rồi, tiểu Chích, ngươi ngày hôm nay đột nhiên rời đi, đến cùng phát sinh gì đó, theo chúng ta từ từ nói nói." Từ Phu từ nhớ tới đến, đối với Tinh Vũ, hắn còn hơi nghi hoặc một chút không rõ địa phương.

Sở quốc Hạng thị bộ tộc, tự nhiên là bảy thủ đô không xa lạ gì. Chỉ là, chưa từng nghe nói ở Sở quốc ở ngoài, còn có to lớn thế lực cùng không lồ mạng lưới tình báo. Nhưng mà, nếu là không có những này, Hạng thị thiếu chủ tại đây Yên đô khắp nơi chiếm cứ chủ động, dựa vào lại là cái gì?

"Ừm." Đạo Chích gật đầu, "Ở nước Tần các phái viên đến thời điểm. . ."

Bên này Đạo Chích miệng liên tục, lại nói Tinh Vũ tự rời đi khách sạn này sau khi, cũng đem trên đường có thêm tên lính đều đặt ở trong mắt. Cố gắng là bọn họ giờ khắc này lũng bất chính là Tuyết Nữ, hay là người sắc trời đã tối. . . Tinh Vũ như vậy đường hoàng từ bên cạnh bọn họ đi qua, cũng không có người hỏi thăm. Đi ngang qua chính nhai sau khi, đi tới một cái chật hẹp chút hẻm nhỏ, che lại khăn che mặt Lady đang đợi hắn.

"Tuyết Nữ nơi đó đều an bài xong sao?" Hắn hỏi.

"Đúng, có hai tên vệ đội tỷ muội bồi tiếp nàng." Lady nói rằng: "Các nàng đều rất trẻ trung, ta phải bàn giao các nàng ra về hầu gái, đồng thời không cần

nhieu mieng."

"Ừm." Tinh Vũ hài lòng gật gật đầu, toại đem vừa cùng Mặc gia ba người trong lúc đó chuyện đã xảy ra đều nói cho nàng, đồng thời khác nói rằng: "Ta trước kia vẫn chưa ngờ tới ba người bọn họ sẽ đến. . . Kế hoạch làm chút điều chỉnh, khoáng thạch do ta đêm nay tự mình đi lấy. Bằng không, nhưng là sẽ để ta ngày hôm nay xây dựng thần bí giảm đi."

Hạng thị bộ tộc ở bên ngoài đến cùng có hay không thế lực. . . Theo đạo lý tôi nói, mọi người đều sẽ cho rằng hãn người thiếu chủ này có thể ở Yên đồ bình yên vô sự, tất nhiên lại gần thế lực to lớn chống đỡ; thế nhưng, có như vậy thế lực, vì sao còn muốn đích thân mạo hiểm tới lấy cái kia khoáng thạch? Tinh Vũ chính là muốn làm cho đối phương hoàn toàn không tìm được manh mối.

Không biết mới đáng sợ nhất!

"Chủ nhân, ta có chút không rõ." Lady nghi ngờ nói: "Chủ nhân không phải ngày sau muốn mượn dùng Mặc gia sức mạnh sao? Vì sao hiện tại trái lại chủ động khiêu khích bọn họ? Nếu là đem quan hệ làm căng, chẳng phải là. . ."

"Động tác này chính là vì sau đó có thể càng tốt mà dùng đến sức mạnh của bọn họ." Tinh Vũ cười cợt, "Mặc gia cùng nho gia chính là đương đại mạnh nhất hai cái lưu phái, môn hạ đệ tử đông đảo, cao thủ có thể vô số người. . . Đối mặt như vậy quái vật khổng lồ, như cũng không đủ tư bản, chỉ có thể bị bọn họ coi khinh mà thôi. Ta ngày hôm nay chính là muốn mượn cơ kinh sợ một hồi Mặc gia, để bọn họ ở ngày sau đối mặt ta thời điểm, xem là chính là mình hữu mà không phải dựa vào."

Từ Phu tử nghĩ như thế nào, Tinh Vũ không biết, nhưng hãn biết Đại Thiết Chuy cùng Đạo Chích nhất định sẽ đỡ lấy hãn chiến thư. Chỉ cần bọn họ ứng chiến, mục đích của hãn liền có thể đạt đến.

Lady gật gật đầu, "Vậy ta đem ẩn náu khoáng thạch nơi đó thảo đồ vẽ cho chủ nhân được rồi." Nàng ngồi xổm người xuống, dùng dao trên đất phác họa ra một chỗ hình đồ, "Cái kia khoáng thạch vẫn cứ sắp xếp ở Nhạn Xuân Quân quý phủ. . . Nơi đó hiện tại bố trí rất nhiều binh mã." Nàng chỉ điểm các nơi có gì đó cơ quan hoặc là có bao nhiêu người thủ vệ, lúc nào thay ca, lại là làm sao tiến vào tốt.

Tinh Vũ tuy rằng có lắng nghe vạn vật tiếng như vậy tiện lợi năng lực, nhưng là cũng không có ngăn cản Lady. . . Thậm chí không có nhắc nhở nàng điểm này. Tiếp thu quan tâm, lĩnh hội trong đó ám áp, nhưng là một loại hết sức thoải mái hưởng thụ.

Lady nói xong, chờ Tinh Vũ sau khi gật đầu, lại sẽ cái kia thảo đồ cắt nát.

"Chủ nhân, ta này liền trở về, làm tốt người làm cái tiếp ứng." Nàng đứng lên sau nói rằng.

Nàng dùng chính mình dịch dung năng lực, giết cái kia quân giáo khoáng thạch một tên nhân viên phụ trách, đồng thời nguy trang hãn dáng vẻ. Cái kia khoáng thạch, kỳ thực đã như cùng nàng vật trong túi.

"Ừm." Tinh Vũ lười tay của nàng hôn một hồi, "Nếu như chúng ta xảy ra chiến đấu, người có thể nhận xuống đừng ra tay nha!"

"Biết rồi." Lady làm bầm, "Người ta lại không phải là trẻ con."

Chờ Tinh Vũ buông tay ra, nàng liền muốn xoay người tập trung vào hắc ám. . . Bước chân ngừng một chút, ở Tinh Vũ kinh ngạc bên trong, quay đầu lại ở trên trán của hãn hôn môi, dặn dò:

"Chủ nhân, phải cẩn thận chút, đừng bị thương. . . Lady sẽ đau lòng."

CONVERTER: ๔AssassinGod๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Lén vào Vương phủ

Yến đô, đêm đó giờ hội, phồn bản bụi cả ngày người đại thể đã an giấc. Trên đường còn đi tới đi lui, nhiều là chút người trong giang hồ cùng với Yến quốc tuần tra quân sĩ. Yến chỉ là nước nhỏ, không muốn bởi vì hạn lúc giới nghiêm đắc tội các quốc gia kiếm sĩ. Hơn nữa, từ mấy ngày trước đây mỗi đêm liên tiếp phát sinh xung đột đến xem, giới nghiêm phòng chừng hiệu quả cũng không lớn.

Có điều, có một ít khu vực nhưng là ngoại lệ. Mỗi làm màn đêm buông xuống sau khi, tuần tra vệ binh tăng cường không nói, còn có thể cầm chỉ người bình thường tiếp cận. Những này khu vực tập trung ở Yến đô đường trung trực trên, chính là Yến quốc Vương tộc môn cùng với trọng yếu đại thần chỗ ở. . . Trong đó liền có Nhạn Xuân Quân Vương phủ.

Nương tựa ánh trăng chiếu mình, mùi vị lạnh lạnh phô tát một chỗ rộng rãi con đường lớn bằng đá trên, bốn tên nam mầu trọng giáp binh sĩ đạp lên chính tề bước tiến cánh quân thông qua. Con mắt của bọn họ thỉnh thoảng thì sẽ nhìn về phía những người chiếu không tới ánh Trăng bóng tối nơi, nỗ lực tìm ra bất kỳ cái gì muốn ăn giấu phần tử bất hợp pháp.

Chờ bọn hấn sau khi thông qua, một cái bề rộng chừng hai mét hắc ám đường tắt bên trong, từ từ đi ra ba người.

"Nhạn Xuân Quân Vương phủ, chính là chỗ đó sao?" Một người trong đó rõ ràng đề thấp âm thanh hỏi.

Ngữ khí của hấn thoáng lấu lỉnh, vốc người gầy gò, hai tay xoa eo chính nhìn vừa cái kia bốn tên lính đi tới phương hướng. . . Ở nơi đó, có một chỗ không lồ quần thể kiến trúc, chỉ là ngoại vi tường vây liền so với ba người vị trí đoạn đường hai tầng kiến trúc cao. Hơn nữa, mỗi cách một khoảng cách, càng có một toà vọng lâu thức kiến trúc bất ngờ nổi lên với tường vây bên trên. Con mắt của hấn hơi híp lại, rất tốt nhãn lực sử dụng tới, rõ ràng liền nhìn thấy góc kia lầu bên trên có người đi tới đi lui, cảnh giới bốn phía.

Hấn bên cạnh người có một ở trần, công lấy chủy sắt bấp thịt trắng hấn, hầu như cao hấn một đầu, dày rộng hấn gấp đôi. Thỏ đàn giống như nắm đám thép nắm chặt, nghe vậy gật gật đầu, cũng không nói lời nào. Cặp kia mắt bò thẳng tắp địa nhìn chăm chăm cái kia kiến trúc, bên trong tràn ngập căm ghét.

Điều này hiển nhiên chính là Đạo Chích cùng Đại Thiết Chuy.

Hai người trải qua một ít hồi thăm, biết cái kia sắp sửa hiến cho Tần vương khoáng thạch, liền ẩn náu tại đây đã cố Nhạn Xuân Quân trong vương phủ. Hôm nay vốn là dự định trước tới thăm dò một hồi hư thực, không nghĩ tới gặp phải một người khác.

Đạo Chích vượt cảm suy nghĩ một chút, quay đầu lại nhìn về phía cái kia người thứ ba, hỏi: "Cao tiên sinh, người thật có thể xác định, hấn đêm nay nhất định sẽ tới sao?"

Nguyên bản lấy lạnh nhạt ánh mắt nhìn phía xa kiến trúc anh chàng đẹp trai, chậm rãi chuyển động cổ, cùng Đạo Chích đối diện cùng nhau.

"Không thể." Làm như một chữ quý như vàng mà nói rằng, âm thanh chính phù hợp khí chất của hấn, tuy lạnh lạnh nhưng lạnh lẽo.

Đạo Chích một cái lão đảo, khoe miệng co rút lại một hồi, "Người về mặt như thế đến đùa giỡn, thực sự là không một chút nào thích hợp."

"Ta không có đùa giỡn." Một thân màu trắng nho nhả tay áo lớn trường bãi trang phục, tay trái nhắc theo một thanh kiếm, được gọi là Cao tiên sinh hấn, về mặt hầu như sẽ không thay đổi giống như vậy, "Ta chỉ nói ta ở chỗ này chờ hấn, không nói hấn nhất định sẽ đến."

"Ha a. . ." Đạo Chích đầu vẫn là vô lực hướng phía dưới thùy đi, một bộ nhận ngã xuống về mặt, lại có chút khó có thể tin, "Mạo muội mà hỏi một câu, người lẽ nào dự định mỗi ngày ở chỗ này chờ?"

Cao Tiệm Ly cũng không trả lời câu nói này, con mắt cũng dời, tiếp tục nhìn về phía cái kia kiến trúc. Có điều, Đạo Chích đã chiếm được mình muốn đáp án. Hấn linh hoạt con người đảo một vòng, so với xấu xí thoáng đầy đặn đẹp để một tí tạo như thế trên mặt, xuất hiện một nụ cười.

"Khà khà, có thể nói một chút, đây là tại sao không?" Hấn bắt đầu thấy sang bắt quàng làm họ, "Ngược lại chúng ta lập tức chính là huynh đệ, không cần như thế khách khí rồi."

"Ta còn giống như không có đáp ứng. . . Gia nhập Mặc gia." Cao Tiệm Ly lạnh nhạt mà nói rằng.

"Ây. . ." Đạo Chích bị sắc một cái, dẫn tới Đại Thiết Chuy xi cười một tiếng. Đạo Chích cũng không tức giận, đồng thời không hề từ bỏ, "Đại ca người Kinh Kha đại hiệp, vậy cũng là chúng ta Mặc gia ghé gối nhân vật. Hơn nữa, người nếu là theo tên tiêu từ kia đi vào này Nhạn Xuân Quân Vương phủ. . . Mặc kệ chính là cái gì, đều sẽ phải chịu này Yến quốc truy nã. Nơi này người là không tiếp tục chờ được nữa, gia nhập Mặc gia, mọi người cùng nhau cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau không phải?"

Nghe Đạo Chích nhắc lên Kinh Kha, Cao Tiệm Ly lông mày hơi nhúc nhích một chút. Không biết có phải là bị này đánh động, hấn thu hồi nhìn kỹ phương xa tầm mắt. Dáng dấp như vậy lại trầm mặc một hồi, ngay ở Đạo Chích đều cho rằng hấn sẽ không nói thời điểm——

"Ta. . . Có chuyện muốn hướng về hấn xác nhận một hồi." Hấn nói rằng, "Ta không biết hấn đêm nay có đến hay không, nhưng hấn đêm nay gặp khả năng tới tính to lớn nhất."

"Cho nên nói, đây là tại sao vậy chứ?" Đạo Chích than lại tay, thâm nhủ trong lòng, "Này người nói chuyện chân thực là điều người khẩu vị."

"Người buổi chiều theo ta lâu như vậy, nên nhìn thấy, hẳn cùng một cô gái cùng nhau." Nếu mở ra cái đầu, Cao Tiệm Ly cứ việc trong lòng không thể nào muốn đàm luận, vẫn là tiếp tục nói, "Cô gái kia chính là Phi Tuyết Các Tuyết Cơ tiểu thư."

"Ồ?" Đạo Chích ngẩn ra, vuốt cằm nói rằng: "Hóa ra là nàng. . . Xem ra, nghe đồn chung quy là có chút khuyếch đại, ta xem dung mạo của nàng cũng chỉ là phổ thông mỹ mà thôi."

Đối với Cao Tiệm Ly muốn biểu đạt ý tứ, Đạo Chích đã rõ ràng. Tuyết Cơ hiện tại không gặp, lại là ở Yến vương rơi xuống chiếu thư yêu cầu đi vũ đạo tình huống. Từ buổi chiều lúc tiểu tử kia cùng nàng trong lúc đó thân mật, hai người quan hệ hiển nhiên không bình thường. Không chừng, Tuyết Cơ chính là bị tên tiểu tử kia đưa đi. Như vậy, hẳn thật là có khả năng đêm nay đến đây.

Nói đến, Đạo Chích ba người từng đối với Tinh Vũ tại sao vẫn lưu lại nơi này Yến đô cảm thấy vô cùng nghi hoặc. Hiện tại, nghe xong Cao Tiệm Ly, Đạo Chích có chút rõ ràng.

Lúc trước, Tinh Vũ lần thứ nhất hiện thân là ở Phi Tuyết Các, vậy hẳn là là đến xem Tuyết Cơ biểu diễn. Bằng không, hẳn không quan tâm do biết Nhạn Xuân Quân gặp đi nơi nào, sau đó chém giết trước mặt mọi người hẳn. Sau khi, hẳn cũng không thể trước đó đoán được Doanh Chính gặp đối với cái kia khoáng thạch cảm thấy hứng thú, mà lưu lại cái kia khoáng thạch cho đến hôm nay đều không lấy.

Cho tới nói ở nước Tần Hàm Dương nơi đó bố trí mật thám thăm dò Tần vương tin tức, này rất sớm mà liền bị ba người phủ định. Nếu như có thể làm được điểm này, dưới tay hẳn nên là nắm giữ sức mạnh khủng bố cỡ nào. . . Ba người đánh có chết cũng không tin.

Tuy rằng Đạo Chích đối với Cao Tiệm Ly muốn xác nhận chính là cái gì, hết sức cảm thấy hứng thú. Chỉ là, Cao Tiệm Ly biểu cảm trên gương mặt sáng tỏ nói cho hẳn, hẳn đã không muốn nói thêm xuống.

"Các người còn dự định đứng ở chỗ này bao lâu?" Đại Thiết Chuy lên tiếng nói, "Đợi tiếp nữa, lại gặp có tuần tra lại đây."

Đạo Chích vuốt cằm suy nghĩ một chút. . . Toàn bộ Nhạn Xuân Quân Vương phủ hiện đối xứng hình chữ nhật bố cục, tọa bắc triều nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam). Làm hình chữ nhật 'Rộng' hai mặt, một mặt là cửa chính, một tên là kỳ chủ lâu vị trí, hẳn là Nhạn Xuân Quân trong ngày thường nghỉ ngơi địa phương. . . Hai bên gặp nhau gần trăm mét. Cửa chính liền ở trước mắt, mà có người nói lâu chính bên kia đối mặt chính là một cái rộng rãi hồ.

Làm hình chữ nhật 'Trường' hai bên mỗi người có hai, ba toà vọng lâu, bên ngoài tường rào càng là có một mảnh bề rộng chừng mấy chục mét trống trải không che lấp bình địa.

Nói cách khác, có thể đột nhập Vương phủ kỳ thực chỉ có ba mặt. Từ cửa chính, từ cùng lâu chính vị trí khoảng cách cân nhắc cũng không lý tưởng. . . Ba người dù chưa thấy, nhưng có thể tưởng tượng như ở trong vương phủ, tất nhiên có từng tầng từng tầng dường như ứng thành giống như kết cấu cách trở. Đột phá độ khả thi chỉ có một cái, vậy thì là giống trống khua chiêng địa giết đi vào. . . Ba người vẫn không có tự tin như vậy, đồng thời cũng không cho là cái kia một người khác sẽ chọn làm như thế.

Như vậy, có thể làm chỗ đột phá chính là hai bên trái phải sao?

Đạo Chích nhìn về phía Vương phủ hai bên tường vây, "Tốt như vậy, ta cùng Cao tiên sinh một người giám thị một bên, Đại Thiết Chuy ở chính giữa. Nếu là phát hiện. . . Ô, đó là cái gì?"

Hắn nói được nửa câu đột nhiên gián đoạn, cũng giơ cánh tay lên hơi tà hướng lên trên chỉ về đằng trước.

Đại Thiết Chuy cùng Cao Tiệm Ly theo cánh tay của hắn nhìn sang, chỉ thấy ở Vương phủ mặt phía bắc trên bầu trời, xuất hiện một cái mông lung điểm sáng. Nó làm như theo gió chậm rãi từ mặt hồ một bên khác bỗng bành tới được, đồng thời còn đang kéo dài di động. Chiều khuyển hướng như thế, nó định có thể di động trải qua cái kia Vương phủ lâu chính bên trên.

"Này, chẳng lẽ là quỷ hỏa?" Đại Thiết Chuy dụi dụi con mắt, con mắt tròn lên như chuông đồng, một bộ khó có thể tin vẻ mặt.

"Khả khả, chúng ta Mặc gia tuy rằng có 'Minh quý' này một tư tưởng, nhưng ta không cho là đó là quỷ hỏa." Đạo Chích con mắt hí hí, "Người không cảm thấy nó xuất hiện quá trùng hợp sao?"

Đại Thiết Chuy cúi đầu nhìn hắn, "Người là nói. . . Là tên tiểu tử kia. . . Làm cho? Nhưng là, " hắn lại ngẩng đầu nhìn cái kia quang điểm, "Hắn, hẳn là làm sao làm đi ra?"

Vậy cũng là bay ở trên trời a!

"Không thể không nói, hẳn thật sự rất đáng gờm." Đạo Chích nói rằng: "Không thể đợi thêm! Tuy rằng không biết phương pháp, hẳn như vậy làm nhất định chính là tiến vào Vương phủ không thể nghi ngờ. Ta đi cho các người máy sản xuất biết. . . Thành thật mà nói, ta lần đầu cảm thấy đối mặt hắn, có chút không có lòng tin."

Hắn nói xong câu đó, vèo một thanh âm vang lên, đã thả người nhảy lên một chỗ mái hiên. Mượn lực sau khi, thân hình càng là hóa thành một đạo bóng đen lóe lên liền qua. Đại Thiết Chuy cùng Cao Tiệm Ly liếc mắt nhìn nhau, theo Đạo Chích phương hướng ly khai đuổi tới.

Lại nói một bên khác trên trời, Tinh Vũ trên người mặc dễ dàng cho hành động y phục dạ hành, tứ chi mở rộng, nằm thẳng ở một cái đường kính ước ở 2

mét hình tròn đèn Không Minh bên trên. Tuổi tác hắn còn nhỏ, chính là bỏ thêm cái kia Hắc kiếm, cũng vừa mới vừa mới cái đại nhân thể trọng, chính phù hợp này đèn Không Minh tải trọng đo. Dựa vào sức gió thúc đẩy, tốc độ tuy rằng chậm một chút, nhưng chính đang đến gần Vương phủ bầu trời.

Lại một lúc nữa, dựa vào lắng nghe vạn vật tiếng cảm nhận được lại thuận tiện là cái kia lầu chính vị trí. Hắn cũng lấy Hắc kiếm, nhưng người nhẹ như nước Yến từ đèn Không Minh đỉnh bắn lên. Hướng về mặt bên quay về hai tuần lễ, đi tới biên giới nơi, đối mặt mặt đất nằm ngang rơi xuống.

Vì không để người phát hiện này đèn Không Minh, nó chính là khoảng cách cái kia lầu chính đỉnh cũng còn có trăm mét trở lên. Tinh Vũ cũng không thể không tồn tại hạ xuống, trong tay hắn còn nắm một cái liên tiếp ở đèn Không Minh trên dây thừng. Ở Tinh Vũ sau khi rời đi, lập tức ít đi chừng trăm cân, đèn Không Minh bỗng nhiên hướng lên trên thẳng đi. . . Khoảng cách giữa hai người cấp tốc kéo xa.

Làm đến dây thừng cực hạn lúc, chính là Tinh Vũ khoảng cách cái kia lầu chính chỉ có hơn mười mét cao thời điểm. Trong cơ thể tu luyện hơn ba năm nội lực kéo khinh công bỗng nhiên nhấc lên, đồng thời, mượn đến từ phía trên đèn Không Minh sức kéo, trợ giúp thân hình hắn trệ một hồi. . . Xem như là tan mất cái kia rơi rụng lúc trọng lực. Chỉ là, cái kia không lồ đèn Không Minh nhưng không chịu nổi gánh nặng, có nghiêng rơi rụng xu thế.

Nhưng mà, điểm này cũng ở Tinh Vũ tính toán bên trong. Ngọn lửa bỗng nhiên dựng lên, chỉ trong nháy mắt, liền đem đốt sạch sành sanh.

CONVERTER: 多AssassinGod多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Khoáng thạch tới tay

Tinh Vũ tiếp tục thăm tích, nhẹ địa đề thấp thân thể đứng ở lầu chính tầng cao nhất trên mái hiên. Hắn tay liên tục xoay tròn, đem cái kia gần 200 mét trường thừng nhỏ quấn quanh lên, cuối cùng cũng coi như là ở tại rơi xuống mặt đất trước toàn bộ thu về. Hắn một đôi sắc bén con mắt quét nhìn một vòng. . . Ở nhìn về phía một cái hướng khác thời điểm, thoáng dừng lại một hồi, khòe miệng dẫn ra lên không tên độ cong.

"Ồ?"

Một toà vọng lâu bên trên, một tên trên người mặc trọng giáp nam nô binh sĩ phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ, đi tới có thể nhìn về phía trong vương phủ bầu trời vọng lâu biên giới nơi. Ngẩng đầu nhìn xung quanh mấy lần, trên mặt hiện ra không rõ về mặt.

"Làm sao?" Cùng hắn đồng thời tại đây vọng lâu phía trên qua lại binh lính tuần tra hỏi.

"Ta tựa hồ nhìn thấy một cái tia chớp." Lúc trước người binh sĩ kia có chút do dự, chung quy vẫn là nhắc tay tà chỉ chỉ bầu trời.

Đồng bạn của hắn ngăn ra, đi tới nhìn một chút sau, nói rằng: "Người không phải bị hoa mắt chứ?"

"Ta. . . Có thể đi." Người binh sĩ kia tự nhiên cũng cảm thấy này có chút không thể tưởng tượng nổi.

Hai người dừng lại nói chuyện, từng người trở lại lúc trước tuần tra bên trong. Liền ngay ở chỗ này vọng lâu phía dưới, Đạo Chích tay cùng chân phân biệt ôm lấy vọng lâu mái cong mộc lương, dễ dàng duy trì một cái cân bằng. Hắn bình nằm úp sấp mặt hướng mặt đất phương hướng, rồi lại ngẩng đầu lên, đem vừa Tinh Vũ từ đèn Không Minh bên trên hạ xuống cái kia lầu chính quá trình đều xem ở trong mắt.

Có lúc, so với sức mạnh, trí tuệ đồng dạng có thể làm cho lòng người sinh kính sợ.

Vừa vị trí thấy, Đạo Chích cảm thấy đối với Tinh Vũ tư liệu lại cần chừng mới. không chỉ có như Từ Phu từ nói, đã có cao thâm kiếm thuật cảnh giới, giờ khắc này bày ra trí tuệ cũng nên thực sự là kinh người. . . Cái kia phi thiên đèn, không phải là ai đều có thể nghĩ đến. Hơn nữa coi như là nghĩ đến, còn cần tính toán ra tải trọng đo, chiều gió, cũng có can đảm đặt mình vào nguy hiểm đem thực đánh ra. Mấy trăm mét trên bầu trời rớt xuống chính là

vừa chết, đây chính là tương đương thử thách dùng khí sự tình.

Có gan có mưu, kiểm lại trời sinh thân lực. . . Đạo Chích khoe miệng giết giết, 'Tiểu tử này thực sự muốn nghịch thiên đi.' hần tin tưởng, Tinh Vũ nhất định không thể là ngày hôm nay làm như vậy mà trước đó đã ném thử. Sau đó, hần trực tiếp làm đồng thời một lần thành công.

Thấy cái kia lầu chính trên nhỏ thân thể đã bắt đầu hành động, hần cũng không dám lại tiếp tục trì hoãn. Tai nghe đến vọng lâu bên trong hai người đi lại, ở mỗi người bọn họ hướng đi hai bên, dịch ra thân thể trong nháy mắt. . . Hần nhảy ra mái cong, nhẹ nhàng dùng tay ở trên mái ngói nhấn một cái, liền phiến đi tới, đồng thời nhanh nhẹn địa tiến vào vọng lâu bên trong. . . Đây toàn bộ quá trình làm liền một mạch, vô thanh vô tức, chính là trong nháy mắt là được công.

Cái kia hai cái binh lính tuần tra cũng được, cái khác vọng lâu bên trong binh lính cũng được, đều đều không thể phát hiện.

Ở lầu chính trên, Tinh Vũ tất nhiên là dựa vào nhận biết, phán đoán ra điểm này.

'Đạo Chích thân thủ quả nhiên mau lẹ, đã vượt qua người bình thường phản ứng cực hạn.'

Hiển nhiên đối phương không chỉ có đến rồi, còn bắt đầu hành động rồi, hần tự nhiên cũng không thể thư giãn. Từ lầu chính đỉnh cao nhất nhảy xuống, không hề có một tiếng động đập ở tầng tiếp theo lầu diêm trên, tiếp theo lại là tầng tiếp theo, lại tầng tiếp theo. . . Nhạn Xuân Quân nhà này lầu chính có bốn tầng, thấp nhất một tầng là nhất rộng rãi, sau đó tầng tầng giảm dần. Tinh Vũ nhảy xuống ba lần sau, vị trí hiện tại chính là tầng thứ hai ngoài cửa sổ.

Cố gắng là Lady có ý định giúp hần, lại có cửa sổ không có từ nội bộ khóa lại, hần liền từ nơi nào đẩy mở cửa sổ nhảy vào gian phòng.

Dựa theo Lady trước đó nói cho hần, khoáng thạch tại đây đóng kiến trúc lòng đất tầng bảo khố bên trong. Lúc này mặc dù nằm ở Chiến quốc những năm cuối, nhưng một ít cơ quan thuật chính là Tinh Vũ cái này lối qua lên đến người cũng sẽ than thở. Cái kia lòng đất tầng bảo khố mở ra cùng với bên trong cạm bẫy, chính là loại này cơ quan thuật.

Này lầu chính chỉ ở tới tầng tiếp theo có tám tên phòng thủ vệ binh, thậm chí còn có bốn tên không sai kiểm khách. Mỗi cách một canh giờ, thì sẽ có một lần thay ca. Hiện tại mới vừa tiến vào đến giờ hội không bao lâu, Tinh Vũ còn có thời gian.

Cho tới trên lầu ba tầng, nhưng là bố trí một chút có thể phát động chuông đồng vang động tiểu cạm bẫy. Liền tỷ như Tinh Vũ vừa nhảy vào tầng thứ hai này lúc, hai cái chân chính là tách ra bước vào hai cái mắt lưới bên trong. Chân chu vi có rễ cây đan xen dây nhỏ, mặt trên treo đầy màu vàng óng chuông đồng. Trong phòng không có tia sáng, may nhờ là hần cái kia lắng nghe vạn vật tiếng hỗ trợ, mới không có ở tiến vào thời điểm đụng tới người cạm bẫy này.

Hần đề một hơi, thân thể không một tiếng động biến mất ở tại chỗ. Dùng tay ở xà nhà trên mượn lực, lại hạ xuống lúc liền tới đến đi về một tầng nơi cửa thang lầu. . . Nơi này đã có màu da cam ngọn đèn ánh sáng bắn vào.

Dưới lầu là một cái tứ phương thông, bởi vì bày ra đông đảo ngọn đèn quan hệ, chỉ có một cái hình chữ thập đường nối. . . Từ môn phương hướng nói thẳng bên trong Nhạn Xuân Quân chỗ ngồi, cùng với trong phòng bộ cùng với vuông góc đường nối.

Bốn tên kiếm sĩ theo này hình chữ thập phương hướng, hai hai quay lưng ngồi quý chân ở trong phòng tâm. Mà tám tên lính, nhưng là hai người một tổ, cầm trong tay giáo trạm ở tại bọn hần cách bọn họ ba mét địa phương xa, mặt hướng kiếm sĩ. Nhất định phải trong nháy mắt giết chết bọn họ mới được, để tránh khỏi trong đó có người nào động, đề chu vi mai phục đại bộ đội xông tới.

Tinh Vũ từ trong lòng móc ra tám viên phi đao. Hần tuy rằng không có đặc biệt tu luyện qua ám khí skill, nhưng đến hần người ở cảnh giới này, đã đem nắm đến một cái 'Lý' tự. . . Đồng loại hình đồ vật, như thế tình, thì lại có thể mọi thứ tình.

Tinh Vũ hướng về đi về lầu xuống lầu thể, ở không trung lộn một vòng cái bỏ nhào, đồng thời quyền lên hai chân. Làm rơi xuống trên thang lầu lúc, hần vừa vặn là mặt hướng dưới lầu. Hai chân mở rộng ra, đập ở trên thang lầu trong nháy mắt, tay trái đã như thiên nữ tán hoa bình thường tung ra tám thanh phi đao. Tay phải sở hướng về lưng sau lưng bộ chuỗi kiếm, ở trên chân dùng sức sau khi, đường như như mũi tên rời cung nhắm phía vẫn cứ ngồi quý chân bốn người.

Một người trong đó đối diện phương hướng của hần, đã có rút kiếm xu thế. Nhưng Tinh Vũ nhanh hơn một bước, màu đen không nhận mũi kiếm, mang theo hần tu luyện mà ra kiếm khí, ở bốn người ngồi quý chân khu vực không trở ngại địa quét ngang một vòng. Làm Tinh Vũ ở tại bọn hần một bên khác dùng thân thể lúc, bốn thân thể người ngã oặt, đầu lâu rõ ràng đều đã ly thể.

Tinh Vũ cũng không có dừng lại, ở cái kia tám tên lính cũng phải ngã xuống lúc, phân biệt đá một cái thi thể quá khư lót ở bọn họ. Như vậy, tuy rằng phát sinh một ít tiếng vang, cuối cùng cũng coi như ngoài cửa gác người cũng chưa phát hiện.

Vẩy vẩy kiếm trên vết máu, Tinh Vũ đem lần thứ hai xen vào sau lưng bên trong vỏ. Hần nhìn về phía gian phòng đối diện môn phần cuối nơi, màu đỏ trường mạn xúm lại tứ phương khu vực, bày ra hoa lệ đậm. Hần đi tới, xóc lên cái kia đậm, quả nhiên nhìn thấy một cái bề rộng chừng 1 mét, dài hai mét cửa ngầm. Cơ quan, hần quay đầu nhìn về phía bố trí ở gian phòng được bao quanh ngọn đèn. Dựa theo Lady từng nói, này đậm bên phải hàng thứ nhất số dương thứ ba trần chính là mở ra cơ quan chìa khóa.

Hần đi tới, xoay tròn một hồi này đuôi đèn. Quả nhiên, cái kia cửa ngầm hướng ngang mở ra, tiến vào mặt đất bên trong. Tinh Vũ lại đi tới lúc, cửa ngầm bên dưới chính là một cái hơi có chút đen đường nối. Hần liền đèn cũng không nắm, liền đi thẳng vào. . .

Này sau khi quá khư khoảng chừng nửa khắc đồng hồ, Tinh Vũ từ lòng đất đi ra lúc, liền nhìn thấy đồng dạng đi tới nơi này Đạo Chích ba người. Hần

quảng quảng tay trái cầm, cái bọc ở một cái màu đen thất lưng bên trong to bằng nắm tay vật thể, đối với Đạo Chích cười cợt.

"Các ngươi tới chậm đây."

"Cố gắng còn chưa muộn." Đạo Chích nói như thế, vèo một tiếng hướng về cái kia bị Tinh Vũ tung, chính hạ xuống hướng về hán tay trái cái túi nhỏ.

Thời gian phảng phất chậm lại giống như vậy, cái túi nhỏ vật rơi tự do, rõ ràng không có Đạo Chích tốc độ nhanh. Ngắn ngắn 10 cm khoảng cách dưới, càng là hán tay trước tiên nắm lấy cái kia túi, mà không phải túi trước tiên rơi vào Tinh Vũ trong tay. Có điều, Đạo Chích trên cổ, cũng hoành lên Tinh Vũ Hắc kiếm.

"Ta là biết rồi, tốc độ như vậy, không có cách nào cho ngươi tạo thành uy hiếp." Hán tiết nuốt nhún vai một cái, muốn đem cái kia cái túi nhỏ trả lại Tinh Vũ. Trong quá trình này, hán trước sau nhìn Tinh Vũ về mặt, nhưng tìm không ra mảy may thư giãn. Bất đắc dĩ, hán thật đến buông ra cái kia túi.

Tinh Vũ sau khi nhận lấy, cũng đòi kiếm của mình.

"Nghe nói ngươi có Điện Quang Thần Hành Bộ, lần sau ngươi có thể thử một chút xem." Hán nhật cười nói.

Đạo Chích nhú mày một cái. Hán không biết Tinh Vũ câu nói này đến cùng là lừa hán thành phần nhiều hơn chút, hay là thật không sợ tốc độ của hán lại tăng lên nữa. Trên thực tế, hán xác thực có lòng hiện đang sử dụng Điện Quang Thần Hành Bộ.

"Trong nháy mắt, giết chết trạm vị không giống 12 người, hơn nữa còn có bốn người là cao thủ." Một cái hơi hơi lạnh lẽo lạnh lạnh chút thanh âm vang lên, Cao Tiệm Ly thu hồi nhìn về phía những thi thể này ánh mắt, ngược lại nhìn về phía Tinh Vũ, "Ngươi thực sự là lợi hại."

"Đánh lén mà thôi, không tính là gì." Tinh Vũ khiêm tốn, đương nhiên, vền vền là ngoài miệng, "Cao Tiệm Ly, ta không nghĩ tới ngươi gặp cùng hai người bọn họ đồng thời đến."

"Ngươi. . . Biết ta muốn đến?" Cao Tiệm Ly lông mày chọn nhúc nhích một chút, bất ngờ nói.

Tinh Vũ không hề trả lời hán, mà là hỏi ngược lại: "Ta rất hiếu kì, ngày ấy, ngươi là làm sao biết ta ở Tuyết Nữ gian phòng?"

Hai người đối diện cùng nhau, Cao Tiệm Ly cũng không có trả lời ngay hán, tương tự hỏi: "Nàng, an toàn sao?"

Có thể nói, ở làm người trên, Cao Tiệm Ly cũng đồng dạng là cái người kiêu ngạo. Chỉ là, hán phần này kiêu ngạo không hán liền có người yêu thích. Liên tỹ như Tinh Vũ, lông mày của hán đã cau lên đến.

"Ta hi vọng. . . Đây là ngươi một lần cuối cùng hỏi chuyện của nàng." Hán mang theo một tia sát khí nói rằng, "Tuyết Nhi, còn chưa tới phiên ngươi đến lo lắng."

Trong phòng trầm mặc lại. Tinh Vũ đang đợi Cao Tiệm Ly trả lời, nếu như hán dám nói không, Tinh Vũ một định lại ở chỗ này giết hán. Đạo Chích hiển nhiên là nhìn ra rồi điểm này, lặng lẽ cho Đại Thiết Chuy liếc mắt ra hiệu. . . Bọn họ nhưng là phụng Cự tử mệnh lệnh đến mời chào Cao Tiệm Ly, làm sao có thể để hán chết ở chỗ này.

Chỉ là, từ trên người Tinh Vũ để lộ ra sát khí lại quá mức sắc bén, làm thật là làm cho Đạo Chích cảm thấy làm khó dễ cực kỳ. Bởi vì hán biết, như vậy Tinh Vũ tuyệt đối là thật lòng. Nếu vì cái này dẫn đến ác chiến, tức khiến toàn thân bọn họ trở ra, ngày sau e sợ cũng thật thành kẻ địch rồi.

Vì là kim, Đạo Chích chỉ có cầu khẩn Cao Tiệm Ly không cần nói nói vậy.

"Ngày ấy, ta vừa vắn đi ngang qua Tuyết Cơ tiểu thư gian phòng phụ cận một con đường, nghe được nàng âm thanh. Ngươi khả năng cảm thấy kỳ quái, nhưng ta là nhạc công, thính lực mạnh hơn so với người bình thường." Cao Tiệm Ly đột nhiên bắt đầu trả lời Tinh Vũ vấn đề, "Vị lẽ đó, ta biết ngươi ở nơi đó. . . Gần nhất, Tuyết Cơ tiểu thư thay đổi rất nhiều, đặc biệt là ngày hôm nay nửa ngày nhìn thấy, nhìn ra được nàng rất vui vẻ. Đó là ngươi mang cho nàng, là ta không làm được sự tình."

Không chỉ có là không làm được, hơn nữa hán đối với Tuyết Nữ tới nói, cũng vền vền là cái biết rồi tên người xa lạ mà thôi. Tuyết Nữ xưa nay chưa từng ở trước mặt hán thả xuống quá nguy bọc lại băng xác. Nghĩ tới đây, Cao Tiệm Ly mặt vẫn cứ là lạnh nhạt như vậy, trong ánh mắt nhưng xuất hiện một tia giải thoát giống như về mặt. . . Nó lại lập tức chuyển thành một loại khác không màng sống chết kiên định.

"Ngươi muốn nếu như giết ta, liền động thủ đi. Cho dù khả năng không phải là đối thủ của ngươi, ta vẫn cứ gặp hợp lực một trận chiến." Hán tay cầm ở trên chuôi kiếm, "Ta còn có đại ca nguyện vọng chưa hoàn thành, không có thể chết ở chỗ này." Thời khắc này, hán đã quyết định nếu như có thể sống sót, liền gia nhập vào Mặc gia.

"Hừ, ngươi đều từ bỏ, ta nếu là động thủ nữa giết ngươi, thực sự cũng bị người chê cười hẹp hòi." Tinh Vũ có ý liếc nhìn trong lòng nhất định như thế nghĩ đến Đạo Chích, người sau vội vã nhìn về phía trần nhà. . . Cái kia che giấu mô dạng là rõ ràng như vậy.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chiến trường sát thần dấu hiệu

Đùng một tiếng, Đạo Chích đem này lầu chính lối vào đại cửa đóng lại, dựa lưng môn thờ dốc mấy cái. Hắn này làm đạo tặc người, quanh năm sờ trường về với chạy trốn, không bao giờ thiếu thiếu chính là sức chịu đựng. Vì lẽ đó, hắn cũng không phải trên thân thể mệt, mà là cảm giác được có chút bất mãn.

"Ta nói Đại Thiết Chuy, người như không muốn giết thương này Yến quốc binh lính, làm gì còn theo đến?" Hắn phàn nàn nói.

Lần này nhưng là quan hệ đến Mặc gia danh tiếng. Hai người bọn họ nếu tới đây, liền bằng là Mặc gia tiếp nhận rồi Tinh Vũ khiêu chiến. Thua, liền bằng là Mặc gia bại bởi hắn. Nhưng mà ở tới đây trên đường, Đại Thiết Chuy dĩ nhiên ngăn cản Cao Tiệp Ly động thủ giết chết Yến quốc binh sĩ. Đây trực tiếp kết quả, người binh sĩ kia là to một tiếng, hành tung của bọn họ lúc này bại lộ. Không chỉ có gia tăng rồi vô vị chiến đấu, tiêu hao thể lực không nói, còn lãng phí tiền vào này lầu chính thời gian.

Đạo Chích nhìn một chút giữa phòng thấp tự phương hướng trên 12 bộ thi thể, càng xa xăm mở ra một cái đi về lòng đất bí mật vào miệng : lối vào. . . Không cần phải nói, tên tiểu tử kia e sợ đã đắc thủ. Nếu muốn từ trên đầu ngón tay của hắn cướp đồ vật, Đạo Chích thật sự không có chút nào xem trọng.

Trên thực tế, bọn họ vừa đi về phía trước đến những thi thể này chu vi, liền nghe được từ mà xuống lầu thê tài lên đến tiếng bước chân. . . Tinh Vũ tay trái cầm cái túi nhỏ đi lên, khoe miệng nhếch lên đến độ cong, làm thật là làm cho Đạo Chích cùng Đại Thiết Chuy cảm thấy trong lòng khó chịu.

Đặc biệt là Đại Thiết Chuy. Đạo Chích như vậy nói, hắn thậm chí ngay cả nắm đầm đều không thể nắm chặt kháng nghị một hồi. Cự tử đối với hắn có ân cứu mạng, hắn hôm nay chuyện làm, làm thật là có chút thẹn với Cự tử. Chỉ là, hắn đã từng là cái thể sống chết thủ vệ quốc gia quân nhân, lại làm sao có khả năng như vậy dễ dàng thả xuống quá khứ? Thả xuống những người cùng chết đi huynh đệ?

Ở Tinh Vũ mở miệng nói chuyện sau khi, hắn trầm mặc hướng đi những Yến quốc đó binh sĩ thi thể. Thấy có hay không nhắm mắt, trợ giúp bọn họ nhắm mắt lại liêm. Tinh Vũ sát khí, hắn cảm giác được; Đạo Chích ra hiệu, hắn cũng nhìn thấy. . . Sai rồi một lần, hắn không muốn lại sai lần thứ hai, nếu là Cao Tiệp Ly ứng chiến, vì báo Cự tử ân huệ, hắn cũng sẽ liều mạng một trận chiến.

Cũng may, tất cả cũng không có thật sự phát sinh.

Tinh Vũ liếc mắt nhìn cửa lớn phương hướng, hơi cười gằn: "Các người đứng là thật có thể vì ta tăng cường phiền phức, chỉ mong này không phải các người Mặc gia dùng để ngăn cản phương pháp của ta." Hắn trước kia còn có chút ngạc nhiên, tại sao Đại Thiết Chuy tên kia gặp yên tĩnh như vậy. Hiện tại, đang từ phương xa chạy tới lượng lớn quân sĩ, hoàn toàn có thể nói rõ vấn đề.

Thấy Tinh Vũ nhìn thấu điểm này, cũng nói ra nếu như vậy, Đạo Chích lộ ra lúng túng về mặt. Xác thực, nếu là không có bọn họ dính líu, Tinh Vũ cố gắng còn có thể thần không biết quỷ không hay mà lấy khoáng thạch rồi đi.

"Chuyện này. . . Chỉ là một cái bất ngờ." Hắn nói, con người đảo một vòng, "Ta xem chúng ta vẫn là đem vô vị tranh đấu liền như vậy coi như thôi, cộng đồng đối kháng kẻ địch quan trọng." Nói đến kẻ địch thời điểm, hắn khuếch đại địa chỉ chỉ môn phương hướng.

"Coi như thôi?"

Tinh Vũ tựa như cười mà không phải cười địa nhìn chằm chằm Đạo Chích. . . Cái tên này nghĩ tới đúng là đẹp, kẻ địch là bọn họ đưa tới, đem hắn kéo xuống nước không nói, còn muốn dùng để ngưng hắn trước hắn cái kia khiêu chiến.

Có điều, Tinh Vũ nhưng là ở Đạo Chích bất ngờ trong ánh mắt gật gật đầu. Hắn kinh sợ Mặc gia mục đích đã đạt đến, Đạo Chích nhìn thấy hắn biểu hiện hôm nay, liền tương đương với Mặc gia các cao tầng đều biết điểm này. Ngày sau, bọn họ gặp ứng đối như thế nào Tinh Vũ, nói vậy đã có cân nhắc căn cứ. Hơn nữa, Mặc gia ở đây chỉ có không hề chuẩn bị ba người, thắng bọn họ, hắn cũng không tính là thắng Mặc gia, còn không bằng cho bọn họ một cái nhân tình tốt.

Tinh Vũ đem trang bị khoáng thạch cái túi nhỏ thắt ở đai lưng trên, "Tự nhiên dờ ra làm gì? Lẽ nào các ngươi còn dự định ở đây lưu đến bọn họ triệu tập đủ nhân mã lại đi?" Hần nói hướng về cửa lớn phương hướng đi đến, đi ngang qua Đạo Chích bên người lúc, lại nhìn trừng hần một cái nói rằng: "Vừa đã coi như thôi, ngươi như động thủ nữa lấy này khoáng thạch, ta liền thật chém ngươi."

"Ây. . ." Đạo Chích cơ trên mặt không tự nhiên địa run rẩy mấy lần, "Ngươi, ngươi nói chuyện cũng thật là không khách khí."

Tinh Vũ chỉ là cười lạnh một tiếng, đi về phía trước bước chân liên tục, đã đi tới cạnh cửa. Hần lại quay đầu lại nhìn một chút ba người, không biết Đại Thiết Chuy có phải là làm tốt chiến đấu chuẩn bị, hai người khác đều hướng về phía hần gật gật đầu.

Tinh Vũ cái kia Hắc kiếm bỗng nhiên vung lên, toàn bộ tướng môn nổ nát. Một luồng gió lạnh lập tức thổi vào, để hần cái kia hơi trường tóc rối bồng bồng lên, nhưng không cách nào để con mắt của hần có chút gọn sóng. Tia sáng biến hóa, hần cũng không có lập tức xem đi ra bên ngoài tụ tập bình mã. Nhưng hần biết, nơi đó có người, hơn nữa là rất nhiều người.

Này đột nhiên nổ vang, để vừa đến lầu chính trước bọn quân sĩ lấy làm kinh hãi, càng tập thể lui về phía sau một bước. Tinh Vũ trường kiếm chỉ xéo mặt đất, phui đi từng bước từng bước đi ra ngoài. Cái kia thân ảnh nhỏ nhỏ, toả ra mãnh liệt đến tuyệt đối không cách nào quên tồn tại cảm, chính là xa xa vọng lầu trên, các binh sĩ đều ngây ngốc nhìn hần.

"Thực sự là bạo lực." Đạo Chích sạ thiết, 'Chỉ riêng uy lực tới nói, e sợ còn ở Đại Thiết Chuy bên trên.' bận tâm đến huynh đệ mặt mũi, hần câu nói này có thể không có nói ra.

"Hần am hiểu sâu binh pháp chi đạo." Cao Tiem Ly hiếm thấy mở miệng, "Như vậy, chưa chiến liền trước tiên khiến địch khiếp. . . Những người kia, ngăn trở không được hần." Hần cất bước theo Tinh Vũ đi ra ngoài.

"Đại Thiết Chuy, ta biết. . . Ngươi không tiện hạ thủ." Đạo Chích đang đi ra trước khi đi, quay lưng hần nói rằng: "Thế nhưng, ngươi không thể lại gây trở ngại hai người bọn họ, nếu không sẽ hại chết bọn họ."

Đại Thiết Chuy về mặt giãy dụa mấy lần, rốt cục thư giãn vai sức mạnh, gật gật đầu.

Tinh Vũ biết, kéo dài càng lâu, tới nơi này kẻ địch cũng sẽ càng nhiều. Vì lẽ đó, hần vừa đi ra khỏi lầu chính cửa lớn, thừa dịp kẻ địch bị khí thế của hần thu hút, còn đến không kịp tổ chức hàng phòng thủ lúc, đã hô vào bầy dê.

Tốc độ của hần cực nhanh, cái thứ nhất bị hần dùng Hắc kiếm đâm thủng yết hầu binh lính, còn duy trì nắm mâu chờ đợi xung phong mệnh lệnh nghiêng về phía trước tư thế. Mãi đến tận đột nhiên nhìn thấy trước mắt bóng người, mới không khỏi xuất hiện sợ hãi. Nhân sinh cuối cùng, bản thân nhìn thấy cặp kia màu đen lãnh điện giống như trùng mắt vẫn chưa ở tại trên người dừng lại. Vẽ ra hai tia sáng hình cung giống như quỹ tích, đã theo Tinh Vũ vùng kiếm, nhìn về phía mục tiêu kế tiếp.

Xoạt xoạt tiếng vang bên trong, hắc quang lấp lóe, bóng người của hần từ các binh sĩ tụ tập khe hở trong lúc đó xuyên qua. Bốn, năm bước sau khi, cái thứ nhất bị hần giết chết người binh sĩ kia nơi cổ mới phun ra lượng lớn máu tươi; thứ hai bị hần liên với mâu đồng thời chém làm hai đoạn binh lính, thân thể mới bắt đầu chia nhà; người thứ ba, thứ tư. . . Như cột máu tươi phun, trong nháy mắt nhuộm dãn đại địa.

Làm Đại Thiết Chuy cúi thấp đầu đi ra lúc, vền vền mấy tức thời gian cách xa nhau, liền thấy phía trước đã bị mở ra một cái thẳng tắp đường máu. Đệ nhất bát tụ tập ở lầu chính trước ba mươi mấy người, đã chỉ còn một nửa, lát pha lát phát địa phân tán ở chính giữa do mảnh vỡ giống như thi thể cùng máu tươi ngưng tụ con đường hai bên.

Làm ra tất cả những thứ này người, đã đang đối mặt khác một lần sóng vừa chạy vào mười mấy tên kẻ địch. Hần đi về phía trước một bước, những người kia liền lui về sau một bước, hoàn toàn không dám tới gần mấy may. Chính là ở sau lưng của hần cái kia mặt khác mười mấy người, đứng tại chỗ, cũng là không thể động dấy. Từ trong ánh mắt của bọn họ, Đại Thiết Chuy rõ ràng có thể cảm giác được, bọn họ đã bị sợ vỡ mặt.

Thời khắc này, cường giả cùng người yếu so sánh là như vậy rõ ràng.

Đại Thiết Chuy ba người đứng ở đó lầu chính trước, phảng phất vền vền là ba người đứng xem. Những Yến quốc đó các binh sĩ tựa hồ quên sự tồn tại của bọn họ. . . Trần ngập sợ hãi, rõ ràng muốn dời tầm mắt, nhưng lại không biết tại sao một mực khó có thể dời, nhất trí địa nhìn về phía cái kia như cùng người binh khí bình thường Hắc kiếm khách.

"Đừng, đừng sợ sệt!" Thanh âm này là gọi ra, trần ngập ngoài mạnh trong yếu, "Hần chỉ có một cái. . ."

Vù, một tiếng kiếm reo, Hắc kiếm cang từ hần yết hầu đâm vào, đem chọn ở không trung. Tinh Vũ liền đứng ở Yến quốc binh sĩ quần bên trong, khoảng cách hần người gần nhất Yến quốc binh sĩ, cùng hần cách nhau chỉ có một bước. Nhưng mà hần làm không phải vùng động trong tay giáo công kích hần, trái lại là phát một tiếng gọi, hướng về tả phía sau rút lui mà đi. Không ngờ đánh vào dờ ra bên trong trên người đồng bạn, cùng với đồng thời ngã chống vó. Bọn họ cũng không đứng lên, tứ chi cùng sử dụng, chặt vật xa bỏ.

Này tựa hồ tạo thành một cái hiệu ứng, cũng vì lần được hoảng sợ ngột ngạt các binh sĩ tìm tới tuyên tiết khẩu. Xúm lại ở Tinh Vũ binh lính chung quanh môn đều né ra, Tinh Vũ liền liền nhẹ như vậy thay đổi địa đi ra cánh cửa thứ nhất.

"A, Đại Thiết Chuy, ngươi ở trên chiến trường, có thể từng gặp người như vậy?" Đạo Chích hỏi.

"Không có, cho dù là nước Tần trong quân đội. . . Cũng không có." Đại Thiết Chuy thanh âm trầm thấp nói.

"Như hấn sinh ra sớm mười năm, thiên hạ này e sợ. . ." Cao Tiệm Ly này câu nói chưa nói hết, nhưng Đại Thiết Chuy cùng Đạo Chính hai người nhưng phảng phất rõ ràng giống như vậy, rất tán thành địa gật gật đầu.

"Đi thôi, hấn đến cùng tuổi nhỏ, làm như thế khí lực khủng có không kể." Cao Tiệm Ly đi về phía trước.

"Khà khà, không thể để cho hấn chết ở chỗ này." Đạo Chính nở nụ cười, "Ta cũng muốn biết, Doanh Chính biết rồi sự tồn tại của hấn, còn có thể hay không thể ngủ ngon cảm thấy."

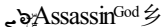
"Người tốt nhất vẫn là chờ mong Doanh Chính đừng quá sớm biết tốt." Đại Thiết Chuy cũng gỡ xuống sau lưng cây búa đi theo.

"Híc, cũng đúng." Đạo Chính cảm giác được đáng tiếc, lại như là có một cái rất lớn muốn đối với người nói bí mật, rồi lại một mực muốn giấu ở trong lòng.

Ba người dự định đi vào giúp Tinh Vũ một tay, nhưng mà để bọn họ bắt ngờ chính là, trên bầu trời đột nhiên ở tứ phương xuất hiện mấy đạo pháo hoa tín hiệu. Lập tức, ánh lửa từ chung quanh đồng thời dấy lên, cả tòa yến cũng bắt đầu huyền ảo. Về sau, liền ngay ở này Vương phủ trước cửa, dường như xông pha chiến đấu tiếng la giết xuất hiện, thậm chí truyền đến nơi này. . . Vậy thì như là có người chính đang từ ở ngoài tấn công.

Ba người nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy đối phương trên mặt kinh sắc.

"Ta suýt chút nữa đã quên, hấn không phải là Hạng gia thiếu chủ sao?" Đạo Chính vuốt cái trán, "Từ hấn bắt đầu tại đây Yến đô giết chết Nhạn Xuân Quân đến hiện tại, nước Tần sử thần đều đến rồi, Hạng thị bộ tộc làm sao có khả năng mặc kệ không hỏi. Nguyên lai, hấn đã sớm mai phục nhiều như vậy thủ đoạn, nhưng vẫn không có nhắc lên."

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Sở quốc Hạng thị

Sở quốc đô thành Thọ Xuân, mấy ngày trước ——

Chính đang chính mình trong viện múa kiếm Hạng Lương nhận được hộ viện gia tướng bẩm báo, bận bịu thay quần áo khác, hướng về chính viện phòng khách mà đi. Hấn là một cái trên mép không râu, dưới hàm nhưng tràn đầy râu quai nón hấn từ khỏe mạnh, này đi lên đường đến vậy là uy thế hùng hực. Sau đó không lâu, hấn đã tới chính sảnh phụ cận. Chỉ thấy trong ngày thường hai tên vệ sĩ với cửa chính thủ vệ này phòng khách, chu vi đã sớm trải rộng biểu hiện nghiêm túc nghiêm cẩn trung tâm gia tướng.

Hạng Lương trong lòng giật mình, đã biết tất là phát sinh đại sự gì. Nhưng mà, sau khi đẩy cửa phòng ra lại làm cho hấn sững sờ một chút. Nguyên lai, này bên trong đại sảnh, dĩ nhiên chỉ có phụ thân Hạng Yến một người.

"Chuyện này. . . Phụ thân, hài nhi đến rồi." Hấn chấp tay nói.

"Ừm." Hạng Yến quay lưng cửa lớn phương hướng đứng thẳng, "Người trước tiên ở bên cạnh chờ một chút đi."

"Vâng."

Hạng Lương đi tới Hạng Yến phía sau năm bộ xa xa, với mặt bên đứng thẳng. Hấn bao nhiêu liếc mắt nhìn phía trước, chỉ thấy cái kia bày ra ở trên đài ải bàn mặt ngoài, đặt một tấm cẩm bố, nghĩ đến mặt trên hấn là viết cái gì đi. Hấn chính suy nghĩ tới đây, cửa lớn lần thứ hai mở ra, lần này đi vào nhưng là

một người mặc giáp trụ giáo úy. . . Hạng Lương nhận ra hân, rõ ràng là hai năm trước cái kia theo Tinh Vũ đi đánh hồ tiểu đội trưởng

"Thuộc hạ tham kiến Hầu gia, hai tướng quân." Hân quỳ một chân trên đất sau, chấp tay nói.

"Đứng lên đi." Hạng Yến khoát tay áo một cái, lại ra hiệu một hồi trên mặt bàn tấm kia cầm bó, chậm rãi nói rằng: "Đây là đại vương vừa khiến người ta đưa tới. . . Đến từ Yến quốc mật thám tình báo, Vũ nhi, giết Yến vương thúc thúc Nhạ Xuân Quân."

"Cái gì?" Hạng Lương hầu như coi chính mình nghe lầm, cướp trên hai bước, đem cái kia cầm bó từ đầu tới đuôi xem thật kỹ một lần, không khỏi cười khổ, "Vũ nhi hân, thực sự là hồ đồ."

"Hừ hừ. . ." Hạng Yến cười gần hai tiếng, xoay người lại nhìn quét hai người một chút, "Nước khác vương hầu, giết cũng liền giết. Vũ nhi như thế làm chỉ nói rõ hân có bản lĩnh này, là chúng ta Hạng gia kiêu ngạo." Hân quanh năm lĩnh quân, khí thế hùng hồn, câu nói này nói ra thực sự là uy phong lẫm lẫm.

Nhiếp cho hân khí phách, cái kia giáo úy lúc này liền cúi đầu. Mà Hạng Lương, thì lại mang tới mấy phần kinh ngạc. Hân nhìn một chút cái kia giáo úy, nghĩ phụ thân nếu gọi hân tới nơi này, hân là không có vấn đề, không khỏi trực tiếp hỏi:

"Cái kia. . . Phụ thân, ngài dùng cái gì như vậy không thích?"

Hạng Yến chỉ chỉ cái kia cầm bó, "Tình báo này ba ngày trước liền vào đại vương bàn tay. Bây giờ, Yến quốc sứ thần đã tiến vào ta Sở quốc cảnh nội. Đại vương phái người đưa tình báo này lại đây lúc, muốn ta đến lúc đó cùng hân đồng thời tiếp kiến Yến quốc sứ thần."

Hạng Lương là một cái dũng mãnh thiện chiến tướng lĩnh, chính trị loại hình đồ vật không biết rõ. Nhưng giờ khắc này, hân nhưng nhũn mảy, rõ ràng cảm giác được một chút không bình thường địa phương.

Hạng Yến không để ý tới hân suy tư, ngược lại mặt hướng cái kia giáo úy, "Ngươi lại nói, Vũ nhi có hay không mang đi một binh một tốt."

"Về lẫm Hầu gia, thiếu chủ vẫn chưa mang đi một binh một tốt." Cái kia giáo úy chấp tay đáp.

Hạng Yến người lão Khương cay, một chút liền nhìn ra giáo úy trong mắt có do dự địa phương, thầm nghĩ: 'Vũ nhi thực sự mang đến thật binh, ta phải cho hân người, đến dưới tay hân hai năm lại dám đối với ta ỷ thế không báo.' hân cũng không biết là cái tư vị gì, vừa cảm giác được vui mừng, lại có chút muốn sửa trị sửa trị ai oán niệm.

Lúc trước này giáo úy vồn vồn là cái dẫn dắt năm mươi kỵ tiểu đội trưởng mà thôi. Bị Tinh Vũ dạy bảo hai năm sau khi, hiện tại nhưng nắm giữ thống lĩnh ngàn người năng lực. Giờ khắc này Tinh Vũ dưới trướng trung tâm cho hân ngàn kỵ, ở hân không ở lúc, chính là do này giáo úy dẫn dắt.

Hạng Yến suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta biết ngươi trung tâm với Vũ nhi, đây là chuyện tốt, ta không chỉ có sẽ không trách tội cho ngươi, ngược lại sẽ cho ngươi ngợi khen. Có điều, chuyện này đối với Vũ nhi tới nói, thực sự là cực kỳ quan trọng. . . Ta hỏi ngươi một lần nữa, Vũ nhi hân, có thể mang đi một binh một tốt?"

Cái kia giáo úy đầu thấp xuống, do dự hỏi: "Hầu gia, việc này đối với thiếu chủ thật sự rất trọng yếu sao?"

"Hừm, ta đi gặp đại vương, chỉ sợ hân thì sẽ hỏi cái này. Đến lúc đó, ngươi để ta trả lời như thế nào cho hân?" Hạng Yến hỏi ngược lại hân một câu, nói tiếp: "Ta cần tình báo chuẩn xác, đến thời điểm mới năng lực Vũ nhi giải vây khả năng bị áp đặt trên tội danh."

"Phụ thân, ngươi là nói lớn vương hân. . ."

Hạng Lương lời nói bị Hạng Yến đánh gãy, "Không thể không đề phòng, Vũ nhi nhưng là Hạng gia tương lai, tuyệt đối không cho nửa điểm sơ xuất."

Giáo úy quỳ gối Hạng Yến trước mặt, "Hầu gia từng nói, thuộc hạ đã sáng tỏ, hôm nay ta liền đem biết báo cho Hầu gia. Ngày sau như thiếu chủ trách tội, thuộc hạ cùng cam nguyện bị phạt. . . Thiếu chủ xác thực chưa từng mang đi Sở quốc một binh một tốt, có điều, hai năm qua, thuộc hạ theo thiếu chủ ở quyền sở hữu sinh hoạt, đã từng huấn luyện quá vượt qua ba ngàn con cháu. Nay hai tháng tới nay, những này con cháu đã từng nhóm rời đi Sở quốc."

Hạng thị bộ tộc đòi đòi vì là Sở quốc tướng lĩnh, được phong bởi hạng, lúc này mới sử dụng tác phẩm vì là dòng họ. Nay giáo úy nói tới quyền sở hữu, chính là Hạng thị bộ tộc đất phong. Mấy trăm năm, nay đất phong đã sớm biết Hạng thị mà không biết Sở quốc. Tinh Vũ chính là nơi này chính thống người thừa kế, bởi vậy, hân ở nơi đó nhưng là có tuyệt đối quyền uy. Từ nơi này chọn lựa ra người, liền được cho là hân đội quân con em. Quân đội như vậy, Hạng Yến thủ hạ liền có không ít.

Tự hai năm trước, hân đánh hồ trở về sau khi, liền dẫn dắt cho hân chừng trăm kỵ đi tới nay đất phong sinh hoạt. Đến nơi đó sau khi, lấy muốn tăng cao dân chúng tổ chất thân thể vì là do, thường thường tổ chức nam nữ già trẻ thao luyện. Như thế làm mục đích, hiện tại Hạng Yến tự nhiên là rõ ràng, đơn giản là che giấu hân ngoài ngạch huấn luyện ba ngàn đội quân con em.

"Tên tiểu tử này. . ." Hạng Yến vui vẻ một hồi, vượt cằm chòm râu lại là cắn răng, "Ngay cả ta cũng ỷ thế." Lại liếc nhìn cái kia nhưng quỳ trên mặt đất giáo úy một chút, "Ngươi cũng biết, hân để những người kia đi làm cái gì sao?"

"Cái này, thuộc hạ xác thực không biết." Giáo úy đáp: "Bọn họ cũng không thuộc về dưới quản lý."

"Ừm." Hạng Yến nghĩ đến cũng là, gật gật đầu, "Ngươi đứng lên đi, nhớ kỹ, Vũ nhi có khác ba ngàn người dưới trướng sự tình, chính là chết rồi cũng không muốn lại để hai người chúng ta bên ngoài người biết được."

"Vâng." Giáo úy đứng lên.

"Người là Vũ nhi huấn luyện ra, đều có thể thống lĩnh một ngàn kỵ mà có thừa, Vũ nhi tự nhiên năng lực càng cao hơn." Hạng Yến tiếp tục nói: "Ta lại cho hắn chuyển bốn ngàn kỵ, tạm thời do người thể hắn thống lĩnh, chờ hắn trở về lại giao cho hắn."

Cái kia giáo úy nghe vậy mặt mày lộ ra nét mừng, lúc này lần thứ hai quỳ xuống, "Thuộc hạ thể thiếu chủ cảm ơn Hầu gia."

Hạng Yến khoát tay áo một cái, "Thường 10 kim, người đi xuống đi."

"Tạ Hầu gia!" Giáo úy đối với mặt sau này tiền thưởng, đúng là biểu hiện cực kỳ bình thản, khiến Hạng Yến trong lòng gật đầu liên tục tán thưởng.

Chờ này giáo úy đi ra phòng khách sau khi, hắn mới quay về môn phương hướng liên tục điểm mấy lần ngón tay.

"Nhìn một cái Vũ nhi mang binh. . . Chà chà, không hổ là ta Hạng gia truyền nhân."

"Ha ha ha. . . Phụ thân, ngài làm sao xưa nay không làm Vũ nhi diện tán thưởng?" Hạng Lương trêu ghẹo nói.

Hạng Yến nhắc chân đá hắn một hồi, cầm giường lên, "Trừ phi cái kia nhai con trước tiên gọi ông nội ta. . . Ai nha, này từ tôn chẳng ra gì, thật có thể tức chết ta." Hắn nện ngực giậm chân, này có thể nói là cuộc đời hắn một đại chuyện ăn năn.

"Khặc, phụ thân, nếu như không chuyện gì, hài nhi cũng xin cáo lui." Hạng Lương có thể không muốn ở chỗ này nghe hắn oán giận.

"Làm sao sẽ không có chuyện gì?" Hạng Yến thu hồi về mặt đó, lại khôi phục lão tướng chỉ phong, "Ta tìm người đến, là có chuyện khác muốn nói. Đại vương lần này phong chức là đối với ta Hạng gia không yên lòng. . . Xác thực đây, những năm này, Sở quốc binh mã luôn luôn đều ở ta Hạng thị trong tay. Ta già rồi lại không nói, đến Vũ nhi nơi đó, e sợ lại gặp có một cái khác đỉnh cao vị trí. Hừ, hắn đây là muốn kịp lúc chen ép Vũ nhi."

"Cái kia. . . Phải làm như thế nào cho phải?" Hạng Lương vội hỏi.

Hạng Yến là Sở quốc danh tướng, nhưng hắn mấy con trai nhưng đều biểu hiện thường thường, chỉ có này Hạng Lương còn có thể thành tựu một tướng.

"Vũ nhi giết Nhạn Xuân Quân, trên thực tế cũng không sai lắm. Yến quốc tuy cũng là một quốc gia, nhưng làm sao có thể uy hiếp đến ta Sở quốc? Đây sứ thần phái tới cũng là vô dụng." Hạng Yến nói rằng: "Chỉ là, đối với đại vương tới nói, muốn tìm một cái cớ nhưng là đầy đủ. Bởi vậy. . ." Con mắt của hắn híp híp, "Lương nhi, Hạng gia e sợ cần người đến chống đỡ một quãng thời gian."

"Phụ thân, người là muốn. . ." Hạng Lương cả kinh.

Hạng Yến gật gật đầu, "Khà khà, ta liền không tin, ở ta giao ra toàn bộ quân vụ sau khi, đại vương còn có thể động đặt được Vũ nhi."

Hạng Lương quỳ xuống, "Hài nhi cũng ổn thỏa vì ta Hạng thị đem hết toàn lực."

Hạng Yến lộ ra vui mừng nụ cười, "Lương nhi, người lên, ta còn có khác một chuyện muốn nói với người. . ."

Hạng Lương lại rời phòng lúc, cảm giác được trên bả vai trách nhiệm.

Ở sau một ngày, Yến quốc sứ thần đến ngày đó, Hạng Yến quả nhiên lấy tuổi già sức yếu vì là do từ đi tới hết thấy quân vụ. Sở vương có chút bất ngờ đồng thời, đồng ý hắn thỉnh cầu, khác thăng chức Hạng Lương cấp một. Cái kia cũng không thể để Hạng Lương dường như Hạng Yến bình thường nắm giữ toàn quốc binh mã, nhưng vẫn cứ bảo lưu 13 sức không chế. Mặt khác 23, phần lớn bị Sở vương trực tiếp khống chế, một số ít cho cùng Hạng gia bắt hòa một ít tướng lĩnh. Còn Tinh Vũ, Sở vương xác thực như Hạng Yến suy nghĩ, tạm thời thu hồi tâm tư.

Yến đô, Nhạn Xuân Quân trong vương phủ đoạn, mấy chục áo đen che mặt nam tử chính tề đơn dưới gối quỳ hô lớn nói:

"Thiếu chủ!"

Tinh Vũ vậy vậy kiểm trên vết máu, từ đây đất khối xác nát bên trong chậm rãi đi ra. Nếu nói là đây đối với kẻ địch đến nói là một loại hoảng sợ, như vậy, đối với đi theo hắn người tới nói, sức chiến đấu của hắn càng cao liền càng là để bọn họ mừng rỡ. Giờ khắc này chính là như vậy một loại tình cảnh, những người che mặt nam tử chưa che khuất trong ánh mắt, để lộ ra đến đều là sùng bái ánh sáng.

"Làm rất khá!" Tinh Vũ cười cợt, "Này mà không thể ở lâu, đều đứng lên đi."

"Vâng."

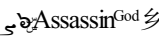
Động tác chính tề như một, bất kể là trả lời vẫn là đứng lên, đều tiết lộ trải qua nghiêm ngặt huấn luyện hải lòng tổ chức. Sau đó, bọn họ càng là ở từng người tiểu đội trưởng dẫn dắt đi phân tán ra đến, chung quanh chấp hành mặt khác nhiệm vụ. . . Bỏ trí cam bẫy, tiêu hủy Vương phủ lấy ngăn trở địch vân vân. . . Một bên nhìn Đại Thiết Chuy trong lòng kinh ngạc, này chính là Sở quốc Hạng thị bộ tộc binh mã sao?

Tinh Vũ quay đầu lại nhìn bọn họ một chút ba người, nói rằng: "Nguy cơ đã trừ, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt."

Đạo Chích ba người vì là hôm nay nhìn thấy khiếp sợ, không biết nên nói với hắn cái gì tốt. Ôm quyền được rồi cái giang hồ lễ tiết, từ cửa chính rời đi. Ba người bọn họ cũng bị này Yến quốc binh sĩ nhìn thấy mặt, hiển nhiên là không thể ở đây ở lâu. Trở lại hội họp Từ Phu tử, suốt đêm thừa dịp hỗn loạn rời đi thành.

Đêm đó, Yến đô hỗn loạn kéo dài một canh giờ lâu dài. Một chỗ kho lương bị thiêu, một chỗ quân giới khó tồn tại, liền ngay cả vương cung cửa chính cùng đặc phái viên ngủ lại Quốc Tân Quán đều chịu đến kỳ tập. Yến quốc đô thành binh lực bị phân tán đến tứ phương, thủ vệ trọng yếu phương tiện cùng vương cung quý tộc phủ đệ. Đặc biệt là Yến vương là người nhất gan vương, ở vương cung cửa chính bị tập kích sau, sợ đến tướng quân mã hơn nửa đều tập trung quá khứ hộ giá. Về sau, một chỗ cửa thành bị công phá, lượng lớn người tập kích cười cướp giật ngựa ra khỏi thành.

Mãi cho đến rối loạn lắng lại sau một canh giờ, Yến vương mới phái truy binh đi vào tiêu diệt những người chạy trốn người tập kích. Nhưng là, này lại đi nơi nào truy?

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Trên đỉnh ngọn núi nữ thần, tính toán Sở vương

'Hắn là nơi này.' Tinh Vũ ngẩng đầu nhìn cái kia cô lập ngọn núi, thâm nghĩ nói.

Lúc này khoảng cách hắn dẫn dắt bộ hạ công phá Yến quốc cửa thành đã qua một canh giờ. Hắn làm một chút đơn giản bố trí, để Yến quốc truy binh khó có thể phát hiện hành tung của bọn họ, sau đó liền cùng các bộ hạ lần thứ hai tách ra. Các bộ hạ sẽ tiếp tục chấp hành trước hắn ký kết kế hoạch, phân tán ở các quốc gia thành lập bí mật cứ điểm. Mà hắn, thì lại đến nơi này, tìm buổi chiều ra khỏi thành Tuyết Nữ. . . Có thể phải nói là chiều hôm qua, hiện tại đã là nửa đêm.

Nghĩ đến sắp nhìn thấy Tuyết Nữ, khóe miệng của hắn làm nổi lên một vẻ ôn nhu. Hơi nhún chân, tung người một cái, người đã ở mấy mét có hơn. . . Hắn dĩ nhiên vì càng sớm hơn chút nhìn thấy nàng, sử dụng khinh công chạy đi lên núi . Còn hắn một đường kỵ đến ngựa, thì bị sau khi hắn rời đi hiện thân nữ tử đất đi.

Son đạo khúc chiết uốn lượn, nhưng đối với hắn thực lực như vậy người tới nói, vẫn cứ khác nào bình địa. Một phút sau khi, hắn đã đi tới tới gần trên đỉnh ngọn núi bình địa nơi, nhìn thấy một toà làm bằng gỗ phòng ốc.

Cũng không có từ bên trong cảm giác được người khí tức, Tinh Vũ khẽ nhíu mày, sử dụng tới lắng nghe vạn vật tiếng. Cả tòa son đều bị bao phủ ở cảm giác của hắn bên trong. . . Chân núi nơi hai tên nữ tử, nghĩ đến hắn là Lady phái tới người hầu gái vệ đội thành viên, biết hắn muốn tới, liền rất sớm đi xuống núi; trên đỉnh ngọn núi nơi còn có một cô gái, chính là Tuyết Nữ khí tức.

Nhà gỗ chu vi có một vòng hàng rào, vì ra cái sân. Từ cửa viện ra, một cái tảng đá đường nhỏ vẽ ra bất quy tắc đường vòng cung, hướng về trên đỉnh ngọn núi kéo dài. Chuyển qua hai đạo đủ để che kín vù vù gió núi loạn, Tinh Vũ trước mắt rộng rãi sáng sủa.

Dưới Huyền Nguyệt đã dường như loạn đao binh thường tình tế, trên trời không mây, mới có thể hiển hiện ra nó trắng nõn sáng sủa. Liền tại đây dạng thuần khiết mặt Trăng một góc, nâng một mình ngồi ở vách núi tối bên cạnh. Gió núi thổi nàng cái kia cuối buộc chặt tuyết tóc trắng, đung đưa bên trong mang theo vài sợi rất cảm động phong tình.

Tinh Vũ yên lặng mà đi tới, ở bên cạnh nàng ngồi xuống. Thân thể so với nàng muốn thấp một chút, thế nhưng, nàng nhích lại gần. . . Tựa ở trên bả vai của hắn. . . Lại tiêu, hắn cũng có thể làm nàng dựa vào, nàng là như thế để hắn cảm thấy.

"Ngươi, không sợ lạnh sao?" Tinh Vũ sờ sờ nàng trắng mịn mà lạnh lẽo gò má, có chút đau lòng.

"Nếu là ngày mai ngươi không tìm đến ta, cảm lạnh không cảm lạnh tựa hồ cũng không có cái gì." Nàng nói, đem cánh tay của hắn kéo đi lại đây, "Cảm ơn trời đất, ngươi bình an vô sự." Đường như che chở nàng trên thế gian quý giá nhất bảo bối, vừa là cẩn thận, lại là thật chặt ôm. Nàng thậm chí dùng gò má làm phiền mấy lần bờ vai của hắn, để xác định chính mình không phải đang nằm mơ. Sau đó, rốt cục lộ ra mang theo uể oải mà lại thỏa mãn nụ cười ấm áp.

Tinh Vũ tiếng lòng bị chụp nhúc nhích một chút, "Ngươi. . ." Hắn không cách nào nói tiếp, nàng dùng ngón tay nhẹ nhàng nhấn ở trên môi của hắn. Cặp kia mỹ lệ màu xanh nước biển hình quả hạnh con mắt, nhìn kỹ hắn cái kia ngôi sao giống như tròng mắt màu đen, để lộ ra đến chính là không hồi hận.

"Chúng nó. . . Thật đẹp." Tinh Vũ bị cặp mắt kia hấp dẫn, không tự chủ được địa than thở một câu. Hắn nhẹ nắm cầm của nàng, ở nàng ánh mắt kinh ngạc bên trong, hôn môi nàng một đôi mắt, "Theo ta trở về đi thôi, ta Tuyết Nhi bảo bối."

"Ừm." Tuyết Nhi làm sao cũng không nghĩ ra, có một ngày càng sẽ bị so với mình nhỏ mười tuổi cậu bé gọi là bảo bối. Bất cười sau khi, nàng mặt đỏ lên, mím môi môi ngưng ngừng gật gật đầu.

Tinh Vũ đứng lên, hướng về phía nàng đưa tay ra. Tuyết Nhi cũng xác thực liên lụy tay, nhưng mà, quá khứ mười giây đồng hồ, nàng đều không có đứng lên mây may. Đối mặt Tinh Vũ ánh mắt kinh ngạc, nàng nhấn nhỏ địa mở ra cái khác đầu, ngập ngừng nói:

"Ta, ta chân đã tê rần. . . Ngươi, ngươi chờ một chút đi."

Nàng đến cùng tại đây bên cạnh vách núi ngồi bao lâu mới gặp như vậy? Tinh Vũ không thể nào tưởng tượng được, hắn chỉ biết mình nắm Tuyết Nhi tay có chút hẹp, đến làm cho nàng cảm thấy đau đớn mức độ. Ở Tuyết Nhi không hiểu ngừng đầu nhìn hắn lúc, hắn buông ra nàng cái tay kia. . . Một cái tay đi tới sau lưng của nàng, từ nàng một bên khác dưới nách xuyên qua; một cái tay khác thì lại nắm ở nàng chân cong.

"Hắn, hắn sẽ không phải là. . . ?"

Tuyết Nhi đầu thấp đến hầu như đụng tới ngực. Chính như nàng suy nghĩ. . . Nàng tựa ở hắn vẫn còn hiện ra non nớt nhưng kiên cố cực kỳ trên lồng ngực, bị hắn toàn bộ hoành ôm mà lên. Hắn thân cao không có nàng cao, như vậy ôm pháp có chút không ra ngô ra khoai. Nàng nhưng tim đập chưa bao giờ có gia tốc, vui mừng đến tột đỉnh. Cảm giác trên, chính mình phẳng phất đã trở thành cô dâu của hắn, đang bị hắn ôm đi vào động phòng.

Nàng vì chính mình này không biết xấu hổ ý nghĩ e lệ không ngớt.

Một đôi trắng nõn như ngọc tay nhỏ kéo hắn lại vạt áo, nàng sinh như muối nhuê địa nói ra cái yêu cầu nho nhỏ.

Hắn nở nụ cười.

Tới mặt trời lên cao lúc, Tinh Vũ mới khiến Tuyết Nhi tay xuống núi. Ở chân núi nơi, một chiếc xe ngựa tựa hồ chờ đợi một hồi. Phu xe trang phục nam tử cao lớn từng Tinh Vũ gật gật đầu, lớn tiếng bẩm đưa tin:

"Chủ nhân, thuộc hạ đã dựa theo phân phó của ngài, đưa một phần 'Lễ' cho Yến Vương Hi."

"Ừm." Tinh Vũ đối với 'Hắn' cười cợt, "Ngươi làm việc, ta luôn luôn là yên tâm."

"Vậy nếu như không chuyện gì, thuộc hạ xin được cáo lui trước." Ở Tinh Vũ sau khi gật đầu, 'Hắn' cười lên một bên chuẩn bị ngựa, dẫn theo cái kia hai tên hầu gái trang phục nữ tử, cùng rời đi.

Tuyết Nhi không nghĩ tới phu xe kia rời đi như vậy thẳng thắn, không khỏi hỏi Tinh Vũ nói: "Nếu như vậy, ai tới dục ngựa xe?" Nàng mặc dù có lòng, nhưng chưa từng có từng làm.

Tinh Vũ điểm xuống mũi của chính mình, "Mau lên xe, lĩnh hội một hồi sang trọng nhất lễ hành."

"Chuyện này. . ." Tuyết Nhi bật cười, "Như ngươi vậy, người ta làm sao có khả năng an tâm làm xe mã."

Kết quả, nàng cũng xem Tinh Nhi như vậy, liền hãy theo ở bên cạnh hắn. Có thể, hắn là thiên hạ thân phận cao nhất 'Phu xe', nhưng không thể nghi ngờ cũng là tối có phúc khí phu xe. . . Đều là có mỹ nữ thiếp thân làm bạn.

Xe ngựa chạy khỏi một đoạn đường sau, Tuyết Nhi tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Đúng rồi, ngươi khiến người ta đưa cho Yến vương. . . Là cái gì?" Nàng hiếu kỳ hỏi.

Lấy nàng đối với Tinh Vũ hiểu rõ, Yến vương hắn là hắn kẻ đáng ghét. Như vậy, cái kia phân lễ chuẩn sẽ không là vật gì tốt.

"Cái này, đến lại cái thị trấn, phỏng chừng ngươi sẽ nghe được nghe đồn." Tinh Vũ bán cái cái nút. Gió giờ lên rồi ngựa, kéo xe hai con ngựa dương móng, thật nhanh chạy lên.

Trên thực tế, ở Tinh Vũ cùng Tuyết Nhi lĩnh hội tinh nhân hai người lễ hành lạc thú lúc, Yến đô chuyện đã xảy ra cũng đã càng nhanh hơn địa truyền ra đến.

Đầu tiên chính là đáp ứng cho nước Tần quý giá khoáng thạch bị thiết, cái kia trực tiếp để Yến quốc đối mặt Tần vương sắp đến lửa giận. Yến Vương Hi

không hổ là liên con trai ruột đều có thể giết, lấy đổi lấy nhất thời an bình người. Ở cùng ngày, hấn vì là cầu tự vệ, dân thông báo thông cáo thiên hạ, đánh cấp bảo thạch chính là Sở quốc Hạng thị bộ tộc thiếu chủ Long Tinh Vũ. Cái kia bảng trên còn vạch ra, liền ngay cả đêm đó não động thể nhân Yến đồ kỳ tập, cũng xuất từ một trong số đó tay bày ra.

Có thể nói, Tinh Vũ chân chính danh vang rền thiên hạ, chính là ở ngày đó, mượn Yến vương bàn tay. Mà hấn đồng thời cũng bị hai vị vương cho ghi nhớ lên, một vị tự nhiên là Sở vương, một cái khác nhưng là Tần vương. Hai vị này vương ở cách xa nhau bên ngoài ngàn dặm địa phương vô cùng có ăn ý nghĩ đến cùng một chuyện, vậy thì là không thể để cho chỉ trưởng thành.

Cùng cùng một ngày, Tần vương phái sứ thần đi tới Sở quốc, yêu cầu Sở vương lệnh cường chế Long Tinh Vũ giao ra khoáng thạch, bằng không binh đao gặp lại.

Điểm này từ lúc Tinh Vũ như đã đoán trước. Liền ngay ở thiên hạ tin đồn làm sao thiên tài thời khắc, Hạng Yến được một cái Tinh Vũ phái người đưa tới túi gấm. Hấn ở xem sau, không khỏi đại hi, liên tục tán dương. Ngày đó liền tiến cung thấy Sở vương, thỉnh cầu yết bảng phủ định Yến vương lời giải thích.

Lúc đó, Sở vương chính là Tinh Vũ sự tình mà nhức đầu. . . Mọi người đều ở khẳng định tài năng của hấn, Sở vương ngày sau có thể nào bội dân tâm mà không trọng dụng hấn đây? Nhưng Sở vương không một chút nào muốn trọng dụng hấn.

Hạng Yến thỉnh cầu có thể nói là ở giữa Sở vương ý muốn. Hấn tự cho là bằng này liền có thể gián đoạn mọi người đối với Tinh Vũ sùng bái, lúc này liền đồng ý. Ngày thứ hai, do hấn tự mình soạn văn, yết bảng công kỳ Hạng thị bộ tộc vẫn chưa phái một binh một tốt đi tới Yến quốc, Hạng thị thiếu chủ cũng không có tham dự cướp đoạt khoáng thạch một chuyện.

Ở Sở quốc bên trong, mọi người nhìn thấy tin tức này đồng thời, trên phố truyền lưu lên một cái khác càng thêm bí ẩn lời giải thích. Sở vương đầu tiên là bãi miễn vì bảo vệ Sở quốc mà lập xuống hiền hách quân công Hạng Yến lão tướng quân, can thiệp nữa cầm chỉ truyền bá Hạng thị thiếu chủ với Yến quốc làm gây nên. . . Đây rõ ràng là muốn chen ép Sở quốc thần hộ mệnh Hạng thị bộ tộc, Sở quốc tương lai vận mệnh đáng lo a.

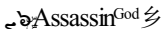
Tin tức này mới vào Sở vương chi tai lúc, hấn vền vền là cười bỏ qua. Lẽ nào, Hạng thị bộ tộc vẫn có thể dựa vào đồn đại, lật đổ hấn cái này Sở vương? Nhưng mà, mấy ngày sau, làm nước Tần yêu cầu hấn bức bách Tinh Vũ giao ra khoáng thạch các phái viên đến lúc, hấn liền cũng không cười nổi nữa. Hấn biết mình bỏ qua một cái bất Tinh Vũ cơ hội tốt nhất, nhưng mà chính hấn ra bảng, sao mà đổi ý chỉ? Càng thêm hấn hiện tại còn rơi xuống một cái ghét ghen tài tên, thực sự có chút bên trong ở ngoài không phải người.

Có người nói, Sở vương ngày đó bên trong ở vương cung phát ra thật lớn một trận tính khí. Hấn lại không thể nói với người ngoài mình bị chơi, liền đem này hờn dỗi phát tiết đến trong cung bình bình lon lon bên trên. Đối với nước Tần đặc phái viên, hấn chỉ có thể dựa theo cái kia bảng cáo thị trả lời, Hạng thị bộ tộc cũng không có tham dự cướp đoạt khoáng thạch.

Đến cùng, hấn cũng không phải Yến vương như vậy nhu nhược vô năng, Sở quốc cũng không phải Yến quốc như vậy nhỏ yếu. Sở vương vẫn tính kiên cường địa nói cho cái kia đặc phái viên, trừ phi là bắt được Hạng thị thiếu chủ tham dự chứng cứ, hấn mới gặp giao trách nhiệm giao ra khoáng thạch.

Nếu như có thể, hấn thật không hy vọng Doanh Chính phái binh công sở. Một mặt là lo ngại quân Tần mạnh mẽ, khủng Sở quốc cũng khó nén phong; trên phương diện khác, Sở quốc có thể với quân Tần đánh với, trừ Hạng Yến ở ngoài không có người nào nữa. Nếu là khai chiến, hấn cần làm chuyện làm thứ nhất, chính là một lần nữa bắt đầu dùng Hạng Yến.

Thứ hai, Yến Vương Hi bị dọa bị bệnh. Có người nói, hấn đêm đó nhìn thấy Nhạn Xuân Quân, nhắc theo huyết lâm lâm đầu đi tìm hấn tổ khổ. Ngày sau khi, mãi cho đến yến bị tàn diệt quốc, Yến vương đều không có ngủ tiếp quá một cái thật cảm thấy. Mà ở tại lúc sắp chết, trái lại giải thoát giống như vậy, lộ ra cái nụ cười. . . Ở cái kia khô gầy trên mặt.

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Tuyệt cùng tình

Tinh Vũ mang theo Tuyết Nữ, trải qua một ngày đêm chạy đi sau, với ngày thứ hai hoàng hôn, một đường không trở ngại địa đến yến, tè biên giới. Rất cục ở Lady nói tới khách sạn trong phòng, tìm tới có chút gầy gò Tinh Nhi.

Làm cửa phòng mở ra trong nháy mắt đó, Tinh Nhi nhìn thấy hán cái kia mỉm cười đẹp trai khuôn mặt nhỏ lúc, nàng miệng nhỏ một xẹp, oa địa một tiếng sẽ khóc lên. Chưa kịp Tinh Vũ lên tiếng an ủi, nàng đem hán lôi lại đây lâu vào trong ngực.

"Thiếu chủ là cái người xấu, thiếu chủ là cái người xấu, đem Tinh Nhi bỏ ở nơi này đều mặc kệ, Tinh Nhi. . . Tinh Nhi còn tưởng rằng thiếu chủ không cần người ta nữa, ô ô. . ."

"Toàn nói bậy, ta sao không muốn người." Tinh Vũ cân ôm chặt lấy nàng eo nhỏ, vỗ phía sau lưng an ủi, "Ta từ đi tới thế giới này bắt đầu, nhưng là chỉ cùng người tách ra quá như thế mười mấy ngày."

Tinh Nhi trên lông mi còn mang theo giọt nước mắt, chớp chớp đen lay lay mắt to. Suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng thật là như vậy. Nàng rất hài lòng địa cười loan mặt mày, ngoài miệng nhưng làm nũng bình thường nói rằng:

"Nhưng là, Tinh Nhi muốn muốn thường xuyên cùng thiếu chủ cùng nhau mà."

Tinh Nhi cũng không biết, ngoài cửa phòng trên hành lang đứng Tuyết Nữ nghe được Tinh Vũ từng nói, trong lòng có cỡ nào đổ kị nàng. Đương nhiên, nàng đổ kị không chỉ là có thể cùng Tinh Vũ thời khắc cùng nhau điểm này, còn có thể đem hán từ còn là một trẻ con giống như em bé bắt đầu đường lên.

"Hán khi còn bé mới nhất định càng đáng yêu chứ?" Tuyết Nữ điểm chỉ vào cằm của chính mình nghĩ thầm, 'Không biết có thể hay không giống như bây giờ tham ăn?' nghĩ đến tham ăn, nàng mặt đỏ lên, sau đó như là đột nhiên phản ứng lại giống như vậy, 'A, sẽ không phải. . . Hán cái kia thói xấu, chính là Tinh Nhi bồi dưỡng được đến chứ?'

Càng nghĩ càng có thể!

Cái kia chết tiết thói xấu, nhưng là không ít đeo cho nàng xấu hổ, một mực làm cho nàng vừa hận lại. . . Yêu. Còn yêu cái gì, khắc, nàng thật không tiện suy nghĩ.

Bởi vì Tinh Vũ câu nói kia, Tinh Nhi tâm tình ổn định lại. Nàng lau lau rồi một hồi con mắt của chính mình, thấy nước mắt rơi vào Tinh Vũ trên gương mặt, dường như vẽ ra một đạo dấu vết. Cùng Tinh Vũ đã từng đồng thời lái xe lữ hành quá một quãng thời gian, Tinh Nhi lập tức liền rõ ràng đó là cái gì. Không khỏi lôi hán tay liền muốn hướng trong phòng đi, đồng thời mang chút đau lòng địa trách nói:

"Thiếu chủ a, thân phận người cao quý, tại sao có thể đều là đi làm lái xe chuyện như vậy đây? Lại không phải là cùng Tinh Nhi đồng thời. . ."

Nàng cuối cùng này non nửa cú âm thanh hạ thấp không ít. Có lẽ là nhớ tới mười mấy ngày trước, hai người đồng thời lái xe du ngoạn giống như chạy đi tháng ngày, trên mặt lộ ra ngóng trông hạnh phúc mỉm cười.

"Híc, cái này mà. . ." Tinh Vũ gãi gãi gò má, "Tuyệt Nhi, người tới."

Hán hướng mặt bên hành lang vẫy vẫy tay, nhìn thấy điểm này Tuyết Nữ trực ở trong lòng ai hô hán là cái thằng nhóc ngốc. Vào lúc này nên đưa nàng trước tiên xa ở một bên, triệt để động viên Tinh Nhi sau khi, lại đem nàng mang tiền vào mới đúng. Chỉ là, trong lòng nàng một luồng cảm động dòng nước ấm, bất luận làm sao đều ngọt ngọt không xuống đi. Tuyết Nữ nín nín môi, kiên định địa đi lên trước, đồng thời nắm chặt rồi Tinh Vũ cái tay kia.

Nắm Tinh Vũ một cái tay khác Tinh Nhi thân thể cương trực một hồi. Chậm rãi xoay người, trước hết nhìn lại chính là Tuyết Nữ cùng Tinh Vũ nắm cùng nhau tay. Sau đó, ánh mắt của nàng trên di, trải qua Tuyết Nữ gò má, cuối cùng định ở Tinh Vũ trên khuôn mặt. . . Trong nháy mắt, Tinh Vũ làm sao cảm giác đến, nàng ánh mắt kia từ một con dụ ngôn miêu tể, hóa thân làm đối mặt cường địch bảo vệ ấu miêu thư miêu?

"Tuyệt Nhi. . . ?"

Tinh Nhi từng chữ từng chữ địa lặp lại danh xưng này. Cảm thoáng lên đài, híp lại con mắt, cho Tinh Vũ cũng mang đến không ít áp lực. Hán không tên mà nhìn Tinh Nhi, ngần ngại sau, ngây ngốc hỏi:

"Híc, Tinh Nhi, đây là người sao?"

Làm sao cảm giác hán nhuyển mọi, biến thành cái ngự tỷ?

"Vị này chính là Tinh Nhi tỷ tỷ sao?" Tuyết Nữ đột nhiên buông ra Tinh Vũ tay, hướng phía trước đi rồi một bước, nắm chặt rồi Tinh Nhi. Ở Tinh Nhi không biết nguyên do lúc, Tuyết Nữ đã thân mật nói rằng: "Một đường tới rồi, thiếu chủ nhưng là nhiều lần nhắc tới Tinh Nhi tỷ tỷ, ôn nhu hiền thực, chính là chúng ta nữ tử tấm gương." Trên mặt của nàng chuyển thành áy náy, "Ta trước kia cũng muốn cho thiếu chủ thuê phu xe, nhưng là thiếu chủ kiên trì không muốn trì hoãn cái kia chút thời gian, nói là muốn nhanh chóng nhìn thấy tỷ tỷ người."

Tuyết Nữ trên dưới đánh giá Tinh Nhi một phen, "Chà chà, tỷ tỷ quả nhiên là cái mỹ nhân bại hoại, chẳng trách thiếu chủ như vậy nhớ nhưng."

"Ai?" Tình Nhi mặt tất cả đều đỏ lên, "Cái nào, nào có. . .?" Nàng xoa góc áo, hiển nhiên lại biến trở về miêu tả giống như điềm đậm đáng yêu.

Lén lút liếc nhìn Tuyết Nữ. . . Nàng biết mình sẽ không nhận sai, này không phải ngày đó lên đài hiển vũ vũ cơ sao? Vì sao ở đây lại không nói, càng là cùng nàng bình thường xưng hô Tình Vũ vì là thiếu chủ.

"Tuyết cô nương đây là. . .?" Tình Nhi nghi hoặc hỏi.

"Tỷ tỷ, gọi ta Tuyết Nữ là có thể." Tuyết Nữ nhìn xuống hành lang, mang theo do dự mà nói rằng: "Nơi này nói chuyện có chút. . . Tỷ tỷ có thể hay không dung Tuyết Nữ tiến vào phòng?"

"A, nha, mời đến." Cũng còn tốt Tình Nhi tuy ở hoảng loạn bên trong, cũng chưa quên ký Tình Vũ người thiếu chủ này, "Thiếu chủ, người cũng mau vào, nửa mặt đi này một đường phong trần."

Tình Vũ ngo ngác mà ở nguyên mà nhìn Tuyết Nữ. Nàng đi ngang qua bên cạnh hắn lúc, rõ ràng cho hắn một cái "Tất cả đều giao cho ta đi" ánh mắt, đã lôi Tình Nhi trong triều bộ bên giường đi đến. Tình Vũ đóng cửa lại, liền nghe Tuyết Nữ lấy giọng có cảm tình ngữ điệu nói rằng:

"Tình Nhi tỷ tỷ, Tuyết Nữ tự hai ngày trước bị thiếu chủ đại ân, cam nguyện làm hần tỷ nữ. Trong ngày thường nếu là thiếu chủ yêu thích, Tuyết Nữ phụ trách vì hần biểu diễn một hai khúc ca vũ."

"Ồ?" Tình Nhi liếc nhìn Tình Vũ, "Tuyết cô nương ở Phi Tuyết Các nơi đó nhưng là. . ."

Nàng nói còn chưa dứt lời liền bị Tuyết Nữ tiếng thở dài đánh gãy, "Tình Nhi tỷ tỷ có chỗ không biết, cái loại địa phương đó chung quy là thân bất do kỷ, cái nào so với đền ở thiếu chủ bên người tự tại. Nghĩ đến, thiếu chủ là cái hạng người gì, sẽ như thế nào đối xử tỷ nữ, Tình Nhi tỷ tỷ rành rề nhất. Tuyết Nữ yêu thích âm nhạc vũ đạo, thiếu chủ có thể che chở Tuyết Nữ, đồng thời cũng đáp ứng cho Tuyết Nữ tự do. . . Tuyết Nữ đã vô cùng vui mừng."

Tình Vũ nhìn về phía nàng, muốn há mồm phủ định, lại bị Tuyết Nữ dùng ánh mắt ngăn lại. Nàng cái kia mang theo mấy phần cầu xin mô dạng, thực sự để Tình Vũ không đành lòng làm trái với nàng ý này.

'Cũng được, tỷ nữ cái gì, chung quy có điều là cái tên tuổi mà thôi. Liền như Tình Nhi giống như vậy, trong lòng ta chưa bao giờ như vậy xem thấp quá nàng.' Tình Vũ nghĩ tới đây, không khỏi lại có chút tự giễu, 'Người hầu gái vệ đội ta đều có mấy trăm người, lại thêm một cái trên danh nghĩa tỷ nữ, tại sao do dự lên.'

Hắn mình Bạch Tuyết nữ ý tứ. Tình Nhi đến cùng là làm bạn dưỡng dục hần tám năm nữ tử, nếu nàng vừa đến, liền ở về mặt thân phận cao hơn Tình Nhi, khó tránh khỏi để Tình Nhi trong lòng sinh ra chút không vui. Hơn nữa, nàng đến cùng xuất thân không được, tại đây dạng thời đại, miễn cưỡng muốn lấy người yêu thân phận ở lại bên cạnh hắn, chỉ sợ đối với hắn danh tiếng cũng là không tốt. Thử nghĩ, 8 tuổi liền mê luyện một cái vũ cơ, truyền đi cũng chỉ có thể bị trở thành trò cười.

Này một 'Tỷ nữ' tự xưng, bao hàm nàng bao nhiêu yêu say đắm cùng trả giá ở trong đó, Tình Vũ có thể cảm nhận được.

"Hóa ra là như vậy phải không?" Tình Nhi thoải mái.

Xác thực, nếu không có nàng bình thường lúc nào cũng chính mình chú ý thân phận, thì sẽ đã quên chính mình dĩ nhiên là cái tỷ nữ. Liếc mắt nhìn Tình Vũ, cả đời này có thể hầu hạ hắn, thực sự là một loại thiên đại phúc khí.

"Tình Nhi tỷ tỷ, có thể tiếp thu Tuyết Nữ sao?" Tuyết Nữ cẩn thận mà thăm dò hỏi.

"Nhanh đừng nói như vậy." Tình Nhi trên mặt xuất hiện ngưng ngung, "Ta cũng chỉ là một cái tỷ nữ, người liền gọi ta Tình Nhi là tốt rồi." Nàng đứng lên, "Được, ta hiện tại liền đi vì là thiếu chủ cùng người làm chút thức ăn. Ngày hôm nay xem như là vì là thiếu chủ đón gió, đồng thời chúc mừng Tuyết Nữ người trở thành ta tỷ muội được rồi."

Tuyết Nữ trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì ở nhạc phường lớn lên, nàng tâm trí trên kỳ thực muốn thành thực với Tình Nhi. Lần này có ý định lấy lòng bên dưới, tất nhiên là rất dễ dàng cùng Tình Nhi giao hảo. Hơn nữa, nàng cũng phát hiện, Tình Nhi không chút nào gặp hoài nghi người khác giống như vậy, ở phương diện này chính là một tờ giấy trắng. Này từ mặt khác cũng nói một chuyện, Tình Nhi tuy là tỷ nữ, trưởng thành hoàn cảnh làm thật là làm cho nàng ước ao a!

"Như vậy, ta liền cũng đến giúp đỡ được rồi." Tuyết Nữ theo Tình Nhi đứng dậy, "Tình Nhi tỷ tỷ đừng thấy cười, ta kỳ thực không có xuống bếp trải qua. . . Có thể, ta nghĩ hướng về Tình Nhi tỷ tỷ học tập một ít." Nàng tinh thông chính là cầm kỳ thư họa, từ nhỏ chính là bị như vậy bồi dưỡng.

"Hừm, tốt lắm a." Tình Nhi đầu nhỏ hơi méo xệch, "Vừa vặn, người cũng có thể dạy ta chút âm luật."

Tuyết Nữ ánh mắt sáng lên, cùng Tình Nhi đồng thời nở nụ cười.

Này hai cô bé chính như tên của các nàng giống như vậy, tuyết cùng tình, một cái lạnh một cái nhiệt. Tuyết Nữ yêu thích mùi vị lạnh lạnh y vật, mà Tình Nhi thì lại thường thường ăn mặc vàng nhạt sắc màu ấm. Tuyết Nữ là băng sơn mỹ nhân, không dễ dàng tiếm lộ nụ cười, Tình Nhi trên mặt nhưng dù sao là mang theo vài phần ôn nhu. Nhưng mà, các nàng tiếp xúc theo Tình Vũ cũng không phải chuyện xấu. Tuyết Nữ, có ôn nhu một mặt, hần gần nhất liền thường thường nhìn thấy; mà Tình Nhi, nàng cũng xác thực phải biết một ít trong trần thế hiểm ác, miễn cho bị người khác lừa dối còn chưa tự biết.

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ngộ Thiếu Tư Mệnh

Róc rách suối nước va chạm đá cuội thanh, lạnh lạnh trên cỏ, Tinh Vũ đưa đến ba khối trọng đại tảng đá.

Thời gian đã tiến vào lịch nông tháng chín, nơi này cũng vẫn tính vị trí phương Bắc, khí trời đã chuyển hàn. Nay Chiến quốc thời đại có thể không giống hậu thế như vậy các loại ô nhiễm tạo thành nhà ẩm hiệu ứng, nếu là lạnh chính là thật sự lạnh. Vì lẽ đó, Tinh Vũ trước đó đem tảng đá kia đặt ở hỏa trên thoáng bỏ thêm nhiệt. . . Thừa dịp Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi từng trệ hấn đánh tới gà rừng lúc.

Sau đó không lâu, này không trên cỏ liền lại dấy lên một đồng nhỏ lửa trại, ngồi vây quanh Tinh Vũ ba người. Hấn sẵn sóc không thể nghi ngờ để hai vị thiếu nữ trong lòng đều hết sức cảm động. Các nàng các chấp nhất xen kẽ gà rừng cảnh cây, liền lửa trại thiêu đốt.

Tự Tinh Vũ mang theo Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi gặp nhau, đã qua mười ngày. Bây giờ, Tuyết Nữ chỉ ít cũng học được giống như vậy ở dã ngoại thiêu đốt gà rừng phương pháp. . . Đây chính là nàng từ trước trong cuộc sống chuyện chưa từng có, cũng làm cho nàng cảm thấy vô cùng mới mẻ.

Hai con gà rừng đã đầy đủ ba người dùng ăn, Tinh Vũ trong lúc rảnh rỗi, móc ra chủy thủ ở một khối đá cuội trên làm điêu khắc. Chủy thủ này cũng không sắc bén, cũng không có kiếm khí của hấn hoặc là sức mạnh phụ trợ, dựa cả vào tu luyện được đến nội lực gia trì. Hấn chính là muốn thông qua phương pháp như vậy, để cho mình quen thuộc sử dụng nội lực.

Có thể nói, cho đến bây giờ, Tinh Vũ không sử dụng nội lực, dựa vào sức mạnh của thân thể, nhanh nhẹn để chiến đấu, mạnh hơn một ít. Thế nhưng, liền chính hấn phán đoán, đáng đáp như vậy chỉ bằng vào thân thể hấn còn không đạt tới cao thủ nhất lưu cảnh giới. Đùng là dựa vào lắng nghe vạn vật tiếng tồn tại cùng mình đi vắng kinh nghiệm chiến đấu, đối mặt cao thủ nhất lưu cũng sẽ không lỗ. . . Nhưng, này không phải hấn muốn.

Vèn vèn không chịu thiệt sao lại để hấn cảm thấy thỏa mãn? Hấn vẫn cứ muốn đạt đến thế giới này mạnh nhất.

Như vậy, có thể dựa vào chính là này nội lực. Hấn từ khi bắt đầu tu luyện liền từ chưa thư giãn quá, tin tưởng lấy hấn tư chất, lại quá đến mấy năm, liền có thể bước lên cao thủ nhất lưu nội lực cảnh giới.

"Thiếu chủ, chúng ta như vậy nhân nhả ở bên ngoài, thật sự được không?"

Đột nhiên vang lên đến này tiếng nói chuyện, để Tinh Vũ phân tâm bên dưới, dưới đao nặng nề một chút. Cái kia nguyên bản ở đá cuội mặt ngoài mỹ nhân mặt, liền có thêm một đạo ba. Tinh Vũ trong lòng đáng tiếc, đưa nó thả xuống, nhìn về phía Tinh Nhi. . . Nàng đáng yêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn hình như có rõ ràng lo lắng.

Rời nhà đã sắp mãn một tháng, tin tức gì đều không có truyền quay lại đi không nói, này lại gặp sau hơn mười ngày còn chuyên chọn đường nhỏ đi. Đáng đáp như vậy, người ngoài là khó có thể tìm tới bọn họ, bọn họ cũng tương tự không cách nào biết được ngoại giới tin tức. Đặc biệt là Tinh Vũ ở Yên đồ như vậy làm âm ỉ sau khi, ngoại giới đến cùng là cái như thế nào phản ứng, ba người có thể nói là không một chút nào biết. . . Tinh Nhi đối với này hoàn toàn không có cách nào yên lòng.

"Tinh Nhi tỷ tỷ, thiếu chủ hấn sợ là sớm có bố trí." Tuyết Nữ lúc này xen vào nói, "Không có tin tức chính là tốt, nếu là có tin tức truyền đến, ngược lại sẽ có chút phiền phức."

"Ai?" Tinh Nhi ngẩn ngơ, "Thiếu chủ, là như vậy phải không?"

Tinh Vũ cười cợt, từ bên chân lấy thêm lên một khối đá cuội, "Tuyết Nhi nói không sai. Sự tình đại thể phát triển ta đã có dự liệu, đồng thời làm ra ứng

đôi bố trí. Không có biến số, tất cả tất cả đều nằm trong lòng bàn tay. . . Lần này, ngươi yên tâm sao?"

Dựa theo về thời gian đến suy đoán, Sở vương nên đã nhìn thấy nước Tần đặc phái viên, đồng thời bị tức đến có thể thổ huyết chứ?

"Ừm." Tinh Nhi nặng nề gật gật đầu, còn khuếch đại địa dùng tay vỗ vỗ trong lòng, "Chỉ cần thiếu chủ cảm thấy được, Tinh Nhi liền cảm thấy tốt."

"Hi hi, Tinh Nhi tỷ tỷ quả nhiên là thiếu chủ tri kỷ tiểu áo bông." Tuyết Nữ trêu ghẹo nàng.

"Ai nha, mới không phải như vậy. . ." Tinh Nhi tự muốn phủ định, thấy Tinh Vũ liếc nhìn lại đây, nàng lại vội vàng cúi đầu. Ánh lửa ản chiếu vào trên mặt của nàng, trần bì trần bì, chọc người yêu thích sắc thái.

Tinh Vũ lại liếc nhìn Tuyết Nữ, nàng nhẹ nhàng che miệng nở nụ cười.

'Không muốn quá bắt nạt nàng nha!' Tinh Vũ dùng miệng hình nói với nàng.

Tuyết Nữ trùng hân nhú lại cái mũi nhỏ, 'Ta biết rồi rồi, người chuyện này đối với mẹ mẹ bắt công bé trai.'

'Mẹ. . .'

Tinh Vũ cái trán nổi lên điều gân xanh, thật hận không thể hiện tại ở nàng mặt đào giống như tròn trịa cái miệng ản cái trước lòng bàn tay. Đột nhiên, lông mày của hân vẩy một cái, từ tại chỗ đứng lên, hướng về hướng tây bắc nhìn sang. Tuyết Nữ ý thức được định là có chút vấn đề gì, nàng còn nhớ, hân có thể cảm giác được chu vi một ít tình huống.

"Làm sao?" Nàng hỏi, này cũng tương tự hấp dẫn Tinh Nhi sự chú ý, hai người cũng đứng lên.

"Bên kia có tranh đấu." Tinh Vũ khẽ nhú mày, nói rằng, "Ta muốn đi xem."

Hân cảm thấy có chút kỳ quái. Cái kia đấu cùng nhau hai người, trong cơ thể lưu chuyển tự nội lực, lại có chút không giống. Hơn nữa, chiêu thức của bọn họ cũng hết sức kỳ lạ. . . Dem cấm ở tầng đá một bên Hắc kiếm lưng ở sau lưng, Tinh Vũ đối với hai nữ nói rằng:

"Các người ở chỗ này chờ ta một hồi, ta rất nhanh sẽ trở về."

"Cẩn trọng một chút." Biết hân định là chủ ý đã định, Tuyết Nữ dặn dò.

"Thiếu chủ, ta. . ." Tinh Nhi mím mím môi, muốn cùng đi, nhưng lại không thực lực mình không đủ sẽ làm hân phân tâm.

Tinh Vũ lôi kéo tay của nàng, "Ta lại không phải đi chiến đấu, nói cứng, như là nhìn lên như thế, người không nhận ra." Hân trùng nàng nháy mắt, "Tinh Nhi chẳng lẽ cũng phải đi với ta nhìn lên?"

"Người ta mới không phải muốn như vậy?" Tinh Nhi bị hân khí đến không cách nào, giẫm lại chân, lưng quá thân.

Tinh Vũ cười cợt, cho Tuyết Nữ một cái ánh mắt, người đã hóa thành một đạo bóng đen, sát mặt đất hướng xa xa lao đi. Nếu là nội lực cao chút, lúc này chính là dùng tới khinh công. . . Hân vẫn cứ là chạy trốn đi tới.

Chính như Tinh Nhi vừa nảy suy nghĩ như vậy, Tinh Vũ gần nhất lựa chọn chạy đi địa phương đều là một ít đường hoặc là ít người đi địa phương. Nơi này cũng là như thế, cái kia dòng suối bắt đầu từ một cái bên trong thung lũng chảy ra, ở Tinh Vũ ba người vị trí không bên cạnh sân cỏ một bên có một cái rừng cây. Tinh Vũ cảm giác được tranh đấu chính là ở nơi đó, hân một hơi bôn vào trong rừng, đã có thể nhìn thấy có hào quang màu tím lấp lóe. Tiêu trừ hết hơi thở của chính mình, hân nhảy lên khoảng cách cái kia trong khi giao chiến trong rừng đất trống so sánh gần trên một cái cây.

Kịch liệt chiến đấu bên trong hai người không có một chút nào tới gần, không bằng nói càng là khoảng cách khoảng mười mét. Một cái ở ngọn cây đỉnh chân đạp thụ Diệp Lăng không trạm lập, một cái khác nhưng dưới tàng cây trên mặt đất. . . Tinh Vũ lúc trước sẽ cảm thấy kỳ quái địa phương liền ở chỗ này.

'Hóa ra là Âm Dương gia.' hân chỉ xem cái kia lăng không đứng thẳng nữ hài một chút liền phán đoán đi ra, 'Đúng là không nghĩ tới sẽ gặp phải nàng,' khóe miệng của hân hơi vênh lên, rõ ràng không có ý tốt.

Cái kia đứng ở ngọn cây nữ hài, tuổi tác khoảng chừng 12, 3, trang phục trên bị Tinh Vũ đánh giá vì là Gothic loli cổ trang bản. . . Mầu tím tiểu ủng, mầu xám đen mang mầu đen hoa văn trường đồng miết, chân trái nơi trên đầu gối mới buộc vào một cái chuông đồng; cao eo em bé trang bông bông quần hiện mầu trắng, bên ngoài lại bị trên người ản mặc cổ trang kéo dài hạ xuống che lại; phần eo, hoặc là nói là ngực tuyền bên dưới buộc vào một cái quyền vương thức rộng đai lưng; trực thuận lam mái tóc dài mầu tím vì là công chúa kiểu tóc, trên gương mặt trái xoan che lại mầu trắng khinh bạc khăn che mặt.

Cánh tay phải không có tay, bao cổ tay nơi có một phần bỏ phí đoá. Sau lưng có một cái khổng tước xòe đuôi giống như, vàng óng ánh vì là khuôn, mầu đen hoa văn vì là đề bình phong, khoảng chừng : trái phải sừng nhọn xử phạt dùng treo một tháng lượng một cái mặt Trời.

Nàng ngón tay chuyển động, đem sức mạnh khoách tán ra đi, thao túng lá cây mầu xanh lục hướng nghiêng xuống mới phát bắn ra, dường như từng thanh phi đao bình thường sắc bén. Phi diệp hái hoa đều có thể hại người, này phải có thâm hậu nội lực chống đỡ mới được. Cô bé này tuổi còn nhỏ, liền có thể làm được trình độ như thế, có thể thấy được định là có tư chất tốt. Chỉ có điều, Tinh Vũ vẫn là nhìn ra, những này là cây uy lực công kích có hạn.

Cái kia trên đất người tuổi tác ước ở ba mươi trở lên, muốn là lúc trước cũng đã bị trọng thương. Trên người hắn đạo bào màu lam đậm có mấy nơi vỡ tan, trong đó còn có vết máu; cột quan đã bị đánh rơi, tóc tai bù xù đáng vẻ ngược lại có mấy phần đáng sợ. Càng kiềm ở phát công lúc, cổ động kinh khí thổi ra tóc, có thể thấy được cái kia dường như thi thể giống như thấm đậm sắc mặt. . . Thật có mấy phần chật vật cảm giác. Nhưng, trên tay hắn thỉnh thoảng nhô ra nửa trong suốt ánh sáng màu tím nhạt, vẫn là không phải chuyện nhỏ.

"Tự khí thành nhận, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy." Tinh Vũ không biết người kia là ai, nhưng đối với chiêu thức của hắn cảm thấy mấy phần bất ngờ, "Thế giới này, cũng có không thể coi thường địa phương đây."

Trên ngọn cây nữ hài không ngừng phát động công kích, cái kia dưới cây trên đất bằng chỉ người không thể làm ra hữu hiệu phản kích, chỉ có thể bị động chống đối. Một mực, hắn hiện tại cần nhất chính là tình đường chữa thương. Như vậy quá khứ nửa khắc đồng hồ, hắn làm như rút cục không chống đỡ nổi.

"Khắc khắc. . ." Cái kia trên đất người phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bất ổn, ngã xuống đất.

Ngọn cây nơi nữ hài dừng lại công kích, về phía trước bước ra một bước, nhẹ nhàng mà đáp xuống đất diện bên trên.

Tinh Vũ nhìn ra trực tắc đầu, thầm nghĩ: "Thời kỳ này Thiếu Tư Mệnh còn quá non."

Quả nhiên, cái kia trên đất người một cái tay bên trong đột nhiên thoát ra một cái dài nhỏ ánh sáng màu tím cột, bút bắn thẳng về phía không hề phòng bị nữ hài. Liền nhưng vào lúc này, một cái Hắc kiếm vũ một tiếng xuyên thấu không khí đâm tới, chính chính che ở cái kia ánh sáng màu tím cột mũi nhọn.

Nữ hài làm như lúc này mới phản ứng được, vội vã đề thấp thân thể về phía sau nhảy ra mấy bước xa. Nàng lúc này mới bình tĩnh lại tâm thần nhìn về phía cái kia vì nàng ngăn trở một đòn trí mạng kiếm, cùng với cầm kiếm người.

Tinh Vũ cũng ở nhìn nàng, hoặc là nói, hắn muốn nhìn một chút nàng có hay không cái gì kịch liệt điểm về mặt biến hóa. Kết quả để hắn có chút thất vọng, cô bé này tựa hồ vẹn vẹn là trong ánh mắt xuất hiện một tia ngạc nhiên.

"Hắc kiếm?" Cái kia ngã sấp trên đất trên mặt người trên né qua một tia đáng tiếc cùng oán độc. Trở mình lúc đã khôi phục về mặt, ngưỡng nằm trên mặt đất trên nhìn Tinh Vũ, cùng với hắn kiếm, "Chẳng lẽ là. . . Hạng thị thiếu chủ?" Hắn một tay ấn lại ngực, thờ hồn hồn nói rằng,

"Ồ?" Tinh Vũ thu hồi xem cô bé kia tầm mắt, nhìn thẳng hắn một chút, "Không nghĩ tới, ta cũng có thể như thế nổi danh sao?"

"Khà khà khà. . ." Người kia cười cợt, "Tại hạ là Âm Dương gia Tả hộ pháp, chính muốn đi tới Sở quốc bá kiến Sở vương, có chuyện quan trọng cho biết. Thiếu chủ giúp ta giải quyết kẻ địch này làm sao?"

Hắn càng không chút nào để Tinh Vũ lúc trước phá hoại hắn giết địch một chuyện. Mà hắn, để cái kia chính nghi hoặc nhìn Tinh Vũ nữ hài, đổi thành đối với hắn đề phòng. . . Nàng lúc trước nhưng là bởi vì Tinh Vũ cứu nàng một mạng, mà lần thứ hai thư giãn chút phòng ngự.

"Ồ?" Tinh Vũ khoe miệng vênh vênh, "Người muốn báo cho Sở vương chính là chuyện gì?"

"Chuyện này vô cùng trọng yếu, ta không thể dễ dàng nói ra." Người kia hơi nhíu mày, "Thiếu chủ vẫn là trước đem kẻ địch này giải quyết, đến Sở vương trước điện, ta thì sẽ cho biết."

"Chẳng lẽ là. . . Doanh Chính đã rơi xuống công kích Sở quốc quyết tâm?" Tinh Vũ đột nhiên dò hỏi.

Ánh mắt người nọ hơi co rút lại, hơi khép một hồi, lập tức lại nở nụ cười.

"Quả nhiên không hổ là Hạng thị thiếu chủ, chính là việc này." Người kia gật gật đầu, "Thiếu chủ cùng ta có thể làm bằng hữu. . . Cô bé kia đã kêu viện binh, thiếu chủ trì hoãn không được."

"Nếu như vậy, ta tựa hồ không có những tay cần phải." Tinh Vũ dự định thu kiếm, "So với người đến, ta càng muốn muốn cùng sau lưng nữ hài làm bằng hữu. . . A, người đồng ý sao?" Hắn dĩ nhiên liền như vậy, ở khoảng cách cái kia nằm xuống người nằm bộ ở ngoài địa phương quay lưng hắn.

Có thể nhìn thấy, cái kia về mặt của cô bé rút cục xuất hiện trọng đại gọn sóng. . . Nàng trừng lớn một đôi con mắt màu tím, rõ ràng tràn ngập 'Cẩn thận' hai chữ.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Không nói lời nào, liền không trả lại cho người

"Nếu như thế, vậy người liền đi chết đi!"

Cùng câu này ác độc lời nói cùng nhau xuất hiện, còn có một đạo Âm Dương gia Tả hộ pháp trên tay phải lưỡi dao ánh sáng. Hắn lại vẫn có thể nhúc nhích, nảy lên khỏi mặt đất không nói, trong nháy mắt liền tới đến Tinh Vũ sau lưng, đem cái kia dài hai thước lưỡi dao ánh sáng đâm hướng về trong lòng hắn.

Keng một thanh âm vang lên. . . Tinh Vũ thật lùi hẳn thân thể bất động, tay phải Hắc kiếm nhưng về phía sau chém ngược một cái. Hai nguồn sức mạnh va chạm bên dưới, gây nên một luồng sóng khí. Tinh Vũ nưộn cơ hội về phía trước lướt ra khỏi mây bước, chính chính địa đi tới cái kia tựa hồ muốn viên bảo vệ hắn nữ hải trước mặt. . . Hai người hầu như mặt mũi dán vào nhau, chính là hắn hơi thở đã đủ để gọi lên cái kia lụa trắng. Đáng tiếc, hắn nếu là không làm những gì, tiếp đó sẽ phát sinh mà đem sẽ là hai người đụng vào nhau.

Cô bé kia cũng nhận ra được điểm này, hai chân vội vã khiến lực, liền muốn muốn nhảy cách. Không nghĩ tới chính là, Tinh Vũ đứng vào lúc này đưa tay ôm nàng eo nhỏ, vẫn cứ đưa nàng vòng trở về. Một mực nàng không hề phòng bị bên dưới, kẻ sát ở Tinh Vũ trên ngực. Đồng thời dường như va chạm giống như vậy, phát sinh rầm một tiếng nhẹ vang lên.

Nữ hải thân thể toàn bộ cứng ngắc ở.

"Đừng nhúc nhích!" Tinh Vũ ở bên tai nàng nói rằng, cái kia từ bờ môi thổi ra nhiệt khí để nữ hải bản năng rụt cổ một cái. Như vậy 'Ngọc mềm' trong ngực, hắn có chút lòng ngửa ngáy, nhưng hiện tại không phải là động cái kia tâm tư thời điểm.

Âm Dương gia Tả hộ pháp thấy hắn hai người lại còn ôm cùng nhau, trên mặt không khỏi xuất hiện sắc mặt vui mừng. Liều mạng một hơi, vẫn cứ cướp công lại đây. Tinh Vũ vừa mới mới vừa mang theo nữ hải chuyển động 180 độ, liền thấy ánh sáng màu tím nhận đột kích. Hắn chỉ được tay trái ôm nữ hải, tay phải cầm kiếm hoành tước.

Đã tỉnh hồn lại nữ hải, trên mặt xuất hiện đỏ ửng. Thật hận không thể lập tức đẩy ra nàng, nàng hai cái tay nhỏ bé nhưng căn bản cắm vào không tới giữa hai người. Sau đầu phong thanh cũng nói cho nàng công kích đến, nàng chính như Tinh Vũ nói tới giống như vậy, mặc hắn ôm bài bố. Chỉ là, cái kia mặt đối trắng nõn như ngọc tay nhỏ, vẫn là bắt đặc dĩ nắm lấy vạt áo của hắn, lấy cố định thân thể, giảm thiểu hai người ngực ma sát. . . Cái kia thật làm cho nàng có loại không tên khó chịu cảm giác.

Keng, lại là một tiếng vang giòn.

Tả hộ pháp tay phải lưỡi dao ánh sáng càng trực tiếp bị Tinh Vũ Hắc kiếm khai mở. Cánh tay hắn hơi có tê dại, quang nhận cũng có chút bất ổn. Lại nhìn Tinh Vũ, thân thể càng không có một chút nào dao động, tâm trạng không khỏi ngơ ngác. Tuy rằng hắn đã bị trọng thương, không ở trạng thái tốt nhất, nhưng tiểu tử kia thần lực cùng mạnh mẽ thể phách thực sự là vượt tay chân.

Tả hộ pháp trong lòng biết như bị hắn đạt được tự do, e sợ chính mình ngày hôm nay thật muốn bẻ gãy trên tay hắn, không khỏi liền tay trái cũng hóa ra quang nhận. . . Này vốn là là hắn dự định lưu lại bảo mệnh dùng. Cũng không cùng Tinh Vũ liều mạng, mà là đối thành du đấu, chính là không cho Tinh Vũ chút nào thả ra tuổi nhỏ Thiểu Tư Mệnh cơ hội.

Trước mắt hai cái lưỡi dao sắc qua lại đâm xuyên, Tinh Vũ một cái Hắc kiếm phòng thủ chiếm đa số. Hắn cũng không chủ động di động vị trí, liền liền đứng tại chỗ, nhưng đem Tả hộ pháp đến từ tứ phương công kích phòng thủ cái gió thổi không lọt.

"Tiểu tử này, kiếm pháp dùng cái gì cao minh như thế?" Tả hộ pháp trong lòng càng là kinh ngạc, 'Như cho hắn chút thời gian trưởng thành, chính là thắng rồi Kiếm thánh Cái Nhiếp, cũng có thể.'

Hắn tuy nghĩ đến cái này, nhưng càng là nổi lên tru trừ Tinh Vũ quyết tâm. Có mấy người tâm lý cực kỳ quái dị, càng là thiên tài nhân vật hủy ở trong tay bọn họ, càng là có thể khiến cho có cảm giác thành công. Này Tả hộ pháp đã là như thế, hắn sở dĩ gặp rơi vào kết cục như thế, chính là muốn muốn tập kích Âm Dương gia một thiên tài hải đồng tinh hồn. . . Hắn tựa hồ bị định ra, tương lai muốn tiếp nhận Tả hộ pháp vị trí.

Đối mặt Tinh Vũ, Tả hộ pháp không khỏi liền nhớ tới hải đồng kia.

'Đáng ghét, tại sao các ngươi những người này mỗi một người đều như thế gặp may mắn? Có thể không nỗ lực được người khác cả đời cũng không phải nhận được đồ vật?' trong lòng hắn âm thầm chửi bới, trên mặt lộ khí tức nhiều, con mắt cũng biến thành đỏ như máu mấy phần. Hung ác tâm bên dưới,

lại đem hai tay kinh khí ngưng tụ tập cùng một chỗ, tạo nên một thanh không lồ màu tím chém kiếm bổ về phía Tinh Vũ.

Tinh Vũ hơi nhướng mày. Lưỡi kiếm kia cách hân còn có đoạn khoảng cách, cũng đã để hân cảm giác được mấy phần áp lực. Lại không lo được hưởng thụ trong lòng mùi hương nồng nàn ngọc mềm, tay trái lần thứ nhất cùng tay phải đồng thời nắm chặt chuôi kiếm, đón cái kia đã không gian xung quanh tạo thành rất lớn áp bức màu tím lưỡi kiếm đánh chém quá khứ.

Một tiếng vang ầm ầm nổ vang, một nguồn sức mạnh từ kiếm tải lên đến, hầu như để Tinh Vũ nắm giữ không được chuôi kiếm. Hân hơi kinh ngạc, người này hai tay hợp kích sức mạnh dĩ nhiên trong nháy mắt tăng cao mười mấy lần. Cũng may hân quanh năm ứng đối các loại chiến đấu, kinh nghiệm phong phú cực điểm. Cái kia từ kiếm trên thấu hạ xuống sức mạnh, bị hân bản năng tính địa chuyển đến trên thân thể, lại truyền đến mặt đất. . . Lấy hân vì là tâm, mặt đất xuất hiện một vòng rạn nứt dấu vết, thậm chí có chút dưới lồi.

Cũng chính là hân, thân thể kia cường độ đầy đủ chịu đựng như vậy lực lượng khổng lồ mà không bị thương. Chỉ có điều, nhưng khổ cái kia cùng hân có thể tính là chặt chẽ dán vào nhau nữ hài. Nàng chỉ cảm thấy Tinh Vũ ngực bập thít phồng lên nhúc nhích một chút, căng chấn động đến mức không hề phòng bị nàng có chút ngột thở, một đôi tay nhỏ không khỏi lỏng ra sức mạnh. Lúc này chính là căng thẳng trong chiến đấu, chính giữa về đằng sau cũng nàng cảm nhận được nguy hiểm, bản năng tính địa đưa tay xuyên qua Tinh Vũ dưới nách ôm ở hân.

Chờ ngực nặng nề đánh tan, nàng thở phào nhẹ nhõm lúc, mới phát hiện mình vừa tựa hồ không cẩn thận. . . Cách khăn che mặt hôn hân mặt một hồi. Lần này, ánh mắt của nàng có chút phức tạp. Trong lòng biết vừa tình huống đó, hân tất không phải cố ý phải đem nàng ôm trở về (trên thực tế chính là cố ý). Hiện tại như vậy, nàng tựa hồ cũng không trách được trên đầu hân.

Tinh Vũ nhưng là không hề tuyệt, đối mặt lần thứ hai chém tới cự nhận, hân đã có chuẩn bị, triệu tập càng nhiều sức mạnh đón đánh mà trên. Tựa hồ vì tăng cường khí thế, 'Uông a' địa hò hét mà ra, để cách đó không xa tán gẫu bên trong Tuyệt Nữ, Tinh Nhi cũng nghe được. Hai người liếc mắt nhìn nhau, ném cầm trong tay gậy nung, liền hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhanh chóng chạy đi.

'Đáng ghét, cái tư thế này quá bất lợi.' Tinh Vũ thầm nghĩ.

Đối phương từ trên hướng phía dưới chém, mà hân chỉ có thể từ dưới hướng lên trên nghiêng. Tuy rằng không có bại tích, chiến đấu bên trong bị động nhưng không thích hợp hân.

"Phối hợp ta!" Hân nhỏ giọng đối với cái kia đang ngăn người bên trong nữ hài nói rằng, "Ta đếm một hai ba, ngươi hướng ta phía sau mười mét địa phương nhảy lên, ta đồng thời cũng sẽ đồng thời nhảy."

Mười mét? Cái kia đã vượt qua khinh công của nàng cực hạn, nhưng nữ hài trong nháy mắt rõ ràng Tinh Vũ dụng ý, đồng thời vô cùng chậm chậm địa gạt gạt đầu. Bọn họ cần làm không phải nhảy đến mười mét, mà là đem nhảy lên quỹ tích trùng chồng lên nhau.

"Một, hai, ba, nhảy!"

Tinh Vũ chờ đúng thời cơ, ở cái kia Tả hộ pháp cự nhận nâng lên trong nháy mắt phát sinh chỉ lệnh. Như chỉ là một mình hân phát lực, mang theo này một loại nữ hài, chỉ sợ khó có thể ở tốc độ di động trên vượt qua bị thương nặng Tả hộ pháp. Nhưng mà hiện tại, hai người ăn ý đồng thời hướng về một phương hướng khiến lực. . . Càng kiên hân sử dụng lắng nghe vạn vật tiếng, phán đoán chính xác nữ hài phát lực tình huống. . . Hai nguồn sức mạnh quả thực dường như một thể, đạt đến bọn họ độc thân lúc tốc độ.

Lúc trước, nữ hài mặc dù có thể đối mặt Tả hộ pháp, chính là dựa vào tốc độ như vậy. Bị thương nặng Tả hộ pháp, không đuổi kịp hân, liền bị nàng kéo dài ở nơi này.

Tả hộ pháp nhận ra được điểm này, cũng liền mạng truy kích lại đây. Chỉ tiếc Tinh Vũ hai người trước một bước địa, hai người liếc mắt nhìn nhau. . . Nhìn rồi xa bên cạnh hân nàng, hân có chút đáng tiếc. Có điều, lại vì nàng chặn lại rồi cái kia đánh chém mà đến màu tím lưỡi kiếm. Không có nữ hài quấy rầy, tình thế có thể nói hoàn toàn nghịch quay lại. Tinh Vũ biến làm chủ động công kích một phương, một cái trùng như chùy sắt Hắc kiếm, một mực bị hân vung lên dường như khoái kiếm giống như mau lẹ.

Nữ hài đứng ở bên cạnh, kết liễu cái đầu tay, đem một ít lá cây tụ tập cùng nhau, ngưng tụ thành thước trường lưỡi kiếm. . . Có rất nhiều phiến lá tạo thành góc cạnh, cho dù sát nói vậy cũng có thể tạo thành rất lớn quất thương.

Tả hộ pháp âm thầm kêu khổ. Đối phương hai người. . . Vừa có tấn công từ xa, để hân không cách nào thông thuận sử dụng hai tay hợp kích; càng đáng sợ trái lại là cận chiến, chính là hân hoàn hảo thời gian, e sợ cũng khó có thể chiếm được thật đi. Tính toán thời gian, hân vừa sử dụng bí thuật kích phát này điểm tiềm năng, đã muốn dùng xong.

Chính như chính hân dự liệu như vậy, trên tay màu tím khí nhận hiện không ổn định trạng thái, bị Tinh Vũ chém nát. Hân cũng không có lần thứ hai tiến công, cô bé kia làm như tâm hữu linh tê, phóng ra lá cây lưỡi kiếm đâm xuyên hướng về Tả hộ pháp.

Xoạt một tiếng, kiếm kia nhận thẳng tắp đâm tại thân thể đã kinh biến đến mức tri độn Tả hộ pháp nơi cổ họng. Lá cây ngưng tụ sức mạnh tàn mất, trôi nổi bồng bềnh tán lác xuống, lộ ra một cái lỗ máu.

"Thực sự là thô bạo." Tinh Vũ đem Hắc kiếm cắm vào về sau lưng bên trong vỏ, bấu môi một cái nói.

Vào một thanh âm vang lên, một viên lá cây hướng về hân kéo tới, bị hân dùng ngón tay kẹp lấy.

"Ngươi làm cái gì?" Hân nghi hoặc hỏi, này trên lá cây làm dính kết sức mạnh, rõ ràng nhỏ hơn hân lúc trước nhìn thấy. Này chứng minh nữ hài không

phải thật sự muốn công kích hẳn mới đúng.

Tinh Vũ nhìn về phía nàng, nàng nhưng hướng về phía Tinh Vũ đưa tay ra. Tinh Vũ suy nghĩ một chút, đi tới liền muốn nắm tay của nàng. Kết quả, nàng lập tức né tránh. Chờ Tinh Vũ tay thu hồi, nàng lại đưa ra ngoài. Tinh Vũ lại đi nắm, nàng lại không thể không né tránh. . . Như vậy nhiều lần ba lần, nàng lần thứ hai phóng ra lá cây đánh úp về phía Tinh Vũ.

"Ngươi muốn làm gì, chung quy phải để ta biết chứ?" Tinh Vũ đỡ lấy những người lá cây, trong lòng buồn cười, 'Để ngươi không cùng nói chuyện.' nàng không nói, hẳn thường phục làm không biết.

Nữ hài khăn che mặt dưới miệng nhỏ hơi hơi giương ra, chung quy vẫn là một chữ cũng không nói. Nghiêng đầu hướng phía sau mình bình phong mở ra một chút, chỉ chỉ bên trái, vừa chỉ chỉ bên phải, hướng về phía Tinh Vũ lần thứ hai vươn tay ra.

"Há, ngươi là muốn phải cái này sao?" Tinh Vũ từ trong lòng móc ra một cái mạng theo màu vàng trắng lưới liềm dây xích, cái kia trước kia chính là treo ở nữ hài sau lưng bình phong bên trái.

Nữ hài chậm rãi gật gật đầu, liền muốn đưa tay đi lấy.

"Chậm đã." Tinh Vũ ngăn cản nàng, "Ta cứu mạng ngươi, còn giúp ngươi một tay, ngươi chung quy phải cảm tạ ta đi."

Nữ hài nhìn hẳn, không có làm ra đáp lại.

"'Tạ — tạ —' ." Tinh Vũ gần từng chữ một, "Ngươi không nói, ta liền không cho ngươi nha."

Tuy rằng về mặt biến hóa vô cùng nhỏ bé, nhìn ra được nàng rất quấy nhiễu.

Tinh Vũ cố ý nắm bắt giây chuyền kia, đem cái kia hình trăng lưỡi liềm ở trước mắt nàng lắc lư. Nàng dĩ nhiên không chịu nổi mê hoặc đưa tay đi cướp, kết quả tự nhiên là vô hụt. . . Hẳn rốt cục không nhịn được cười ra tiếng.

Ánh mắt của nàng mang tới mấy phần oan ức, liền phảng phất là chịu đến bất nạt.

"Ồ?" Tinh Vũ lông mày chọn nhúc nhích một chút, "Bằng hữu của ngươi tựa hồ mau tới, đồng bạn của ta cũng là, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt đi." Hẳn lại quơ quơ trên tay trăng lưỡi liềm dây chuyền, "Ngươi biết ta là ai, sau đó muốn nói chuyện với ta, liền tới tìm ta muốn. Nhớ kỹ, không cho tìm cái khác thay thế treo lên nha."

Hẳn hướng về phía nàng nhảy mắt, lại ngọt ngào mà cười cợt, xoay người hướng đi ngoài rừng.

Nàng không biết nên làm gì địa đứng tại chỗ. Sau đó không lâu, một tên ăn mặc phần eo trở xuống như là cao xê tà màu đen sườn xám váy ngắn yêu diễm nữ giới chậm rãi từ trong rừng đi ra. Nàng nâng lên đồ tươi tay phải theo thân thể yếu điệu đường cong lướt qua, lại thuận thuận mắt trái phía trước một chòm tóc. Liếc mắt nhìn cái kia đã ngòm rồi Tả hộ pháp, lộ ra một tia ngạc nhiên nghi ngờ.

"Là ngươi giết sao?" Nàng hỏi.

CONVERTER: ￼AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đại Tư Mệnh, Mặc gia, Tinh Vũ về nhà

Đứng tại chỗ nhìn Tinh Vũ rồi đi phương hướng nữ hài xoay người lại, chậm rãi gật gật đầu. Sau đó chỉ vào trên đất một chỗ rạn nứt địa phương, lại lắc đầu.

"Thật sao?" Yêu điểm nữ giới tựa hồ rõ ràng, "Như vậy, cái kia giúp người của ngươi. . . Là từ bên kia rồi đi sao?" Nàng ra hiệu một hồi nữ hài vừa nhìn phương hướng.

Nữ hài lần thứ hai chậm rãi gật gật đầu, con mắt lạnh lùng nhìn về cái kia yêu điểm nữ giới.

Cái này biểu hiện để yêu điểm nữ giới lòng sinh kinh ngạc, nữ hài lẽ nào là đối với nàng muốn muốn đuổi tới đi cảm thấy bất mãn sao?

"Ngươi muốn ngăn cản ta?" Con mắt của nàng hơi hí hí, lạnh cười hỏi.

Nữ hài lần này lắc lắc đầu, nhưng, nàng lần thứ hai chỉ chỉ cái kia nơi rạn nứt.

Yêu điểm nữ giới khẽ nhíu mày, ý thức được gì đó. Nàng vận vẹo eo thon chi, đi lại, lộ ra bên trong ăn mặc màu đen bó sát người quần xinh đẹp chân dài. Đi tới cái kia rạn nứt mặt đất phụ cận, nàng tay trái chống nạnh nhìn xuống, chỉ trong nháy mắt, liền lộ ra kinh sợ. . . Ở cái kia rạn nứt hoa văn vây quanh trung tâm lõm khanh nơi, rõ ràng bằng phẳng cực kỳ.

"Dĩ nhiên không có vết chân?" Nữ tử yêu điểm kinh nghi nói.

Này chỉ nói rõ một chuyện. . . Đối phương ở chịu đựng đến từ phía trên sức mạnh khổng lồ lúc, đã từng một lần chống lại trụ, sau đó ung dung đem dời đi xuống đất. Nữ tử yêu điểm nhìn một chút cái kia rạn nứt hoa văn bằng quy mô lớn, biểu cảm trên gương mặt khó coi lên. Nàng biết, nếu như đối lại mình, định là không chống đỡ được cái kia một đòn. Quay đầu lại liếc mắt nhìn nữ hài, hừ một tiếng, hướng về phía nàng mang đến người khoát tay áo một cái.

Hai tên mang theo cao cao nón, cúi thấp đầu Âm Dương gia đệ tử, dường như trôi nổi đi tới bình thường chậm rãi hướng về Tà hộ pháp thi thể dời đi. Nữ tử yêu điểm hướng đi nàng khi đến phương hướng, mà nữ hài ở lại quay đầu liếc nhìn Tinh Vũ rồi đi phương hướng sau, cũng đi theo. . .

Một bên khác, cảm giác được sau lưng Âm Dương gia cả đám hành động, Tinh Vũ khóe miệng hơi vênh vênh.

'Cô gái kia lẽ nào là Đại Tư Mệnh? Đúng rồi, có vẻ như ta biết, cũng chỉ có nàng mới gặp như vậy uốn éo cái mông bước đi.'

Hiển nhiên trên mặt mang theo lo lắng Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ chính đang cách đó không xa tìm hấn, hấn lên tiếng hô các nàng một hồi. Hai người đồng thời nhìn về phía hấn, ở gần ra sau, làm ra động tác giống nhau. . . Căng thẳng vai thư giãn, thật dài mà thở ra một hơi, sau đó nhắc theo làn váy hướng về hấn chạy tới.

"Thiếu chủ, ngươi để Tinh Nhi lo lắng chết rồi." Tinh Nhi trong tay nhắc theo một cái nữ tử áp dụng tế kiếm, nàng đem Tinh Vũ ôm vào trong lòng, run giọng hỏi, "Vừa đến cùng phát sinh cái gì? Thiếu chủ thời điểm chiến đấu gặp phát ra âm thanh, kẻ địch nhất định rất lợi hại chứ?"

Nàng tự nhiên là biết Tinh Vũ mạnh mẽ. Không chỉ là ở huấn luyện bọn quân sĩ thời điểm, liền liền ngay cả trên đường chém giết những người đạo phi, cũng chưa từng có một tia lòng mày xúc động. Này thanh Hắc kiếm huy động lên đến mang theo động lực áp bách, gặp mảnh liệt đến dễ dàng đánh với người sợ mất mật. Đã từng hấn giờ kiếm làm ra bỏ xuống động tác, a hô một tiếng, chính là một trăm tên quân sĩ cũng không dám nhúc nhích một hồi. . . Phảng phất bọn họ có thể làm được liền chỉ là nguyền cổ được lực.

"Hừm, là có chút cường." Tinh Vũ cười cợt, "Trách ta lúc đó cũng chưa hề hoàn toàn chăm chú, cho hấn một cơ hội."

Vào lúc này, Tinh Nhi hơi buông ra Tinh Vũ một ít. Cảm một cái màu xanh biếc trường tiêu ngọc Tuyết Nữ đi lên phía trước, cùng Tinh Vũ nắm chặt rồi một cái tay. Nàng trong lúc lo lắng khịt khịt mũi, một đôi quả hạnh mắt giữa hí lại.

"Chẳng lẽ, người kia. . . Còn là một cô rất mùi thơm cô gái?" Nàng ngờ vực hỏi.

"Áy. . ."

Thấy Tinh Nhi càng cũng không khỏi để sát vào hấn cố ý ngửi một cái, Tinh Vũ một cách dờ khóc dờ cười trêu Tuyết Nữ một chút. 'Liền lỗ mũi của ngươi linh', hấn thật muốn oán giận nàng một câu như vậy, để tránh khỏi nàng hiện tại đặc ý như vậy mà lại xem kỹ mà nhìn hấn.

"Cùng ta giao thủ không phải cô gái, bị ta cứu được cái kia là cô gái." Tinh Vũ nói rằng, "Chiến đấu bên trong, ta ôm nàng một lần." Hấn xin thề, chính mình không hề có một chút nào nói dối, chỉ có điều là ít nói chút gì.

"Ngươi lần đó, nhất định rất lâu chứ?" Lại là Tuyết Nữ, cười hí mắt hỏi.

'Nha đầu này. . .' Tinh Vũ nha có chút ngửa, 'Xem ta tối nay trừng trị nàng.'

Tựa hồ cũng nhận ra được Tinh Vũ vẻ mặt dị dạng, Tuyết Nữ lẽ lười, đối với hấn lộ ra xin tha vẻ mặt. Lần này đến phiên hấn kiêu ngạo mà hanh trên một tiếng, hát cảm lên, nắm các nàng tay hướng trước kia dòng suối vừa đi đi.

"Ta đói." Hấn nói, "Mau mau làm ra ăn ngon cho ta đi, nếu không, ta liền ăn đi các ngươi nha."

Cái này uy hiếp tựa hồ rất hữu hiệu, hai vị thiếu nữ liếc mắt nhìn nhau, lại đồng thời lúng túng dịch ra tầm mắt. Sau đó, các nàng không hẹn mà cùng đưa lời kéo hẳn đồng thời chạy về phía trước đi. . . 'Này, các người liền như thế không muốn bị ta ăn đi sao?' 'Mới không được!' . . . Các thiếu nữ tiếng cười như chuông bạc tại đây trong rừng bắt đầu vang vọng. Có thể người ở bên ngoài xem ra, này tựa hồ là hai vị tỷ tỷ mang theo đệ đệ chơi đùa giống như vậy, nhưng bọn họ trong lòng rất vui vẻ.

Lại nói ngày đó, Cao Tiệm Ly quả nhiên rời đi Nhạn Xuân Quân Vương phủ sau, đáp ứng gia nhập vào Mặc gia. Mà Yến vương trực quá một canh giờ mới hạ lệnh đuổi bắt những người tập kích, cũng làm cho Đạo Chích, Đại Thiết Chuy, Từ Phu từ cùng hẳn, có thông dong rời đi Yến đô thời gian.

Lần này Yến đô hành trình nhiệm vụ, vô luận là có hay không thành công cũng đã kết thúc, ba người mang theo mới gia nhập Cao Tiệm Ly, thông lệ tính địa về cái kia xây dựng ở núi non trùng điệp Mặc gia cơ quan thành.

Với trên đường, bốn người bị Tinh Vũ phái đi người xin mời đi một tòa trang viên. Ở đây, Từ Phu từ lần thứ nhất nhìn thấy khối này Yến đô tranh cướp khoáng thạch. Hẳn được phép mang theo khoáng thạch tiến vào đã sớm chuẩn bị kỹ càng thợ rèn trong xưởng, ba ngày ba đêm không ngủ không ngớt nghiên cứu, nung đốt, gõ, nghiền nát. . . Đem hết các loại thủ đoạn, chờ hẳn từ trong xưởng điện đi ra lúc, cái kia nam từ trường thành to như nắm tay khoáng thạch vẫn là một chút chưa biến.

Có điều, Từ Phu từ cũng không hồ là đương đại nổi danh nhất đại sư đúc kiếm, đã ở đáy lòng kết luận, này khoáng thạch như thành kiếm tất là danh kiếm không thể nghi ngờ. Cũng là bởi vì như vậy, hiển nhiên khoáng thạch bị trang viên người phụ trách lại thu về, tựa như cùng thu rồi hẳn nửa cái mạng già. Lo lắng, sầu lo, không muốn các loại cảm tình xuất hiện ở hẳn cái kia nét mặt già nua bên trên. Nếu để cho hẳn một thanh kiếm, không chừng hẳn đều có thể xông lên cướp giật. . . Cũng thật khó cho hẳn bận bịu lâu như vậy, vẫn như thế có tinh thần.

Đem phản ứng của hẳn nhìn vào mắt, cái kia có ý chậm rãi cho khoáng thạch bao trên bố cân ba mươi tuổi tinh tráng hẳn từ hơi nở nụ cười. Hẳn đem khoáng thạch để vào một cái hộp, trưng Từ Phu từ một cái ôm quyền:

"Thiếu chủ nhà ta nói rồi, đại sư đều có thể đi suy tư làm sao thành kiếm. Nếu là nguyện ý vì là thiếu chủ rèn đúc tuyệt thế thần binh, liền có thể tới đây tìm tại hạ lấy khoáng thạch. Đến lúc đó, thiếu chủ còn có thể phụ trên cất kim loại khoáng thạch bí pháp trợ đại sư hoàn thành tâm nguyện."

"Tiểu tử kia, lần này nhưng là đem Từ Phu từ chụp lại." Đạo Chích che miệng nhỏ giọng đối với Đại Thiết Chuy hai người đạo, "Liền Từ Phu từ to lớn nhất khát vọng đều biết, chà chà, cũng không biết hẳn từ đâu tới nhiều như vậy thủ đoạn điều tra đi ra."

"Hắn chính là một cái yêu nghiệt." Đại Thiết Chuy lầm bầm

Cao Tiệm Ly thì lại chỉ giữ trầm mặc.

Ba người nói chuyện vẫn chưa bị cái kia tinh tráng hẳn từ nghe được, có điều, hẳn nhưng là đem ba người phản ứng đều xem ở trong mắt. Chỉ thấy hẳn lại hướng về phía Đạo Chích ba người một cái ôm quyền, nói rằng:

"Thiếu chủ nhà ta còn có lời muốn tại hạ thuật lại cho chư vị Mặc gia thủ lĩnh. . . Tàn vương Doanh Chính muốn diệt vong sáu quốc, quyết tâm liền có thể từ lúc trước Hàn, Triệu, Ngụy tam quốc diệt vong bên trong nhìn thấy một đốm. Bây giờ còn lại Sở, Yên, Tề, chính là tam quốc liên hợp cũng khó nên phong. Có dã tâm, có thực lực, lại vì sao không lấy chi? Mà có thể lấy chi, lại sao lại vèn vèn bởi vì một khối khoáng thạch cảm thấy thỏa mãn?"

Nước Tàn suy yếu các quốc gia làm bản thân lớn mạnh thủ đoạn, từ hơn trăm năm trước bắt đầu chính là ngày hôm nay yêu cầu một thành, ngày mai yêu cầu một chỗ. Này khẩu vị, khi nào từng chiếm được thỏa mãn? Mặc gia mọi người tự nhiên trong lòng sáng tỏ. Nếu là đem nước Tàn hội công kích Yên quốc nguyên nhân, vẫn cứ cùng một khối khoáng thạch liên hệ cùng nhau, có chút gượng ép. . . Tinh Vũ chính là muốn nói cho bọn hẳn biết điểm này.

"Như vậy, Sở quốc đây?" Đại Thiết Chuy thô cổ họng hỏi: "Hắn nói tam quốc đều đánh không lại nước Tàn, Sở quốc chẳng phải là khoảng cách diệt vong cũng không xa?"

Tinh tráng hẳn từ đối với phản ứng của hẳn làm như sớm có dự liệu, hoặc là nói là Tinh Vũ đã sớm nói với hẳn điểm này. . . Hẳn giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi than thở, thiếu chủ thực sự là liệu sự như thần. Sau đó, lại là rất lớn đáng tiếc, thậm chí biểu hiện ở trên mặt, phối hợp lời nói của hẳn trái lại có loại vừa đúng cảm giác.

"Thiếu chủ hẳn vì Sở quốc, tất nhiên là gấp đem hết toàn lực. Chỉ có điều, hẳn còn chỉ có 8 tuổi. . ."

Đại Thiết Chuy nửa tấm mấy lần khẩu, không cách nào lại nói ra một câu. Phải đem một cái quốc gia vận mệnh, ký thác với một cái 8 tuổi hài tử trên người. . . Nếu là có loại ý nghĩ này, sẽ làm hẳn cảm thấy có chút mất mặt.

Trong phòng trầm mặc mấy tức sau, cái kia tinh tráng hẳn từ lại mở miệng, khí thế đã dâng trào mà lên.

"Thiếu chủ hẳn nói cho chúng ta, Sở quốc cho dù vong, cũng có điều là không còn thành trì mà thôi. Sở quốc quân nhân, Sở quốc bách tính vẫn còn, Sở quốc liền vẫn còn ở đó. Quốc gia là người, mà không phải địa."

Mặc gia bốn người ngạc nhiên, cẩn thận nhai : nghiền ngẫm hẳn lời kia hàm nghĩa, không khỏi dần dần chuyển thành khâm phục. . .

Sau đó không lâu, Mặc gia bốn người lần thứ hai ra đi, với mấy ngày sau trở lại Mặc gia cơ quan thành. Đón lấy, Mặc gia Cự từ cùng với cái khác thủ lĩnh, các đệ tử liền cũng đều biết Tinh Vũ sự tình.

Ngày hôm đó, Sở quốc đô thành Thọ Xuân, một chiếc xe ngựa mang theo hai tên thiếu nữ, một tên đứa bé chậm rãi lái vào. Lần này, ba người đều là

ngồi ở bên trong buồng xe bộ, xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng nhìn ra phía ngoài náo nhiệt đường phố.

"Tuyệt Nhi, người muốn du ngoạn, chính là lần sau." Tinh Vũ ngồi đối diện cho hắn bên trái nhìn ngoài cửa sổ lộ ra chút mới mẻ về mặt Tuyết Nữ nói rằng: "Ta có cái nho nhỏ kế hoạch, quá khứ, ta lại cùng người đi dạo phố."

Tuyết Nữ lôi hắn tay, ôn nhu gật đầu cười.

"Thiếu chủ a, Tinh Nhi cũng muốn đồng thời, có thể không?" Một bên khác ngồi Tinh Nhi kéo đi cánh tay của hắn, lung lay nói rằng.

Tinh Vũ dùng ngón tay quất lại nàng cái mũi nhỏ, trêu ghẹo nói: "Chuyện gì có thể thiếu đạt được người?"

Tinh Nhi cau mày một cái, làm cái đẹp để mặt quý.

Trước xe ngựa hành một quãng thời gian, phu xe dựa theo Tinh Vũ yêu cầu, đứng ở Hạng phủ trước cửa. Cái kia gác cổng vệ sĩ buồn bực, đây là xe của ai giá? Hai người liếc mắt nhìn nhau, suy nghĩ có phải là phải đem chi đuổi xa. . . Một cánh tay ngọc đã vì là Tinh Vũ xóc mạnh, hắn từ trên xe bước xuống, tiếp theo là Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ. Tinh Vũ hướng phía trước đi ra hai bước, nhìn trên bậc thang nhếch miệng chờ ra thủ vệ quân sĩ.

"Làm sao? Ta mới rời nhà hơn một tháng, các người liền không quen biết?" Khóe miệng hắn câu ra một cái cười khẩy độ cong, "Chớ không phải là muốn bị ta sửa trị thao luyện một hồi?"

"Ít, ít, thiếu. . . Thiếu chủ trở về! !!" Một tên thủ vệ cơ linh, liên tục lăn lộn địa chạy vào bên trong phủ.

Tên còn lại phản ứng lại sau, cũng là một mặt kích động chạy vội dưới kéo, liền quỳ một gối xuống ở Tinh Vũ trước mặt. Cái kia trên mặt sùng bái về mặt, quả thực tốt đỉnh. . . Cũng làm cho Tinh Vũ cảm giác được không tốt đối với hắn 'Ra tay'.

"Đi thôi, trực tiếp về ta tiểu viện đi." Hắn đối với lấy buồn cười về mặt nhìn hắn Tuyết Nữ nói rằng, trước tiên hướng phía trước đi đến. Ở sau lưng, cũng không biết Tinh Nhi đối với Tuyết Nữ thì thầm gì đó, hai người khanh khách địa giòn nở nụ cười.

CONVERTER: ๔Assassin^{God}乡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thấy Sở vương

Hạng thị thiếu chủ trở về, từ trên xuống dưới nhà họ Hạng tự nhiên rất vui mừng, nhưng mà tin tức này ngày đó càng truyền khắp toàn bộ sở đều. Với ngày thứ hai, đến từ Sở vương triệu kiến công văn, liền do trong cung hoạn quan đưa đến Hạng phủ.

Hạng Yến một bên đón hoạn quan đi chính sảnh, một bên phái người đi thông báo Tinh Vũ. Hắn trên mặt mang theo quán có dừng cảm mỉm cười, nhưng trong lòng có chút bận tâm. . . Tinh Vũ nơi nào đều tốt, chính là xưa nay không hướng về người quý xuống, thậm chí chấp tay thăm hỏi lễ tiết cũng đều không làm. Thường ngày, hắn một đứa bé, không ra thấy quý tộc khác, đại phu thì cũng chẳng có gì. Nhưng lần này là đi gặp Sở quốc vương, như không quý xuống hành lễ, đại bất kính tội danh liền có thể an đến trên đầu hắn a.

"Tiểu tử luôn luôn trong lòng rộng thoáng, lần này nên cũng không sẽ mắc sai lầm đi. . . Đại khái!" khóe miệng của hắn lộ ra chút cười khổ.

Tinh Vũ vị trí sân trong chính sảnh ——

Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi đứng ở cửa hơi bên trong vị trí, kinh ngạc nhìn cái kia lấy quý tộc dáng vẻ ngồi đằng hoàng ở trường ải bàn sau khi Tinh Vũ. . . Hắn giờ khắc này về mặt ngầm có ý vượt qua tuổi tác hờ hững, không giận tự uy, để Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi có loại không cách nào nhìn thẳng ảo giác.

Thân thể rõ ràng nhỏ nhỏ, nhưng toả ra rất lớn tồn tại cảm. Ánh mắt kia nhẹ nhàng, liền có loại ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống.

Không cần bất luận người nào nói với các nàng, hẳn nhất định là một vị vương, hai trong lòng người không hận mà cùng địa cho là như thế. Nếu nói là Tinh Nhi chỉ cần là đối với Tinh Vũ yêu thích, như vậy, nhìn quen quen mặt cùng đại nhân vật Tuyết Nữ, làm ra đánh giá hiển nhiên càng thêm địa đúng trọng tâm. . . Nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy làm cho nàng tâm bẽ gãy quý tộc, càng phát ra từ đáy lòng địa muốn đi tôn kính hẳn.

"Người chính là Hạng thị thiếu chủ?" Tinh Vũ dưới tầm mắt di, đem một cái đồng dạng thân ảnh nhỏ nhỏ nhét vào đến xem kỹ phạm vi.

Ở bàn kia án phía trước quỳ hải đồng bị hẳn như vậy nhìn lên, toàn bộ thân thể đều run lên run lên.

"Về lâm đại vương, tiểu tử chính là Hạng thị Thiếu Vũ." Hẳn nguyên bản chính là quỳ lạy, giờ khắc này càng là cúi xuống thân thể đáp.

"Ồ?" Tinh Vũ khoe môi hơi dất ra độ cong, "Quả nhân rõ ràng nghe nói người gọi Long Tinh Vũ, tại sao lại lấy Thiếu Vũ tự xưng?" Hẳn lúc này tiếng nói tuy rằng nhưng hiện ra non nớt, nhưng ngữ điệu quân hoãn, đột xuất tất cả tất cả đều nằm trong lòng bàn tay trên đối với dưới chỉ nhân nhả.

"Tiểu tử gia tộc gia phả bên trong ghi chép chính là Thiếu Vũ, hôm nay ở đại vương trước mặt, chỉ có thể lấy này tự xưng." Đứa bé kia nâng lên chút thân thể, chấp tay đáp.

"Ừm." Tinh Vũ gật gật đầu, chỉ là cùng hẳn trên mặt vẻ mặt phối hợp lại, khiến người ta không nhìn ra hẳn điểm ấy đầu đến cùng ý vị như thế nào, "Người mà đứng lên đi."

"Tạ đại vương ân điển." Đứa bé kia chấp tay, sau đó đứng lên, nhưng nhưng duy trì cúi đầu tư thế.

"Quả nhân ngồi xuống này da hồ, người có thể nhận biết?" Tinh Vũ một lát sau sau lần thứ hai hỏi, vẫn là lấy như vậy nghe không ra thích nộ âm thanh.

"Chuyện này. . ." Đứa bé kia mang tới phía dưới, lại rất nhanh hạ thấp, chấp tay nói: "Tạ hồ có hơi nhìn quen mắt."

"Ha ha ha. . ." Tinh Vũ nở nụ cười, "Này da hồ là hai năm trước người ông nội đưa vào cung đến, quả nhân thật là thoải mái. . . Nghe nói là người tự mình săn thôi, có thể có việc này?"

"Về lâm đại vương, nhưng có việc này, chỉ là. . ." Đứa bé kia muốn nói lại thôi.

"Hả?" Tinh Vũ nhíu mày mang tới một hồi, thả ra một tia uy thế.

Hải đồng cả kinh, chấp tay nhanh chóng đáp: "Ngày đó săn hồ, còn có một đường quá lực sĩ hỗ trợ. Tiểu, tiểu tử bởi vì muốn lấy được ông nội khích lệ, vì lẽ đó độc tài cái kia công lao."

"Như vậy, người hôm nay vì sao ở quả nhân trước mặt nói ra." Tinh Vũ khoe môi lần thứ hai câu động dậy.

"Đại vương trước mặt không dám ẩn giấu." Hải đồng đầu càng thấp hơn một chút.

Tinh Vũ lần này lộ ra vẻ hài lòng, "Quả nhân còn nghe nói, người để Hạng khanh nhà giúp người rèn đúc trùng ba mươi cân trở lên Hắc kiếm."

"Đại vương, tiểu tử đối với một chuyện cảm giác sâu sắc kỳ quái." Hải đồng một cách ngây thơ gỡ gỡ đầu, "Tiểu tử rõ ràng là gần nhất mới miễn cưỡng dùng quen Hắc kiếm, sao bị người truyền được lợi hại như vậy."

"Ồ?" Tinh Vũ lông mày hơi nhíu lại, "Người mà tại đây điện bên trong khiến một lần cho quả nhân nhìn."

Hải đồng đại ra một hồi, lúc này quỳ lạy, "Đại vương giả trước, sao dám múa kiếm?"

"Không ngại sự, quả nhân đứng." Tinh Vũ hướng về Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi liếc mắt nhìn, hai người bọn họ nguyên bản đang ngăn người, hiện tại mau mau khom người, hướng lùi về sau ra gian phòng.

Đứa bé kia hướng về hai nữ nhìn một chút, sau đó chấp tay đối với Tinh Vũ nói: "Chuyện này. . . Như vậy, tiểu tử liền ở đại vương trước mặt bêu xấu." Hẳn tựa hồ rốt cục hoàn thành rồi nhiệm vụ gì giống như vậy, thờ phào nhẹ nhõm, lại đột nhiên trên mặt có sắc mặt vui mừng địa nói với Tinh Vũ: "Thiếu chủ, hình dạng ta thế này có thể không?"

"Hừm, tiểu mà, người làm rất khá." Tinh Vũ cũng từ ngồi ngay ngắn tư thái đứng lên, đi tới trước mặt hẳn, đem hẳn từ trên mặt đất kéo, "Đến thời điểm người cầm ta Hắc kiếm, tận lực múa là được rồi. Lấy người hiện tại năng lực, vừa có thể thông thuận khiến một lần kiểm pháp, khoảng cách sử dụng nó đến giết địch nhưng kém xa lắm. . . Như vậy, liền sẽ không bị người nhìn ra kẻ hở."

Cái kia cùng Tinh Vũ gần như thân cao hải đồng, dài đến cũng cực kỳ thanh tú. Nguyên bản là mái tóc màu đỏ, hôm nay nhưng bởi vì Tinh Vũ yêu cầu, đồ thành màu đen. Nghe xong Tinh Vũ, hẳn tự thờ phào nhẹ nhõm giống như vậy, lại hồn nhiên địa nở nụ cười.

"Vẫn là thiếu chủ lợi hại nhất, có thể sử dụng như vậy kiếm. Đúng rồi, đại vương thật sự có thiếu chủ vừa diễn đến đáng sợ như vậy sao?"

"Cái này, người thấy liền biết rồi." Tinh Vũ lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường.

Tĩnh Nhi cùng Tuyết Nữ đi vào, "Thiếu chủ, Hầu gia phải người xin người đi phòng khách, nói là Sở vương chiếu thư hạ xuống." Tĩnh Nhi nói rằng, vừa liếc nhìn khác một đứa bé con, "Tiểu mà, người có thể phải cố gắng địa diễn. Diễn đến được, trở về, Tĩnh Nhi tỷ tỷ ta làm cho người tốt hơn ăn."

"Cảm tạ Tĩnh Nhi tỷ tỷ." Hải đồng có chút ngại ngùng, trùng Tĩnh Vũ chấp tay, "Thiếu chủ, cái kia tiểu mà vậy thì đi tới."

"Hừm, Tĩnh Nhi, người đi dặn người kia hai câu." Tĩnh Vũ gật gật đầu, lại dặn dò Tĩnh Nhi nói: "Để hấn đi tìm hai tướng quân, đối với tiểu mà giả trang ta đi vào thấy Sở vương một chuyện, không được có chút lộ liễu."

"Vâng."

Tĩnh Nhi gật gật đầu, cùng tên là Long mà hải đồng đồng thời đi ra ngoài. Lưu lại Tuyết Nữ từ mới vừa vừa mới bắt đầu liền ở quan sát tỉ mỉ Tĩnh Vũ, hiện tại, nàng rốt cục có cơ hội mở miệng hỏi ra đáy lòng nghi hoặc.

"Người . . Vừa cái kia. . . Là làm thế nào đi ra?" Nàng hỏi.

Loại kia chính là đại thần, tướng quân cũng khó có thể diễn dịch vương giả khí độ, nếu nói là là diễn kịch, cũng quá chân thực.

Tĩnh Vũ lôi tay của nàng, vừa chạy ra ngoài đi, vừa nói: "Tuyết Nhi, nếu như ta đều là cái kia đáng về, người gặp cảm thấy cao hứng sao?"

Tuyết Nữ suy nghĩ một chút, không tiếng động mà lắc lắc đầu. Cái kia đáng về Tĩnh Vũ, sẽ làm nàng muốn cúi đầu, mà không phải đi nhìn kỹ. Làm người yêu của hấn, nàng càng muốn muốn chính là có thể vĩnh viễn như thế nhìn hấn. . . Dù cho là như bây giờ bóng lưng.

"Vi lẽ đó, ta bình thường đáng đáp như vậy là có thể." Tĩnh Vũ cười cợt.

Tuyết Nữ luôn cảm thấy, câu nói này làm cho nàng an tâm không ít. Trước kia có chút thấp thỏm tâm, cũng bình phục lại đi.

"Chúng ta đây là đi đâu?" Nàng hiếu kỳ hỏi.

"Đi xem xem 'Lão Hầu gia' phản ứng đi." Tĩnh Vũ quay đầu hướng nàng xấu cười cợt, "Nếu là Tĩnh Nhi, nàng nhất định sẽ do thân phận hạn chế mà không dám nhìn."

"Đó là gia gia của người đi." Tuyết Nữ bật cười lắc đầu, dùng trắng mịn tinh tế ngón tay chỉ trỏ mũi của hấn. Chỉ có hai người bọn họ, nàng gặp hồi phục chính mình tình nhân thân phận, cùng hấn trêu đùa chơi đùa.

Tĩnh Vũ về mặt có chút phức tạp, "Hấn, còn có này người trong nhà đối với ta đều rất tốt, chỉ là ta. . ."

Hấn đã trải qua hai cái thế giới, mấy chục năm sát phạt, lại là đông đảo con gái phụ thân. Làm sao vẫn có thể dễ dàng dung nhập vào trong gia đình của người khác, đem những người này coi như là thân nhân của chính mình? Đối với hấn từng có sữa mẹ cho ăn nữ tử lại không nói, những này nam tử thật sự không cách nào gây nên hấn thân thân muốn.

Có thể là liên tưởng đến trước hấn cái kia làm vương cao ngạo khí phách, Tuyết Nữ đối với như vậy hấn vô cùng đau lòng. Không nhận được đi tới, lâu hấn vào lòng, dùng chính mình nữ giới đặc thù bao vây lấy hấn.

"Không sao, người có thể dùng chính mình phương thức báo lại bọn họ tốt, ta tin tưởng người nhất định làm được đến." Tuyết Nữ ôn nhu nói.

"Chính mình phương thức?" Tĩnh Vũ tựa hồ được nhắc nhở.

Hấn xác thực không phải Hạng gia người, nhưng Hạng gia ở thế giới này nhưng thuộc về gia tộc của hấn. Lặng lặng mà suy nghĩ một chút, hấn biết nên sắp xếp như thế nào Hạng gia.

"Người giúp ta một đại ân, Tuyết Nhi."

Tĩnh Vũ lôi tay của nàng hôn môi một hồi, để Tuyết Nữ sốt sắng mà nhìn chung quanh một chút. Lờm hấn một cái, khiến hấn tay chạy về phía trước đi, để hóa giải chính mình ngượng ngùng cùng mừng rỡ. . . Nàng chưa từng có nghĩ đến, từ trong miệng hấn nghe được một câu nói như vậy, sẽ làm nàng như vậy vui vẻ.

"Nhanh lên một chút đến đây đi, gặp bỏ qua người nói được lắm hí." Nàng trùng hấn nháy mắt.

Lại nói một bên khác, Long mà tùy tùng Tĩnh Nhi cùng đi ra khỏi sân. Do Tĩnh Nhi hướng về cái kia đến truyền lời người nói rồi Tĩnh Vũ sắp xếp, người kia lập tức bị sợ đến trắng bệch cả mặt, liên tục lăn lộn tìm hai tướng quân Hạng Lương phong tỏa tin tức đi tới. Long mà một mình đến đến đại sảnh vị trí, đi sau khi đi vào, nhìn thấy Hạng Yên cùng một tên trong cung người hầu chính đang trò chuyện cái gì. Hấn vài bước tiến lên, quý gối Hạng Yên trước mặt.

"Gia gia, nhưng là người tìm ta?"

Hạng Yên sửng sốt, đứa nhỏ này tại sao gọi gia gia hấn tới? Tuy rằng tóc màu sắc không đúng, hấn còn nhớ, đứa nhỏ này hấn là ở hai năm trước theo Tĩnh Vũ cùng đi lại tương đất phong đứa bé mới đúng.

Trên dưới cẩn thận đánh đo, đặc biệt là Long mà mang trên đầu Tinh Vũ bình thoảng sẽ mang màu bạc nạm bảo thạch đầu hoàn. . . Ôi nha, hán lúc này che một hồi đầu, một luồng tinh lực trên đỉnh đến, để hán thấy hoa mắt, suýt chút nữa liền hôn mê bất tỉnh. Trên mặt bắp thịt không tự nhiên địa run rẩy mấy lần, bỏ ra một cái so với khóc thật không nhìn thấy đi đâu nụ cười.

Tới đây, hán làm sao không biết Tinh Vũ dự định. Tinh Vũ bình thường nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, tựa hồ chỉ có hai năm trước đánh hổ trở về lúc, công khai lộ quá một lần diện. Bình thường căn bản không có người nhà bên ngoài người biết hán mô dạng, dùng đồng dạng hải tử thể thân, này hoàn toàn không là vấn đề. Hơn nữa, Hạng Yến cũng cực kỳ tán thưởng hán điểm này.

Chỉ là, "Tiểu tử thú kia, chí ít nên sớm theo ta chỉ một tiếng chứ? Để ta liền cái chuẩn bị tâm lý cũng không có." hán trong lòng lẩm bầm, cũng đã gọi Long mà lên, đồng thời đem mang tới cái kia hoạn quan trước mặt, xưng vì là cháu mình.

Này sau khi, hoạn quan quả nhiên không có khả nghi, dẫn theo Long mà đi tới trong cung. Đến sáng, Long mà cũng đã trở về, vừa ăn Tinh Nhi vì hán làm được khao cơm nước, một bên nói với Tinh Vũ:

"Thiếu chủ, đại vương căn bản cũng không có người đáng sợ."

Hán rõ ràng là muốn nói, nếu Sở vương vẹn vẹn trình độ đó, tại sao còn muốn đóng vai đáng sợ như vậy đến hù dọa hán.

Nhìn hán cái kia ánh mắt u oán, Tinh Vũ tức giận cho hán một cước, "Tiểu tử thú, mau mau ăn người đi."

CONVERTER: 𐄂𐄃Assassin^{God}𐄄𐄅

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Thao trường điểm binh

Làm bằng gỗ viên môn nơi trước sau trái phải tiêu chuẩn đứng bốn tên năm màu vệ sĩ giáp bạc, ở tại bọn hán trung gian còn có một tên phần eo khoá một cái đồng thau kiếm tiểu đội trưởng.

Lúc này đã là lúc buổi sáng, mặt Trời tuy không phải một ngày tối chói liệt thời gian, nhưng này không phải thời chiến tiết liền khó miễn khiến lòng người sinh chút lười biếng. Này không, một tên trong đó vệ sĩ không nhìn được đánh cái hà hơi, thậm chí còn phát ra tiếng âm, hấp dẫn mấy người khác sự chú ý. Người tiểu đội trưởng kia nhất thời nữu quay đầu lại lờm hán một cái, quát lớn nói:

"Tiểu Lục, lại là người tiểu tử thú này."

"Ây. . ." Cái kia vệ sĩ tựa hồ cũng nhận ra được, chính bụng miệng mình, nhưng nơi nào giả đạt được thanh âm kia. Hán không khỏi về mặt đau khổ hướng về mặt khác ba tên cười trên sự đau khổ của người khác đồng bạn nhìn một chút, cuối cùng đáng thương ánh mắt định ở tiểu đội trưởng trên người, "Lưu đại ca, lần này có thể không làm sao?"

"Ít nói nhảm." Người tiểu đội trưởng kia khà khà cười gần hai tiếng, "Dùng thiếu chủ lời nói tới nói, 'Ta đối với người nghiêm ngặt, đó là ở bảo vệ người'. . . Nhanh lên một chút, 30 cái hít đất."

Đối với một người lính tới nói, 30 cái lúc đó cũng không nhiều. Chỉ là, bọn họ lúc này ăn mặc khôi giáp, thì sẽ có chút không giống. Thử nghĩ, trên người nhiều hai mươi mấy cân chống đẩy, sẽ là cái cái gì cảm thụ.

Người binh sĩ kia bắt đầu đi, đem giáo đưa cho đồng bạn bên cạnh, liền muốn ngã xuống. . . Nhưng đến một nửa lúc, hán lại đột nhiên ngồi thẳng lên, chỉ chỉ tiểu đội trưởng sau lưng, nói rằng:

"Có người đến rồi."

Trước kia đều nhìn hấn bốn người khác nghe vậy nhìn về phía sau, quả nhiên mơ hồ nhìn thấy hơn mười tên kỵ vệ, cùng với một chiếc xe ngựa.

"Đề phòng!" Người tiểu đội trưởng kia hạ lệnh, "Minh la, cho trong doanh một cái cảnh cáo."

Mấy tiếng ước định cẩn thận tiếng chiêng vang lên, đem người tới cùng với người đến tình huống hướng vào phía trong làm cái đại thẻ thông báo. Sau đó không lâu, hơn ba mươi kỵ từ trong doanh lái tới. Họ Lưu tiểu đội trưởng vội vã sai người đem viên môn trước cự mã nhắc mở, cái kia hơn ba mươi kỵ phi ra, đón tới gần đội ngũ chạy đi. Ở trên đường, liền có đối diện tới được một tên kỵ sĩ cùng với hội họp. Cũng không biết nói rồi gì đó, từ cái kia hơn ba mươi kỵ bên trong bôn về một ngựa, những người còn lại tiếp tục tiến lên đến cái kia đội ngũ phía trước.

Đang tò mò nhìn họ Lưu tiểu đội trưởng chỉ nghe cái kia bôn trở về kỵ sĩ cao giọng hô hét: "Thiếu chủ đến rồi! Giáo úy lệnh, mở ra doanh môn, xếp thành hàng nghênh tiếp!"

"Ôi, Trời ơi!" Họ Lưu tiểu đội trưởng vừa nghe kinh ngạc thốt lên một tiếng, vội vã chính mình chạy đi gõ la.

Lại nói một bên khác, ngàn kỵ giáo úy đã đi tới Tinh Vũ vật cười trước. Có lẽ là một tháng có thừa không gặp, hấn lần này mang thủ hạ các kỵ sĩ xuống ngựa được rồi cái quỳ lạy đại lễ.

"Thuộc hạ tham kiến thiếu chủ."

Trên người mặc vàng đen hai màu Thất Hải Giao Long giáp, tuy rằng còn tuổi nhỏ, Tinh Vũ cũng là uy phong凛凛. Đôi mắt hơn ba mươi người chỉnh tề cúi chào, hấn không chút nào cảm thấy có chỗ nào đáng giá kiêu ngạo, cái kia mang theo cười nhạt ý về mặt thậm chí cũng không hề biến hóa. Chấp nhất roi ngựa tay nhẹ nhàng giờ giờ lên, chờ hơn ba mươi người sau khi đứng lên, hỏi:

"Hứa giáo úy, mang 5000 binh, cảm giác làm sao?"

"Cái này. . ." Cái kia giáo úy xấu hổ gãi đầu một cái, lại trừng Tinh Vũ một chân quỳ xuống, chấp tay nói: "Thuộc hạ vô năng."

Hấn ở hai năm trước đều vẫn còn là một cái mang 50 kỵ tiểu đội trưởng mà thôi. Lúc đó, cái kia mặt khác bốn ngàn kỵ bốn vị thống lĩnh, cũng đã là giáo úy chức vụ. Hạng Yên đem bọn họ tìm lại đây, đi theo Tinh Vũ thủ hạ. . . Tinh Vũ thân phận cao cho bọn họ, này cũng không có gì. Chỉ là, muốn cho bọn họ nghe cái này lúc trước cũng thì tương đương với cái thủ hạ người mệnh lệnh, sao để bọn họ chịu phục. Kết quả, bọn họ là mang theo binh đi tới nơi này, nhưng là các luyện các binh. . . Hứa giáo úy giao cho Tinh Vũ luyện binh pháp, không người chịu nghe.

Những này ở Tinh Vũ biết mình có thêm bốn ngàn kỵ binh lúc cũng đã dự liệu đến. Hiện tại, thấy Hứa giáo úy biểu hiện trên mặt, cũng không một chút bất ngờ.

"Đi theo ta." Tinh Vũ ruổi ngựa từ bên cạnh hấn trải qua, "Lần sau có cơ hội, trước tiên cho người chín ngàn lính mới mang mang được rồi."

"Thiếu chủ người. . ."

Hứa giáo úy ngẩng đầu kinh ngạc mà nhìn bóng lưng của hấn, chỉ cảm thấy cái kia thân thể nho nhỏ vì sao hình tượng đều là cao to như vậy? Con mắt của hấn thoáng ướt át, sau đó nằm sấp lễ bái, nghẹn ngào rồi lại leng keng địa hô:

"Tạ thiếu chủ!"

Hấn lần thứ hai đứng lên lúc, đã đầy mặt kiên nghị. Lúc trước thiếu chủ để hấn mang một ngàn người lúc, liền dọa hấn nhảy một cái. Hấn trước đây theo người khoái lác lúc, tuy rằng như vậy nghĩ tới đã nói, tuyệt không dự liệu được sẽ trở thành chân thực. Hiện tại, thiếu chủ nói hấn có thể mang một vạn binh, đây chính là hấn liền nằm mơ đều không hề nghĩ rằng. Trên thực tế, hấn không phải liền năm ngàn người đều mang không tốt sao? Thiếu chủ vì sao còn muốn tin nhiệm hấn như thế? Hấn không biết, hấn chỉ biết giờ khắc này trong lòng mình có một luồng nhiệt huyết sôi trào.

Ồ cười lên ngựa lúc, hấn rơi xuống cái quyết tâm. Kiếp này liền chỉ có thể vâng theo một ý nghĩ hành động: Không thể để cho thiếu chủ lời nói thất bại!

Giáo úy cười ngựa đi theo Tinh Vũ bên cạnh người, về sau nhưng là xe ngựa cùng với những cái khác kỵ vệ môn. Đoàn người đi tới viên môn khẩu, liền nhìn thấy sớm có bốn kỵ trước tiên dẫn dắt mấy trăm người xếp thành hàng nghênh tiếp hấn.

"Thiếu chủ, Hầu gia cất tới bốn ngàn người chính là do bốn người bọn họ thống lĩnh." Hứa giáo úy nhỏ giọng nói với Tinh Vũ.

Thấy Tinh Vũ đến, bốn người nhưng chưa từ trên ngựa xuống đất. Chờ Tinh Vũ đi tới trước mặt bọn họ, cùng nhau chấp tay nói:

"Xin chào thiếu chủ."

Tinh Vũ ghì lại dây cương, đem bốn người bọn họ về mặt đặt ở trong mắt. Thấy trên mặt bọn họ đều có không phục vẻ mặt, này thanh thăm hỏi nghĩ đến cùng phía sau hấn Hứa giáo úy có tuyệt nhiên không giống. . . Cái kia vẻn vẹn thăm hỏi chính là Hạng thị thiếu chủ, mà cũng không bọn họ chủ tướng thượng quan.

Quân đội cũng là một cái vô cùng chú ý tư lịch địa phương. Đồng dạng quân hàm, lão binh liền so với lính mới nói chuyện có phân lượng. Đồng thời, quân nhân phải có phục tùng mệnh lệnh sắt thép kỷ luật, còn muốn có không chịu chịu phục kiêu căng khó thuần. Nếu là cái kia bốn tên giáo úy thấy hấn vừa

đến liền khuất phục cho hắn, Tinh Vũ ngược lại sẽ xem thường bọn họ, cho rằng bọn họ là một đám kẻ vô dụng. . . Hắn quân đội nhưng là không cần kẻ vô dụng.

Tinh Vũ khoe môi hướng lên trên vênh lên, ánh mắt bề ngễ trong lúc đó, toát ra một luồng khiếp người tinh quang.

"Tam thông cổ, thao trường điểm binh!"

Hắn run run dây cương, càng không chào hỏi liền thẳng tắp hướng phía trước thôi thúc ngựa. Cái kia bốn tên chính đang phía trước giáo úy cùng hắn ánh mắt một đôi, lập tức trong lòng nhảy một cái, hầu như là bản năng tính địa liền xua đuổi vật cười để ở hai bên. Bốn người ngó nhìn hắn cái kia thân thể nhỏ nhỏ để lộ ra mảnh liệt thô bạo, kinh hãi địa liếc mắt nhìn nhau.

Thấy bốn người bọn họ về mặt, Hứa giáo úy trong lòng có như vậy một tia thoải mái. Thiếu chủ xác thực tuổi nhỏ, nhưng thiếu chủ mạnh mẽ, vì hắn cuộc đời yếm kiến. Nếu là coi khinh thiếu chủ, hắn cái kia nhỏ nhỏ thân thể, nhưng là đủ để thả ra Raptors sức mạnh bình thường.

Toàn bộ quân doanh rất nhanh sẽ bởi vì tiếng trống sôi vọt lên. Sau đó tiếng vỗ ngựa từ bốn phía tràn vào thao trường, mà Điểm Tướng đài trên, duy Tinh Vũ một người đứng thẳng. Theo hắn đồng thời đến xe ngựa, đứng ở Điểm Tướng đài sau bên trong góc. Có hai tên trên người mặc giáp da tiểu binh từ giữa lạng lẹ hạ xuống. Đứng thẳng sau, có thể thấy được hai người bộ ngực nơi đột xuất như nữ tử, gương mặt mi thanh mục tú có thể tính được với là mỹ lệ, rõ ràng chính là Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ. . . Cũng chỉ có các nàng có thể ở hắn cười ngựa lúc ngồi xe.

Trên thực tế, trước khi tới, Tinh Vũ có kêu ngựa cho các nàng. Chỉ là, cho dù đôi quần trang, hai nữ cũng là sống chết không chịu ở trước mặt người tách ra hai chân ngồi trên lưng ngựa. . . Cũng chỉ có chỉ hắn một người lúc, hai nữ cùng hắn cười ngựa mua vui quá.

Kỵ binh càng ngày càng nhiều, mã tiếng hí, tiếng vỗ ngựa, có thể nói là ầm ĩ một mảnh. Mà tại đây ầm ĩ bên trong, chỉ có Hứa giáo úy mang theo các kỵ binh trước hết chỉnh tề liệt thật đội ngũ. Cũng may, còn lại bốn ngàn người đến cùng cũng là Hạng Yên chuyển cho Tinh Vũ bộ đội tinh nhuệ, tiếng trống dừng lại trước, đã yên tĩnh lại.

"Ồ?" Chính ở phía sau quan sát Tuyết Nữ phát sinh một nhỏ giọng kinh ngạc thốt lên, "Vì sao có một con bộ đội nhưng là chút nào chưa mặc khôi giáp?" Nàng dùng ngón tay chỉ vào Điểm Tướng đài trước tối bên trái một con bộ đội hỏi.

Điểm Tướng đài dưới năm cái kỵ binh phương trận phân biệt rõ ràng, trừ tối tả đoan một cái phương trận ở ngoài, các kỵ sĩ tất cả đều ăn mặc sáng loáng sáng trắng thiết giáp, chính là ngựa trên cũng không ngoại lệ. . . Có thể nhìn ra được, hắn là theo đuổi xung phong uy lực trọng giáp kỵ binh.

"A, đó là thiếu chủ huấn luyện hai năm đội ngũ." Tinh Nhi vẫn đi theo Tinh Vũ bên người, tất nhiên là nhận ra được, "Trước kia cũng là như hắn kỵ binh giống như vậy, thiếu chủ sau đó để bọn họ tất cả đều đem khôi giáp xóa."

"Này là vì sao?" Tuyết Nữ không rõ, "Có khôi giáp, không phải có thể tăng cường chút phòng ngự?"

"Nhưng là thiếu chủ nói, ở trọng giáp kỵ binh trên, Sở quốc không sánh bằng Tần quốc, còn không bằng phương pháp trái ngược. Bảo lưu ngựa lực cơ động, lấy nhanh tiết tấu, chưa cùng kẻ địch tiếp chiến liền trước hết giết địch một nửa." Tinh Nhi mở miệng theo Tinh Vũ về mặt chăm chú nói rằng, sau đó lại lè lưỡi, "Tinh Nhi cũng không phải rất rõ ràng thiếu chủ ý tứ."

Tuyết Nữ cười cợt, "Hắn nha, đều là có thể muốn chút người khác không hiểu đồ vật, một mực lại đều là đối với."

"Ừm." Điểm này, Tinh Nhi cũng nặng nề gật đầu tán thành.

Tiếng trống vào lúc này ngừng lại, Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ dừng lại nói chuyện. Điểm Tướng đài trước, năm vị giáo úy đồng thời cười ngựa về phía trước, trùng Tinh Vũ ôm quyền, xưng đã đúng hạn tập kết.

Tinh Vũ vẫn tĩnh hải lòng gập gập đầu. Hắn đối với những người vẫn cứ ăn mặc khôi giáp kỵ binh hạng nặng, cùng Hứa giáo úy ý nghĩ không giống. Đón lấy để cho thời gian của hắn quá ngắn, căn bản không đủ để để bọn họ thích ứng Mông Cổ kỵ binh nhẹ chiến pháp. Hơn nữa, bộ này chiến pháp ở thời đại này chưa từng chiếm được chứng minh, chính là hắn muốn sớm mở rộng đi ra ngoài, to lớn một cái Sở quốc lại có bao nhiêu người đồng ý tin tưởng hắn này đứa bé ngôn ngữ.

Coi như là Hứa giáo úy dưới trướng cái kia ngàn người. Bị Tinh Vũ chọn lúc, cũng đã am hiểu với cung tên xạ kích. Lại kinh hắn nhiều lần huấn luyện hai năm, đến hiện tại, cũng mới miễn cưỡng để hắn cảm thấy có thể phái ra đi đánh giặc.

Thu rồi tâm tư, Tinh Vũ hướng về phía Điểm Tướng đài bên trái đằng trước chờ vài tên quân sĩ khoát tay áo một cái. Lập tức có một người khiển ngựa của hắn, tên còn lại thì lại giăng một cái giáo đi tới.

"Ta muốn nhìn một chút bốn vị giáo úy lập tức công phu làm sao, Hứa giáo úy, người mà lui lại." Tinh Vũ từ Điểm Tướng đài trên trực tiếp nhảy một cái sai bước chiến mã, cúi người một tay liền giơ lên cái kia bị gánh đen kịt giáo.

Bốn tên giáo úy con mắt trực nhìn chăm chăm Tinh Vũ nắm giáo —— nó liền vẫn tại đây trong quân doanh, bốn người cũng từng trong âm thầm từng thử. Múa lên rất là mắt công sức không nói, sợ ý một chút còn dễ dàng tổn thương tay của chính mình cổ tay. Hiện tại, nhìn thấy Tinh Vũ cái kia ung dung mô dạng, bốn trong lòng người dĩ nhiên sinh sợ hãi.

"Chuyện này. . . Thiếu chủ, ta bọn bốn người sao là thiếu chủ đối thủ?" Một người trong đó chấp tay nói.

"Hơn nữa đao kiếm không có mắt, luận võ luận bàn, vẫn là sử dụng mộc đầu súng tốt." Tên còn lại cũng nói.

"Ta muốn xem thực lực của các người, cứ việc đao thật súng thật sử ra chính là." Tinh Vũ nhú mày lên, "Như nói thêm nữa biện hộ, liền lột bỏ các người giáo úy quân chức."

Bốn người nhìn nhau, cắn răng một cái, đồng thời trừng Tinh Vũ ôm quyền, "Như vậy, chúng ta lĩnh mệnh."

Tinh Vũ cười ngửa hướng đi Điểm Tướng đài một bên, mà bốn tên giáo úy cũng phân biệt năm mầu hướng đi một bên khác. Tiếng trống vang lên, phía dưới các binh sĩ thấy chủ tướng môn muốn so võ, thực sự là hưng phấn không thôi, từng cái từng cái thân cái cổ quan sát.

"Các người bốn người một đứng lên đi." Tinh Vũ đem giáo kháng trên vai trên, đối với bốn người nói rằng.

Câu nói này sử dụng chút nội lực, chính là ở tiếng trống bên trong, cũng bị phía dưới bọn quân sĩ nghe xong cái rõ ràng. Rất nhiều người hai mắt nhìn nhau, thiếu chủ thật có lợi hại như vậy sao? Cũng chỉ có bị Tinh Vũ dạy bảo hai năm các binh sĩ mới rõ ràng, cái kia đã không phải lợi hại hai chữ có thể hình dung.

Tiếng trống ngừng lúc, hai bên giục ngựa nhằm phía đối phương. Nhất thời, lập tức phân cao thấp. . . Tinh Vũ tuy một người, khí thế nhưng dường như một quân, mà bốn người kia nhưng vẫn là bốn người.

Ở đan xen trong nháy mắt, Tinh Vũ đầu tiên là năm mầu hướng phía trước khoảng chừng : trái phải các đảng một hồi, trước đó đâm hai cái giáo đều bị đánh văng ra. Năm mầu người liền cảm thấy miệng hồ tự muốn rạn nứt giống như vậy, nếu không có sớm biết hấn lực lớn, suýt nữa nắm giữ không được.

Tinh Vũ phóng ngựa từ bên cạnh hai người trải qua, vừa là luận bàn, tự nhiên không có bỏ khuyết thêm một mầu. Có điều, hấn lúc này trước mặt rồi lại có hai người năm mầu kéo tới. Một cái bên trái, từ trên hướng phía dưới phách; một cái khác bên phải, từ bên phải hướng về trái chém. Tinh Vũ giáo tả chặn hữu chọn một hồi, đang giục ngựa từ bên cạnh bọn họ trải qua lúc, quay đầu lại toàn một vòng, đem mũ giáp của bọn họ đánh rơi trong đất. . . Hấn lúc trước là dùng sức, mà lần này nhưng là dùng kỹ xảo. Như vậy, liền có thể để người ta biết hấn cũng không phải chỉ có thần lực kinh người mà thôi.

Năm con mã tách ra, Tinh Vũ lặc trúc dây cương chuyển qua đầu ngựa, nhìn cái kia bốn tên giáo úy.

Bốn người đều biết hấn hạ thủ lưu tình, không có để bọn họ ở các bộ hạ trước mặt mất mặt mũi. Rồi hướng hấn vũ lực khâm phục không thôi, lại nói thân phận của hấn vốn là cao quý. . . Bốn người không do dự nữa, từ trên ngựa nhảy xuống, quỳ lạy thần phục. Trên giáo trường, Hứa giáo úy dẫn đầu, chúng quân sĩ hoan hô mà lên.

Liền vào lúc này, có một ngựa khoái mã nhảy vào thao trường. Làm đến Tinh Vũ bên người lúc, lao xuống mã quỳ lạy nói:

"Thiếu chủ, Tàn quốc đối với Yến quốc dụng binh."

CONVERTER: ٱ AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 41: Mặc gia Cự tử

Quân Tàn 20 vạn, yến quân năm vạn. Sức chiến đấu vốn là kém xa, huống chi con số này. Hơn nữa, quân Tàn lĩnh binh chính là danh chấn bảy quốc Vương Tiễn, Yến quốc nhưng là chỉ biết ức hiếp thiện dân vô năng Yến Ý.

Tinh Vũ kỳ thực ở tới đây thao trường trước, liền đã chiếm được thiên cơ tin tức truyền đến. Bây giờ truyền đến cái này, chỉ có điều là Sở quốc mật thám tình báo mà thôi. Hấn ở thu phục cái kia bốn tên giáo úy sau, vẫn chưa mạnh mẽ để Hứa giáo úy đảm nhiệm bọn họ chỉ huy. Hứa giáo úy vẫn cứ lĩnh hấn

huấn luyện hai năm ngàn người, còn lại trong bốn người chọn một người phụ trách thống lĩnh bốn ngàn người.

Sau đó, hấn ở quân doanh nơi này ở ba ngày mới trở về Sở quốc đô thành Thọ Xuân. Từ Hạng Lương nào biết, hấn để Hạng Lương lấy cá nhân trên danh nghĩa báo cho Sở vương, tăng mạnh biên cảnh đề phòng tầu chương không có được Sở vương coi trọng.

Biết Tinh Vũ sẽ không bán tên không địch, Hạng Lương đối với này vô cùng sốt ruột. Khi biết Sở vương ý tứ sau, hấn không yên lòng, lại âm thầm phái người liên hệ biên cảnh thành trấn quân coi giữ, để bọn họ cẩn thận một ít. Chỉ có điều, này gấp có phần lớn hiệu quả, nhưng là không biết được.

Là lúc, Tần quốc trong nước đã mặt khác bí mật triệu tập 40 vạn đại quân cấp đường. Điểm này, Tinh Vũ biết, nhưng Sở quốc mật thám không biết. Dem tin tức này công khai, thì sẽ để thế nhân biết hấn có bí mật tổ chức tình báo. Vì lẽ đó, Tinh Vũ đem che giấu đi.

Ngày hôm đó, Tinh Vũ mang theo Tuyết Nữ, Tinh Nhi đi tới một nhà có phòng khách tửu lâu. Đó là hấn đã sớm định ra vị trí, chủ quán thấy hấn, liền ngay cả bận bịu dẫn hấn đi đi lên lầu, một bên còn nói nói:

"Công tử, ngài khách nhân đã đến rồi."

"Ừm." Tinh Vũ gật gật đầu, "Trước tiên không vội dâng rượu món ăn, ta nếu cần lại gọi người."

"Vâng." Chủ quán kia đáp một tiếng, làm cái xin mời tư thế, cũng đẩy ra cửa bao sương.

Tinh Vũ đi vào trong đó, liền nhìn thấy một tên đứng ở mang theo đầu bông, khoác trắng đen mỗi nửa áo choàng người nam tử cao. Hấn mặt hướng mở ra cửa sổ, hiển nhiên chính đang bình tĩnh mà nhìn đường phố. Cho dù cửa mở ra thanh âm vang lên, cũng không quay đầu lại.

"Là người?" Tinh Vũ hơi kinh ngạc, hấn ở cửa như vậy nói một câu, "Thì ra là như vậy." Sau đó đi vào.

Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ hai mặt nhìn nhau, làm sao hấn gọi khách mời, lại vẫn thật giống hoàn toàn không quen biết. Chủ quán kia đã rời đi, hai nữ theo Tinh Vũ tiến vào, lại đóng cửa lại, đi tới sau lưng của hấn.

"Người còn nhớ ta?" Người kia tựa hồ cũng có chút bất ngờ. Hấn tuy ở Tinh Vũ nói chuyện sau xoay người lại, nhưng bởi vì mang theo đầu bông ép tới quá thấp, cho dù Tinh Vũ hiện tại thân cao cũng không nhìn thấy hấn mặt. Có điều, Tinh Vũ có thể cảm giác được, hấn tựa hồ khẽ cười cười.

"Người là ta đến nay gặp mạnh nhất một người, ta tự nhiên có chút ấn tượng." Tinh Vũ khẽ cười một tiếng, chỉ chỉ cái kia bàn dài đối diện, "Mời ngồi."

"Ồ? Người sáu tuổi lúc liền có thể biết ta mạnh yếu?" Người kia cũng trừng Tinh Vũ làm cái xin mời tư thế, nhưng cùng vừa chủ quán làm được hoàn toàn khác nhau. Chủ quán mang theo khúm núm, mà hấn nhưng là một loại bình đẳng. Hơn nữa, tiếng nói của hấn bên trong cũng không chứa chút nào lấy lòng, thoáng trầm thấp mà thận trọng, vô cùng phù hợp hấn làm một phái lãnh tụ thân phận.

Mặt khác, không biết đúng hay không xem như là Tinh Vũ ảo giác ... Người này tựa hồ đối với hấn còn có loại trường bối đối với văn bối giọng điệu.

Hai người đồng thời lấy quý tộc tư thái ngồi ngay ngắn ở bàn dài hai phe. Do Tinh Nhi vì là hai người từng người rót một chén trà, hai người nâng tràn ra hiệu, cùng ẩm một chén.

Đặt chén trà xuống sau, Tinh Vũ cũng không trả lời vấn đề của hấn, mà là hỏi: "Người chính là Mặc gia Cự tử sao?"

"Điểm này, cũng là người cảm giác được?" Người kia không trả lời mà hỏi lại, đồng thời đầy hứng thú giọng điệu.

"Không tính là ... Người muốn thật không phải, cái kia Mặc gia Cự tử vô công nên cao bao nhiêu?" Tinh Vũ lắc lắc đầu, cười nhạo nói: "Ta cảm thấy vậy có chút không thiết thực."

"Là bởi vì người không tưởng tượng ra được, mới không muốn tin tưởng sao?" Người kia thử dò xét nói: "Như người vậy nhưng là có chút tự lớn."

Tinh Vũ khóe miệng phác họa ra một cái cười lạnh độ cong, "Tự đại? Đó là bởi vì ta có ở trước mặt các người tự đại tiền vốn."

One Piece thế giới sức mạnh mạnh nhất, nhưng là đủ để hủy diệt thế giới. Mà hấn, chính là đứng ở sức mạnh kia đỉnh điểm. Nhìn quen sức mạnh to lớn, lại tới xem một chút thế giới này sức mạnh, nơi nào sẽ gây nên hấn chân chính coi trọng? Nói cứng, cũng chính là cảm giác trong đó một phần 'Thú vị' mà thôi.

Người kia đầu bông rõ ràng lên đài một chút. Hấn là thực sự không nghĩ tới Tinh Vũ gấp nói như thế? Bản thân hấn như vậy nói Tinh Vũ, là hàm chỉ điểm ý tứ. Tinh Vũ có tài, đồng thời hấn cũng cảm thấy Tinh Vũ tài năng, chính là hiếm thấy trên đời. Nhưng là, Tinh Vũ 'Tuổi tác' quá nhỏ, hấn thực sự sợ Tinh Vũ đi vào đường vòng. Cái kia không chỉ có là thế giới tồn thất, vô cùng có khả năng còn đối với thế giới này tạo thành không thể đo đếm nguy hại.

Nhưng mà, chờ hấn quan sát tỉ mỉ một hồi Tinh Vũ mặt, lại phát hiện phía trên kia cũng không có một chút nào kiêu ngạo khí. Điều này làm cho hấn không khỏi cau mày, lẽ nào Tinh Vũ từng nói, hay là thật như vậy cảm thấy sao?

Hấn suy nghĩ một chút, con mắt nhìn quét một chút Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ, nói với Tinh Vũ: "Người ở trước mặt các nàng cũng như thế cho rằng sao?"

"Tinh Nhi làm được món ăn xác thực ăn ngon, Tuyết Nữ vũ cùng tiêu ... Ta cũng học không được." Tinh Vũ vẫy vẫy tay, "Xem ra là không có cách nào ... Người đúng là thật biết tìm ta kẻ hở."

"Thiếu chủ, Tinh Nhi nào có tốt như vậy." Sau lưng của hắc Tinh Nhi nghe xong hắc khen, không khỏi cúi đầu nhìn nhỏ mặt đỏ. Tuyết Nữ đứng là biểu hiện vô cùng hồ hững, nàng chỉ cảm thấy Tinh Vũ nói tới vô cùng thú vị.

Người kia cũng nở nụ cười một tiếng, "Như vậy hậu đãi hồng nhan, ta tự tin chắc chắn sẽ không nhìn lầm người, người sẽ không thay đổi thành người vô tình." Hắc nói, "Không sai, ta xác thực là Mặc gia Cự tử."

"Như vậy, người hôm nay đến đây, nhưng là vì cái kia khoáng thạch một chuyện?" Tinh Vũ hỏi, "Mặc gia, hẳn là có đáp án chứ? Ta hi vọng nó sẽ làm ta thỏa mãn."

"Người đứng là cùng bọn họ miêu tả như thế, là cái bá đạo tiểu tử." Mặc gia Cự tử âm điệu bất biến, "Tần quốc công kích Yến quốc, tuy rằng lấy gặp phải Yến vương trên chọc vì là do, nhưng chúng ta đều biết, cái kia chỉ có điều là cái cớ mà thôi. Vì một cái cớ cũng được mà không có cũng được cớ, thực ở không có cần thiết lãng phí ảnh hưởng một cái tuyệt thế thần binh sinh ra. Chúng ta đồng ý, người có thể mang khoáng thạch giao cùng Từ Phu tử rèn đúc bảo kiếm."

Dựa theo Từ Phu tử ngày đó suy đoán, cái kia khoáng thạch tất có thể rèn đúc danh kiếm. Nói cách khác, dù cho là tầm thường đúc kiếm sư, cũng có thể sử dụng cái kia khoáng thạch rèn đúc danh kiếm. Mà nếu là hắc đến rèn đúc, thành phẩm ứng có thể sắp xếp ba vị trí đầu, cũng có liều mạng 'Thiên văn' khả năng.

"Như vậy, ta liền trước tiên cảm ơn Từ Phu tử." Tinh Vũ nâng lên chén trà trùng Mặc gia Cự tử ra hiệu nói.

"Không cần khách khí." Cự tử đồng dạng giơ một hồi chén trà, hai người lại các ẩm một chén.

"Ta còn có một chuyện, muốn làm phiền Mặc gia hỗ trợ." Ở Tinh Nhi lại vì là hai người chăm trà lúc, Tinh Vũ âm thanh hơi thấp mà nói rằng: "Trước mắt, Tần quốc đánh hạ Yến quốc chính là vấn đề thời gian, nó tới khả năng địa chính là chỉ huy khó tiến vào, trực công Sở quốc. Có đại tướng Vương Tiễn ở, Sở quốc binh lực, sức chiến đấu, cấp đường lại đều yếu hơn Tần quốc, trận chiến này e sợ Sở quốc liền muốn vong quốc."

"Thiếu chủ là muốn ta Mặc gia hỗ trợ trận chiến này sao?" Cự tử khẽ nhíu mày.

"Không." Tinh Vũ cười nhạt cười, "Mặc gia đệ tử trải rộng thiên hạ, nhất định có rất nhiều chính mình môn đạo. Không lâu nữa, ta liền dự định đem Hạng gia không phải chiến nhân viên từng nhóm đưa đi. Đến thời điểm, muốn mời Mặc gia thay sắp xếp. Chiến như thắng, các nàng còn có thể trở về; như bại, cũng cho chúng ta không có nỗi lo về sau."

Chính hắc mặt khác phái mấy ngàn người trà trộn với các quốc gia, này nhưng là không thể hiện tại bại lộ. Chính là lúc trước cái kia đề Từ Phu tử nghiên cứu khoáng thạch sơn trang, cũng là lấy Hạng gia thế Sở quốc sắp xếp mật thám thân phận làm che giấu.

"Này chính là người lúc trước nói tới, 'Quốc gia là người, mà không phải địa' sao?" Mặc gia Cự tử nghe xong hỏi, "Vì sao không liền với những người khác cùng cùng nhau dò đi? Hoặc là nói, đem này một phán đoán nói cho bọn họ biết."

"Này chính là Mặc gia 'Kiềm yêu bình sinh' sao?" Tinh Vũ cười lạnh nói: "Người nếu là một phái thủ lĩnh, sao mà không tưởng tượng ra được nói cho những người khác, hậu quả sẽ như thế nào? Một trong số đó, ai cũng không chịu tin tưởng, chỉ sẽ có người đem ta xem là kẻ ngu si; thứ hai, toàn bộ Sở quốc đại loạn, quân Tần chưa tấn công tới, người nơi này cũng đã mất đi dũng khí chống cự ... Bất luận là cái nào một cái, Sở vương e sợ đều sẽ rất cao hứng, lấy phân tán lời đồn Tần quốc gian tế tên xử quyết ta."

"Người đối với Sở vương tựa hồ không chút nào tôn kính tâm ý." Cự tử nhìn chăm chú Tinh Vũ con mắt, "Chẳng lẽ muốn thay vào đó?"

Tinh Vũ nở nụ cười, uống một hớp trà, mới chậm chậm mà nói rằng:

"Mặc gia tư tưởng bên trong có 'Bỏ mạng', chính là nói tới người có thể cố gắng thông qua phấn đấu nắm giữ vận mệnh của mình. Nếu là đành phải với Sở vương bên dưới, thì sẽ dường như hiện tại như vậy, được hắc nghi kỵ. Ta có thể nắm giữ vận mệnh mình lúc, vì sao không nỗ lực đi thực hiện, mà phải đem vận mệnh giao ở trong tay của hắc? Huống hồ, hắc còn chưa là một cái để ta tâm bề gãy vương."

Mặc gia tư tưởng bên trong, tương tự có 'Thiên Chí' nói chuyện, tuần hoàn chính là quy luật tự nhiên. Được làm vua thua làm giặc, cạnh tranh sinh tồn.

Mặc gia tư tưởng bên trong, còn có một cái 'Vẫn còn cùng' câu chuyện, nói tới là trên dưới một lòng vì nhân dân phục vụ. Thiên hạ là người trong thiên hạ, mà không phải người kia. Ta tuy sinh ở Sở quốc, cần cống hiến cho người, liền cũng có thể không phải vị kia Sở vương."

"Người ..." Mặc gia Cự tử bật cười, "Đúng là có rất ít kẻ thống trị sẽ thích Mặc gia tư tưởng, nếu là người thành vì thiên hạ vương, vẫn có thể tuần hoàn Mặc gia tư tưởng ..." Hắc nhìn Tinh Vũ một chút, nửa câu sau không cần nói cũng biết.

"Đừng như vậy chờ mong ta." Tinh Vũ trùng hắc lắc lắc đầu, dựng thẳng lên một ngón tay nói: "Ta có thể cam đoan với người, chỉ có không để Mặc gia tư tưởng liền như vậy đoạn tuyệt. Nếu ta trì thế lúc, chỉ có thể tuyển lựa chur từ bách gia bên trong có lợi bộ phận."

Sau đó sẽ lợi dụng bọn họ chỗ mâu thuẫn, lẫn nhau hạn chế bọn họ. Liên tỷ như nho gia tư tưởng lợi cho thống trị, giáo hóa, nhưng nó bên trong một ít không cần thiết lễ nghi lại quá nhiều. Vào lúc này, liền có thể dùng Mặc gia tư tưởng, loại bỏ đi không cần thiết lễ nghi. Mà Mặc gia cơ quan đối với xã hội có trợ giúp, nhưng nó người kia người bình đẳng tư tưởng, liền có thể buổi tối mấy trăm, ngàn năm lại phổ biến cũng không muộn.

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tàn sở cuộc chiến bạo phát

"Ngươi ... Không đáng ghét chứ từ bách gia?" Cự tử kinh ngạc hỏi, "Ta bản thân nhìn thấy kẻ thống trị, đều là nghiêng về một nhà mà cũng không hết thấy." Chính là liên chính hắn cũng chưa hề nghĩ tới, chứ từ bách gia sống chung hòa bình, sẽ là một cái như thế nào thời đại.

"Các đời các quốc gia kẻ thống trị để cho các ngươi đều trở nên hẹp hòi." Tinh Vũ xem thường nở nụ cười, "Cũng bởi vậy, các ngươi vì sinh tồn được, ở lúc cần thiết thì sẽ dành cho nhà khác đã kích. A, đúng rồi, các ngươi vốn là có nguyên nhân vì là tư tưởng xung đột, mà vô cùng chán ghét môn phái. Chèn ép như vậy môn phái, tựa hồ hoàn toàn không có tâm lý trên gánh nặng, đúng hay không? Ta nhớ rằng Cự tử ngươi, nhưng là đã từng viết quá phê phán nho gia văn chương."

Mặc gia Cự tử cười khò, "Đạo Chích nói ngươi hoàn toàn không hiểu được nói chuyện khách khí, ta hôm nay cuối cùng cũng coi như là lĩnh giáo."

"Nếu như ngươi là cái cô gái, lời ta nói nhất định sẽ khách khí mấy phần." Tinh Vũ nói, lại theo thói quen bưng chén trà lên, uống một hớp. Chỉ là, hắn lần này đặt chén trà xuống sau, không có ai lại đây cho hắn pha trà. Kinh ngạc hướng về Tinh Nhi liếc mắt nhìn, tiểu nha đầu khẽ hừ một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác. Khỏe miệng của hắn không khỏi co rúm, "Nguyên lai, cô gái ghen đã là như thế đơn giản."

Tuyết Nữ che miệng không hề có một tiếng động cười cợt, lại đây cho hắn rót một chén.

Mặc gia Cự tử đem những này đều đặt ở trong mắt, "Xem ra ngươi đối với kiếm yêu bình sinh ... Khắc, có vẻ như cũng có một chút lĩnh hội." Chính hắn nói ra, đều không khỏi khỏe miệng co giật mấy lần, "Tiểu tử này, lĩnh hội bộ phận, hoàn toàn cũng đặt ở trên người cô gái." lắc lắc đầu, hắn muốn nói không phải là cái này, không thể cho Tinh Vũ đem đề tài cố định ở đây cơ hội, "Được rồi, ngươi vừa yêu cầu đó, ta rõ ràng, Mặc gia đến lúc đó gặp dành cho đủ khả năng hỗ trợ."

Tinh Vũ đối với này rất hài lòng, sau đó nhìn Mặc gia Cự tử, chờ đợi hắn đưa ra yêu cầu. Theo Tinh Vũ, vừa cái kia, cũng có thể làm một lần giao dịch đối xử.

Mặc gia Cự tử tựa hồ lĩnh hội tầng này ý tứ, khẽ cười cười, "Mặc gia tạm thời vẫn không có cần thiếu chủ nhọc lòng địa phương, sau đó cần dùng đến thiếu chủ địa phương, nghĩ đến thiếu chủ cũng sẽ không từ chối hỗ trợ chứ?"

"Khá lắm, muốn một tờ trống chi phiếu." Tinh Vũ con mắt hơi hí híp, "Hay lắm, nghĩ đến, Mặc gia cũng không phải loại kia gặp cố ý làm khó dễ ta môn phái."

Hắn ngược lại không là hẹp hòi, chỉ là phải nói cho Mặc gia Cự tử, đừng nghĩ đem hắn cho rằng oan đại đầu.

"Tiểu tử này ..." Mặc gia Cự tử thâm nhủ trong lòng một tiếng, "Như vậy, nếu như không có việc khác, ta này liền cáo từ."

Tinh Vũ cùng hắn từng người ôm quyền, Mặc gia Cự tử bóng người đột nhiên liền biến mất ở bên trong gian phòng. Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi kinh ngạc nhìn chung quanh một lần, đứng là Tinh Vũ dựa vào kinh người nhãn lực, nhìn thấy hắn đã mở cửa đi ra ngoài.

"Không cần tìm." Tinh Vũ nói rằng, "Tinh Nhi, gọi chút ăn được đi, tình cờ ở bên ngoài ăn lần trước cũng không sai."

Hắn nói chuyện quá khứ mấy tức, càng không nghe được Tinh Nhi trả lời, không khỏi hiếu kỳ nhìn sang, sau đó chính là ngẩn ngơ ... Tinh Nhi chính hai mắt nước mắt lưng tròng địa nhìn kỹ hắn.

"Híc, Tinh Nhi, ngươi đây là làm sao." Hắn hướng về phía Tinh Nhi đuổi đuổi tay, có thể là hắn ở thế giới này, từ trẻ con bắt đầu liền thường thường ở Tinh Nhi trong lòng ngực. Thực sự thấy nàng khóc lúc, trong lòng không tên địa liền cảm giác được có chút hoang mang ... Đây cho hắn biết, Tinh Nhi

đối với hắn rất trọng yếu. Trên thực tế, hắn hết thấy nữ nhân, hiện nay cũng chỉ có Tinh Nhi một người cùng hắn từng có như vậy trải qua.

Tinh Nhi nguyên bản ngồi đến liền vô cùng tới gần hắn, hiện tại càng là nhào vào trong ngực của hắn.

"Thiếu chủ, người cũng sẽ đem Tinh Nhi đưa đi sao? Tinh Nhi không nên rời đi người." Nàng thật chặt cuốn lại hắn eo, như hắn không chống cự, đều có thể cảm giác được nhỏ nhỏ địa nghẹt thở.

Tinh Vũ có chút khó khăn. Ở lúc tác chiến, hắn là hoàn toàn không có cách nào đi chăm sóc nàng. Thời kỳ này quân doanh, nhưng là tất cả đều là nam tử, một người phụ nữ muốn ở tại sinh hoạt, có thể tưởng tượng cỡ nào địa không tiện. Hơn nữa, bản thân quân doanh liền không cho phép nữ tử đi vào ... Đây nhưng bất đồng với lần trước đi hắn cái kia kỵ binh đóng giữ địa, hắn một câu nói liền có thể vẽ ra một cái chuyên môn làm cho nàng cùng Tuyết Nữ hai người trụ khu sinh hoạt.

"Tinh Nhi, chỉ là đánh trận mà thôi, dùng không được quá lâu chúng ta liền có thể gặp mặt." Hắn sau khi suy nghĩ một chút nói rằng.

"Người lừa người." Tinh Nhi không nghe theo mà lắc lắc đầu, "Tinh Nhi lại không ngốc, Sở quốc lớn như vậy, lại có thiếu chủ người ở đây ... Một trận, e sợ biết đánh một hai năm lâu như vậy. Tinh Nhi chết cũng không muốn cùng thiếu chủ tách ra lâu như vậy, để Tinh Nhi ở lại đây đi, Tinh Nhi cái gì đều đồng ý vì là thiếu chủ làm được. Van cầu người, thiếu chủ."

Cô bé này cũng sẽ có như thế quật thời điểm, Tinh Vũ là ngày hôm nay mới biết đến. Nàng xưa nay sẽ không làm trái ý của hắn, từ hắn vẫn là một đứa con nít thời điểm liền mọi chuyện theo hắn. Hắn là nàng trong cuộc sống tất cả, từ nàng mười tuổi nhìn thấy nét cười của hắn bắt đầu, nàng sống sót duy nhất chính là hắn sống sót.

Tinh Vũ nhìn về phía Tuyết Nữ, hi vọng nàng có thể giúp hắn khuyên nhủ Tinh Nhi. Nhưng là, Tuyết Nữ ở hắn nhìn sang thời điểm, mang theo đồng dạng có chút nước nhuận con mắt, nghiêng đầu sang chỗ khác. Nàng mím mím môi, không tiếng động mà dùng ngón tay biến mất chảy ra viên mắt chất lỏng.

"Người ... Lần này có thể đồng dạng bảo đảm mình tuyệt đối an toàn sao?" Nàng quay về không người phương hướng nói rằng, âm thanh tuy rằng đồng dạng êm tai, nhưng hơi mang theo vài phần nghẹn ngào.

"Ừm." Tinh Vũ gật gật đầu.

"Cái kia, ta gặp đi người nói địa phương chờ người." Tuyết Nữ nữ trở về đầu, quay về hắn miễn cưỡng cười cợt, "Chờ người cả đời."

Thời khắc này, hắn tựa hồ nhìn thấy cái kia trên vách núi, ngây ngốc ngồi vào chân ma nữ hài. Cái kia để trong hốc mắt của hắn, cũng xuất hiện một chút ướt át. Hắn không phải một cái dễ dàng bị cảm động người, mà có thể cảm động hắn người thường thường đều có thể vĩnh viễn ở lại bên cạnh hắn, lưu ở trong lòng của hắn ... Chính như trước hắn mỗi một người phụ nữ.

Tinh Vũ còn cảm giác được trong lòng ngực của mình Tinh Nhi run rẩy một hồi, nàng ôm sức mạnh của hắn từ từ thư giãn một chút. Hắn biết, Tuyết Nữ lời nói không chỉ có là hứa hẹn đối với hắn, cũng là nói cho Tinh Nhi nghe được ... Trên thực tế cũng xác thực là đối với nàng lên một chút tác dụng. Tinh Nhi gặp lựa chọn như thế nào, hắn ước lượng là có thể đoán được. Nhẹ nhàng xoa xoa phía sau lưng nàng an ủi nàng, đối với Tuyết Nữ cười cợt.

"Lần này, người cũng không thể lại dánh dấp kia ngồi ở vách núi một bên chờ ta. Phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình, cũng phải chăm sóc kỹ lưỡng Tinh Nhi. Ta gặp đi tìm các người, chiến tranh vừa kết thúc, liền đi tìm các người." Tinh Vũ trên người dựng lên một luồng hai nữ cũng không cảm thấy được khó chịu thô bạo, "Đừng quên, ta nhưng là cái một cái nói một không hai nam nhân."

Tuyết Nữ muốn cười một tiếng, lại chế nhạo hắn một câu 'Người còn là một bé trai ba', nhưng nước mắt nhưng nhìn không được chảy một giọt đi ra. Nàng hút một hồi mũi, rốt cục cùng Tinh Vũ thân tới được tay nắm chặt, lại cùng Tinh Nhi chồng lên nhau. Hai con thuộc về không giống tay của thiếu nữ, trên dưới cái bọc hắn tay nhỏ, muốn phải bảo vệ hắn ý vị là rõ ràng như thế. Có thể hắn cũng không nhìn thấy, nhưng ánh mắt của các nàng bên trong rõ ràng liền có muốn trở thành sức mạnh của hắn quyết tâm.

Tinh Nhi ở cái kia sau khi, cũng vẫn cứ chưa có nói ra muốn rời khỏi lời nói của hắn. Nàng trầm mặc rất nhiều, càng quý giá ở cùng với hắn thời gian. Lặng lẽ, nàng rõ ràng vì hắn làm thêm rất nhiều quần áo, thậm chí lớn hơn một hai tuổi mới có thể xuyên cũng có ... Tinh Vũ có thấy nàng nâng những người quần áo rơi lệ.

Một tháng sau, Yến đô thất thủ, Yến vương thất lù vào Liêu Đông. 20 vạn quân Tần vẫn chưa lần thứ hai truy kích, trái lại từ bắc hướng nam chỉ huy trực dưới. Mà Tần quốc cảnh nội, 40 vạn đại quân điều động, dĩ nhiên ở tin tức truyền quay lại sở đều đồng thời liền hoàn thành. Sau đó đưa tới biên cảnh mấy nơi báo nguy công văn, làm cho Sở vương ngay đầu tiên liền đem Hạng Yên mời vào cung. Cùng ngày, Hạng Yên lại nắm binh quyền, từ Sở quốc toàn quốc triệu tập 40 vạn đại quân đi đến biên cương xua địch.

Tinh Vũ nắm ngàn kỵ binh cũng ở nhánh đại quân này bên trong, đồng thời do hắn thân lĩnh tiên phong quân lệnh. Cũng ở hắn suất quân rời đi cùng ngày, Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ bị hắn trước kia liên hệ Mặc gia người đưa đi.

Này sau khi, tàn sở cuộc chiến, kéo dài màn che.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Giáo đánh đầu thẳng đó không gì cản nổi

"Thiếu chủ, hân hạnh rồi, muốn gặp ngài. "

Hứa giáo úy chấp tay lăm bấu. Tinh Vũ sau khi gạt đầu, hân hai tên thủ hạ quân sĩ, nâng một cái trên người có không ít khói thuốc súng, vết máu, quân phục rách rách rưới rưới bị thương nam tử đi tới Tinh Vũ trước mặt ba bước nơi. Bọn quân sĩ buông tay ra, người kia hầu như là nhuyển quỵ gối Tinh Vũ trước mặt. Hân nhưng không có liên như vậy dừng lại, bỏ hai bước kéo Tinh Vũ chân.

"Thiếu chủ, người có thể phải cứu cứu các anh em a!" Hân to lớn nhất góc độ địa ngẩng đầu lên, một tấm trần đầy xám đen mặt lưu lại hai đạo nước mắt, "Bọn họ đang bị lính Tần đuổi theo, chống đỡ không được bao lâu."

Tinh Vũ ngồi xổm người xuống, giúp đỡ hân một hồi, hơi mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta đã phái thám báo đi ra ngoài. Một khi tìm tới người nói quân đội, đại quân gấp lấy tốc độ nhanh nhất đi vào cứu viện. Nơi này cũng đều là Sở quốc chiến sĩ, muốn tin tưởng bọn hân sẽ không trơ mắt mà nhìn các huynh đệ của mình uống mạng."

Chu vi một vòng Sở quốc tướng sĩ nghe vậy, quả nhiên đều nặng nề gạt gạt đầu. Trên mặt người kia lộ ra mấy phần an tường, từ từ nhắm hai mắt lại. Tinh Vũ không cần tham hân hơi thở, cũng biết hân đã chết đi. Liên vào lúc này, từ phía trước xa xa bốn về một ngựa, từ phía sau cũng có mấy trăm kỵ tiếp cận.

"Thiếu chủ, phía trước mười dặm, phát hiện quân Tần cùng với mấy ngàn đang bị truy kích ta quân bộ quân." Phía trước tên kỵ sĩ kia tới gần sau, nhảy xuống chiến mã lăm đưa tin.

"Thiếu chủ, ngài giao cho nhiệm vụ của chúng ta đều hoàn thành rồi." Sau lưng tiếp cận cái kia mấy trăm kỵ, một tên giáo úy chấp tay nói. Phía sau hân những binh sĩ kia, mỗi người trong lồng ngực đều ôm một bó cành cây. Xem bọn họ biểu cảm trên gương mặt, hiển nhiên cũng không biết đây là muốn làm sao tác dụng.

"Đến rất đúng lúc! Hứa giáo úy, càng nhiều địa phái ra thám báo, giết chết quân Tần thám báo, làm tốt lắm ta có thưởng."

Tinh Vũ ra lệnh. Lại hướng về phía chu vi vài tên giáo úy đều vẫy vẫy tay, để cho bọn họ tới đến phụ cận. Trên đất rải ra một tấm quyền chất quyền sách, hóa ra là một tấm bản đồ. Hân ở phía trên chỉ điểm mấy chỗ, sau đó phân biệt truyền đạt mệnh lệnh. Sau đó không lâu, Hứa giáo úy một ngàn kỵ binh nhẹ, cùng với mặt khác hai ngàn kỵ binh hạng nặng nên rời đi trước. Còn lại hai ngàn kỵ thì lại đem những người canh cây phân phát, đồng thời quán vào đuôi ngựa trên.

Làm tốt tất cả những thứ này, chính là chậm trước tiên xuất phát ba ngàn kỵ nửa khắc đồng hồ. Tinh Vũ nhảy lên vật cưỡi, từ trên mặt đất rút ra bản thân cái kia nặng đến 40 cân trở lên, cùng Hắc kiếm sử dụng đồng dạng phương pháp rèn đúc giáo. Hân khoát tay, chỉnh tề khô giáp tiếng ma sát chen lẫn tiếng vỗ ngựa vang lên. Sau đó, còn lại hai ngàn kỵ theo hân, lấy vừa có thể duy trì mã thể lực, lại là tốc độ nhanh nhất địa đón Sở quốc hội quân chạy đi.

Nơi này địa thế tương đối bằng phẳng trống trải. Ở trên đường, nhánh quân đội này trận hình phát sinh thay đổi. Do trước kia tam giác xung kích hình thức, đổi thành bốn bài song song, đồng thời sau một loạt bỏ sung trước một loạt chỗ trống. Ở phía trước nhất, liền chỉ là Tinh Vũ một người. Nhưng phía sau hân, bụi mù cuộn cuộn, giống như thiên quân vạn mã chạy băng băng.

Khoảng cách xuất phát địa điểm khoảng chừng tám dặm nơi, Sở quốc hội quân rốt cục bị áo đen hắc giáp Tần quốc quân đội đuổi theo. Giáp bạc binh lính hầu như có thể nói là một phương diện địa bị tàn sát. Đánh mất ý chí chiến đấu bọn họ, nếu không có trong lòng còn mang theo một cái có thể sẽ có cứu viện hi vọng, e sợ đã cùng chó mất chủ không khác.

Đột nhiên, như tiếng sấm nổ vang thanh truyền đến, còn có mặt đất chấn động. Song phương giao chiến đình trệ trong nháy mắt, nhìn về phía xa xa dựng lên bụi mù. Ở cái kia bên dưới, trước tiên một mặt màu lam nhạt cờ xí trên, rõ ràng liền có một cái to lớn 'Hạng' tự.

"Là Hạng thị bộ tộc kỵ binh, chúng ta có cứu." Có Sở quốc binh sĩ mất sắc, hô lớn nói.

Tàn quốc quân đội xuất hiện ngắn ngủi hoảng loạn, sau đó liền có sĩ quan tổ chức bọn họ từ sở quân sĩ binh bên người lui lại tập kết, muốn tổ chức lên trận hình phòng ngự. Tầm khiên ở bên ngoài, giáo chỉ xéo kỵ binh quân trận. Đồng thời, từ trận tuyến phía sau, một nhánh tín hiệu pháo hoa lên không, ở bầu trời màu lam dưới tuôn ra màu đỏ tia chớp.

Ăn mặc giáp bạc Sở quốc các binh sĩ vẫn tính không ngớt. Hiển nhiên kỵ binh cứu viện từ chính diện mà đến, vội vã liền có sĩ quan bắt chuyện các binh sĩ đều hướng về mặt bên di động, tránh ra kỵ binh xung phong con đường.

Kỵ binh giữa đường lần thứ hai chuyển đổi vì là tam giác xung kích trận hình. Rốt cục bên đến gần rồi, lúc này mới có người thấy rõ cái kia cầm đầu tướng lĩnh ... Vàng đen hai màu khôi giáp, sau lưng hai đạo hồng lăng giống như thật dài bóng bên áo choàng; một tay nắm một thanh long lánh u quang hắc mâu, hai mắt lấp lánh như hai tia chớp lạnh lẽo.

"Giết!"

Hắn giáo chỉ tay, a hô một tiếng, lăm liết sát khí đập vào mặt đánh úp về phía chỉ còn lại mấy chục bước quân Tàn quân trận. Chính là cặp kia trông mắt màu đen, cũng rõ ràng khắc ở quân Tàn tướng sĩ trong mắt. Phảng phất đến từ một cái nào đó không thể chống đối mà như thần, khiến cho cầm đầu quân sĩ đều không khỏi tập thể trong lòng run lên. Lại nhìn lúc, hẳn rõ ràng đã đi tới gần. Quân Tàn binh sĩ lịch chiến Hàn, Triệu, Ngụy tam quốc, mấy năm sa trường tranh đấu sống tạm, tự nhiên cũng là tinh nhuệ chi sư. Hàng trước nhất cầm đầu tay vội vã đề thấp thân thể, liều mạng chặn lại tầm khiên.

Nhưng mà, cái kia hắc mâu liền vào lúc này, vẽ ra một đạo hắc quang, oanh lời bình thường nổ đến tầm khiên bên trên. Cái kia cầm đầu binh sĩ còn chưa làm rõ phát sinh cái gì, liền bị tầm khiên va chạm mất đi ý thức, tùy tùng tầm khiên đồng thời, lại va về phía phía sau, bên cạnh người những người khác.

Ở bên diện Sở quốc hội quân nhìn ra rành rẽ nhất. Cái kia phủ đầu tướng lĩnh một màu oai, dĩ nhiên đem chính tề quân Tàn tầm khiên hàng ngũ đánh ra một cái to lớn chỗ hỏng. Hẳn xung phong tiến vào còn ở choáng váng bên trong quân Tàn trong trận tuyến, chỉ để ý khoảng chừng : trái phải vùng lên giáo, một mực không người có thể ngăn phong. Trong chốc lát, càng đơn kỵ giết thấu mấy ngàn người quân Tàn trận tuyến. Lại nhìn phía sau hắn, rõ ràng còn có bị oanh bay lên trời, vừa mới rơi xuống đất quân Tàn thi thể.

Không ít chó chết giống như ngòi ngã xuống đất liều mạng thờ dốc hội quân, chẳng biết lúc nào đã một lần nữa đứng lên. Chỉ cảm thấy một luồng nhiệt huyết tràn ngập trái tim, lại có người từ trên mặt đất lượn tăng đã gào gào kêu nhăm phía quân Tàn.

Sau lưng Tinh Vũ hai tên giáo úy cũng bị hắn này hung mãnh biểu hiện sợ hết hồn. Tòng quân nhiều năm, bọn họ rõ ràng chiến đấu như vậy lực đối với chiến trường tới nói ý vị như thế nào. Trong lòng vừa là kích động, lại cảm thấy đề đội kỵ binh theo Tinh Vũ giết tới có chút lãng phí ... Trên thực tế, Tinh Vũ chu vi hai, ba trượng bên trong, đều bị hắn vùng lên giáo sức mạnh to lớn bao phủ, miễn cưỡng lộ ra một mảnh đất trống. Hai người thôi thúc vật cười, thay đổi phương hướng, mang theo các binh sĩ hướng một bên khác giết tới.

Tinh Vũ biểu hiện thật có thể nói là tàn phá quân Tàn binh sĩ ý chí, để trong bọn họ phần lớn đều không dấy lên được chút nào chống lại. Sở quốc kỵ binh như vào chỗ không người giống như vậy, liền giết mấy cái qua lại, mới có quân Tàn phát một tiếng gọi, hướng xa xa chạy trốn.

Vào lúc này, từ quân Tàn đến phương hướng, lại có đường như lúc trước Sở quốc kỵ binh xuất hiện lúc bụi mù, rõ ràng chính là có rất nhiều Tàn quốc kỵ binh chạy tới. Tinh Vũ lúc này dựng đứng giáo, những người truy sát Tàn quốc bộ quân các kỵ binh nhanh chóng hướng về phía sau hắn tập kết. Lần thứ hai tạo thành gấp lại trận hình, theo Tinh Vũ trước mặt hướng về Tàn quốc kỵ binh đoàn yểm giết tới.

Về số lượng, từ cái kia dựng lên bụi mù phán đoán, này chỉ Tàn quốc kỵ binh e sợ có một vạn người trở lên. Chính là Sở quốc các binh sĩ cũng biết, Tàn quốc kỵ binh không thể xem bọn họ giống như vậy, ở đuôi ngựa cột cành cây, dùng để hỗn loạn kẻ địch phán đoán. Thế nhưng, bọn họ rất kỳ quái phát hiện, tại sao mình gấp không có sợ sệt cùng với sẽ cảm thấy thua đây?

Không ít người con mắt đều chăm chú vào phía trước nhất, cái kia vàng đen hai màu khôi giáp nho nhỏ bóng người trên.

Cái kia chính là bọn họ tự tin khởi nguồn.

Lần này, làm Tinh Vũ hắc mâu hướng phía trước chỉ tay lúc, 'Giết' cái chữ này, nhưng là do phía sau hai ngàn người đồng thời hò hét mà ra. Tinh Vũ khoe miệng hơi câu động đập, thấy kẻ địch người cầm đầu chính là danh tướng lĩnh, hẳn ngay khi đó liền thúc ngựa đón nhận người kia. Địch tướng kinh ngạc bên dưới, cũng mang theo nụ cười khinh thường, trước tiên với đại bộ đội chạy vội ra. Nhưng mà giao chiến trong nháy mắt, hắn liền bị Tinh Vũ chọn ở mũi nhọn bên trên. Tinh Vũ vật cười liên tục, vung vẩy giáo, đem cái kia tướng lĩnh đập về phía trận địa địch, càng tiếp theo từ mũi nhọn vị trí giết vào.

Hắn biểu hiện này, sau lưng Sở quốc kỵ binh lần thứ hai khí thế đất đỏ địa hò hét 'Giết, giết, giết ...'. Theo hắn mờ ra đến đường nổi, nhảy vào quân Tàn kỵ binh trận tuyến. Đồng thời, từ hai bên ải pha trên, lại có thêm hai cổ Sở quốc kỵ binh lao xuống, chính là lúc trước một bước rồi đi Hứa giáo úy một đường quân mã.

Ba đường kỵ binh đánh lên, mất khí thế quân Tàn vạn kỵ đại bại mà chạy. Tinh Vũ càng là mang binh từ sau không ngừng truy kích, dọc theo đường quá quan trăm tướng, liền phá quân Tàn ba trận, vẫn cứ trực giết tới Tàn quốc đại quân doanh trại trước. Đến đây, tổng cộng có ba tên quân Tàn đô úy cấp tướng lĩnh bị hắn một đòn mà lực.

CONVERTER: ๔๔AssassinGod ๔๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Hoàng kim hỏa kỵ binh

"Phía trước báo tiếp —— ! !"

Lần này muốn cùng Tần quốc quyết chiến, hai bên tập trung vào tổng binh lực đạt trăm vạn. Nơi này là do hơn hai trăm ngàn người tạo thành trung quân, chính lấy nhất định tốc độ tiến lên, kéo dài mười dặm. Lúc này, từ phía trước nhất lái tới một ngựa, một bên hò hét một bên dọc theo đội ngũ chạy băng băng, mãi đến tận soái kỳ bên dưới. Kỵ sĩ từ trên ngựa nhảy xuống, quỳ một chân trên đất, chấp tay nói:

"Lầm nguyên soái, phía trước tin chiến thắng, thiếu tướng quân cứu thương nước, trên thái lui lại quân coi giữ hơn ngàn, phá địch vạn kỵ, bộ quân mấy ngàn, chém giết đồ úy một tên!"

"Ồ?" Hạng Yên sững sờ, "Nhanh, chuyển phát nhanh đến cho ta nhìn một chút."

"Vâng."

Kỵ sĩ kia liền vội vàng đứng lên đi tới Hạng Yên mã trước, đem một mảnh thẻ tre đưa cho hắn. Hạng Yên tỉ mỉ mà nhìn ba lần, trước kia hơi có chút mây đen bao phủ lòng mây triển khai, ha ha bắt đầu cười lớn.

"Thiên không vong ta Sở quốc!" Hắn dừng cảm mà nói rằng: "Người đến, đem tin tức này báo với đại vương, đồng thời lan truyền tam quân."

Liền có vừa nghe điều giáo úy lĩnh mệnh, mang người đi công việc Hạng Yên bàn giao. Chính hắn lại sẽ cái kia thẻ tre nhìn một lần, trong lòng hung hăng địa nghĩ, 'Không hổ là ta hạng gia tử tôn'.

"Thiếu tướng quân hiện tại binh ở nơi nào?" Hắn nghĩ tới một chuyện, sau đó hỏi.

"Thiếu tướng quân chính dẫn dắt thủ hạ binh mã một đường truy sát kỵ binh địch." Kỵ sĩ kia lại đáp.

Hạng Yên suy nghĩ một chút, cảm thấy có chút không thích hợp, "Người mà truyền cho ta soái lệnh, mệnh thiếu tướng quân không thể thâm truy."

"Vâng." Kỵ sĩ kia sai bước chiến mã, lại chạy băng băng mà đi.

Sau nửa canh giờ, đệ nhị kỵ kêu to 'Phía trước báo tiếp', sử đến Hạng Yên trước mặt dừng lại.

"Về lầm nguyên soái, thiếu tướng quân tập kích tần tiền tiểu nơi đóng quân, chém giết đồ úy một tên, phá địch bộ quân một vạn."

Này kỵ sĩ nói tới phá địch, chính là công kích mặt trận người số lượng, công kích sau giết bao nhiêu người vẫn chưa thống kê, vọt thẳng tàn đi đối phương. Này nhưng là Tinh Vũ tốc độ hành quân quá nhanh, một khi kẻ địch mất đi ý chí chiến đấu, hắn liền lĩnh quân lại nhắm phía càng xa hơn trận địa địch. Vì lẽ đó, cho dù hắn kỵ binh sau đó giết tới kẻ địch đại trại phụ cận, ở sau lưng của bọn họ nhưng có không ít Tần quốc binh sĩ. Chỉ là những này Tần quốc binh sĩ nhưng là nhìn thấy hắn phiên hiệu liền xa xa né tránh, không dấy lên được chút nào đối kháng tâm ý.

Hạng Yên nghe nói tấu, trong lòng chính là nhảy một cái. Hắn liền lo lắng Tinh Vũ còn trẻ khí thịnh không biết sâu cạn. Nhìn tấu sau, cẩn thận dò hỏi Tinh Vũ binh mã vị trí, lần thứ hai truyền đạt nghiêm lệnh, yêu cầu Tinh Vũ mang binh trở về.

Nhưng mà, lại quá nửa canh giờ, lại là một ngựa lái tới, kêu to 'Tin chiến thắng', đem Hạng Yên mồ hôi trên đầu đều cho kinh ngạc đi ra. Hắn trực tiếp cho đang ở trước quân Hạng Lương rơi xuống một đạo mệnh lệnh, yêu cầu hắn làm hết sức đất nhiều mang chút kỵ binh đi tiếp ứng Tinh Vũ. Mà trên thực tế, Hạng Lương ở hắn mệnh lệnh ban xuống trước, cũng đã sưu tập dưới trướng toàn bộ gần vạn kỵ, hướng về Tinh Vũ vận động phương hướng đến đón.

Đến hoàng hôn, đại quân dừng trại đóng quân. Hạng Yên liền ở soái tướng bên trong đi tới đi lui, hơi có chút nôn nóng bắt an, thỉnh thoảng thì sẽ lên tiếng dò hỏi, có phải là có phía trước hai tướng quân tin tức truyền quay lại.

Lại nói một bên khác, Tinh Vũ truyền đạt đình chỉ truy kích mệnh lệnh lúc, có thể có ngựa lực đuổi tới hấn Sở quốc kỵ binh, cũng chỉ còn dư lại gần nghìn kỵ binh nhẹ. Còn lại trọng giáp kỵ binh, ở trên đường liền chậm lại, do bốn tên giáo úy phân biệt quản thúc. Như thế liên tục đại chiến nửa ngày, mỗi khi đều tự mình xung phong ở trước, cũng nên thật là làm cho hấn cảm giác được một tia mệt mỏi.

Lúc này đã là trời tối, Tinh Vũ ghim lại cương ngựa, chính là hấn dừng mãnh đi nữa, cũng không thể bằng bản thân vũ lực nhảy vào quân địch đại doanh.

"Ây. . . Thiếu chủ, chúng ta có phải là có chút xâm nhập quá sâu." Tuy từng hấn Hứa giáo úy lúc này đại não cũng hăng rồi hạ nhiệt độ, mới ý thức tới phe mình quân mã vị trí cảnh ngộ. . . Rõ ràng trước sau trái phải đều là quân Tần. Đặc biệt là ngay phía trước, quân Tần đại doanh bên trong điểm điểm ánh lửa, chính là mấy dặm ở ngoài nơi này cũng có thể nhìn thấy. bành quy mô lớn, thực tại cho một đường hưng phấn giết địch Sở quốc các kỵ binh bịt kín một tầng bóng tối.

"Khà khà, chính là muốn cho quân Tần biết, Sở quốc cũng không phải là không người." Tinh Vũ cố ý nói như thế, để hấn bọn lính phía sau không khỏi hồi tưởng lại ngày hôm nay chiến đấu, khí thế lần thứ hai dâng trào mà thôi. Hấn thay đổi cương ngựa, "Nhớ tới ta dạy cho các người chiến pháp sao? Lúc trở về nếu là gặp phải truy kích, liền có thể thử một lần."

Hấn này chỉ kỵ binh hạng nhẹ, nếu nói là cùng kỵ binh hạng nặng có chút khu chỗ khác, liền ở chỗ mỗi con ngựa trên đều có hai cái bao đựng tên, chứa đầy có chứa sắc bén kim loại mũi tên mũi tên nhọn. Ngày nay truy kích chiến đấu, Tinh Vũ nghiêm ngặt đã khống chế bọn họ sử dụng mũi tên. Hơn nữa sử dụng cung đều là sử dụng động vật sống lưng trên một cái gân chế thành dây cung. tầm sát thương cực xa, thậm chí ở hơi gần chút lúc, có thể dựa vào sắc bén kim loại mũi tên xuyên qua lúc này đại trọng giáp.

Ở Tinh Vũ kỵ binh đoàn vừa quay đầu rồi đi không lâu, từ đại doanh bên trong phi ra mấy ngàn kỵ binh. Từ trong ánh lửa màu đỏ cờ xí nhận ra, hấn là Tần quốc tinh nhuệ chi Mông gia hoàng kim hỏa kỵ binh. Hai con kỵ binh một trước một sau hướng về xa xa chạy băng băng, Tinh Vũ kỵ binh tốc độ vừa bắt đầu cũng không nhanh, mãi đến tận hai bên cách nhau một dặm lúc, hấn mới hạ lệnh tăng cao kỵ binh nhẹ tốc độ di động.

Hoàng kim hỏa kỵ binh vẫn cứ đang thông thả địa đuổi sát bên trong. Thế nhưng tới 150 mét nơi lúc, từ kỵ binh nhẹ trong trận, mũi tên từng làn từng làn địa xạ kích lại đây, tự sẽ không đình chỉ. Lúc đầu mấy chục kỵ không hề chuẩn bị bên dưới, đều trúng tên rơi.

Trong trận một tướng lĩnh vội vã chỉ huy quân đội nâng thuẫn chống đỡ, đồng thời tăng nhanh mã tốc, muốn xung phong chế địch. Kỵ binh nhẹ lúc này cũng tăng nhanh mã tốc, có thể cơ bản cùng phía sau hoàng kim hỏa kỵ binh mã tốc tương đương. Mũi tên càng là kéo dài không ngừng về phía sau xạ kích, không chút nào cho hoàng kim hỏa kỵ binh tiếp cận cơ hội. Hoàng kim hỏa kỵ binh mấy lần muốn sử dụng cung nỏ xạ kích, chỉ là lập tức dùng nỗ lực có hạn, mũi tên vượt qua trăm mét liền mất đi chính xác.

Như vậy quá nửa khác, kỵ binh hạng nhẹ tuy rằng tạm thời chiếm cứ ưu thế, nhưng Hứa giáo úy nhưng có chút tâm ưu.

"Thiếu chủ, ngựa của người được, đi trước đi. . . Thuộc hạ nhất định sẽ sống chết ngăn cản này chi kỵ quân." Hấn lặng lẽ nói với Tinh Vũ. Kỵ binh hạng nhẹ mã lực đã không đủ để chống đỡ thời gian dài chạy trốn. Trong lòng hấn suy tính, e sợ lại quá đến nửa khác đồng hồ, mã lực liền sẽ bắt đầu yếu bớt. Một khi bị phía sau kỵ binh hạng nặng rút ngắn khoảng cách, căn bản không có chống đỡ lực lượng. Nếu là tiến vào đối phương cung tên xạ kích phạm vi, cũng là chắc chắn phải chết.

Tinh Vũ cười cợt, "Không lo lắng, tiếp tục tốt như vậy, ta có khắc phục binh chờ bọn họ."

"Có khác?" Hứa giáo úy ngần ngừ, suy nghĩ: 'Chẳng lẽ, mặt khác quân mã không phải mệt mỏi, mà là thiếu chủ có ý định lưu lại?'

Nghe được quân Tần không truy kích được, liền lên tiếng nhục mạ, Tinh Vũ cười lạnh một tiếng: "Ta đến với bọn hấn đánh một cái bắt chuyện được rồi."

Tinh Vũ từ vật cười trên gối xuống một cái đại cung, chính là sử dụng gân hổ làm ra. Hấn bao đựng tên bên trong, chỉ có mười chi kim loại mũi tên nhọn, mỗi một chi đều có 130 cm độ dài. Phía sau bọn quân sĩ vì hấn tránh ra vị trí, Tinh Vũ bỗng nhiên đằng vọt lập tức, chân đạp cung cánh tay, tay kéo dây cung, giương cung lấp tên. Sáu thạch cường cung càng bị hấn trong nháy mắt kéo dài, một con mũi tên nhọn phá không vang lên mà ra.

Keng, xa xa lấp lóe đốm lửa, sắc bén tiếng va chạm, chính là tại đây chiến mã chạy băng băng bên trong cũng có thể nghe được.

"Ồ?" Tinh Vũ có chút bất ngờ, "Thật là lợi hại áo giáp."

Cái kia lĩnh quân tướng lĩnh khôi giáp, dĩ nhiên chịu đựng được hấn mũi tên nhọn, cũng không có bị bắn thủng.

Ở quân Tần trong trận tuyến, tương tự hấn giáp, khám nạm viền vàng khôi ngô tướng lĩnh, mặt âm trầm nhìn chăm chăm phía trước sở trong quân cái kia thân ảnh nhỏ nhỏ. Ở trong tay của hấn, có một thanh đứt thành hai đoạn giáo. . . Chính là mới vừa ngăn cản mũi tên nhọn lúc, bị đánh gãy. Ngực khôi giáp nơi, còn có một cái bé nhỏ sắc bén lỗ thủng, chính là vừa mũi tên tạo thành.

Tiền dù chưa đâm thủng hấn khôi giáp, sức mạnh thấm thấu bên dưới, vẫn là để hấn lồng ngực dần có nghẹt thở cảm giác. Hơn nữa, nếu không có hấn phản ứng mau lẹ, dùng hai chân kẹp lấy bụng ngựa, chính có thể bị trùng kích vào ngựa, được loạn đề đạp lên mà chết.

"Thật là một kẻ đáng sợ!" Khóe miệng của hấn thò ra một cái nụ cười, hiển nhiên hấn tuy đi một lượt quỷ môn quan, nhưng không có chút nào sợ hãi.

"Tướng quân!" Bên cạnh có người hô hân một tiếng.

"Không lo lắng, tiếp tục truy kích, nhất định phải đem những này Sở quốc kỵ binh tiêu diệt." Hãn giầu có uy nghiêm địa ra lệnh.

"Vâng." Người kia một cái chấp tay, lan truyền mệnh lệnh đi tới.

Này tướng lĩnh bỏ lại trong tay đoạn mâu, rút ra bên hông bảo kiếm, "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi tiến, còn có thể lợi hại bao nhiêu."

Tĩnh Vũ quả nhiên lần thứ hai giương cung lấp tên, bắn đến cũng không phải hãn, mà là sau lưng của hãn chấp kỵ người. Lần này, cái kia mũi tên mạnh mẽ uy lực triển hiện ra. Bị bắn trúng người, trực tiếp bị thẳng tắp bên dưới khu vực ngựa, mũi tên nhọn từ ngực xuyên qua sau, lần thứ hai đánh chết một người vừa mới dừng lại.

Tĩnh Vũ vẫn chưa lại bắn. Hãn mũi tên này đặc thù, tổn thất một nhánh, nhưng là rất khó bổ sung trở về.

Kỵ binh hạng nhẹ lần thứ hai về phía trước được rồi nửa khắc đồng hồ, vừa vặn trải qua một chỗ ải pha. Sau lưng hoàng kim hỏa kỵ binh không nghi ngờ có nó đuổi theo, từ cái kia ải pha trên lại đột nhiên giết dưới một nhánh trọng giáp kỵ binh. Hoàng kim hỏa kỵ binh đối mặt mai phục không có một chút nào kinh loạn, phân ra một phần nghênh hướng lên phía trên trọng giáp kỵ binh, còn lại khoảng chừng năm trăm kỵ vẫn là truy hướng về tốc độ đã bắt đầu chậm lại kỵ binh hạng nhẹ.

'Khá lắm, lòng ham muốn không nhỏ.'

Tĩnh Vũ khoe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lùng độ cong, giáo vung lên, toàn bộ kỵ binh nhẹ bộ đội dĩ nhiên bỏ qua trận hình, ở trông trái địa thế bên trong hoàn toàn tản ra.

Xác thực, kỵ binh hạng nặng lực xung kích vô cùng đáng sợ, nhưng cũng phải có đồ vật để nó xung kích lúc, mới có thể bày ra nó uy lực. Hiện tại, ngàn kỵ chính là mấy chục phương hướng, dùng năm trăm kỵ đuổi bắt sao? Nếu là tập trung công kích một chỗ tiêu diệt từng bộ phận là có thể, có điều, từ phương hướng của nó trên vẫn cứ gặp có cung tên hướng về kỵ binh địch bắn chụm. Như vậy, chỉ có thể chống đối một mặt kẻ địch tám khiên liền mất đi hiệu quả. Ngược lại nếu là năm trăm kỵ phân tán ra đến, kỵ binh hạng nặng lực xung kích liền lại gặp mất đi. Vào lúc này, chính là Tĩnh Vũ thiên hạ.

Loại này chiến pháp nếu là ở nhiều người lúc vô dụng, một mực tại đây dạng ít người lúc vô cùng hữu hiệu.

Cái kia tướng lĩnh cũng trong nháy mắt phán đoán đi ra, vẫy tay, đề thủ hạ các kỵ sĩ dừng lại. Nhìn một chút đồng dạng đứng ở cách đó không xa, đồng thời bắt đầu tập kết mấy chục địch người tiểu đội.

"Thú vị." Hãn bắt kham địa cười cợt, "Trước tiên đánh tan kẻ địch đại đội lại nói."

Hãn càng mang theo năm trăm kỵ, hướng về cái kia cùng Tĩnh Vũ trọng giáp kỵ binh tác chiến kỵ binh áp sát quá khứ.

"Thiếu chủ, làm sao bây giờ?" Hứa giáo úy hỏi Tĩnh Vũ đạo, "Nếu không cứu viện, bọn họ gặp toàn quân bị diệt."

Tĩnh Vũ con mắt hơi híp híp. Tần quốc có hoàng kim hỏa kỵ binh, Long Hồ kỵ quân, An Khê trấn quân chờ chút bộ đội tinh nhuệ. Đến cùng bọn họ lợi hại bao nhiêu, hãn chính là muốn muốn ở trận này Tần Sở cuộc chiến bên trong cẩn thận mà mở mang kiến thức một chút.

"Các ngươi ở đây đề phòng, ta sẽ đi gặp hoàng kim hỏa kỵ binh." Tĩnh Vũ giáo vỗ xuống móng ngựa, hướng về kỵ binh chiến đoàn phi đi.

Trận chiến ngày hôm nay, những người theo hãn kỵ binh khí thế cờ nào đất đỏ. Lúc này dĩ dật đãi lao, lại là đột nhiên tập kích, tạm thời vẫn chưa hiện hiện ra xu hướng suy tàn. Bọn họ từ pha xông lên dưới, cùng hoàng kim hỏa kỵ binh chém giết một hiệp, lập tức tách ra. Chạy băng băng một khoảng cách sau, đi vòng cái vòng, lần thứ hai giết trở về.

Như vậy, làm Tĩnh Vũ nhằm phía ải pha lúc, hai bên giao chiến đã tiến hành rồi ba cái hiệp. Hơn ba ngàn Sở quốc trọng giáp kỵ binh, từ thương hơn một ngàn người, mà hoàng kim hỏa kỵ binh chỉ từ thương con số này một nửa, có thể thấy được hoàng kim hỏa kỵ binh sức chiến đấu.

Trọng giáp kỵ binh sau lưng Tĩnh Vũ tập kết. Theo hãn cái kia hắc mâu chỉ, nguyên bản yếu đi sát khí lần thứ hai nứt toác. Giết giết giết, liên tiếp hò hét ba tiếng sau, toàn bộ đội ngũ trở nên yên lặng. Chính là đối diện thống lĩnh hoàng kim hỏa kỵ binh tướng lĩnh cũng ngạc nhiên phát hiện. Cái kia Sở quốc trọng giáp kỵ binh, vẻn vẹn là có thêm một người tướng lĩnh, phẳng phất có thêm linh hồn. . . Dường như sức chiến đấu thăng hoa.

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Dương danh Tàn Sở

Nguyên bản tiếng hô "Giết" rung trời chiến trường đột nhiên trở nên yên tĩnh lại. Hai bên chiến sĩ cách nhau mấy trăm mét nhìn chằm chằm đối phương, không nhượng bộ chút nào. Mà ở chính giữa, nhưng là một ít rài rác chiến mã, cùng với bị đạp lên không ra hình thù gì thì thể.

Phượng xa, làm chứng kiến này một hồi trọng giáp kỵ binh quyết đấu Hứa giáo úy mọi người, đều không khỏi nín thở. Không, có thể là cái kia tràn trề sát khí, áp bức bọn họ không thể thở nổi.

Tinh Vũ giáo dưới vung, đồng thời, thao túng chiến mã chạy băng băng mà ra. Sau lưng hắn cái kia còn lại hai ngàn kỵ, cùng hắn dường như một động tác bình thường tuy từng. Ngưng trệ không khí trong nhảy mắt nổ tung, vụn đề chạy chồm, làm cho đại địa phát sinh rung động ô mình.

Đối diện hoàng kim hỏa kỵ binh về số lượng đã dư thừa sở quân trọng giáp kỵ binh. Chỉ là, cái kia lĩnh quân tướng lĩnh nhưng cũng không có vì vậy mà bất cần. Hắn là chiến trường danh tướng, liên tục đối diện sở quân giống như khí thế quân đội, cũng là bình sinh yết kiến. Điều này làm cho hắn không khỏi có chút hưng phấn, có thể chiến thắng quân đội như vậy, mới là quân nhân giá trị thể hiện lớn nhất.

Ở Tinh Vũ dưới vung giáo lúc, hắn trường kiếm đồng dạng dưới vung, đồng thời tự mình mang theo kỵ binh bộ đội công quá khứ. Hắn biết mình không phải đối thủ của người nọ, đồng thời vô cùng có khả năng bị làm mục tiêu công kích. Chỉ là, hắn như ở đây lùi bước, sau này khi làm sao dẫn dắt hoàng kim hỏa kỵ binh này con kiêu ngạo mạnh mẽ quân đội?

"Tuy là vừa chết lại có làm sao? Hoàng kim hỏa kỵ binh cũng sẽ không bởi vì ta chết, liền liền như vậy tự loạn trận cước." trong lòng hắn nghĩ.

Mất thấy cùng kẻ địch càng ngày càng tiếp cận, đồng thời trước hết tên kia địch tướng quả nhiên đã làm tốt hoành vung chiến mấu chuẩn bị. Hai chân của hắn kẹp chặt bụng ngựa, con mắt nhìn chằm chằm cái kia giáo trất cũng không nhảy mắt một hồi. Cái kia giáo hoành quét tới, hắn rồi đột nhiên ngựa về đằng sau thân, hầu như kẻ sát ở trên lưng ngựa. Đồng thời, lợi kiếm trong tay ở giáo muốn ép xuống lúc, đem hết toàn lực chống đối.

Võ công của hắn tuy rằng cũng không cao minh, nhưng cũng có không sai sức mạnh. Miễn cưỡng dùng trường kiếm chặn lại chút giáo ép xuống xu thế, để cái kia giáo sắc bén gần như chỉ ở ngực giáp trên lê ra một đạo sâu sắc dấu ấn. . . Đây ở phía sau đến để hắn cũng không khỏi có như vậy mấy phần nghĩ mà sợ, hắn cách tử vong thực sự chỉ kém một đường.

"Thực sự là phiền phức áo giáp!" Tinh Vũ cảm giác được chính mình cái kia một mâu vẫn chưa kiến công, không khỏi trong lòng nói thầm.

Chung quanh hắn quân địch các binh sĩ khoảng chừng đều biết cái kia tướng lĩnh tầm quan trọng. Thấy hắn giáo hình như có vẻ công xu thế, từng cái từng cái địa ưỡn lên giáo hướng về hắn đâm tới. Tinh Vũ vung lên giáo toàn bộ đem những kẻ địch kia giáo hoặc đánh gãy, hoặc văng ra, hoặc đánh bay. . . Đây sau khi, ngựa của hắn đã cách cái kia tướng lĩnh có một khoảng cách.

Đối với hoàng kim hỏa kỵ binh nghe đồn, Tinh Vũ cũng biết một ít. Trong lòng than thở, quả nhiên là một con mạnh mẽ quân đội. Hắn lúc trước khoảnh khắc ba tên đồ úy lúc, kẻ địch ở chung quanh binh sĩ, vền vẹn là dờ ra mà thôi, hoàn toàn theo không kịp hắn tiết tấu.

Tinh Vũ giáo tuy rằng không có giết chết địch tướng, nhưng không có liền như vậy dừng lại, trái lại đem cái kia tướng lĩnh sau lưng hai, ba người đánh quét xuống ngựa. Ven đường không ngừng có giáo đâm tới, đều bị hắn đang công kích đồng thời xóa sạch. Cái kia tướng lĩnh cùng hắn đối mặt tình huống vô cùng tương tự, ứng đối lên nhưng là hoàn toàn khác nhau. Dựa cả vào trên người khô giáp chống đối các loại công kích, mà kiếm trong tay của hắn, nhiều là bảo vệ mặt mũi, cùng với chém giết quân địch.

Hai bên kỵ binh hạng nặng trong lúc đó, cũng thỉnh thoảng có người dùng giáo đỡ lấy binh lính đối phương, dựa vào mã xung kích đem chọn tới bầu trời. Càng nhiều nhưng là đồng thời đâm đối phương một mâu, sau đó song song té xuống đất, bị mặt sau quân ngựa đạp thành thịt nát. Cũng có vừa giết chết một người, lại bị cái kẻ tiếp kẻ địch giết chết.

Như vậy nhiều lần, chỉ một hồi, hai bên lại các chết mấy trăm người. Đây thời cổ chiến trường, so với Tinh Vũ tham dự trên đỉnh chiến tranh tới nói, còn muốn cân giết mạng người. Lẫn nhau trong lúc đó hầu như không có chiều thức gì có thể nói, đại thể dựa vào chính là nhanh tay nhanh mắt cùng với. . . Vụn khí.

Hai chi kỵ binh tách ra sau, cấp tốc cả đội, muốn lần thứ hai xung kích đối phương. Chỉ là, lúc này vùng quê trên, phân biệt từ hai cái phương hướng vang lên như tiếng sấm tiếng vỗ ngựa, vô số cây đuốc đang nhanh chóng địa tiếp cận bên trong. Hiển nhiên, là hai bên viện quân đồng thời đến.

Tinh Vũ mâu buông xuống, đối diện cái kia tướng lĩnh cũng thu rồi kiếm. Cuộc chiến này nếu như lại đánh, không chuẩn tướng toàn bộ đại bộ đội đều hấp dẫn lại đây, liền mạng đến cuối cùng chẳng tốt cho ai cả.

"Người đừng không phải chính là Sở quốc Hạng thị thiếu chủ Long Tinh Vũ?" Cái kia Tần quốc tướng quân trùng Tinh Vũ hỏi.

"Không sai." Tinh Vũ bề ngễ địa nhìn hấn một cái, "Người đây?"

"Tần quốc Mông Điềm!" Cái kia Tần tướng cũng khá là kiêu ngạo, "Sớm nghe nói Hạng thị thiếu chủ lực lớn vô cùng, trước đó vài ngày lại kể tập Yên đô, hôm nay gặp mặt quả nhiên không tầm thường."

Hai quân tướng lĩnh thông báo họ tên sau khi, hai quân phản ứng không giống nhau. Hoàng kim hòa kỵ binh trầm mặc không hề có một tiếng động, mà Sở quốc trọng giáp kỵ binh nhưng có người bởi vì Mông Điềm tên mà kinh ngạc.

"Quá khen." Tinh Vũ cười nhạt. Bây giờ Tần Sở đã khai chiến, hấn cũng không sợ Sở vương lại biết hấn mạnh mẽ.

Mông Điềm chú ý về mặt hấn, thấy hấn càng không có một chút nào tự mãn, trong lòng không khỏi càng là thần phục. Nhìn một chút chính mình ngực giáp trên vết trầy, "Hôm nay liền tới đây được rồi, hi vọng còn có cùng các hạ tái chiến cơ hội." Hấn lực cương ngựa, đón lấy chính tới gần bên trong kỵ binh.

Tinh Vũ đồng dạng dẫn theo Sở quốc trọng giáp kỵ binh, hội hợp kỵ binh hạng nhẹ. Một lát sau, Hạng Lương mang theo kỵ binh chạy tới. Thấy hấn vô sự, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Lúc này một bên đề phòng quân Tần, một bên hướng về trung quân lều lớn lan truyền tin tức.

Ít ngày nữa, Tinh Vũ nửa ngày liền phá quân Tần ba trận, chém giết ba tên đô úy, lại cùng hoàng kim hòa kỵ binh địa vị ngang nhau nghe đồn liền truyền khắp toàn bộ Sở quốc. dũng mãnh dũng mãnh chiến trường anh tư, càng bị miêu tả mơ hồ huyền. Sở vương biết hấn trùng trận năng lực sau, lại một lần ở trong cung phát ra thông hỏa, liên tục kêu to bị lừa dối.

Hạng Yên bên này, đem càng nhiều kỵ binh giao cho Tinh Vũ nắm trong tay. Lần này, hấn nhưng là ngàn dặn dò vạn căn dặn, để Tinh Vũ nhất định không thể mang binh xằng bậy. Hấn thật sợ Tinh Vũ trong tay binh mã một nhiều, vẫn đúng là dám xung kích Tần quốc đại trại.

Tinh Vũ ra sức như vậy chiến đấu một cái là muốn tăng thêm một bước chính mình tiếng tăm, một cái khác nhưng là vì hiểu rõ quân Tần các bộ đội sức chiến đấu. Những thứ này đều là vì sau đó tự tập nhân mã lúc làm được chuẩn bị. Hấn hôm nay đã đạt thành một phần mục đích, tạm thời có thể yên tĩnh một quãng thời gian. Chiến tranh vừa mới bắt đầu, đến thời điểm cao triều, lại phát huy sức chiến đấu cũng không muộn.

Lại nói quân Tần phía bên kia, Mông Điềm vừa về tới lều trại, liền bị chủ tướng Vương Tiễn kêu đi. Chính ngồi quỳ chân ở một cái bàn thấp sau nhìn bản đồ suy tư bố cục Vương Tiễn, nhìn thấy Mông Điềm cái kia khôi giáp trên hoa ngân không khỏi lấy làm kinh hãi.

"Mông tướng quân, người có thể có bị thương?" Hấn từ bản đồ phía trước đứng lên, đi tới Mông Điềm bên cạnh người.

"Chưa từng bị thương." Mông Điềm ôm quyền nói: "Tiểu tử kia sức chiến đấu xác thực là đáng sợ. Theo ta suy đoán, ta quân hiện nay e sợ không người có thể cùng chính diện giao phong."

"Ồ?" Vương Tiễn đối với Mông Điềm đánh giá hơi có chút kinh ngạc, nhưng trong lòng cũng không có một chút nào dao động. Một người dũng mãnh, quả thật có thể ở một mức độ nào đó đối với cục diện chiến đấu có trợ giúp. Có điều cũng chỉ cái này mà thôi, cũng không thể để một toàn bộ chiến tranh liền như vậy thắng lợi. Nếu không thì, các quốc gia thắng thần đều bồi dưỡng cái ít người chiến đấu vô địch tướng quân, lấy này đến quyết định mạnh yếu được rồi.

Hấn xem xét nhìn Mông Điềm khôi giáp trên cái kia hơi có chút rộng rãi hoa ngân, trong lòng hết sức tò mò.

"Mông tướng quân, đây là bị cái gì binh khí lưu lại?" Hấn hỏi: "Này Thương Vân giáp, tầm thường binh khí chính là một cái phổ thông hoa ngân cũng khó có thể lưu lại. Nếu là danh kiếm, dấu vết lưu lại nên vô cùng hẹp tế mới đúng. . . Lão phu nhưng là có chút buồn bực."

Mông Điềm toại đem lúc chiến đấu phát sinh tình huống tỉ mỉ nói cho Vương Tiễn. Vị này lão luyện thành thực tướng quân nghe xong thoáng suy tư, ra hiệu Mông Điềm đồng thời đi tới cái kia bản đồ phía trước, đem hấn rút cục quyết định chiến lược ý đồ nói cho Mông Điềm.

Này sau khi, quân Tần cũng không có gấp hướng về Sở quốc phúc địa tiến quân, trái lại là cấu trúc lên kiên cố doanh lũy. Sở quân nhiều lần khiêu chiến, quân Tần chỉ canh giữ ở trong doanh, không chút nào xuất chiến nghênh địch.

Đến nơi này, cuối cùng cũng coi như là cùng Tinh Vũ biết đến lịch sử ăn khớp chút. Hấn biết, Tần quốc đây là muốn cùng Sở quốc thi đấu quốc lực. Hai bên đại quân ở đây tập kết, mỗi một ngày từng người đều muốn tiêu hao lượng lớn vật tư. Tần quốc đã đánh hạ tam quốc, lại xoá sạch Yên quốc hơn nửa. Có thể nói, toàn bộ Trung Nguyên phúc địa liền đều là Tần quốc. Bất kể là nhân khẩu, vẫn là lương thực sản lượng, đều xa xa vào lúc này Sở quốc bên trên. Hơn nữa, trong nước chính sách trên, Tần quốc cũng trội hơn Sở quốc.

Sở quốc một trận đã có thể tính là thua.

CONVERTER: ￼AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Sở quân lui lại khúc nhạc dạo

Đây thật sự là một cái tương đương cục diện lúng túng.

Quân Tần truan tinh binh 60 vạn, nếu là Sở quốc không làm ra ứng đối, như vậy này 60 vạn đại quân hoàn toàn có thể tiến quân thần tốc Sở quốc phúc địa. Thế nhưng, ứng đối sau khi, 40 vạn sở quân đối mặt chính là kiên cố phòng ngự pháo đài, cùng với pháo đài sau cự không xuất chiến 60 vạn quân Tần.

Cùng phòng thủ hoàn toàn phản lại đây. Tần quốc xâm lấn Sở quốc, hiện tại trái lại là Sở quốc muốn liều mạng tấn công Tần quốc cứ điểm.

Về mặt binh lực nằm ở nhược thế, kỳ thực, ở ban đầu đối lập hai tháng bên trong, chủ soái Hạng Yên mặc dù nhiều thứ pháp binh khiêu chiến, nhưng không có tập trung tiến hành công kích. Nhưng mà, đến từ phía sau Sở vương từng đạo từng đạo giục mệnh lệnh, bức bách hẳn không thể không lựa chọn triệu tập đại quân mạnh mẽ tấn công. Này liên tiếp ba ngày công thành chiến, Sở quốc tổn thất vượt qua ba vạn bộ quân, Tần quốc cứ điểm vẫn là không hề động một chút nào.

Có thể nói, Tinh Vũ ngày đó suất kỵ quân xung kích quân Tần thắng được nhờ bé ưu thế, dần dần mà theo thời gian trôi qua mà biến mất.

Ngày hôm đó, Hạng Yên dừng lại công thành, triệu tập các quân tướng lĩnh với lầu lớn bên trong. . . Trong đó cũng bao quát Tinh Vũ. Hắn tuy rằng tuổi nhỏ, ai cũng biết hẳn lợi hại, ở sắp xếp chỗ ngồi lúc, hẳn chính là ngồi ở Hạng Yên bên trái dưới thủ người thứ nhất.

Người ngoài đến đông đủ sau, Hạng Yên liền sắp hiện ra ở gay go tình huống đều nói ra. Quan trọng nhất một cái, chính là phía sau vận chuyển lương thảo đã chậm mười ngày.

"Nếu là lại quá đến ba ngày lương thảo chưa tới, ta quân tồn lương liền đem khô kiệt." Hạng Yên cau mày nói rằng.

Lời vừa nói ra, chế tạo ba tức trầm mặc. Sau đó, các tướng quân thay đổi sắc mặt địa nhìn hai bên một chút đồng liêu, xi xào bàn tán lên. Không có lương thảo, quân mã không điều động được lại không nói, các binh sĩ to lớn nhất phản ứng liền có thể là nổi loạn. Này đã cùng có hay không yêu nước không có quan hệ, chính là những tướng quân này cũng không cách nào quả trách bất kỳ một tên binh lính.

Có người trực tiếp hướng về Hạng Yên đề nghị, chém cái kia vận chuyển lương thực bất lợi áp vận quan. Còn có người xin mời Hạng Yên nhiều pháp người giục, thậm chí cho mời đại vương đứng ra hạ chiếu thư đốc thúc vận chuyển lương thực. Hạng Yên chờ bọn hắn nói nhao nhao ồn ào mấy phút sau, mới giờ tay ra hiệu bọn họ yên tĩnh lại.

"Ta đã hỏi, cũng không cái kia áp vận nhà nước sự bất lợi, hoàn toàn là phía sau hiện tại lương thảo theo không kịp đại quân cung cấp." Hạng Yên thờ dãi nói rằng, "Ta quân hai tháng chưa chiến, bốn trăm ngàn người mỗi ngày tiêu hao biết bao nhiêu? Quốc khố tồn lương đã thấy đáy. Hiện nay, đại vương đã hạ chiếu thư, hướng về toàn quốc chính lương. . . E sợ còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể cung cấp được với."

Quân nhân tất cả đều là tinh tráng nam tử. Nếu là bình thường không khoác khôi mang giáp, cũng không làm huấn luyện quân sự, thể lực đã tiêu hao ít, ăn được liền cũng ít. Chỉ là, này thời chiến làm sao có thể không làm những này? Này một trong số đó.

Hiện tại vận tải lương thảo cũng toàn đều dựa vào người cùng mã. Áp vận bốn trăm ngàn người tiêu hao lương thảo, chỉ là trên đường áp vác người viên cùng ngựa liền có thể ăn đi áp vận chuyển lương thực thảo một phần tư.

Cứ như vậy hai đi, hai tháng hiện tại, Sở quốc ở lương thảo này một khối đã xuất hiện quân cảnh.

"Này, này nên làm thế nào cho phải?"

Có tướng lĩnh không biết làm sao địa liên tục nhìn về phía bên người người, bọn họ cũng chưa chắc tốt hơn hẳn tới chỗ nào. Đúng là có người chú ý tới Tinh Vũ ngồi ở chỗ đó sau khi, về mặt trước sau bình tĩnh, không khỏi trùng hân ôm quyền hỏi:

"Thiếu tướng quân, ngài có thể có thượng sách?"

Hắn một câu nói này, bên trong đại tướng lại đều yên tĩnh lại, chính là Hạng Yên cũng nhìn về phía Tinh Vũ.

Tinh Vũ liếc mắt nhìn người này, biết hắn là Long mà phụ thân, Đàng Long quân đoàn chủ tướng. Lại thấy trong mắt người khác chờ mong ánh sáng, không khỏi cười khổ nói:

"Không bột đổ gột nên hồ, không có lương thảo, bất kỳ kế sách đều sắp trở thành lời nói suông."

Bên trong đại tướng trên mặt mọi người lộ ra thất vọng về mặt, Tinh Vũ nhưng không để ý chút nào địa nói tiếp: "Bây giờ, chỉ có bỏ qua này một mảnh không hiểm có thể thủ trống trải bình địa, rất sớm rút đi mới là đúng lý."

Hạng Yên gật gù đầu, "Ta cũng nghĩ đến điểm này. Chỉ là, quân Tần sao lại để ta quân bình yên rút đi? Sợ là hán Vương Tiễn chờ đến chính là này một chiêu! Đại quân ta một triệt, nghênh tiếp chúng ta chính là thất bại cùng vong quốc."

Tinh Vũ từ chỗ ngồi đứng lên, nghiêm nghị trừng mắt nhìn hán ôn quyền nói: "Nguyên soái nhưng có thể yên tâm, cho ta năm vạn binh mã, ta có thể vì là đại quân thắng được ba ngày thời gian, trợ đại quân bình yên vượt qua qua hà."

"Ồ?" Hạng Yên kinh ngạc nhìn hán, cái kia thân thể nhỏ nhỏ trên, một tấm vải còn hiện ra non nớt mặt trần ngập trán định. Đây cùng lời nói của hán đối lập chiếu, làm cho người ta một loại nhất định có thể thành công tự tin. Một mực này tự tin không phải ở trên người hán biểu hiện ra, mà là nhìn hán đám người chính mình cảm giác được. . . Hắn có thể thành công.

Lều lớn bên trong yên tĩnh một hồi, Hạng Yên nhìn lướt qua cái khác tướng lĩnh, những người kia không không tránh né ánh mắt của hán. Hắn trong lòng có chút tự hào, chỉ có hán cái này gia tử tôn mới có bức này đối mặt quân Tần dũng khí.

"Người đã nói như vậy, tất là đối với đại quân lui lại sớm có kiến giải." Hạng Yên suy nghĩ một lát sau nói rằng: "Cũng được, hôm nay này chỉ huy liền giao do người tới làm."

Tinh Vũ nhàn nhạt cười với hán cười. Ngược lại mặt hướng còn lại tướng lĩnh lúc, gương mặt nghiêm nghị, trong khoảnh khắc, một luồng khí thế ép tới. Không ít kinh nghiệm lâu năm sa trường tướng lĩnh trong lòng nhưng miễn không được rung mình, đều ở trong lòng thầm khen, "Thiếu tướng quân tuy tuổi nhỏ, đã tận đến nguyên soái uy phong. Giả lấy thời gian, tất có thể trở thành Sở quốc trụ cột."

"Lui lại liền từ đêm nay sau nửa đêm bắt đầu." Tinh Vũ hạ lệnh: "Hết thầy quân mã, chuẩn bị đầy đủ ba ngày khẩu phần lương thực, quần áo nhẹ mà đi, ngừng chiến tranh. Như có náo động người, chém; như có kháng khiến người, chém; đốt đèn dẫn hỏa người, chính ngũ liền ngồi; mỗi ngày hành quân ít hơn trăm dặm người, chính ngũ liền ngồi."

Tất cả mọi người đều ở nhìn hán, thậm chí là Hạng Yên, Hạng Lương những này tự cho là đối với hán vô cùng hiểu rõ người. . . Trong mắt của bọn họ bao hàm ngạc nhiên, dùng cái gì, hải từ kia có thể bình tĩnh như vậy địa nói ra sát khí lẫn liệt đến để bọn họ sống lưng lạnh cả người quân lệnh? Mười tức trong lúc đó, trong lều mọi người dường như nín hơi trụ.

Rầm, cũng không biết là ai không có thể địa nuốt ngụm nước bọt, thanh âm vang dội bịt tai nhưng không người cười nhạo mấy may.

"Chư tướng có thể có nghi vấn?" Tinh Vũ một đôi con ngươi đen nhìn quét một vòng, đơn điệu hỏi.

"Vũ nhi, người yêu cầu này có phải là quá mức. . . ?" Hạng Yên muốn thế mọi người nói, yêu cầu này có chút hà khắc rồi. Nhưng mà, lời nói của hán bị Tinh Vũ nhìn sang cười gằn tằm mắt đánh gãy.

"Ai nếu không tuân theo, chém giết trước nói cho hán, phía sau có năm Vạn huynh đệ ở dùng mệnh bảo vệ hán đi tới đó." Tinh Vũ không hề thay đổi tâm ý, hỏi ngược lại: "Nguyên soái lúc trước tâm ý có thể muốn đổi ý?"

Hạng Yên vừa nhưng là đem quyền chỉ huy giao cho hán.

"Chuyện này. . ." Hạng Yên khoe miệng co rúm mấy lần, trong lòng một bên oán giận "Tiểu tử thói quá không cho ta mặt mũi", một bên nhắm mắt mặt hướng chư vị chờ hán tướng lĩnh nói rằng, "Liên theo thiếu ý của tướng quân truyền đạt quân lệnh. Mặt khác nói cho bọn họ biết, có năm vạn Sở quốc tướng sĩ đang vì bọn họ lui lại dục huyết phản chiến, để bọn họ không muốn phụ lòng những này các tướng sĩ lưu huyết."

"Mặt tướng lĩnh mệnh!" Chư tướng nhìn nhau, trừng Hạng Yên cùng Tinh Vũ ôn quyền nói.

Theo khỏi giáp rầm vang động bên trong bọn họ nhanh chóng đi ra ngoài, đi làm Tinh Vũ vừa truyền đạt quân lệnh đi tới. Trong lều chỉ còn dư lại Tinh Vũ cùng Hạng Yên hai người, lúc này Hạng Yên mới hỏi:

"Vũ nhi, người nhìn như nhưng có chút tâm sự, nếu là năm vạn binh mã không đủ, ta liền nhiều hơn nữa vì người lưu lại một ít."

Tinh Vũ lắc lắc đầu, "Ta với hai tháng trước liền bắt đầu ở đi về qua hà trên đường làm ra bố trí, năm vạn binh mã đủ để ứng đối quân Tần truy kích. Chỉ là. . ." Hắn mặt không hề cảm xúc địa tự giễu nở nụ cười, "Cứu được này hơn ba mươi vạn đại quân, cũng chưa chắc gặp đối với Sở quốc chiến cuộc lớn bao nhiêu trợ giúp."

Hơn ba mươi vạn đại quân trở về sở đều Thọ Xuân, then chốt lương thảo vấn đề nhưng chưa giải quyết. Không bằng nói, cũng là bởi vì người này hơn

nhiều, ngược lại sẽ tăng lên lương thảo nguy cơ rất sớm đến.

Hạng Yên vừa là danh tướng, liền cũng có thể nghĩ tới chỗ này. Hắn cho rằng Tinh Vũ là đang suy nghĩ chính mình làm có chính xác không, đi tới bên cạnh hắn, vỗ vỗ bờ vai của hắn, an ủi:

"Thân làm chủ soái, chúng ta chỉ cần tận tụy chúng ta lực. Vừa vì tương lai cân nhắc, cũng vì hiện tại mỗi một người lính phụ trách. Nhìn thấy rồi kết quả, không phải là chúng ta từ bỏ đấu tranh. Tựa như người sớm muộn đều có vừa chết, lẽ nào biết mình tương lai sẽ chết, liền từ bỏ sống sót?"

Tinh Vũ có chút bất ngờ, từ dưới hướng lên trên ngoẹo cổ nhìn hắn một cái, đột nhiên giảo hoạt cười nói: "Như vậy, ngươi thấy cái chết của mình, tương lai cũng vẫn cứ sẽ bỏ qua sống tiếp sao?"

"Ây. . ."

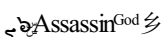
Hạng Yên không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên lại ở chỗ này chờ hắn. Thấy hắn biểu hiện trên mặt, nơi nào có cái gì không nghĩ ra địa phương, hoàn toàn là một chỉ tiêu hồ ly. Hắn bật cười lắc lắc đầu, cũng không trả lời, hướng đi ngoài trường.

"Ta hi vọng. . . Ngươi có thể an hưởng tuổi già." Tinh Vũ sau lưng hắn nói rằng.

Hạng Yên bước chân dừng lại một chút, vẫn chưa xoay người lại, lại nói: "Nếu như ngươi có thể gọi ta một tiếng gia gia, ta cả đời này liền có thể không tiếc nuôi."

"Vậy thì tốt thật sống tiếp, đến ngươi chín mươi tuổi, ta có thể suy tính một chút."

"Yêu cầu này, thực sự là cao a!"

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Âm độ trần thương

Đêm đó, Sở quân đại doanh chuẩn bị thức ăn lúc, chính là chuẩn bị đầy đủ 40 vạn đại quân ba ngày dùng ăn lương khô. Cui đây là che giấu, cũng không có bởi vì mặt khác chôn oa tạo com mà gây nên quân Tàn hoài nghi. Sắp rút đi mệnh lệnh đã truyền đạt, đồng thời còn có Tinh Vũ cái kia đằng đằng sát khí cấm chỉ thông báo. Ngoại trừ Tinh Vũ nói tới năm vạn đại quân, những người còn lại đều rất sớm ngủ yên giấc, vì là nửa đêm bí mật rút đi làm chuẩn bị.

Quân Tàn kiên lũy khoảng cách Sở quân đại doanh có sáu mươi dặm, đây là Hạng Yên lúc trước định ra đại trại lúc cho rằng khoảng cách an toàn. Ở trong lúc này, hai quân từng người phái thám báo giám thị đối phương. Vì lẽ đó, này hai tháng, muốn nói đến, hai quân thám báo chiến chưa từng có đình chỉ quá.

Cũng chính hôm đó buổi tối, Tinh Vũ lâu không gặp địa trên lưng hắn Hắc kiếm, thay đổi Thất Hải Giao Long giáp, nặc vào đêm đen hành y. Ở trước mặt hắn, vẫn còn có hơn ngàn đồng dạng trang phục, đã bị hắn ngoài ngạch huấn luyện hai tháng áo đen đeo kiếm binh sĩ. . . Bọn họ bị chọn lựa ra lúc, chính là tuyển đến năng lực cá nhân rất mạnh loại kia.

Ở thám báo lại một lần ra ngoài tuần tra lúc, Tinh Vũ chỉ huy nhánh bộ đội này đi theo. Sở quân thám báo ngóng trông thường như vậy xua đuổi, thanh lý kẻ địch thám báo lúc, nhánh bộ đội này bên trong một nửa, đã trong bóng tối chiếu Tinh Vũ quan trắc sau một hồi được con đường, lên vào đến quân Tàn thám báo về doanh phải vượt qua trên đường mai phục. Như vậy, làm Sở quân nơi đóng quân chu vi không còn quân Tàn thám báo lúc, ba vạn bộ quân, một vạn kỵ quân từ Sở quốc đại doanh lặng yên phi ra.

Hết thấy binh sĩ đều sẽ khôi giáp đồ thành màu đen, lại đang móng ngựa trên cái bọc dày bó. Trong đó, bộ trong quân chín ngàn người cùng kỵ quân tiến hành rồi trao đổi, cười kỵ quân ngựa trước tiên với còn lại bộ quân tri hướng về quân Tần nơi đóng quân. Tới chỉ còn dư lại mười dặm lúc, những này bộ quân xuống ngựa, đem ngựa tất cả đều giao cho còn lại ngàn người kỵ quân trông giữ.

Mặt khác, Tinh Vũ đã dẫn theo năm trăm áo đen đeo kiếm binh sĩ lặng lẽ tìm thấy quân Tần kiên lũy trước. Mượn quân Tần cây đuốc ánh sáng, có thể nhìn thấy, ở ước cao 9 mét độ, mấy trăm mét độ rộng trên tường thành, có lác đác lưa thưa quân Tần binh sĩ tuần tra. Ở tường thành chính diện, lại có mấy trăm mét không hề che chắn bình địa. . . Ân giấu đi một ít có thể chắn động hướng linh báo cảnh sát cạm bẫy.

Tinh Vũ không hề có một tiếng động chỉ điểm binh lính thủ hạ cạm bẫy vị trí, tự mình che mặt mang theo mười mấy người sờ lên. Sau đó lại là mười mấy người, như vậy trở lại hai lần sau, khoảng chừng năm mươi thân thủ nhất là nhanh nhẹn đều đi tới tường thành theo hầu nơi. Mang theo thừng câu trảo bị lạng lẽ quăng lên thành tường, áo đen các kiếm sĩ nhanh nhẹn địa duyên tường thành không hề có một tiếng động leo mà trên.

Tinh Vũ cũng ở trong đó. Hẳn trước hết đi tới tường thành lỗ châu mai nơi. . . Nhìn một chút hướng về hai bên chậm rãi đi đến binh lính, cùng với những cái khác áo đen các binh sĩ gần như cùng lúc đó nhảy ra lỗ châu mai, đem chính đoạn trên tường thành binh lính tuần tra hết thấy giết chết. Dem bọn họ nhẹ nhàng giúp đỡ thả ngã xuống đất, có người hướng về bên dưới thành làm ám chỉ, càng nhiều địa áo đen binh sĩ leo lên tường thành.

Quân Tần thiết trí toà này kiên lũy, tuy rằng chỉ là lâm thời dùng để đối kháng Sở quân, chỗ cửa lớn nhưng cũng tiến hành rồi tinh vi cơ quan cấu tạo. Trên tường thành có một chỗ bàn kéo, chuyển động trục bánh đà, có thể kéo thừng Sora động phía dưới miệng cổng rút lên. Sau đó, mới là hai mặt thâm hậu cửa gỗ, dùng một cái then ngăn.

Ở cửa thành sau, có mười mấy quân Tần binh sĩ chấp cây đuốc thủ vệ. Cách bọn họ chỗ không xa, khoảng chừng : trái phải còn có hai tên lính quen doanh, các năm trăm giáp sĩ. Một khi cửa thành sinh biến, bọn họ gấp ngay lập tức cứu viện.

Sở quốc dạ tập áo đen các binh sĩ phân mấy người ở trục bánh đà nơi chuẩn bị chuyển động bàn kéo, lại có mười mấy người hộ vệ bọn họ. Ngoài thành khoảng cách mấy trăm mét hơn 400 áo đen các binh sĩ đã làm tốt xong lại chuẩn bị. Càng xa hơn chút, chín ngàn bộ quân đã xuống ngựa chính đang tới rồi. Mà bọn họ trung gian, mặt khác năm trăm áo đen binh sĩ đã thành công đánh chết địch quốc thám báo, đồng thời cũng ở chạy tới.

Lần thứ hai sử dụng câu trảo, phân biệt có mười mấy người trực tiếp từ tường thành một bên khác trượt xuống, sờ về phía địch tới gần cửa thành tiểu doanh trại. Bọn họ giết chết gác cổng binh sĩ sau, mò vào trong doanh, từng cái từng cái doanh trại, chém giết những người ngủ say bên trong Tần quốc binh sĩ. Điều này cũng không biết tiến hành đến trình độ nào, rốt cục bị quân Tần binh sĩ phát hiện. Sở quốc áo đen các binh sĩ toại từ bỏ chém giết quân Tần. Bọn họ bắt đầu phóng hỏa, gây ra hỗn loạn, quấy rầy bọn họ đi tới cửa thành cứu viện.

Đồng thời, bàn kéo nơi các binh sĩ cũng bắt đầu ra sức thúc đẩy bàn kéo, Tinh Vũ thì lại một mình giết hướng về nơi cửa thành. Ngoài thành áo đen các binh sĩ nghe được tiếng la giết, cũng liều mạng hướng nơi cửa thành chạy tới.

Mười mấy người quân Tần binh sĩ, ở Tinh Vũ dưới kiếm, căn bản không hình thành được chống lại. Bọn họ bị chém giết sau, Tinh Vũ trực tiếp sử dụng kiếm chém đứt cái kia nằm ngang ở hai cánh cửa lớn trên then. Sau khi, càng là sử dụng sức mạnh to lớn, miễn cưỡng mà đem cần mười mấy người mới có thể đẩy ra cửa lớn kéo dài.

Quân Tần phản ứng cũng không thể nói là không nhanh. Bên này ánh lửa đồng thời, cảnh báo tiếng kèn lệnh liền tại đây kiên lũy bên trong vang lên. Tường thành hai bên phân biệt có quân Tần tiểu đội vọt tới, mà bên dưới thành hai cái nơi đóng quân bên trong, cũng có mấy trăm quân áo xốc xếch quân Tần tấn công về phía nơi cửa thành.

Áo đen Sở quốc binh sĩ trước một bước nhảy vào cửa thành. Bọn họ cũng không có dừng lại trợ giúp Tinh Vũ chống đối tấn công về phía cửa thành quân Tần, mà là theo cầu thang lên một lượt tường thành. Bàn kéo nơi, nhất định phải chết thủ, này chính là Tinh Vũ trước cho bọn họ dưới mệnh lệnh bắt buộc. . . Phàm là có một cái có thể thờ đóc, liền không thể đem bàn kéo quyền không chế giao cho quân Tần.

Bọn họ nắm quân Tần tám khiên, dày đặc địa nằm ngang ở trên tường thành, chặn lại hai bên càng ngày càng nhiều quân Tần. Đồng thời cửa thành, Tinh Vũ đứng ở cửa thành bên trong động giết địch. Cái kia không muốn sống chen chúc mà đến quân Tần chỉ ở hán chính diện, bị hán một con không gì không xuyên thủng Hắc kiếm vẫn cứ miễn cưỡng chặn trụ. Dưới chân thì thể càng ngày càng nhiều, trên người cũng dần dần mà bị kẻ địch phun máu tươi bao trùm. Tới sau đó, liền chỉ có hán một đôi sáng sủa mà xuyên thấu càng ngày càng nồng nặc sát khí con mắt, mới không có mất đi vốn là sắc thái.

Sau đó tới rồi năm trăm áo đen đeo kiếm binh sĩ, đi ngang qua cửa thành lúc, đều là đạp ở 1 mét dày đồng xác. Nồng nặc kia mùi máu tanh, hầu như để bọn họ nghẹt thở. Bọn họ công tiến vào, trợ giúp Tinh Vũ đồng thời giết sạch hai cái trái phải quân doanh lưu lại quân Tần, lại xông lên tường thành hỗ trợ phòng thủ bàn kéo.

Phụ trách phóng hỏa áo đen đeo kiếm các binh sĩ, đã di động đến chỗ xa hơn. Ngọn lửa đã lan tràn đến nửa toà thành, may nhờ như vậy, mới không có để càng nhiều địa quân Tần từ chính diện tấn công tới. Sau đó đánh vào áo đen các binh sĩ công lấy cung nỏ, xạ kích bên dưới, cấp tốc thanh không một mảnh quân Tần. Bọn họ bỏ sung đi tới, để bàn kéo phụ cận phòng ngự càng thêm vững chắc.

Đến lúc này, quân Tần đã từ lúc trước khẩn cấp công kích, đổi thành có tổ chức tấn công. Cung tên, tám khiên binh tổ hợp xuất hiện, do tường thành hai bên ép hướng về phòng thủ áo đen Sở quốc binh sĩ. Cửa thành chính diện, cũng xuất hiện cười ngựa quân Tần.

Tinh Vũ từ su tập đến bên cạnh giáo chông bên trong nhặt lên hai con, nhanh tay nhanh mắt, cây lao bình thường đầu đi ra ngoài. Những này giáo đều là cho các binh sĩ sử dụng, tất cả đều là làm bằng gỗ kết cấu. Nếu là hán đến dùng, chỉ cần run động đầu thì sẽ bẻ gãy. Cũng may, đáng đáp như vậy ném mạnh vẫn tính có chút sát thương hiệu quả.

Trước tiên hai kỵ bị bắn thủng, cái kia giáo liên tục, không ngờ đâm thủng hai kỵ vừa mới dừng lại. Đây bốn kỵ sau lưng quân Tần kỵ binh cũng không có ý dừng lại, vẫn cứ hướng Tinh Vũ vọt tới. Hắn lại nhặt lên hai con giáo đầu đi ra ngoài, như vậy giết chết hơn bốn mươi kỵ lúc sau lưng xuất hiện Sở quốc bộ quân tiếng la giết.

Đêm đó, Sở quân cùng quân Tần liên ỡ trong thành này chém giết đến hừng đông. Tinh Vũ dựa vào mạnh mẽ thể lực chống đỡ, trước sau dẫn dắt Sở quân chiến đấu ở tuyến đầu tiên. Hắn không biết mình giết bao nhiêu người, nhưng là rõ ràng một chuyện. . . Từng đao từng đao chém giết mấy ngàn người, cùng sử dụng sức mạnh to lớn một đòn giết chết mấy ngàn người cảm giác là hoàn toàn khác nhau. . . Thật sự gặp giết tới nương tay.

Đến ngày thứ hai trời lờ mờ sáng lúc, cộng tập trung vào tổng binh lực đạt đến tám vạn người chiến đấu tạm thời kết thúc. Quân Tần lui bước một chút, nhưng vẫn cứ không có lui ra này không lộ kiên lũy. Có thể nói, Sở quân chiếm cứ một mặt, mà quân Tần chiếm cứ một đầu khác. Còn ở lại chỗ này quân Tần, chính là này đệ nhất nơi kiên lũy quân coi giữ. Tinh Vũ biết, bọn họ lui xuống đi, chỉ là bởi vì công kích hiệu quả biến chênh lệch quan hệ. Nếu như viện quân đến rồi, Sở quân đem đối mặt luân phiên công kích, gặp hoàn toàn không chiếm được nghỉ ngơi.

Liên, hắn lập tức tổ chức quân mã thừa dịp thiên còn chưa hoàn toàn lượng, rút đi toà này kiên lũy. Quân Tần đại khái là làm sao cũng không sẽ nghĩ tới, hắn ở đây tiêu hao khoảng chừng tám ngàn Sở quốc binh sĩ, sau khi lại từ bỏ dễ dàng như vậy. Nhận ra được Sở quân lui lại sau, quân Tần vội vàng truy kích mà ra.

Vào lúc này, Tinh Vũ trước kia mai phục tốt một vạn kỵ quân phát huy hiệu quả. Lao ra thành quân Tần, toàn quân bị diệt ở dưới móng sắt. Tần quốc viện quân, ở nhìn thấy do Tinh Vũ nắm hắc mâu thống suất một vạn tăng giáp kỵ binh lúc, liền dừng lại không truy. Tinh Vũ thậm chí lại mang theo này vạn kỵ đi tới toà kia vẫn cứ vết thương đầy rẫy kiên lũy trước khiêu chiến. . . Quân Tần tuân hoàn Vương Tiễn mệnh lệnh, đối với này không để ý tới.

Không chỉ có như vậy, nhìn hắn cái kia đầy người Tần quốc binh sĩ máu tươi đáng sợ mô dạng, vẫn cứ để thủ thành các binh sĩ tâm đều sợ hãi không ngớt.

Đáng đáp như vậy vẫn đợi một canh giờ, để tác chiến một đêm Sở quốc bộ quân đến khu vực an toàn, Tinh Vũ mới mang theo kỵ binh truy đuổi đi tới.

Mặt khác, ở nửa đêm lúc, Tinh Vũ bên kia giao chiến, mà Sở quốc những quân đội khác thì lại bí mật rút đi. Toàn bộ doanh trại, liền chỉ có một vạn Sở quốc bộ quân đóng giữ.

CONVERTER: AssassinGod

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Kỳ phùng địch thủ

Danh tướng sở dĩ làm tên tướng, không chỉ là có thể muốn người khác không nghĩ tới, còn dám với đối với này tiến hành lớn mật tìm chứng cứ.

Ở Tinh Vũ mang theo trọng giáp kỵ binh rồi đi quân Tần đệ nhất kiên lũy sau khi không lâu, Vương Tiễn cùng Mông Điềm liền tự mình mang người đến nơi này. Bọn họ tỉ mỉ mà dò hỏi đêm đó tình hình trận chiến, thậm chí tự mình đi một chút địa điểm chiến đấu. Đặc biệt là cái kia cửa thành, bất kể như thế nào thanh tẩy, trên mặt đất đỏ như máu cũng đi không xong. Hơn nữa, dày đặc đến sang người mùi máu tanh, cũng có thể khiến người ta liên tưởng đến ngay lúc đó nơi này đến tột cùng là gì chờ Địa ngục.

"Ta vẫn là lần thứ nhất biết, có người có thể ở một lần chiến đấu bên trong tự tay giết nhiều người như vậy sau, duy trì ý thức thanh tỉnh mà không tiến vào cuồng loạn bên trong." Mông Điềm ngồi xổm người xuống nhìn một chút trên đất một vết kiếm hằn sâu, đối với cách đó không xa vuốt cằm chòm râu suy nghĩ Vương Tiễn nói rằng: "Đây không chỉ cần phải cường đại đến thoát ly thân thể cực hạn sức mạnh, còn có không phải người ý chí lực."

"Mông tướng quân ý tứ là. . . ?" Vương Tiễn xem xét hắn một chút, không chút biến sắc hỏi.

"Người này, để ta lần thứ nhất cảm giác được hoảng sợ." Mông Diễm đứng lên, cái trán không thể ức chế địa chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh. Hắn lau lau rồi một hồi, tự giác xấu hổ trừng Vương Tiễn chấp tay, "Thật lễ!"

Vương Tiễn khoát tay áo một cái, nhàn nhạt cười cợt, "Nói cách khác, liên binh thường luôn luôn tự kiêu Mông tướng quân, cũng thừa nhận hắn là đương đại đệ nhất hân tướng? Ha ha ha. . . Xác thực, hắn cũng có để lão phu hết sức kinh ngạc địa phương. Mỗi một bước tác chiến, đều trải qua chuẩn xác tính toán, phẳng phất là một cái tinh vi cơ quan."

Vương Tiễn khích lệ Tinh Vũ tới đây dừng lại một chút, ra hiệu Mông Diễm đuổi tới hắn cùng đi ra thành nhìn. Bên cạnh còn có một chút tướng lĩnh ở, nghe vậy không khỏi lộ ra lo lắng vẻ mặt. Nhưng mà, ngoài ý muốn ở ngoài, Vương Tiễn không chỉ không có đình chỉ ra khỏi thành ý định này, trái lại để quân Tần binh sĩ đều lưu lại. . . Liên chỉ có hắn cùng Mông Diễm hai người ra này kiên lũy.

Lòng mang sợ hãi quân Tần các binh sĩ nghe được điểm này sau khi, dồn dập chạy lên tường thành nhìn Vương Tiễn cùng Mông Diễm hai người. Dần dần, không gì không đánh được, đánh đâu thắng đó niềm tin, lại trở về quân Tần các binh sĩ trong lòng.

Mông Diễm quay đầu lại nhìn thấy trên tường thành các binh sĩ khí thế từ từ khôi phục, không khỏi âm thầm khâm phục Vương Tiễn.

"Nguyên soái, ngài vừa, tựa hồ vẫn chưa nói xong, không biết cái kia còn lại. . ." Hắn ít có địa kính cẩn chấp tay nói.

Vương Tiễn cùng hắn cười ngửa hướng phía trước đi ra thật một đoạn, mới ghìm lại cương ngựa.

"Cơ quan có một cái nhược điểm. Cái kia chính là có một chỗ phạm sai lầm, liên không thể thông thuận vận hành. Càng là tinh vi cơ quan càng là như vậy!" Vương Tiễn xem nói với hắn: "Hắn đem mỗi một bước đều sắp xếp như vậy chặt chẽ, không phải có tuyệt đại tự tin, chính là ở binh hành hiểm chiêu. Mặc kệ là một loại nào, đầu tiên ta cũng có thể khẳng định, hắn là một cái vô cùng yêu thích mạo hiểm người. Mặt khác, ta liên này hai trường hợp làm hai cái giả thiết, sau đó đến ra một cái kết luận."

Nếu là có tuyệt đại tự tin, vì sao chỉ sắp xếp tấn công kiên lũy binh lực, mà không có đến tiếp sau bổ sung? Lần này tác chiến như vậy thành công, hoàn toàn có thể vì là Sở quân mở ra hai tháng tới nay cục diện giằng co.

Nếu là ở binh hành hiểm chiêu, như vậy, hắn lại là vì cái gì mà làm như thế?

"Ta suy đoán, " Vương Tiễn nhìn hiếu kỳ Mông Diễm, "Sở quân có lẽ là lương thảo đã không đủ. . . Đây kỳ thực cũng ở chúng ta như đã đoán trước. Cũng chỉ có lương thảo không đủ, không cách nào lại tiến hành tác chiến, hắn kế hoạch này mới phải xuất hiện không hoàn mỹ địa phương. Mà hắn như vậy binh hành hiểm chiêu, nhưng là vì che giấu." Vương Tiễn lộ ra một cái thần bí mỉm cười.

"Sở quân rút đi?" Mông Diễm trừng hai mắt hô khẽ một tiếng.

"Không sai, chính là Sở quân rút đi." Tuổi tác quá năm mươi Vương Tiễn, trong mắt lộ ra một đạo tinh quang.

"Chuyện này. . . Nguyên soái vừa đã thấy rõ, vì sao không tức khắc phát binh truy kích?" Chờ đợi Sở quân rút đi, này có thể nói chính là Vương Tiễn lúc trước đối với hắn nói tới kế hoạch tác chiến bên trong một phần, hắn chấp tay chờ lệnh nói: "Mông Diễm nguyên lĩnh hoàng kim hỏa kỵ binh trước tiên phát tấn công địch, định phải đại phá Sở quân."

Vương Tiễn đa mưu trí địa ha ha thấp nở nụ cười, "Ta nói tới cũng có điều là một khả năng mà thôi. Mông tướng quân không nên quên, kẻ địch của chúng ta nhưng là hết sức tinh thông mưu lược tính toán. Cố gắng, hắn như thế làm chính là có rất lớn tự tin, để chúng ta bị lừa đuổi bắt Sở quân. Một khi đại quân xuất phát, trên đường chịu đến phục kích, không phải so với công thành chúng ta hàng rào muốn tới dễ dàng tiêu diệt nhiều sao?"

"Chuyện này. . ." Mông Diễm cảm giác được chính mình tâm tư có chút hỗn loạn, hai trường hợp, cẩn thận muốn muốn lại đều có khả năng. Chỉ cần kẻ địch là tên tiểu tử kia, Mông Diễm liên không dám khẳng định hắn đến cùng sẽ chọn loại nào sách lược.

Vương Tiễn cũng đã trí kế trong lòng. Chính như chơi cờ cao thủ giống như vậy, hắn đã thấy chung bàn. Cuộc chiến tranh này, quân Tần bất luận có hay không truy kích đến Sở quân, đều sẽ không xem như là thua. Mà Sở quân, bất luận có hay không chạy thoát, cũng không thể xem như là thắng. Hắn duy nhất có chút lo lắng địa phương, chính là này Sở quốc định ra kẻ sách tướng lĩnh, có hay không cũng như hắn bình thường nhìn thấy kết cục này.

Hắn không thể nóng ruột tiến quân. Nếu như nói Sở quân hiện tại duy nhất phần thắng, chính là tại đây hành quân trên đường làm văn chương. Quân Tần nếu như bất cẩn, hoàn toàn có thể bại trận ở thắng lợi trước cửa.

"Đi thôi, chúng ta trở lại làm một ít bố trí, nên là để bàn cờ này tiếp tục tiếp tục đi thời điểm." Vương Tiễn nói rằng.

Kết cục tuy nhiên đã xuất hiện, nhưng kỳ hay là muốn từng bước một mà dưới. Hắn liền muốn nhìn một chút tại đây đón lấy trong cuộc chiến, đối phương cùng hắn đến cùng có mấy phần phối hợp, lại có hay không gặp như hắn lo lắng như vậy lợi dụng kết cục này làm chút phản kích đây?

Sau đó không lâu, quân Tần phạm vi lớn địa phái ra thám báo bộ đội. Ở sau đó một quãng thời gian, vẫn là mỗi ngày thông lệ tính chất thám báo tiểu chiến đấu. Một số địa phương quân Tần chiếm ưu, mà một số địa phương Sở quân chiếm ưu. Quân Tần thám báo tìm thấy Sở quân nơi đóng quân, đem nơi đó tình huống tỉ mỉ nhìn kỹ, báo cáo cho Vương Tiễn. . . Bất kể là tuần tra nhân số, tính kỳ số lượng, cùng với trong thành khói bếp bao nhiêu đều cùng ngày xưa không có một chút nào không giống.

Có điều, nhìn thấy báo cáo Vương Tiễn, đã có thể nhận định, Sở quân định là đã lui lại. Hắn hạ lệnh mười vạn quân Tần bộ quân hành động, cũng do hoàng kim hỏa kỵ binh tiếp ứng.

Ở quân Tần xuất phát sau không lâu, vẫn còn Sở quân đại doanh bên trong Tinh Vũ liền nhận được thám báo báo cáo.

"Vương Tiễn không hổ là Vương Tiễn! Nếu như vậy, ta không có bày xuống phục binh, cũng sẽ không cảm thấy tiếc nuối."

Hắn trước kia liền muốn quá, có phải là dựa vào Sở quân rút đi, rắc to lớn mai phục mạng, dù đồ cũng tiêu diệt này 60 vạn quân Tần đây? Như vậy, Sở quốc tuy rằng không sẽ lập tức xưng bá thiên hạ, chỉ ít cũng có thể cùng mất đi 60 vạn đại quân Tần quốc địa vị ngang nhau. Sở vương tại đây sau khi, tất nhiên gặp nghĩ biện pháp đối phó hắn. Mà hắn Hạng gia chính có năm binh quyền, đồng thời cũng là kháng tần anh hùng, hoàn toàn có thể mượn cơ hội làm xú đồng thời diệt trừ Sở vương.

Bây giờ nhìn lại, Vương Tiễn không chế quân Tần, quả nhiên không thể thừa cơ.

Tinh Vũ đem tin tức thê tre vút tại trên bàn thấp, trùng phía trước quỳ một gối xuống binh lính hạ lệnh: "Tập hợp hết thầy binh mã, giữ nguyên kế hoạch hành động, khác lưu lại một ngàn kỵ làm tốt trong thành bố trí lại đi."

"Vâng." Người binh sĩ kia lĩnh mệnh đi ra ngoài.

Sau đó không lâu, 22,000 nghỉ ngơi nửa ngày bộ quân từ Sở quốc đại doanh bên trong xuất phát, càng có gần vạn kỵ binh đi theo. Có khác một vạn trước kia lưu thủ đại doanh Sở quốc bộ quân, ở sáng nay những này bộ quân về doanh lúc, đã dọc theo Sở quốc đại quân rồi đi phương hướng hành quân. Bọn họ sẽ vì này chỉ lưu thủ ngăn trở địch đội ngũ, ở vị trí thích hợp kiến tạo tân doanh lũy.

Như vậy, trải qua nửa ngày, khoảng chừng ở hoàng hôn lúc, Tần quốc mười mấy vạn quân Tần đi tới này Sở quốc quân doanh trước. Xa xa chỉ thấy Sở quốc quân doanh tinh kỳ phấp phới, còn có binh sĩ thủ vệ, bên trong cũng khi thì truyền ra chút tiếng trống.

Làm lĩnh quân chủ tướng Mông Diêm, vẫn là phát hiện một chút kỳ quái phe địch, tỷ như Sở quốc binh sĩ nhìn thấy Tần quốc đại quân đi tới doanh trước, vì sao không có một chút nào hoảng loạn, cũng không có làm ra nghênh địch chuẩn bị; những người tiếng trống cũng không chính xác, tay trống liền như là ở ngủ gà ngủ gật.

"Vẫn là nói, bọn họ ở xung quanh sớm có phục binh sao?" Mông Diêm trong lòng khả nghi, dò hỏi thám báo nói: "Có thể ở phụ cận mười dặm bên trong phát hiện Sở quốc kỵ binh?"

"Về tướng quân, chưa từng phát hiện Sở quốc kỵ binh." Cái kia thám báo quan chấp tay trả lời.

"Lời nói như vậy. . ." Mông Diêm hé mắt, khoe miệng nhếch lên tia xem thường độ cong, "Lại muốn làm trò gian lừa bịp ta quân?"

Dưới cái nhìn của hắn, định là Tinh Vũ cố làm ra vẻ bí ẩn, làm cho quân Tần không tìm được manh mối, không dám tùy tiện tiến quân.

"Mông tướng quân, ta quân có hay không lập tức công thành?" Cùng đi một cái bộ quân đô úy hướng về Mông Diêm dò hỏi.

"Nguyên soái kết luận, nơi này Sở quân sẽ không quá nhiều." Mông Diêm nói rằng, "Chỉ là, ta quân mới tới, công thành lợi khí không đủ, mạnh mẽ tấn công chỉ có thể không công tạo thành binh sĩ tiêu hao mà thôi. Chư vị thống lĩnh mà đi mặt nam mười dặm nơi dựng trại đóng quân, phòng ngừa Sở quân buổi tối rút đi. Ta tự lĩnh dưới trướng kỵ binh ở đây nơi giám thị Sở quân, sẽ không bỏ qua một cái Sở quốc kỵ binh quấy rầy chư vị."

"Có Mông gia hoàng kim hòa kỵ binh ở đây, chúng ta tự nhiên yên tâm." Những người đô úy khen tặng nói.

Mông Diêm tuy rằng không phải có ý định, vẫn là thoáng nhắc lên cảm, lộ ra một chút lộ liễu khí. Ở Tần quốc bộ quân xuất phát đồng thời, hắn đã hạ lệnh hoàng kim hòa kỵ binh phân ra mấy cái tiểu đội phân biệt giám thị Sở quốc doanh trại cái khác nấy môn.

Hắn không phải chưa từng hoài nghi Tinh Vũ tại sao lần này không có lập tức mang theo kỵ binh vọt ra, tìm kiếm cùng bọn họ quân Tần quyết chiến. Chỉ là, Tinh Vũ tới hôm qua dẫn dắt thủ hạ bộ đội bốn tập 60 bên trong, huyết chiến cả đêm; sau đó lại dẫn dắt kỵ binh ở quân Tần đệ nhất kiên lũy trước lưu lại hồi lâu, lần thứ hai bốn tập 60 bên trong về doanh. Dưới cái nhìn của hắn, chính là cái người sắt, vào lúc này cũng có thể nghỉ ngơi một chút chứ?

Nhưng mà, theo thời gian trôi đi, sắc trời càng ngày càng mờ, Mông Diêm bắt đầu khả nghi. Chung quanh hắn hoàng kim hòa kỵ binh đã đốt đuốc lên đêm, nhưng là, vì sao Sở quân doanh lũy đến hiện tại còn không có một chút nào ánh lửa?

"Không được, trùng kẻ!"

Mông Diêm tự nói một tiếng, cũng mặc kệ cái kia Sở quân doanh lũy, bắt chuyện thủ hạ hoàng kim hòa kỵ binh lập tức chạy tới lúc trước quân Tần bộ quân mở ra phương hướng. Tới nửa đường, kịch liệt tiếng la giết liền xa xa truyền tới. Lại một đoạn, tán loạn quân Tần bộ quân tựa hồ đầy đất đều là, thậm chí ngăn cản hoàng kim hòa kỵ binh đi tới con đường.

Càng xa một chút, vẫn là đem khói giáp đồ thành màu đen, thậm chí không đánh lửa đem kỵ binh đại đội nhưng đang không ngừng mà đánh lên Tần quốc bộ quân.

Mông Diêm hoàn toàn có thể tưởng tượng, định là đạt được hắn hứa hẹn, những này bộ quân thống lĩnh thật dễ phòng sơ suất, trái lại cho Sở quốc kỵ binh thừa cơ lợi dụng. E sợ, ở Sở quốc kỵ binh bỗng nhiên từ đằng xa giết ra lúc, bọn họ đều vẫn không có làm rõ là xảy ra chuyện gì.

Mông Diêm có chút ảo não. Trong lòng biết lại bị phe địch công kích xuống, những này Tần quốc bộ quân e sợ tổn thất càng nhiều. Hắn triệu tập mấy

chục kỵ sĩ đồng thời hò hét, nhường bộ quân cho kỵ binh dễ đạo. Liên tiếp ba tiếng sau khi, dẫn đại quân vọt thẳng loạn quân xung kích mà đi. Phần lớn quân Tần binh sĩ nhường đường ra, mà đến không kịp né tránh quân Tần binh sĩ, liền bị hoàng kim hỏa kỵ binh đạp thành thịt nát.

Tinh Vũ mang theo Sở quốc kỵ binh nhìn thấy điểm này sau khi, cũng không có mang đội đón đánh hoàng kim hỏa kỵ binh. Lấy hấn vì là mũi tên, Sở quốc kỵ binh tránh khỏi hoàng kim hỏa kỵ binh xung phong con đường, lại nhằm phía khác một chỗ Tần quốc bộ quân. Hấn lúc trước liền có ý định đem những này quân Tần xua đuổi đâu đâu cũng có, toàn bộ to lớn trên hoang dã, chính là tới nơi nào đều có thể nhìn thấy quân Tần bộ quân kỵ binh.

Này một đêm, hai chi loại cỡ lớn kỵ binh đoàn truy trốn, đối với những này bộ quân các binh sĩ tới nói quả thực là ác mộng.

Theo sau đó thống kê, hoàng kim hỏa kỵ binh chính mình đạp chết phe mình bộ tốt liền ở năm ngàn bên trên. Còn lại hơn bảy vạn quân đội, trong ngắn hạn là không cách nào phái ra chiến trường.

Ở truy kích chiến bên trong, Mông Diễm không chỉ một lần phái bộ hạ đi tìm kiếm bộ quân đô úy thu góp tàn quân, ngăn cản bọn họ chạy tán loạn khắp nơi. Chờ sau trận chiến, hấn mới biết, quân Tần bốn tên đô úy ở lần này tập kích bên trong bị Tinh Vũ trước hết chém giết.

Cho tới Sở quân doanh trại, quả nhiên, những người gác binh lính đều là người rơm; nội bộ phụ trách bồn chồn, nhưng là quán vào một nhánh con dê trên đuôi dây thừng tác động dui trống. Cũng chính là bọn họ ở hoàng hôn đi tới quân doanh trước, tia sáng ảnh hưởng, khiến cho bọn họ vẫn chưa thấy rõ, mới gặp bị lừa.

CONVERTER: ㄟAssassin^{God}ㄟ

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Chưa thành một kế

Bên này lần thứ hai giao chiến tin tức trải qua một canh giờ đã lan truyền đến Vương Tiễn nơi. Bản thân hấn liền vẫn không có nghỉ ngơi, nghe vậy không khỏi cả kinh, liên tục dò hỏi toàn bộ quá trình chiến đấu. Sau khi, một mình ở trong lều qua lại đi rồi mấy vòng, ra lệnh: Canh ba tạo cơm, năm canh xuất phát.

Tối ngày thứ hai buổi sáng, Vương Tiễn tự mình dẫn 20 vạn đại quân, đi tới Sở quân đại trại mặt nam mười dặm nơi quân Tần nơi đóng quân. Hấn phát hiện thủ vệ doanh lũy trái lại tất cả đều là xuồng ngựa hoàng kim hỏa kỵ binh. Những người bộ quân rút rề ở trong doanh trong lều, thậm chí không có bao nhiêu người ngủ. Vương Tiễn đại thể tìm đọc một hồi, đồng thời cho bọn họ chút an ủi, cuối cùng cũng coi như đem này mấy vạn bộ quân an vuốt đến.

Dàn xếp thật 20 vạn đại quân phòng ngự, hướng về chu vi tung xuồng thám báo làm giám thị, thời gian đã đến buổi trưa.

"Các người tướng quân đây?" Vương Tiễn vẫn không có nhìn thấy Mông Diễm, không khỏi cau mày hỏi: "Hấn lẽ nào bị thương?" Diễm này, hấn ở đến thời điểm cũng không có nghe nói.

"Cái này. . ." Cái kia tướng tá nghe vậy không khỏi cười khò, "Tướng quân hấn ở chính mình trong lều, một đêm không có nghỉ ngơi."

Nghe này tướng tá nói như thế, Vương Tiễn hoàn toàn có thể tưởng tượng, khẽ lắc đầu một cái, "Mang lão phu đi xem xem đi."

"Vâng."

Cái kia tướng tá vội vã dẫn Vương Tiễn đi tới Mông Diễm trước. Vị lão tướng này ra hiệu hấn ở ngoài trước chờ, chính mình xốc mình lều đi vào. Trong lều tia sáng vẫn tinh sáng sủa, tối tăm chỉ là cái kia chờ ở trong lều người. Hấn thân mặc màu đen khôi giáp, ngồi ở giản dị giường xếp trên. Hai tay cẳng tay gác ở trên đùi, cúi thấp đầu.

Vương Tiễn đi tới trước mặt hắn. Có lẽ là nhìn thấy Vương Tiễn ủng, Mông Diêm chậm rãi ngẩng đầu lên. Viên mắt mở rộng một hồi, Mông Diêm từ trên giường hạ xuống, nhưng cũng không là đứng lên, mà là đồng địa một tiếng hai đầu gối quỳ gối Vương Tiễn trước mặt. Lại là tầng tầng một tiếng, hắn hết sức không cam lòng địa ôm quyền, nói rằng:

"Mặt tướng vô năng, xin mời nguyên soái trị tội!"

Có mấy người nói như thế, vừa vặn vì chính mình giải vây tâm lớn hơn một chút. Nhưng Mông Diêm nói như thế, chính là thật sự ở thỉnh cầu Vương Tiễn dành cho hắn chịu tội. Bằng không, hắn nhất định không cách nào vì là lần này chiến bại an tâm.

Vương Tiễn biết Mông Diêm là một cái tính cách kiêu ngạo người, liền nói rằng: "Người quả thật có sai lầm, lần này chiến bại, liền phạt người một năm bổng lộc được rồi." Thấy Mông Diêm còn muốn nói điều gì, hắn giơ tay đánh gãy Mông Diêm, đem hắn từ trên mặt đất phủ lên.

"Mông tướng quân mà chó lo ngại, nghe lão phu nói hết lời." Vương Tiễn cùng hắn mặt đối mặt sau, bình tĩnh nói: "Lần này chiến bại, to lớn nhất sai lầm ở lão phu mà không ở người, là lão phu đem kẻ địch lý giải sai rồi."

"Chuyện này. . ." Mông Diêm không khỏi ngẩn ngơ, "Nguyên soái sao lại nói lời ấy?"

"Lão phu trước kia bản thân biết kẻ địch, đều là xung phong ở trước, dùng mãnh cực kỳ, có can đảm mạo hiểm, tinh thông tính toán." Vương Tiễn một cái một cái địa liệt kê, cuối cùng dừng cần ngón tay, "Hơn nữa máu chốt nhất một điểm, tuổi còn nhỏ. Kẻ địch như vậy sẽ làm lão phu làm ra như thế nào phán đoán? Quá cương mà thiếu nhu."

Còn trẻ khí thịnh, cái từ này có thể tồn tại, có thể không phải là không có đạo lý. Chỉ là, lần này đưa nó dùng ở Tinh Vũ trên người, lại làm cho Vương Tiễn cảm giác được mười phần sai. Cái kia 9 tuổi hài đồng, rõ ràng tựa như hắn giống như vậy, là cái lão đạo hồ ly. Hắn vừa bắt đầu muốn sai rồi điểm này, liền quên nhắc nhở Mông Diêm chủ ý kẻ địch gấp lui lại mà đi, sau đó sẽ tìm cơ hội phản kích. Còn đem kỵ binh vận dụng đến mức độ như vậy, thậm chí đem đối thủ cũng dùng làm giết địch đồng lõa, chính là Vương Tiễn cũng không nghĩ tới.

"Cái này kẻ địch rất mạnh, có thể gây nên lão phu toàn bộ đầu chí, lại để cho lão phu có loại lo lắng thất bại hoảng sợ." Vương Tiễn lâu không gặp địa cảm giác được toàn thân huyết dịch có chút sôi trào, ngược lại, trên da rồi lại xuất hiện tóc gáy dựng thẳng run rẩy. Hắn tâm vắng lặng cực kỳ, một đôi mắt cũng biến thành thâm thúy. . . Kẻ địch càng là mạnh, hắn mới gặp càng là bình tĩnh.

"Mông tướng quân, đánh bại kẻ địch như vậy, không phải giỏi nhất thể hiện chúng ta võ tướng giá trị sao?" Vương Tiễn trên người rót cực phóng ra lão tướng khí phách, "Lão phu cần sự hỗ trợ của người, người cũng không thể ở đây nghỉ ngơi."

"Nguyên ý nghe nguyên soái điều khiển!" Mông Diêm trong mắt cũng xuất hiện lấp lánh thần quang, khôi phục ngày xưa uy phong.

Vương Tiễn tán thưởng địa gật gật đầu, có thể đi ra thất bại tướng lĩnh, mới có tư cách thắng được thắng lợi.

"Trong doanh trại chính đang thức ăn, có thể có hứng thú theo lão phu đồng thời dùng bữa?" Vương Tiễn cười hỏi.

"Nguyên soái xin mời." Mông Diêm làm cái xin mời tư thế.

Hai người cùng đi ra khỏi, nhưng cũng không là hướng đi Vương Tiễn nguyên soái lều lớn, liền chính là hướng đi trước những người hội quân môn dùng ăn cơm trưa địa phương. Cùng binh sĩ ăn như thế, ngủ như thế, lão tướng Vương Tiễn thường thường gặp có cách làm, chính là Mông Diêm cũng biết.

Ở trên đường, không biết suy nghĩ cái gì Vương Tiễn dừng lại một lần bước chân, sau đó truyền đạt một cái khiến Mông Diêm không rõ mệnh lệnh: Thiêu hủy lưu lại Sở quân doanh lũy.

"Không biết nguyên soái làm như thế. . . Có gì thâm ý?" Mông Diêm hỏi.

"Lão phu chỉ là đột nhiên nghĩ đến, đối phương lẽ nào vẹn vẹn chính là dụ dỗ ta quân một lần mới lưu lại cái kia doanh lũy sao?" Vương Tiễn vừa đi, vừa nói: "Có thể, cái kia trước chiến đấu chính là ẩn giấu một cái khác quỷ kế. Mông tướng quân, người tối hôm qua không có suất quân ở tại cái kia Sở quân doanh lũy bên trong, xem như là đối phó."

"Chuyện này. . ." Mông Diêm lộ ra xấu hổ vẻ mặt, chấp tay nói: "Mặt tướng chỉ là bởi vì cái kia mấy vạn bộ quân đối diện Sở quân vô cùng sợ hãi, không muốn để cho bọn họ tiến vào Sở quân doanh lũy, lại hồi tưởng khởi điểm trước tao ngộ. . . Thực không biết nguyên soái từng nói, kính xin nguyên soái công khai."

Vương Tiễn ngạc nhiên, lắc đầu bật cười, "Ồ? Nói như thế, này nhưng là chó ngáp phải ruồi. . . Ha ha ha. . ." Hắn cười vài tiếng, chờ Mông Diêm đến gần, vừa mới đề thấp thanh đo nói rằng: "Ta suy đoán, cái kia doanh lũy bên trong chỉ sợ là có khác mật đạo đi về ngoài doanh trại. Nếu là Mông tướng quân người mang binh ở tại Sở quân đại doanh bên trong, bây giờ toàn quân bị diệt độ khả thi còn muốn lớn hơn một chút."

Vốn là một nhánh chịu đến tập kích sau đường như như chim sợ cành cong giống như quân đội. Nếu là nửa đêm có người từ mật đạo đột nhiên giết ra, chính là cực nhỏ quân đội, cũng có thể tạo thành không phải bình thường phá hoại.

Nghĩ tới đây, Mông Diêm khó khăn nuốt ngụm nước bọt. Hắn hoàng kim hỏa kỵ binh ở trận đó kỵ binh truy đuổi chiến bên trong, đối với bộ quân cũng tạo thành rất lớn thương vong. Bởi vậy, hắn trong lòng có chút hồ thẹn, liền mới có như thế một cái cách làm, xem như là đối với bộ quân bồi thường. Không nghĩ tới, trái lại gián tiếp cứu mình một mạng.

Khoảng cách Sở quân trước kia 40 vạn đại quân doanh lũy mặt đông mấy dặm nơi, có một cái ải pha. Lúc này, Tinh Vũ chính bình tĩnh mà đứng ở pha đình, nhìn phía xa bay lên khói đặc.

Chính là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa. Hắn xác thực ở cái kia doanh lũy bên trong bố trí một cái mật đạo, đồng thời cũng lập ra muốn lợi dụng nó tập kích doanh lũy bên trong đóng quân quân Tần dự định. Mông Diễm tại sao không có suất quân vào ở đi, hắn không biết; bây giờ Vương Tiễn đi tới, đại hòa lập tức liền lên, cái kia mật đạo tồn đang nghĩ đến là bị nhìn thấu.

Đối thủ là Vương Tiễn, hắn cũng không thể quá tham lam.

"Thiếu chủ, thực sự là đáng tiếc đây." Có một tên cùng hắn thân cao xấp xỉ, tuổi tác nhưng phải lớn hơn một hai tuổi tóc đỏ thiếu niên, ôm đầu khôi đi tới. Hắn cũng ăn mặc áo giáp —— ngực giáp vị trí vì là màu đỏ, những bộ vị khác lấy màu lam nhạt làm chủ sắc điệu, lẫn lộn chút kim loại về lạnh lùng.

"Này không có gì." Tinh Vũ quay đầu lại mỉm cười một hồi, "Chúng ta ở tính toán chuẩn bị, kẻ địch cũng ở tính toán. Đây chính là chiến tranh, cái nào có thể đều dựa theo chúng ta chờ mong phát triển. Tiểu mà, tập hợp đội ngũ đi, chúng ta trở lại nghỉ ngơi thật tốt một ngày."

"Vâng." Thiếu niên kia lộ ra thuần phác nụ cười, "Thiếu chủ hai ngày qua nhưng là không ngủ, xác thực muốn nghỉ ngơi thật tốt." Hắn bắt chuyện sẽ tốt vì là Tinh Vũ khiến quá chiến mã, lại chạy đi truyền đạt cả đội mệnh lệnh. . . Pha dưới, mấy ngàn thốt chiến mã chu vi, còn có mấy ngàn binh sĩ lẫn nhau tựa sát, đang ngủ nghỉ ngơi.

Tinh Vũ cười lên ngựa thốt sau, lại hướng về mặt nam liếc mắt nhìn.

Hôm nay khoảng chừng là sẽ không lại có thêm chiến sự. Ngày mai, chính là hắn trong kế hoạch tàn khốc nhất một ngày, cũng là hắn lúc trước nói tới ngày thứ ba.

CONVERTER: ๔AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyenqv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Cuối cùng ba đạo hàng phòng thủ

Đông ——

Đông ——

Đông ——

Đề không khí run rẩy, đề huyết dịch sôi trào, hùng tráng tiếng trống trận lời lên. Hắc giáp, hắc thuẫn, nắm giáo, mang dữ tợn mặt nạ màu đen Tần quốc trọng giáp bộ binh xếp thành chỉnh tề đội ngũ. Tiến quân chỉ lệnh theo tiếng trống giáng lâm, dường như một thể thống nhất bình thường khởi động, hình thành một mảnh mây đen, áp bức hướng về đối diện mấy trăm mét nơi Sở quân trận doanh.

Một nhánh tốt quân đội, khí thế tất nhiên có thể ngưng làm một thể. Mà một vạn người khí thế tập hợp, đủ để sản sinh khiến người ta nghẹt thở hiệu quả. Lâm đối thủ của hắn, bị khí thế kia áp đảo lúc, chẳng khác nào đã thua.

Thật đang đối mặt này chi quân Tần, nhưng là ở một ngày trước, đại bại quân Tần mấy lần quân đội. Thắng lợi, mang cho bọn hắn đối mặt kẻ địch dừng khí cùng sĩ khí, tăng lên sự tự tin của bọn họ cùng chiến ý. Tới đây, Tinh Vũ liên tục bố trí hai tháng tác chiến sắp mở ra hoàn toàn, mà hai ngày trước liên tiếp chiến đấu hiệu quả chính đang bày ra.

Quân Tần từ từ áp sát đến Sở quân cung tiền thủ phạm vi công kích, bọn họ rút cục bắt đầu xung phong.

Cưỡi chiến mã, Tinh Vũ vị trí, chính là ngăn trở ở quân Tần tiến quân con đường trên một chỗ ải pha pha đỉnh. Khoảng cách phía trước cung tiền thủ chỗ ngồi cũng còn có mấy trăm mét. Hấn vung một hồi tay, Sở quân tiếng trống trận cũng hưởng lên. Đồng thời, phía trước cung tiền thủ bắt đầu chỉnh tề hướng bầu trời ngưỡng góc 45 độ, bắn ra mũi tên nhọn của bọn họ.

Năm ngàn cung tiền thủ, liên đới một ngàn kỵ binh nhẹ xạ thủ, cộng sáu ngàn người, chia làm ba bậc thang. Mỗi một giây đồng hồ, một cái bậc thang bắn cung. Như vậy, làm thứ ba giây qua đi, đệ nhất bậc thang hai ngàn binh sĩ lại có thể lần thứ hai bắn tên.

Loại này chiến đấu bên trong, không nói bắn tên độ chính xác, mà là coi trọng phạm vi bao trùm cùng với cung tiền thủ môn có thể giương cung số lần. Bọn họ không cần phải để ý đến gấp đồ vào bao nhiêu người lại đây, chỉ cần quấy rầy kẻ địch thế trận xung phong. Lọt lưới kẻ địch, phía trước trọng giáp bộ binh gấp hỗ trợ giải quyết. Thực sự không được, còn có kỵ binh chờ đợi gấp lại.

Có điều, Sở quân phòng thủ trọng giáp bộ binh, lần này nhưng không có đón lấy chạy qua cung tiền thủ xạ kích bao trùm khu vực quân Tần. Ở chiến trường sau lưng, nhìn thấy điểm này Vương Tiễn không khỏi cau mày.

"Lập tức để bọn họ đều rút về đến!" Hấn hạ lệnh.

Cái kia phụ trách truyền lệnh sĩ quan cũng đang xem quân Tần xung phong, nghe vậy không khỏi ngăn ra. Mãi đến tận Vương Tiễn cũng trợn mắt nhìn hấn một cái, mới bị sợ hết hồn, mau mau truyền lệnh. Đáng tiếc, đã lúc này đã muộn. Xông lên đằng trước nhất hơn ngàn trọng giáp bộ binh, tựa hồ chạy đến vách núi một bên giống như vậy, tất cả đều rút xuống không thấy bóng dáng. Bọn họ sau lưng nhìn thấy điểm này binh lính miễn cưỡng đứng ở cái kia đột nhiên xuất hiện hố lớn biên giới. Có bất hạnh người, lại bị bọn họ sau lưng không biết chuyện các anh em đụng vào đi.

"Mau dừng lại!"

"Mau dừng lại!"

Như vậy la lên liên tục, cuối cùng cũng coi như toàn bộ quân Tần trọng giáp bộ đội đều ngừng lại. Bọn họ sợ hãi nhìn sâu đến khoảng mười mét hố dưới, dựng đứng vô số sắc bén gai. Rất nhiều ngã xuống quân Tần binh sĩ, chính là bị này gai xuyên thấu treo ở cọc gỗ bên trên. Còn có một chút chưa chết, liên tục hướng lên trên đưa tay cầu cứu. Chỉ là độ cao như thế, kẻ địch lại đang phía trước, làm sao có thời giờ cứu bọn họ.

Vào lúc này, Sở quân cung tiền thủ môn điều chỉnh phạm vi công kích. Quân Tần dày đặc nhất tụ tập đang hố một bên, nơi này liền trở thành cung tiền thủ môn tốt nhất công kích khu vực.

Chịu đến trước mắt sự thực khiếp sợ quân Tần, thậm chí có đoạn thời gian quên sử dụng tâm khiến bảo vệ tự thân. Mãi đến tận mấy trăm người trúng tên sau, phía sau lại vang lên tín hiệu rút lui, bọn họ mới hốt hoảng lui trở lại.

Vương Tiễn vị trí, địa thế cũng so với cao. Nhìn cái kia hoành ở trên chiến trường một cái bề rộng chừng năm mét, trường mấy trăm mét chiến hào, thở dài nói:

"Hấn lựa chọn chỗ này địa hình làm chiến trường, có này bố trí, cũng coi như là nên."

Đây là truy kích Sở quân phải vượt qua con đường. Bề rộng chừng mấy trăm mét bình địa, khoảng chừng : trái phải một mực đều là rộng rãi mặt sông. Hiện tại tuy là rét đậm, chỉ là vị trí phía nam, mặt băng cũng không thể nào thâm hậu. Người bình thường đi lên cũng có thể miễn cưỡng thông qua, nhưng quân đội tập thể xung phong chạy tới, mặt băng làm sao chống đỡ? Ngã xuống, lạnh lẽo nước sông, đủ khiến người trong nháy mắt mất đi sức chiến đấu.

Như vậy, chỉ còn dư lại từ chính diện thông qua này một đường.

Vương Tiễn trong lòng suy đoán, Tinh Vũ định là ở quân Tần bắt đầu cấu trúc kiên lũy lúc, liền bắt đầu cấu trúc bên này chiến hào. Ở khi đến, hấn liền kỳ quái, tại sao đối diện gấp vừa vụn xuất hiện ba chỗ một cái so với một cái cao ải pha. Bây giờ nghĩ lại, những người đều hấn là đào móc thổ nhưỡng xây mà thành. . . Hơn nữa, không phải chỉ một cái chiến hào. Xem những người ải pha thổ nhưỡng màu sắc, cũng có một hai tháng đi.

Còn có một chút, phụ cận rừng cây có bị bị bọng dầu vết, là vì để cho bọn họ không có tầm ván gỗ trải ở chiến hào bên trên sao? Vương Tiễn đối với này lắc lắc đầu, nên còn có mục đích khác. Bởi vì bên này mang đến hơn ba mươi vạn đại quân, chỉ là xây dựng nơi đóng quân gỗ cũng đầy đủ trải chiến hào mới đúng.

'Chỉ là, cái kia sẽ là gì chứ?' hấn tạm thời không nghĩ ra được.

Trước mắt chính là một ngày buổi sáng, chiến đấu cũng không thể đến đó đỉnh chỉ. Vương Tiễn toại hạ lệnh, từ kiến tạo doanh lũy gỗ bên trong, tuyển lựa thích hợp phân phát cho bọn quân sĩ. Đồng thời, ở tâm khiến binh dưới sự che chở, quân Tần càng nhiều cung tiền thủ bộ đội, chậm rãi đẩy mạnh đến cái kia chiến hào phụ cận. Mấy vạn cung tiền thủ, đối số ngàn cung tiền thủ, Sở quân hiển nhiên không có phản kháng chút nào.

Tinh Vũ quả đoán mà đem cung tiền thủ, cùng với bọn họ phía trước trọng giáp bộ binh lui về phía sau đến đệ nhất ải pha nơi. Như vậy, Sở quân liền thoát ly quân Tần cung tiền thủ xạ kích phạm vi, hơn nữa có thể ngay lập tức đả kích thông qua chiến hào quân Tần.

Quân Tần các bộ binh gánh tầm ván gỗ đi tới cái kia đệ nhất chiến hào nơi, liên tục trải lên mấy tầng, để phòng ngừa trọng giáp các bộ binh xung phong lúc giẫm sụp xuống. Đón lấy, quân Tần không còn xung phong, mà là tiếp tục do trọng giáp bộ binh chậm chậm yểm hộ cung tiền thủ, hướng về Sở quân trận địa đẩy mạnh.

'Vương Tiễn đây là đã kết luận ta còn có những khác chiến hào chuẩn bị cho quân Tần.' Tinh Vũ khẽ mỉm cười.

Hiển nhiên quân Tần trọng giáp bộ binh đẩy mạnh đến Sở quân cung tiễn thủ xạ kích phạm vi, hấn phát sinh lại một cái chỉ lệnh. Tiếng trống thay đổi, chỉ thấy ở đệ nhị ải pha nơi, đột nhiên do bọn quân sĩ đặt lên mấy chục giá giản dị chất gỗ kết cấu. . . Xem ngoại hình, rõ ràng có chút giống là máy bắn đá.

Ái pha lớt giản dị máy bắn đá, để nó xạ kích khoảng cách càng xa hơn, đến gần 300 mét trình độ. Bổng đá kích cỡ tương đương hòn đá, phi hoàng bình thường bắn ra, trút xuống hướng về quân Tần trận doanh. Lại không nói trọng giáp quân, quân Tần cung tiễn thủ môn trở thành nhóm đầu tiên người bị hại. Mấy chục tảng đá cũng không nhiều, nhưng là nó tạo thành thị giác hiệu quả vượt quá tưởng tượng. Phàm là bị đánh đến, đứt gân gãy xương ở nhẹ, toàn bộ đầu vỡ vụn cũng không phải là không có.

Quân Tần người bắn nỏ nhân số tuy nhiều, nhưng công kích bị loạn thạch ảnh hưởng. Sở quân cung tiễn thủ thân ở ải pha bên trên, ở trên cao nhìn xuống xạ kích khoảng cách cũng vượt qua bọn họ. Hơn nữa, hộ vệ bọn họ trọng giáp bộ binh trận tuyến cũng xuất hiện chỗ lỏng. Loạn thạch cùng tiễn trận phối hợp, quân Tần tốc độ tiến lên lại rất chậm, không thể nghĩ ngờ sinh ra thương vong không nhỏ.

Vương Tiễn vừa nhìn thấy nơi này, liền hiểu rõ ra, 'Nguyên lai cái kia thiêu hủy rừng cây, còn có che giấu cái này mục đích.'

Hắn đem cung tiễn thủ cùng trọng giáp bộ binh đều cho lui xuống, sau đó đẩy mạnh đại quân trận tuyến với đạo thứ nhất chiến hào ở ngoài. Đón lấy, có tiếng Tần quốc cường nỏ bộ đội lên sân. Bọn họ sử dụng nỏ, chính là lúc này to lớn nhất nỏ. Xạ kích trước cần chân đạp cung với, cánh tay kéo eo quăng, lấy toàn thân lực lượng thượng huyền. Tốc độ bắn không cách nào cùng phổ thông cung nỏ so với, lực cơ động cũng không được, vì lẽ đó Vương Tiễn vừa bắt đầu cũng không có tác dụng chúng nó. . . Chỉ là, chúng nó tầm bắn cùng uy lực nhưng là không thể khinh thường.

Tinh Vũ lập tức cũng làm ra ứng đối, đem trọng giáp bộ binh cùng cung tiễn thủ môn lui lại đến đệ nhất ải pha sau khi. Đệ nhị ải pha nơi mấy bắn đá, cùng hạ thấp chút độ cao, che giấu ở ải pha sau khi. Cường nỏ bắn không tới hấn này thứ ba ải pha nơi, hấn nhưng có thể từ thứ ba ải pha nơi ra lệnh. Phía trước cung tiễn thủ cũng được, mấy bắn đá cũng được, đều không cần nhắm vào, có thể chỉ nghe hấn mệnh lệnh tiến hành quăng bắn ngăn trở địch.

Vương Tiễn đối với này sớm có dự liệu. Hắn lấy cường nỏ vì là uy hiếp, không chỉ là vì đem kẻ địch trọng giáp bộ binh cùng cung tiễn thủ đuổi xuống đi, vẫn là phòng ngừa cái kia ải pha sau khi cất giấu kỵ binh. Quân Tần xung phong lần thứ hai bắt đầu, cho dù liều lĩnh hòn đá cùng cung tiễn thủ, cũng không còn dừng lại. Đón lấy, đạo thứ hai chiến hào bày ra ở đệ nhất ải pha trước. Quân Tần lập tức trải tấm ván gỗ, tiếp tục phát động công kích, nhằm phía ải pha pha đỉnh.

CONVERTER: ￼ AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Bá đạo cơ quan thuật

Vừa vượt qua sườn thấp, thư giãn đi một hơi quân Tần, lập tức đối mặt phía dưới liên miên mũi tên công kích. Ngay lập tức, tiếng la giết vang lên, đã sớm súc thê đã lâu Sở quốc trọng giáp bộ binh đón bọn họ giết đi tới. Cấp tốc cùng quân Tần gần người quân quýt lấy nhau, để quân Tần phía sau cường nỏ không cách nào phát huy hiệu quả.

Cung tên, hòn đá vẫn cứ đang không ngừng trút xuống, nhưng là không thể ngăn cản quân Tần cuộn cuộn không ngừng công trên sườn thấp. Sau đó, càng nhiều Sở quân cũng gia nhập vào trong chiến đấu. Toàn bộ bề rộng chừng ba mét, trường mấy trăm mét pha đỉnh, trở thành cối xay thịt, mỗi thời mỗi khắc đều có tằm, sở hai nước binh sĩ ngã xuống đất bỏ mình.

Tinh Vũ tại đây đạo thứ nhất sườn thấp sau khi liền đặt hai vạn Sở quốc bộ tốt. Mỗi khi phía trước chiến đấu Sở quốc bộ tốt mệt mỏi, thì sẽ sử dụng phía sau bộ tốt bù đắp. Phía trước bộ tốt gặp vừa đánh vừa lui, hấp dẫn quân Tần đến sườn thấp sau khi. Như vậy, tân xông lên Sở quân bộ tốt, liền trước sau không bị quân Tần cường nỏ uy hiếp.

Tần quốc nơi này nhưng là có hơn ba trăm ngàn người, cường độ công kích có thể tưởng tượng được. Sở quân có thể tại đây sơ kỳ chống lại quân Tần tấn công, một cái là này sườn thấp bên trên độ rộng có hạn, làm cho quân Tần không triển khai được quá nhiều binh mã; một cái khác nhưng là dựa vào cung tiễn thủ cùng máy bắn đá phụ trợ. Thay phiên luân phiên, mà cũng không nhiều lần xạ kích, làm cho cung tiễn thủ bảo lưu càng nhiều thế lực. Máy chục vòng xạ kích sau khi, cung tên công kích nhưng chưa đình chỉ.

Quân Tần thứ hai vạn người đội bị đánh đuổi, người thứ ba vạn người đội ở trống trận đánh hừng sau, hò hét xông lên sườn thấp. Công kích như vậy, hiển nhiên là không muốn cho Sở quân bất kỳ thời gian nghỉ ngơi. Một hồi sẽ qua, Sở quốc cung tiễn thủ tất nhiên mệt mỏi, đến lúc đó, quân Tần công kích chỉ có thể càng thêm hung mãnh.

Ở quân Tần hậu trận, Vương Tiễn tìm đến từ sườn thấp trên lui ra quân Tần binh sĩ, hỏi: "Sườn thấp sau khi, có thể có Sở quốc kỵ binh?"

"Chưa từng thấy đến bất kỳ ngựa." Người binh sĩ kia hồi đáp, mấy tên lính khác cũng gật gật đầu.

Cười ngựa đi theo Vương Tiễn bên người Mông Diễm nghe vậy, không khỏi nở nụ cười, "Hắn lần này chẳng lẽ phạm lỗi làm sao? Không có kỵ binh bảo vệ quanh, nếu như ta quân kỵ binh xung phong, chẳng phải là liền có thể triệt để tiêu diệt những Sở quân đó. Ta có thể không tin, hắn này quân đoạn hậu, gặp lưu lại quá nhiều người. Cái kia đạo thứ hai sườn thấp cùng với đạo thứ ba sườn thấp sau khi, đều sẽ không có vượt qua này đạo thứ nhất sườn thấp sức chiến đấu."

Đạo thứ nhất sườn thấp mới là trận chiến đấu này thắng bại then chốt. Nếu là bị quân Tần bắt này đạo thứ nhất sườn thấp, cường nỏ tay liền có thể di động đến pha đỉnh, trực tiếp uy hiếp đến đạo thứ ba sườn thấp. Đến lúc đó, không người có thể ở lại đạo thứ ba sườn thấp pha đỉnh, đạo thứ hai sườn thấp sau cất giấu binh mã chẳng khác nào thành 'Người thừa'. Hơn nữa, số lượng không nhiều máy bắn đá không có cung tiễn thủ phụ trợ, cũng sẽ mất đi nên có uy lực.

"Ha ha ha. . . Như vậy, Mông tướng quân, ngươi có thể nguyện mang kỵ binh xung phong Sở quân trận địa?" Vương Tiễn cười khê hời, trong mắt có không tên ánh sáng.

Mông Diễm nhưng lắc lắc đầu, "Đối thủ là hắn, cũng sẽ không phạm sai lầm như vậy. Ta nghĩ, cái kia đạo thứ nhất sườn thấp sau khi, nhất định có cái gì để hắn không cần đặt kỵ binh bố trí."

Wang Tiễn gật gật đầu, "Ta cũng là như thế nghĩ. Công kích nữa một hồi xem một chút đi, Sở quốc cung tiễn thủ muốn không có khí lực."

Lời nói của hắn rất nhanh ứng nghiệm, mười mấy vòng cung tên công kích sau, Sở quốc cung tiễn thủ xạ kích tần suất trở nên chậm rất nhiều. Trước kia một giây một vòng đổi, hiện tại, khoảng chừng mười giây mới gặp xạ kích một lần. Lúc này, quân Tần tấn vạn người đội xung phong mà trên. Ở Vương Tiễn cùng Mông Diễm xem ra, này chỉ vạn người đội mới có thể đánh hạ pha đội lên.

Nhưng mà, Sở quân bên này ứng đối cũng phát sinh ra biến hóa. Nguyên bản vì là để tránh bị cường nỏ công kích, đề thấp thân thể chuẩn bị nghênh địch trọng giáp bộ binh đột nhiên tất cả đều bỏ chạy.

Wang Tiễn cùng Mông Diễm liếc mắt nhìn nhau, hai người đều ý thức được không tốt. Chỉ là, quân Tần chưa tạo ngộ cái kia 'Không tốt', bọn họ cũng không biết là cái gì. Nếu là liền như vậy lui lại quân Tần, chẳng phải là vẫn luôn gặp không biết. . . Hai người chỉ được nhắm mắt tiếp tục nhìn.

Ở bộ binh nhảy vào đến máy bắn đá phạm vi công kích lúc, máy bắn đá công kích lần thứ hai bắt đầu. Chỉ là, lần này quăng ném ra đến, nhưng là dễ vỡ đồ gốm. . . Làm như trang phục một loại nào đó chất lỏng, vỡ vụn sau dội đến mặt đất cùng với các binh sĩ trên người. Cái kia sườn thấp thổ nhượng vốn là bị đập thực, lại kinh đại quân nhiều lần dẫm đạp. Chất lỏng vậy ướt ra sau, càng không có thấm thấu lòng đất, trái lại theo pha đạo chậm rãi hướng phía dưới chảy tới. Có binh sĩ giẫm trên, lập tức liền trượt chân.

"Không được, đó là dầu hỏa!"

Wang Tiễn lập tức liền hiểu rõ ra, vừa định muốn hạ lệnh cái kia một cái vạn người đội lui ra, từ đạo thứ nhất sườn thấp sau sáu ngàn chi hỏa tiễn bay ra. Chỉ trong nháy mắt, sườn thấp một bên biến thành biển lửa, đem toàn bộ vạn người đội trước nửa bộ phận bao vây lấy. Quân Tần tiếng kêu thảm thiết vang lên, vạn người đội phía sau các binh sĩ thậm chí không cần bắt chuyện cũng bắt đầu trở về chạy.

Máy bắn đá tiếp tục quăng đầu hai lần dầu hỏa đồ gốm bình, đem càng nhiều quân Tần binh sĩ cuốn vào đến trong biển lửa, cũng khiến cho đến quân Tần công kích không thể không tạm thời dừng lại.

"Tên kia, thực sự là thủ đoạn bất tận." Mông Diễm xuyên thấu qua biển lửa phía trên khói đen cùng với nhiệt khí vận vẹo không khí, nhìn về phía đạo thứ ba sườn thấp trên 'Long' tự đại kỳ dưới ngòi ở trên chiến mã Tinh Vũ.

Như chỉ là dầu hỏa, nhiên không được bao lâu sẽ dầu tận tất. Nhưng mà, pha trên thi thể rất nhiều, Mông Diễm không cách nào kỳ đợi chúng nó gặp mau chóng cháy hết. Nhưng là, cái kia hỏa nếu là chưa trừ diệt, thiêu đốt lâu lại tương đương với cho sườn thấp sau lưng Sở quân thời gian nghỉ ngơi. Hơn nữa, lần sau tấn công, nói không chắc còn sẽ đối mặt dầu hỏa binh công kích. Không chỉ có gặp hao binh tổn tướng không nói, công kích cũng sẽ tiếp tục bị nghẹt.

"Hiện tại then chốt, chính là hắn đến cùng chuẩn bị bao nhiêu dầu hỏa bình." Hắn chân mày hơi nhíu lại, "Bây giờ chính là mùa đông, thổ nhượng đông đến khỏe mạnh, đào thổ yểm hỏa hiệu suất e sợ cũng không cao. Nguyên soái có thể có ứng đối thượng sách?"

"Mặc dù có chút sớm, nơi này cũng chỉ có vận dụng Công Thâu gia tộc cơ quan thú." Vương Tiễn đối với bên cạnh người một tên đưa tin tướng lĩnh hạ

lệnh: "Đi xin mời Công Thâu tiên sinh điều động cơ quan thú giúp ta phá trận."

Công Thâu nhà còn có mấy bắn đá. Chỉ là, cái kia mấy bắn đá chú trọng uy lực, ném mạnh đá tăng sợ là có vượt qua bốn mét đường kính, căn bản là không có cách vận quá đạo thứ nhất chiến hào. Mà có điều đạo thứ nhất chiến hào, mấy bắn đá nhưng không có cách đối với còn ở đạo thứ hai chiến hào sau đệ nhất sườn thấp tạo thành uy hiếp.

"Nguyên soái không cần gọi đến, Công Thâu Cừ đã đến rồi." Một tiếng nói già nua ở Vương Tiễn cùng Mông Điềm vật cười sau khi vang lên. Hai người thoáng chuyển động vật cười, mặt hướng mặt bên, liền nhìn thấy một cái lợm khộm lưng cao gầy ông lão.

Hắn mặt mang theo vài phần lầy lờn nụ cười, này cũng không thể để nó càng đẹp mắt. Đỉnh đầu hơi đỉnh nhọn, trọc lóc, đều ở sau não bộ phận có một tiểu tông mái tóc màu trắng. Hốc mắt trái vể lên đầy đặc sắc thái, thậm chí vẫn kéo dài tới đỉnh đầu. Trên mép không râu, trên cằm có một đoạn nhỏ màu trắng chòm râu, hắn đang dùng hoàn hảo tay phải nhẹ nhàng nếp động. Tay trái là một con cánh tay máy, còn có màu tím bào phục phía dưới chân, cũng có một con là mấy móc cấu tạo.

"Ti mi tình huống, tại hạ đã hiểu rõ." Hắn nói rằng: "Vừa thấy trong doanh chuyển ra rất nhiều tấm ván gỗ, tò mò, không có được nguyên soái cho phép, tại hạ liền lại đây xem trận chiến. . . Điềm này, kính xin nguyên soái đại nhân cần phải tha thứ." Hắn chấp tay.

"Để bàn." Vương Tiễn hơi cười cợt, "Công Thâu tiên sinh, người cơ quan thú năng phủ công phá chỗ này Sở quân phòng ngự trận địa?"

"Tại hạ theo nguyên soái thảo phạt những quốc gia khác cũng không phải lần đầu tiên, nguyên soái tuy là quý nhân, nói vậy cũng còn có thể có chút ấn tượng." Công Thâu Cừ trên mặt xuất hiện mấy phần ngạo nghễ, "Chui từ dưới đất lên ba lang, không gì không xuyên thủng."

"Như vậy rất tốt, lão phu liền ở chỗ này chờ đợi vì là Công Thâu tiên sinh ghi lại đại công." Vương Tiễn thay đổi ngựa lại hướng Sở quân trận địa, "Công Thâu tiên sinh nếu có hứng thú, cũng xin mời ở đây cùng lão phu đồng thời xem trận chiến làm sao?"

"Này tự nhiên tốt nhất." Công Thâu Cừ lại trùng Vương Tiễn chấp tay, "Đa tạ nguyên soái."

Công Thâu Cừ hướng về Vương Tiễn, Mông Điềm bên hông ngựa đi mấy bước, lại nói: "Nguyên soái, này ba chỗ sườn thấp với đại quân hành quân bất lợi, tất cả đều phá hủy, không quan trọng lắm chứ?"

"Ha ha ha. . . Công Thâu tiên sinh nếu như có thể làm được, xin mời cứ việc phát huy là tốt rồi." Vương Tiễn nở nụ cười.

Ở phía xa, thị lực kinh người Tinh Vũ đem Công Thâu Cừ xuất hiện đặt ở trong mắt, đặc biệt là hắn con kia người máy. Mặc dù đối với cho hắn mô dạng đã không còn ấn tượng, nhưng là đi tới thế giới này sau, đối với Công Thâu gia tộc bá đạo cơ quan thuật, hắn vẫn hơi hiểu biết. Không chút nghi ngại địa, hắn hạ lệnh đạo thứ nhất sườn thấp sau ẩn giấu Sở quân, tất cả đều lui lại đến đạo thứ hai sườn thấp.

Kỳ thực, đạo thứ hai sườn thấp hai bên, cố ý xây dựng có một ít độ cong, cùng đạo thứ nhất sườn thấp trong lúc đó quân đội, hoàn toàn có thể từ này hai liền lặng yên lui lại đến đạo thứ hai sườn thấp sau khi. Chính là kỵ binh, cũng có thể từ này hai nơi đột nhiên giết ra, đón đánh đạo thứ nhất sườn thấp xâm lấn chỉ đích.

Chỉ là, hai vạn bộ quân, hơn nửa sáu ngàn cung tiễn thủ, lui lại lên tốc độ nhưng là nhanh không tới chỗ nào.

Vào lúc này, ở đạo thứ nhất chiến hào phía sau quân Tần cánh trái bộ đội nhanh chóng lui về phía sau mở vị trí. Đồng thời, quân Tần tấn công tiếng kèn lệnh nhưng thôi lên. Âm âm tiếng vang, chính là nằm ở đạo thứ ba sườn thấp đỉnh Tinh Vũ mấy người cũng rõ ràng nghe được.

"Mau nhìn, đó là cái gì?" Bên cạnh hắn có binh sĩ chỉ vào quân Tần cánh trái phía sau kinh hô.

Chỉ thấy dưới mặt đất tựa hồ có một cái Rỗng đất giống như vậy, đem thổ nhưỡng cùng đến cao đi ra, nhanh chóng do xa hướng về đạo thứ nhất sườn thấp nơi vọt tới. Đến đạo thứ nhất chiến hào trước, nó từ dưới mặt đất thoát ra. Đến không trung sau, mọi người mới nhìn rõ, rõ ràng là một cái thâm hậu to lớn sắt thép tròn vòng. Vòng trên mặt đều đều địa phân bố tám cái răng kiếm Long bình thường sắc bén răng kiếm, không ngừng xoay tròn.

Sau đó, nó đột nhiên lại phát sinh chút làm người trợn mắt ngoác mồm biến hóa. Từ tròn vòng hình dạng, thay đổi vì là sau lưng có răng kiếm to lớn sắt thép con tê tê. Nhảy xuống mặt đất, tứ chi địa nhanh chóng bò sát. Đến cái kia chiến hào một bên, trực tiếp nhảy tới.

Mãi cho đến thông qua đạo thứ hai chiến hào, nó mới lại biến hóa thành răng kiếm tròn vòng mô dạng, hướng về phía đạo thứ nhất sườn thấp trực tiếp va đánh tới. Kiếm kia xi xoay tròn trong lúc đó, dường như điện cưa giống như vậy, vẫn cứ đem còn đang thiêu đốt bên trong đạo thứ nhất sườn thấp trung bộ, mở ra một cái 'Hẻm núi' giống như to lớn lỗ thủng.

Nó tiến vào đạo thứ nhất sườn thấp cùng đạo thứ hai sườn thấp trung gian, tròn vòng mặt bên trực bộ, xuất hiện màu đỏ to lớn hình tròn con mắt. Phảng phất, một con đáng sợ dã thú, chính đang thăm dò hai bên còn chưa kịp bỏ chạy gần hai vạn Sở quốc binh sĩ.

CONVERTER: ￼AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Cuối cùng một ngày

Biến cố bất thành linh này, để hai bên Sở quốc các binh sĩ ngưng trệ trong nháy mắt. Tạt / chí / trùng sau đó, cũng không biết là cái nào vừa bắt đầu phát một tiếng gọi, các binh sĩ chạy trốn càng nhanh hơn. Bọn họ cũng không nhìn thấy này tròn vòng biến thân quái vật hình thái, thế nhưng cái kia có thể đem gò đất từ trung gian phá tan sức mạnh, hiển nhiên không phải bọn họ có thể chính diện chống đối.

Thật đang chiến đấu đến hiện tại, Sở quân chưa xuất hiện xu hướng suy tàn, bọn họ tuy đang lẩn trốn nhưng chưa tới đánh toi bởi không thể tả mức độ.

Cái kia to lớn rằng kiếm tròn vòng con mắt màu đỏ đóng, răng kiếm lần thứ hai xoay tròn, ở đạo thứ hai pha trên đường phải đi ra một đạo rãnh sâu. Nó nhờ vào đó thay đổi phương hướng, hướng về một bên Sở quân vọt tới.

Ở quân Tần hậu quân bộ xem trận chiến Công Thâu Cừu, nấn vuốt cằm, đặc ý cười nói: "Nguyên soái đại nhân, chui từ dưới đất lên ba lang uy lực, ngài còn thoải mái? Ta nghĩ, dựa vào nó, đã có thể tiêu diệt này bộ phận Sở quân, ha ha ha. . ."

"Ta ngược lại thật ra không như vậy cho rằng," Mông Diễm lúc này đột nhiên xen vào nói, "Đối diện tên kia, tựa hồ rốt cục hành động rồi."

"Ồ?" Công Thâu Cừu trong lòng hơi có không thích, cũng không dám biểu hiện ở trên mặt. Hắn biết Mông Diễm nói tới ai, hướng về đối kia diện đạo thứ ba sườn thấp nhìn sang, đồng thời còn không phản đối mà nói rằng: "Mông tướng quân đây là lo xa rồi, hẳn lấy sức lực của một người, ở chui từ dưới đất lên ba lang trước mặt có thể làm chút. . . Người đâu?"

Thân là Sở quân nơi đây chủ soái, hẳn ngồi xuống cái kia thốt ngựa ô còn ở 'Long' tự đại kỳ bên dưới, bóng người của hắn nhưng là không gặp.

Công Thâu Cừu viên mắt trừng lớn, tìm tòi tỉ mỉ bóng người của hắn. Sở quân đều là trắng bạc khôi giáp, chỉ có số ít tướng lĩnh khôi giáp màu sắc mới gặp không giống. Mà hắn cái kia thân khôi giáp lại là trong đó hoa lệ nhất, cũng là dễ dàng nhất nhận biết cùng tìm tới mới đúng.

Chỉ quá hai tức, Công Thâu Cừu liền tìm tới hắn, càng nhưng đã ở đạo thứ hai sườn thấp bên trên.

Bởi vì Công Thâu Cừu mọi người lúc này vị trí khoảng cách hắn khá xa, mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy hắn ở đạo thứ hai sườn thấp pha đỉnh nằm ngang chạy trốn. Phương hướng, chính là chui từ dưới đất lên ba lang vận chuyển phương hướng.

"Thật nhanh!" Mông Diễm kinh ngạc nói, "Tốc độ này đã sắp quá tốt nhất ngựa thốt, lẽ nào hắn còn muốn truy chui từ dưới đất lên ba lang?"

'Không, hắn đã đuổi theo chui từ dưới đất lên ba lang.' Công Thâu Cừu cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng vẫn là không nhịn được ở trong lòng nghĩ như vậy. Chui từ dưới đất lên ba lang là hắn thiết kế chế tạo ra, nó có tham số, hắn là gì chờ quen thuộc. Lúc trước, kiểm tra chui từ dưới đất lên ba lang tốc độ, chỉ có nó ở nhanh với ngựa lúc, mới có thể phát huy ra to lớn nhất hiệu quả. Vào lúc ấy hắn, tuyệt không nghĩ tới, có một ngày như vậy tốc độ chui từ dưới đất lên ba lang còn có thể người bị đuổi theo.

'Chỉ là, này có thể nói rõ cái gì? Hắn còn muốn phá hỏng không gì không xuyên thủng chui từ dưới đất lên ba lang?' Công Thâu Cừu sắc mặt có chút âm trầm. Hắn cái kia trát cũng không nháy mắt địa nhìn chăm chăm bóng người kia trong ánh mắt, mơ hồ xuất hiện một tia không dễ phát hiện bất an.

Hướng phía trước chạy trốn bên trong Tinh Vũ, con mắt thoáng hướng về chui từ dưới đất lên ba lang quét một hồi. Chính là hiện tại, hắn từ phía sau lưng nhô xuống một con thước chiều dài giáo ngắn. . . Tổng cộng có sáu con, dường như không tước xòe đuôi bình thường đều đều bài bố thành một cái mặt quạt. Nói cứng, chính là lấy đầu làm trung tâm, khoảng chừng : trái phải các ba con.

Về một tiếng, trong nháy mắt liền sử dụng sức mạnh lớn nhất, đem hướng về hình mâm tròn chui từ dưới đất lên ba lang trực tâm vọt tới. Ở giáo ngắn rời tay sau, hắn thân thể vẫn cứ duy trì trước bốn tư thái bất biến, nhưng theo cánh tay phát lực phương hướng toàn lượn một vòng. Sau đó, gót chân bỗng nhiên giẫm đất, thậm chí đem cái kia vùng đất lạnh đều giẫm tuôn ra một cái hố, thân thể nhờ vào đó vọt lên phía trước đi.

Ném mạnh giáo ngắn lúc đình trệ mà hạ xuống khoảng cách nhất thời bù đắp, hắn bắt đầu rút ra con thứ hai giáo ngắn, đồng thời như trước bình thường ném ra.

Chui từ dưới đất lên ba lang trực tâm vị trí có chút giống là con người. Ở ở trung tâm nhất, có một cái màu đen tròn ban, có thể coi như này 'Con mắt' con người. Vừa cái kia con mắt màu đỏ, chính là này màu đen tròn ban thối lui sau xuất hiện. Cái kia con mắt màu đỏ kỳ thực là một cái quan sát khổng lồ bên trong người giết dây có thể nhìn thấy ngoại bộ. Nếu như vậy, cái kia màu đen tròn ban chính là nó bảo vệ kết cấu.

So sánh với chui từ dưới đất lên ba lang những bộ vị khác áo giáp, nó là tối bạc, cũng là chui từ dưới đất lên ba lang loại này hình thái dưới duy nhất nhược điểm.

Tinh Vũ chỉ thứ nhất giáo ngăn lấy ngàn quân lực, thế lôi đình, chuẩn xác vô cùng va chạm tại đây màu đen tròn ban bên trên. Với hắn nghĩ đến như thế, cũng không có đem liền như vậy phá tan, chỉ chỉ còn sót lại một cái hố nhỏ. Hắn đệ nhị chỉ giáo ngăn nhắm vào vị trí, kỳ thực đã biến thành cái này hố nhỏ, đồng thời vẫn đứng là mệnh bên trong. Tiếp theo là thứ ba chỉ, đệ tứ chỉ, tới đệ ngũ chỉ giáo ngăn lúc, rốt cục phá tan đốm đen đâm vào bên trong.

Tinh Vũ có thể cảm giác được người thao tác giả kia vị trí cụ thể, này một mâu liền trực tiếp đâm thủng hắn đầu. Khoảng chừng là lúc sắp chết thay đổi tròn vòng di động phương hướng, nó không có đánh úp về phía Sở quân, mà là lại độ va chạm ở đệ nhất sườn thấp bên trên.

Thử oa ——

Sắc bén kim loại âm sát vang lên thời gian rất ngắn, cùng cơ quan vận chuyển âm thanh đồng thời ngừng lại.

Đứng ở đạo thứ hai sườn thấp bên trên, Tinh Vũ chạy trốn bước chân cũng ngừng lại. Hắn từ ném mạnh trạng thái ngồi thẳng lên, chậm rãi xoay người mặt hướng toàn bộ 30 vạn quân Tần đại trận.

Đạo thứ nhất sườn thấp trên trần đầy thiêu đốt thi thể, mà bóng người của hắn trùng hợp giống như địa xuất hiện ở ngọn lửa phía trên, dường như Địa ngục đi ra ma như thần. Thời khắc này này một cái hình ảnh, khoảng chừng vĩnh viễn cũng sẽ không từ từng thấy người trong đầu tiêu trừ. Bóng người của hắn rõ ràng nhỏ nhỏ, rồi lại cao to như vậy mà trần ngập tồn tại cảm. Toàn bộ chiến trường đều bởi vì hắn mà xuất hiện ngưng trệ, liền ngựa tựa hồ cũng khựng phục địa duy trì yên tĩnh.

Sau đó, hắn chậm rãi giơ lên một con cánh tay phải, ở đỉnh cao nhất duỗi ra một cái ngón trỏ. Nó theo cánh tay thẳng tắp địa chỉ về ngay phía trước quân Tần đại trận.

"Giết!" Hắn a hô một tiếng, sát khí lăm lăm

Phảng phất một tiếng sấm nổ đột hừng, càn kinh hải quân Tần đại trận tập thể lui về phía sau một bước.

"Giết! Giết! Giết!"

Mấy vạn Sở quân binh sĩ gào thét, dồn dập hướng về Tinh Vũ chu vi tụ tập. Đạo thứ hai sườn thấp bên trên, sườn thấp mặt hướng quân Tần đại trận phương hướng một mặt, trần đầy địa, tất cả đều là khí thế dâng trào đến cực điểm Sở quân binh sĩ. Trong tay bọn họ hoặc là giáo giáo, hoặc là giáo cung nỏ, bảo kiếm, theo hô hét không ngừng vung tay.

Quân Tần vì là Sở quân khí thế thu hút, có như vậy một quãng thời gian, dĩ nhiên chỉ là ngơ ngác mà nhìn, chẳng hề làm gì cả. Trước hết phản ứng lại Vương Tiễn, lập tức hạ lệnh phía trước cường nỏ bộ đội xạ kích. Cũng đang lúc này, từ chui từ dưới đất lên ba lang xông ra cửa thành giống như lỗ thủng nơi, một thành viên Sở quân nắm súng tiêu tướng mang theo Sở quốc trọng giáp kỵ binh vọt ra. Rung trời tiếng giết, thậm chí che giấu kỵ binh cường tập lúc đạp địa âm thanh.

Cường nỏ bộ đội cuồng quét điều chỉnh góc độ, muốn công kích tới tập kỵ binh. Đáng tiếc, bọn họ chỉ kịp phóng ra một lần, trọng giáp kỵ binh đoàn liền xông ra quân Tần phía trước dờ ra trọng giáp bộ binh. Dường như hồ vào bầy dê giống như vậy, ở một cái cái quân Tần vạn người phương đội bên trong ngang dọc đi tới.

Ở sườn thấp trên, Tinh Vũ cũng mang theo bộ binh đoàn vọt xuống tới. Hắn cũng không có bởi vì nhiệt huyết mà mất đi bình tĩnh, bộ binh đoàn đi tới cái kia lỗ thủng ở ngoài, bầy xuống phòng ngự trận thế. Sau đó không lâu, mã lực mệt mỏi kỵ binh đoàn chạy về, sau lưng của bọn họ mang theo số lượng đông đảo Tần quốc kỵ binh. . . Đến hiện tại, bọn họ cuối cùng cũng coi như là phản ứng lại.

Sở quốc kỵ binh đoàn chỉ để ý hướng lỗ thủng phóng đi, nỗ lực lấy tốc độ nhanh nhất nhảy vào đạo thứ nhất sườn thấp.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Chương 53: Nhàn rồi mấy tháng

"Nếu có thể bằng ba vạn binh lực, một đêm tập kích liền đánh hạ tám vạn quân Tần lấy tay kiên lũy, vì sao không thừa dịp đại quân lương thảo sung túc rất sớm hành động? Có tiếp viện binh mã, chiến đấu liền không tồn ở không tiếp tục được tình huống. Nói như vậy, nói không chắc quân Tần đã bị chạy về Tần quốc."

"Hắn mấy ngày liền chiến đấu, đều hiển hiện ta Sở quốc tướng sĩ sức chiến đấu ở Tần quốc bên trên. 40 vạn đại quân ứng đủ để cùng Tần quốc sáu trăm ngàn người tranh đấu, nhưng là bây giờ như vậy tình thế đến cùng vì sao mà thành? Tồn binh bảy vạn không nói, còn thất lạc nước ta một phần ba thổ địa. Đối với ta mệnh mông kinh sở đại quốc, đây là cỡ nào thất thổ."

"Đại vương, thần cẩn thận phân tích hắn sau khi chiến đấu, rõ ràng bố trí hai tháng có thừa. Trời ạ, hắn có như vậy tài năng, vì sao phải làm ra rút quân bố trí, mà không phải đi suy tư làm sao công kích quân Tần? Thần cho rằng, hắn đối với cùng quân Tần tác chiến, căn bản là mất tập trung, không có vì là đại vương, vì là Sở quốc tận tâm"

...

Đây là ở Tinh Vũ cùng Hạng Yên hội họp sau, suất quân trở về sở đều Thọ Xuân trên đường, Sở quốc vương cung đại điện một lần Thần nghị, kết quả, đại quân còn chưa tới đạt Thọ Xuân, bãi miễn Tinh Vũ quân chức thẻ tre cũng đã đưa đến Hạng Yên trong tay. Hạng Yên xem sau, lúc đó liền tức giận đem nện xuống đất.

"Vũ nhi kế sách nơi nào có sai? Công kích quân Tần kiên lũy, đó là liều lĩnh cỡ nào nguy hiểm. Chính là lúc trước hắn nói cho lão phu lúc, lão phu cảm thấy thành công độ khả thi cũng chỉ ở vừa thành : một thành. Vũ nhi có thể làm thành, đó là hấn huyết chiến đối lấy, là ai đều có thể một mình ở cửa thành giết chết mấy trăm quân địch, bảo đảm cửa thành không mất sao? Hơn nữa, quân Tần thống suất nhưng là Vương Tiễn như vậy danh tướng, tương tự thủ đoạn công kích chẳng lẽ còn có thể lần thứ hai sử dụng ở trên người hắn? Dùng cái gì lại đánh hạ còn lại kiên lũy?"

Tinh Vũ công kích kiên lũy phương pháp, chỉ chỉ có thể sử dụng một lần. Ở toà này tám vạn người kiên lũy sau khi, quân Tần còn có mấy tòa tương tự kiên lũy. Cho dù Sở quân có thể hoàn toàn chiếm lĩnh này một toà, đổi mất tình huống, cũng đem với hai tháng trước tương đồng. Quân Tần chỉ cần thủ vững còn lại kiên lũy không ra, Sở quân vẫn cứ chỉ có thể mạnh mẽ tấn công mà hao binh tổn tướng.

Hơn nữa, rút ngắn cùng quân Tần khoảng cách, đến lúc đó nếu muốn lui lại cũng liền không có khả năng. Mấy chục vạn đại quân điều động, cho dù lại bị ấn, cũng sẽ bị quân Tần phát hiện. Sở quân kết quả duy nhất, chính là toàn quân bị diệt.

Cùng ở tại lều lớn bên trong mấy tên tướng lĩnh thấy Hạng Yên phản ứng, không khỏi hai mặt nhìn nhau. Vậy cũng là đại vương truyền đến thẻ tre, làm như vậy hơi lớn bất kính. Chỉ là, Hạng Yên chính đang nổi nóng, có thể không ai dám làm miệng chọc giận hắn.

Hạng Lương từ lòng đất đem nhật lên, vỗ vỗ thất vọng, triển khai xem sau cũng nhủ mảy.

"Đại vương sẽ không thật sự tin tưởng những người này, cho rằng quân Tần sức chiến đấu thấp hơn ta quân chứ?" Hắn kinh ngạc mà nhìn Hạng Yên, "Những này quân Tần nhưng là trước sau chinh phạt tam quốc, xem như là bách chiến chí sư, sao là ta quân có thể so với."

"Hắn nếu không tin, Vũ nhi sẽ bị hắn bãi miễn?" Hạng Yên phồng lên mắt hừ một tiếng, sau đó lại thở dài nói rằng: "Lão phu cũng không lo lắng Vũ nhi tiền đồ, mà là. . . Ai, đại vương trong lòng hắn e sợ còn còn có may mắn, cho rằng lần này quân Tần công chiếm chút thổ địa, liền lại gặp hướng về đi vắng như vậy rút đi. Không biết, Tần quốc lần này là muốn vong Sở quốc a!"

Tinh Vũ đi tới lều lớn ở ngoài, liền nghe được Hạng Yên này vô cùng đau đớn. . . Hắn dừng bước.

"Thiếu chủ, người không đi vào sao?" Cùng sau lưng hắn Long Thả hiếu kỳ hỏi, hắn lúc này còn không biết nội bộ phát sinh cái gì, "Hầu gia tựa hồ có hơi thương tâm đây, người chịu an ủi hắn, hắn nhất định có thể cao hứng lên."

"Lần này, không phải ta có thể an ủi hắn." Tinh Vũ lắc lắc đầu, "Đi thôi, giúp ta thu thập một hồi hành lý. Đại quân chạy đi tốc độ quá chậm, ta muốn một mình trở về thành hướng thụ một hồi."

"Ai?" Long Thả ngẩn ngơ, thấy Tinh Vũ đi xa, bận bịu đi mau đuổi tới, về mặt đau khổ nói rằng: "Thiếu chủ, người không phải nói đùa sao? Tại sao có thể bỏ lại chính mình quân đội mặc kệ?"

"Há, ta đã không phải tướng quân, tự nhiên là có thể." Tinh Vũ cũng không quay đầu lại địa ung dung nói rằng.

"Không phải. . ." Long Thả đứng lại bước chân, "Không phải tướng quân. . . ?" Hắn tựa hồ phản ứng lại, hướng về sau lưng lều lớn chạy tới.

Tinh Vũ không có dừng bước lại. Ven đường phàm là nhìn thấy hần binh lính, giáo úy, đều sẽ cười gọi hần thiếu tướng quân, thiếu chủ. Hần tinh cò cũng sẽ gật đầu ứng một hồi, mỗi khi như vậy, đều có thể để những binh sĩ kia kích động không thôi. Có thể nói, hần là này chỉ 33 vạn người đại quân ân nhân cứu mạng. Bởi vì hần phần khởi chiến đấu, những người này mới có thể tồn sống đến nay. . . Bọn họ cảm kích hần, sùng bái hần mạnh mẽ, trí tuệ, chờ mong có thể được hần dẫn dắt chiến đấu.

Ở tiền vào lều trại trước, Long Thả rút cục chạy về đến rồi. Hần quỳ gối Tinh Vũ sau lưng, ôm lấy hai chân của hần.

"Thiếu chủ, Long Thả ở đây xin thề, nhất định sẽ mang theo các anh em sống sót, chờ đợi thiếu chủ trùng ra chiến trường ngày."

"Tiểu mà, ta luôn luôn đều tin tưởng người có thể làm rất khá." Tinh Vũ xoay người lại vỗ vỗ bờ vai của hần, lại hướng về hoàng hôn dưới toàn bộ Sở quân lâm thời nghỉ ngơi đại doanh nhìn một chút. Đến hần trùng ra chiến trường ngày, người nơi này, vẫn có thể có bao nhiêu tồn tại?

Hần khó mà nhận ra địa lác lác đầu, cảm giác mình muốn những thứ này có chút dư thừa. Mấy ngày liền sống vai chiến đấu, để hần đối với những binh sĩ này có chút không cần thiết cảm tình. . . Hần đem những này đứng lúc ở trong lòng loại bỏ, miễn cho ngày sau đôi tăng khổ não.

Mấy ngày sau, Tinh Vũ một mình cưỡi ngựa trở về Thọ Xuân. Hạng phủ bên trong người tuy rằng bị hần bí mật đưa đi rất nhiều, cũng vẫn cứ có một ít lưu lại. Liên tỵ như mấy cái hần là hần thân phận này dưới thúc thúc bối quan chức. Ở Tinh Vũ sau khi trở lại, bọn họ hướng về hần nói tường tận bây giờ này sở đều bên trong người đối với cái nhìn của hần.

Sở vương bãi miễn chiếu thư truyền đạt lúc, vì phòng ngừa chịu đến Sở quốc dân chúng chỉ trích, đồng thời còn phân tán một chút gây bất lợi cho Tinh Vũ lời đồn. Đáng tiếc, Tinh Vũ bỏ trí lại sớm hần một bước. Hần là làm sao vì Sở quốc phần khởi chiến đấu, Sở quân lúc đó đối mặt đến tốt cùng là gì chờ quân bách hoàn cảnh, những này ở dân gian đã sớm bí mật truyền ra. Làm lời đồn đến lúc, căn bản không có đội tin không nói, trái lại trách cứ Sở vương đội tin nịnh thần nghị luận lúc đó có xuất hiện.

Sau đó, cái kia mấy nêu ý kiến đại thần mỗi khi xuất hành, liền đều có bách tính chỉ chỉ chỗ chỗ, danh tiếng có thể nói là xú đến nhà.

Trở lại sở đều Tinh Vũ, tiếp tục vào ở hần tiểu viện. Không có Tinh Nhi, Tuyết Nữ làm bạn, hần hiếm thấy tinh tâm mấy tháng. Mỗi ngày không chỉ có cần luyện nội lực không chừa, còn nghiền ngẫm đọc chư tử bách gia các loại học vấn.

Quân Tần ở Sở quân lui lại sau khi, ôn đánh ôn trát địa hướng dẫn Sở quốc từng cái từng cái thành trì. Mà Sở quân, lương thảo không đủ tai hại, rốt cục hoàn toàn hiện ra. Có binh lực ở, nhưng căn bản vô lực lại phái quân đội tấn công quân Tần. Bất đắc dĩ, Sở vương hạ lệnh toàn quốc dân chúng bớt ăn, lấy cung quân đội sử dụng. Nhưng mà, hần ở trong vương cung nhưng vẫn cứ mỗi món ăn xa hoa. Điềm này bị dân chúng sau khi biết, lại gây nên dân chúng rất lớn bất mãn.

Đã đến giờ năm thứ hai sáu, tháng 7, gạo thành thực thời tiết, Sở quân lương thảo được nhất định bổ sung. Mất thấy quân Tần liền muốn binh lâm Thọ Xuân, Sở vương nghiêm lệnh Hạng Yên suất 20 vạn đại quân cự địch. Sau đó, nhánh đại quân này ở chính diện trên chiến trường, bị Mông Điềm hoàng kim hỏa kỵ binh công phá cánh trái quân đoàn. Hạng Yên thu nạp tàn quân bị ép lui lại, lại không ngừng chịu đến quân Tần truy kích, đến kỳ nam liền toàn quân bị diệt. . . Hạng Yên không biết tung tích.

Mất đi 20 vạn đại quân Sở vương lần này thật sự bắt đầu sốt ruột. Nghị hòa đặc phái viên phái một lần lại một lần, sau đó thậm chí đề nghị cắt đất lấy khiến quân Tần rút đi.

Biết Tần vương Doanh Chính quyết tâm, Vương Tiễn thậm chí không có để những này đặc phái viên đi Hàm Dương phiền nhiễu Doanh Chính. Làm một kẻ, cũng là xuất phát từ đối với Tinh Vũ lo lắng, hần 'Vô cùng không cẩn thận' để những người đặc phái viên 'Biết', Tần vương đối với Long Tinh Vũ bất mãn hết sức. Thiên hạ ai không biết, chính là hần cướp đi Tần vương muốn quý trọng khoáng thạch. Nếu như có thể nói ra hần đầu người, nói không chắc Tần vương gặp cao hứng đáp ứng nghị hòa.

Sở quốc đặc phái viên không làm được Sở vương bàn giao, vì phòng ngừa Sở vương trách tội, liền đem tin tức này xong hoàn thành bản địa thuật lại cho Sở vương. Bây giờ Hạng Yên sinh tử không biết, Hạng gia không lớn bao nhiêu thực tế binh quyền. Đối với Tinh Vũ, Sở vương càng là đã sớm hận ở trong lòng. . . Hết lần này tới lần khác trêu đùa hần không nói, hiện tại còn nhân rồi ở nhà, chút nào với kháng tân vô ích.

Liên ngày hôm đó, làm Tinh Vũ ở chính mình trong viện dưới cây hóng gió nghỉ ngơi lúc, hần đại cửa bị đá văng ra. Mười mấy khối giáp mới tinh sáng loáng lượng quân sĩ vọt vào, nắm giáo đem hần vây nhốt. Sau đó, lại đi vào một cái đầy mặt ngạo khí bội kiếm tướng lĩnh. Quay về vẫn cứ nằm ở hồ giường bên trên, sử dụng thẻ tre che kín chính mình khuôn mặt Tinh Vũ xem thường nở nụ cười.

"Phụng đại vương lệnh, lòng bắt Hạng thị thiếu chủ Long Tinh Vũ! Như ngô chống lại, nhưng là địa đánh chết!" Hần hướng về phía thiên cung lại tay lấy đó đối với đại vương tôn kính, ngữ khí ngạo mạn mà nói rằng. Sau khi nói xong, cũng mặc kệ Tinh Vũ phản ứng, hướng phía sau binh lính khoát tay áo một cái, ào ào ào xích sắt thanh âm vang lên. . . Hiển nhiên, là dự định cho Tinh Vũ trên thiết liêu.

"Tướng quân, tướng quân, xin chờ một chút." Ngoài cửa có Hạng gia quân sự chấp tay trùng hần nói rằng, "Xin hỏi vị tướng quân này, Thiếu chủ nhà ta đây là phạm vào tội gì, đại vương vì sao phải lung bắt hần?"

"Đại vương muốn ai, còn cần lý do sao?" Người tướng quân kia xoay người miệt thị lườm hần một cái, "Hừ, các người tới thật là thành thật điếm, bằng không đừng trách bản tướng kiếm không lưu tình!"

Nguyên bản ngủ Tinh Vũ bắt trên mặt che kín thẻ tre, từ trên giường ngồi dậy. Nhìn quét một chút chu vi binh sĩ trang phục, nhận ra bọn họ là Sở vương trực thuộc Vương tộc quân đội. Nhánh quân đội này tướng lĩnh liền chỉ có Vương tộc đệ tử mới có thể đảm nhiệm, lại không nói sức chiến đấu như thế

nào, sử dụng trang bị luôn luôn là tốt nhất. . . Cũng là tối hung hăng quân đội.

Tinh Vũ liếc chéo hấn một chút, bình thân hỏi: "Người biết, hấn tại sao không tiến vào viện tử này sao?"

"Ồ?" Cái kia tướng lĩnh tựa hồ đến rồi chút hứng thú, tạm thời ngăn cản tới gần Tinh Vũ cái kia hai tên cầm trong tay màu đen thiết xiềng xích binh sĩ, "Chẳng lẽ, còn có cái gì quý cù hay sao?" Hấn lúc trước chỉ cho rằng cái kia quân sự là sợ hãi bọn họ những người này vũ khí trong tay mà không dám tới gần.

"Ồi, thiếu chủ, ngài có thể ngàn vạn không thể xằng bậy." Ngoài cửa quân sự thấy Tinh Vũ như vậy nói, không khỏi quỳ trên mặt đất liên tục hướng về phía Tinh Vũ dập đầu, "Toán lão nô cầu ngài, ngài tạm thời nhẫn một chút đi."

Cái kia tướng lĩnh thấy này quân sự phản ứng, xi cười một tiếng, lấy tay cầm kiếm nhìn về phía vẫn cứ ngồi Tinh Vũ.

"Ai cũng nói người là một đầu một vạn, ta xem cũng có điều là một cái. . ."

Xoạt ——

Trong viện đột nhiên xuất hiện chất lỏng kịch liệt phun âm thanh, từ trên trời giáng xuống chất lỏng màu đỏ lâm chiếu vào các binh sĩ màu bạc trên không giáp là như vậy rõ ràng. Chỉ là bọn hấn còn ở sững sờ, một bộ không có biết rõ là xảy ra chuyện gì về mặt.

Từ nguyên bản ngồi ở hồ trên giường, Tinh Vũ hiện tại đã đứng ở cái kia tướng lĩnh phía sau. Trong tay hấn cầm lấy một cái đầu người, càng là miễn cưỡng mà đem từ cái kia tướng lĩnh trên cổ nữ đi. Mà thanh âm kia, cái kia chất lỏng, liên đều là nhiệt huyết từ cổ mặt vỡ nơi xì ra chứng cứ.

"Các người đều đáng chết!" Tinh Vũ năm ngón tay nắm chặt, đem đầu lâu kia vỗ nát, dường như nắm bắt chính là một đoàn đầu hũ giống như ung dung.

Sau đó, hấn thậm chí không dụng binh khí. . . Không, hấn cái kia mạnh mẽ thân thể bản thân liền là binh khí. Nhảy vào binh sĩ từng bên trong, một quyền đem một người trong đó binh sĩ đầu đánh vào lồng ngực, một cước đem một tên binh lính bị đá bay ra tường viện, càng có bị hấn tươi sống xé thành hai nửa. Mãn viện mười mấy người, trong khoảnh khắc đã trở thành một chỗ phần vụn thi thể.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God} 𐄃

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Thay đổi triều đại

Thời cổ vương cung, vừa là làm Vương tộc sinh hoạt địa phương, đồng thời cũng có thể làm như một cái pháo đài bảo vệ Vương tộc. ≦ tạp = chí = trùng ≧ không chỉ có đường như tường thành giống như thâm hậu tường vây, cao vót vọng lâu, bốn phía đóng quân binh lính cũng không phải số ít, mà đều là tinh nhuệ.

Vương cung cửa lớn trong ngày thường cũng không mở ra, đặc biệt là trung gian cửa chính, chỉ có đại Vương Thông quá hạn mới gấp mở ra. Ở nó bên cạnh, khoảng chừng : trái phải các mở cái trước nhỏ hơn một chút môn, thuận tiện có đại thần cùng Vương tộc ra vào. Tại đây dạng vương cung trước cửa chính, mười mấy tên binh sĩ phân hai bên, thẳng tắp địa đứng thẳng.

Ngày hôm đó, Sở vương vương cung tiến lên đến một đội khôi giáp sáng loáng lượng binh lính. Bọn họ hộ vệ ở chính giữa cái kia một chiếc hào hoa phú quý xe ngựa, gác cổng các binh sĩ nhận ra. . . Nó ở nửa canh giờ trước, mới từ nơi này sử từng đi ra ngoài, là đương triều Lệnh Doãn (tương đương với tể tướng) toà giá.

Những hộ vệ kia binh lính, ở đến vương cung trước cửa lớn một khoảng cách lúc liền ngừng lại, do xe ngựa một mình tới gần vương cung cửa lớn. Gác

cổng thị vệ xác nhận trong đó ngồi chính là vị kia Lệnh Doãn sau lúc này cho đi.

Xe ngựa từ từ hướng vào phía trong lái vào, rồi đi cửa lớn một khoảng cách sau, chỉ nghe nội bộ có vô cùng yếu ớt mà mang theo thanh âm già nua run rẩy nói rằng: "Người. . . Người đã nói sẽ không giết ta, đúng không?"

"Hừ hừ hừ. . ." Hơi chút thanh âm non nớt nở nụ cười, "Ta cùng người cũng không thù hận, tại sao phải giết người? Huống hồ, người hiện tại đã cùng ta cùng ở tại trên một cái thuyền. Ta hôm nay phải làm gì, người lẽ nào còn không nghĩ tới sao?"

"Người nhất định là điên rồi." Cái kia thanh âm già nua hô khẽ.

"Cảnh lão sao lại nói lời ấy?" Non nớt âm thanh tiếp tục cười nhẹ một tiếng, "Người đi ta Hạng gia cái gọi là chuyện gì, sẽ không như thế nhanh liền quên chứ? Sở vương nếu có thể giết ta, ta vì sao không thể giết hắn?"

"Chuyện này. . ." Cái kia thanh âm già nua làm như trệ hơi ngưng lại, sau đó lại nói: "Nhưng hắn là Sở quốc đại vương, người là Sở quốc thần tử."

"Sai, ta chưa bao giờ có một ngày hướng về hắn xưng thần." Non nớt âm thanh như chặt đinh chém sắt mà lại mang theo kiêu ngạo mà nói rằng.

"Làm sao có khả năng? Ta nghe người ta nói, người ngày ấy tấn công gặp mặt đại vương, rõ ràng chấp thần tử chi lễ. Nếu không có như vậy, ngày đó e sợ đại vương cũng đã không cho phép người." Cái kia bị gọi là cảnh lão người kinh ngạc nói.

"Ngày đó làm thần tử chính là Hạng Thiếu Vũ, mà không phải Long Tinh Vũ." Non nớt âm thanh ngữ điệu bất biến.

"Hạng Thiếu Vũ không phải là. . . Người càng vào lúc này liền tìm thế thân?" Cái kia cảnh lão nói đến một nửa rốt cục phản ứng lại, ép không được âm thanh địa hô lên.

"Xuyết ——! Nhỏ giọng chút, sẽ bị người nghe thấy." Tinh Vũ trong thanh âm, ngậm lấy một ít chuyện cười ý vị.

Trong xe ngựa, một cái mang theo mới mười năm ông lão, lộ ra cười khở về mặt.

"Ta đã sống đến nay, chính là chết rồi cũng không có cái gì, chỉ là không muốn liên lụy gia tộc. Ta mà hỏi người, người lần này có thể có mấy phần thành công nắm." Hắn mang theo sốt sắng mà hỏi.

Tinh Vũ con mắt hơi khép một hồi, xuyên thấu ra lóe lên liền qua tinh quang.

"Người cảm thấy, ta là tới chơi chơi phải không?" Hắn hỏi ngược lại.

Ông lão kia có thể làm được Lệnh Doãn chức, tất nhiên là có chỗ độc đáo. Tinh Vũ trong mắt ánh sáng bị hắn bắt lấy, hắn suy nghĩ một hồi. . . Ngược lại cũng đã đến cái này mức, chính là hôm nay Tinh Vũ thất bại, Sở vương cũng sẽ không tha thứ hắn đem Tinh Vũ đưa vào vương cung.

"Cũng được, lão phu liền giúp người thành sự được rồi. Xong chuyện, chúng ta cảnh thị bộ tộc rời xa Sở đô, không nữa hỏi Sở quốc việc." Trên người ông lão dần dần mà khôi phục một chút thân là Lệnh Doãn cùng với tộc trưởng một tộc khí thế.

"Này Sở quốc khoảng cách diệt vong không xa, người lựa chọn như vậy tất nhiên là tốt nhất." Tinh Vũ nở nụ cười, "Không phải ở trong tay ta hoặc là tại đây Sở vương trong tay bảo vệ các người cảnh thị bộ tộc, mà là ở Tần vương Doanh Chính trong tay."

Ông lão kia nhìn chăm chú Tinh Vũ không giống đùa giỡn mặt, đắm chiêu địa yên lặng gật đầu.

Xe ngựa một đường tiến lên, một hồi sẽ qua, đi tới Sở vương thường ngày cùng triều thần nghị sự triều đình trước. Ông lão vén rèm đi ra ngoài, lại từ bên trong xe phụng một cái tử phương hộp. Liếc mắt nhìn trên xe Tinh Vũ, không khỏi hơi cười nói:

"Người không sợ lão phu tiến vào Sở vương đại điện sau liền đổi ý?"

"Thấy ta ở Hạng phủ đại khai sát giới, đồ cái kia mấy trăm Sở vương sĩ tốt, người như còn dám ở trước mặt ta chơi chút thủ đoạn nhỏ, ta gặp khâm phục người." Tinh Vũ trừng hắn cười lạnh một tiếng.

Câu nói này làm như làm nổi lên ông lão đối với cái kia nhân gian Địa ngục không tốt hồi ức, hắn có loại trong bụng làm ầm ĩ cảm giác không thoải mái. Sắc mặt hơi bạch hắn lắc lắc đầu, xoay người hướng đi đại điện lúc, tự tự nhủ:

"Cũng không biết cõi đời này tại sao có thể có như người vậy yêu nghiệt giống như sức mạnh người."

Hắn phụng cái kia hộp gỗ, mười bậc mà lên, đi thẳng tới đình. Có hai tên trên người mặc giáp bạc nắm mâu binh sĩ đứng ở đóng chặt cửa lớn cửa đại điện, nhìn thấy ông lão sau vội vã chấp tay thi lễ một cái. Một người trong đó càng là ở sau khi xoay người, thế ông lão mở ra cửa điện kia. Ông lão chờ binh sĩ tránh ra vị trí, thu dọn một hồi quần áo, khom người đối nội nói:

"Lão thần đến đây phục mệnh."

"Ồ? Là Cảnh khanh gia? Nhanh mau vào." Nội bộ một cái có chút ngọt ngào cao hứng âm thanh hô.

"Lão thần." Ông lão trả lời một tiếng phùng hợp mà vào.

Trong đại điện, nguyên bản nên ngồi ở bàn dài sau Sở vương, không thể chờ đợi được nữa mà từ vị trí lên, hướng đi ông lão bên người. Con mắt của hắn đã chăm chú vào cái hộp kia bên trên, mang theo chút hưng phấn lại có chút chần chờ. Nhìn chung quanh một chút, đối với những thủ vệ kia ở trong đại điện bộ các binh sĩ hạ lệnh:

"Điều cho quả nhân đi ra ngoài, không có quả nhân mệnh lệnh, ai cũng không cho tới gần đại điện, càng không cho phép vào đến."

Lần này lòng bắt Tinh Vũ sự tình, chính là hắn bí mật ra lệnh. Hạng thị bộ tộc cho dù ít đi Hạng Yến, cũng còn có thật nhiều bộ hạ cũ, thậm chí là Hạng Lương như vậy tướng lĩnh. Hắn muốn trước đem Tinh Vũ bắt, lúc trước sự thực bên dưới, Hạng thị bộ tộc gặp phản kháng độ khả thi cũng phải nhỏ rất nhiều.

Vì lẽ đó, hắn để Lệnh Doãn dẫn theo hơn ngàn Vương tộc binh sĩ đi lòng bắt Tinh Vũ. Một phần canh giữ ở Hạng phủ ở ngoài, phòng ngừa người chung quanh bởi vì Hạng phủ gây rối tới gần, phát hiện chân tướng của sự tình. Một bộ phận khác tiến vào phủ, nguyên vốn là muốn phải đợi Tinh Vũ đi ra, sau đó đồng thời làm khó dễ. . . Tinh Vũ cho dù có thể địch mấy trăm người, mỗi lần cũng đều là mượn địa hình chật hẹp mà vì là. Bốn phương tám hướng đồng thời động thủ, ở Sở vương, Lệnh Doãn mọi người xem ra, nên đủ để bắt hắn.

Chỉ là, cái kia cái thứ nhất bị Tinh Vũ giết chết tướng lĩnh, không biết Tinh Vũ lợi hại, còn đem hắn xem là tầm thường hải tử đối xử. Lệnh Doãn nói chính là đi xin mời Tinh Vũ đi ra đàm luận một số chuyện, hắn trực tiếp liền muốn bắt Tinh Vũ, cho tới hồng rồi Lệnh Doãn sắp xếp.

"Tôn đại vương mệnh!" Các binh sĩ quỳ lạy lùi ra.

Sở vương lúc này mới đi tới ông lão trước mặt, hai tay hơi có chút run rẩy đưa về phía cái hộp kia, đồng thời đem từ từ mở ra. Nội bộ một viên đầm máu đầu lâu, rồi tung tóc đen che chắn khuôn mặt, không thấy rõ đến cùng là ai. Sở vương có lòng muốn lên bắt động đập tóc kia, lại khó có thể chịu đựng mặt trên dính nhom nhớp vết máu.

"Hắn chống lại?" Mùi máu tanh để hắn có chút buồn nôn, không khỏi lại sẽ cái nắp che lên, đồng thời hỏi.

Ông lão gật gật đầu, "Đại vương cũng có thể rõ ràng tính cách của hắn, sao bó tay chịu trói."

"Như vậy, có phải là thật hay không dường như nghe đồn như vậy, tàn sát mấy trăm người mà không hiện ra đôi sắc?" Sở vương hỏi tiếp. Đối với điểm này, hắn cũng có chút ngạc nhiên.

"Vâng, mấy trăm người ở trước mặt hắn, hoàn toàn không thể gọi là là có sức đề kháng." Ông lão kia tiếp theo trả lời.

"Ồ? Như vậy, Khanh gia đến cùng dùng bao nhiêu người giết chết hắn?" Sở vương không rõ.

"Lão thần. . ." Ông lão lời nói dừng một chút, bởi vì hắn ở Sở vương sau lưng nhìn thấy Tinh Vũ, "Không có giết hắn." Câu chuyện của hắn lúc này thay đổi.

"Cái gì. . .?"

Sở vương cả kinh, đang muốn lui về phía sau đồng thời rút ra bên hông bội kiếm, sau lưng một con Hắc kiếm đã gác ở trên cổ của hắn. Tinh Vũ ở hắn chân cong nơi đá một cước, Sở vương lúc này mặt hướng ông lão quỳ xuống. Ông lão kia có trong nháy mắt còn lộ ra kinh hoàng về mặt, muốn tránh ra. Sau đó làm như mới nhớ tới đến, không khỏi một mặt về cổ quái. . . Có một tí tẹo như thế thỏa mãn xuất hiện ở trên mặt của hắn?

"Người. . . Các người. . ."

Sở vương nhìn chằm chằm ông lão kia, muốn nói điều gì, cũng đã bị Tinh Vũ tay nắm ở cái cổ. Tinh Vũ chuyển tới hắn chính diện, nhìn thấy Sở vương mê hoặc về mặt. Hắn đương nhiên biết Sở vương vì sao như vậy, vậy hiển nhiên là còn không biết hắn đến cùng là ai.

Ông lão vào lúc này vì là Sở vương làm giới thiệu, "Vị này chính là Hạng thị thiếu chủ Long Tinh Vũ, vị kia tàn sát mấy trăm sĩ tốt dường như giết gà giống như một đầu một vạn."

Sở vương mặt mày trừng lớn, vừa có bị chơi sự phẫn nộ, còn có thật sâu hoảng sợ. Hắn biết, Tinh Vũ xuất hiện ở đây, còn dùng tay nắm cổ của hắn ý vị như thế nào, trong ánh mắt không khỏi xuất hiện mấy phần cầu xin về mặt.

Tinh Vũ không có cho hắn bất kỳ cơ hội nói chuyện. Từ trong lòng móc ra một cây ốm dài kim thép, trực tiếp đâm vào Sở vương vị trí trái tim. Sở vương thân thể gãy dựa mấy lần, mất đi hết thấy khí lực. Tinh Vũ đem mí mắt của hắn khép lại, quay đầu hướng cái kia trọn mắt ngoác mồm ông lão nói rằng:

"Được rồi, hắn đã chết rồi."

Ông lão khò miệng co rúm mấy lần, thâm nhủ trong lòng, đến cùng là giết mấy trăm người liền con mắt đều không nháy mắt máu lạnh gia hỏa.

"Như vậy, ngươi dự định để ai tới kế thừa vương vị?" Ông lão hỏi.

"Cái này mà. . ." Tinh Vũ đem Sở vương nhắc theo, hướng đi hắn vương vị, đem bày ra đi tới. Quay đầu trở lại khi đến, nói một câu để ông lão suy nghĩ chút

nữ ngã chổng vó, "Ta không nghĩ tới."

"Ông trời, này đều đến lúc nào, người còn có tâm sự. . ." Ông lão hầu như rống lên.

"Xuyt —— "

Tinh Vũ trùng hần so với cái thủ thế, con mắt nhìn về phía cung điện này phía sau hai cái miệng đường nối. Nho nhỏ tiếng bước chân truyền đến, ngay lập tức một cái ba tuổi to nhỏ nãi em bé, đưa tay bám ở khuôn cửa, thăm dò vào đầu nhỏ. Thấy Tinh Vũ chính nhìn mình, không khỏi lại rụt trở về. Một lát sau, lại đuổi ra đầu nhỏ nhìn một chút, tựa hồ biết mình bị phát hiện. . . Khanh khách địa che miệng cười cợt, từ khuôn cửa sau chạy ra.

"Phụ vương, phụ vương, người xem ta mặc quần áo này, ta ăn trộm mặc vào (đám qua). . ."

Rầm một tiếng, nãi em bé đầu vật, miệng nhỏ một xẹp, oa oa địa khóc lên.

"Cái này, có thể chứ?" Tinh Vũ hướng về ăn mặc cung đình hào hoa phú quý trang phục tiểu tử đi tới, đem tiểu tử từ trên mặt đất ôm lấy, vỗ nhẹ tiểu tử phía sau lưng động viên, nhưng đối với ông lão nói rằng

Ông lão lúc này về mặt có thể nói là phong phú tới cực điểm. Hơn nữa, ở Tinh Vũ đùa tiểu tử kia lúc, hần không có chú ý tới con mắt của ông lão bên trong xuất hiện một tia không dễ phát hiện giảo hoạt.

"Hừm, chính là nàng đi." Hần xin thế, mình lúc này cũng không có nói với Tinh Vũ hoang, chỉ là Tinh Vũ chính mình nghe lầm.

Ngày hôm đó, Sở vương băng hà tin tức truyền khắp toàn bộ Sở quốc. Sau đó, lại có sở Vương Lâm chung lúc, để Tinh Vũ một lần nữa nhậm chức quân sự thống suất mệnh lệnh, cùng với truyền ngôi chiếu thư vân vân. Sở đô Thọ Xuân quân lực toàn bộ nắm giữ vào Tinh Vũ trong tay, hần đầu tiên là chém giết mấy lúc trước lâm mệnh đại thần, để quân thần đều ngậm miệng lại.

Hậu cung, còn có chư vị vương tử, thì lại đều là do Lệnh Doãn ông lão đi sắp xếp. Cũng không biết hần là làm sao thuyết phục, dĩ nhiên không có ai đi tìm Tinh Vũ ôn ào không phục, đúng là để hần chuẩn bị giết người tư thế bạch xệp đặt. . . Hần ở phía sau đến mới nghĩ rõ ràng, đối mặt vong quốc nguy hiểm, Sở vương muốn lưu thủ tại đây đô thành, vị trí này nhưng là khối khoai lang bóng tay.

CONVERTER: ￼AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Công chúa cùng bá vương

"Tinh Vũ ca ca, Tiểu Lê chân có chút đau đau."

Ở đi về đại điện bậc thang nơi, hai bên trái phải mỗi cách hai cấp bậc thang liền đứng một tên toàn thân khoác giáp bạc nắm mâu vệ sĩ. Tại đây dưới bậc thang, một cái bi bô ba tuổi nãi em bé miết miệng nhỏ nhìn về phía phía sau nửa bước đứng, trên người mặc Thất Hải Giao Long giáp Tinh Vũ.

Giờ khắc này, căn cứ Tinh Vũ nói, quân Tần áp bức sắp tới, tất cả gián lược, tân Sở vương đăng cơ nghi thức vẫn là đúng hạn cử hành. Làm Sở vương người thừa kế, năng sáng sớm liền muốn lên, tắm rửa, mặc quần áo trang phục. Sau đó, lại từ nàng ở lại tẩm cung bắt đầu, một đường dựa theo vú em giáo dục lễ nghi chậm rãi đi tới. . . Nàng kỳ thực đã làm rất khá.

"Như vậy, người muốn thế nào?" Tinh Vũ cúi đầu, liếc nhìn nàng một chút hỏi.

Không biết nàng kỳ thực là cái cô bé, cho dù nàng rất đáng yêu, Tinh Vũ tâm nhưng nhưng phải cứng rắn rất nhiều.

"Ôm một cái."

Hai tay của nàng lập tức hướng về phía Tinh Vũ hơi giương lên địa mở ra, một đôi mắt to chờ mong địa cùng Tinh Vũ đối diện cùng nhau. Một lúc lâu, không biết có phải là không có được đáp lại, vẫn là như thế giờ cánh tay hơi mệt chút, cặp kia tràn đầy trẻ con phi bụi bặm, trắng nõn nà tay nhỏ mắt mát rủ xuông. . .

Tinh Vũ kỳ thực rất dao động. Cái này sinh vật cái kia không hề tạp chất ngọt ngào khuôn mặt tươi cười, làm thật là có chút hấp dẫn hẳn. Thấy trên mặt nàng thất vọng về mặt, hẳn không khỏi tự giễu. Dĩ nhiên gặp đem chính mình vậy đại nhân phức tạp nam nữ tư tưởng, đặt ở này ba tuổi hài tử trên người.

Cúi người, hai tay xuyên qua nàng dưới nách, đưa nàng ôm lên để vào khuỷu tay của hẳn.

Từ thất vọng đến kinh ngạc, nàng vừa cười. Quả nhiên, hài tử là sẽ không đi cân nhắc vừa đến cùng phát sinh cái gì, nàng chỉ chú ý tới rồi kết quả. . . Hai chân của nàng có thể nghỉ ngơi một hồi.

"Cứng quá." Có vẻ như ôn nhu cái miệng nhỏ, lại chịu đến khô giáp tàn phá.

"Hả?" Tinh Vũ nhú mày một cái, sợ đến nàng vội vã che mặt của mình. Này có vẻ như sợ sệt mô dạng, một mực cái kia ngón tay trong lúc đó khe hở như vậy rộng lớn, đem cặp kia đen lay láy linh hoạt hai mắt đều thể hiện rồi đi ra. . . Nàng ở nhìn lên phản ứng của hẳn.

Bật cười lắc lắc đầu, ở trái phải vệ sĩ môn liễu mạng đóng giả mắt nhìn thẳng trong ánh mắt, Tinh Vũ ôm tân Sở vương đi tới nấc thang kia. Cửa đại điện mở rộng, quần thần lấy quỳ lạy tư thái đón lấy. . . Đang nhìn đến Tinh Vũ cùng với hẳn ôm Sở vương lúc, vẻ mặt đó thực sự như là thân thể nào đó vị trí tập thể đau đớn.

"Hoang đường, thực sự là hoang đường." Có người xì xào bàn tán.

"Khắc khắc. . ." Lệnh Doãn ông lão hiển nhiên là nghe được những này, liên tục ho khan nhắc nhở bọn họ, sau đó lấy nho gia chấp tay mô dạng cao giọng nói: "Cung thỉnh đại vương đăng vị." Hẳn trước nay chưa từng có địa cúi xuống thân thể, bởi vì lại nhìn một hồi, sợ chính mình không nhận được bật cười.

'Lão già này.' Tinh Vũ nhìn phản ứng của hẳn có chút quái lạ, chỉ là này trận nhưng là không cách nào tương tuân.

Ôm cái kia không cần chính mình đi, rảnh rồi tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây đáng yêu sinh vật, Tinh Vũ từ quần thần quỳ lạy trong lúc đó đi qua. Căn cứ không thể quay lưng Vương tộc quy củ, quần thần cũng liền bận bịu theo bước chân của hẳn thay đổi thân thể. Đi tới phần cuối cái kia thuộc về Sở vương vị trí, Tinh Vũ đưa nàng đặt ở da hổ nhuyển lót bên trên.

"Ồ đây ngồi tốt, gặp chứ?" Hẳn hỏi.

"Nhưng là đau đau." Nàng dường như những hài tử khác giống như ngồi, xoa chân vô cùng đáng thương mà nhìn hẳn.

"Được rồi, không cho nào động."

Tinh Vũ một bên dựng thẳng lên một ngón tay, một bên nhỏ giọng địa dặn nàng. Nàng muốn há mồm nói cái gì, lại vội vã dùng hai tay che miệng nhỏ, trên dưới điểm đến mấy lần đầu nhỏ. Chờ Tinh Vũ đứng lên lúc, nhìn thấy nàng nằm nhoài da hổ nhuyển chỗ ngồi, cái kia hai cái bắp chân trên dưới đung đưa, một bộ thích ý đến cực điểm vẻ mặt. Vốn là ả ả bàn dài, đã đủ để đưa nàng hoàn toàn ngăn trở. . . Đúng là bàn dưới, nhất định có nàng sáng sủa sắc thái con mắt màu đen.

Lệnh Doãn đã dẫn theo quần thần đi tới Sở vương vị trước, lần thứ hai quỳ lạy ở mặt đất.

"Đại vương đăng vị, quần thần chào."

Hẳn phát sinh chỉ lệnh, cùng quần thần đồng thời quỳ xuống lạy. Tinh Vũ đứng ở Sở vương ngồi trước mặt bên, một đôi mắt ác liệt địa nhìn quét quần thần. Nguyên bản bất mãn trong lòng đại thần, thấy hẳn xem ra, cũng dần dập cúi người che chắn chính mình biểu cảm trên gương mặt.

Đại điện yên tĩnh vài giây, Tinh Vũ nhìn về phía tân Sở vương, nàng mình đã chơi lên, hoàn toàn quên hẳn bàn giao.

"Đứng lên đi." Tinh Vũ đối với quần thần nói rằng, thấy bọn họ do dự, hẳn không khỏi nói bổ sung: "Đại vương còn tuổi nhỏ, một ít chuyện đều không hiểu rõ lắm, chư vị cũng không dùng qua với cường cầu." Hẳn cố ý liếc nhìn Lệnh Doãn.

Người lão già này lúc này hiểu ý, dẫn dắt quần thần đứng lên.

"Bây giờ đại vương đăng cơ đã tất, chư vị có thể đi tự bận bịu bản chức." Tinh Vũ lần thứ hai nói rằng.

Quần thần nhìn nhau, trong đó có một người đi ra sắp xếp, đi tới trung gian hướng về phía Tinh Vũ chấp tay.

"Chúng ta đều biết các hạ lúc trước vì là Sở quốc đục huyết phần chiến, chỉ là không biết bây giờ các hạ đây là muốn đem Sở quốc hướng phát triển phương nào?"

Hắn ngón từ hơi mang sắc bén, chất vắn bên trong cũng mang theo vài phần mê man. Tiền nhiệm Sở vương bị chết quá mức đột nhiên, mà quân Tần cũng đã mưu đoạt tâng lớn Sở quốc cương vực. Không chỉ có như vậy, gần 60 vạn quân Tần vẫn cứ ở liên tục công chiếm Sở quốc các nơi, mà Sở quốc đã không có có thể cùng với đối kháng binh lính. Tần vương đăng cơ thuận lợi như thế mà không có gặp phải rất nhiều chống lại, liền ở chỗ rất nhiều vương tử đều không muốn vào lúc này ra mặt.

Lời nói của hắn có thể chính là bây giờ còn lưu ở chỗ này chúng thần tiếng lòng, bọn họ không khỏi đồng thời nhìn Tinh Vũ.

Tinh Vũ chỉ chỉ từ trên bàn thấp bốc lên nửa đoạn đầu nhỏ nhìn lên chúng thần Tiểu Lê, sợ đến người sau lập tức rút trở lại. Đây vốn là bất kính động tác, chỉ vì quần thần không rõ hắn vì sao như thế làm mà không có bị ai làm tức vạch ra đến.

"Sở quốc còn có vương!" Hắn nói.

Lại vỗ vỗ chính mình lồng ngực, sục sôi nói: "Sở quốc còn có đem!"

Khóe miệng hắn mỉm cười, một đôi mắt nhìn quét quần thần. . . Bọn họ ở sững sốt một chút sau khi, làm như rất cục phản ứng lại, cũng không có thiếu người vỗ ngực kêu lên.

"Sở quốc còn có thần!"

"Chúng ta bắt từ, Sở quốc làm sao liền diệt vong?" Tinh Vũ đi tới trong bọn họ, "Là ném mất đô thành? Là không có thành trì? Là mất đi nhân dân? Không, tức khiến cho chúng ta cần ngủ đông một quãng thời gian, Sở quốc đều sẽ lần thứ hai đứng ở này đất đỏ đại địa bên trên."

Hắn nơi này đối với những này các thần tử lời giải thích, lại cùng lúc trước đối với bộ hạ mình môn nói tới không giống. Chính hắn rõ ràng chính mình cần muốn cái gì, nên làm như thế nào. Mà những người này cùng với các bộ hạ, bọn họ không rõ ràng. Vì lẽ đó, bọn họ cần một cái có thể tiếp tục sinh tồn được lý do. . . Hắn có thể vì bọn họ tìm tới.

Quần thần quét qua chán chường khí, liền có người hào hứng la hét phải đi về tận chức trách của chính mình. Liền vào lúc này, có một binh sĩ hốt hoảng nhảy vào đại điện, trùng Tinh Vũ quỳ lạy nói:

"Lầm đại tướng quân, quân Tần đã tới ngoài thành mười dặm."

Đại điện lập tức yên tĩnh nháy mắt. Vừa còn vô cùng phấn khởi quần thần bên trong, phần lớn sắc mặt đều trở nên trắng bệch không ngớt. Không biết làm sao bọn họ, lần thứ hai tập thể nhìn về phía Tinh Vũ.

Tinh Vũ khóe miệng câu ra một tia trào phúng. Hắn cũng không nói lời nào, mà là đi tới Sở vương vị trí, đem Tiểu Lê từ nơi nào ôm lên.

"Quân Tần đến vì người đăng cơ ủng hộ, theo ta đồng thời đi xem bọn họ một chút có được hay không?" Hắn cười hỏi.

"Chơi vui sao?" Tiểu Lê hiển nhiên không biết 'Quân Tần' là cái gì.

"Người sẽ cảm thấy chơi vui." Tinh Vũ trả lời.

Bước chân của hắn liên tục, trên người nổi lên khí thế mạnh mẽ, để quần thần không dám tới gần, cũng không dám ngăn trở hắn. . . Hoặc là nói, bọn họ giờ khắc này hoang mang lo sợ bên dưới, làm sao có thể có trở ngại dừng khí của hắn?

Lệnh Doãn ông lão nhìn ra trong lòng lắc đầu, không tiếng động mà cùng sau lưng Tinh Vũ đi ra ngoài.

Ngoài điện, sớm có quân sĩ vì là Tinh Vũ dắt ngựa đến, hắn liền ôm Tiểu Lê nhảy lên chiến mã. Chiến mã lấy quân hoàn tốc độ hướng phía trước đi rồi mấy bước, Lệnh Doãn cười ngựa đi tới hắn mặt bên. . . Hắn hiếu kỳ mà liếc nhìn Lệnh Doãn ông lão.

Tựa hồ là biết hắn muốn hỏi gì, Lệnh Doãn ông lão hào hiệp địa cười cợt, "Lão phu lúc trước đã sắp xếp gia tộc người rồi đi này Sở đô, liền chỉ có này một cái xương già, nhưng là không hề không muốn chi tâm."

Hắn vốn là bỏ quên này Lệnh Doãn vị trí, cùng gia tộc cùng rời đi Sở đô. Chỉ là, cảnh thị là Sở quốc quý tộc, như hắn ở Sở quốc vong quốc trước rời đi, người khác gặp nghĩ như thế nào? Nhất định sẽ cho rằng hắn cảnh thị rất sợ chết. Hắn có thể bị người như thế nghĩ, cảnh thị nhưng không thể. Hắn lưu lại, có lẽ sẽ chết ở này Sở đô, nhưng là lấy Lệnh Doãn cùng Sở quốc thân phận quý tộc chết.

"Người nếu là tuổi trẻ cái 20 tuổi, không cho phép người sau đó vẫn có thể làm tiếp Lệnh Doãn." Tinh Vũ nhàn nhạt nói với hắn. Hắn cũng không phải thật sự coi trọng này Lệnh Doãn tài năng, mà là Lệnh Doãn lúc này tinh ngộ tâm thái. Nhìn thấu sinh tử, thế gian còn có cái gì nhìn không thấu.

"Lão phu đối với Lệnh Doãn vị trí đã không còn lưu niệm." Ông lão lắc lắc đầu, liếc nhìn Tinh Vũ trong lồng ngực một bên bầu môi (bởi vì khôi giáp ngăn nằng), một bên lại lộ ra khá là mới mẻ thú vị vẻ mặt (khoảng chừng lần thứ nhất ngồi ở trên ngựa) tấn Sở vương, "Đứa bé này, tương lai người gặp xử trí như thế nào?"

Người sắp chết, nói cũng thiện, Lệnh Doãn lúc này không thể nghi ngờ động lòng trắc ẩn.

"Ngày sau có thể ta gặp lấy 'Hắn' mà thay thế, nhưng 'Hắn' cũng có thể tiếp tục sống tiếp. Ta uy vọng, đem không phải một cái vương danh hiệu có thể khoảng chừng : trái phải."

Tinh Vũ trên người dựng lên cái kia một luồng thô bạo, để Lệnh Doãn ông lão bất tri bất giác địa hạ thấp mã tốc. Nhận ra được thời điểm, hấn chính đang Tinh Vũ vật cưỡi phần sau con ngựa thân vị trí. . . Không cách nào sẽ cùng Tinh Vũ sánh vai cùng nhau, một mực cảm giác trên lại là tự nhiên như thế.

Hấn không khỏi giật mình vuốt cái trán, 'Chẳng lẽ lão phu sắp chết còn có may mắn nhìn thấy một vị bá vương?' lại nhìn Tinh Vũ bóng lưng lúc, tâm thái, cảm giác trên đã hoàn toàn khác nhau.

Ngồi ở Tinh Vũ trong lồng ngực Tiểu Lê cũng yên tĩnh lại. Ngược cổ từ dưới hướng lên trên nhìn Tinh Vũ, cái kia thân thể nho nhỏ hướng về thân thể hấn na di rất nhiều, liền khôi giáp cứng rắn làm như cũng không thể ngăn cản năng bản năng.

Chỉ là, nhưng đưa nàng coi như một đứa bé trai đối xử Tinh Vũ, nhưng cảm thấy vô cùng khó chịu. Không nhận được địa, đưa tay nói ra cổ áo của nàng hướng phía trước lôi kéo. . . Tiểu Lê oan ức mà quyết nổi lên miệng nhỏ.

Lệnh Doãn ông lão hầu như coi chính mình lúc trước là hoa mắt, nhìn hấn không chịu được đứa bé kia ánh mắt, bỏ mặc nàng gần kề, không khỏi cổ quái nở nụ cười.

'Hài tử kia. . . Hấn nhất định là giết không được.'

CONVERTER: 𐄂AssassinGod𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Phách tuyệt thiên hạ

"Đến rồi, là Mông Diêm hoàng kim hỏa kỵ binh."

Ở Sở đô Thọ Xuân mấy dặm ở ngoài một cái trên sườn núi, tai nghe đến như tiếng sấm tiếng vỗ ngựa vang lên, cảm thụ đại địa truyền đến rung động, Đạo Chích một bên vuốt cằm, một bên khẽ lắc đầu, "Không nghĩ tới sẽ là nó trước tiên đến nơi này. Đến cùng là Sở đô Thọ Xuân, quân Tần xem ra tương đương coi trọng."

Quân Tần dĩ vãng đối mặt công thành lúc, chính là bộ quân trước tiên chạy tới ngoài thành, lấy hung hăng quân dung kinh sợ trong thành trì quân coi giữ. Hoàng kim hỏa kỵ binh thì lại đại thể là dùng cho chính diện chiến trường tác chiến, hoặc là truy kích quân địch. Lần này, bộ quân vẫn còn bên ngoài mười dặm liền ngừng lại, hoàng kim hỏa kỵ binh nhưng thái độ khác thường địa mở đến nơi này.

"Hừ, ta nhìn bọn họ là coi trọng nơi đó người kia chứ?" Ở bên người hấn đứng Đại Thiết Chuy bĩu môi, "Nếu là bộ quân hoặc là cái khác kỵ binh đi tới, e sợ đối mặt chính là bị người kia đánh tan nguy hiểm. Đại quân còn chưa tới liền ăn trước một cái đánh bại, mất này cỗ sĩ khí, đón lấy công thành chiến, sẽ tăng cường vô vị tổn thất."

Đạo Chích tà nhìn hấn một chút, "Ta nói Đại Thiết Chuy, người hiện tại tựa hồ đối với hấn đánh giá rất cao mà, lẽ nào cũng thành hấn mê?"

"Nói vậy!" Đại Thiết Chuy tám kia nganh hấn mặt xuất hiện chút quần sắc, "Ta, ta chỉ là khẳng định năng lực của hấn. . . Lẽ nào ta là loại kia không dám thừa nhận người khác chỗ lợi hại người sao?" Hấn nặng nề đắm vào chính mình ngực, phát sinh ầm ầm ầm vang trầm thanh.

"Híc, được rồi được rồi, ta biết rồi, người không cần kích động như thế."

Đạo Chích khoe miệng co giật một hồi, thầm nghĩ vẫn đúng là không trải qua đậu. Hấn một đôi tặc mắt cho dù nói chuyện với Đại Thiết Chuy, cũng không nghe nhìn quét quân Tần hoàng kim hỏa kỵ binh, còn có xa xa Sở quốc trên lâu thành Sở quân các binh sĩ phản ứng. Thấy hoàng kim hỏa kỵ binh

mỗi người mang theo màu đen thiết mặt nạ, không người nói chuyện, lộ ra ra trầm ngưng khí tràng. Mà Sở quân binh sĩ tuy rằng cũng có thể đứng nghiêm, đến cùng đối sắc mặt. Hai đối lập so với, hẳn đã biết đón lấy chiến tranh chính là ai thắng ai thua.

Nhưng mà liền vào lúc này, hốc mắt của hắn đột nhiên trừng lớn.

"Đại Thiết Chuy, mau nhìn ở đâu?" Hắn kéo một cái Đại Thiết Chuy, hướng về Thọ Xuân Thành trên lầu chỉ chỉ.

Đại Thiết Chuy nhìn sang, nhưng là chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy chút cái bóng mơ hồ.

"Người vẫn là trực tiếp nói cho ta người nhìn thấy gì đi." Hắn nói làm bầm.

"Tên tiểu tử kia xuất hiện." Đạo Chích nói rằng, "Trong nháy mắt liền thay đổi những Sở quân đó các binh sĩ trung gian tràn ngập thù tang khí. Chà chà, thực sự là trời sinh đại tướng tài năng, không chừng cuộc chiến này còn có đến đánh. . . Chỉ là kỳ quái, hắn ôm đứa bé làm gì?"

"Hài tử? Cái gì hài tử?" Đại Thiết Chuy kinh ngạc nói.

Đạo Chích than lại tay, "Ta cũng không biết." Hắn con người quay một vòng, "Không bằng, ta đi xem xem được rồi."

"Này, người. . ." Đại Thiết Chuy lời còn chưa nói hết, Đạo Chích liền không thấy bóng dáng. Trên mặt hắn bắp thịt không tự nhiên run rẩy mấy lần, "Thiết, không phải là khinh công được không? Có gì đặc biệt?" Kỳ thực hắn trong lòng lúc này thực sự là ước ao có phải hay không, hẳn đối với phía dưới chuyện sắp xảy ra cũng là hiếu kì không ngớt.

Lại nói Tinh Vũ ôm Tiểu Lê leo lên chủ thành lầu, quả nhiên liền nhìn thấy mấy dặm ở ngoài bụi bặm tung bay bên trong dừng lại một nhánh đại quân. Màu đỏ tinh kỳ đáng thư viết 'Tân' tự cùng với 'Mông' tự, tuy là đột nhiên ngừng, động tác nhưng là chỉnh tề cực kỳ.

"Này chính là Tần quốc mạnh mẽ nhất hoàng kim hòa kỵ binh sao?" Lệnh Doãn ông lão không hiểu được quân sự, cũng nhìn ra sự bất phàm của nó, "Lão phu vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như vậy quân thế." Hắn nói tới chỗ này, bỗng nhiên lại nghĩ đến, trước người nửa bước đứng vị kia nhưng là cùng như vậy kỵ binh chính diện giao phong, còn mấy lần trêu chọc giống như chiếm được chút tiện nghi, 'Thật không biết hắn là làm sao làm được.' trong lòng hắn cũng không khỏi có chút ngửa đầu, muốn muốn tận mắt xem lần trước Tinh Vũ trên chiến trường biểu hiện.

Cũng thảo nào hắn gặp như vậy, thiên hạ phàm là nghe được Tinh Vũ hiện nay chiến tích người, đều nghĩ như vậy.

Tinh Vũ quay đầu lại nhìn hắn một chút, không tên địa cười cợt, cái kia để Lệnh Doãn ông lão trong lòng căng thẳng không ngớt.

"Cánh lão có thể có hứng thú cùng ta đồng thời gặp gỡ Tần tướng?" Hắn hỏi.

Lệnh Doãn ông lão coi chính mình là nghe lầm, ngơ ngác mà càng không có đáp lại Tinh Vũ. Tinh Vũ cũng không thêm để ý, dùng ngón tay bóp bóp Tiểu Lê khuôn mặt, ôm nàng hướng dưới thành lầu đi đến.

"Mở cửa thành ra!" Hắn hạ lệnh.

"Điên rồi, người nhất định là điên rồi!" Lệnh Doãn ông lão rốt cục phản ứng lại, "Quân Tần kỵ binh gấp xông tới." Hắn cảm giác mình tựa hồ đã thấy Sở đô dựng thẳng lên quân Tần cờ xí hình ảnh, cái kia để hắn đầu có chút ngất.

"Bọn họ không dám!" Tinh Vũ tùy ý nói, lại đậu đậu trong lòng ngực tiểu tử, "Tiểu Lê, người nói đúng hay không?"

Bị đột nhiên hỏi, Tiểu Lê một lát sau sau, mới trống bỏi giống như quơ quơ đầu nhỏ, "Tiểu Lê không biết."

"Không sao, ta dẫn người đi nghiệm chứng một hồi."

Tinh Vũ mang theo nàng đi xuống thành lầu, cười lên chính mình màu đen chiến mã. Các binh sĩ tuy rằng nghe được hắn mệnh lệnh, lúc này vẫn không có mở cửa thành ra, chỉ là không biết làm sao mà nhìn hắn.

"Mở cửa thành!"

Tinh Vũ lại nói một lần. Cặp kia nguyên bản bình thân con mắt màu đen bên trong, xuyên thấu ra một luồng tinh quang, để nhìn thấy các binh sĩ đều không khỏi trong lòng run lên. Lập tức, mấy người chạy tới, đem trên cửa thành thô to then gỡ xuống, lại tới nữa rồi mười mấy người, đồng thời đem hai phiến cửa thành kéo đến mở ra.

Mấy dặm ở ngoài, Mông Diễm đang muốn mang một ít binh sĩ đến thành trước lên tiếng chào hỏi, chợt thấy cửa thành mở ra, không khỏi vội vã hạ lệnh toàn quân đề phòng. Chỉ là, đón lấy cái kia chạy đến đơn kỵ, để hắn trong lòng buồn bực lên. Chờ trì đến gần rồi chút, mới nhìn rõ ràng vậy rốt cuộc là ai. Khóe miệng của hắn nhếch lên một tia độ cong, giao cho một tiếng, cùng đơn kỵ trì quá khứ.

Hai kỵ cách nhau mười mét lúc, Tinh Vũ lòi dây cương dừng lại, đối diện Mông Diễm cũng vậy.

"Người mang đứa bé lại đây, lẽ nào muốn đầu hàng ta quân?" Mông Diễm xem xét mắt Tinh Vũ trong lòng Tiểu Lê, trào phúng nói.

"Mông tướng quân nói giỡn." Tinh Vũ đem Tiểu Lê nâng dậy, làm cho nàng đứng ở trên lưng ngựa, "Vị này chính là ta Sở quốc hôm nay tân đăng cơ Sở

vuong, vì lẽ đó, ta hi vọng Tần Sở hai nước tạm thời đình chiến một ngày. Mông tướng quân cảm thấy làm sao?"

Mông Diêm lộ ra kinh ngạc vẻ mặt. Lần thứ hai đưa mắt tập trung ở Tiểu Lê trên người, người sau cũng vừa hay kỳ mà nhìn hần. Một lúc lâu, Mông Diêm không khỏi ha ha ha địa nở nụ cười.

"Sở quốc lẽ nào đã từ bỏ tương lai sao?" Hần cười thối lớn tiếng nói.

"Không, chính là bởi vì có như vậy Sở vương, Sở quốc mới có tương lai." Tinh Vũ nhìn thẳng Mông Diêm con mắt, "Ta tin tưởng, 'Hần' nhất định có thể so với Doanh Chính sống được càng lâu."

"Hừ, người này có điều là nguy hiểm mà thôi."

Nghe Tinh Vũ gọi thẳng hần đại vương tên, Mông Diêm trong lòng vẫn còn có chút không thích. Chỉ là đối phương dù sao cũng là địch quốc tướng lĩnh, hần cũng không có dây dưa với điểm này. Sau khi suy nghĩ một chút, cười lạnh nói:

"Chờ ngày mai đại quân ta vừa đến, phá hủy này Sở quốc đô thành, ta xem này một cái đứa bé làm sao sống tiếp."

Hần câu nói này nhưng là trả lời xảo diệu, lập tức ứng đối Tinh Vũ hai cái khiêu khích.

Cái thứ nhất, Tinh Vũ nói để Tần Sở hai nước ngưng chiến một ngày. Hần tự nhiên là không thể đáp ứng, cũng không có quyền đáp ứng. Chỉ là làm đến thời điểm, Vương Tiễn khác phải bàn giao, hôm nay chuẩn bị không đủ, tạm không công thành. Điểm này, hần là không thể nói cho Tinh Vũ, nào sẽ bị coi như là một loại yếu thế. Hơn nữa cũng không thể một điểm không làm ứng đối, bằng không qua đi, quân Tần không có tấn công, chỉ có thể bị coi như là ngầm thừa nhận đề nghị của Tinh Vũ.

Thế nhưng, hần hiện tại đem không tấn công nói thành là đại quân chưa tới, này tự nhiên là có thể trở thành không ở hôm nay tấn công lý do chính đáng.

Thứ hai, đại quân vừa đến phá hủy Sở đô, cái kia bị coi như là Sở vương đứa bé thì sẽ chết. Dáng dấp như vậy, nàng còn làm sao cùng bình yên sống ở Hàm Dương Tần vương so đầu tuổi thọ?

"Mông tướng quân muốn đánh cuộc sao?" Tinh Vũ đột nhiên nở nụ cười.

Mông Diêm hơi mỉa mai con mắt, hiển nhiên đối với Tinh Vũ lần này từng nói, có chút hiểu rõ.

"Người muốn bảo vệ 'Hần' ? Ở ta Tần quốc 40 vạn đại quân trước mặt?" Sắc mặt hần âm trầm hỏi.

"Không sai!" Tinh Vũ gương mặt nghiêm nghị, thô bạo lăm liết, "Hơn nữa, ta thắng định."

"Nói khoác không biết ngượng!" Mông Diêm hừ một tiếng, "Ta liền nhìn người đến thời điểm làm sao bảo vệ 'Hần' ." Hần trừng Tinh Vũ ôm dưới quyền, "Trên chiến trường thấy." Lặc cương ngựa, quay đầu ngựa lại, hướng cách đó không xa hoàng kim hỏa kỵ binh chậm rãi kỵ đi.

Vào kỵ binh đại trận sau, Mông Diêm lại hướng về vẫn cứ đứng ở tại chỗ Tinh Vũ liếc mắt nhìn. Có tốt như vậy mấy lần, hần đều suýt chút nữa nhìn không được muốn mời hô thủ hạ các kỵ binh đến cái xung phong. Hần tin tưởng, chính là Tinh Vũ có thể chống lại, hần cũng sẽ không thể chú ý đến cái kia đứa bé. Chỉ là, đều là có một cái lý do ngăn cản hần làm như thế.

Như vậy, này Sở đô trên tường thành các binh sĩ, xa xa mặt bên trên sườn núi Đại Thiết Chuy, còn có hoàng kim hỏa kỵ binh trận doanh. . . Hết thấy nhìn người nơi này đều nín thở, căng thẳng tới cực điểm. Một mực, cái kia làm tiêu điểm hai người, Tinh Vũ còn có tấn Sở vương, như là việc không liên quan tới mình. Tần Sở vương đứng ở trên lưng ngựa tựa hồ rất vui vẻ, còn hướng về phía cách đó không xa Tần quốc kỵ binh phát tay. Mà Tinh Vũ một bên đỡ nạng, vừa hướng nàng nói gì đó, làm cho nàng khanh khách địa nở nụ cười.

Một lúc lâu, Mông Diêm trong lòng thở dài một tiếng, "Đi!" Ở trên mông ngựa giật một roi, mang theo hoàng kim hỏa kỵ binh rời đi.

Sở đô trên tường thành, Lệnh Doãn ông lão đặt mông ngồi ngã xuống đất, xem như là lại không nữa phần khí lực. Xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, phát hiện sau lưng của chính mình chẳng biết lúc nào cũng tất cả đều ướt.

"Thực sự là muốn mạng già!" Hần quá một hồi lâu, mới từ vừa nhìn thấy bên trong hoàn hồn đồng thời cười khổ. Nghĩ lại chính mình một đời, tự cho là nhìn quen cảnh tượng hoành tráng, nhưng khi nào từng có như vậy sợ mất mặt? Hần không thể nào tưởng tượng được, rốt cuộc muốn khí phách bực nào, mới có thể ở như vậy tình cảnh dưới mặt không biến sắc.

'Không hổ là bá vương!' hần càng khẳng định cái này trước dưới phán đoán. Cũng chỉ có người như vậy, mới có thể phách tụyet thiên hạ.

CONVERTER: ๔AssassinGod๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Kính hồ y trang

"Cái gì? Người nói thiếu chủ mình hẳn đối mặt hơn vạn hoàng kim hỏa kỵ binh?"

Trục thừa dần trong hơi nước, vàng rực rỡ mọc lên ở phương đông mặt trời mới mọc rọi sáng ra một cái đảo nhỏ mờ hồ dấu vết. Sum suê Thúy Thúy trong lúc đó như ẩn như hiện mây đông nhà dân, một đạo lượn lơ khới bập lờ ra mấy phần sáng sớm yên tĩnh. Liên tại đây dạng an lành bầu không khí bên trong, một cô thiếu nữ run sợ la lên chấn động tới vài con trong viện trên cây nghỉ lại chim. Chúng nó bay vài vòng, lại trở xuống trên nhánh cây, nhưng một bên phát sinh để nghe kêu to, một bên tò mò dán mắt vào thanh âm kia truyền ra nhà gỗ.

Xuyên thấu qua làm bằng gỗ song lăng, hướng vào phía trong có thể nhìn thấy ở một cái hình chữ nhật bàn góc viền nơi, một cái màu vàng nhạt cung trang thiếu nữ ngồi quỳ chân tư thế có mấy phần tan vỡ. Trước mặt nàng trên mặt bàn, không hợp quy tắc địa đặt một cái làm bằng gỗ khay, mặt trên chén trà đại thể đã đánh đổ. Nóng hổi hơi nước nương theo trà hương tiêu tán đi ra, màu da cam nước trà thậm chí tung ở tại màu nâu mặt bàn bên trên.

"Tình Nhi tỷ tỷ."

Da thịt bạch đến như tuyết, màu bạc trường tóc dài, mang theo không ít linh lung sáng trắng trang sức. Trên người mặc màu xanh lam trừ quần nàng đồng dạng là ngồi quỳ chân tư thái, khoảng chừng bởi vì từ tiểu Vũ đạo quan hệ, chính là bên trong phòng mấy người bên trong ưu nhã nhất một cái. Nàng khoảng cách cô gái kia gần nhất, hiển nhiên mặt của cô gái biến sắc đến trắng xám, lại lo lắng nàng bị nước trà năng, không khỏi tới gần lại đây đỡ lấy cái kia cung trang thiếu nữ. . . Tuy rằng nàng chợt nghe đến tin tức kia, cũng là căng thẳng đến tâm đều suyết chút nữa nhảy ra ngoài.

"Thiếu chủ. . . Thiếu chủ hẳn sau đó thế nào rồi?" Bị kêu là Tình Nhi thiếu nữ, lúc này bỗng nhiên hai tay chống đỡ mặt bàn, thân thể nghiêng về phía trước nhìn về phía chéch đối diện một tên gầy gò nam tử. May nhờ thiếu nữ tóc bạc hành động đúng lúc, làm cho nàng cũng không có đặt tại cái kia thịnh có nóng bỏng nước trà khay bên trên.

"Áy. . ."

Bị đối diện hai tên thiếu nữ nhìn chăm chăm, Đạo Chích cảm giác được trước nay chưa từng có áp lực. Phảng phất chính là đã từng nguy hiểm nhất một lần trộm cắp, cũng không có để hắn cảm giác như hiện tại giống như khó chịu.

"Khắc, hai vị cô nương lo xa rồi, cái tiểu tử thú kia. . . Khắc, các người thiếu chủ tự nhiên anh hùng cái thế, chỉ là hơn vạn quân Tần làm sao có khả năng bị thương hẳn."

Đạo Chích nói chuyện đến 'Tiểu tử thú' ba chữ, liền cảm giác được cái kia tuyết tóc trắng thiếu nữ, ánh mắt trở nên nguy hiểm mấy phần. Trong lòng hắn trực thán quái lạ. . . Tại sao cô gái kia rõ ràng dài đến như vậy mỹ lệ, trên mặt cũng không có cái gì đáng sợ về mặt, một mực bị nàng nhìn lúc cảm giác được lạnh cả người.

Hắn này đúng lúc đổi giọng, hay là bởi vì khác một cô thiếu nữ. Hoặc là nói, nếu là ở bình thường, chính là tên thiếu nữ này lực áp bách còn muốn lớn hơn một chút. Chỉ là nàng hiện tại hoàn toàn địa quan tâm một chuyện khác, mà không nghe thấy hắn nói tới 'Bất kính' nói như vậy.

"Thiếu chủ hẳn không có chuyện gì, đúng không?" Tình Nhi gấp gấp truy hỏi.

Đạo Chích liền vội vàng gạt đầu, "Không có chuyện gì, một chút cũng không có chuyện gì, hơn nữa rất khỏe mạnh. A, đúng rồi. . ." Hắn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, từ trong lòng lấy ra một vật, "Đây là hẳn để ta mang cho hai vị cô nương."

Hắn thoáng hướng phía trước đưa ra đi một vật, bị vừa lộ ra mấy phần an tâm về mặt Tình Nhi tiếp tới. Vào tay : bắt đầu mang theo lạnh lẽo, là một cái lòng bàn tay kích cỡ tương đương màu đen bẹp hình chữ nhật hộp sắt. Tình Nhi nhìn kỹ một chút, thấy hộp bên bờ có một cái khe nhỏ, hiển nhiên là có thể mở ra. Mặc dù có chút không thể chờ đợi được nữa, Tình Nhi vẫn là liếc nhìn Tuyết Nữ, người sau gạt gạt đầu.

Khách chi một tiếng, Tình Nhi nhắc lên nắp hộp, nội bộ cố định hai cái ngón cái kích cỡ tương đương hình tròn dài rơi sức. Một cái vì là vàng nhạt như mờ đồng, một cái bằng lam điểm lệ. Hai nữ liếc mắt nhìn nhau, liền đều biết cái nào một khối là ai. Nhìn nhau nở nụ cười, từng người lấy ra một khối. . . Gần như cùng lúc đó lộ ra chút kinh ngạc vừa nhìn về phía đối phương. Sau khi, lại là rất mau trở lại lãnh đối phương tầm mắt.

Lặng lẽ, hai người đem roi sức xoay chuyển hướng về mặt khác, liền từng người nhìn thấy một cái khuôn mặt tươi cười. Cái kia nhất định là hắc khắc lên đi, thuộc về hắc một cái về mặt. Tinh Nhi cái kia có mấy phần nhu mại, nàng còn nhớ ở hắc càng nhỏ hơn một chút lúc, với trong lòng nàng hút hắc chính là biểu lộ như vậy; Tuyết Nữ cái kia nhưng là có chút xấu xa, nhất thời liền làm nàng nhớ tới hắc cái kia thời xấu.

Thời khắc này, bò lên trên các nàng gò má màu đỏ, rõ ràng mang theo từng người hàm nghĩa khác nhau.

Trong phòng tổng cộng có năm người. Ngoại trừ Tuyết Nữ, Tinh Nhi, Đạo Chích, còn có cùng Đạo Chích đồng thời từ Sở quốc trước chiến tranh tuyển phụ cận chấp hành nhiệm vụ trở về Đại Thiết Chuy, cùng với nơi đây chủ nhân đặc lực giúp đỡ —— khoảng chừng bảy tuổi nữ hài cao nguyệt. Nàng nhìn Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi hai người cùng ngày xưa không giống, đột nhiên trở nên sáng rực rỡ rất nhiều. Nàng còn không biết rõ, nhưng thông minh biết, cái kia nhất định là cùng các nàng trong tay trần bảo giống như nàng vật thấp có quan hệ.

Nàng suy nghĩ một chút, yên lặng mà đứng dậy, trùng lại cầm mấy cái chén trà, vì là Đạo Chích cùng Đại Thiết Chuy rót trà.

"Đạo Chích thống lĩnh, Thiết thống lĩnh, Hạng thị thiếu chủ cố sự nói xong chưa?" Nàng hỏi, một đôi mắt to như nước trong veo tràn đầy hiếu kỳ. Vẫn còn mang theo vài phần tính trẻ con chưa thoát âm thanh, để nghe được người như cùng ăn đến đường giống như vậy, có thể ngọt đến trong lòng đi.

"Đương nhiên không có." Đạo Chích khoát tay áo một cái, "Chỉ có điều các nàng như bây giờ, hiển nhiên là không nghe lọt. Ta nếu là nói rồi, không chừng một hồi lại đến lặp lại một lần. Cái kia xú tiểu. . . Khặc, vị thiếu chủ kia sự tình, ta cũng không muốn vẫn nói." Hắc nhìn một chút Đại Thiết Chuy, người sau không nhìn ánh mắt của hắc nghiêng đầu sang chỗ khác.

Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi nghe được thanh âm này, từng người đem roi sức thu cẩn thận, lại đều nhìn về Đạo Chích.

"Ai, được rồi, ta nói." Đạo Chích trong lòng thở dài.

Hắc hay bị thương, gặp tới nơi này trị liệu, liền cũng từng thấy hai vị này sống nhờ nữ tử. Nghe nói các nàng là hắc vẫn tính nhận thức tiểu tử thái đưa tới người, có một lần không nhận được nhiều lời chút tên tiểu tử kia sự tình. Sau đó, hắc không biết tính sao, liền trở thành hai vị cô nương này đánh nghe các nàng thiếu chủ tin tức tình báo viên. Hơn nữa, mỗi lần cùng với các nàng giảng giải lúc, cũng từ bên trong nhìn ra. Rõ ràng, các nàng đều yêu thích tên tiểu tử kia.

"Thiết, cũng không biết hắc như vậy một cái thằng nhóc con, có chỗ nào hấp dẫn người." hắc thường xuyên chua xót địa nghĩ.

"Một ngày kia, hắc đơn kỵ mang theo tân Sở vương, cũng chính là một cái ba tuổi đại nữ em bé đi gặp Mông Diêm. Một mở cửa thành, liền để còn ở mây dậm ở ngoài hoàng kim hòa kỵ binh toàn bộ để phòng rồi lên. Hoàng kim hòa kỵ binh là Tần quốc tinh nhuệ, như thế để phòng cũng hợp tình hợp lý. Nhưng là đây, ta cảm thấy càng bởi vì là bọn họ quân địch giả chính là hắc. Ở năm ngoài cái kia liên tiếp kinh tâm động phách trong chiến dịch, bọn họ nhưng là không ít ở hắc trong tay chịu thiệt. . . Phòng chừng đều có ám ảnh trong lòng."

Đạo Chích cảm giác mình nhanh thành một cái kẻ chuyện, đồng hồ này đạt cũng càng ngày càng tốt, để trước mặt hai đại một tiểu ba nữ tử nghe được say sưa ngon lành. Hắc là không có phát hiện, ở bên cạnh hắc ngồi Đại Thiết Chuy, kỳ thực cũng ở mượn hắc nói tới dư vị những người thời gian nhìn thấy.

Ngày đó Tinh Vũ thấy Mông Diêm, hoàng kim hòa kỵ binh bắt chiến mà đi. Bọn họ đến cùng nói rồi gì đó, không có ai biết. Chính là Đạo Chích cũng không có cách nào ở dưới tình huống như vậy, tiếp cận bên cạnh hai người. Có điều, lấy nhãn lực của hắc, hoàn toàn có thể từ hai người về mặt, nhìn ra ai chiếm được thượng phong.

Tinh Vũ đơn kỵ đứng ở đô thành ở ngoài mây dậm nơi, mãi đến tận hoàng kim hòa kỵ binh sau khi biến mất, mới chậm rãi kỵ vào trong thành.

Ngày thứ hai, quân Tần tại triều dương để một ánh hào quang soi sáng ở Sở đô bên trên lúc, lôi vang lên trống trận. Đường kính ở bốn mét trở lên đá tảng, do hai chiếc mười cao mấy mét độ không lồ mấy bản đá kéo cái bọc nó túi da quăng ném ra đi. ở phi hành trên không trung, mang theo một trận nhiễu loạn không gian gào thét. Mười mấy khối đá tảng từ đường parabol đỉnh duyên đường vòng cung rớt xuống lúc, thật sự có thái sơn áp đỉnh giống như to lớn uy thế.

Sở quốc đô thành chính diện tường thành, chỉ ở một hiệp, liền bị những này đá tảng phá hủy. Đá tảng cùng tường thành va chạm ầm ầm vang vọng, đổ nát ở mặt đất lúc sản sinh lay động, chính là ở phía xa xem trận chiến Đại Thiết Chuy cùng Đạo Chích cũng có thể nghe được, cảm giác được.

Sau đó, ba vạn người Tần quốc bộ quân trước trận đối với Sở đô phát động hung mãnh xung phong. Cái kia nguyên bản cao vót tường vậy, còn có thâm hậu cửa thành, đều không thể đối với bọn họ tạo thành ngăn cản. Tựa hồ toàn bộ Sở đô cũng đã là bọn họ vật trong túi, nài cho đến những này quân Tần hò hét trùng vào trong thành nửa ly trà, không có ngộ đến bất kỳ chống cự gì.

Này không chỉ có là Vương Tiễn, Mông Diêm kinh ngạc, chính là Đại Thiết Chuy cùng Đạo Chích cũng cực kỳ không rõ.

Sau đó, đầu tiên là Sở quốc chiến đấu kèn lệnh, rung trời tiếng la giết đột nhiên xông lên tận trời. Kịch liệt xung đột chỉ trong nháy mắt bao phủ một phần tư đô thành, mấy vạn binh khí va chạm tiếng vang xa xa truyền đến, làm thật là khiến người ta chấn động không ngớt. Ba vạn đánh vào Sở đô quân Tần, ở nửa khắc đồng hồ sau khi bị giết đi ra. Chặt vật trốn xuyên mô dạng, để ở phía xa xem trận chiến Đại Thiết Chuy suýt nữa hò hét ừng hộc.

Sở quân cũng không có đuổi theo ra thành, ở quân Tần rút đi sau, lại lặng yên không hề có một tiếng động lại đi.

Ở quân Tần đại trận chính diện, có lẽ Sở đô tường vậy, còn có quân Tần chính mình ném mạnh đá tảng. Những thứ đồ này muốn đòi không phải là như vậy dễ dàng. Quân Tần đón lấy một bên dò hỏi đánh vào lúc tình huống, một bên phái hai con chui từ dưới đất lên ba lang thanh trừ tấn công trên đường

cản trở. Lần này, vì phòng ngừa Tinh Vũ lần thứ hai phá hủy chui từ dưới đất lên ba lang, còn phải mấy ngàn người bắn nỏ tuyền đến chúng nó sau lưng trăm mét nơi hộ vệ.

Đồng dạng bởi vì những người chưởng ngại vật ngăn cản, Tinh Vũ không cách nào từ giữa bên trong phái kỵ binh xung phong. Ở Vương Tiễn nghĩ đến, Tinh Vũ chính là mạnh hơn, cũng hẳn là sẽ không ngại đẩy những người người bắn nỏ, phá hoại chui từ dưới đất lên ba lang chứ? Từ lần trước Tinh Vũ biểu hiện đến xem, công kích chui từ dưới đất lên ba lang lúc là vô cùng cần độ chính xác. Những này đều có thể bị tay cung môn liên tục không ngừng xạ kích phá hỏng.

Chui từ dưới đất lên ba lang thẳng tắp địa đánh tới nguyên bản hẳn là tường thành chính diện. Không gì không xuyên thủng rằng kiếm cắt chém đá vụn, để lộ ra một cái đủ lớn quân thuận lợi xung phong con đường. Vừa bắt đầu xác thực vô cùng thuận lợi, đóm lửa tung toé bên trong, chúng nó chậm chậm địa tự dung nhập vào đồng đá vụn bên trong. Nhưng mà, trong đó một chiếc chui từ dưới đất lên ba lang ở sắp sửa hoàn toàn lộ khai thông đạo, nhảy vào đến Sở đồ bên trong lúc lại đột nhiên đình chỉ rằng kiếm chuyển động.

Không, nó còn đang không ngừng mà lay động, bên trong cơ quan vận hành tạo thành nổ vang cũng có thể nghe được. Nó không có dừng lại, nhưng nó đi tới không được, rằng kiếm cũng chuyển động không được.

Khác một chiếc chui từ dưới đất lên ba lang đã xuyên thông con đường. Nó ở những người chưởng ngại vật sau đi vòng cái vòng, biến hình thành con tê tê hình thái, hướng về bộ kia rằng kiếm bắt động chui từ dưới đất lên ba lang phóng đi. . . Hiển nhiên nó là nhìn thấy bên này phát sinh cái gì, thử ra miệng đầy sắc bén hàm răng làm đáng liền muốn gặm nuốt.

Sự tình chỉ trong nháy mắt phát sinh, bộ kia rằng kiếm bắt động chui từ dưới đất lên ba lang càng đột nhiên bị nhấc lên, đập về phía sau lưng cái kia con tê tê cụ thể. Nó rằng kiếm được vận cân sức mạnh rút vào, lún vào cái kia con tê tê sau lưng. Đồng thời con tê tê sau lưng rằng kiếm cũng ở tác dụng ngược lại lực bên dưới, đâm vào đến bộ này chui từ dưới đất lên ba lang vòng diện bên trong.

Làm ra này một tráng cử người chậm rãi từ dưới đất đứng lên. Một đôi chi thuộc về cường giả con mắt, xuyên thấu qua đạo kia cũng không rộng rãi khe hở, thật sâu ẩn vào đến tất cả mọi người trong mắt. Khóe miệng của hắn nhếch lên xem thường độ cong, xoay người hướng mặt bên đi đến.

Tần quốc người bắn nỏ môn rốt cục phản ứng lại, lập tức kéo đã sớm tốt nhất huyền nô cơ, che trời mây đen giống như cung tên cùng phát. Người kia không có một chút nào muốn tránh né ý tứ, ở trước mặt của hắn nhưng có mười mấy mặt tấm khiên gió thổi không lọt địa vì hắn ngăn cản được hết thấy mũi tên. Chờ những này tấm khiên triệt mở sau, hắn người đã không gặp.

Đạo Chích 'Cố sự' nói tới chỗ này, hắn miệng khô lưỡi khô địa uống một hớp trà. Ở hắn muốn lại mở miệng trước, Tuyết Nữ đột nhiên đánh gãy hắn.

"Người nói hắn hiện tại 'Rất khỏe mạnh', đúng không?" Nàng hỏi, trên nét mặt có chút phẫn nộ, "Người nói dối!" Nàng cầm lấy cái kia bằng sắt hình chữ nhật hộp, đem đập nện ở trên mặt bàn. Cái kia tầng tầng âm thanh dọa Tinh Nhi cùng cao nguyệt nhảy một cái, hai người không hiểu nhìn về phía nàng. Tuyết Nữ nhưng như là không có chú ý tới giống như vậy, một giọt nước mắt không tiếng động mà trượt ra viên mắt cũng không có sát, chỉ là ghen ngào địa chất vấn: "Hắn tay. . . Hiện tại căn bản là điều khắc không được, có đúng hay không?"

Cái kia điều khắc ra vẻ mặt, không phải Tinh Vũ, là làm không được loại kia giống y như thật. Là hắn tự mình điều khắc, nhưng nhất định không phải hiện tại điều khắc.

Đạo Chích tay liên tục chỉ vào Tuyết Nữ, "Thông minh, thật không hổ là Tuyết Nữ cô nương. . . Đáng tiếc đoán lầm!" Thấy Tuyết Nữ vẻ mặt ở ngăn ra sau khi, có chuyển hướng càng phẫn nộ xu thế, hắn cũng không dám thừa nước đục thả câu, vội vã giải thích: "Hắn tay có thể không hề có một chút nào bị thương, xin mời hãy nghe ta nói hết."

CONVERTER: Assassin^{God}

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Sở đồ cuộc chiến kết thúc

Trên thực tế, Đạo Chích cùng Đại Thiết Chuy mới nhìn tới đây lúc, cũng cho rằng Tinh Vũ tay tất nhiên là bị trọng thương.

Cái kia chui từ dưới đất lên ba lang cắt chém đá tảng, ma sát sản sinh nhiệt độ cao cỡ nào chói lọi. Lấy thân thể phàm thai trực tiếp tiếp xúc, chính là bị nhen lửa đốt thành than cốc, hai người cũng là tin tưởng. Nhưng là không trực tiếp tiếp xúc, lại khó có thể bảo đảm tóm đến vững chắc. Chính như Đại Thiết Chuy ở trước đây giờ lên cái đĩa sôi dầu đinh đồng lúc giống như vậy, để bảo đảm hai tay không trào thoát, hẳn cũng là trực tiếp dùng tay tiếp xúc đinh đồng.

Tin tưởng, nhìn thấy Tinh Vũ làm quân Tần, ở chấn động cho hẳn sức mạnh to lớn, ý chí cứng cỏi lực sau khi, cũng sẽ có không ít người chú ý tới điểm này.

Sau đó, quân Tần hiển nhiên là muốn muốn nhân cơ hội đoạt được này Sở đồ. Từ cái kia hai đạo mở ra đến trong đường nối, còn có cái khác chướng ngại vật trên không ngừng đánh vào Sở đồ. Như trước bình thường bạo phát chiến đấu kịch liệt sau, lại nhiều lần bị đánh đi ra. Tinh Vũ dĩ nhiên ngoài dự liệu của mọi người, mấy lần xuất hiện ở trên chiến trường. Hắn cầm trong tay Hắc kiếm, làm gương cho binh sĩ địa chiến đấu ở tuyến đầu, trước sau chém giết mấy trăm quân Tần.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hắn tay nếu như bị thương, dùng cái gì còn có thể như vậy chiến đấu? Nếu như không có bị thương, như vậy hẳn lại là làm sao tiếp xúc cái kia nhiệt độ cao chui từ dưới đất lên ba lang? Hai cái không có đáp án nghi vấn nghi hoặc tất cả mọi người, bọn họ nhưng đều biết một chuyện, vậy thì là lực chiến đấu của hắn không hư hại chút nào. Duy nhất để rất nhiều người đều cảm thấy đáng tiếc, khoảng chừng là không có thấy tận mắt đến hắn đem chui từ dưới đất lên ba lang giờ lên đến trong nháy mắt đó.

Trời tối sau, Đạo Chích thực sự là không nhận được hiếu kỳ, đi một chuyến trong thành. Nói tới cái này liền để hẳn trong lòng phiền muộn đến cực điểm, rõ ràng lần này là cẩn thận như vậy, vẫn bị Tinh Vũ phát hiện ra. Càng là ở cái kia sau khi, bị ép đáp ứng miễn phí vì hắn đưa cái kia hộp sắt cho Tinh Nhi cùng Tuyệt Nữ.

"Hắn đúng là trước mặt ta điều khác cái kia hai cái roi sức." Đạo Chích đều sắp muốn thề xin thề, "Ta nhìn nhiều lần hắn tay, vẫn là trắng nõn nà, cùng cô gái tay gần như bình thường mềm mại. Chỉ tiếc ta dò hỏi, hẳn chính là không nói cho vào lúc này đến cùng là làm sao bảo vệ."

'Đương nhiên sẽ không nói cho người, người lại không phải thiếu chủ ai.' Tinh Nhi ở đáy lòng bĩu môi, suy nghĩ một chút sau, lời Tuyệt Nữ ở bên tai nàng nhẹ giọng nói đến: "Ta nhớ rằng thiếu chủ sử dụng Hắc kiếm lâu ngày, nhưng chưa từng có bị mài ra quá vết chai. Thiếu chủ cũng nhiều lần đã nói, chính mình thề chế rất đặc thù."

Tinh Vũ thể chất đương nhiên đặc thù. Như thế nào đi nữa nói, hẳn thân thể lúc trước cũng chịu đến quá hệ thống cường hóa cùng gột rửa. Cái nhóm này trợ hắn xóa một chút thân thể tạp chất, không chỉ để hắn trở nên càng thêm đẹp trai, còn làm cho hắn thân thể cường độ gia tăng rồi rất nhiều. Người bình thường không chịu được nhiệt độ cao, áp lực nặng nề, cường kích, hẳn thân thể đều có thể chịu đựng được.

Có thể còn chưa quá tin tưởng Đạo Chích, Tinh Nhi nói tới không thể nghi ngờ để Tuyệt Nữ trong lòng lo lắng giảm bớt không ít. Không nhận được lại sờ sờ khối này roi sức, Tuyệt Nữ lau lau rồi một hồi khoe mắt, tâm tình dần dần mà ổn định lại.

Đạo Chích thở phào nhẹ nhõm, hẳn vẫn đúng là sợ Tuyệt Nữ đối với hắn gọi đánh gọi giết.

Lúc này, đáng yêu nữ hài cao nguyệt vì là Đạo Chích pha trà, "Đạo Chích thủ lĩnh, cái kia sau đó thì sao? Người đều còn chưa nói quân Tần là lúc nào định chỉ công kích?"

"Sau đó?" Đạo Chích lặp lại cái từ này, trong lòng phát khổ đồng thời, quả thấy Tuyệt Nữ cùng Tinh Nhi sự chú ý lại bị hấp dẫn lại đây. Hắn bưng lên cái kia chén trà, một hơi uống vào, tiếp tục nói: "Sau đó, quân Tần liền tiếp mấy ngày không ngừng công kích Sở đồ. Hơn nữa còn không ngừng từ một mặt, mặt khác ba mặt tường thành cũng đều bị đá tảng đánh hủy. . . Sau đó, các người nếu như đi Sở đồ, phỏng chừng đều sẽ không nhận ra."

Chui từ dưới đất lên ba lang ở lại nơi đó nói không chắc sẽ bị hoàn toàn phá hoại. Vương Tiễn ở phát động mấy lần công kích vẫn như cũ vô công sau khi, lúc này phái mấy vạn người lần thứ hai giết tới. Lần này, những người này không có thâm nhập đến Sở đồ bên trong, liền cô đơn canh giữ ở hai chiếc tổn hại không nghiêm trọng lắm chui từ dưới đất lên ba lang quanh thân. Chui từ dưới đất lên ba lang bị quân Tần nghĩ biện pháp chờ đi ra ngoài, mà quân Tần nhưng không có liên như vậy lui lại.

Cái này cũng là Vương Tiễn phái bọn họ chiếm lĩnh một khu vực dụng ý vị trí. Quân Tần trước công kích liên tục gặp khó, ở chỗ không biết Sở đồ nội địa hình, chịu đến đến từ mỗi cái nhà dân ẩn giấu Sở quân mai phục. Thế nhưng, quân Tần hoàn toàn có thể thông qua như vậy không ngừng chiếm lĩnh dùng hiệu quả thực địa, từng bước một mà hướng về Sở đồ bên trong đẩy mạnh, áp súc Sở quân có thể sống động không gian, có thể mai phục không gian, áp bức tính địa công kích Sở quân.

Sở đồ binh lực chỉ có năm vạn, quân Tần có 40 vạn. Ở công thành chiến trước, quân Tần đã từ bốn phía vây quanh này Sở đồ. Tuy không quá phù hợp bình thường công thành chiến bên trong chỉ vì ba mặt phương lược, này nhưng là bởi vì Sở đồ bên trong có Sở vương cùng với mạnh nhất sở tướng. Nếu là bọn họ chết rồi, Sở quốc tuy nhưng có Giang Nam nửa bên chưa mất, nghĩ đến cũng không đẩy lên được cái gì chống lại.

Ở chính diện chiến trường tạm thời bị phe mình nấy vạn bộ tốt thủ vệ trụ sau, cái khác ba mặt phân biệt sử dụng mấy bắn đá đánh đập Sở đồ tường thành. Sau đó, bốn phía đồng thời phát động công kích, 15 vạn bộ tốt giết vào Sở đồ. Đây chính là ngày đó kéo dài đến trời tối quân Tần một lần cuối cùng công kích. Rõ ràng ba canh giờ, tiếng la giết liền vẫn cứ không có ở Sở đồ bên trong đình chỉ quá một khắc.

"Ta lúc đó cùng Đại Thiết Chuy ở bên ngoài pha trên xem trận chiến, trạm đến chân đều mềm nhũn. Khó có thể tưởng tượng, lập tức kéo dài lâu như vậy chiến đấu, Sở quân là làm sao tiếp tục kiên trì." Đạo Chích thở dài nói.

"Sở quân cũng đều là chân hán tử!" Đại Thiết Chuy ngồi xếp bằng, nghe đến đó song chương vỗ một cái đầu gối phát sinh tầng tầng tiếng vang, "Ta thật muốn gia nhập bọn họ đồng thời cùng quân Tần tác chiến."

Có thể trong phòng ba nữ tử còn có Đạo Chích đều không có chú ý tới, Đại Thiết Chuy sử dụng một cái 'Cũng' tự. Ở mấy năm trước, hắn vẫn là Yên quốc binh sĩ lúc, từng cùng các huynh đệ của mình lấy hai ngàn đối với một vạn, liên tục phòng thủ hai ngày hai đêm. . . Cuối cùng, chỉ còn dư lại hắn một người may mắn sống tạm.

"Thiếu chủ hán, nhất định rất khó cực." Tinh Nhi nước mắt chảy xuống, "Cũng không biết chúng ta không ở, hắn có hay không ăn cơm thật ngon. Rõ ràng còn nhỏ như vậy, nhưng phải vẫn cùng quân Tần tác chiến."

Tuyết Nữ cũng đang tự đau lòng Tinh Vũ, thấy Tinh Nhi nước mắt, nàng vẫn nhẫn nhịn cũng không tiếng động mà rơi xuống. Hai thiếu nữ bên này thương tâm, cũng như là cảm hoá khác một tiểu nha đầu giống như vậy, nàng cũng theo khóc lên.

"Lẽ nào đây là ta sai?" Đạo Chích gãi đầu một cái, vội ho một tiếng, "Đại gia, mặt sau còn có đặc sắc phản kích đây, các người cũng không nghe sao?"

Câu nói này vẫn đúng là hữu hiệu, ba nữ tử nước mắt ngừng lại, Đại Thiết Chuy cũng thu hồi hạ tâm tình. Đạo Chích ở thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, cũng không khỏi trong lòng bất đắc dĩ tự giễu, 'Còn tưởng rằng là ta nói tốt, bọn họ được chuyện xưa của ta hấp dẫn, nhưng nguyên lai tất cả đều là cái kia cố sự bên trong nhân tình thái.'

Mất thấy bốn người đều đang đợi hắn, hắn vội vã mở miệng nói: "Sở quốc đô thành ở bốn phía tường thành sau cũng có ứng thành, sau đó là ngoại thành, tiếp theo mới là bên trong thành. Ngày thứ nhất công kích chiến đình chỉ sau, bốn phía quân Tần liền tạm thời đều lui vào đến ứng thành cùng ứng thành quanh thân đóng quân. Không nghĩ tới, đến sau nửa đêm, Sở đô bên trong dĩ nhiên gọi giết lại lên, vẫn là bốn phía đồng thời bắt đầu."

Ngoại trừ ứng trong thành quân Tần, phạm là tiến vào ngoại thành quân Tần, bị giết một nửa, nửa kia trốn về ứng thành. Ứng trong thành quân Tần tiến vào vào trong thành trợ giúp, lại bị Sở quân phục kích không ngừng. Đến cùng tham chiến Sở quân có bao nhiêu, chính là nghênh địch quân Tần cũng nói không rõ ràng. Trực giác đến chung quanh đều là Sở quân, khắp nơi đều có thể bốc lên Sở quân.

Này ở tương đương một quãng thời gian, làm cho quân Tần buổi tối không dám đóng quân ở Sở đô bên trong. Bất luận ban ngày đến cùng đẩy mạnh tới chỗ nào, đến ban đêm tất nhiên lui về ứng thành phòng thủ. Thẳng đến về sau Vương Tiễn mới tìm được nguyên nhân, Sở quân như vậy xuất quỷ nhập thần là sử dụng địa đạo. Hắn để đẩy mạnh các binh sĩ tìm tòi tỉ mỉ nhà dân, vẫn đúng là tìm tòi một chút vụn vặt là lâm thời khai quật ra, phòng chừng cũng là sử dụng tới một lần hai lần liền bị lại phá hỏng địa đạo.

"Lần này, Vương Tiễn tựa hồ cũng được nhắc nhở. Sở quân có thể đào, hắn này quân Tần tự nhiên cũng có thể đào." Đạo Chích nói rằng: "Ta cùng Đại Thiết Chuy đều đang nghĩ, lần này Sở quân muốn đánh tiếp nữa nhưng là gian nan."

Ba nữ vừa nghĩ, đứng đấy, quân Tần số lượng xa nhiều Sở quân, đào móc địa đạo năng lực tự nhiên càng mạnh hơn. Dáng dấp như vậy, quân Tần đánh lên cường độ liền ở Sở quân bên trên chứ?

Nhưng mà thật tình nhưng vừa vặn ngược lại. Lâm thời đào móc địa đạo cố nhiên có kỳ tập hiệu quả, nhưng hạn chế kỳ tập binh lực. Một mực mỗi lần quân Tần kỳ tập, tựa hồ cũng có thể bị Sở quân thấy rõ đến.

"Này thật sự rất tà môn!" Đạo Chích nhẹ giọng lại nói, "Thật giống như cái kia Sở đô đại địa đang bảo vệ Sở quân."

Tuyết Nữ phản ứng lại, trên mặt không chút biến sắc, trong lòng nhưng cười thầm, 'Rõ ràng là Tinh Vũ trời sinh năng lực cảm nhận ở phát huy tác dụng, quân Tần đây là đang tìm cái chết.' nàng biết điểm này, chỉ là không có Tinh Vũ cho phép, nàng có thể sẽ không nói cho bất luận người nào.

Toàn bộ Sở đô trải qua hai bên như vậy 'Địa đạo chiến', có thể nói đã thủng trăm ngàn lỗ. May nhờ Tinh Vũ ở quân Tần mở đến nơi này trước, liền sớm đem Sở đô cư dân thu xếp ở khoảng cách thành trấn khá xa mấy nơi hoang dã bên trong. Trợ giúp bọn họ mới xây quê hương, khai khẩn đất hoang, những chỗ này sau đó cũng đều đã phát triển thành thị trấn.

Đào móc địa đạo chiến lược không thể thực hiện được, Vương Tiễn toại đem ngừng lại.

Chiến quốc mấy trăm năm, Sở quốc từ hưng thịnh đến suy yếu, đô thành thiên động mấy lần. Tuy rằng tòa thành này không phải Sở quốc ban đầu đô thành, nhưng Sở quốc hùng cứ phía nam mấy trăm năm đại quốc, đô thành cỡ nào huy hoàng. Trước Vương Tiễn cảm thấy đem toàn phá hủy đáng tiếc, bây giờ suy nghĩ một chút cảm thấy có chút dư thừa. Sở quốc những quân nhân vì tác chiến cũng có thể không để ý Sở đô, hắn này Tần quốc người thao đến cái gì tâm.

Đại bộ đội tập kết, vẫn cứ lấy vững vàng đẩy mạnh phương pháp. Từ trên mặt đất bắt đầu, đem nhà dân từng toà từng toà địa hất đập, khiến toàn bộ Sở đô tàng không thể tàng.

Liền cũng là tại đây cái tác chiến thực đánh ra đêm đó, Vương Tiễn dự liệu được Tinh Vũ chắc chắn làm những gì. Bởi vậy, hắn đặc biệt ra lệnh, để đại đa số quân đội không nghỉ ngơi, để phòng bắt trắc phát sinh. Nhưng mà vẫn là khó lòng phòng bị, đồng thời đều là như vậy ngoài ý muốn ở ngoài.

Giờ khắc này, lấy Thọ Xuân vì là giới, phương Bắc các nơi đã nhét vào Tần quốc bản đồ, mà phía nam vượt qua sông mới có tảng lớn sở địa. Vương Tiễn tập trung sự chú ý ở đi về phía nam mỗi cái quân doanh, thậm chí tự mình quá khứ tọa trấn. Còn đem Mông Điền hoàng kim hòa kỵ binh dẫn tới,

bất cứ lúc nào chuẩn bị truy kích Sở quân.

Đêm đó chiến đấu quả nhiên bạo phát, nhưng là ở mặt phía bắc. Làm Mông Diễm suất lĩnh hoàng kim hỏa kỵ binh chạy đi trợ giúp lúc, nhận được báo cáo là, Sở quân tập kích sau đã tứ tán mà đi. Lại là buổi tối, các nơi bước chân hỗn loạn, cũng không cách nào phân rõ chạy trốn tới cái nào một bên Sở quân bên trong có Tinh Vũ cùng Sở vương. Còn tập kích phương pháp, chính là có đất dưới loại cỡ lớn vận binh đường nổi —— từ kết cấu cùng với mức độ kiên cố phán đoán, vẫn cứ mấy năm trước liền đào móc được rồi.

Sở đồ chiến đấu kết thúc. Tuy rằng không có bắt được hoặc giết Sở vương, cũng coi như là dành cho Sở quốc còn lại thế lực đã kích nặng nề. Đúng là Mông Diễm ở cái kia sau khi phiên muộn một quãng thời gian rất dài, bởi vì Tinh Vũ thật sự ở tại bọn hắn 40 vạn đại quân trùng vây dưới, ung dung dẫn theo Sở vương rời đi.

Hắn đánh cuộc thua, nhưng lại không biết chính mình đem bại bởi Tinh Vũ cái gì.

Nửa tháng sau, có nghe đồn nói Tinh Vũ đã đến Giang Nam.

"Chúng ta biết đến liền nhiều như vậy." Đạo Chích than lại tay, giải thích: "Dù sao cũng là đang thi hành nhiệm vụ sau khi, thuận tiện tìm hiểu tin tức. Còn về được phục mệnh, cũng không thể vẫn ở bên ngoài bông bênh."

Hắn xem xét nhìn ngoài cửa, rõ ràng đã mặt trời lên cao ba cây, vì sao bữa sáng vẫn không có thật? Nhưng là làm bữa sáng khác một vị nữ tử, không cần thận ở ngoài cửa đi rồi gặp thần. . .

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄃

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Tiểu Lê

"Ca ca, Tiểu Lê đau đau. "

Mắt nhìn về phía trước xuất hiện một tòa thành trì, trên quan đạo người cũng dày đặc lên. Liên ở người như vậy quần bên trong, một cái xem ra khoảng chừng cũng là bốn tuổi to nhỏ nam trang trang phục đưa bé ngừng lại, xoa hai chân đối với đứng ở 'Hắn' thiếu niên bên cạnh nói rằng.

"Lại là ôm một cái sao?" Cái kia thân cao khoảng chừng 145 cm choai choai thiếu niên khoe miệng co rút lại một hồi, cúi người xuống bắt đặc dĩ nhìn 'Hắn' .

"Không thể được sao?" Đứa bé một đôi đen lay láy mắt to phảng phất tụ tập chút lệ nhỏ, gọn nước mang theo gọn sóng là như vậy làm người triu mến. Bất kể là ai nhìn thấy sinh vật như vậy, đầu tiên ở trong lòng dâng lên chính là thương tiếc, không nhịn được muốn đem 'Hắn' ôm vào trong ngực cố gắng an ủi một hồi.

Thiếu niên kia phản ứng nhưng phải bình thân rất nhiều, bật cười nặn nặn 'Hắn' cái mũi nhỏ.

'Hắn' tựa hồ đối với phản ứng này sớm có dự liệu, đồng thời rất tinh tường, lập tức trùng thiếu niên hơi lên đài địa mở ra hai tay. Thiếu niên hai tay thuận thế xuyên qua 'Hắn' dưới nách, đem 'Hắn' ôm vào trong lòng. Có thể nhìn thấy 'Hắn' lập tức lộ ra hài lòng vẻ mặt, một đôi trẻ con phi trắng nõn nà cánh tay cuốn lại thiếu niên cổ.

Này một bộ hình ảnh dù là ai nhìn thấy, đều là thương yêu đệ đệ hảo ca ca. Những người đi đường quăng tới chút thiện ý nụ cười, từ bên cạnh bọn họ trải qua. Thiếu niên đem đứa bé ôm lấy sau khi, cũng tiếp tục theo dòng người hướng về cửa thành đi đến.

Cửa thành đứng áo đen hắc giáp lĩnh Tần. Người đi đường từ bên cạnh bọn họ trải qua lúc, đều duy trì yên tĩnh. Mà phàm là tráng niên hán tử, tất nhiên gặp trải qua lĩnh Tần kiểm tra. Chủ yếu là xem bọn họ trên tay vết chai, có phải là quanh năm nắm giáo binh lính. Nơi này từng là Sở quốc thổ địa, mà bọn họ đang tìm chính là Sở quốc binh lính.

Bây giờ khoảng cách Sở đô bị đánh hạ, lại qua một năm này, toàn bộ Giang Nam đều rơi vào rồi Tần quốc trong tay. Tần quốc kẻ địch lớn nhất Sở quốc đã diệt vong, Tần quốc nên an tâm đến rồi. Nhưng là thống binh đại tướng Vương Tiễn nhưng cho rằng quân Tần công kích Giang Nam sở địa thành trì lúc, có chút quá mức thuận lợi. Lại không nói ở Trường Giang lấy bắc khu vực Sở quốc đến cùng tử thương bao nhiêu quân đội, Giang Nam quân đội số lượng rõ ràng quá thiếu.

Hắn hoài nghi Sở quân ở lần lượt chiến đấu bên trong, dựa vào chết trận nhân số ẩn giấu rất nhiều quân đội. Đặc biệt là những binh sĩ kia còn đều là chút ở Sở quốc mặt phía bắc trên chiến trường, bách chiến quăng đời còn lại tinh binh. Đáng đáp như vậy, hắn có một cái lớn mật suy đoán. Vậy thì là, Sở quốc đối với Tần quốc chiến đấu cũng không phải ở bảo vệ quốc gia, mà vẹn vẹn là một loại luyện binh.

Ý nghĩ này từng để hắn mấy lần ở nửa đêm thức tỉnh, thật lâu khó có thể lại vào miên.

Hắn là chủ soái, đánh xong trọng liên muốn mang theo đại quân trở về Tần quốc phục mệnh. Một mặt, hắn đem ý nghĩ này của mình đăng báo cho Tần vương Doanh Chính; mặt khác, rồi đi đêm trước, hắn lưu lại một chút thư cho những người trấn thủ tướng lĩnh, để bọn họ âm thầm tìm tòi ẩn giấu đi Sở quân binh sĩ.

Bây giờ quá khứ mấy tháng, cách xa ở Tần quốc bốn quốc hán, cũng không có thu đến bất kỳ bắt được Sở quốc ẩn nấp binh sĩ báo lại. Điều này làm cho hắn càng ngày càng khẳng định ý nghĩ của chính mình, chỉ là tán đồng điểm này người nhưng càng ngày càng ít.

Tìm tòi người là tráng niên nam tử, tự nhiên cùng thiếu niên không quan hệ. Hắn ôm trong lồng ngực đứa bé, dễ dàng đi vào trong thành. Đây cũng không phải một toà rất lớn thành trì, cũng không có thiết trí ứng thành như vậy bảo vệ kết cấu. Qua cửa thành, liền có thể nhìn thấy rất nhiều trong thành kiến trúc, cùng với người đi trên đường phố. Thế nào cũng phải tới nói, chiến tranh sau khi đi qua, mọi người sinh hoạt đã khôi phục yên tĩnh.

Thiếu niên thoáng nhận ra phương hướng, hướng về có khách sạn, từ lâu chờ kiến trúc khu vực đi đến.

Ở những kiến trúc này vị trí đường phố lối vào nơi, tụ tập một đồng nhỏ người, cũng không biết ở nhìn cái gì. Thiếu niên vốn là đi tới, rồi lại ngừng lại. Bởi vì hắn nghe có người nói tới cái gì 'Nhỏ như vậy liền bị treo giải thưởng', 'Đó là chúng ta Sở quốc vương' loại hình.

Đi tới những đám người kia mặt bên, xuyên thấu qua bờ vai của bọn họ trong triều liếc mắt nhìn. Quả nhiên, đều là một ít treo giải thưởng bảng danh sách. Trên cao nhất một tấm tranh vẽ bị đặt tại ở chính giữa, mà ngoại trừ nó ở ngoài, không có cái khác tranh vẽ cùng với song song. Cái kia rõ ràng chính là ——

"A, là ca ca!" Tiểu Lê vỗ tay nhỏ vui cười hô.

Đoàn người tập thể sững sốt một chút, đều hướng sau nhìn lại, nhưng nơi nào còn có nửa bóng người.

Ở phụ cận một cái đường tắt lối vào, đã 10 tuổi nhiều Tinh Vũ thu hồi tầm mắt. . . Xem ra Tiểu Lê vừa lời nói nên chỉ là bị coi như là giọng nói ảo xử lý, cũng không có ai làm ra chạy đi báo quan loại hình sự tình.

"Ca ca, Tiểu Lê có phải là làm sai?" Nàng một đôi tiểu tay nắm lấy Tinh Vũ ngực vạt áo, động vật nhỏ giống như yếu yếu đến ánh mắt, âm thanh nho nhỏ hỏi.

Thấy thế, Tinh Vũ cũng không tốt trách cứ nàng, "Người chỉ là không biết đó là cái gì. Lần sau nhìn thấy, nhớ tới chớ có lên tiếng."

"Ừm." Tiểu Lê thở phào nhẹ nhõm địa trọng trọng gật đầu.

Tinh Vũ ôm nàng từ đường tắt một bên khác đi ra. Sau đó không lâu, hai người tiến vào một quán rượu. Muốn cái bên trong góc vị trí, điểm chút phở thông ăn sáng, ở đó trên no nê địa ăn một bữa. Tái xuất thành lúc, Tinh Vũ đã khiến một thót cũng không được tốt lắm ngựa ô. Lên đường ông sau, hắn ôm Tiểu Lê cười đi tới, một đường chậm rãi Mercedes hướng về một cái hướng khác, đồng thời từ đã rời xa quan đạo.

Trên đường Tiểu Lê ngủ một hồi, chờ nàng lại tỉnh lại lúc, Tinh Vũ đã mang theo nàng đứng ở một mảnh rộng rãi mặt nước bên cạnh. Từ Tinh Vũ trên đầu gối lên, Tiểu Lê dựa dẫm con mắt. Chân trời đang có thiêu vân, hấp dẫn sự chú ý của nàng. Mầu da cam ánh sáng cùng ánh lửa đồng thời, ẩn chiếu vào Tinh Vũ trên mặt, Tiểu Lê ngoẹo cổ nhìn một hồi lâu.

"Làm sao?" Chính đang thân bắt tay cánh tay gà nướng Tinh Vũ khẽ cười hỏi.

"Ca ca so với tấm kia vẽ lên đẹp đề." Tiểu Lê ngồi ở bên cạnh hắn, hai cái tay trườ chống lại trên đầu gối, tay nhỏ nâng quai hàm, "Tiểu Lê thích nhất xem mặt của ca ca." Nàng một đôi mắt dường như trên trời uốn cong Trăng non giống như, phác họa lên tiểu hạnh phúc nhỏ độ cong.

Tinh Vũ đưa tay sờ sờ nàng đầu, nhưng là một chữ cũng không có nói. Hắn hướng về mặt nước nhìn một chút, con mắt tựa hồ đã xuyên thấu toà này hồ, đến cái kia trên đảo nhớ nhưng người bên người.

Xoạt ——, gà nướng trên một giọt dầu rơi xuống, đem Tinh Vũ kéo tỉnh táo lại. Hắn đem nhánh cây kia thu lại rồi, trong tay móc ra một con chủy thủ. Nhẹ nhàng toàn hai lần, đem hai khối thịt non gọt xuống, lại cắm ở chủy thủ nhọn trên. Đưa cho Tiểu Lê, nói rằng:

"Ăn một ít đi, buổi tối ta dẫn ngươi đi một chỗ."

Sau đó, lại đem 'Hắn' giao cho Mặc gia, đưa vào đến cơ quan thành đi. Nếu như vậy, cho dù hắn không ở 'Hắn' bên người, cũng không cần lo lắng 'Hắn' sẽ bị Doanh Chính người tìm tới.

"Ca ca cũng sẽ đi không?"

Tiểu Lê làm như ý thức được cái gì. Không có đi đón Tinh Vũ đưa tới chủy thủ, mà là mắt ba ba nhìn hắn.

"Mau mau ăn một vài thứ, đừng đến nửa đường lại nói với ta ngươi đói bụng." Tinh Vũ khẽ nhủ mảy.

Nghe hắn âm thanh chuyển lạnh, Tiểu Lê thân thể nho nhỏ run rẩy một hồi. Như vậy hắn, ở này thời gian hơn một năm bên trong cũng không phải chưa từng xuất hiện. Nàng không biết mình đã làm sai điều gì, rõ ràng rất muốn tới gần hắn, rồi lại luôn dựa vào không gần. Lần này, nàng càng có loại cảm giác kỳ quái bay lên, tay nhỏ không nhìn được địa kéo hắn lại vạt áo. Đói bụng, nhưng hắn đưa tới đồ ăn, nàng nói cái gì cũng không muốn tiếp. . . Một con khác tay nhỏ giấu ở phía sau chính mình.

"Ngươi không nghe lời của ta sao?" Tinh Vũ âm điệu bất biến hỏi.

Tiểu Lê lắc lắc hạ thấp đầu. Nhấp mấy lần đôi môi thật mỏng, có chất lỏng từ hốc mắt trượt xuống, theo cảm của nàng nhỏ ở trên đùi. . . Con kia lời kéo hắn vạt áo tay không có buông ra, con kia cất giấu tay cũng không có cầm về.

Nàng cũng có nàng quật cường một mặt a!

Tinh Vũ thu hồi cái kia chủy thủ, đem mặt trên có chút nguội miếng thịt ăn đi. Hắn đem gà nướng đặt ở trên một tảng đá, đứng dậy. . . Tiểu Lê vội vã cũng đi theo. Dường như mang theo cái đuôi nhỏ giống như vậy, Tinh Vũ ở phụ cận tìm mấy tảng đá, lại thu thập một chút củi lửa. Đem những tảng đá kia bày ra khi tìm thấy một chiếc thuyền nhỏ thuyền trên mặt, thu thập củi lửa cũng chất thành đi tới, lại đem gà nướng cũng dẫn theo lại đây. . . Hắn có chút không thấy ngon miệng, muốn trực tiếp lái thuyền.

Tiểu Lê vẫn là không nói lời nào địa chờ ở bên cạnh hắn, cái kia cái tay nhỏ bé thật chặt nắm hắn vạt áo, chưa bao giờ từng lần sau. Theo Tinh Vũ qua lại tìm đồ vật, nàng cũng không nói đau chân, cũng tận lực không để cho mình ngã chổng vó.

Sắc trời dần dần càng ngày càng tối, đến cuối cùng cái gì đều không nhìn thấy. Mặt hồ bốn phía đều là nước, không có quang, Tiểu Lê có chút sợ sệt. Muốn muốn tới gần hắn, nhưng lại sợ hắn chán ghét nàng. Chỉ có cái kia trên tay còn lời kéo góc áo, có thể mang cho nàng một ít nho nhỏ cảm giác an toàn.

Hắn di chuyển, tay của nàng chưa, góc áo lập tức trượt ra tay của nàng. Tuyệt vọng bao phủ lên nàng, cũng không tiếp tục cố địa toàn bộ ôm lấy hắn một cái chân. Nàng khóc lên, oa oa địa khóc lên. Sau đó, nàng bị hắn ôm lên, đồng thời đi tới hòn đá kia bên cạnh. Hắn bắt được mang củi trên đồng lửa đi, đem thiêu đốt.

Ánh lửa xuất hiện, làm cho nàng lại nhìn thấy hắn, lại cảm thấy đến an toàn. Nàng ở trong ngực của hắn khóc thút thít, nhìn hắn đem cái kia gà nướng đun nóng, lại gọt đi một khối đặt ở nàng bên mép. Mùi vị thơm quá, bụng nhỏ cũng gọi là lên. . . Nàng mím môi lắc lắc đầu.

"Thằng ngốc, ăn đi." Hắn nói.

Tiểu tử? Nàng không rõ, đó là đang nói nàng sao? Hai mắt dầm lệ địa nhìn thẳng hắn cùng nhau, cảm thấy, loại kia làm cho nàng cảm giác sợ hãi biến mất rồi. Nàng há miệng ra, rốt cục ăn hắn đưa tới đồ ăn, hai cái tay nhỏ bé vẫn là nắm vạt áo của hắn. Hắn cũng ăn, sau đó này nàng, nàng cảm thấy thơm quá.

Một hồi thuyền lại mở thời điểm, nàng lại đi tới bên cạnh hắn. Kéo hắn góc áo, tựa ở trên đùi của hắn ngồi xuống. Một đôi màu đen con mắt như đá quý chịu đựng ma ngù thử thách, cố gắng mở to. . .

CONVERTER: ๔AssassinGod彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Bến đò gặp lại

Thùng thùng, nhẹ nhàng tiếng gõ cửa, để ngủ say bên trong nòng mở ánh trắng dưới hai con mắt màu tím. Tạt ồ chỉ ồ trùng hơi kính ngạc, trong phòng vẫn là màu đen, điều này nói rõ đêm còn chưa qua.

"Là ai?" Nàng ngồi dậy, nhẹ nhàng nhún xuống mi tâm, hi vọng như vậy có thể càng nhanh hơn địa xưa tan buồn ngủ.

"Dung tỷ tỷ, là ta." Tinh Nhi âm thanh truyền vào, "Xin lỗi, quấy rối người đừng tức."

"Tinh Nhi, muộn như vậy vẫn chưa ngủ sao?" Bị gọi là Dung tỷ tỷ nàng, tiếng nói mang theo mát lạnh, trên mặt đề phòng nhưng thiếu rất nhiều. Có thể cảm giác được, hiện tại hẳn là sau nửa đêm. Tuy rằng mùa không tới mùa đông, hồ này tâm đảo nhỏ hừng đông vẫn có như vậy một ít lương. Vai da dễ nắn cảm địa nổi lên chút nổi da gà, làm cho nàng phủ thêm chính mình ngắn tay áo khoác.

"Hừm, ta có chút ngủ không được." Tinh Nhi đầu tiên là trả lời nàng một câu, tiếp theo hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Dung tỷ tỷ, Mặc gia tối nay có phải người lại đây sao?"

Trong phòng truyền đến một tiếng khê ồ lên, còn có chút quần áo ma sát, cùng với bước chân vang động. Sau đó một tiếng cọt kẹt, cửa mở ra, 'Dung tỷ tỷ' một bên đem chính mình mái tóc dài màu đen buộc thành gọn gàng đuôi ngựa, một vừa không hiểu nói với Tinh Nhi:

"Ta không có nhận được thông báo, Tinh Nhi, người vì sao hỏi như thế?"

"Ta ở trên nóc nhà, nhìn thấy mặt hồ có một điểm sáng chính đang đến gần nơi này." Tinh Nhi chỉ một phương hướng, "Chính là bên kia, còn ở chỗ rất xa. Có điều, ta cảm thấy nó là hướng bên này tới được, bởi vì nó trở nên sáng sủa rất nhiều."

'Dung tỷ tỷ' bản năng tính địa theo Tinh Nhi ngón tay phương hướng nhìn sang. Ở đây, đương nhiên chỉ có thể nhìn thấy chính mình sân. Nàng nhúu mày lại thoáng suy tư, nói rằng:

"Chung quanh đây hoàn cảnh có chút đặc thù, người bình thường không có Mặc gia đệ tử chỉ dẫn căn bản không tìm được nơi này. . . Ta hay là đi nhìn được rồi. Mặc kệ như thế nào, Tinh Nhi người đi gọi tinh Tuyết Nữ cùng Nguyệt Nhi, chúng ta bao nhiêu muốn làm một ít chuẩn bị."

"Ừm."

Tinh Nhi gật gật đầu, hướng đi bên cạnh nhà gỗ. Không nghĩ tới môn trước một bước mở ra, trên người mặc màu tím lam trừu quần Tuyết Nữ đi ra, trong tay cầm một cái xanh biếc trường tiêu. Trên người nàng những người linh lung màu bạc rơi sức, còn có đội ở trên đầu thủy tinh đồ trang sức đều không có gõ xuống quá dấu vết, hiển nhiên vừa cũng chưa ngủ yên.

Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ nhìn nhau nở nụ cười, lại từng người gật gật đầu. Tinh Nhi hướng đi khác một chỗ gian phòng, mà Tuyết Nữ đi tới 'Dung tỷ tỷ' bên cạnh.

"Dung tỷ tỷ, ta đi cùng với người đi." Nàng mỉm cười nói.

"Ừm." 'Dung tỷ tỷ' đem cửa phòng của chính mình đóng lại, cùng nàng cùng đi ra khỏi sân, đồng thời chuyển hướng Tinh Nhi lúc trước chỉ phương hướng. Sau đó không lâu đi tới bên bờ các nàng, quả nhiên liền nhìn thấy một cái cang hơi lớn điểm sáng. . . Từ trong sương mù dày đặc truyền tới, còn có chút chấp chôn cảm.

"Là hỏa, không phải đèn lồng." Tuyết Nữ ngạc nhiên, "Ai sẽ đang bình thường trên thuyền nhỏ điểm một đồng lửa?" Loại kia ngọn lửa to nhỏ cùng với gần kề mặt nước vị trí đến xem, nàng phán đoán ứng không phải cây đuốc cùng thuyền lớn.

'Dung tỷ tỷ' khẽ lắc đầu một cái, "Xem ra xác thực là hướng về nơi này đến, hơn nữa tuyệt đối không phải Mặc gia đệ tử."

Tuyết Nữ nhìn về phía nàng, hiếu kỳ hỏi: "Nếu như thế, Dung tỷ tỷ, người cảm thấy sẽ là kẻ địch sao?"

Phổ thông người tới nơi này, chỉ có hai loại, một loại là Mặc gia đệ tử, còn có một loại nhưng là cần y người. Mặc gia đệ tử tự không cần phải nói, mà cần y người thông thường cũng là đi qua Mặc gia đệ tử dẫn dắt mới có thể tìm tới nơi này.

"Đối phương vừa thừa phải là thuyền nhỏ, làm đến người liền không nhiều; vừa không có ta Mặc gia đệ tử dẫn dắt, vẫn có thể chuẩn xác tìm tới nơi này. Như vậy, không phải học thức uyên bác có thể người, chính là cùng ta Mặc gia có chút ngọn nguồn." 'Dung tỷ tỷ' suy nghĩ một chút sau, "Ta cảm thấy là kẻ địch độ khả thi khá là nhỏ."

Tuyết Nữ tán đồng rồi phân tích của nàng, gật gật đầu. Hai người hơi đợi một hồi, phía sau truyền đến tiếng bước chân, Tinh Nhi nắm chính vuốt mắt Nguyệt Nhi đi tới. Tinh Nhi trong tay cầm một cái thích hợp nữ giới sử dụng tế kiếm. Nghe được Tuyết Nữ đem Dung tỷ tỷ lời nói nói ra sau, nàng có

chút thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, liền cũng tại lúc này, bốn nữ phát hiện rõ ràng khoảng cách ứng ở từ từ rút ngắn, cái kia hỏa nhưng càng ngày càng nhỏ. Càng là ở các nàng nhìn kỹ, đột nhiên tắt. Bốn nữ hai mặt nhìn nhau, đối với kẻ địch kia độ khả thi tăng cao mấy cái đẳng cấp. 'Dung tỷ tỷ' càng là trực tiếp quay về mặt nước, sử dụng chút nội lực dò hỏi:

"Xin hỏi đối diện trên thuyền là cái nào một đường bằng hữu? Nhưng là đến ta Mặc gia làm khách?"

Ở khoảng cách đảo nhỏ cách đó không xa trên mặt nước xác thực có một chiếc thuyền nhỏ. Khoảng chừng mấy tức trước, Tiểu Lê mắt ba ba nhìn cái kia hỏa càng ngày càng nhỏ, cuối cùng bởi vì sai dùng hết mà tắt. Chu vi tất cả đều là sương mù, liền ngay cả mặt nước tựa hồ cũng không thấy rõ. Nàng vừa sợ địa ôm lấy Tinh Vũ chân, mà người sau chính sử dùng tương chèo thuyền tới gần đảo nhỏ.

Nghe được trên mặt nước truyền đến thanh âm cô gái, Tinh Vũ ngừng dưới động tác trên tay, sờ sờ Tiểu Lê đầu nhỏ, đọc từng chữ rõ ràng cao giọng hỏi đáp:

"Hạng thị Long Tinh Vũ, không biết nhà ta Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ có hay không ở quý nơi sống nhờ?"

Âm thanh làm như trầm thấp bình tĩnh, nhưng rung động hơi nước bất an nhiễu loạn. Nghe vào bốn nữ trong tai, tựa như hấn nói chuyện ngay ở phụ cận. Đoan Mộc Dung trong lòng kinh ngạc mà liếc nhìn như bị sét đánh giống như đại ra trụ Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ, suy nghĩ nói:

'Người này nội lực thâm hậu như thế, e sợ đã xu cao thủ nhất lưu hoàn cảnh.'

Này nhưng là nàng hiểu lầm. Tinh Vũ nội lực nếu là chính hấn đánh giá, cũng chỉ mới vừa tiến vào nhị lưu trình độ. Chỉ là, hấn trải qua đa dạng, kiến thức uyên bác, vận dụng tới tự có chỗ độc đáo.

Đoan Mộc Dung thấy Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi một lát không có mở miệng, có chút nghi hoặc cho các nàng phản ứng. . . Rõ ràng trong ngày thường sáng nhớ chiều mong, chính là sớm một giây cũng được, đều chờ mong có thể nhìn thấy hấn. Lúc trước cũng là, tại đây dạng màn đêm thăm thẳm thời khắc đều không có ngủ, không phải đang suy nghĩ hấn lại sẽ là cái gì? Nhưng hôm nay hấn đến tìm các nàng, các nàng rồi lại như vậy không biết làm sao.

Nàng khẽ lắc đầu một cái, bỏ xuống phần này nan giải tâm tư, mở miệng đáp lại Tinh Vũ nói:

"Hóa ra là Hạng thị thiếu chủ, chẳng trách có thể tìm tới nơi này. Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ muội muội xác thực ở chỗ này của ta ở lại, không chê, cũng mời tới đến ngồi một chút đi."

Nàng đây là cho rằng, Tinh Vũ tới đón Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ.

'Là Đoan Mộc Dung?' một bên khác Tinh Vũ cũng khẳng định thân phận của nàng, nói rằng: "Đa tạ!"

Hấn trượt thuyền mái chèo, thuyền nhỏ phá tan sương mù tiếp tục hướng về hòn đảo lá tới. Sau đó không lâu, nhãn lực của hấn được, liền trước tiên nhìn thấy Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ. Các nàng một cái trên mặt kích động, một cái gần như chỉ ở trong mắt nổi lên khó có thể bình tĩnh gọn sóng. Theo hấn tới gần, các nàng cũng nhìn thấy hấn, cùng nhau địa hướng về hấn vẫy tay cánh tay. Nếu không có là phía trước có nước, các nàng chuẩn gấp ngay lập tức chạy tới ôm ấp hấn.

Thuyền nhỏ gần kề bên bờ, lại dọc theo hòn đảo đi tới sân chính diện bên bờ nơi dừng lại thuyền, nhắc theo Tiểu Lê nhảy lên bờ. Đưa nàng thả xuống địa, nàng lập tức lại kéo áo của hấn vạt áo, đồng thời súc ở sau người hấn lên lên nhìn tới gần đến Tinh Vũ bốn, năm bước xa Tuyết Nữ, Tinh Nhi. . . Hai nữ vừa vẫn theo thuyền nhỏ đến nơi này.

"Ít, thiếu chủ, Tinh Nhi không phải nằm mơ chứ?"

Tinh Nhi âm thanh mang theo nghẹn ngào, trước tiên tiếp cận Tinh Vũ, môi run rẩy bên trong, đưa tay sờ về phía gò má của hấn. Tinh Vũ bắt được nàng có chút lạnh lẽo tay, đem kẻ sát ở chính mình ấm áp trên gương mặt, cười cợt.

"Làm sao sẽ là mộng?" Hấn nói rằng, "Muốn ôm một cái sao?"

Tinh Nhi không hề trả lời, hoặc là nói nàng dùng hành động làm trả lời. Thật chặt ôm lấy hấn, đem nước mắt của chính mình nhỏ ở trên người hấn. Chóp mũi bay vào mũi vị là của hấn, sẽ không sai, Tinh Nhi nhưng là nghe cái này mùi vị, nhìn hấn ngay qua ngày địa lớn lên. . . Ồ? Tinh Nhi rồi đi Tinh Vũ một ít, tỉ mỉ mà đánh giá hấn, nguyên lai hấn đã cao lớn lên nhiều như vậy, đều quá bờ vai của nàng. Rõ ràng tách ra thời điểm, còn chỉ tới ngực của nàng.

Cảm giác được chính mình bỏ qua một chút cái gì, lại vì hấn trưởng thành mà cao hứng. Tinh Nhi mím mím môi, rốt cục bắt đầu cười ngọt ngào. . . Lòng mi trên còn mang theo nhớ nhung nước mắt. Chỉ ít, hấn ăn mặc quần áo, vẫn là nàng lúc trước làm cho hấn. Nàng ở phía trên kia từng lưu lại nước mắt, nhớ tới rất rõ ràng.

Tinh Vũ có chút đau lòng địa sờ soạng sờ mặt nàng giáp, còn có Tuyết Nữ. . . Người sau tâm tư càng thêm thành thực một ít, vì lẽ đó đều là gặp khiếm nhượng với Tinh Nhi. Ở Tinh Nhi buông ra Tinh Vũ sau, mới sẽ đến đến bên cạnh hấn, cứ việc nàng cũng vô cùng muốn ngay lập tức ôm ấp hấn.

Có thể thấy các nàng đều gầy, cũng tiêu tụy. Đều là dặn hấn phải chăm sóc thật tốt chính mình, các nàng chính mình rồi lại như vậy. Hấn không cách nào vì vậy mà trách cứ các nàng.

"Ta đến thực tiễn ước định." Tinh Vũ một người nắm các nàng một cái tay, "Nhìn thấy các người thật tốt, ta muốn ăn Tinh Nhi làm món ăn, muốn nghe Tuyết Nhi thổi tiêu, nháy đến vũ. . . Ta nhớ các người."

Tiểu Lê ngược đầu, nhìn hấn cùng mặt khác hai tên nữ tử tay cầm tay, cũng không khỏi cái loi kéo hấn góc áo vì là ôm chân của hấn. Đây một phen cử động không thể nghi ngờ để Tinh Vũ sự chú ý đặt ở trên người nàng, cũng làm cho Tinh Nhi, Tuyết Nữ nhìn về phía nàng. Tiểu Lê đem đầu mặt hoàn toàn dựa vào lưng Tinh Vũ, nhưng kháng nghị địa vạch ra nói:

"Ca ca là Tiểu Lê."

"Thiếu chủ, đứa bé này là. . . ?" Tinh Nhi kỳ thực đã sớm chú ý tới nàng, chỉ là lúc trước không có quan tâm. Đúng là Tuyết Nữ nghe được Tiểu Lê, chú ý trên người nàng trang phục, còn có Tinh Vũ vẻ mặt, lộ ra chút nín cười cổ quái biểu tình. Tuyết Nữ cảm thấy, chính mình có thể biết rồi một ít Tinh Vũ vẫn không có chú ý tới sự tình.

Tinh Vũ có chút thô lỗ nhắc theo Tiểu Lê sau cổ áo, không để ý nàng giãy dụa vặn vẹo, đưa nàng nhắc tới hai nữ trước mặt.

"Đây là Sở vương."

Có thể nhìn thấy hai nữ trên mặt vẻ mặt trong nháy mắt này trở nên cỡ nào đặc sắc, Tinh Vũ đối với như vậy hiệu quả hết sức hài lòng. Hay là, hấn lúc trước lựa chọn Sở vương thời điểm, cũng có như vậy một tia trò đùa dai thành phần ở bên trong.

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Thư hùng, y tiên

"Sở ... Đại vương?"

Tinh Nhi kinh ngạc thốt lên một tiếng, vội vã che lại cái miệng nhỏ. Mắt thấy cái kia bởi vì bị Tinh Vũ nhắc theo quan hệ, huyền trên không trung miết miệng nhỏ, cúi thấp đầu hài tử. Nghĩ thâm bộ dáng này, chính mình có muốn hay không quý xuống hành lễ đây?

Tuyết Nữ nhưng là ở đem Tiểu Lê gương mặt liếc nhìn cẩn thận sau, càng thêm khẳng định ý nghĩ trong lòng. Nàng xuất thân vũ cơ, đối với nữ tử thân thể mỹ từng có một ít nghiên cứu. Như thế nào để cho mình biểu hiện càng thêm tao nhã, hầu như đã thâm thấu linh hồn của nàng, trở thành một loại bản năng. Tiểu Lê từ nhỏ sinh sống ở trong cung, các dạng quy củ đa dạng, tự cũng được quá một ít huấn luyện, nuôi thành một chút quen thuộc. Điểm này, Tuyết Nữ lúc trước liền cũng một chút nhìn ra.

Giờ khắc này, thấy Tiểu Lê oan ức gần khóc lên, nàng không thể sát địa lắc lắc đầu. Một cô gái không nên bị đáng đáp như vậy đối xử, dù cho nàng vẫn như thế nhỏ.

Tuyết Nữ trong lòng nghĩ như vậy, đưa tay từ dưới hướng lên trên giá trụ Tiểu Lê song dịch.

"Đem đứa bé này giao cho ta đi." Nàng nói, lờm hấn một cái.

Tinh Vũ ngăn ra, Tiểu Lê liền bị Tuyết Nữ nâng lên, thả ở trên mặt đất. Nàng cũng ngồi xổm người xuống, làm như hải lòng mỉm cười nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Lê tóc, an ủi nàng.

Hấn không rõ, làm sao luôn luôn đối với người ngoài lạnh như băng Tuyết Nữ, sẽ như vậy chăm sóc cái này con vật nhỏ. Trái lại là Tinh Nhi, chỉ ở một bên đứng, cũng không có tiến lên hỗ trợ ý tứ ... Hấn một mới đầu còn lo lắng, Tinh Nhi có thể hay không đối với tên tiểu tử này biểu hiện ra mẫu tính tới,

dù sao nàng trước đã từng có chăm sóc hần lớn lên trải qua.

Hai nữ biểu hiện, có thể nói hoàn toàn địa phân lại đây.

"Ngươi ... Ngươi ..."

Tinh Vũ trước một cái ngươi là đối với Tuyết Nữ, sau đó một cái nhưng là đối với Tinh Nhi. Hần không biết mình nên làm sao hỏi, lẽ nào nói thẳng "Làm sao ngươi sẽ như vậy yêu thích đứa bé này, làm sao ngươi lại không thích sao?" đặc biệt là đối với Tuyết Nữ về mặt, trong lòng hần ít nhiều có chút không thoải mái.

Hần là không biết, Tuyết Nữ cảm thấy Tiểu Lê là cái phi thường thích hợp luyện tập vũ đạo nữ hài, tương lai có thể có thể trở thành nàng người thừa kế; mà Tinh Nhi ... Chính là từng trải làm khó nước, nàng ở nuôi nấng Tinh Vũ sau khi lớn lên, ngoại trừ tương lai hai người hài tử, là không dự định lại nuôi nấng mặt khác hài tử.

'Dĩ nhiên ghen!' Tuyết Nữ kinh ngạc chú ý tới Tinh Vũ về mặt biến hóa, vội vã giải thích: "Bỏn, là cô gái!" Nàng có chút dở khóc dở cười, vì lẽ đó câu nói này không thể nghi ngờ lại dẫn theo chút giận ý.

Tinh Vũ lại như là nghe không hiểu nàng đang nói cái gì giống như vậy, lại suy nghĩ một chút, mới ánh mắt có chút quái lạ mà liếc nhìn Tiểu Lê. Đúng là Tinh Nhi thái độ trở nên nhiệt tình mấy phần, cũng tới đến Tiểu Lê bên người. Tiểu Lê thì lại bởi vì đối với nàng cùng Tuyết Nữ chưa quen thuộc, lại chạy về Tinh Vũ sau lưng, ôm lấy bắp đùi của hần.

Lần này, Tinh Vũ cảm giác liền không giống.

Hần sờ sờ Tiểu Lê đầu, cúi người đưa nàng ôm lên. Tiểu Lê ngây người, đây là hần tự bên hồ sau, lần thứ nhất như thế đối với nàng thân mật. Nàng không biết hần thái độ dùng cái gì lại phát sinh ra biến hóa, nhưng nàng cảm thấy rất an tâm. Hơn nữa, cùng trước đây không giống, nàng hiện tại cùng hần không có khoảng cách. Từ trên người hần truyền đến ấm áp bên trong, còn có nồng đậm thương ý.

Tiểu Lê rất yêu thích hần dáng đáp như vậy đối xử chính mình. Nàng ôm cổ của hần, liền giống như là muốn cáo biệt cái kia trước oan ức giống như vậy, oa oa địa khóc lên. Sau đó, kiên trì cả đêm con buồn ngủ tập kích nàng, làm cho nàng một bên mang theo giọt nước mắt, một bên vừa cười ngủ quá khư. Có thể, nàng đêm nay có thể làm cái càng tốt hơn một chút mộng.

Tinh Vũ xoa xoa phía sau lưng nàng. Dường dục rất nhiều con gái, như thế nào ôm làm cho các nàng thoải mái, hần đã sớm quen thuộc. Trợ giúp Tiểu Lê điều chỉnh một hồi tư thế, hần dự định ở nàng bị bên hồ khí lạnh ảnh hưởng trước, mang theo nàng tiến vào này y trang gian phòng. Chỉ là, hần vèn vèn vừa có bước ra chân xu thế, vốn nhờ vì là Tuyết Nữ cái kia tựa như cười mà không phải cười nhìn kỹ mà ngừng lại.

"Làm sao?" Hần nhắc lên cằm, tuy biết bị nàng nhìn thấu, nhưng nhưng cậy mạnh mà ngữ khí kiêu ngạo mà nói: "Ta đương nhiên biết nàng là cô gái, ta để cô gái làm Sở vương không thể được sao?"

"Vâng, ngài là Hạng thị thiếu chủ, đương nhiên làm cái gì cũng có thể." Tuyết Nữ khóe miệng nhếch lên một tia rõ ràng ý cười, híp lại mí mắt như tơ, có làm ra vẻ địa lấy nô tỳ tư thái đáp một tiếng.

Tinh Vũ lúng túng trừng nàng một chút. Ở nàng nghịch ngợm trừng hần nháy mắt lúc, từ nàng cùng Tinh Nhi trung gian xuyên qua ... Một cái tay nhưng nhân cơ hội trả thù giống như địa bắt được nàng một cái, treu đến nàng suýt chút nữa nhin không được thét lên kinh hãi. Một tấm tuyết giống như trắng nõn mặt, nhất thời thành hoa đào giống như phấn hồng.

Tuyết Nữ hàm răng cắn vào môi mỏng, tức giận đến thật muốn cắn hần một cái. Lén lút mà liếc nhìn Tinh Nhi, thấy nàng vẫn chưa nhìn bên này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Nàng cùng Tinh Vũ trong lúc đó tuy rằng không khỏi thân thể tiếp xúc, nhưng này chung quy phải ở trong phòng không người lúc mới có thể làm. Đang muốn có phải là với hần từ từ nói nói, miễn cho ngày khác sau càng ngày càng trắng trợn không kiêng dè, hần nhưng đặc ý nhìn lại. Không chút nghĩ ngợi địa, Tuyết Nữ hay dùng khẩu hình cho hần một câu 'Xu tiểu tặc'.

Tinh Nhi xác thực không có nhìn bên này. Nàng theo Tinh Vũ quay người sang đến, lại phát hiện Đoan Mộc Dung cùng cao nguyệt đã không thấy bóng dáng. Đúng là y bên trong trang có gian phòng sáng lên đèn, hiển nhiên hai người đã trở về y trang.

"Thiếu chủ, chủ nhân của nơi này Dung tỷ tỷ muốn là cho là chúng ta gặp nhau cần chút thời gian, nàng trước tiên dẫn theo Nguyệt Nhi trở lại." Tinh Nhi vì là Đoan Mộc Dung hành vi làm lời giải thích, "Ta mang ngươi vào đi thôi, Dung tỷ tỷ người rất tốt, ngươi chớ để ý."

'Ta đương nhiên biết nàng người rất tốt.' Tinh Vũ thâm nhủ trong lòng một câu, 'Vậy cũng phải đợi nàng thể hiện ra.'

Hần vừa nhưng là chính diện nhìn Đoan Mộc Dung lời muốn dựa vào tới được Nguyệt Nhi rồi đi. Lúc đó, hai người cách khoảng cách đối diện quá một chút, Tinh Vũ cảm thấy Đoan Mộc Dung đối với hần ấn tượng đầu tiên nên không thể nào tốt. Cái kia tựa hồ còn không phải là bởi vì ngày hôm nay hần cùng Tinh Nhi, Tuyết Nữ gặp mặt sau biểu hiện, mà là vừa bắt đầu thì có.

Lần này hần thì có chút bị hồ đồ rồi, nàng cái kia biểu hiện đến từ đâu?

Lại nói một phút trước, Tinh Vũ điều tương phá vụ mà hiện, Đoan Mộc Dung liền vẫn đang bí ẩn địa đánh giá hần. Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ đuổi tới thuyền nhỏ, theo hần đi tới bến đò phương hướng, Đoan Mộc Dung cùng Nguyệt Nhi cũng ở phía sau cách đó không xa đi theo. Nàng đem không bồng trên thuyền nhỏ bày ra cái kia mấy tảng đá, cùng với trên tảng đá tro tàn đều xem ở trong mắt, trong lòng tự nhiên sáng tỏ cái kia ánh lửa vì sao đột nhiên tắt.

Cùng Tinh Vũ phán đoán hơi có chút sai lệch, Đoan Mộc Dung đối với Tinh Vũ ấn tượng có hai cái phương diện. Một cái chính là hắn cảm giác được 'Không thể nào thật', một cái khác chính là hiếu kỳ, hơn nữa người sau còn muốn càng nhiều hơn một chút ... Đây chính là nàng cũng theo thuyền nhỏ đi rồi một hồi nguyên nhân chủ yếu.

Nàng đang quan sát Tinh Vũ ... Từ thân hình tới nói, Tinh Vũ không một chút nào tự nàng tưởng tượng như vậy Đại Thiết Chuyết lực sĩ mô dạng. Vừa không có cả người khó coi đồng thời để cô gái liên tưởng đến mùi mồ hôi bắp thịt, cũng không phải khôi ngô cao to vượt qua người bình thường. Từ hình dạng tới nói, hắn không một chút nào thô lỗ, trái lại tuấn tú nho nhã, khí chất bất phàm ... Như vậy toàn thể, làm cho nàng ở quên hẳn dĩ vãng huy hoàng nghe đồn lúc, hoàn toàn có thể chỉ đem hắn xem là một đứa bé đối xử.

Nghĩ tới đây lúc, nàng gấp liếc mắt nhìn cao nguyệt, người sau đang tò mò mà nhìn Tinh Vũ mà không cảm giác chút nào. Điều này làm cho nàng lại nhìn về phía Tinh Vũ lúc, ánh mắt gấp trở nên vô cùng phức tạp, có thể xác định trong đó có một tia không nổi bật tức giận mùi vị.

Sau khi, Tinh Vũ lên bờ, cùng Tuyết Nữ, Tinh Nhi hồ tởn nhớ nhưng, nàng thì lại bắt đầu từ một cái thân y góc độ một lần nữa đánh giá Tinh Vũ thân thể.

'Thân hình khoảng chừng : trái phải hoàn toàn đúng xứng ... Nghe nói là tay phải sử dụng trọng kiếm, vì sao không gấp cánh tay phải bắp thịt càng thêm bành lớn một chút?' Đoan Mộc Dung cảm thấy này có chút vi phạm nàng dĩ vãng kiến thức y học cùng võ học tri thức, 'Cũng không biết hắn là làm sao rèn luyện. Hơn nữa, đáng đáp như vậy thân thể, lại đến cùng là tại sao có thể có sức mạnh giờ lên cái kia nặng mấy ngàn cân cơ quan thứ? Trước tiên không nói sức mạnh có đủ hay không, chính là cái kia nặng mấy ngàn cân cũng đủ để đem người thân thể ép vỡ.'

Nếu như có thể cố gắng nghiền cứu một chút hắn thân thể, nói không chắc gặp đối với trị liệu cái khác rất nhiều bệnh tật đều có trợ giúp. Đáng tiếc, nàng thấy thuốc này không chịu trách nhiệm hạ độc. Hơn nữa đối phương lại không phải kẻ thù của nàng, làm ra công kích sự tình, thật đúng là vi phạm Mặc gia luôn luôn chuẩn tắc. Còn nói làm cho nàng đi xin nhờ Tinh Vũ, thỉnh cầu Tinh Vũ phối hợp nghiên cứu của nàng? Nàng âm thầm cắn răng, ở cái ý niệm này vừa lên trong nháy mắt liền đem chi tàn nhẫn mà bóp tắt.

"Dung tỷ tỷ, ta nghĩ đi đến gần một chút, có thể không?" Nguyệt Nhi lúc này đột nhiên lôi kéo, nhu nhu hỏi.

Đoan Mộc Dung về quá thân, hiển nhiên Nguyệt Nhi khát vọng về mặt, trong lòng nàng thờ dài.

'Công chúa, người không có thấy hắn như thế có thể chọc nữ giới thích không?'

Nếu nói là Tuyết Nữ nhìn ra Tiểu Lê thân con gái, là bởi vì nàng từ nhỏ chịu đến quá hình thể huấn luyện thâm căn cố đế. Như vậy, Đoan Mộc Dung nhìn ra, thì lại hoàn toàn là nàng thân y năng lực. Tinh Vũ bốn phía, một tên tỷ nữ ẩn tình đưa tình, một tên đã từng vang danh thiên hạ vũ cơ e thẹn mang mị, một cái cô bé đem coi như dựa ... Trọng yếu chính là, hắn vẫn như thế nhỏ.

'Nếu là tương lai người phụ công chúa, ta liền thân y không làm, cũng phải cho người dưới một hồi độc.' Đoan Mộc Dung thoáng cắn răng bạc, nhìn Tinh Vũ nghĩ như vậy nói. Chỉ là, nàng bên này mới vừa vừa lộ ra chút địch ý, liền lập tức bị Tinh Vũ cảm giác được. Hai người hai mắt nhìn nhau, chân thực để Đoan Mộc Dung chột dạ không ngớt. Không chút nghĩ ngợi địa, nàng liền vội bận bịu lôi Nguyệt Nhi đi vào y trang, cũng gọi Tinh Vũ không hiểu ra sao một hồi lâu.

Tinh Vũ ôm Tiểu Lê, theo Tinh Nhi, Tuyết Nữ hướng đi y trang, hồi tưởng lúc trước Đoan Mộc Dung biểu hiện. Cô gái này không thể nghi ngờ cũng là hắn đi tới thế giới này ban đầu, liền muốn có được. Bây giờ, nhưng là đừng hòng để hắn đánh trống lui quân.

'Chính phục, tựa hồ càng có lạc thú' khóe miệng của hắn mang theo tà ác địa vĩnh lên.

CONVERTER: ㄟAssassin^{God}ㄟ

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Y tiên dọa phạm trần

Thử hai lần, mỗi khi Tinh Vũ phải đem Tiểu Lê từ trên người ôm dưới, thả lên giường làm cho nàng cố gắng ngủ một giấc lúc, nàng thì sẽ tỉnh lại. Sau đó mất ba ba nhìn hấn, một bộ nhanh khóc lên mô dạng. Tinh Vũ bắt đắc dĩ, liền dẫn nàng đồng thời, đi tới Đoan Mộc Dung cùng Nguyệt Nhi hiện tại vị trí bên trong phòng khách.

Hắn ngồi xếp bằng ở bàn dài một mặt, Tiểu Lê ngủ tiếp ở hấn chân cong bên trong, Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi phân biệt ngồi quỳ chân ở hấn sau hông một ít. Bàn dài đối diện, Đoan Mộc Dung cùng Nguyệt Nhi đều rất tốt mà ngồi quỳ chân. Một cái khuôn mặt lạnh lạnh như sương, một cái linh lung đáng yêu để lộ ra ngày thơ cùng vô tà.

Thời kỳ này cao nguyệt, cũng cũng chỉ có tám tuổi, nhưng là mỹ không đi nơi nào. Có điều, Tinh Vũ vẫn là quay về nhìn mình chăm chăm nàng cười cợt, để người sau vội vã ngượng ngừng buông xuống tầm mắt.

Đoan Mộc Dung liền không giống nhau. Đem Tinh Vũ về mặt đặt ở trong mắt, trong tầm mắt lực áp bách liền tăng cao hơn một chút, một phái Nguyệt Nhi người bảo hộ tư thái.

Tinh Vũ cảm nhận được điểm này, không yếu thế địa đón nhận ánh mắt của nàng, đồng thời cũng càng tỉ mỉ mà đem cô gái này nhìn ở trong mắt.

Tuổi tác ứng với Tinh Nhi, Tuyết Nữ xấp xỉ, trên mặt có khác nhau với Tinh Nhi nhàn tĩnh, tương tự với Tuyết Nữ đã từng 'Băng xác'. Nàng cũng vô cùng mỹ lệ, lại cùng Tinh Nhi con gái rượu, Tuyết Nữ cao ngạo khuynh thành không giống, cả người để lộ ra chính là một loại vượt qua thời đại trí tuệ mỹ. Nếu như nói Tinh Nhi là làm âm giương tiểu hầu gái, Tuyết Nữ là đáng yêu nghịch ngợm tình nhân, như vậy Đoan Mộc Dung liền hoàn toàn có thể làm một cái nghiêm túc thật lòng tỷ tỷ.

Không mất ôn nhu chi tâm, càng dạy người dễ dàng tiếp cận không được.

Từ Tinh Vũ trong mắt rõ ràng đọc được một luồng không chút nào yểm dụ thương thức, làm cho Đoan Mộc Dung cảm giác được chính mình cả người không dễ chịu. Vô số lần vì là người khác nhau trị liệu, chưa bao giờ ai dám như thế không kiêng kị mà nhìn nàng. Mặc kệ là giả ra đến cũng được, vẫn là nàng tuổi còn trẻ đạt được y tiên thành tựu như vậy dường đi ra, nàng có chính mình kiêu ngạo cùng không cho đụng chạm cấm kỵ một mặt. Liền, nàng rất bất mãn địa hừ một tiếng ——

"Hạng gia thiếu chủ xuất thân cao quý, ta nghĩ tổng phải biết một ít lễ phép chứ? Như vậy nhìn một cô gái, không cảm thấy có chút nợ thỏa sao? Vẫn là nói, người luôn luôn đều là như vậy không để ý chút nào, cho dù ở ..."

Sóng mắt của nàng lưu chuyển khắp Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ, cuối cùng nhìn về phía Tinh Vũ, cặp kia rung động lòng người tươi đẹp mắt tím, lan truyền đi rõ ràng đối kháng. Cũng may nàng vẫn chưa mất đi bình tĩnh, chưa có nói ra để Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi cảm thấy lung túng lời nói, đem hai người cuốn vào đến nàng cùng Tinh Vũ 'Chiến tranh' bên trong.

'Không phải lạnh lùng là tốt rồi.' Đoan Mộc Dung không biết, Tinh Vũ trong lòng đối với nàng phản ứng như thế hết sức hài lòng. Trọng yếu không phải nàng làm sao không mất, trọng yếu chính là nàng bất mất.

Tinh Vũ nâng lên một cái tay nhẹ nhàng gõ xuống bàn, cười nhạt phản phúng nói: "Ta vừa là xuất thân cao quý khách mời, làm sao đến rồi có một hồi, cũng không gặp nửa ly một chén trà nóng chiêu đãi? Không biết đây là Mặc gia đạo đãi khách, vẫn là người người chủ nhân này không hiểu được lễ phép?"

'Ô oa, thiếu chủ quả nhiên phản kích.' Tinh Nhi cười khổ nhìn về phía Tuyết Nữ.

Nàng lúc trước nghe Đoan Mộc Dung từng nói, liền biết phải gặp, không nghĩ tới bên này vẫn không có suy nghĩ ra kế sách ứng đối, Tinh Vũ liền đem mâu thuẫn kịch liệt hóa. Chỉ thấy hấn vừa nói xong, Tinh Nhi liền cảm thấy Đoan Mộc Dung nguyên bản vẫn tính bình tĩnh cặp mắt kia, toàn bộ sắc bén lên.

Tuyết Nữ đối với Tinh Nhi lắc lắc đầu, ra hiệu nàng vừa chớ có lên tiếng, cũng không phải làm gì quấy rầy sự tình. Hồi tưởng lại chính mình sơ sơ cùng Tinh Vũ gặp gỡ, không cũng như thế từng có đối kháng sao? Nàng có thể không nghĩ tới hấn sẽ ở tay của cô gái bên trong chịu thiệt. Hơn nữa, Tuyết Nữ trong lòng ám thoỉ một cái, xú tiểu tặc nếu là để ý tới cô gái nào, cái kia chính là vừa ý nàng.

Nói tới những này qua, nàng nhìn Đoan Mộc Dung, cũng cảm thấy đây là một ghê gớm nữ tử. Hấn gặp động tâm tư, ngược lại cũng ở dự liệu của nàng bên trong. Chỉ có điều, Tuyết Nữ vẫn còn có chút nghiêng rằng, nàng là hoàn toàn không nghĩ tới hấn gặp coi như nàng cùng Tinh Nhi bắt đầu.

Đoan Mộc Dung tâm tư bách chuyển, hai con mắt híp lại, cười lạnh nói: "Nếu muốn cho ta người chủ nhân này chiêu đãi người, như vậy, người tới được thời điểm liền muốn chọn thời gian. Như vậy nửa đêm tới chơi, quấy nhiễu người nghỉ ngơi, nếu không là Tinh Nhi muội muội trước tiên một khắc phát hiện, ta chẳng phải là cho rằng đến rồi mâu tặc?"

"Muốn có trách thì chỉ trách chính người." Tinh Vũ vô tội nhún vai một cái, bữu môi nói: "Nơi nào ở không được, một mực lựa chọn chỗ này. Dễ dàng khiến người ta lạc đường không nói, thủy lộ khoảng cách còn vô cùng xa xôi. Thật không biết người nghề này y người có thật lòng không có vì bệnh nhân cân nhắc, nói không chắc có trùng chứng gấp hoạn, tới trên đường cũng đã chết rồi."

"Vậy lại như thế nào?" Đoan Mộc Dung cất mạnh đạo, "Nếu là hiểm đường xa khó tìm, có thể không tìm đến ta y, ta vừa không có cầu ai."

Trong lòng nàng muốn là cũng không phải là cho là như thế, trên mặt có rất lớn dao động, bị nàng cường che giấu lại đi. Chỉ là cái kia tâm tình gọn sóng, mang chuyển động thân thể sinh mệnh phản ứng không quy luật, vẫn bị Tinh Vũ bắt lấy. Hắn tựa như cười mà không phải cười địa nhìn chăm chăm Đoan Mộc Dung con mắt, một mực chính là không trả lời nàng câu nói này.

Đoan Mộc Dung nơi nào còn không biết ý nghĩ của mình bị hắn thăm dò, trên mặt hơi cảm giác được nhiệt độ. Một mặt kinh ngạc cho hắn này không phù hợp tuổi tác sức quan sát, mặt khác nhưng là không phục ở bàn dưới nắm chặt một đôi quả đấm nhỏ.

"Người quả như Đạo Chích nói, hào không hiểu được khách khí hai chữ." Nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, không nhìn tới Tinh Vũ.

"Lời này vì sao lại nói thế?" Tinh Vũ trong lòng một bên đem Đạo Chích tiểu tử mắng gần chết, làm sao ai cũng nghe được quá hắn tuyên truyền, một bên tự nghi hoặc mà hỏi. Như thế làm không thể nghĩ ngờ cũng là cho Đoan Mộc Dung nói tiếp cơ hội, đồng thời cũng là để cho hai người đối thoại có thể tiếp tục nữa.

Đoan Mộc Dung quả nhiên không được dấu vết vểnh lại hồng nhật môi, tự cho là để hắn trúng kế, hơi giọng lên cảm nói với hắn: "Người hai vị người nhà ở tại ta này y trang gần thời gian hai năm, không thấy người chút nào báo đáp không nói, còn khắp nơi cùng ta ngôn ngữ tranh đấu, này một trong số đó; người là một tên nam tử, mà ta là một cô gái, người nhưng dù sao là xem kỹ đánh giá cho ta, chuyện này... Đã không chỉ là một loại không khách khí biểu hiện."

Đôi mắt như vậy sắc bén ngũ phong, chính là phía sau hắn Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ đều sốt sáng lên, Tinh Vũ nhưng nở nụ cười. Hắn từ trong lòng lấy ra một vật đặt ở trên mặt bàn, bốn cái cô gái nhìn một chút, làm như một cái quyền trục.

"Làm cái gì?" Đoan Mộc Dung thấy hắn đem cái kia vật đẩy lên trước mặt chính mình, không khỏi ngăn ra.

"Tạ lễ đi." Tinh Vũ nói rằng, đồng thời dùng 'Người thực sự là hẹp hòi, dĩ nhiên chủ động theo người muốn lễ vật' ánh mắt nhìn Đoan Mộc Dung. "Vốn là nghĩ gặp mặt sau liền đưa cho người, chỉ là người nhưng lời vị kia muội muội trực tiếp trở về nơi này ... Ta cho rằng người cũng không hoan nghênh ta, lẽ nào là ta hiểu sai ý?"

Hắn lúc trước cùng Mặc gia Cự tử như vậy nói chuyện, hoàn toàn đem Mặc gia trợ giúp ẩn giấu Hạng gia người coi như giao dịch. Như vậy, hắn đem đến giúp đỡ Mặc gia làm một việc, liền có thể được cho là thù lao. Bởi vậy, Đoan Mộc Dung làm Mặc gia một phần tử hỗ trợ chăm sóc Tuyết Nữ, Tinh Nhi, hắn không làm báo đáp cũng là có thể. Có điều, hắn vẫn là lấy ra quyền trục này, chính là vì một mục đích.

Đoan Mộc Dung tự nhiên còn không biết điểm này. Lúc này, nàng đang bị Tinh Vũ đùa bỡn kia khí bên trong chen lẫn mấy phần ánh mắt đùa cợt nhìn đến cả người không thoải mái. Trong ngày thường đâu chịu nổi như vậy trực tiếp đối xử, nàng này thanh nhả thoát tục thần

CONVERTER: ๔Assassin^{God} ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Ta yêu, ngu ngốc

"Ta ... Yêu ..."

Mát lạnh thanh âm cô gái ngừng lại, trên trán theo gió phấp phới màu đen tóc mái dưới, một đôi thanh tân tươi đẹp trông mắt màu tím trên di tâm mắt, ánh mắt sắc bén lên. Hơi chọn cao cầm, dành cho người mấy phần ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống. Phảng phất trong nháy mắt, nàng liền từ đi học thật hời thanh tú uyển ước, biến thành khí thế ép người kiêu ngạo ngự tỷ.

Trước mặt nàng có một cái tứ phương làm bằng gỗ đàn giá, bên trong đều đều phô gắn một tầng cát mịn. Ở vừa, đối diện nàng ngồi tiểu tử thú, bảo là muốn thi thi nàng gần nhất chữ Hán học tập như thế nào. Liền, hắn ở cát mịn trên viết cái kế tiếp tự, liền làm cho nàng đọc cho hắn nghe, để xác nhận

nàng có hay không có thể rõ ràng chuẩn xác địa nhận ra.

Sau đó, nàng đọc ra hần tức thời viết xuống hai chữ, liền ở chữ thứ ba thời điểm ngừng lại.

Tựa hồ không nhìn nàng cao như vậy ép ánh mắt, hần một bộ hoàn toàn không biết về mặt. Viết xong chữ thứ ba sau, không nghe thấy nàng âm thanh, hần cũng ngẩng đầu lên, đồng thời nhìn về phía nàng.

"Làm sao? Không nhớ sao? Đây là một 'Người' tự." Hần nói.

Vẫn là như vậy vô tội, liền xem lần trước lừa nàng không cẩn thận nói ra lúc không khác nhau chút nào về mặt.

Đoan Mộc Dung hồi tưởng lại, vậy thì thật là cuộc đời mình to lớn nhất một lần thất bại, so với trước một cái hối hận còn muốn cho nàng hối hận không được. Nàng chỉ là nghiêm túc học tập những này mới mẽ độc đáo chữ Hần, lấy liền có thể nhìn hiểu cái kia bản kỷ lạ y kinh. Không nghĩ tới hần dĩ nhiên khiến cho như vậy thủ đoạn.

Vậy cũng là một lần 'Định kỳ cuộc thi'. Hần viết từng chữ một hạ xuống làm cho nàng đọc, ở nàng thời điểm không biết mà ngay cả thành một câu 'Ta muốn gả cho người'.

Vừa vặn Tinh Nhi đi ngang qua, kinh ngạc bên dưới đem điểm này cho làm rõ.

Này trực tiếp hậu quả, vừa xấu hổ vừa tức giận Đoan Mộc Dung rờn rã ba ngày không có với hần nói một câu. Càng đem chính mình quan vào trong phòng không ra, cũng không cho cần y người chữa bệnh, thậm chí ngay cả cơm đều không ăn một miếng.

Tiếp tục như vậy khẳng định không được, y bên trong trang các nữ hài tử liền đem Tinh Vũ cho đẩy tới. Họ là người xông, người liền phụ trách trở nên bình lặng ba ... Hai đại hai tiểu tử cái cô gái xa xa núp ở phía sau giám sát.

Tinh Vũ cũng biết Đoan Mộc Dung như vậy sẽ tổn thương thân thể. Hần ngay lúc đó thật là linh cơ hơi động nghĩ ra được chuyện cười, chính mình cũng không thực sự, lại không nghĩ rằng nàng ở phương diện này thật tình như thế.

Gỗ gõ cửa, trong dự liệu địa không nghe thấy bất kỳ đáp lại.

"Là ta." Tinh Vũ nói thẳng, đồng thời làm cho nàng biết, "Ta nghĩ nói với người một chuyện ... Người nói rồi phải gả cho ta, ta cũng không có nói muốn kết hôn người. Vì lẽ đó, người yên tâm đi."

Hần câu nói này, để trốn ở cách đó không xa Tinh Nhi, Tuyết Nữ suýt chút nữa suýt đi ra. Hai người một cách dờ khóc dờ cười liếc mắt nhìn nhau, này không phải để người yên lòng, rõ ràng chính là ở tưới dầu lên lửa sao? Bên trong Dung tỷ tỷ định là cũng bị khí nổ.

Trên thực tế cũng đúng như này, luôn luôn không nóng không lạnh Đoan Mộc Dung dĩ nhiên từ trong nhà phóng ra nàng sở trường ngân châm, phá cửa sổ bắn về phía Tinh Vũ ngực nhất định phải hại. Một mực, võ công xa cao hơn nàng Tinh Vũ không chút nào né tránh. Cái kia ngân châm đâm vào sau khi, để Tuyết Nữ, Tinh Nhi, Nguyệt Nhi, chính là nội bộ Đoan Mộc Dung đều ngăn ra.

Nàng nghe được một tiếng đến từ Tinh Nhi rít gào kinh ngạc thốt lên, tiếp theo lại có y quyết vang động, Tinh Nhi đã lấy khinh công đi tới cạnh cửa tiếp được sắp sửa ngã xuống đất Tinh Vũ. Đoan Mộc Dung không nhìn được cũng tới đến cạnh cửa. Nàng cũng không có ngay lập tức mở cửa, còn lo lắng cái kia giáo hoạt tiểu tử có phải là lại đang khiến kẻ sách lừa nàng đi ra ngoài.

"Thiếu chủ, thiếu chủ, đừng dọa ta a!" Tinh Nhi gào khóc, "Dung tỷ tỷ người mau ra đây nhìn thiếu chủ đây là làm sao, sắc mặt hần thật trắng."

Đoan Mộc Dung cũng không bao giờ có thể tiếp tục đợi, một cái kéo cửa ra, quả nhiên liền nhìn thấy hần chưa bao giờ có suy yếu. Nàng tâm thần hoảng loạn, chính mình cái kia ngân châm làm sao liền bắn trúng hần? Một bên tự trách, một bên vội vã ngồi xổm người xuống kéo hần tay bắt mạch ... Sau đó, nàng liền sững sờ. Tức giận lần thứ hai bò lên trên gò má của nàng, hần hần đem hần tay bỏ lại. Vừa muốn xoay người đứng lên, nhưng một mực bị hần phản tay nắm lấy cổ tay, làm sao kiếm đều thoát không ra.

"Thiếu chủ người ..." Tinh Nhi lại là ngẩn ngơ, "Người không có chuyện gì?"

Mắt thấy nàng là thật vì chính mình sốt ruột, trên lông mi đều còn có chút óng ánh nước mắt nhỏ, Tinh Vũ đối với nàng áy náy cười cười. Hần này ra hí có thể nên sớm chút cùng cô bé này toàn bộ khí tốt, chỉ là nói như vậy, cũng có thể không có hiệu quả dẫn ra Đoan Mộc Dung.

"Tinh Nhi, chúng ta trước tiên đi một bên chờ một chút hần." Tuyết Nữ lúc này đi tới, kéo Tinh Nhi, lại trắng Tinh Vũ một chút. Nàng lúc trước cũng là sợ hết hồn, nhưng nhìn thấy ngón tay hần lạnh lẽo so với cái thủ thế.

"Hừm, không có chuyện gì là tốt rồi."

Tinh Nhi không chút phật lòng, còn thờ phào nhẹ nhõm địa vỗ vỗ ngực. Thấy Đoan Mộc Dung bởi vì Tinh Vũ kéo lại tay mà duy trì lúc trước bắt mạch tư thế, rồi lại quật cường nghiêng đầu sang chỗ khác. Biết nàng trong lòng bởi vì chính mình thiếu chủ liên tiếp trêu đùa mà có rất nhiều bất mãn, giờ khắc này định là khó có thể đổi mặt. Các nàng ở lại chỗ này, chỉ là đồ tăng nàng lúng túng mà thôi. Tinh Nhi liền vội vàng đứng lên, lại cùng Tuyết Nữ đồng thời trở về vừa trốn vị trí.

Ở nơi đó, Tiểu Lê cực muốn muốn đi qua tìm Tinh Vũ, bị Nguyệt Nhi tạm thời cho ổn định ... Hai cô bé tuổi tác là nhất gần gũi, cùng nhau chơi đùa một

hai tháng, tự nhưng đã quen thuộc. Bằng không, Tiểu Lê lúc đầu nhưng là ngoại trừ Tinh Vũ, ai đều không để ý.

"Người buông tay!" Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ vừa đi xa, Đao Mộc Dung lập tức thấp giọng quát lớn nói.

Tinh Vũ làm sao nghe nàng, vậy còn không làm cho nàng lại co lại trở về phòng bên trong đi, qua cánh cửa nào có ngay mặt nói chuyện làm đến dễ dàng. Có điều, hắn cũng không có lập tức mở miệng, mà là từ trong lòng móc ra một vật nhét mạnh vào Đao Mộc Dung trong tay. Đao Mộc Dung tuy có không muốn, không cưỡng được hắn đại lực bên dưới, cầm cái kia vật.

Lại là một cái quyền trục, lẽ nào cũng là chữa bệnh thánh điển? Nàng kinh ngạc quay đầu lại nhìn về phía Tinh Vũ.

"Vừa người ngân châm trùng hợp bắn ở nó mặt trên, bằng không thật sự gặp thương tổn được ta." Hắn nói, "Người thật sự cam lòng?"

Hắn vẻ mặt đó ngược lại có mấy phần sợ bị thương cẩn thận. Chỉ là, để mấy lần làm nàng, có thêm chút cảnh giác.

"Đương nhiên cam lòng!" Càng kiên cố thể nào ở trước mặt hắn yếu thế? Đao Mộc Dung nghênh nhìn hắn, không chút do dự mà nói rằng.

Hắn nhìn kỹ vẻ mặt của nàng, một hồi lâu không nói gì. Cái kia lực xuyên thấu cực cường tầm mắt, đối với nàng tới nói thực sự là một loại dày vò. Nàng nỗ lực để cho mình không dòm tầm mắt, nhưng dòm đi đề tài, hỏi:

"Người cho ta chính là cái gì?"

"Người học những giản thể đó chữ Hán, đơn giản chính là muốn phải nhanh một chút xem hiểu cái kia quyền sách. Quyền sách này nội dung bên trong cũng không hề biến hóa, chỉ là ta dùng Yên quốc văn tự viết." Tinh Vũ nói, buông ra cổ tay nàng, "Đi ăn chút gì không, người đã gầy." Hắn nói xong, xoay người hướng đi xa xa, "Muốn nghiên cứu cũng được, muốn học tập cũng được ... Người là làm nghề y người, cũng không để cho chính mình dễ dàng ngã xuống."

"Không cần người nói ta cũng biết." Nàng cậy mạnh nói.

Nhìn bóng lưng của hắn, tay không khỏi hẹp cầm cái kia quyền sách.

Này chính là nàng cái thứ nhất hối hận. Làm sao lúc trước mời hắn ở lại lúc, gặp không nghĩ tới để hắn trực tiếp sử dụng nàng quen thuộc văn tự phiên dịch cho nàng đây? Bây giờ suy nghĩ một chút, hắn cái kia rõ ràng chính là hết sức sử dụng nàng không biết văn tự viết. Mục đích mà ... Hắn đã đạt xong rồi.

Đao Mộc Dung vô số lần địa tự nói với mình, không phải là mình bôn, mà là 'Kẻ địch' quá giao hoạt.

Bây giờ lại qua mấy tháng, nàng đã học được cái kia toàn bộ, bị hắn gọi là 'Thường dùng chữ giản thể' văn tự. Lần này 'Sát hạch', chính là một lần cuối cùng.

Hiển nhiên hắn giờ lại trò cũ, Đao Mộc Dung cho hắn một cái cười lạnh, "Ta cả đời cũng sẽ không nói với người xong chữ kia." Nàng ở 'Ta yêu' hai chữ bên dưới viết xuống 'Ngu ngốc' hai chữ, hừ một tiếng, đứng lên hướng xa xa chậm rãi đi đến. Khóe miệng mơ hồ nhếch lên một tia độ cong, trong lòng âm thầm nói thầm một tiếng cái gì.

Tinh Vũ nhìn hai chữ kia cũng cười cợt. Lúc này, ở bên cạnh chơi đùa Tiểu Lê chạy tới nhào tới trên lưng của hắn, sau đó bị hắn từ phía sau lưng vồ tới ôm vào trong lòng.

"Ca ca dạy ta viết chữ." Nàng ngọt ngào nhu nhu địa hô.

"Được, lần trước dạy người viết tên, lần này chúng ta học điểm khác."

Tinh Vũ thúc đẩy tứ phương khung gỗ biên giới nơi một nút cầu, cái kia đủ khiến toàn bộ trong khung gỗ cát mịn lần nữa khôi phục bằng phẳng. Tới cái kia ngu ngốc hai chữ lúc, chung quy là ngừng một chút. Liền giống như là muốn sâu sắc thêm chút ấn tượng giống như vậy, quá ba giây, hắn mới đem bình phục lại đi.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Phi công, kiêm ái

Xoạt ——

Một tiếng gõ bị tước cắt tiếng ma sát âm vang lên, lập tức, một cái móng manh mẽ mảnh từ Tinh Vũ trong tay hạ xuống. Hắn dừng lại tay phải chủy thủ, nâng lên tay trái nhanh thành hình kiếm gỗ qua lại nhìn mấy lần. Có bất mãn ý địa phương, lần thứ hai xem vừa như vậy tước cắt. . . Như vậy sau một chốc, trong tay hắn đã có một thanh chi tay độ dày, bốn chỉ độ rộng, trường 1m2 kiếm gỗ.

Ngồi xuống lang dưới truyền đến tiếng bước chân, Tinh Vũ quay đầu nhìn lại, hóa ra là Nguyệt Nhi bung cái khay đi tới. Nàng ngồi quỳ chân ở Tinh Vũ bên người, thả xuống một chén trà. Sau đó ôm khay, tò mò nhìn một chút Tinh Vũ trong tay kiếm gỗ. Thoáng ngoe cổ tư thế, phối hợp gương mặt của nàng, khiến người ta liếc nhìn tâm đều có thể nhu trên mấy phần.

"Tinh Vũ ca ca, ta nghe nói người dùng chính là một cái Hắc kiếm, làm sao lần này người không có mang theo nó đồng thời đến?"

Này ngọt đến trong lòng đi tiếng nói, để Tinh Vũ tạm thời thả tay xuống trên kiếm gỗ. Dem chủy thủ thu hồi bên trong vỏ, bụng nàng đưa tới trà. Đầu tiên nghe thấy vừa nghe, lại tiểu tuyết một cái.

"Hừm, Nguyệt Nhi tay nghề càng ngày càng tốt. Còn nhỏ tuổi thì sẽ pha trà, lại gấp nấu ăn, giặt quần áo, tương lai nhất định cũng có thể trở thành một thật thê tử." Tinh Vũ mặt ngậm lấy một tia hương thụ, trêu ghẹo nàng nói.

"Chán ghét, Tinh Vũ ca ca càng chế nhạo người ta." Nguyệt Nhi mặt đỏ nghiêng đầu sang chỗ khác, "Còn như vậy nói, người ta liền không để ý tới người."

Trải qua một hồi, nàng lại len lén nhìn lại. Một mực Tinh Vũ còn đang nhìn nàng, đối diện bên dưới, giống như chấn kinh động vật nhỏ bình thường hoảng loạn.

Còn tiếp tục như vậy, không cho phép nàng muốn chạy trốn chạy. . . Tinh Vũ trong lòng nghĩ, đáp lại nàng lúc trước câu hỏi nói: "Thanh kiếm kia hiện tại nhiệm quá nhiều lệ khí, nếu như mang tới nơi này, gặp dọa sợ Nguyệt Nhi. Đến thời điểm Nguyệt Nhi liền sẽ sợ Tinh Vũ ca ca, không dám giống như vậy tới gần Tinh Vũ ca ca nhà."

Tinh Vũ này nhưng cũng không có nói tới khuếch đại. Cái kia Hắc kiếm bị hắn này một hai năm chiến đấu bên trong, liên tiếp chém giết gần vạn quân Tần binh sĩ, lưỡi kiếm đều có chút đỏ lên.

Nghe hắn vừa học chính mình đối với hắn xưng hô, Nguyệt Nhi lúc này không nghe theo mà quyết nổi lên miệng nhỏ. Chỉ là một viên linh lung tâm, rõ ràng có chút nhỏ nhỏ vui mừng. Hắn trong lời nói nội dung khác, nàng cũng nghe ở trong lòng. Thông tuệ lanh lợi nàng có thể rõ ràng, hắn nói tới đến cùng là cái gì.

"Là bởi vì. . . Người dùng thanh kiếm kia giết quá nhiều người sao?" Nàng hỏi, âm thanh thấp một chút.

Tinh Vũ có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, thấy nàng càng không có lảng tránh ánh mắt của chính mình, không khỏi tâm trạng hơi kinh ngạc địa gật gật đầu.

"Nhưng là Nguyệt Nhi cảm thấy, Tinh Vũ ca ca giết đến đâu là người xấu, cũng không có làm sai a!" Nàng kiên quyết nói rằng. Tự hờ cho rằng trong lòng hắn đối với giết đến những người kia mang theo hờ thẹn, nàng dĩ nhiên lần thứ nhất chủ động lời Tinh Vũ tay, "Tinh Vũ ca ca đừng khổ sở, Nguyệt Nhi mới không sẽ sợ Tinh Vũ ca ca, bởi vì. . . Nguyệt Nhi biết Tinh Vũ ca ca là người tốt, tốt nhất người tốt nhất."

Nữ hài tâm linh nhỏ yếu không thể nghi ngờ tràn ngập chân thành. Có thể nàng còn không hiểu được tình cùng yêu, nhưng nàng đang dùng chính mình chân tâm, đi quan tâm cái này có chút yếu thích tiểu ca ca.

Từ hai tay tương giao nơi, Tinh Vũ có thể cảm giác được đến từ nàng ấm áp. Hắn nghĩ ra đến, đứa bé này là Yến quốc công chúa. Chịu đến quá chiến loạn thương tổn, chẳng trách sẽ cho rằng quân Tần là người xấu, mà hắn giết quân Tần nhưng là nên.

Hắn đặt chén trà xuống sờ sờ nàng đầu, vui mừng trong lòng nàng cũng không có mất đi ôn nhu cùng thiện lương.

"Nguyệt Nhi, người bây giờ còn nhỏ, có một số việc khả năng còn không rõ." Hắn sau khi suy nghĩ một chút nói rằng, "Ta cũng không có bởi vì giết những người quân Tần mà hối hận, cũng không có cảm giác đến hờ thẹn. Có điều, ta cũng không có cho rằng bọn họ là người xấu, là ứng người đáng chết."

Tinh Vũ nói rồi, liền nhất định có thể thành công.

"Ây. . ." Tinh Vũ có chút lúng túng, đó cũng không là hấn phát minh, hấn cũng chưa hề nghĩ tới muốn chiếm phần này công lao, liền mò mẫm nói: "Ta cũng là thỉnh thoảng nghe người khác nói lên có như vậy một loại đồ vật, ngày hôm nay thử nghiệm chế tác mà thôi."

"Như vậy, nó là dùng tới làm cái gì, người tổng phải biết chứ?" Đoan Mộc Dung dĩ nhiên sẽ chủ động dò hỏi Tinh Vũ? Nàng đương nhiên còn có nửa câu sau, "Ta còn thật sự muốn biết, món đồ gì có thể bị gọi là 'Tuyệt đối vĩ đại phát minh' ." Hiển nhiên là cho rằng Tinh Vũ, có khuyếch đại hiềm nghi.

Tinh Vũ nghe nhìn nàng mang theo khiêu khích ánh mắt, cười nói: "Thứ này có thể thay thế tre công năng, nhưng không có thể tre trọng lượng, lại so với dùng cho viết lụa mỏng chỉ phí rẻ tiền gấp trăm lần. Có thể thời gian dài bảo tồn lại, mấy năm, mấy chục năm đều sẽ không có chút hủy hoại. Người nói, nó sẽ như thế nào?"

"Người nói đồ vật, thật tồn tại sao?" Đoan Mộc Dung đổi sắc mặt. Bên trong gian phòng cái khác thông tuệ các nữ hài tử, cũng đều có thể rõ ràng vật kia tác dụng, lần thứ hai cùng nhau mà nhìn hấn.

"Đương nhiên gặp tồn tại!" Tinh Vũ nói rằng, "Các người có thể có thể nhìn nó sinh ra."

CONVERTER: ￼AssassinGod￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Chuẩn bị kết hôn

Dáng dấp như vậy quá mấy ngày.

Ngày đó, Ngô Đại Đầu vì là Tinh Vũ mua đồ vật, ở hấn nhìn tình báo sau, theo hấn đồng thời trở lại đảo nhỏ. Do những thuộc hạ này cẩn thận mà vận chuyển đến hấn hiện tại chỗ ở —— trước kia cái kia là bình thường vì là cần thời gian dài trị liệu bệnh hoạn chuẩn bị gian phòng, hấn nếu muốn ở lại, tự nhiên một lần nữa nạp một đồng.

"Thiếu chủ, những này tân giường chiếu, chăn. . . Người làm chuyện này để làm gì?" Chờ đám thuộc hạ kia sau khi rời đi, Tinh Nhi một bên dựa theo yêu cầu của hấn giúp hấn thay, một bên tò mò hỏi. Cùng nàng đồng thời bận rộn Tuyết Nữ thì lại tựa hồ có hơi rõ ràng, trắng như tuyết mặt cười biến thành hồng nhạt.

Tinh Vũ nhìn sang, Tuyết Nữ lập tức trở về lãnh tâm mắt của hấn. Hấn trong lòng có chút buồn cười, quát dưới bề mặt trước Tinh Nhi cái mũi nhỏ, ôn nhu nói với nàng:

"Nguyên liệu nấu ăn đều chuẩn bị có, ta cũng hỗ trợ, tối nay làm thêm tốt hơn ăn. Ngoại trừ cùng mọi người cùng nhau dùng, mặt khác ở trong phòng này lại bị chút rượu và thức ăn, muộn chút thời gian ta còn muốn cùng hai người các người dùng ăn."

"Thiếu chủ, thân phận người cao quý, tại sao có thể xuống bếp phòng cái loại địa phương đó?" Tinh Nhi động tác trên tay ngừng lại, một mặt kiên quyết chống lại ý tứ.

"Này không phải thân phận vấn đề." Tinh Vũ lắc lắc đầu, chân thành nói: "Tinh Nhi, người cũng không muốn đem chính mình cùng thân phận của Tuyết Nhi xem thấp, ta chưa bao giờ như vậy cho rằng quá, cũng không cho các người như vậy cho rằng. Ngày hôm nay là cái đặc biệt tháng ngày, ta nghĩ cùng các người đồng thời làm một trận chúng thuộc về ta đồ ăn."

Tinh Nhi bởi vì lời nói của hấn mặt có vẻ kích động, nhưng hiển nhiên đối với cái kia 'Đặc biệt tháng ngày' vẫn không có rõ ràng. Tinh Vũ không khỏi lại cho nàng một ít nhắc nhở, "Ta đã 12 tuổi."

Đoan Mộc Dung để hấn dẫn theo Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê ra ngoài chơi, chính là không muốn để cho hai cô bé ở đây quấy rối đến Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ. Hai nữ không chỉ có riêng là muốn ở trong phòng của hấn, sau đó chung quy phải về các nàng phòng của mình làm chút chuẩn bị.

"Ca ca, ca ca, cái kia Tiểu Lê đây?" Mập mập trắng trẻ con phi khuôn mặt nhỏ, thoáng nhô lên quai hàm, "Ca ca không chuẩn bị cho Tiểu Lê thích ăn món ăn, Tiểu Lê gặp không đề ý tới người nha."

"Tiểu Lê cùng ca ca ăn một cái trong bát, thích không?" Tinh Vũ cười hỏi.

"Thích —— hoan ——" Tiểu Lê lớn tiếng mà trả lời, sau đó hải lòng khanh khách nở nụ cười.

'Thật tốt đây.' Nguyệt Nhi lấy ngón tay đốt gò má của chính mình, nếu như nàng là Tiểu Lê như vậy tuổi, liền cũng có thể thoải mái địa yêu cầu với hấn cùng ăn một bát chứ? Chỉ là, nàng đã mười tuổi, mà nữ hải thông thường tương đối sớm thực. Chính là hiện tại như vậy cùng Tinh Vũ lỗi kéo tay, cũng có thể để nhịp tim đập của nàng gia tốc rất nhiều.

Sau đó không lâu, ba người cảm cần câu đến rồi bên hồ, Tinh Vũ liền phải ở chỗ này thả câu.

"Ồ?" Nguyệt Nhi kinh ngạc, "Tinh Vũ ca ca, người. . ."

Bạch nước ngư thường thường sinh sống ở đặc biệt nước ấm, nước sâu bên trong, muốn câu, chỉ có tìm thuyền nhỏ đi trên mặt hồ. Hấn nếu trực tiếp đến rồi nơi này, lẽ nào là quên rồi sao? Nguyệt Nhi muốn hỏi như vậy, nhưng chung quy không hỏi ra miệng đến. Nàng không muốn cho Tinh Vũ một loại chính mình thêm ăn cảm giác, trên thực tế nàng thích ăn, cũng không phải không phải ăn không thể. Chỉ là, hấn mới vừa mới vừa nói sẽ quên, điểm này vẫn để cho Nguyệt Nhi trong lòng có chút nhỏ nhỏ thất lạc.

Tinh Vũ xoa xoa đầu nhỏ của nàng, "Ta nói rồi nên vì Nguyệt Nhi chuẩn bị một con, tự nhiên không phải giả. Đối với Nguyệt Nhi hứa hẹn, ta nhưng là sẽ nhất định tuân thủ. Chỉ là hiện tại chính là sau giờ Ngọ, mặt Trời chói lệt, tại sao có thể dẫn theo các người cùng đi mặt hồ?"

Nguyệt Nhi ngẩn ngơ, mới chú ý tới điểm này. Không khỏi vừa là cảm động cho hấn săn sóc, vừa thẹn với mình kẻ vật.

"Tinh Vũ ca ca, ta. . . Xin lỗi." Nàng cúi thấp đầu xin lỗi.

Tinh Vũ cười cợt, đem lưỡi câu mặc vào (đâm qua) môi, thả xuống nước, lại đưa cho Nguyệt Nhi:

"Người mang Tiểu Lê ở đây thủ một hồi, ta tự mình xuống nước cho người nắm bắt một con."

Nguyệt Nhi kéo hấn tay, lắc lắc đầu, để cặp kia kẻ bím tóc qua lại đập mấy lần.

"Nguyệt Nhi không ăn, Nguyệt Nhi không muốn Tinh Vũ ca ca khổ cực như vậy." Nàng nói rằng.

"Ngốc nói." Tinh Vũ nhéo mũi của nàng, "Ta ngày hôm nay cao hứng, cũng các người phải mọi người đều theo ta đồng thời cao hứng. Nguyệt Nhi, người cũng phải hải lòng, như vậy mới có thể làm cho ta càng thêm cao hứng."

Hấn cúi người động viên dưới Tiểu Lê, cởi áo cùng giày, nhảy xuống hồ. Một hơi lặn ra mười mấy mét, mới lộ đầu ra, trùng chính lo lắng Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê phát phát tay. Sau khi, dựa vào lắng nghe vạn vật tiếng, hấn dễ dàng ở bạch nước ngư qua lại khu vực bắt được điều ba cân trở lên cá lớn.

Chờ hấn mang theo hai cái nha đầu trở lại y trang lúc, nơi này đã phát sinh chút nhỏ bé biến hóa. Vén vẹn ở một ít trên khung cửa, trên nhánh cây, treo lên màu đỏ vải, liền đủ để tăng cường mấy phần vui mừng.

Này chính là ở tuyên cáo, hấn muốn ở thế giới này kết hôn!

CONVERTER: ۞AssassinGod۞

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tuyết Nữ cùng hần bốn mâu đối lập, chung quy hiểu rõ ra. Đúng rồi, hần định là dự liệu được thiên hạ tất còn có đại loạn thời gian. Bằng không, hần như vậy hào hiệp tính tình, sao như vậy chấp nhất? Tuyết Nữ xấu hổ cắn cắn môi dưới, làm bộ lơ đãng lau lau rồi khoé mắt. Ở trong lòng âm thầm trách tự trách mình, nhưng là quên từ xưa liền có quan tâm sẽ bị loạn nói chuyện.

Tinh Vũ hai tay nắm thật chặt Tuyết Nữ, chưa lên tiếng mặt khác an ủi, chỉ đáp lại nàng vừa mới đề nghị.

"Người nói tới, ta sớm có nghĩ tới, mà thực tế làm." Hần nói rằng, "Cùng Hứa Đại Hải đồng nhất thời kì, còn có một chỗ so với nơi này chỉ đại không nhỏ thương đoàn. Tuyết Nhi, người lần này có hay không đoán ra nó ở nơi nào?"

"Chuyện này. . ." Tuyết Nữ ngưng lòng mày suy nghĩ, bất đắc dĩ có thể tham khảo tình báo quá ít, chỉ được từ bỏ nói: "Sáu quốc. . . Bắc đến thảo nguyên, nam đến Man hoang, đông lâm biển rộng, rộng lớn như vậy cương vực, ta có thể đoán không ra."

"Ha ha ha. . ." Tinh Vũ nở nụ cười, "Người chỉ biết sáu quốc, nhưng quên còn có cái kia thứ bảy quốc sao?" Hần một đôi con ngươi đen xuyên thấu ra hai đạo tinh quang, vì là Tuyết Nữ lại thêm một câu, "Tây đến sa mạc!"

Tuyết Nữ thật đúng là kinh ngạc đến ngây người, "Trời ạ!" Đạt được Tinh Vũ nhắc nhở, nàng đã biết cái kia khác một chỗ thương đoàn vị trí, nhưng che lại môi không cách nào nói ra được.

'Càng là Tần quốc, hơn nữa là ở sáu năm trước?' nàng thẳng tắp mà nhìn Tinh Vũ, chỉ cảm thấy thế gian này tư duy nhảy ra trừ hần ra không còn có thể là ai khác. Về sau lại nghĩ tới hần đã từng nói với nàng quá một câu nói.

"Chỗ nguy hiểm nhất cũng có thể là chỗ an toàn nhất." Nàng ni non lỏ ra : mở miệng.

Cái này có thể là thế gian một câu chân lý, khả năng đủ nhìn thấu huyền cơ, có can đảm đem thi hành lại có mấy người?

Tinh Vũ tại đây nguyên Tề quốc đô thành lâm truy ở lại hơn tháng. Cũng không phải là vẫn chờ ở đây thành bên trong, mà là coi đây là cứ điểm chung quanh đi lại dò hỏi. Tinh cờ có chút nhỏ nhỏ hành động, Tinh Nhi, Tuyết Nữ, Tiểu Lê ba người lưu lại, cũng có thể để hần thiếu chút nỗi lo về sau.

Gần hai tháng trước, hần định ra dưới để các nơi cứ điểm thích hợp 'Hoạt động', lấy hấp dẫn Tần quốc sự chú ý phương pháp vô cùng hữu hiệu. Liên tiếp cứ điểm bị 'Phá hoại', tin tưởng lâu ngày sau khi, Tần quốc đối với hần còn có bao nhiêu thế lực sẽ không còn xem trọng. Đến lúc đó, hần gặp chuyên môn đem này 'Các nơi cứ điểm' tàn dư nhân mã tụ tập lên, đưa vào Mặc gia cơ quan thành 'Tị nạn'.

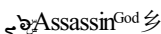
Cái kế hoạch này cần cùng Mặc gia thông chút khí, hần rồi đi y trang trước liền thông qua Đoàn Mộc Dung liên hệ Mặc gia Cự tử. Tin tưởng ở hần lúc trở về, vị kia rất có thủ lĩnh phong độ thần bí nam tử, sẽ an bài thật thời gian tìm đến hần nói chuyện. Có điều, Tinh Vũ cũng sẽ không chủ động đem những người 'Tàn dư nhân viên', kỳ thực chỉ là hấp dẫn Doanh Chính tâm mắt mỗi như một chuyện báo cho Mặc gia Cự tử.

Đối lập, khoảng chừng lần này Mặc gia phương diện lại sẽ làm hần mở một tờ trống chi phiếu đi.

Hơn tháng sau, Tinh Vũ bốn người xe ngựa lại tùy tùng Hứa gia thương đoàn dễ dàng rời đi lâm truy, điều này cũng thực tại để Hứa Đại Hải thờ phào nhẹ nhõm. Lần này gặp lại Tinh Vũ, chân thực là cảm nhận được hần đáng sợ. Hứa Đại Hải trong lòng điểm tiểu tâm tư kia không thể nghi ngờ thu lại không ít.

Hơn nữa, Tinh Vũ cũng cho hần một cái hứa hẹn, khôi phục sau tiền lương chi phí còn lại đều sẽ là hần Hứa gia. Hần kiếm được nhiều, ngày sau được cũng nhiều, có thể nào không muốn tốt cho mình thật liều mạng? Mà hần nỗ lực, cũng chính là vì là Tinh Vũ hiệu lực.

Đại đa số người chỉ có ở vì mình nỗ lực lúc mới bằng lòng phát huy toàn lực, Tinh Vũ sâu sắc biết điểm này.

CONVERTER:

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Thiên hạ hồng nhan, thô bạo Tuyết Nữ

Nửa tháng sau, Tinh Vũ bốn người lại trở về Kính hồ y trang.

Còn chưa đi vào sân liền quả nhiên thấy một chiếc không lồ làm bằng gỗ cơ quan điều —— Mặc gia bốn Linh thú chỉ Chu Tước.

Ở nó cái kia màu đỏ nâu thể bên cạnh, đứng hai người. Một người trong đó hơi mập thụ quan, tóc bạc, bạch mi, râu bạc trắng, nửa người trên hơi có chút tiên phong đạo cốt, nửa người dưới thì lại như Võ Đại Lang phụ thể. Cánh tay trái cũng dường như Công Thâu Cừu giống như vậy, sử dụng cơ quan cánh tay, nhưng lấy vật liệu gỗ làm chủ. Tay phải hắn đuôi dưới hàm râu dê, đôi mắt nhỏ tròn lên tròn xoe.

"Cự tử, đây chính là hải tử kia sao? Thấy thể nào lên muốn so với ta biết tuổi tác lớn hơn không ít?"

Xác thực, liền thân cao tới nói, 12 tuổi Tinh Vũ liền có 158 cm, so với tầm thường hải đồng muốn cao hơn không ít. Càng kiểm về mặt của hắn, đều là có xử sự không kinh sợ đến mức hồ hững, cùng với rất nhiều rèn luyện trầm ngưng. Nếu là quên gương mặt trên những người hứa non nớt, đôi mắt hắn người tổng khó tránh khỏi đem hắn xem là là người trưởng thành đối xử.

Cái này cũng là Tuyết Nữ như vậy kỳ nữ tử gặp hãm sâu hắn ôn nhu, mà khó có thể tự kiềm chế nguyên nhân chủ yếu.

Cũng chỉ có cùng hắn đồng thời sinh hoạt lâu, các nữ hải tử mới có thể rõ ràng, hắn kỳ thực có tính hai mặt. Thành thực cùng thiếu niên tâm tính, luôn có thể ở hắn trong ngày thường nhất cử nhất động bên trong, hoàn mỹ thể hiện với xử sự cùng sinh hoạt hai cái phương diện khác nhau. Hắn có thể đem sự tình xử lý vẹn vẹn có điều, lại sống được cực kỳ tự do cùng vui sướng.

Nói chuyện người lão giả này là Mặc gia có tiếng cơ Quan đại sư. Hắn cũng không phải lần đầu tiên tới đây y trang, chính là Tinh Vũ ở nơi này gần trong thời gian hai năm cũng đã tới mấy lần. Chỉ là đứng dịp mỗi lần Tinh Vũ đều vừa vặn ở bên ngoài dò xét cứ điểm, cho tới đến hôm nay, vừa mới lần thứ nhất nhìn thấy hắn hình dáng. Mà Tinh Vũ, cũng đang đứng ở trường thân thể giai đoạn, mấy tháng khoảng cách cũng sẽ có chút không giống. Vì lẽ đó, ông lão mỗi khi nghe được nghe đồn, đều sẽ cùng hắn sai biệt đi.

Nghe xong ông lão, cái kia đứng ở hắn trước người một ít, mang đầu bông, người mặc trắng đen mỗi nửa áo choàng nam tử cao lớn, khỏe miệng dẫn ra lên khó có thể phát hiện dấu vết. Hắn là từ Tinh Vũ sáu tuổi lúc liền lần thứ nhất thấy hắn, đến hiện tại thời gian sáu năm. Tính cả hôm nay này lần gặp gỡ, đã là lần thứ bốn, có thể nào không biết loại biến hóa này?

Mất thấy Tinh Vũ đã đi tới trước mặt hai người năm bộ nơi, hắn vẫn chưa trả lời ông lão kia nghi vấn, mà là nhắm vào Tinh Vũ ôm quyền, tâm tình làm như không sai mà nói rằng: "Lần trước cùng ngươi từ biệt đã đủ bốn năm, bây giờ ngươi gặp lại ta, còn cảm giác được uy hiếp?"

Tự xa xa nhìn thấy bên đó nơi Tinh Vũ, hắn liền âm thầm nhận biết, kỳ quái chính là hoàn toàn không cảm giác được Tinh Vũ nội lực. Ở bốn năm trước cái kia lần gặp gỡ bên trong, rõ ràng còn có một tia tới, lẽ nào này công lực còn có thể càng luyện càng là lui về phía sau? Hắn có thể không gặp cho là như thế, trái lại đem xem là là Tinh Vũ nội lực càng ngày càng cao thâm một loại biểu hiện.

Tinh Vũ đồng dạng ôm quyền. . . Hai người bọn họ hành đây là giang hồ lễ tiết, đơn thuần ôm quyền mà cũng không khom lưng hành lễ. Cũng chỉ có đang đối mặt trưởng bối hoặc là đáng giá tôn kính người lúc, mới gặp biểu hiện ra này khom lưng tư thái. . . Cùng chấp tay nhưng là có chút không giống.

"Nội công của ngươi tu vi sâu không lường được, đã rất khó tìm đến địch thủ." Tinh Vũ cười cợt, "Có điều, lại quá đến ba năm, ta liền chắc chắn truy đuổi trên ngươi này thân công lực."

Nội công tu luyện cùng tư chất có rất nhiều quan hệ. Có người một ngày tiến cảnh ngàn dặm, có người một năm khó tăng mấy may. Hắn thân thể bị từng cường hóa, ngoại trừ cường độ thân thể vượt xa người thường ở ngoài, chính là này tư chất ở lúc trước cũng là tăng lên tới ưu tú.

Đây là so sánh với hết thay thế được không gian dưới vị diện mà nói. Bất luận ở vị diện nào, hắn tư chất đều sẽ không kém hơn nơi này ưu tú nhất người.

"Ồ?" Cự tử tay hơi mang tới một hồi, ngăn cản bên người ông lão muốn bác bỏ, chính hắn đứng là dương lại đầu bông dưới lông mày, "Ta nghe nói Âm Dương gia có một tên thiếu niên, tuổi cùng ngươi xấp xỉ, gần nhất nhưng kế thừa tá chức vị hộ pháp. Xem ra, tương lai ngươi có thể sẽ không cô quạnh."

"Ta cùng ý nghĩ của ngươi không giống." Tinh Vũ phủ định lời nhắc nhở của hắn, "Ta mạnh và yếu, cùng đối thủ tồn tại hay không không có quan hệ. Ta không cần đối thủ, cũng không sẽ nhờ đó mà cảm thấy cao thủ cô quạnh. Hồng nhan thì sẽ bạn ta lão, có các nàng ở, cuộc đời của ta liền có thể hạnh phúc."

"Hồng nhan sao?"

Mặc gia Cự tử hơi ngẩng đầu lên, khoảng chừng là liếc nhìn đứng ở Tinh Vũ sau lưng Tuyết Nữ, Tinh Nhi, còn có các nàng lôi kéo Tiểu Lê. . . Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi trong mắt tất nhiên là tràn đầy cảm động, nhìn chăm chú bóng lưng của hắn, tiết lộ không hối hận cùng yêu say đắm; mà Tiểu Lê, nàng có thể không hiểu Tinh Vũ, chỉ là không muốn xa rời mà nhìn hắn.

Có như vậy trong nháy mắt, Tinh Vũ có thể cảm giác được, Mặc gia Cự tử chính đang thất thần. Hắn tựa hồ rơi vào một loại nào đó hồi ức, không biết có phải là cảm giác được hối hận, mà có sâu sắc tự trách. Sau đó, này cỗ mạng theo bị thương sắc thái rất nhanh thối lui, hắn đến cùng không phải người

thường, kiên định muốn làm phi thường sự.

"Người có thể càng có thể dễ. . ." Hấn không biết muốn nói với Tinh Vũ cái gì, chung quy là ngừng lại, "Ta rất hiểu kì, người nếu quyền luyến hồng nhan, lại vì sao muốn tranh thiên hạ?"

"Thiên hạ bất định, hồng nhan lấy hà sống yên ổn?" Tinh Vũ không nghĩ tới muốn nói, chỉ trả lời vấn đề của hấn. Không có một chút nào dao động, không có do dự chút nào.

"Như vậy, người không phải thiếu rất nhiều làm bạn các nàng thời gian sao?" Mặc gia Cự tử lần thứ hai mở miệng, nhưng hình như có chút không rõ, "Có thể còn có những người khác có thể thay thế người dân xếp thiên hạ. Không, hay là thiên hạ này yên ổn, nguyên bản liền cũng không cần người tới làm. Như vậy, người cũng phải ngạnh tranh thiên hạ này?"

"Không cần ta?" Tinh Vũ ngạc một hồi.

Bản thân hấn chính là lấy thay thế được Hạng Thiếu Vũ phương thức tiến vào thế giới này. Trước lúc này, thế giới này cùng hấn cũng không có quan hệ gì. Nếu như lịch sử bình thường phát triển, tần sau khi xây dựng lên đến vương triều chính là Lưu Bang hấn. Chợt nhìn lại, xác thực làm như cùng hấn không có quan hệ.

Thế nhưng, "Ta. . ." Hấn làm sao có thể lại bỏ mặc nơi này nữ tử mặc kệ? Từ bỏ phần này tranh cướp thiên hạ nhiệm vụ, chính là từ bỏ thế giới này, từ bỏ thế giới này nữ tử. . . Tuyệt đối không được!

Tinh Vũ lời nói cũng chưa kịp nói ra được. Khoảng chừng : trái phải cánh tay đều bị mềm mại mà ấm áp ôm ấp ôm, sau lưng còn có một cái cuốn lấy hấn vòng eo đuôi nhỏ.

"Này, người người này thật quá đáng, thiết thời ta khởi đầu còn có chút tôn kính người." Bên trái Tinh Nhi cảm tức miêu tả nhà Cự tử.

"Bây giờ thiên hạ này đã là Tần vương Doanh Chính đồ vật, Mặc gia còn có sáu quốc còn lại thế lực vì thiên hạ lê dân, hà không quy thuận hấn?" Tuyệt Nữ ngữ khí càng thêm sắc bén, cười gằn trào phúng nói: "Nếu như vậy, thiên hạ lại không hỗn loạn chẳng phải càng tốt hơn?"

"Hừ, Tần vương Doanh Chính tàn bạo bất nhân, sớm muộn muốn gây nên kêu ca, ta Mặc gia có thể nào quy thuận cho hấn?" Mặc gia Cự tử không đáp, ông lão tóc trắng kia nhưng bất mãn với Tuyệt Nữ ngôn từ mà lên tiếng phản bác.

Tuyệt Nữ nhưng nở nụ cười, "Y người, thiên hạ sớm muộn liền có đại loạn, nhưng là như vậy?"

"Tự nhiên như vậy!" Ông lão vênh vảo nói.

"Thiếu chủ nhà ta muốn vì thiên hạ lê dân mà bình định này đại loạn, dùng cái gì bị nói thành là 'Ngạnh tranh thiên hạ' ? Càng còn nói là 'Không cần hấn tới làm' ?"

Tuyệt Nữ ôm Tinh Vũ cánh tay càng thêm hẹp một chút, đau lòng hấn bị người đã nói như thế, càng thêm cảm hận cái kia nói hấn người.

"Thiên hạ này khả năng tìm ra một người cùng quân Tần tác chiến có Thiếu chủ nhà ta như vậy dũng mãnh không sợ? Khả năng tìm ra một người như Thiếu chủ nhà ta bình thường trí kế vô cùng? Khả năng tìm ra một người như Thiếu chủ nhà ta bình thường có can đảm đơn kỵ trực diện hơn vạn hoàng kim hòa kỵ binh? Vì sao Thiếu chủ nhà ta liền không thể làm thiên hạ này thời loạn lạc mà chiến? Chính là đoạt thiên hạ này thì lại làm sao? Đó là hấn nên được, bởi vì hấn có thực lực này."

Ở trước mặt người ngoài, Tuyệt Nữ luôn luôn cùng Tinh Nhi như thế, xưng hô Tinh Vũ vì là thiếu chủ. Nàng, trực đem Mặc gia ông lão cùng Mặc gia Cự tử nói tới ngậm miệng khó phân biệt. Chính là Tinh Vũ, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy biểu hiện như vậy nàng. Từ trong lời nói của nàng, lan truyền một luồng để hấn cảm động cảm tình, dường như nóng hổi dòng nước ấm tràn trề ở hấn trái tim. . . Thật lâu không thôi.

Một lúc lâu, "Tuyệt Nữ đại gia nói khiến cho ta xấu hổ không ngớt." Mặc gia Cự tử trừng Tinh Vũ lấy bởi tội tư thái ôm quyền, đồng thời cúi đầu, "Ta vừa mới nói có sai lầm, xin mời bao dung."

Tuyệt Nữ hừ một tiếng bật ra đầu không phản ứng hấn, kì thực là đem ứng đối trừng lại giao cho Tinh Vũ.

"Cự tử đa lễ." Tinh Vũ từ tốn nói: "Người và ta vừa nảy thảo luận vấn đề mà thôi, không cần lưu ý."

Tuyệt Nữ chính là hấn mà chỉ trích Mặc gia Cự tử, hấn cũng sẽ không trở lại trách cứ Tuyệt Nữ, nói nàng không hiểu chuyện cái gì. Còn Mặc gia Cự tử lúc trước nói, cũng thực sự không có để hấn lưu ý. Không bằng nói, hấn từ bên trong cảm nhận được Mặc gia Cự tử làm như chân chính chất vấn kỳ thực chính là chính hấn mới đúng.

Mặc gia Cự tử thân phận thực sự là yển Thái tử Đan. Lúc trước thiết kế ám sát Tần vương, cứ thế sau đó cửa nát nhà tan. Hấn vừa nói xong toàn có thể thay đổi một ít nội dung dùng ở hấn trên người chính mình:

'Có thể còn có những người khác có thể thay thế người sắp xếp ám sát Tần vương. Không, hay là lật đổ Tần vương triều, nguyên bản liền cũng không cần dựa vào ám sát đến đạt thành. Như vậy, người cũng ngạnh muốn an bài thích khách sao?'

Hay là chính là bị Tinh Vũ lúc trước, dẫn ra lên hấn hồi ức, mà để hấn chìm đắm ở thế giới của chính mình bên trong cũng khó nói.

Tuyệt Nữ cùng Tinh Nhi không biết những này, tự nhiên lĩnh hội không tới.

Hai người liền như vậy bỏ qua này tiết, Mặc gia Cự tử trực tiếp hỏi lên Tinh Vũ tìm hấn đến mục đích. Tinh Vũ thì lại vút cho hấn một cái đã sớm chuẩn bị kỹ càng quyền sách, hấn muốn nói sự tình đều ở bên trong bên trong viết.

"Quy tắc cũ, ta sẽ không chiếm các ngươi Mặc gia tiện nghi, tương lai các ngươi có yêu cầu sẽ chờ giới trả cho các ngươi." Hấn nói rằng.

Mặc gia Cự tử gật đầu, do ông lão lên điều gỗ thao túng bay lên. Cự tử trùng Tinh Vũ ôm quyền, liền muốn rời khỏi.

Tinh Vũ lại đột nhiên gọi hấn lại, "Đứng rồi, ngươi vừa muốn bồi tội đứng không? Ta đột nhiên nhớ tới đến, loài chim này. . . Làm một cái cho ta đi." Hấn đuổi tay chỉ vào Chu Tước, hết sức muốn đem nó dỡ xuống, nhìn nó đến cùng vì sao thần kỳ như thế.

Mặc gia Cự tử cùng điều gỗ trên ông lão suýt chút nữa ngã xuống đất.

CONVERTER: 多AssassinGod多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tặng ngọc Đoan Mộc, dạo chơi cơ quan

Từ vừa mới bắt đầu chậm rãi run run cánh chế tạo khí lưu, đến lúc sau thoát khỏi trọng lực trôi nổi mà lên, cuối cùng rốt cục bay lên trời cao. . . Điều gỗ ở y trang trên bay lượn phi hành một vòng, mang theo Mặc gia Cự tử cùng ban ông lão cùng rời đi.

Vào lúc này, từ Tinh Vũ bốn người sau lưng nghe được bé gái vui mừng tiếng kinh hô, phi sắp tiếp cận bên trong.

"Tinh Vũ ca ca, ngươi lúc nào trở về?"

Nguyệt Nhi công lấy tiểu ba lô chạy tới. Mãi cho đến Tinh Vũ trước mặt một bước nơi, nàng mới ngừng lại, mặt đỏ cúi đầu ăn trộm liếc nhìn đã phân trạm Tinh Vũ hai bên mặt khác ba nữ.

Tinh Vũ mở ra hai tay, mỉm cười cổ vũ nàng. Nguyệt Nhi nắm bắt góc áo xấu hổ mấy tức, rốt cục nhào vào trong ngực của hấn.

Từ Nguyệt Nhi làm đến phương hướng trên, Đoan Mộc Dung đồng dạng công lấy ba lô đi tới. Nàng đầu tiên là nhìn giữa bầu trời cái kia cái điểm đen, sau đó lại cùng Tinh Nhi, Tuyệt Nữ lẫn nhau gật đầu, cuối cùng tầm mắt rơi vào Tinh Vũ trên người. . . Đặc biệt là thấy Nguyệt Nhi cùng hấn ôm ấp tư thái, chúng nó không khỏi liền sắc bén mấy phần.

Đội nàng đến gần, còn chưa mở lời, buông ra Nguyệt Nhi Tinh Vũ liền trùng nàng mở ra hai tay.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Đoan Mộc Dung mắt tím hơi khép, hàm dưới hơi nhấc, một bộ mát lạnh kiêu ngạo tư thái.

Tinh Vũ lệch rồi phía dưới, cổ quái nhìn chằm chằm Đoan Mộc Dung, "Ngươi vừa ánh mắt, chẳng lẽ không là đang ghen tỵ. Nguyệt Nhi có thể theo ta ôm ấp sao? Ta đây chính là đang thỏa mãn. . ."

"Chớ có nói bậy!" Đoan Mộc Dung cảm giận nhưng mà đánh gãy hấn, mắt thấy Tuyệt Nữ mấy người đều ở nhìn mình, vội vã giải thích: "Ta chỉ là không muốn ngươi. . ."

Mặt sau không có nói ra chữ là 'Chiếm Nguyệt Nhi tiện nghi'. Nàng đem đúng lúc dừng lại, bằng không chắc chắn tạo thành Nguyệt Nhi lúng túng.

Nhưng mà, sau một khắc nàng liền nhận ra được đối diện cái kia vẫn còn so với mình ải mấy phần thiếu niên, trong mắt rõ ràng toát ra giao hoạt ý cười.

Từng có vô số lần bị hấn trên đùa kinh nghiệm, Đoan Mộc Dung tâm trạng thậm hồ gay go. Ti mi nghĩ lại, chính mình đậu ở chỗ này, nghĩa khác quá rõ ràng. Chính suy nghĩ làm sao thoát khỏi này 'Bất lợi' cục diện, thuận tiện cũng thoát khỏi hấn, trong tâm mắt bóng đen thêm nhức nhích một chút. Nàng hơi ngẩng đầu, liền chú ý đến hấn chưa bao giờ có tiếp cận. Cái kia một đôi con mắt màu đen, như bầu trời đêm long lánh tinh tinh giống như mê người. Mắt đi chuyện cười cùng đùa cợt thành phần, gia tăng rồi nhớ nhưng cùng ôn nhu tri kỷ.

Đoan Mộc Dung bị hấn ôm lấy, đồng thời mặc hấn dừng lại mấy tức.

Hấn cũng không tham lam, nhỏ giọng địa đạo cú 'Ta đã trở về', liền rời khỏi bên cạnh nàng.

Từng có như vậy trong nháy mắt, Đoan Mộc Dung đôi cánh tay xuất hiện nâng lên xu thế, bị nàng miễn cưỡng chặn lại.

Tinh Vũ cùng Tuyết Nữ đám người đã hướng đi trong viện mỗi cái gian phòng.

Quay người lại Đoan Mộc Dung, vẫn có thể nghe được hấn ở ca ngồi cái kia tuyết tóc trắng cô nương xinh đẹp, "Tuyết Nhi, người vừa thô bạo mười phần, chân thực là hấp dẫn ta đây."

Cô nương kia tự đắc ý vênh lại cái mũi nhỏ, "Đó là đương nhiên", kỳ thực trong lòng hừ bỏ lúc trước thấp thỏm.

Một vị khác màu đen oản búi tóc thiếu phụ vội vã lắc cánh tay hấn truy hỏi, "Thiếu chủ, cái kia Tinh Nhi đây?"

Hấn nở nụ cười, "Tinh Nhi tự cũng là đẹp để đáng yêu, chỉ là cùng người này trang phục không tương xứng đây. Có muốn hay không thẳng thắn lại đổi về trước đây kiểu tóc, ta cảm thấy rất không sai nha."

"Không muốn, người ta đã. . ." Nàng tuy che miệng lại, khuôn mặt vẫn là đỏ lên.

"Đã cái gì?" Hấn làm bộ không biết truy hỏi.

"Ai nha, chán ghét, thiếu chủ xấu xa!" Nàng giẫm lại chân, chạy trốn.

'Đúng đấy, hấn xác thực xấu xa!' Đoan Mộc Dung khoe miệng không được dấu vết cong lên, gờ tay lên cũng trải phẳng ra. Lòng bàn tay rõ ràng nâng một khối hình ngọc thạch, ôn hòa như dương chi, hoàn toàn trắng muốt tỳ. Điều khắc một cái rất sống động Thăng Long, miệng phun một viên viên bi —— nó cũng là cả khối ngọc duy nhất mặc nơi, mặt trên có khắc một cái giản thể 'Dong' tự.

"Thiên hạ bạc trắng, duy ta độc hắc sao?"

Đoan Mộc Dung môi thom khép mở, ngậm một câu như vậy, nàng cảm giác mình yêu thích khối ngọc này. Vừa vặn, hấn quay đầu lại, trùng nàng nháy mắt. Đoan Mộc Dung hừ một tiếng bật ra đầu đi, môi không hề có một tiếng động động mấy lần. Cái kia lời nói ra khoảng chừng là làm trái với nàng bản ý, làm cho nàng một khuôn mặt tươi cười nhiễm phải nhạt màu hồng nhạt.

Này sau khi quá mấy ngày, Mặc gia sai người đưa tới một cái hình chữ nhật hộp gỗ, nói là giao cho Tinh Vũ. Hấn mở ra cái kia hộp sau khi xem, suýt chút nữa liền đem chi đập xuống đất.

"Tên ghê tởm, lẽ nào thật sự cho rằng ta là tiểu hài tử, muốn đem ra chơi sao?" Hấn mặt giữa hồng tức giận nói.

Đứng ở bên cạnh đồng dạng nhìn thấy cái kia trong hộp gỗ thịnh đồ vật, Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi che miệng ăn trộm nở nụ cười. . . Này trên đến Tinh Vũ cho các nàng một cái trừng mắt, để hai nữ chỉ được bật ra đầu run rẩy vai. Đúng là Tiểu Lê tò mò thăm dò vào đầu liếc nhìn nhìn, đem lấy đi ra, lời kéo Tinh Vũ ống tay áo.

"Ca ca, chúng ta đi chơi một điệu." Nàng một cách ngây thơ năn nỉ, trong tay cầm, rõ ràng chính là một cái loại nhỏ bản Chu Tước.

Tinh Vũ chính là không nữa thoải mái, cũng sẽ không đem này khí rơi tại Tiểu Lê trên người.

Sờ sờ nàng đầu, "Được, ca ca dẫn người đi chơi." Khiên tay của nàng, đồng thời đi ra ngoài. Trải qua Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi lúc, dùng môi ngữ không tiếng động mà nói câu 'Buổi tối lại thu thập các người' . . . Để hai nữ từng người cắn môi ngượng ngùng.

Sau đó không lâu, trong viện rất nhanh liền vang lên Tiểu Lê khanh khách vô tà tiếng cười, còn có nhỏ nhỏ vỗ tay âm. Này hấp dẫn Nguyệt Nhi, nàng cũng gia nhập vào chơi đùa trong hàng ngũ. Trải qua Đoan Mộc Dung sau khi thấy, đánh giá một câu, 'Còn là một tiểu hài tử', cũng không biết đến cùng là đối với người nào nói.

Lại quá mấy tháng, trực ban ông lão lần thứ hai quang lâm y trang lúc, quả thực sợ hết hồn. Trong viện rõ ràng dừng một con phượng Mặc gia Chu Tước, chính là Tinh Vũ đem cái kia loại nhỏ Chu Tước tách ra, cẩn thận nghiên cứu sau mình làm ra đến. Đương nhiên, hấn này Chu Tước chỉ cụ hình, mà không lên không khả năng. Đến cùng, cái kia loại nhỏ Chu Tước cùng chân chính Mặc gia bốn Linh thú, ở động lực phương diện vẫn còn có chút khác nhau. Dựa vào hàng nhái loại nhỏ Chu Tước động lực bộ, là khó có thể kéo lớn như vậy phân lượng.

Có điều, ban ông lão ở thực tế vận chuyển này hàng nhái Chu Tước sau, nhìn Tinh Vũ cái kia đôi mắt nhỏ liền không giống. Từ lúc trước hẹp phòng thủ dường như muốn cướp hấn bảo bối tặc ăn trộm giống như vậy, đến hiện tại hơi có chút điềm nét mặt giả nua tư thế.

"Muốn gia nhập Mặc gia sao?" Hắn cười híp mắt dụ dỗ nói, "Xem, cái này cũng cho ngươi chơi?" Cầm trên tay ra một cái ma phương.

'Chơi?' Tinh Vũ khoe miệng co rúm mấy lần, tiếp nhận ma phương ném tới trong hồ. . .

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, ban ông lão vẫn không chịu bỏ qua địa quán quít lấy muốn thu hắn làm đệ tử. Tinh Vũ không có gia nhập Mặc gia, nhưng thông qua ban ông lão lấy tới các loại mô hình, hiểu rõ một chút thế giới này cơ quan thú.

Tần vương Doanh Chính trong lúc này xưng đế, bắt đầu Hoàng Lăng, cung A phòng chờ một loạt kiến trúc bắt đầu xây dựng. Nhân dân sinh hoạt cũng không vì chiến tranh biến mất mà có cái thiện, náo loạn chính đang nổi lên mà thành. . .

CONVERTER: ٥Assassin^{God} 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Trăng tàn cốc

Gào thét phong vân lên một nguyệt tập kích sau hình thành cát bụi, cửa đá hạp trăng tàn cốc, liên tiếp cầu vượt ——

Tuổi tác 12 Kinh Thiên Minh tò mò trước sau nhìn một chút, 'Ồ oa, nhiều người như vậy, đều là tới bắt ta cùng đại thúc sao?' giương mắt nhìn lên nhìn trạm tại bên người, kiên cường vắng lặng nam tử trưởng thành, một đôi sắc bén Hawkeye không có một chút nào dao động. > >

Hắn một bộ tay áo lớn bạch y, thất vọng đen tóc bên trong phân, theo gió hơi phiêu bải. Trần ngập phong sương trên mặt, có vượt qua người thường kiên nghị. Trong tay trái một thanh chưa ra khỏi vỏ cổ điện trường kiếm cắm vào phúc chéch, bày ra thích hợp rút kiếm tự nhiên động tác. Chỉ như vậy, liền làm cho người ta một loại không chê vào đâu được cường giả khí phách. Trên thực tế, hắn chính kinh sợ trước sau ba trăm Tần quốc tinh nhuệ kỵ binh không thể động đậy, tức khiến cho bọn họ chính nắm mâu cây cung thủ thế chờ đợi.

Thân ở với tuyệt lộ, đến cùng ai càng gần gũi với tử vong, có thể còn chưa biết được.

'Thật không hổ là đại thúc, không cho phép ta lại có thể kiến thức đại thúc cái kia thần kỳ kiếm thuật. Khả khả khả, cũng có thể nhân cơ hội học trộm mấy chiêu.' Kinh Thiên Minh một đôi linh hoạt con ngươi chuyển động, đánh chính mình tiểu chủ ý.

Đột nhiên, hắn đầu vi khẽ nâng lên, con mắt cũng híp nhìn về phía ánh mặt trời chiếu sáng phương hướng, sau đó con ngươi hơi tập trung co rút lại.

Ở chính diện những này quân Tần bên cạnh một cái trên vách núi, rõ ràng đi qua tới một người. Nhìn thân hình tướng mạo, là một cái so với hắn lớn hơn một ít thiếu niên, chỉ là khí thế trên người lại có chút không kém gì bên cạnh người đại thúc? Kinh Thiên Minh có chút không muốn thừa nhận địa thế lúc đầu một cái, thậm chí nháy mấy cái con mắt. Trong lòng hung hăng địa tự nói với mình, đó là ảo giác. . . Hắn quá mấy tức lại nhìn sang, thấy thiếu niên kia nâng lên một con tay phải, chậm rãi vung lên lại đi.

Vèo vèo vèo. . . Từ sau lưng của hắn, che ngợp bầu trời mưa tên ầm ầm mà xuống, đem phía dưới quân Tần binh sĩ tất cả đều bao phủ ở bên trong. Vừa còn ô ép ép một mảnh ngăn trở đường đi quân Tần binh sĩ, thậm chí ngay cả một cái chống lại đều không có, liền toàn quân bị diệt với lợi tốc bên dưới. Cho dù xem quen rồi đại thúc lấy kiếm giết người Kinh Thiên Minh cũng không khỏi rung mình một cái, nho nhỏ trong lòng xuất hiện ngẫu nhiên nghe được một câu nói.

Mạng người thực sự không đáng giá!

Này hoang trong cốc đột nhiên xuất hiện biến cố, tự nhiên cũng kinh hãi đến một bên khác quân Tần. Một mực quan chỉ huy của bọn họ ở vừa mưa tên bên trong chết, để bọn họ hai mặt nhìn nhau bên dưới, cũng không biết như thế nào cho phải. Bọn họ đến trước, nhận được mệnh lệnh là lùng bắt Cái

Nhiếp cùng hắn mang theo hải tử. Nếu là liền như vậy bắt chiến trở ra, trở lại khó tránh khỏi vừa chết không nói, còn có thể gây họa tới người nhà. Bởi vậy, cho dù tình cảnh đối với bọn họ đã chuyển thành bất lợi, cũng vẫn như cũ không người lui bước mà đi.

Điểm này không khó nhìn ra, quân Tần xác thực là một nhánh kỷ luật nghiêm minh quân đội. Thế nhưng, nó kỷ luật nghiêm minh thường thường xây dựng ở tàn khốc hình phạt bên trên, xem như là nó duy nhất tỳ vết đi.

Rốt cục có một ngựa mã người hạ lệnh tấn công, hàng trước cung tiễn thủ môn phóng thích kéo tròn dây cung. Sau khi, bị gọi là Kiếm thánh nam tử rút ra trường kiếm trong tay của hắn, dường như hồ vào bầy dê giống như vậy, giết chết còn lại 150 tên Tần quốc tinh nhuệ thiết kỵ. Kinh Thiên Minh thì lại dựa theo hắn, sớm quá cầu vượt. Không có hắn liên lụy, Cái Nhiếp không thương địa hoàn thành rồi trận chiến đầu này.

Tĩnh Vũ ở trên vách núi ngồi, đầy hứng thú mà nhìn hắn một phương diện tàn sát.

'Cái Nhiếp kiểm pháp tương đương trực tiếp, không thức mà có chiêu, theo đuổi một đòn giết chết ngắn gọn.' trong lòng hắn đánh giá.

Dựa theo trí nhớ của hắn đến xem, Tần Thời Minh Nguyệt trước mấy bộ bên trong, Cái Nhiếp tựa hồ cũng là mạnh nhất. Hắn ngày hôm nay mục đích tới nơi này một trong, chính là muốn xem thử dưới phần này mạnh nhất.

"Này, ngươi là ai a? Làm gì quân ta cùng đại thúc sự tình?" Xem xong Cái Nhiếp chiến đấu Kinh Thiên Minh, khiếp không sợ sùng địa đứng ở Tĩnh Vũ vị trí bên dưới vách núi, hai tay chống nạnh ngửa đầu la to, "Xem! Đại thúc không có người hỗ trợ, cũng có thể giết những người đó."

Ở cầu vượt một bên khác Cái Nhiếp trong lòng giật mình, vội vả thả người trở lại Kinh Thiên Minh bên cạnh người. Kinh Thiên Minh thái độ lập tức chuyển biến, sùng bái mà nhìn Cái Nhiếp, nói 'Đại thúc ngươi cực khổ rồi'.

Cái Nhiếp khẽ gật đầu, ngừng đầu trùng Tĩnh Vũ ôm quyền, "Đa tạ các hạ giúp đỡ!" Công chính ôn hòa, không lạnh không nóng tiếng nói chính như hắn làm liệt kiếm pháp, hắn cô tịch khí chất.

"Đại thúc, ngươi làm gì thế tạ hắn, không có hắn. . ." Kinh Thiên Minh không phục.

"Thiên Minh!" Cái Nhiếp ngăn cản hắn tiếp tục nói, chỉ có đối xử đứa bé này lúc, mới gặp có chút trường bối âm thầm lo lắng.

"Cái tiên sinh không cần khách khí." Tĩnh Vũ từ nhai thượng nhảy xuống, phảng phất như không có trọng lực bình thường nhẹ nhàng rơi xuống đất, "Bị người nhờ vả, hết lòng vì việc người khác, chỉ đến thế mà thôi."

"Ồ? Không biết là người phương nào. . .?" Cái Nhiếp hơi kinh ngạc.

Tĩnh Vũ con mắt liếc về phía Kinh Thiên Minh, dù chưa nói rõ, Cái Nhiếp trong lòng dĩ nhiên có suy đoán.

"Ta nghĩ cùng Cái tiên sinh đồng hành mấy ngày, thảo luận một hồi kiếm thuật, Cái tiên sinh sẽ không để tâm chứ?" Tĩnh Vũ hỏi.

Ở thế giới One Piece. Tuy có Hawkeye cùng nhĩ Sina, ở kiếm thuật phương diện, Tĩnh Vũ nhưng cũng đạt đến đỉnh cao. Nhưng mà, thế giới kia kiếm chung quy là có đao ngoại hình, chém vào làm chủ. Hắn ở tiến vào này Tần Thời Minh Nguyệt thế giới sau, khởi đầu tuyển dụng trọng kiếm, liền còn có tầng này nguyên nhân. . . Trọng kiếm dễ dàng cho phát huy hắn cái kia 'Kiếm thuật'.

Cho tới thế giới này thích hợp kiếm thuật, hắn cũng đang lục lọi bên trong, với ý trang trọng lúc tước chế kiếm gỗ chính là vì cái mục đích này. Tầm thường nói tới mười năm mài một chiêu kiếm, ở hắn nơi này, bởi vì đã có thâm hậu võ học trình độ, liền dễ dàng rất nhiều. Chỉ là, hắn dù sao cũng là tự học, muốn nhiều mở mang kiến thức một chút chính thống kiếm lý cũng không gì đáng trách. Mà Cái Nhiếp, không thể nghi ngờ chính là thế giới này kiếm pháp cảnh giới cao nhất người.

"Ha a?" Kinh Thiên Minh coi chính mình là nghe lầm, ngoẻo cổ trên dưới đánh giá Tĩnh Vũ, một mặt khinh thường nói: "Liền ngươi cũng muốn cùng ta đại thúc. . ."

"Thiên Minh, không được vô lễ!" Cái Nhiếp lần thứ hai ngăn lại hắn, cũng lần thứ hai trùng Tĩnh Vũ ôm quyền nói: "Hạng thị thiếu chủ một cái Hắc kiếm ngang dọc sa trường uy mãnh tuyệt luân, tại hạ cũng sớm có nghe thấy. Nếu như không chê nấp nào đó kỹ chuyết, kính xin vui lòng chỉ giáo." Trong lòng hắn đối với Kinh Thiên Minh không hiểu lễ nghi tùy ý phương thức nói chuyện có chút đau đầu, lần này ôm quyền liền có bồi tội tâm ý.

"Cái tiên sinh khách khí, bên kia chuẩn bị có ngựa xe, mời đi theo ta!" Tĩnh Vũ cũng không thèm nhìn tới Kinh Thiên Minh, đối với Cái Nhiếp mỉm cười gật gật đầu, trước tiên hướng phía trước đi đến.

Kinh Thiên Minh không thể nghi ngờ nghe được Cái Nhiếp. Ở Cái Nhiếp cất bước muốn đuổi tới Tĩnh Vũ lúc, hắn vội kéo Cái Nhiếp, mang theo chút nghi hoặc mà lặng lẽ hỏi:

"Đại thúc, ngươi vừa nói tới cái gì Hạng thị thiếu chủ, lại cái gì cái gì ngang dọc Hắc kiếm? Hắn thật đến có lợi hại như vậy sao?"

"Hạng thị bộ tộc là nguyên Sở quốc quý tộc, hắn chính là bộ tộc kia truyền nhân." Cái Nhiếp mang tới hắn vừa đi, một bên giải thích: "Mấy năm trước, Tần Sở giao chiến lúc, hắn từng nửa ngày suất quân liên phá quân Tần ba trận, chém giết ba tên đô úy tướng quân. Chỉ nửa năm sau, lại đánh lên quân Tần kiên lũy, ác chiến một đêm giết địch hơn một nghìn. Có người nói lúc đó, hắn bằng một cái nặng ba mươi cân Hắc kiếm độc thủ cửa thành, chém giết mấy trăm quân Tần. . . Có đương đại đệ nhất dũng tướng danh xưng!"

"A?" Kinh Thiên Minh trên mặt phảng phất rút gân giống như vậy, "Đại thúc, ngươi có hay không khuếch đại a?" Thấy Cái Nhiếp không đáp, hắn con ngươi đảo một vòng, lại hỏi: "Cái kia đại thúc, ngươi sánh với hắn, đến cùng ai càng lợi hại? Ta đoán, nhất định là đại thúc ngươi chứ?"

"Không, ta nghĩ hắn bây giờ cùng ta so với, e sợ chắc chắn mạnh hơn." Cái Nhiếp lông mày khó mà nhận ra địa tức một hồi.

"Ha. . . Ha ha. . . Đại thúc ngươi nhất định là khiêm tốn, ta biết, đại thúc ngươi mới là mạnh nhất." Kinh Thiên Minh hiển nhiên không muốn tin tưởng câu nói này, mà Cái Nhiếp cũng không có lại mở miệng.

Hai người theo Tinh Vũ bóng lưng chuyển qua một đạo vách núi, quả nhiên liền nhìn thấy một chiếc xe ngựa, cùng với khoảng chừng năm mười tên lưng đeo cung nỏ kỵ binh. Những kỵ binh này trên người không giáp, toàn thân mặc vì là dễ dàng cho hành động màu đen vô giả áo ngắn. Ngoại trừ sau lưng lấy động vật sống lưng cường gân làm ra chi cung, cánh tay trái có loại nhỏ tay nỏ, cẳng eo đeo lợi kiếm.

Cái Nhiếp nhìn lên, chỉ cảm thấy những người này mỗi người ánh mắt kiên nghị lạnh lùng, mặt không hề cảm xúc. Đứng ở bên hông ngựa, mặc cho bão cát thổi, cẳng là vẫn không nhúc nhích. Trong lòng hắn thầm khen, có thể huấn luyện ra như vậy binh sĩ, không hổ là nghe đồn bên trong liên Vương Tiễn cũng bị thiệt thòi dừng tướng.

Tinh Vũ đứng ở bên xe ngựa ra hiệu một hồi, Cái Nhiếp mang theo Kinh Thiên Minh trước tiên lên xe ngựa. Sau đó, Tinh Vũ mặt hướng những binh sĩ kia vùng nhúc nhích một chút cánh tay, ở trong xe ngựa Cái Nhiếp cùng Kinh Thiên Minh chỉ nghe được chính tề y quyết tiếng vang, cẳng dường như một người phát ra. Tinh Vũ vén rèm lên tiến vào xe ngựa, phu xe khởi động ngựa, hai bên kỵ binh hộ vệ tiến lên.

Sau đó một quãng thời gian, Kinh Thiên Minh có thể không có phát hiện, Cái Nhiếp lại nghe ra có kỵ sĩ bắt đầu rời xa. Hắn suy đoán định là Tinh Vũ hiềm nhiều người quá mức lời kéo người ta chú ý, mà để những thuộc hạ này từng nhóm hành động.

Lại trải qua nửa khắc đồng hồ, trong xe ngựa truyền ra Tinh Vũ âm thanh, "Ngươi vẫn nhìn ta làm cái gì?"

"Ai, ai vẫn nhìn ngươi a?" Kinh Thiên Minh hoang mang hoảng loạn địa di mờ mắt, trên miệng nhưng không thừa nhận.

"Há, thật sao?" Tinh Vũ không tỏ rõ ý kiến.

Lại trải qua chốc lát, Kinh Thiên Minh không nhịn được, "Này, ta cho ngươi biết, ta đến ngươi tuổi, cũng nhất định có thể làm được."

Câu nói này không có đầu và đuôi, cũng làm cho Tinh Vũ không hiểu ra sao. Nói với Kinh Thiên Minh chút Tinh Vũ sự tình Cái Nhiếp lại biết Kinh Thiên Minh đến cùng đang nói cái gì. Một bên lắc đầu thờ dài cho hắn này yêu cạy mạnh không chịu thua tính cách, một bên nói với hắn:

"Hắn chỉ lớn hơn ngươi hai tuổi."

"Há, thật sao?" Kinh Thiên Minh mô phỏng theo Tinh Vũ nói chuyện tư thái, sau đó đại ra một hồi, "Cái gì?"

"Ngươi thực sự là rất náo!" Tinh Vũ lấy ra một bình rượu, vừa uống một bên lườm hắn một cái.

Kinh Thiên Minh trên mặt bấp thập mang theo rút gân giống như mà nhìn Tinh Vũ, 'Chỉ đại hai tuổi, chỉ đại hai tuổi' địa không ngừng lặp lại. . .

CONVERTER: ￼AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hạng thị ẩn cư địa

"Hạng thị bộ tộc?" Cô ngồi trên đài cao vương tọa bên trên, đầu đội đế miện, chính đang nổi giận Doanh Chính kinh ngạc, "Bọn họ không phải đang bị ta Đại Tần truy tiêu chung quanh trốn sao? Vì sao còn dám công nhiên cùng ta Đại Tần thiết kỵ đối nghịch, lại nơi nào đến hùng tráng như vậy binh mã?"

Ở vào Tần quốc đô thành Hàm Dương bên trong, có một toà to lớn hùng vĩ cung điện. Khác nhau với còn lại sáu quốc, độc xây ở trên đài cao, dường như muốn thể hiện ra Tần vương hùng tâm cùng hoài bão bình thường quan sát đại địa.

Ngày hôm đó, đang hướng nghị Tần Thủy Hoàng Doanh Chính, nhận được nguyên Đại Tần biên cảnh đệ đưa tới quân tình tấu. Cửa đá hạp trắng tàn cộc, ba trăm Đại Tần tinh nhuệ thiết kỵ chiến dịch tận không. Điều này có thể không để lấy quân tiên phong hủy diệt sáu quốc, xưng đế đến nay Doanh Chính cảm thấy tức giận? Hắn đem tấu nện xuống, quát lớn tiếng thật lâu vang vọng với không bao la điện.

Doanh Chính là một vị minh quân, bằng không cũng sẽ không diệt sáu quốc mà thống Hoa Hạ. Nhưng hắn cũng là một vị máu lạnh quân vương, tín ngưỡng pháp trị quá độ, trong mắt không cho phép nửa điểm hạt cát. Tương tự binh bại tấu, liền đẩy đủ hắn đại khai sát giới. Bởi vậy, phía dưới tuy ngồi quý chân mây chục đại thần, nhất thời lại không người có can đảm ứng đối.

Cuối cùng, vẫn là tể tướng Lý Tư đứng dậy tấu đúng, dẫn ra Hạng thị bộ tộc.

"Khởi bẩm bệ hạ, theo thần dưới biết, nhánh binh mã này là Hạng thị thiếu chủ Long Tinh Vũ tự tay huấn luyện mà ra thân quân vệ đội." Lý Tư cầm trong tay hốt bản chấp tay mà đáp, "Cùng ngày xưa tiêu diệt sáu quốc dư nghiệt có bản chất không giống."

"Long Tinh Vũ?" Doanh Chính hầu như là cắn răng từng chữ từng chữ địa đọc lên danh tự này, "Lại là cái này nghịch tặc! Lý Tư, ngươi lại nói nói, này chi quân mã có khác biệt gì."

"Vâng." Lý Tư tiếp tục nói: "Mấy năm trước, Vương Tiễn tướng quân công diệt Sở quốc lúc, từng nhiều lần cùng người này chiến trường giao chiến, mấy lần bị phản khởi chiến đấu chi ngoan cường, dụng binh chi kỳ quý khiếp sợ. Bệ hạ có từng nhớ tới, Vương lão tướng quân từng có một phản chuyên môn tấu, chính là nói tới người này."

Doanh Chính hơi khép lại con mắt, làm như đang hồi tưởng giống như vậy, "Ngươi vừa nói như thế, quả nhân thật có chút ấn tượng."

"Vương lão tướng quân một đời chinh chiến, hiếm có bại trận, nhưng mà đối mặt người này lúc nhưng mấy lần vô công. Thần dưới nhất thời hiếu kỳ, từng bái phỏng Vương lão tướng quân, hướng về hắn thỉnh giáo việc này thật giả." Lý Tư nói rằng, "Chính là ở cái kia lần gặp gỡ bên trong, nghe lão tướng quân nhắc lên một cái đề thần lưu ý sự tình. Theo lão tướng quân nói, người này thủ hạ có một nhánh nghiêm chỉnh huấn luyện kỹ binh nhệ. Với Tần Sở hai nước lần đầu giao chiến chi nhật xuất hiện quá, sau đó một năm có thừa kịch liệt chiến đấu bên trong cũng lúc đó có xuất hiện, lũ kiến kỳ công."

"Nói như thế, có thể nói là bách chiến tinh binh." Doanh Chính hừ một tiếng, mặt hiện lên tàn khốc, "Đáng tiếc không phải ta Đại Tần hết thảy."

Khoảng cách hắn mười mấy mét ở ngoài Lý Tư không dám ngẩng đầu, tiếp theo tấu lần nói: "Cũng may nhân số cũng không nhiều. Y Vương lão tướng quân thuật, đến Sở quốc diệt vong lúc, ứng chỉ còn lại 300 người trên dưới. Có điều, bọn họ nhưng là chủ động theo Hạng thị bộ tộc có chỗ cần đến ẩn núp, mà không có lựa chọn chết trận sa trường. Những năm này, sáu quốc thế lực còn sót lại đại thể kéo dài hơi tàn, như chó mất chủ. Chỉ có nhánh quân đội này trước sau gắng chống đối, không ngừng thành lập cứ điểm, chiêu binh mãi mã, dao động ta Đại Tần cơ nghiệp chi tâm bất tử."

"Thì ra là như vậy." Doanh Chính hiểu rõ ra, "Ngươi là muốn nói. . . Những người bị tiêu diệt Hạng thị bộ tộc cứ điểm, trên thực tế là nhánh quân đội này thành lập, mà cũng không nhánh quân đội này?"

"Đúng, thuộc hạ cũng vẫn ở phái người điều tra cẩn thận, trước sau nắm bắt không tới tung tích của nó. Không nghĩ tới, nó bây giờ càng gặp chính mình hiện thân mà ra. . ." Lý Tư lời nói có rõ ràng còn chưa nói hết.

"Lần này định không thể lại để những này phản bội Tiểu Dao ở bên ngoài!" Tần Thủy Hoàng bắt lấy hắn trong lời nói ý vị, uy nghiêm hạ lệnh.

"Hep tuân thánh ý." Lý Tư lĩnh chỉ.

"Như vậy, Cái Nhiếp đây? Hắn một người cũng giết 150 tên Long Hồ kỵ quân, Lý Tư, này lại làm làm sao giải?" Doanh Chính nhắc tới tấu nửa kia nội dung.

"Tiềm tàng mấy năm Sở quốc tàn dư tinh nhuệ đột nhiên xuất hiện, còn có Cái Nhiếp trốn tránh, thần dưới cho rằng đây tuyệt đối không phải một cái ngẫu nhiên. Vì lẽ đó, thần dưới muốn hướng về bệ hạ bẩm báo một cái đề án. . ."

Sau đó không lâu, Lý Tư dẫn người đi tới nguyên Thất Hùng một trong Hàn quốc cự thổ, bái phỏng ẩn cư với trong rừng rậm lưu sa chủ nhân vệ trang.

Mấy ngày sau, ở một chỗ dãy núi trong lúc đó, một chiếc xe ngựa ngừng lại. Phu xe còn chưa kịp hướng vào phía trong lâm báo, liền nghe được đồng một thanh âm vang lên, sau đó nhưng là đưa bé ỏi một tiếng. Hắn không cân nghĩ, cũng biết định là một cái nào đó liêu lĩnh thiếu niên phát sinh.

Sau đó, "Cái tiên sinh, chúng ta đã đến." Một cái khác khí chất thiếu niên âm thanh tiếp theo vang lên. Phu xe vội vã xốc lên thùng xe mạnh, thiếu niên kia trước tiên nhảy xuống.

Tóc đen con ngươi đen, một bộ gọn gàng tử y. Dung mạo tuấn Sooyoung rất, thân cao 170 cm, chính là Hạng thị thiếu chủ Long Tinh Vũ. Hắn sau khi xuống xe, hướng về rừng cây nơi nào đó nhìn một chút, lập tức liền có một người nhảy ra quỳ một gối xuống với trước mặt hắn tham kiến.

"Thiếu chủ, hai tướng quân cùng Phạm tiên sinh ba ngày trước đi đầu xuất phát, nơi đây còn lại nhân thủ đã không đủ một phần ba."

Tinh Vũ gật gù đầu, quay đầu lại nhìn về phía Cái Nhiếp cùng với. . . Vừa xuống xe, chính bụng đồ lên cái trán, nhò giọng lầm bầm cái gì Kinh Thiên Minh.

"Cái tiên sinh, nơi này chính là ta Hạng gia một chỗ bí ẩn nhất cứ điểm." Tinh Vũ chỉ vào rừng rậm phía trước khe núi nơi giới thiệu, "Cái tiên sinh có thể cùng Thiên Minh tiêu đệ đệ đồng thời tạm cư chút thời gian, đến lúc đó cùng ta cùng phó Mặc gia thịnh hội."

"Ai là tiêu đệ đệ a?" Kinh Thiên Minh kháng nghị ồn ào đạo, "Người gọi ta là đại ca còn tạm được."

"Ồ? Hẳn là gần nhất mấy ngày nay, vị đáng vẫn không có ăn đủ?" Tinh Vũ nhìn hấn tựa như cười mà không phải cười, "Người có thể cứ việc lại đến thử xem, ta cũng vừa hay thí nghiệm một hồi tân nghĩ đến cạm bẫy."

"Ai, ai sợ ai a, thử liền thử, người chờ xem được rồi, ta nhất định cho người từng cái phá giải." Kinh Thiên Minh đầu tiên là nghĩ tới điều gì không tốt hồi ức mà run rẩy một hồi, sau đó cựa mạnh tạt xấu lại phạm. Lời nói hùng hồn mạnh mẽ giống như địa nói ra, nhưng là quên. . . Ban đầu cái kia muốn đùa cợt Tinh Vũ mục đích, làm sao liền biến thành hiện tại như vậy muốn đi phá giải bẫy rập của hấn cơ chứ?

Một bên Cái Nhiếp, tự sau khi xuống xe liền cảm giác mấy đạo sắc bén tầm mắt, từ mỗi cái phương hướng khác nhau đâm lại đây. Hấn biết, ngoại trừ tên kia hiện thân gia tướng, Hạng gia ở chung quanh đây còn ẩn giấu có không ít mình ám trạm gác. Chính cảm thán Tinh Vũ sử dụng 'Tối' cái chữ này, chung quanh đây cảnh giới cường độ quả nhiên không tầm thường, liền nghe được hấn cùng Kinh Thiên Minh đối thoại.

Cái Nhiếp tâm trạng khẽ lắc đầu, nhìn về phía Tinh Vũ lúc, cái kia tầm mắt rõ ràng đang nói 'Kính xin hạ thủ lưu tình'.

Tinh Vũ cũng trở về hấn một cái tầm mắt, 'Yên tâm đi, tên tiểu tử kia kiên cố lắm.'

Này mấy ngày chạy đi, Cái Nhiếp là cái hủ nút, người không nói chuyện với hấn, hấn liền không sẽ chủ động nói lên cái gì. Tinh Vũ ngoại trừ thảo luận kiểm pháp lúc, cùng với hấn không có lời nào đề có thể tán gẫu. Đúng là Kinh Thiên Minh, vẫn không phục hấn tuổi không lớn lắm, đạt được thành tựu không nhỏ, đều là muốn cùng hấn tỷ thí một phen. Bị Tinh Vũ công khai ám thắng rồi mấy lần sau, liền đổi thành đùa cợt. Kết quả, hấn phản mà trở thành Tinh Vũ giết thời gian giải buồn đạo cụ.

Kinh Thiên Minh còn ở rú ra rú rít, Tinh Vũ cùng Cái Nhiếp đã trước tiên hướng phía trước đi đến. Tên kia phu xe đem xe ngựa đỡ xuống, vội vàng ngựa đi theo hai người sau khi. Mà cái kia lúc trước lăm báo người, thì lại ở tiêu trừ phụ cận càng xe nghiền ép, móng ngựa, bước chân chờ dấu vết sau, lại ẩn dộn với núi rừng bên trong.

Kinh Thiên Minh đem những này đều đặt ở trong mắt, còn nhỏ tuổi hấn lộ ra hiểu kỳ cùng kinh ngạc. Con người chuyển động, cũng không biết nghĩ tới điều gì, cười đuổi theo Tinh Vũ bước chân của hai người.

Ba người sau đó không lâu đi tới một chỗ hẻm núi nơi, hai đầu chỉ có một cái xích sắt liên tiếp.

"Cái tiên sinh, ta hãy đi trước." Tinh Vũ cười nói.

Hấn nhảy lên xích sắt, lấy khinh công dẫm đạp dọc đối diện vách núi. Khoảng cách mấy chục thước, chỉ giữa đường lấy mũi chân điểm một cái xích sắt, khinh công trình độ dĩ nhiên phi phạm. Cái Nhiếp biết Tinh Vũ làm mẫu tâm ý, kéo qua lần thứ nhất chân thực nhìn thấy Tinh Vũ võ công mà đờ ra Kinh Thiên Minh, cũng thả người nhảy lên xích sắt. . . Hấn đến đối diện sau, tương tự cảm giác được có ngoài ngạch tầm mắt, nhưng là từ trên vách núi dựng đứng mấy khối đá tảng sau khi.

Theo Tinh Vũ tiến lên mấy bước, mới phát hiện những người đá tảng hấn là hết sức bài bố ở đây, có người bắn nỏ với thạch sau thủ vệ. Ở Tinh Vũ trải qua lúc, những này tay cung cũng không nhìn hấn hành lễ, chỉ nhìn chăm chăm đối diện vách núi.

'Nơi đây quan ải tầng tầng, người tuy ít binh nhưng tinh, sợ là một người giữ quan vạn người phá.' Cái Nhiếp suy nghĩ, 'Nếu là có ruộng địa khai khẩn, mấy vạn binh mã tấn công tới cũng có thể thủ đến hạ xuống.'

Hấn phán đoán binh tình, không chỉ là bởi vì binh sĩ có thể chăm chú với chức vụ của chính mình. Đạo kia xích sắt, tầm thường binh sĩ sao dùng khinh công vượt qua? Rõ ràng chính là phản điều qua lại. Khoảng cách mấy chục thước, lại là khe núi qua lại lung lay cùng với hoảng sợ áp lực, cần thiết thể lực, nghị lực đều không phải người thường có thể so sánh.

Theo Tinh Vũ chuyển qua núi này nhai, liền có thể xem đến phía dưới lưu vực nơi, có chút mơ hồ có thể thấy được phòng xá. Càng là tiếp cận, liền càng có thể nhìn thấy nó quy mô. Cái Nhiếp qua loa phóng chừng, nếu như bất kể lương thảo tiêu hao, e sợ nhiều người lúc có thể ở lại mấy ngàn chỉ chúng.

Dưới đến sơn lúc, quả nhiên liền nhìn thấy đền viên. Càng xa xăm, còn có to lớn bình địa, chừng trăm đề trần cánh tay tinh tráng hấn tử, ở tại trên mượn một ít phương tiện làm các loại huấn luyện thân thể.

Tinh Vũ cũng không có dẫn bọn họ đi hướng về bên kia, mà là hướng về phòng xá nơi đi đến. Ở trên đường, Cái Nhiếp cảm giác được một cách rõ ràng một luồng sát khí mãnh liệt. . . Khởi nguồn là trên một tầng đá xanh lớn cắm vào Hắc kiếm.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Dụng ý thực sự

Nằm nghiêng tảng đá có dài hơn hai mét, cao một mét. Trên có khắc một chữ vì là 'Hạng', chính cho thấy nơi đây chủ nhân thân phận. Mà cái kia cắm vào Hắc kiếm, liền tại đây hạng tự phía trên mấy tấc.

"Vậy thì là đại thúc ngươi đã nói Hắc kiếm sao?" Kinh Thiên Minh hiển nhiên cũng nhìn thấy, dò hỏi Cái Nhiếp. Thấy Cái Nhiếp gật đầu, hắn nhưng trái lại mang tới nghi hoặc, "Đại thúc, ngươi có phải là nhìn lầm? Nó rõ ràng có chút đỏ lên."

"Đại thúc không có nhìn lầm." Cái Nhiếp nói với hắn, con mắt vẫn cứ nhìn chăm chăm kiếm kia, "Nó nguyên bản hẳn là toàn thân biến thành màu đen, chỉ là thời gian dài ngâm với trong máu mới biến sắc."

"A?" Kinh Thiên Minh rung mình một cái, "Khỏe mạnh kiếm, ngươi đem nó ngâm mình ở huyết bên trong làm cái gì?" Hắn càng một cách ngây thơ như vậy đối với dùng bước lại Tinh Vũ nói.

Tinh Vũ xì cười một tiếng, cũng không trả lời hắn này bốn vấn đề.

Kinh Thiên Minh hiển nhiên cũng ý thức được cái gì, để sát vào Cái Nhiếp hỏi: "Đại thúc, ta nói sai làm rồi sao?"

"Là đại thúc biểu đạt sai rồi." Cái Nhiếp vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Long công tử cùng quân Tần tác chiến, mỗi lần hợp thời quá dài. Hắn vẫn chém giết kẻ địch, làm cho nhuộm dần kiếm trên máu tươi đều là không kịp lau chùi. Hơn nữa, mới mẻ huyết dịch lại liên tục để lưỡi kiếm nằm ở ướt át trạng thái. Bởi vậy sau nhiều năm, mới để này kiếm phát sinh chút biến hóa. Cũng may này kiếm tính chất cũng không phải là đồng thiết, cũng không phải lấy sắc bén đã thương địch thủ, bằng không sợ là đã biến đen."

Hắn sau khi nói xong, nhìn về phía Tinh Vũ, làm như dò hỏi có chính xác không.

"Chính như Cái tiên sinh nói." Tinh Vũ hướng đi kiếm kia, nhẹ nhàng xoa xoa thân kiếm, càng cảm giác được nó một tia hưng phấn, "Khá lắm, qua mấy ngày liền cùng ta cùng đi ra khỏi cái đám này sơn đi."

Kiếm dường như thông linh bình thường phát sinh một tiếng ong ong, tràn ngập lên màu đỏ khí tức, để nhiệt độ chung quanh đều giảm xuống không ít. Sát phạt khí tức mặt đường, khiến Kinh Thiên Minh run rẩy một hồi, vội vã trốn Cái Nhiếp phía sau. Mà Cái Nhiếp, hắn nhưng là mặt lộ vẻ một vẻ kinh ngạc địa nhún mày lại.

"Long công tử, xin thứ cho tại hạ nhiều lời. . . Này kiếm lệ khí quá nặng, dùng chỉ khủng thương thân."

Cái Nhiếp trong lòng không khỏi hồi tưởng lại đã từng thấy khác một thanh kiếm, chính là trong tay hắn danh kiếm uyên hồng tiền thân —— cũng là một cái có rất lớn hung lệ khí kiếm, tên là tàn hồng, là hắn duy nhất bằng hữu từng sử dụng tới kiếm.

"Cái tiên sinh lo xa rồi." Tinh Vũ lấy chỉ khẽ gảy thân kiếm, một tiếng lanh lảnh vang lên, cái kia không rõ khí tức lập tức tiêu tan. Thậm chí lúc trước Cái Nhiếp cảm giác được sát khí cũng tự phát thu lại, lại nhìn thân kiếm, phân màu đỏ tươi tiêu giảm không ít.

Cái Nhiếp lần này nhưng là thật đến giật mình, lần thứ nhất nhìn thấy có thể khổng chế cấp độ kia sát khí người.

"Mỗi một chiếc kiếm đều có nó số mệnh!" Tinh Vũ xoay người lại xem nói với hắn, "Nó nhân ta mà sinh, vì ta khát máu thành yêu, thì lại làm sao hại ta?"

"Nhưng là, theo Long công tử ngày sau chinh chiến thiên hạ, nó uống máu dần nhiều, luôn có không thể khổng một ngày đến. Đến lúc đó, Long công tử thiết không đáng yêu kiếm mà không bỏ qua." Cái Nhiếp suy nghĩ một chút sau nhắc nhở.

Tinh Vũ cười cợt, "Cái tiên sinh, ngươi yêu quý trong tay uyên hồng, có thể sẽ ở nó gây vỡ lúc cảm giác được không muốn?"

Cái Nhiếp đem tay trái nắm yên hồng hoành ở trước người, "Tại hạ gặp cố gắng sử dụng nó, tuyệt không phụ lòng nó thiên hạ này danh kiếm." Hắn biết Tinh Vũ ý tứ, yêu quý kiếm không phải là không nở kiếm. Cũng bởi vậy, càng thêm đánh giá cao Tinh Vũ, "Thiếu niên này còn nhỏ tuổi liền có như thể lĩnh ngộ, tương lai thực sự không thể đo lường. Chỉ có điều, ta trước sau cũng nhìn không ra hắn chính tà." trong lòng hắn nghĩ như vậy, hơi cảm thấy có chút bận tâm.

Thiên hạ có mạnh, yếu, chính, tà phân chia. Nếu muốn trở thành cường giả, thế nhân làm đổi mặt chính mình đáy lòng chi hoảng sợ. Chiến thắng thì lại vì là mạnh, bại thì lại vì là nhược. Đối với đang cùng tà, lấy mạnh yếu lý lẽ đây chi, lại có khắc phục đáy lòng ác niệm vì là chính, khuất phục với ác niệm vì là tà. Không biết, khuất phục thường thường muốn so với khắc phục làm đến dễ dàng hơn nhiều. Vì lẽ đó, mới thường thường có người không cẩn thận liền trốn vào tà đạo, hoặc là hết sức bỏ mặc ác niệm điều khiển chính mình tìm kiếm dị dạng tâm lý kích thích.

Nhưng mà cũng có một loại người, đi khắp với chính tà trong lúc đó, tính tình thật tiêu sái hậu thế. Ác niệm? Không, đó chỉ là hắn một loại cảm tình, xưng là cảm ghét.

Chú ý tới Cái Nhiếp về mặt, Tinh Vũ bật cười, "Cái tiên sinh bắt giác sống được quá mệt mỏi?"

Cái Nhiếp ngần ngừ, cùng Tinh Vũ cái kia không có tạp chất con mắt đối diện cùng nhau, không khỏi cảm thấy khó có thể trả lời.

Một lúc lâu, hắn mới tự thờ dài rồi lại kiên định nói: "Đường như kiếm giống như vậy, tại hạ cũng có tại hạ số mệnh cần phải hoàn thành."

"Người tâm trạng dĩ nhiên có giác ngộ, vậy ta cũng không nói cái gì." Tinh Vũ buông tay, chỉ về đằng trước một toà căn phòng lớn nói: "Đi thôi, đến trong phòng ngồi một chút nghỉ ngơi dưới."

Hắn hướng phía trước đi đến, Cái Nhiếp sau đó đuổi tới. Đúng là Kinh Thiên Minh đứng tại chỗ nhìn Cái Nhiếp bóng lưng, sau đó lại nhìn một chút cái kia nhưng cảm ở trên đá xanh Hắc kiếm.

'Đại thúc số mệnh sẽ là cái gì?' trong lòng hắn hiểu kỳ nghĩ, cũng đi theo.

Tinh Vũ ba người đến, trong thôn lưu thủ nhân viên phụ trách đã sớm biết được. Liền ở ba người với cái kia tầng đá bên lúc nói chuyện, đã có người tới đón. Sau khi, Tinh Vũ sắp xếp Cái Nhiếp cùng Kinh Thiên Minh đều ở tại cái kia căn phòng lớn bên trong. . . Nơi này vốn là là Hạng Lương cùng Phạm Tăng chỗ ở, bọn họ đã dẫn theo nơi này phần lớn nhà sắp rời đi.

Như vậy qua nửa ngày, đến buổi tối dùng bữa thời gian, Cái Nhiếp hỏi một vấn đề.

"Tại hạ mạo muội, quan này ẩn cư địa chỉ quy mô thực sự ít có, không biết công tử vì sao dẫn theo tại hạ hai người tới đây? Chẳng phải có bị Tàn quốc nanh vuốt tìm khả năng tới tính?"

Cái Nhiếp là Quỷ cốc một phái xuất thân. Ngoại trừ kiếm thuật ở ngoài, còn học tập ngang dọc chi đạo, này binh pháp liền cũng bao dung trong đó. Tinh Vũ cũng không có cấm chi Cái Nhiếp hai người hành tung, Kinh Thiên Minh liền ở nửa ngày đem chỗ này ẩn cư địa đi chơi toàn bộ. Sau khi, hắn miệng không nghiêm địa lại tất cả đều nói cho Cái Nhiếp, người sau nghe xong càng ngày càng kinh ngạc.

Kinh Thiên Minh kém kiến thức không biết, nhưng Cái Nhiếp cũng hiểu được, nơi này ứng không chỉ có là Hạng gia trốn chỗ, càng là luyện binh vị trí. Theo : đề quy mô phán đoán, trong ngày thường sợ là có ngàn người binh sĩ huấn luyện ở đây. Buổi sáng nghe được cái kia lầm báo nói chỉ còn không đủ một phần ba liền có hơn ba trăm người, liền cũng chứng thực điểm này. Như vậy, Cái Nhiếp càng là không nghĩ ra, dùng cái gì Hạng gia gặp liền lĩnh vực này nguy hiểm, đem hai người bọn họ đưa vào nơi này.

'Đã sớm chờ người hỏi đây!' Tinh Vũ trong lòng nghĩ như thế, trên mặt nhưng không chút biến sắc mà nói rằng: "Cái tiên sinh là sử dụng kiếm người, làm ứng biết kiếm thuật luyện tới nhất định giai đoạn, nếu là không thực tế cùng người đối chiến liền vĩnh viễn tiến bộ không được. Này luyện binh cũng là như thế, ba năm có thừa luyện không thể luyện, sao không để bọn họ đi ra ngoài rèn luyện một phen?"

"Tại hạ rõ ràng điểm này, chỉ là không biết dùng cái gì không tiếp tục sử dụng chỗ này cứ điểm?" Cái Nhiếp hỏi, "Bất luận bí mật tính vẫn là huấn luyện phương tiện, tại hạ cho rằng đều là tốt nhất chi tuyển."

Tinh Vũ cười cợt, "Ta một hồi tập trung vào gần nghìn binh mã với ở ngoài, hoạt động lên tất nhiên có mạnh mẽ. Đến lúc đó, Tàn vương Doanh Chính gặp nghĩ như thế nào? Vấn đề cho hắn phá hủy ta luyện binh điểm tới đến an tâm một điểm chứ?"

Nếu là tốt nhất chi tuyển luyện binh điểm, sẽ nghĩ tới hắn có thể dễ dàng bỏ qua người nhưng là không nhiều.

Cái Nhiếp ngạc nhiên, "Nguyên lai công tử là. . ." Hắn phần sau tiết nói bị Tinh Vũ dùng ánh mắt ngăn lại, cũng từ Tinh Vũ trong ánh mắt nhìn thấy vẫn còn mặt mờ không biết Kinh Thiên Minh. Thời khắc này, hắn rõ ràng Tinh Vũ toàn bộ dụng ý.

'Không sai, ta không chỉ có là đó ý làm cho Doanh Chính xem, còn muốn mượn Kinh Thiên Minh lời nói, lan truyền cho Mặc gia cùng với những người khác.' Tinh Vũ vẫn chưa đối với hắn nói rõ, nhưng ở hắn lộ ra hiểu rõ về lúc, khẽ gật đầu.

Cái Nhiếp không phải loại kia gặp dễ dàng tiết lộ người khác tin tức người. Đặc biệt là hắn cảm thấy Tinh Vũ đối với hắn còn có chút ân huệ lúc, càng là sẽ không làm tai hại Tinh Vũ việc. Như vậy, hắn cho dù phán đoán ra Tinh Vũ nên còn có những khác luyện binh điểm ẩn giấu, càng không phải chỉ ngàn người gia tướng, Tinh Vũ cũng không sợ hắn sẽ nói ra đi.

Ngược lại, Kinh Thiên Minh thì lại khác, hắn yêu thích khoe khoang, yêu thích khoác lác, ý tứ càng là không nghiêm. Tinh Vũ chỗ này cứ điểm tình huống, ngày khác sau hoàn toàn gặp xem là là khoác lác tư bản vạch trần đi ra ngoài. . . Mà này, chính là Tinh Vũ cần.

Bây giờ, thiên hạ phản tằm thế lực tập kết sắp tới, Tinh Vũ chính là muốn triển lộ chút thực lực. Để Mặc gia biết hắn có hơn ngàn hùng binh, để Nho gia biết hắn chỉ đã tâm năng lực, để những người khác các môn các phái nhìn thẳng vào Hạng thị bộ tộc tồn tại. . . Khôn khéo người tự có thể từ hắn trong lời nói rõ ràng gì đó. Huống hồ Kinh Thiên Minh nói chuyện thường thường bừa bãi, vừa vặn giúp Tinh Vũ làm chút thần bí che giấu, khiến người ta không thể hoàn toàn vượt căn bản.

Kinh ngạc với Tinh Vũ mưu tính càng đem hắn hai người tính cách cũng đều tính toán ở bên trong, Cái Nhiếp không khỏi đáy lòng cười khổ.

'Người này tương lai nếu là hại người, chân thực là không biết có ai có thể phòng bị! Ai. . .'

Một tiếng thở dài, cũng không biết đến cùng đối với người nào, này không phải là hắn sống được quá mệt mỏi tiêu chí sao?

CONVERTER: ٢٠AssassinGod ٢١

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Tinh Vũ biến lòng tốt?

Kinh Thiên Minh mấy ngày này trải qua thật đúng là thoải mái.

Ban ngày, xuyên toa ở thôn xóm phòng xá trong lúc đó, đi khắp với núi rừng trống trải nơi. Thức ăn không lo, cũng không ai gặp bắt nạt hắn. . . Đúng là hắn thường thường đi đùa cợt những người tên lính, bị nổi giận tên lính môn truy qua vài lần. Còn cái kia nói rồi gặp bố trí cạm bẫy để hắn phá giải người, thì lại đều là muện ở trong phòng, cũng không biết đều làm những gì.

Buổi tối, ăn đồ vật, dựa theo đại thúc yêu cầu luyện một chút hô hấp khẩu quyết, liền rất sớm mà bởi vì mệt mỏi một ngày mà bình yên ngủ.

Ngày đó, Kinh Thiên Minh vẫn như cũ như vậy vượt qua. Chỉ là đến ban đêm, hắn tiểu nổi lên một lần. Tên tiểu tử thúi này cũng không đi nhà xí, liền liền ở trong viện gần ngâm vào đi đại.

"Ồ?" Kinh Thiên Minh trừng mắt nhìn hướng về tứ phương trong viện một bên phòng ốc, "Muện như vậy còn chưa ngủ, đến cùng đang làm những gì?" Hắn con người chuyển động, run lên tiểu kê kê, nguyên lãnh đem nhét vào đũng quần, rón ra rón rén địa đi tới.

Căn phòng kia xuyên thấu ra vô cùng sáng sủa màu da cam ánh sáng, ở trong đêm tối này đặc biệt hấp dẫn người. Kinh Thiên Minh nằm ngoài song cách dưới, lặng lẽ tham cấp trên, tận lực không phát ra âm thanh địa kéo dài một tia cửa sổ bằng gỗ lằng, hướng vào phía trong nhìn lại. . . Không khỏi ngây người.

Gian phòng một góc, một tấm so với bình thường ái bàn cao không ít bàn, Tinh Vũ đang ngồi ở trước mặt nó. . . Hắn là ngồi đi? Kinh Thiên Minh gãi đầu một cái, bởi vì Tinh Vũ là ngồi ở một cái làm bằng gỗ kết cấu bên trên (cái ghế). Hắn chưa từng gặp, cũng liền không biết thật là tại sao gọi. Có điều, hắn chú ý địa phương cũng không phải nơi này, mà là Tinh Vũ chính đang việc làm.

Trên bàn có hai đồng giản độc, một cái đồng lớn một cái tiểu chông, Tinh Vũ trong tay nâng cũng là một cái giản độc. Hắn ở sau khi xem, gấp dùng bút lông ở một cái hậu thể mới gặp có trống không sách trên viết đến một hồi. . . Này chính là hắn lúc trước giao cho thuộc hạ làm ra đến chỉ, trải qua cắt chém biên đính sau chế thành. Còn chính hắn tạo chỉ, đều bị Đoàn Mộc Dung cho muốn đi.

Kinh Thiên Minh đợi một phút, liền thấy Tinh Vũ như thế làm một phút. Hắn trước kia còn mang theo trâu chọc tâm tư bình phai nhặt đi, trong lòng dâng lên một luồng áy náy, 'Nguyên lai hắn muện như vậy còn đang cố gắng học tập, ta nhưng dù sao là đồ kị hắn là trời sinh tài năng.'

Nghĩ có phải là phải cho Tinh Vũ nói lời xin lỗi đây? Hắn đi tới Tinh Vũ cạnh cửa, do dự mấy lần muốn gõ cánh cửa kia phi.

Nội bộ Tinh Vũ tất nhiên là cảm giác được sự tồn tại của hắn. Đây không phải lắng nghe vạn vật tiếng năng lực, mà vẹn vẹn là một người cao thủ nên có tố chất thôi.

"Người ở bên ngoài làm cái gì? Có việc lời nói liền vào đi." Hắn thả xuống giản độc, đối với môn phương hướng nói rằng.

Bị phát hiện Kinh Thiên Minh cứng ngắc một hồi, đẩy cửa một tia khe cửa, khả khả khả địa cười khúc khích.

"Không quấy rầy người sao?"

Hắn nói, thấy Tinh Vũ gật đầu, rốt cục hào phóng địa đẩy cửa mà vào. Đi thẳng đến Tinh Vũ bên cạnh, hắn nhìn kỹ một chút, thấy trên mặt bàn vẫn còn có một quyển sách sách. Đem cầm lấy đến lật qua lật lại, lại nhìn lên liếc nhìn Tinh Vũ chính đang viết cái kia bản. . . Màu đen bút lông kiểu chữ một màn như thế, định cũng là hắn tự tay viết viết.

"Người mỗi đêm đều như vậy sao?" Kinh Thiên Minh hỏi như vậy sau khi, lại bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, "Lẽ nào người ban ngày thời điểm, cũng đều ở viết cái này?"

"Tất nhiên là không đều ở viết." Tinh Vũ cho hắn một cái người rất ngốc vẻ mặt, "Ta tự nhiên còn có chuyện khác muốn làm, khi nhàn hạ mới gấp xem một ít ký một ít."

"Làm chuyện khác?" Kinh Thiên Minh nghi hoặc.

Tinh Vũ tựa ở ghế tựa dựa vào bên trên, sau khi suy nghĩ một chút, hơi nhếch khóe môi lên nói rằng: "Đúng đấy, tỷ như luyện công, nội lực, chiêu thức đều không thể thiếu; còn có chỉ đạo bọn gia tướng huấn luyện, tuyên bố một ít mệnh lệnh cho không người ở chỗ này, cũng sẽ đi bên ngoài trên vách núi úy hời một chút thủ ở nơi đó bộ hạ. . . Ta nhưng là rất bận."

Tinh Nhi các nàng không ở bên cạnh hắn, vì không để chính mình tệ nhạt, hắn thì sẽ cho mình nhiều tìm một số chuyện làm. Bằng không bình thường lúc, rất nhiều chuyện cũng có thể giao cho các bộ hạ đi làm.

Kinh Thiên Minh kinh ngạc, "Nguyên lai ở ta chơi thời điểm, người làm nhiều chuyện như vậy." Hắn cúi đầu, âm thanh cũng hạ không ít, "Ta có phải là lãng phí rất nhiều thời gian?"

"Trước đây đã qua, người còn có sau đó không phải sao?" Tinh Vũ càng gấp an ủi hắn, "Bắt đầu từ bây giờ nỗ lực cũng không muộn, then chốt chính là người chịu nỗ lực."

"Như vậy phải không?" Kinh Thiên Minh quả nhiên đánh tới không ít tinh thần, sau đó lại vẻ mặt đau khổ nói: "Nhưng là, người nói những người, ta cũng không biết nên làm như thế nào. Hơn nữa những thứ này. . ." Hắn chỉ chỉ trên mặt bàn giản độc, lại như là đối mặt cái gì đáng sợ sự vật giống như run rẩy một cái, "Ta vừa nhìn thấy chúng nó liền đau đầu. . . Ta, ta có phải là rất ngốc?" Hắn lên lút đánh giá Tinh Vũ, chờ mong hắn phủ định vẻ mặt rõ ràng.

Đáng tiếc hắn thất vọng rồi, "Há, người xác thực là rất ngốc, coi như người còn có tự mình biết mình." Tinh Vũ lấy 'Ta đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa' ánh mắt đối với hắn nặng nề gật gật đầu. Ở Kinh Thiên Minh đầy mặt bấp thịt co rúm lúc, cười nói: "Người không cần thiết nhất định phải làm ta việc làm, bởi vì người cũng không phải ta, người là Thiên Minh. Người yêu thích làm cái gì, liền đi học cái gì. Người đại thúc cũng là cỗi đời này ít có kinh thể hải tục nhân vật, hắn luôn có thể dạy người rất nhiều thứ."

"Ài? Khả khả khả. . ." Kinh Thiên Minh lại nhạc lên, "Đúng vậy, ta là Thiên Minh, hơn nữa ta có đại thúc, ta vậy thì đi tìm hắn đi." Hắn như một lần khỏi chạy hướng về cửa, đột nhiên lại đứng lại chân, công lấy thân quay về Tinh Vũ lớn tiếng nói: "Ta chỉ nói một lần, cảm tạ!" Một mực ở hai chữ cuối cùng lúc, lại vô cùng nhỏ giọng.

Kinh Thiên Minh chạy đi, xa xa vẫn có thể nghe được hắn hô 'Đại thúc, đại thúc', cũng không nhìn một chút hiện tại thời gian. Tinh Vũ lại cảm lấy lúc trước thả xuống thể tre, tự làm bầm lâu bầu giống như mà nói rằng:

"Như vậy là có thể chứ?"

"Đa tạ!"

Gian phòng ở ngoài có một nam tử trưởng thành âm thanh đáp lại, chính là Cái Nhiếp. Nguyên lai, hắn đã sớm phát hiện Kinh Thiên Minh có còn chưa định tính tương lai. Đặc biệt là gần nhất chịu đến Tinh Vũ như vậy năm giữ nghịch thiên mới có thể người kích thích, sợ sệt trong lòng hắn mai phục vạn vạn hạt giống, phải làm phiền Tinh Vũ diễn như thế một màn kịch.

Đương nhiên, cái giá đáng kể, Tinh Vũ dù chưa đề cập, lấy Cái Nhiếp tính cách, tương lai cũng tất nhiên thường phó.

Hai người vẫn chưa nhiều lời. Sau đó, tiếng bước chân vang lên, hiện ra là Cái Nhiếp rồi đi. Sau đó không lâu, Kinh Thiên Minh hét lên kinh ngạc, 'A, đại thúc, ta tìm tới người. . .' âm thanh hạ thấp, Tinh Vũ không nghe thấy mặt sau nói chính là cái gì, cũng không có đi nghe.

Liền đang lúc này, pháo hoa lên không sắc bén vang lên từ đằng xa truyền đến. Hấp dẫn Kinh Thiên Minh cùng Cái Nhiếp, hấp dẫn này cứ điểm lưu thủ gần hơn ba trăm tên lính, cũng làm cho Tinh Vũ từ trong phòng hóa thành một đạo bóng đen thoán đến trong viện. Hắn nhìn một chút vậy còn chưa biến

tìm đến người?"

"Ai nha, làm sao người biết?" Nữ tử tự ngậy thơ giống như kinh ngạc, thậm chí còn lấy tay che dưới đầy đà môi đỏ, phảng phất bí mật nhỏ bị người phát hiện. Sau đó, ở tên kia đồng nghiệp ngạc nhiên lúc ngọt ngào mỉm cười một hồi, "Ta nha, chính là tìm đến người. Nói một cách chính xác, là ta cái kia bị người đánh cắp ăn trộm quả chạy muối muối. Nàng có một con tuyệt giống như tóc bạc, rất làm người khác chú ý nha. Các người. . . Từng thấy chưa?"

Nói tới đây, Ngô Đại Đầu cùng điểm tiểu nhị làm sao không biết cô gái này chỉ chính là ai.

"Động thủ!"

Hắn một tiếng hét ra lệnh, cái kia nằm ở nữ tử bên trái diện nam tử như căng thẳng lò xo phóng thích giống như vậy, thẳng tắp địa nhắm phía nữ tử. Cánh tay vung lên, sắc bén chủy thủ hàn quang ẩn hiện. Mà ở nữ tử đối diện đồng nghiệp, thì lại hơi đi vòng một hồi, muốn từ phía bên phải vây quanh nữ tử. Cửa tiệm nơi cơ quan cũng phát động, không có ai đi chạm cái kia hai cánh cửa, chúng nó liền chính mình khép kín.

"Hừ hừ hừ. . ."

Nữ tử kiều nở nụ cười, thay đổi lúc trước ngẩn ngơ hồn nhiên khí chất, hóa thân làm một cái mỹ nữ xà. Nàng không chút hoang mang địa nâng lên hữu tay nắm chặt bên hông liền kiểm thủ chuôi, nhẹ nhàng run run bên dưới, nó càng như xà bình thường uốn lượn mà ra. Khoảng chừng : trái phải hai người còn chưa gần người liền bị liền kiểm phân biệt cuốn lấy cổ ném ra ngoài, ngã trên mặt đất nhất thời liền không một tiếng động.

Ngô Đại Đầu kinh ngạc đứng lên, cũng nắm một cây chủy thủ, nhưng dựa vào quầy hàng bày ra phòng ngự tư thái, mà không có lựa chọn xông lên. Hắn biết mình không phải cô gái kia đối thủ, đi tới cũng là chịu chết uống thôi. Vì lẽ đó hắn phải đợi, vừa truyền tin tức, rất nhanh thì sẽ có mười mấy hảo thủ trước đến giúp đỡ.

Đề hắn cảm thấy bất ngờ chính là, ác liệt đánh đổ hai người nữ tử càng không có lập tức công kích hắn. Nhìn nàng mô dạng, rõ ràng có loại nắm chắc phần thắng đầy đủ. . . Điều này làm cho Ngô Đại Đầu nổi lên dự cảm không tốt. Hắn cũng không thêm để ý chính mình chết sống, chỗ này trạm tình báo phá hủy cũng có thể lại kiến. Chỉ là bây giờ thiếu chủ không ở, cô gái này vạn nhất tìm tới y trang, nơi đó vài vị cô nương nhưng là nguy hiểm. Hắn có chút hối hận chính mình lúc trước bất cẩn, không thể đem tin tức này trước một bước truyền ra ngoài.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đừng nói là nên đã tới mười mấy tên hảo thủ, chính là trong quán phổ thông khách mời cũng là một cái không bị náo động náo lên. Ngô Đại Đầu cái trán ra mồ hôi lạnh, biết những người này định cũng đã gặp nạn. Nhưng mà hắn không hiểu, cô gái kia tại sao không giết hắn, nàng đến cùng ở chờ cái gì?

Hắn nhưng là không biết, tên này gọi Xích Luyện nữ tử, thích nhất xem người sắp chết gãy dựa mô dạng.

Có điều, nàng tựa hồ cũng chơi đủ rồi.

"Hừ hừ hừ. . ." Nàng mang theo đắc ý mà đẹp đẽ địa dò hỏi, "Người có phải là kỳ quái hay không. . . Bọn họ tại sao còn chưa tới? Nói cho người nha, bọn họ đều còn chưa chết. . . Hai người bọn họ cũng không có chết." Nàng ra hiệu một hồi trên đất cũng cùng nhau hai cái đồng nghiệp.

Ngô Đại Đầu ngạc nhiên, nhìn kỹ lại, xác thực nhìn thấy cái kia hai tên đồng nghiệp lồng ngực nơi vẫn còn có chút nhấp trũng.

"Các hạ đây là ý gì?" Ngô Đại Đầu mị lại hai mắt, lạnh lẽo cứng rắn hỏi, "Người vừa biết vị cô nương kia, cũng biết mang đi nàng người, cũng biết đắc tội hần hậu quả là cái gì không?"

Đối phương nếu không có giết hần bên này người, cái kia tất nhiên là có kiêng dè, Ngô Đại Đầu bèn nhảy bắt lấy điểm này. Bây giờ thiếu chủ ở bên ngoài uy danh, chính là hần duy nhất cô kẻ mặc cả tiền vốn.

"Không hổ là hần lựa chọn người, vẫn tính có chút can đảm." Nữ tử tán hần một tiếng, gương mặt còn như lúc trước bình thường vẻ mặt, trò chơi kia giống như nụ cười quyến rũ phảng phất đã thâm nhập nàng cốt tủy, "Có điều, người tuyên hạng sai rồi nha." Nàng sai lệch phía dưới, trêu tức tâm ý lộ rõ trên mặt.

Ngô Đại Đầu đang tự kinh ngạc, bỗng nhiên liền cảm giác được giữa hai người trong hư không, hình như có trong suốt linh xà tới lui tuần tra. Hắn thầm nghĩ một tiếng không tốt. . . Lúc trước vì phòng ngừa cô gái kia mấy chuyện xấu, hắn dựa vào kinh nghiệm liên tục nhìn chăm chăm vào đối phương con mắt, hiện tại thì lại muốn lập tức dời tầm mắt. Chỉ là, một đôi mắt lại như là bị cái kia linh xà bắt giữ giống như vậy, hoàn toàn không nghe hần điều khiển. Không chỉ có như vậy, cái kia phải đem chủy thủ đâm vào thân thể động tác cũng không có dựa theo tâm ý thực đánh ra.

Hắn biết hết thấy đều chậm!

Sau đó không lâu, khách sạn cửa lớn mở ra, cái kia xinh đẹp gọi cảm vụ vật vẫn là vận vẹo xà yêu đi chậm rãi. Xem đi tới phương hướng, rõ ràng chính là Kính hồ bên bờ. . .

CONVERTER: ٢٠ AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Thiên cơ bất khả lộ lậu

Một đêm như thế muộn, cách xa ở bên ngoài mấy trăm dặm——

Trước đó vài ngày Tinh Vũ, Cái Nhiếp, Kinh Thiên Minh xuống xe ngựa cái kia mảnh rừng cây nơi, đang có một nhánh ngàn người quân đội tập kết. Áo đen hắc giáp hắc diện khôi, thao thuần nắm mâu, lấy dây đặc đội ngũ lẳng lẳng chờ đợi mệnh lệnh truyền đạt.

Ở nhánh quân đội này phía trước, đứng duy nhất một tên không có mang diện khôi võ tướng. Hắn eo đeo lợi kiếm, kiên cường trên lưng có áo choàng vào ban đêm phong dưới bay phần phật, lộ ra mấy phần uy phong lẫm lẫm. Nhưng mà như vậy hấn, nhưng dù sao là bất an ngẩng đầu, nhìn lên cái kia cao ngạo độc lập với quân trận bên trái phía trước trên tảng đá lớn nam tử cao lớn.

Từ võ tướng thỉnh thoảng lộ ra không thể làm gì về bên trong, còn có thể phân biệt ra được sâu sắc sợ hãi. . . Hấn là quân đội chỉ huy không sai, nhưng có thể ra lệnh nhưng là tên kia tể tướng đại nhân xin mời đáng sợ hơn nam nhân. Càng kiên nam tử kia còn có đối với này toàn bộ quân đội quyền sinh quyền sát trong tay thực lực khủng bố. Ngay ở vừa mới, một trong số đó kiếm đem võ tướng một tên 'Không lễ phép' thân binh chém giết tại chỗ, võ tướng thậm chí vền vền nhìn thấy một tia vào võ thu kiếm động tác.

Vèo vèo vèo tiếng vang đột nhiên xuất hiện, thất thần võ tướng phản ứng lại sau thất thố địa làm cái muốn rút kiếm động tác.

"Người nào?" Hấn quát hỏi.

Những người giãn người luyện võ trang phục ngắn trang phục mười mấy người nhưng không có ai trả lời hấn. Bọn họ đều che lại màu đen khăn che mặt, chỉnh tề địa quỳ một gối xuống ở cái kia tóc bạc hắc áo khoác nam tử sau lưng.

"Vệ Trang đại nhân, thừa tướng phái chúng ta đến đây nghe lệnh, xin phân phó!" Một người cầm đầu chấp tay nói.

Cái kia trước kia vẫn mặt hướng một mặt đứng yên nam tử thoáng hướng bên trái lệch rồi một hồi đầu.

"Người như ngươi cũng có thể làm ngăn người chỉ tướng, làm thật là khiến người ta thất vọng." Hấn nói chuyện chậm chậm, nhưng phảng phất hết thấy đều ở trong lòng bàn tay, có cao cao tại thượng bao quát chúng sinh kiểu ngạo tư thái.

Cái kia võ tướng duy trì lúng túng tư thế khó khăn nuốt ngụm nước bọt. Nam tử tuy rằng không quay đầu lại, hấn chính là biết cái kia nói tới là hấn. Cái trán một tia mồ hôi lạnh trượt xuống, chỉ sợ chính mình nhúc nhích một hồi liền bước thân binh gót chân. Cũng may, trên tảng đá lớn nam tử, cũng chính là Vệ Trang, như thế nào gấp chú ý nhiều hơn như vậy người bình thường. Hấn đã lần thứ hai lạnh lùng nhìn về phía trước kia phương hướng, vẫn là như vậy mở miệng nói:

"Nghe đồn chung quy là nghe đồn! Không biết đối diện vị tướng quân kia, có phải là cũng sẽ như vậy khiến người ta thất vọng. A, đúng rồi, còn có các người. . . Thiên la địa võng, không lọt chỗ nào! Hừ hừ, đi thăm dò đường đi, thanh trừ Hạng thị bộ tộc trạm gác ngầm, để ta xem các người một chút có hay không hữu dụng."

"Vâng." Quỳ xuống đất nam tử theo tiếng, lập tức vung tay lên cánh tay, cùng sau lưng mười mấy người đồng thời lần thứ hai phát sinh vèo vèo vèo tiếng xé gió. . . Cho dù tại đây đêm đen, như vậy rừng rậm, cũng vẫn như cũ nhanh chóng về phía trước lược động mà đi. Thoáng qua trong lúc đó, đã biến mất không còn tăm hơi.

Vệ Trang vẫn là như vậy đứng thẳng, nhưng lại mở miệng nói: "Người tới chậm!" Âm thanh không khỏi mang theo một tia không thích.

"Ta tìm tới nàng. . . Người tuyệt đối sẽ không nghĩ đến nàng đi nơi nào."

Võ tướng nguyên bản còn đang nghi ngờ, Vệ Trang này đột nhiên nói tới là cái gì, yên tĩnh trong im lặng, thứ hai âm thanh đột nhiên vang lên. Cũng là một tên nam tử, rất trẻ trung, tương tự ngâm lấy một tia ngạo nghễ. Theo tiếng kêu nhìn lại, võ tướng suyết chút nửa kinh hô lên. Hấn chứng kiến tên kia mới ra hiện tuấn tú nam tử mặc áo trắng, liền đứng ở một cây đại thụ tinh tế cành cây trên. Phảng phất không có trọng lượng giống như vậy, rồi lại vẫn

không nhúc nhích.

'Ai ya, chim nhỏ e sợ đều sẽ ước ao hấn này nhẹ nhàng.' võ tướng xoa xoa mồ hôi trán, ở đáy lòng nhỏ nhỏ địa nói thầm. Hấn tuy rằng không hiểu khinh công, không thể nghi ngờ cũng có thể rõ ràng nam tử mặc áo trắng này khinh công so với lúc trước cạm bẫy người nhưng là phải cao mình không chỉ một điểm nửa điểm. . . Chỉ ít, hấn vẫn có thể nghe được cạm bẫy người phát sinh ý quyết thanh.

"Ồ? Nói một chút coi." Vệ Trang tựa hồ có như vậy một tia hứng thú.

"Kính hồ!" Này tán khoái bên trong phân tóc dài đẹp trai nam tử nói ra một chỗ tên.

"Mặc gia y tiên?" Vệ Trang trên mặt có chút ý cười, "Thú vị. . ." Như vậy tự nói một từ, trong mắt xuất hiện không tên ánh sáng, cũng không biết hấn đến cùng cảm thấy cái gì thú vị.

"Bỏ mặc nàng tùy ý hành động có thể không?" Nam tử mặc áo trắng sao hai tay, trước kia đối mặt phương hướng cùng Vệ Trang tương đồng. Lúc này hỏi ra câu nói này lúc, thoáng gò má liếc nhìn Vệ Trang, lòng mày càng là nhíu một hồi.

"Từ lúc nàng gia nhập Lưu Sa lúc, ta liền cùng nàng từng có ước định, nàng ở Lưu Sa bên trong là tự do." Vệ Trang từ tốn nói.

"Người tựa hồ là cái không chế muốn rất mạnh nam nhân, lần này như vậy ngoại lệ, lẽ nào là yêu thích. . ."

"Hừ hừ. . ." Vệ Trang cười gần đánh gãy nam tử mặc áo trắng, "Người không cảm thấy đem cái kia từ dùng ở trên người ta rất ngu xuẩn sao?"

"Vậy ta ngược lại muốn nghe một chút người gặp có cái gì càng tốt hơn một chút lý do." Nam tử mặc áo trắng nở nụ cười một tiếng

Trong rừng yên tĩnh một hồi, sau đó Vệ Trang đột nhiên nói rằng: "Thiên cơ bất khả lộ lậu!"

Nam tử mặc áo trắng cau mày suy nghĩ. Hấn cảm giác mình tựa hồ nghe từng tới câu nói này, chỉ là không hiểu nó hàm nghĩa.

"Cảm thấy quen tai sao?"

Vệ Trang trong thanh âm tiết lộ một tia thần bí, liền ngay cả phía dưới cái kia một ngàn quân Tần cũng không khỏi bị tiếng nói của hấn hấp dẫn. Từng cái từng cái tò mò nhìn về phía hấn, chờ đợi nghe hấn phía dưới 'Cố sự'.

Xác thực, nếu như câu nói này thả ở đời sau, sợ rằng đều sẽ cho rằng Vệ Trang muốn thừa nước đục thả câu không chịu nói. Kỳ thực không phải vậy, thời kỳ này câu nói này vẫn không có truyền lưu ra, thậm chí tuyệt đại đa số thế nhân đều chưa từng nghe nói. Mà nghe nói qua người, đại thể cũng không hiểu nó chỉ được đề là cái gì.

Vệ Trang tiếp tục nói, "Từ lúc Lưu Sa thành lập mười năm trước, trong chốn giang hồ liền có bị người tôn xưng là Ma Cơ đệ nhất sát thủ tồn tại. Võ công sâu không lường được, muốn giết người tuyệt không còn sống khả năng. Nhớ năm đó, Hàn quốc đại tướng quân cơ không đem cỡ nào ngưng cuồng tự đại, Hàn vương cũng không dám cãi nghịch mây may. Chính là này một loại võ công có thể đánh với ta một trận nam nhân, lại bị Ma Cơ từ cửa chính giết vào trong phủ, không cam lòng chết trận tại chỗ. Liền cũng chính là ở một ngày kia, ta lần thứ nhất nhìn thấy câu nói này."

"Nhìn thấy?" Nam tử mặc áo trắng kinh ngạc, phổ thông lời nói hấn là nghe được chứ? Hấn tuy có này nghi hoặc, vẫn chưa nói hết ra.

"Không sai, chính là Ma Cơ đang cùng cơ không đem chiến đấu sau, lấy sắc bén kiếm khí khắc với trên vách tường." Vệ Trang thoáng xoay người nhìn về phía kinh ngạc nam tử mặc áo trắng, "Ma Cơ ở cái kia sau khi liền rời đi, mà qua không lâu, có người đi tới cái kia trần đầy từ thi phủ tướng quân. Nàng đang nhìn đến cái kia cơ không đem từ thi sau khi, lộ ra thỏa mãn vẻ mặt. Càng đang nhìn đến trên vách tường lưu tự lúc, lẩm bẩm một tiếng 'Không thể tiết lộ Thiên cơ'."

Ma Cơ cùng cơ không đem chiến đấu ngay đêm đó, Vệ Trang liền ẩn núp ở nơi đó. Hấn thậm chí ở Ma Cơ sau khi rời đi, xuất phát từ cẩn thận, vẫn cứ lấy Quý Cốc phái đặc hữu Quy Tức thuật đợi một hồi. Như vậy, hấn mới trong lúc vô tình nhìn thấy cái kia Ma Cơ nhấn lại người đến, đồng thời nghe được nàng nói tới câu nói kia. Đương nhiên, loại này không về vang sự tình, hấn là sẽ không ngoài ngạch nói ra.

Nam tử mặc áo trắng đối với này hình như có chút suy đoán, cũng không có hỏi tới đi ra, vèn vèn tìm chứng cứ nói: "Nói như vậy, cái kia lúc đó nói rồi câu nói kia người chính là nàng? Người sẽ không phải hoài nghi Ma Cơ giết cơ không đem chính là nàng giết chết chứ? Ta cũng không nhận ra nàng phó nổi Ma Cơ điều động đánh đổi."

"Hừ hừ hừ, nếu như nói nàng là lấy chính mình làm thù lao đây?" Vệ Trang tự tin địa cười hỏi.

Nam tử mặc áo trắng chân mày cau lại, "Lấy tính cách của nàng xác thực làm được đi ra, chỉ là, Ma Cơ gặp đáp ứng như vậy thù lao?" Hấn vẫn cảm thấy có chút khó có thể tin, Ma Cơ chính mình chính là nữ nhân, không thể coi trọng nàng sắc đẹp. Nếu như nói thu nàng làm đồ đệ, trên thực tế thực lực của nàng cũng không có làm sao để nam tử mặc áo trắng cảm thấy ghê gớm. Vì lẽ đó, hấn không nghĩ ra.

"Người vẫn không có rõ ràng." Vệ Trang lắc lắc đầu, "Nếu như nói. . . Thiên cơ, trên thực tế là cái tổ chức đây?"

Nam tử mặc áo trắng con người thu nhỏ lại, trong miệng lẩm bẩm mấy tiếng 'Không thể tiết lộ Thiên cơ, thiên cơ bất khả lộ lậu', chậm rãi gật gật đầu, xem như là tán đồng rồi Vệ Trang phán đoán. Đến đây, hai người đối thoại ngừng lại, mà nam tử mặc áo trắng cuối cùng liếc nhìn ở phía dưới đứng Tần quốc những quân nhân.

Vệ Trang tuyệt đối không thể không cẩn thận đến gặp đem tin tức tiết lộ cho nhiều như vậy người nghe được. Hẳn suy nghĩ một chút liền hiểu rõ ra. . .
Thiên cơ nếu như là cái tổ chức, như vậy, nó chính là tồn tại cửu viễn đồng thời vẫn còn không bị người biết tổ chức thần bí. Có thể có Ma Cơ cường giả như thế, dù thấy sự mạnh mẽ của nó. Mà cường đại như vậy tổ chức ở chính mình quốc thổ bên trong ẩn giấu đi, nói vậy Tần vương Doanh Chính nhất định sẽ không ngồi yên không để ý đến đi.

Có thể, Tần quốc có thể giúp Vệ Trang tìm tới Thiên cơ!

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Bức lui cạm bẫy phòng ngự

Là đêm giờ hội hứa, võ giả áo ngắn trang phục mười mấy cạm bẫy tổ chức thành viên, ở trong rừng rậm tiến lên mấy trăm mét sau tạm thời ngừng lại. Điều phán đoán này không thể bảo là không chính xác, địa thế bắt đầu cất cao, đón lấy chính là lên núi. Nếu như ngọn núi này bên trong thật đến ẩn nấp có loạn đảng, như vậy bắt đầu từ nơi này, bọn họ nhất định phải gấp bội cẩn thận.

Do tổ này người bên trong đầu mục làm ra sắp xếp, ba người một tổ cạm bẫy thành viên bắt đầu hành động.

Tổ thứ nhất ba người đầu tiên quan sát địa hình bốn phía, lắng nghe gió thổi cỏ lay, sau đó phân biệt thả người trước được mười mấy mét dừng lại cũng cấp tốc bí mật. Tiếp theo lần thứ hai quan sát, chờ ba người phán đoán nhất trí sau, lập lại lúc trước hành động. Bọn họ không chỉ có muốn tìm tòi kẻ địch, còn muốn phán đoán có hay không cạm bẫy, cũng đem những tin tức này tặng lại cho phía sau đồng bạn.

Sau lưng bọn họ, tổ thứ hai cùng bọn họ cách xa nhau mười mấy mét xuất phát. Bọn họ quân chế chính là tổ thứ nhất thành viên đặt chân địa phụ cận, cùng với có thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp khả năng vị trí. Một khi phát hiện có rình giết tổ thứ nhất thành viên kẻ địch tồn tại, gấp lấy thủ đoạn lời đỉnh đem đánh chết. Ở tại bọn họ sau khi còn có tổ thứ ba, bọn họ thì lại phụ trách bảo đảm tổ thứ hai thành viên an toàn, cùng với lần thứ hai kiểm tra đường xá có hay không an toàn.

Còn lại cạm bẫy thành viên thì lại tạm thời dừng lại tại chỗ đợi mệnh. Tuy rằng nhiệm vụ là thanh lý trạm gác ngầm, cũng không thể loại trừ nơi này không có ẩn giấu số lượng càng nhiều kẻ địch độ khả thi. Ở ba tổ chín người tìm tòi đi tới lúc, bọn họ liền phụ trách tổ chức hàng phòng thủ, chặn lại khả năng xuất hiện nhiều người người tập kích. Đương nhiên, như phía trước có người ngộ bên trong cạm bẫy tổn hại, cũng để cho bọn họ thay thế bổ sung.

Những cạm bẫy này thành viên nhất trí ở tổ thứ ba cũng tiến lên ba mươi mét có hơn sau, mới từ nơi kín đáo đứng dậy, chậm rãi về phía trước đẩy mạnh. Bọn họ cũng hết sức cẩn thận, chỉ đáp ở phía trước chín người thăm dò quá chỗ an toàn.

Như vậy trận hình vẫn đẩy mạnh đến giữa sườn núi, một đường không kinh không hiểm. Đừng nói là Hạng thị bộ tộc trạm gác ngầm, chính là một cái nửa cái cạm bẫy đều không có. Núi rừng bên trong còn có không ít tiếng côn trùng kêu vang, vèn vèn ở tại bọn họ trải qua lúc, những người kêu to mới gặp biến mất. Có thể thấy được, trừ bọn họ ra ở ngoài, tuần này tao hãn là không có những người khác mới đứng.

Liền cũng chính là loại ý nghĩ này bắt đầu ở trong lòng bọn họ áp ủ thành hình lúc, độc độc độc, hầu như là nối liền một đường. Làm tổ thứ hai thành viên mơ hồ nghe được tiếng vang này lúc, bản năng tính địa liền xem hướng về phía trước tổ thứ nhất thành viên. Nhưng mà, bọn họ làm như một chút việc đều không có, thậm chí không nghe thấy tiếng vang đó, tiếp tục hướng phía trước nhảy ra hơn mười mét.

Tổ thứ hai thành viên còn chưa kịp vì thế thở ra một hơi, sau lưng liền có ba tiếng vật nặng đánh địa vang trầm. Kinh ngạc quay đầu lại, cái kia nguyên bản nên cùng sau lưng bọn họ mười mấy mét nơi ba người, rõ ràng đã ngủ nằm ở trên mặt đất, sinh lợi không.

Tập kích, này nhất định là tập kích! Ý thức được điểm này ba người càng thêm cúi thấp người ẩn giấu, đồng thời móc ra một loại đặc thù trúc tiểu, muốn

thông báo phía trước tổ thứ nhất thành viên. Liền đang lúc này, phía trước lại truyền tới một tiếng trùng hưởng, ba người nhìn lại lúc, liền thấy một tên đánh vào trên cây thành viên tự do rơi xuống đất rơi xuống đất.

Lấy thân thủ của bọn họ, sẽ xuất hiện loại kia ngốc đến va vào thụ tình huống? Đánh chết bọn họ cũng không muốn tin tưởng, giải thích duy nhất chính là ở thả người trên đường tử vong, không kịp mụn lực thay đổi đặt chân phương hướng. . . Tuy rằng rõ ràng điểm này, tổ thứ hai thành viên chỉ cảm thấy càng thêm nguy cơ. Trước sau đều là kẻ địch, hơn nữa kẻ địch ở nơi nào, bọn họ đến nay vẫn không có tìm thấy vị trí.

Ở nguyên tổ thứ ba thành viên phía sau còn có bảy tên thành viên, nếu như bọn họ có thể tìm tới vị trí của kẻ địch, này tổ thứ hai thành viên không thể nghi ngờ cũng còn có thể cứu. Sợ là sợ phía sau đầu mục ý thức được nguy cơ tiềm tàng, bỏ qua bọn họ mang đội mà đi. Dù sao, tập kích bắt đầu, cũng là mang ý nghĩa kẻ địch phát hiện trước bọn họ. . . Lén lút giết chết trạm gác ngầm mục đích đã thất bại.

Sau khi một quãng thời gian chính là lẳng lặng mà ẩn núp. Kẻ địch như vậy, bọn họ cũng như vậy, lần này liễu nhân tiện là kiên trì. Khiến cảm thấy các thành viên cảm thấy kỳ quái chính là, chu vi trừ bọn họ ra người của mình, rõ ràng sẽ không có cảm nhận được hơi thở của người sống.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Trên thực tế, ở cách bọn họ cách đó không xa, rõ ràng chú ý bọn họ nhất cử nhất động, đang có một đôi dã tính trông mắt. Chúng nó cách xa mặt đất độ cao dường như nằm sấp giống như dã thú, ngoại trừ tình cờ nhấp nháy mí mắt ở ngoài, không nhúc nhích. Hẳn không thể nghi ngờ là một người, chỉ là trên mặt bôi lên cái gì, còn có mặc trên người quần áo cùng nguy trang, để hẳn xem ra cùng hoàn cảnh chung quanh quả thực chính là một thể.

Thời gian dài chờ đợi, kẻ địch cái trán không thể nghi ngờ xuất hiện mồ hôi lạnh, mà hẳn liền ngay cả hô hấp cũng không từng có chút hỗn loạn.

Cảm giác được chân tựa hồ có người kéo nhúc nhích một chút, sau đó người kia ở trên đùi của hắn viết vài chữ. Tay phải hắn nắm cò súng không chút do dự chụp xuống, đột một tiếng vang nhỏ, xa xa gần như cùng lúc đó vang lên 'Độc' đinh vào thân thể thanh. Lại có một tên. . . Không, đồng thời công kích còn có cùng hắn bình thường ẩn núp đồng bạn.

Tổ thứ hai ba người toàn bộ tử vong, cái kia còn sót lại tổ thứ nhất hai người rốt cục chịu đựng không được loại này tức sát bầu không khí mà mất khống chế. Bọn họ từ trốn địa điểm chạy trốn mà ra, chỉ muốn làm hết sức địa thoát đi này vùng đất tử vong. Nhưng mà, chờ đợi bọn họ chính là hai chi đen kịt tối tăm mũi tên nhọn.

Nằm ở phía sau bảy tên cảm thấy thành viên, trơ mắt liền nhìn đồng bạn một bên hướng về bọn họ đưa tay ra, một bên chậm rãi ngã xuống đất. Rầm, cũng không biết là ai không có thể địa nuốt ngụm nước bọt, nhưng là không người chế nhạo cho hắn. Chu vi yên tĩnh nháy mắt, sau đó sâu lại bắt đầu kêu to. Tựa hồ cái này rừng cây ngoại trừ sâu ở ngoài chỉ còn dư lại bọn họ, nhưng kẻ địch không thể nghi ngờ cũng là tồn tại.

Này một cảm thấy tiểu tổ đầu mục không dám lần thứ hai dừng lại, bắt chuyện những người còn lại lẫn nhau yểm hộ, cấp tốc rút đi.

Xuyên thấu qua trên một tảng đá lớn một cái vòng tròn hình lỗ thủng, ở trong đó bộ có dường như kính tiềm vọng giống như quán trọng kết cấu. Sau khi, ở vào lòng đất một gian bên trong thạch thất, một tên thân mặc áo đen quần chế nhân viên khỏe miệng lạnh khốc mà cong lên.

"Số một lỗ quan sát an toàn." Hắn nói rằng.

"Số hai lỗ quan sát chu vi vô địch ảnh." Bên cạnh còn có một người cùng với hắn phụ trách lỗ quan sát, nó liền nhận được khác một tảng đá lớn.

Sau lần đó liên tiếp địa có người trả lời, vẫn lại xuất hiện bảy lần. Tới lần thứ mười lăm, người kia báo ra khỏi núi dưới một nhánh quân đội vẫn cứ không có lái đi tin tức. Mặt khác, hẳn còn nói có một tên có chút khí thế tóc bạc cao to nam tử mặc áo đen, cùng với một tên khinh công rất tốt nam tử mặc áo trắng, hai người cũng không phải là quân Tần binh sĩ trang phục.

"Nghĩ đến hai người này hẳn là thiếu chủ nhắc qua Lưu Sa tổ chức thủ lĩnh." Ở tại bọn hắn trung ương, có một tên đầu mục cấp bậc nhân vật vuốt cằm nói rằng, "Cảm thấy sau khi, nên chính là Lưu Sa điều động, cái kia không phải chúng ta có thể đối phó. Lập tức phát hỏa sao bằng xin chỉ thị thiếu chủ, để phía trên tay cung môn tiếp tục duy trì 'Dã thú hình thức', không muốn manh động."

"Vâng." Ngoại trừ những này lỗ quan sát giám sát nhân viên ở ngoài, còn có những người khác đáp, đồng thời tiểu chạy ra ngoài.

Có thể nhìn thấy tại đây hình tròn nhà đá ở ngoài, vẫn còn có vài cái cũng không rộng rãi đường nối, quả thực dường như tàu ngầm.

Sau đó không lâu, từ núi này đỉnh bay lên một viên kết màu vàng báo tin pháo hoa, sắc bén vang lên đủ khiến hai phe địch ta đều chú ý tới.

Trạm ở một toà khác vách núi sau lưu vực trung ương bên trong trạch viện, Tinh Vũ thông qua cái kia pháo hoa tín hiệu liền đọc ra phía trước tình hình trận chiến. Đồng thời, có vài tên gia tướng đi tới phía sau hẳn chấp tay nghe điều.

"Đáp lại bọn họ, để tay cung môn triệt vào lòng đất, giám thị không cũng tạm thời đóng kín. Sau ba ngày, dựa theo kế hoạch đã định hành động." Tinh Vũ ra lệnh.

"Vâng." Lập tức có một tên gia tướng lĩnh mệnh, nhảy lên đỉnh sau, thả ra màu vàng óng đưa tin pháo hoa.

Ở nó nổ tung lúc, Cái Nhiếp cùng Kinh Thiên Minh đi tới.

"Long công tử, nhưng là quân Tần tìm đến rồi?" Cái Nhiếp hỏi.

"Không chỉ là quân Tần, còn có sự đệ của người Vệ Trang, cùng với dưới tay hân thích khách tổ chức Lưu Sa." Tinh Vũ bình tĩnh trả lời, xoay người lại nhìn Cái Nhiếp, "Cái tiên sinh nói vậy cũng đã đoán được ta lưu hai vị ở đây khác một mục đích."

Cái Nhiếp gật gù đầu, "Đón độc quân Tần tới nơi này, e sợ sẽ bị công tử dễ dàng đánh tan. Như vậy, công tử liền không hề từ bỏ này cứ điểm lý do. Tần vương Doanh Chính đồng dạng gặp đối với này cứ điểm không yên lòng mà phải tới càng nhiều quân đội. Thường xuyên qua lại, công tử liền không thể hào hiệp rời xa nơi đây, không đạt tới mong muốn hiệu quả. Vì lẽ đó, công tử bằng vào ta hai người hấp dẫn Vệ Trang Lưu Sa cùng quân Tần cùng đi."

"A?" Kinh Thiên Minh một nghe đến đó, liền chỉ vào Tinh Vũ nói: "Nguyên lai người là người xấu, thiết thời ta trước còn cảm tạ người."

"Thiên Minh." Cái Nhiếp lấy một cái tay đặt tại trên bả vai của hân, tiếp tục nói: "Long công tử có thể mất tương lai mà bỏ qua bức này quy mô luyện binh cứ điểm, bằng bạc mệnh mê lộ ra, tuyệt không là loại kia sẽ làm ra để tiện việc tiểu nhân."

"Là như vậy phải không?" Kinh Thiên Minh gãi đầu một cái, một bộ như hiểu mà không hiểu nghi hoặc vẻ mặt.

Cái Nhiếp kỳ thực cũng không thể hoàn toàn đoán chắc. Chỉ là từ cái kia một ngày đối thoại sau khi, hân liền thường thường suy nghĩ Tinh Vũ dĩ vãng những việc làm, nỗ lực lấy ra chút quy luật lấy đọc hiểu Tinh Vũ người này. Trải qua nhiều lần so sánh phân tích, hân cảm thấy Tinh Vũ làm việc đều là có rõ ràng bá ý. Đem tất cả mọi người đều sắp xếp ở kế hoạch của hân bên trong, thậm chí là kẻ địch cũng không ngoại lệ. Nhìn như chiếm cứ chủ động một phương, ở mức độ rất lớn cũng trốn không ra hân thao túng.

Dùng một câu nói: Không phải kẻ địch muốn làm thế nào, mà là hân để cho kẻ địch làm thế nào.

Liên tỳ như lần này Vệ Trang. Nếu như Tinh Vũ trên đường đem Cái Nhiếp đưa tới chỗ khác, Vệ Trang cũng sẽ đi hướng về nơi khác, mà sẽ không tới nơi này. Có thể nói, Vệ Trang trên thực tế đã trong lúc vô tình bị hân điều động.

"Long công tử, tại hạ có một lời không biết có nên nói hay không?" Cái Nhiếp suy nghĩ một chút sau nói rằng.

Chung quy, hân được quá Tinh Vũ hai lần ân huệ, không cách nào thả hân xuống mặc kệ.

"Ồ?" Tinh Vũ đến rồi chút hứng thú, "Cái tiên sinh nếu như không có buồn ngủ, có thể cùng ta cùng đi cái kia liên kiều nơi, không chừng vẫn có thể đối diện nhìn thấy sự đệ của người. Còn nói, chúng ta vừa đi vừa nói đi."

"Cũng tốt." Cái Nhiếp gật đầu đáp ứng.

CONVERTER: ๔ Assassin^{God} ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Vệ Trang, Cái Nhiếp

Vệ Trang bình tĩnh mà nhìn giữa bầu trời bay lên đạo thứ nhất báo tin pháo hoa, nhân nhật mà khinh thường mở miệng nói:

"Ta vốn là cũng không có đối với các người có bao nhiêu chờ mong, không phải ở lại chỗ này chường mắt. // "

Nếu là chính hân bộ hạ có biểu hiện như vậy, hân đã động thủ giết người. Đương nhiên, loại này bị hân cho rằng là vô năng bộ hạ, cũng không thể gia nhập hân Lưu Sa là được rồi.

"Vâng." Che mặt cạm bẫy tiểu đầu mục lần này trả lời liền thiếu hụt mấy phần khí thế, cúi đầu ủ rũ mang theo còn lại sáu người tiếm mặc.

Cái kia võ tướng hơi có chút cảm động lây mà nhìn bọn họ biến mất không còn tăm hơi, suy nghĩ một chút sau tròng Vệ Trang chấp tay nói: "Vệ Trang đại nhân, hiện tại kẻ địch đã phát hiện chúng ta, không biết đúng hay không mạnh hơn công?"

"Hừ hừ hừ. . ." Vệ Trang cái kia cao ngạo mặt, da động thịt bất động địa cười gằn, "Chẳng lẽ ngươi cảm giác mình bộ đội công kích, tiến triển sẽ rất thuận lợi sao?"

"Không không không, tiểu nhân chỉ nói là ở tình huống bình thường hành quân sách lược." Võ tướng xuất mồ hôi trán, eo lưng càng ngày càng cung thấp.

"Bình thường?" Vệ Trang thoáng tròng phương hướng của hấn chếch lại đầu, âm thanh vẫn là không nhanh không chậm, tiết lộ tràn ngập xem thường nhìn xuống, "Xem ra ngươi đầu nhiều nhất chỉ là cái trang trí, không cách nào để cho người chờ mong nó gấp đi suy nghĩ. . . Làm sao, ngươi không phục sao?"

Võ tướng cả kinh! Hấn rõ ràng là cúi thấp đầu, trong lòng chỉ lướt qua một tia cũng không cho là mình có lỗi ý nghĩ mà thôi, càng liền bị Vệ Trang phát hiện. Đây hể hấn nhảy một cái, liên tục chấp tay thanh không dám xưng.

"Câm miệng!"

Vệ Trang nghe xong phiền lòng, hơi nhíu lông mày. Liền vào lúc này, bầu trời lại bay lên một đạo khác đưa tin pháo hoa, hào quang màu vàng óng thực sự là huyền lệ chói mắt. Vệ Trang không khỏi ngẩng đầu nhìn nó, khóe miệng nhếch lên một tia độ cong.

"Trước sau hai con pháo hoa màu sắc không giống nhau, đây là tại sao vậy chứ?"

Hấn tự tự nói. Hay là ở thế giới của hấn bên trong, liền chỉ có một mình hấn. Chỉ là, thanh âm này nhưng vẫn là để không ít người nghe được. Liền tỷ như từ đầu cành cây nhảy xuống, như đồng bộ hành binh thường tư thế, trong nháy mắt đi tới hấn hữu phía sau nam tử mặc áo trắng.

Gió đêm di động hấn giữa trường bên trong phân lam mái tóc màu tím. Vai phải đầu vai gốc màu trắng lông chim cùng với ba cái từ bả vai kéo dài ra đi bằng, để hấn xem ra cực kỳ phiêu dật nhẹ nhàng. Hấn vẫn là sao hai tay tư thái, như mỹ ngọc giống như tuổi trẻ gương mặt, biến hóa một tia hơi nhếch lên tự tin khóe miệng.

"Hay là, kẻ địch đã làm ra chúng ta không biết bố trí." Hấn nói rằng, "Hấn có thể dựa vào hai tháng xây dựng công sự, năm vạn người đại quân, liên tiếp địa đề danh tướng Vương Tiễn cũng bị thiệt thòi không nhỏ. . . Ngươi vẫn là không muốn quá khinh thường hấn tốt."

Nghe hấn vừa nói như thế, cái kia phía dưới võ tướng lúc này hiểu rõ ra. Đúng đấy, đối phương nhưng là cùng bọn họ đã từng nguyên soái Vương Tiễn chính diện giao phong quá nhân vật, hấn dựa vào cái gì lấy 'Bình thường' hai chữ để suy nghĩ binh pháp? Điều này làm cho hấn vừa là xấu hổ với mình không cẩn thận, cũng không khỏi khâm phục Vệ Trang tâm tư cẩn mật.

"Hừ hừ hừ. . ." Vệ Trang lại nở nụ cười, "Bạch Phụng, ngươi có thể không biết. . . Âm mưu quỷ kế ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt đều sẽ là một chuyện cười. Thương lang, không muốn chờ ở sau lưng của hấn. Còn có ngươi, để ngươi quân đội lên đường đi."

Hấn ở trong lòng phán đoán, trạm gác ngầm phát hiện kẻ địch sau tác dụng mất đi, sợ là đã theo đạo kia pháo hoa rút đi. Điểm này, hấn không có nói ra, cũng không có đem lời nói đến mức quá đầy đủ. Phía dưới quân đội chết sống, hấn cũng không để ý.

Võ tướng chính kinh ngạc Vệ Trang làm sao đột nhiên lại đồng ý để hấn mang binh đi tới, liền cảm giác được trên cổ lạnh lẽo. Cúi đầu vừa nhìn, suýt chút nữa đem hấn hôn cũng dọa đi vài sợi. Một cái lập loè hấn quang sắc bén thích khách câu trào chính bao phủ cổ hấn, gần kề khoảng cách, kích thích võ tướng da dẻ lên không ít nổi da gà. Có thể khẳng định, chỉ cần võ tướng động trên một hơi, cái kia câu trào liền có thể lưu lại dấu vết.

Đáng vui mừng chính là, ở võ tướng nhận ra được thời điểm, cái kia câu trào cũng theo Vệ Trang lời nói mà rời xa, biến mất. Võ tướng thờ phào nhẹ nhõm địa lau mồ hôi lạnh trên trán, một bên trong lòng thầm than xui xẻo lĩnh nhiệm vụ như vậy, vừa hướng quân đội truyền đạt tấn công mệnh lệnh. . . Đối mặt binh sĩ hấn rất cục tì về mấy phần khí thế.

Quân Tàn trọng giáp bộ binh bắt đầu hành động, một bên sử dụng giáo dò đường, một bên chậm rãi đi tới. Muốn là có lúc trước cạm bẫy thành viên thăm bại giáo huấn, hành động của bọn họ không thể nghi ngờ cẩn thận rồi không ít. Liền chính là như vậy, cũng vẫn như cũ có mấy chục binh sĩ chết vào cạm bẫy bên dưới. Như vậy, bỏ ra nửa canh giờ, bọn họ rốt cục đi tới cái kia nằm ngang một sợi dây xích vách núi nơi.

Vệ Trang cũng tới, đang nhìn đến xích sắt kia sau, không khỏi nở nụ cười.

"Thì ra là như vậy." Hấn lúc trước đối với hai nơi đưa tin pháo hoa phá vị trí có chút lưu ý, lúc này rốt cuộc biết nguyên nhân vị trí. Mà điểm này rất nhanh sẽ bị hấn thả xuống, bởi vì đối diện vách núi nơi đứng người, "Sur ca, mấy năm không gặp, có khoẻ hay không a!" Hấn nở nụ cười.

Lại nói Hạng thị bộ tộc cứ điểm bên trong, lưu thủ hơn ba trăm người ở nhìn thấy Tinh Vũ màu vàng óng pháo hoa sau, cấp tốc tập kết với mỗi cái đầu lĩnh danh nghĩa. Sau đó liền bị bọn họ dẫn dắt, trước một bước chạy hướng về đỉnh núi, với mỗi cái yếu điểm bố phòng. Mà Tinh Vũ, Cái Nhiếp, Kinh Thiên Minh, còn có mười mấy nghe điều gia tướng thì lại đi chậm rãi. Hấn cũng không vội vã, bởi vì hấn biết kẻ địch tốc độ cũng nhanh không đi nơi nào.

Đang đi ra làng lúc, hấn lâu không gặp địa rút ra này thanh ở trên tảng đá cấm ba năm có thừa Hắc kiếm. Nó nằm ở hạng tự bên trên, liền như là một loại áp chế giống như. Bây giờ, hạng tự phía trên lại không trở ngại, cho là đi ra núi rừng thời gian.

Tự có gia tướng vì hấn mang tới vô kiếm, thu nạp sau, Tinh Vũ đem lưng ở trên lưng. Hấn đến cùng cao lớn hơn không ít, này kiếm lúc trước hầu như lau sàn nhà, hiện tại đã cách mặt đất một thước có thừa.

"Cái tiên sinh vừa mới muốn nói điều gì?" Vừa đi, Tinh Vũ hỏi.

Nghe hấn rót cục hỏi, Cái Nhiếp đem áp ủ đã lâu lời nói nói ra: "Công tử người tinh thông mưu lược, giỏi về nắm đại cục. Các chiến lược thường thường từ đầu đến cuối cũng nhưng mà với tâm, có thể nói là chưa chiến mà tiên tri, là thể gian hiểm có khả năng. Chỉ là, như thường thường như vậy, tại hạ lo lắng công tử khó tránh khỏi gặp có một ngày, đem chu vi tất cả tận làm quân cờ đối xử. Kẻ địch như vậy, bộ hạ như vậy, bên người thân cận người cũng như vậy."

Cái Nhiếp gặp có như vậy sâu lo cũng không phải là không có đạo lý. Dưới cái nhìn của hấn, Tinh Vũ chính là một cái có đáng sợ mới có thể 14 tuổi thiếu niên. Tâm tư chưa thành thực, tính cách khó tránh khỏi biến hóa, quen thuộc dễ nhất ảnh hưởng. Một khi nuôi thành, chính như cùng phản xạ có điều kiện. Mỗi khi lập ra kế hoạch lúc, bất tri bất giác địa liền sẽ đem tất cả người bao phủ ở bên trong. Như là chơi cờ giống như vậy, một con cờ một con cờ địa bày ra ở chính xác vị trí, mãi đến tận chung bàn đến.

Trong quá trình sống và chết, hấn đã không còn lưu ý, bởi vì đó chỉ là một con số.

Tinh Vũ suy nghĩ một chút, hấn tựa hồ từ rất sớm trước đây chính là như vậy. Đặc biệt là thể hiện ở trước bên trong thế giới, mấy chục ức sinh mệnh cũng bị bao phủ ở kế hoạch bên trong. Nếu là thất bại, thế giới cũng có thể hủy diệt. Tính cách của hấn đã sớm nuôi thành, cũng không cho là mình gặp đường như Cái Nhiếp lo lắng như vậy, đem thân cận người cũng đều xem là quân cờ. Nhưng là, loại này phong cách hành sự thể hiện ra quá mức tự tin xác thực không thể nào tốt.

Chính như cùng sử dụng kiếm lúc chiến đấu giống như vậy, bày phần ra mà lưu 3 điểm, mới thật có biến chiêu cứu vãn chỗ trống.

Liền Tinh Vũ gật gật đầu, "Đa tạ Cái tiên sinh nhắc nhở, ta biết nên làm như thế nào."

Cái Nhiếp đánh giá Tinh Vũ, phát hiện hấn càng lập tức tiếp nhận rồi, chân thực là giật mình không nhỏ. Dưới cái nhìn của hấn, Tinh Vũ tính cách không thể nghi ngờ là có chút kiêu ngạo, vì lẽ đó hấn mới gặp do dự có phải là muốn nói ra. Hiện tại, hấn cảm giác mình đối với thiếu niên này đánh giá, có thể vẫn còn có chút sai lệch.

Không biết, Tinh Vũ tiếp thu, cùng hấn nói tới nội dung có chỗ bất đồng.

Tinh Vũ cùng Cái Nhiếp trở nên trầm mặc, Kinh Thiên Minh nghe không hiểu bọn họ nói cái gì, cũng chen vào không lọt nói. Ba người tới trên đỉnh núi lúc, quần Tần quả nhiên còn chưa có xuất hiện. Lại trải qua chốc lát, hồng đề ẩn ẩn từ từ cờ xí đầu tiên xuất hiện, áo đen hắc giáp các binh sĩ khoảng cách vách núi một khoảng cách lúc dừng lại.

Từ bên trong đi ra hai người, chưa mảnh giáp, chính là Vệ Trang cùng Bạch Phượng.

CONVERTER: ٢٠Assassin^{God} 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Ngăn ngừa kiếm đấu

"Sư ca, mấy năm không gặp, có khoẻ hay không a!"

"Tiểu Trang!"

Vệ Trang đứng ở bên cạnh vách núi, mặc cho gió núi thổi hất sợi tóc màu trắng, áo khoác màu đen, trên mặt mang theo tâm tình không tề ý cười. Hắn chỉ nhìn đối diện vách núi nơi đồng dạng đứng thẳng, vừa còn đối với hắn sử dụng lâu không gặp xưng hô người. . . Màu trắng tay áo lớn kiếm khách trang phục, tay trái nắm vô kiếm thu nạp với phức chếch dễ dàng rút kiếm chỗ. . . Khoảng chừng là người kia quen thuộc.

Một đen một trắng, một tà nghiêm lại, hay là hai người duy nhất tương đồng địa phương, chính là trên mặt đều có phong sương dấu vết tháng năm. Không phải tuổi tác của bọn họ, mà là trải nghiệm của bọn họ toàn khác, đại diện cho bọn họ tương đồng kiên nghị cùng không giống theo đuổi.

Cho tới cùng Cái Nhiếp cùng chếch vách núi nơi, ngồi một mình với đá tảng bên trên thiếu niên, Vệ Trang còn chưa để vào trong mắt. Đồng dạng, thiếu niên kia cũng không có nhìn hắn. . . Một đôi uyển như ngôi sao óng ánh con người đen, xuyên qua rồi không gian thẳng tắp địa chăm chú vào một ngàn Tần quốc trọng giáp bộ binh trên người.

Trọng giáp các bộ binh như bị ép giống như vậy, ngược đầu nhìn kỹ hắn vị trí. Bởi vì khoảng cách quan hệ, bọn họ những người bình thường này vẫn chưa thấy rõ dung mạo của hắn, nhưng cặp mắt kia nhưng hoàn toàn khác nhau. Luôn cảm thấy, chúng nó phảng phất lớn lên, từ vị trí cao hơn nhìn xuống mà xuống, cho bọn họ mang đến không phải bình thường lực áp bách.

'Nha?' Bạch Phượng tự đối với Tinh Vũ cảm thấy hứng thú, 'Đây chính là cái kia nghe đồn bên trong Hạng thị thiếu chủ sao? Quả nhiên có đủ thô bạo.'

Bởi vì hắn biết, Vệ Trang mục tiêu là Cái Nhiếp. Cho dù hắn cũng muốn ở Cái Nhiếp nơi đó thăm dò sâu cạn, nhưng là không thể cùng Vệ Trang cướp. Nếu như có ai ở đối diện từng chú ý tới hắn cặp kia lạnh lạnh màu băng lam mắt phượng, sẽ phát hiện. . . Hắn ở dờ nhìn về phía Cái Nhiếp tầm mắt lúc, đáy mắt nơi sâu xa rõ ràng né qua một đạo tinh quang.

"Hả?"

Bạch Phượng con mắt hơi hí híp, bởi vì hắn phát hiện ở Tinh Vũ ngồi vị trí bên cạnh đột nhiên thân tới một cái tay. Tiếp theo lại là một con khác, về sau một đôi nhí nha nhí nhảnh hài đồng con mắt thăm dò lên trên. Chúng nó toát ra chút ý cười, hơi trầm xuống phía dưới, lại như là co rút lại lò xo. Sau đó bỗng nhiên từ dưới bay lên, một đôi chân đứng ở Tinh Vũ ngồi nhàm thạch trống trải nơi.

Chỉ là, hắn hiển nhiên không có khống chế xong sức mạnh, vòng vo mấy lần mới miễn cưỡng dừng lại. Chính hắn ngược lại cũng không để ý lắm, nhìn chung quanh một chút, hoan hô lên.

"Khà khà, ta rốt cục bò lên!"

Hắn này lạnh lạnh đồng âm vang vọng ở thung lũng, là như vậy vô tâm không phối. Đánh vỡ trước ngọt ngào cùng yên tĩnh, cũng hấp dẫn lực chú ý của tất cả mọi người.

"Ồ oa, lại là quân Tần, làm sao đều truy tới nơi này." Chính hắn tựa hồ còn chưa phát hiện, tay đập mái che nắng, hướng xa xa nhìn lại, phảng phất như vậy có thể nhìn ra càng xa một chút.

"Thiên Minh, nhanh hạ xuống." Cái Nhiếp quay người lại nói với hắn.

Kinh Thiên Minh vỗ vỗ bộ ngực mình, đối với hắn cười cợt, "Đại thúc, ta không một chút nào sợ sệt, ngươi không cần lo lắng."

"Vậy thì là ngươi muốn bảo vệ hài tử sao?" Vệ Trang hiếm thấy trên mặt tới tầm mắt, "Thật không thấy được hắn có chỗ nào đáng giá ngươi làm như thế." Hắn ánh mắt ở nhìn về phía Thiên Minh lúc, trở nên ác liệt nháy mắt, có thể rõ ràng nhìn thấy Kinh Thiên Minh uly rút lại. . . Đây không thể nghi ngờ để chú ý tới điểm này Vệ Trang trên mặt càng là xem thường.

"Tiểu Trang, ngươi vẫn là theo tới như thế." Cái Nhiếp lại quay đầu lại nhìn về phía hắn, trong lòng hình như có thờ dài, lời nói ra nhưng vô cùng kiên định, "Ta cũng không phải vì đáng giá mới làm như thế, hơn nữa cũng không cho là này không đáng."

"Sư ca, ngươi cũng còn theo tới như thế. . . Cỗ hù." Vệ Trang cười gằn, con mắt lần thứ nhất nhìn chằm chằm Tinh Vũ, "Ngươi thì lại làm sao? Mang theo hắn đi tới nơi này, bại lộ ngươi kinh doanh mấy năm cứ điểm, trong lòng cảm giác thế nào?"

Không thể nghi ngờ, hắn cũng đối với Tinh Vũ sử dụng một lần ánh mắt uy thế. Nhưng mà hắn thất vọng rồi, Tinh Vũ không chỉ không có chịu đến kinh sợ, trái lại cười khê.

"Ta cảm thấy Cái tiên sinh so với ngươi muốn đáng yêu một ít." Hắn trêu ghẹo nói rằng.

Câu nói này không thể nghi ngờ để không khí của hiện trường trở nên quái lạ mấy phần. Càng thêm Kinh Thiên Minh tên tiểu tử kia xì xì cười trộm, liên tục nói gì đó 'Đại thúc đáng yêu' loại hình, để Cái Nhiếp lúng túng không thôi. . . Vệ Trang thì lại trái lại vắng lặng sắc mặt.

"Dạy cho ngươi một cái đạo lý, một người nếu như nói sai, bất cứ lúc nào cũng sẽ mất mạng." Hắn nhìn chăm chú Tinh Vũ, dựng thẳng lông mày phảng phất hai cái lợi kiếm, "Đặc biệt là hắn vẫn không có thực lực."

"Đây chẳng lẽ là ngươi thiết thân thể sẽ?" Tinh Vũ tự hiểu kỳ giống như hỏi, "Nhưng là, tại sao ngươi còn sống sót?"

"Ngươi muốn chết!" Vệ Trang từng chữ từng chữ, sát khí tùy theo vỡ toang. Màu đen áo khoác chuyển động, khác nào chụp mỗi mà ra đại bàng giống như chớp mắt xẹt qua hư không.

'Bình' một tiếng kim loại chạm vào nhau nổ vang, nương theo chấy tiêu vào xích sắt trung đoạn phía trên hiện ra. Lập tức, bình cheng tiếng vang lên không ngừng, như rơi xuống đất châu ngọc giống như nối liền xuyên, mỗi khi đều có một đốm hắc hai đám ánh sáng đụng vào nhau. Chúng nó cũng không thuần túy, thường thường hồng bên trong chen lẫn hắc, mà hắc bên trong lại giàu có hồng.

Trong không gian tràn ngập ra kinh người kiếm khí, nhiễu loạn đến phía dưới xích sắt khi thì căng thẳng, khi thì trên dưới nhảy lên, trái phải lay động. Lưỡi kiếm phá không lưu lại quỹ tích rắc rối phức tạp, làm cho người ta một loại đi nhầm một bước cũng sẽ bị chém làm mảnh vỡ ảo giác.

Rốt cục, chúng nó người giết dây đầu sức một cái, theo hình tròn sóng trùng kích văn khuếch tán, sức mạnh đối kháng thể hiện ra hai bóng người. Một cái chính là Vệ Trang, mà một cái khác dĩ nhiên là cầm trong tay thấu hồng Hắc kiếm Tinh Vũ. Đây khoảng chừng là ngoại trừ Cái Nhiếp ở ngoài, những người khác đều phải vì thế mà kinh ngạc sự tình chứ?

Phải biết Vệ Trang là đương đại cao thủ nhất lưu, có thể cùng hắc chính diện giao phong mà không có hiện tượng xu hướng suy tàn, chẳng phải cũng là cao thủ nhất lưu?

Tinh Vũ cùng Vệ Trang từng người mượn va chạm sau dư lực cũng tung không ít hạ xuống, dẫm đạp xích sắt, lui về hai bên vách núi. Lúc trước hai cỗ sức mạnh không lồ đối kháng gọi ra chấn động dừng lại, chỉ là mọi người trong tai vẫn còn có chút nổ vang vang vọng. Trong tay hai người kiếm thì lại theo sử dụng kiếm cánh tay chỉ xéo mặt đất, lại nằm ở không có giao nhau tuyến tương phương hướng ngược.

"Ta thực sự là nhìn lầm, chẳng trách người gặp lớn lỗi như thế!" Vệ Trang thử nha nở nụ cười, "Xem ra nghe đồn cũng không đều là khuếch đại, thú vị thú vị. . ."

Phía sau hắc Bạch Phượng trước kia đối với Tinh Vũ vẹn vẹn có chút hứng thú, vô cùng miễn cưỡng, hiện tại một đôi mắt đã bắt đầu toả sáng.

Cho tới một bên khác trên vách núi, Tinh Vũ cười cợt, "Đó chỉ là người tự cao tự đại thôi."

"Hừ, người cũng đáng yêu không đi nơi nào." Vệ Trang hiển nhiên vẫn là đối với Tinh Vũ trào phúng cảm thấy bất mãn.

Tinh Vũ sau lưng, Kinh Thiên Minh đang nhìn đến Tinh Vũ cùng Vệ Trang chiến đấu sau, lặng lẽ hỏi Cái Nhiếp: "Đại thúc, hai người bọn họ có phải là đều rất lợi hại?" Hắc cũng có tương đối khá thiên phú, ở đây ngoại trừ Cái Nhiếp, Bạch Phượng ở ngoài, hắc là duy nhất một cái thấy rõ hai người chiến đấu người.

"Hừm, hai người đều có không kém ta thực lực." Cái Nhiếp nhìn Tinh Vũ cùng Vệ Trang phương hướng hỏi đáp.

Hắn những này qua tuy cùng Tinh Vũ từng có kiếm thuật thảo luận, nhưng cũng là lần thứ nhất nhìn thấy Tinh Vũ kiếm pháp. Lấy hắc kiếm thuật này đạt người ánh mắt đến xem, vừa trận đó ngăn ngừa trong quyết đấu. . . Tinh Vũ ở nội lực phương diện yếu hơn Vệ Trang không ít, còn không đạt tới cao thủ nhất lưu cảnh giới. Chỉ là hắc thân lực hơn người, thân thể lại kiên cố dị thường, bởi vậy bù đắp này nội lực phương diện không đủ.

Nhưng mà, nếu như vẹn vẹn như vậy, hắc nên vẫn là gặp thua với Vệ Trang mới đúng.

Cùng Vệ Trang đồng môn nhiều năm, Cái Nhiếp có thể nói đối với Vệ Trang vô cùng hiểu rõ. Ngoại trừ nội lực kinh người ở ngoài, Vệ Trang cũng có sức mạnh hết sức đáng sợ. Ở nguyên bên trong, hắc có thể dựa vào răng cá mập bề gãy uyên hồng, không phải răng cá mập liền so với uyên hồng mạnh, mà là hắc cái kia sức mạnh không lồ tác dụng sau kết quả.

Thế gian có tác dụng lực cùng tác dụng ngược lại lực, tuy rằng hai người to nhỏ tương đồng, gây cùng bị gây chung quy là không giống.

Tinh Vũ ở vừa chiến đấu bên trong sở dĩ không có thua với Vệ Trang, liền ở chỗ hắc nhìn rõ tiên cơ sức phán đoán. Vệ Trang nhất cử nhất động lại như là đã hiểu rõ với trong lòng hắc giống như vậy, cho dù ở trên tốc độ hơi kém, cũng có thể dựa vào tiên cơ chiếm hết ưu thế. Trái lại Vệ Trang, mỗi một kiếm thì lại đều có chút không phát huy ra toàn lực mãnh liệt cảm giác khó chịu, từ đầu đến cuối cảm giác được đến tất cả đều là khó chịu.

Hắn đứng ở vách núi một bên, vào đúng lúc này càng là cùng Cái Nhiếp nổi lên tương đồng ý nghĩ.

"Lẽ nào này tiểu tử vất vả chưa sạch kiếm pháp cảnh giới còn ở trên ta sao?"

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Chương 85: Đối lập cục diện

Dựa vào vừa ngăn ngui mà kịch liệt đối kháng tạo thành uy hiếp hiệu quả, Tinh Vũ đứng ở bên cạnh vách núi điều hoà hơi có bốc lên nội tức. Ở nhai đối diện, Vệ Trang cũng làm chuyện giống vậy. Đối diện có hai đại cao thủ trấn thủ bên cạnh vách núi, chính là hán cũng công có điều đi, cho tới hai bên tạm thời hình thành cục diện giằng co.

Như vậy quá một phút, Tinh Vũ lại ngồi trở lại trên nham thạch. Để thủ hạ gia tướng đệ đưa tới một bình rượu ngon, đối với nguyệt mà ẩm nhân nhả tư thái, làm cho người ta một loại hào không vội vã quý dị cảm giác.

Này không thể nghi ngờ để đối diện nhìn chúng quân Tần binh sĩ hai mặt nhìn nhau, mà cái kia cầm đầu võ tướng thì lại trong lòng nổi lên chút lòng nghi ngờ. Hán liếc nhìn bên cạnh vách núi màu đen áo khoác bay phần phật uy phong nam tử, kiên cường nguy nga thô bạo tư thái từ mới vừa vừa mới bắt đầu liền không có một chút nào thay đổi.

Nếu như có thể, thật không muốn tiếp cận hán a! Võ tướng trong lòng một bên như vậy ai thán, một bên rồi lại nhắm mắt đi thôi.

"Vệ Trang đại nhân, địch tướng biểu hiện như thế, có thể hay không vì là phải là hấp dẫn chúng ta sự chú ý, do đó để các bộ hạ lên lút rút đi?" Hán chấp tay thăm dò hỏi.

Sẽ như vậy nghĩ, hoàn toàn là bởi vì trong miệng hán nhắc tới vị này địch tướng làm một chuyện nào đó quá có tiếng. Mấy năm trước, Sở đồ sắp sửa bị vây thời gian, hán nhưng là dám đơn kỵ đối mặt hơn vạn đế quốc tinh nhuệ nhất hoàng kim hỏa kỵ quân người. Bây giờ điểm ấy binh, e sợ vẫn đúng là dọa không ngã hán.

"Xem ra người cũng không tính quá vô năng." Vệ Trang vẫn là không quay đầu nhìn hán, chỉ ngao khí ra lệnh: "Về người vị trí của chính mình đi thôi, ta còn không cần người tới nhắc nhở."

"Vâng." Võ tướng trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hán như thế làm không cầu có công, chỉ cầu không quá, có thể sống là tốt rồi.

Nói xong câu nói kia Vệ Trang, sự chú ý lại đặt ở đối diện. Hán cũng đang quan sát Tinh Vũ về mặt, đồng thời suy nghĩ lúc trước lúc chiến đấu Tinh Vũ biểu hiện ra kiếm thuật. Đã không chỉ một lần ở trong đầu mô phỏng phá giải chiêu thức, kết quả đều không thể nào để hán thoả mãn. Cũng may trong lòng hán cũng không vội vã, bởi vì hán biết ngày sau giao thủ cơ hội còn rất nhiều.

Trước đó vài ngày ở trắng tàn cốc phát sinh ba trăm Đại Tần tinh nhuệ thiết kỵ toàn quân diệt sự tình. Sau đó, Lý Tư dẫn người đi tìm Vệ Trang, dựa vào hán ba tấc không nát miệng lưỡi, lại lấy Cái Nhiếp làm mồi thuyết phục Vệ Trang cùng hán làm bút cùng có lợi giao dịch —— cộng đồng lòng bắt Cái Nhiếp cùng Kinh Thiên Minh. Sau khi chuyện thành công, Lý Tư được Kinh Thiên Minh, mà Vệ Trang được Cái Nhiếp.

Thời kỳ này, vừa vận Lý Tư nhận được tin tức, sáu quốc làm trái thế lực đem tụ hội Mặc gia cơ quan thành, thương thảo gây bất lợi cho Đại Tần việc. Hán lợi dụng Vệ Trang cùng Mặc gia vốn là có thù hận gút mắc điểm này, đem cái kia giao dịch nội dung làm chút kéo dài. . . Tìm tới Mặc gia cơ quan thành, tiêu diệt bên trong thiệp loạn phản tặc.

Dựa theo Lý Tư phán đoán. . . Cái Nhiếp trốn tránh, Hạng thị bộ tộc tinh binh cứu viện hành động, Mặc gia cơ quan thành sắp sửa tổ chức thịnh hội. . . Ba người phát sinh ở đồng nhất thời kì, này tuyệt không là cái ngẫu nhiên. Hán bởi vậy kết luận Cái Nhiếp hán là muốn đi tìm Mặc gia, mà Hạng thị bộ tộc chính là chịu đến Mặc gia ủy thác đi đón Cái Nhiếp.

Dù sao, hiện nay phản tặc tiếng hô tới thịnh chính là Mặc gia cùng Hạng thị bộ tộc, rất khó tưởng tượng bọn họ sẽ không liên hợp lại cùng nhau.

Vì lẽ đó, Vệ Trang không có phát động mạnh mẽ tấn công, hán chỉ đang bức bách Tinh Vũ cùng Cái Nhiếp thoát đi nơi này. . . Một khi mất đi ẩn giấu mấy năm cứ điểm, không hề chuẩn bị Hạng thị bộ tộc có thể đi địa phương sẽ là nơi nào? Có thể nghĩ đến liền chỉ có cái kia thần bí Mặc gia cơ quan thành. Nó an toàn nhất, cũng là thiên hạ phản tặc thế lực cuối cùng một cái chỗ tránh nạn. Đến lúc đó, Vệ Trang liền có thể dẫn người để như ăn bánh, theo đuôi tìm tới cái kia tồn tại mở đầu ba trăm năm, ẩn giấu với quần sơn trùng điệp trong lúc đó thần bí cơ quan thành.

Nơi này vừa nhưng đã bị phát hiện, bất luận lần này có hay không có thể đánh đuổi quân Tần, nghĩ đến Hạng thị bộ tộc đều sẽ không lại ở chỗ này tiếp tục chờ đợi. Vấn đề chính là bọn họ lần này có thể ở đây kiên trì bao lâu. Nếu là bên này hao tổn, bên kia Mặc gia thịnh hội dĩ nhiên lái qua, chẳng phải là cái được không đủ bù đắp cái mất?

Này không phải là Vệ Trang muốn xem đến kết quả. Hơn nữa, hán nhìn Tinh Vũ ở trước mặt hán nhưng dám như vậy biểu hiện, trong lòng cũng thực sự có chút không hài lòng. Hán yêu thích chính là người khác đối với hán thần phục, sợ sệt hán, kính nể hán, mà không phải Tinh Vũ như vậy không để ý chút nào.

"Đi thông báo Ân Bức, để hán đi làm những gì." Vệ Trang đối với Bạch Phượng phân phó nói.

"Ân Bức đã đủ rồi sao?" Bạch Phượng không có lập tức lên đường, mà là nhìn như tùy ý hỏi một câu.

Vệ Trang quay mặt lại xem xét hắn một chút, khoe miệng hơi nhếch lên, "Ngươi nếu là cũng muốn động thủ, ta ngược lại không gặp phản đối. Chỉ là ta phải nhắc nhở ngươi, không muốn ảnh hưởng kế hoạch của ta."

Nhất định phải lưu lại một ít sống sót Hạng thị tộc nhân, lấy này liên lụy trụ Long Tinh Vũ. Bằng không, hắn như vậy thân thủ còn không phải nói đến là đến nói đi là đi sao? Chính là theo dõi cũng sẽ khó khăn rất nhiều. Điểm này, Vệ Trang xưa nay chưa nói với Bạch Phượng, nhưng hắn cho rằng Bạch Phượng nên mình có thể phán đoán ra được.

"Yên tâm đi, ta biết phải làm sao." Bạch Phượng lộ ra thoả mãn mỉm cười, vèo một tiếng biến mất với tại chỗ.

Ở vách núi một bên khác, chính tề nhạ đến muốn ngủ gà ngủ gật Kinh Thiên Minh liên tục chỉ vào đối diện vách núi.

"Đại thúc, bọn họ đi rồi một cái." Hắn hô, ngốc đến thậm chí không có hạ thấp giọng.

Tinh Vũ từ trên tảng đá lớn nhảy xuống, gõ xuống đầu của hắn, "Ngươi làm sao liên không nữa lớn tiếng một chút? Để bọn họ cũng đều biết ngươi đã nhìn thấu bọn họ quỷ kế, không chừng liền sẽ nhờ đó thủ tiêu hành động." Hắn đầu lưỡi treu ghẹo, trên mặt nhưng giống y như thật chính là biểu hiện ra mấy phần đáng tiếc tâm ý.

Kinh Thiên Minh đầu tiên là căm giận nhưng mà bụng đầu tròn lên giận dữ nhìn cho hắn, thấy hắn cái kia chân thực vẻ mặt lại không khỏi sùng sốt. Trong lòng hỗn loạn bên dưới, ngốc ngơ ngác mà xoay mặt nhìn về phía Cái Nhiếp, hỏi:

"Đại thúc, hắn nói tới là có thật không?"

"Long công tử ở nói đùa ngươi." Cái Nhiếp vẫn là cái kia phó không có thay đổi kiên nghị vẻ mặt. Đầu tiên là trả lời như vậy Kinh Thiên Minh, lại ngăn lại hắn muốn đối với Tinh Vũ kháng nghị ngôn ngữ cùng động tác, quay mặt về phía Tinh Vũ hỏi: "Long công tử, ngươi có thể tường biết Lưu Sa tổ chức các thành viên?"

"Nghe qua một ít, Vệ Trang hắn là để Bạch Phượng tìm nghịch Lưu Sa Ân Bức điều động."

Ở Lưu Sa bên trong, ngoại trừ không thể rời đi nơi này Vệ Trang cùng mới vừa vừa rời đi Bạch Phượng, cũng chỉ có Ân Bức có thể né qua nơi này đến bên này. Như chỉ là một mình hắn, Tinh Vũ lúc đầu bố trí biện pháp ứng đủ để ứng đối. Chỉ là, hắn đối với Bạch Phượng trước cái kia trước sau nhìn về mặt của hắn có chút không yên lòng, khủng cũng có tham chiến tâm tư. Liền, lại nói với Cái Nhiếp những này, cũng dặn dò:

"Vì là phòng ngừa không cần thiết tổn hại, ta cần phải đi bọn gia tướng nơi đó làm chút phòng bị, nơi này liền xin nhờ ngươi. . . Tinh thể nếu là nguy cơ, có thể chặt đứt này xích sắt, ta có khác đào mạng sắp xếp."

"Tại hạ rõ ràng." Cái Nhiếp gật đầu đáp lại.

Tinh Vũ lại quay đầu lại liếc nhìn Vệ Trang, hai người tầm mắt tương giao, hai phe đều có đối kháng. Chờ hắn thu tầm mắt lại sau không lên tiếng nữa, hướng về khi đến đường thả người mà đi.

Ở sau lưng của hắn, Kinh Thiên Minh nắm tóc, lặng lẽ hỏi Cái Nhiếp: "Đại thúc, hắn không có chạy trốn chứ?"

"Sẽ không, Long công tử cũng là một quang minh người." Cái Nhiếp trả lời lúc không chút do dự nào, hắn tin tưởng chính mình sẽ không nhìn lầm.

"Nhưng là, hắn tại sao biện hộ cho thể nguy cấp lúc lại chặt đứt xích sắt? Nếu chuẩn bị đến có chạy trốn thủ đoạn, vừa bắt đầu liền chặt đứt, chúng ta không phải ung dung rất nhiều sao? Đối diện cái kia đáng sợ tóc trắng nhất định cũng không qua được." Kinh Thiên Minh tiểu hải từ khí địa bêu môi, không hiểu nói rồi liền tiếp, lại hiếu kỳ hỏi: "Đại thúc, hắn là ai nhỉ? Tại sao phải gọi ngươi sư ca?"

"Không chặt đứt xích sắt, vì chúng ta hai bên chế tạo một cái đối lập nơi, đây là chúng ta hiện tại cần. Còn hắn. . ." Cái Nhiếp nhìn về phía Vệ Trang, trầm mặc một chút thời gian, chậm rãi nói rằng: "Hắn là ta thiếu niên học nghệ thời kì sơ đệ, tên là Vệ Trang."

Cũng không biết Cái Nhiếp lúc này là cái gì tâm tình, chỉ hắn trong thanh âm để lộ ra mấy phần hoài niệm, mấy phần tiếc hận.

"A?" Kinh Thiên Minh hiển nhiên là không có dự liệu được, hắn đại thúc thật đến cùng đối kia diện người xấu có quan hệ. Hắn bắt đầu chú ý tới một chuyện, chính mình đối với đại thúc hiểu rõ còn quá thiếu.

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Ân Bức, Bạch Phượng, khinh công, trọng kiếm

Theo cánh doi đập động đặc thù tiếng vang biến mất, một nhánh câu trao bắn ra nắm chặt, giữa bầu trời lung lay cái kẻ tiếp bóng đen. Hấn hạ xuống ở một cái nằm ngang thô cành cây to trên, dùng hai chân dưới tồn tư thế, tan mất từ trên xuống dưới lực xung kích, với trong bóng tối mở một đôi đỏ như màu máu phát sáng con mắt.

Cánh giác quét ngấm một vòng, tự mi mắt nửa mở híp lại, tạo thành mắt phùng trở nên hẹp dài mà mang theo độ cong. . . Hấn nở nụ cười, mang theo khát máu mùi vị. Hai chân dùng sức, thô cành cây to bị đè thấp một chút, sau đó hấn cả người gầy đi ra ngoài. Vèo vèo mấy tiếng với trong rừng, vùng núi qua lại, toàn không trở ngại tư thái, lại như là thấy rõ hoàn cảnh chung quanh. Mà cái kia một đôi yêu dị con mắt, cũng dường như ô tô đèn sau giống như vậy, về ra hai đạo thoáng qua liền qua hình cung quý.

Trong rừng ngoại trừ phong rung động lá cây phát sinh ào ào thanh, liền tĩnh địa lại không cái khác.

Đột nhiên, gâu gâu tiếng chó sủa vang lên, đánh vỡ phần này yên tĩnh. Lập tức mấy mũi tên nhọn phóng ra mà ra, chính chuẩn xác địa đón lấy bóng đen. Nhanh chóng lược động hấn lấy làm kinh hãi, phượng hướng ngược gầy mấy lần, đứng ở một cái trên nhánh cây. Cái kia chó sủa cũng thuận theo ngừng lại, nhưng hấn có thể cảm giác được, chính mình vẫn như cũ bị nhìn chăm chăm. Còn cái kia phóng ra mũi tên người, trái lại không có để hấn cảm giác được khí tức cùng động tĩnh.

Lúc trước có thể tránh né cái kia cung tên, cũng là bởi vì bản thân hấn công pháp tu luyện đặc thù. Bức huyết thuật, để hấn biến thành giữa bức nửa người quái vật, nhưng được bức loại đặc thù sóng siêu âm năng lực. Phóng ra ra sóng siêu âm, từ chung quanh phản xạ tình hình phán đoán các vật thể vị trí, to nhỏ, tốc độ di động vân vân. Vì lẽ đó, hấn cho dù nhắm mắt lại, cũng có thể tại đây trong rừng tới lui tự nhiên.

"Lại nuôi chó?"

Nhìn cái kia ở mấy chục mét ở ngoài lẽ lười tự lang động vật, hấn kinh ngạc lắm lắm, âm thanh khàn khàn mà sắc bén buồn cười. Suy nghĩ một chút, con mắt của hấn ở cái kia lang khuyến chu vi nhìn quét. Mũi tên chính là từ cái kia chu vi phóng tới, nhưng không nhìn thấy khả nghi bóng người.

Cái này cũng là hấn một cái bất đắc dĩ, con mắt còn lâu mới có được sóng âm cảm ứng năng lực dùng tốt.

"Khà khà. . ." Hấn cười lạnh một tiếng, cũng không có cứ thế từ bỏ. Hướng ngang di động mấy chục mét, quả nhiên thấy cái kia lang khuyến nằm sấp lại đi. Đón lấy, hấn lần thứ hai về phía trước thả người. . . Làm hấn bất ngờ chính là, tiếng chó sủa lần thứ hai vang lên, bên này dĩ nhiên cũng có một con mắt nhìn chăm chăm lang khuyến.

Sau đó liền tiếp thăm dò mấy lần, để hấn đến ra một cái kết luận: Tại đây loại hấn thích nhất hắc ám rừng rậm trong hoàn cảnh, hấn phản mà trở thành không cách nào ẩn giấu hành tung một phương.

"Lại còn không ngừng một con!" Hấn nguyên rủa bình thường oán hận cắn răng.

Không phải là không có từng thử đi giết những người cầu. Hấn một tiếp cận, lang khuyến sẽ kêu to cảnh báo. Còn cách mấy chục mét, sắc bén cung tên liền từ mấy phương hướng đột nhiên phát động bậc thang công kích. Tiếp cận đến mười mấy mét thời gian hiệu lực quả đã trọn lấy tạo thành uy hiếp đối với hấn, lang khuyến cũng làm tốt tấn công chuẩn bị. Nếu là bị lang khuyến cắn xé đến kéo dài dù cho nháy mắt, cũng đủ để cho hấn bị mấy mũi tên nhọn bắn thủng.

Ân Bức cũng sẽ không vì giết một con chó mà liều lĩnh trắng phiếu lưu này. Hấn thử nghiệm bắn ra câu trao tập kích những người cầu, chúng nó dĩ nhiên được quá huấn luyện, dễ dàng né tránh. . . Tất cả những thứ này cũng làm cho hấn nhất thời bó tay hết cách.

"Hừ hừ hừ. . ." Sau lưng hấn vang lên một tên người thanh niên trẻ trong sáng tiếng cười, "Xem ra, ngươi gặp phải phiền phức."

"Nói tới lời vô ích gì." Ân Bức tức giận quay đầu lại trừng mắt về phía hấn, "Ngươi nếu sớm đến rồi, liền đi giết những người đáng ghét cầu."

"Ta cũng không có nghĩa vụ giúp ngươi khó khăn." Tự một mảnh lông chim bình thường chậm rãi bay xuống với đầu cành cây lá cây bên trên. Bạch Phượng Hoàng vẫn như cũ duy trì kiên cường đứng thẳng cũng sao hai tay tao nhã tư thái, mặc cho linh vũ băng bay múa theo gió. Hấn một đôi mắt phượng nhìn xuống Ân Bức, tràn đầy đều là xem thường.

Ân Bức biết mình khiến bất động hấn, lại cực kỳ chán ghét hấn cái kia từ đầu tới cuối duy trì cao quý tư thái, tuyệt không nghĩ ra thanh cầu hấn. Có điều, hấn con người màu đỏ từ chuyển động một vòng, xem như là nghĩ ra cái chủ ý.

"Ta chính là Vệ Trang đại nhân." Hấn cười lạnh nói, "Làm lỡ kế hoạch của hấn, người cũng sẽ không có kết quả tốt."

Bạch Phượng Hoàng khỏe miệng vẫn là xem thường, nhưng câu nhúc nhích một chút, "Thực sự là tiếc nuối, ta làm đến thời điểm nhưng cũng không có nhận được Vệ Trang mệnh lệnh của đại nhân, mà người. . . Liền không giống."

Ân Bức con người co rút lại, trong lòng đem mắng gần chết, một tấm nhiều nếp nhăn ám văn này sinh bộ xương giống như gò má không nhìn ra vẻ mặt biến hóa. Con mắt của hấn hí hí, ngờ vực đánh giá Bạch Phượng Hoàng.

"Như vậy người tới làm cái gì?"

"Ta đối với nơi này một người cảm thấy rất hứng thú, hấn đã đến rồi."

Bạch Phượng Hoàng nói rồi một câu như vậy, con mắt nhìn về phía một cái hướng khác. Ân Bức nhìn sang lúc, không khỏi lấy làm kinh hãi, ở ngoài mấy chục thước càng chẳng biết lúc nào đến rồi một người. Hấn tay chống một thanh hắc bên trong thấu hồng dày nhận vô phong trường kiếm, đứng sừng sững tư thái có như vậy trong nháy mắt càng để Ân Bức liên tưởng đến Vệ Trang.

Kiểm yêu dị, thân thô bạo!

Hấn bình tĩnh mà mang tới ra tay, ở mỗi một con lang khuyến bên cạnh, hai mươi đến ba mươi người không giống nhau, đột nhiên từ ẩn nấp trạng thái hiện ra thân. Từng cái từng cái trong tay cầm cung nỏ, ánh mắt kiên nghị lạnh lùng. . . Ân Bức lấy làm kinh hãi, cũng còn tốt chính mình không có tham công lều lĩnh, bằng không những người trước không hề động thủ người đồng loạt xạ kích, hấn định là không tránh thoát.

Nghĩ tới đây, Ân Bức lại không khỏi liếc nhìn Bạch Phượng Hoàng. . . Hấn xuất hiện thời cơ quá khéo, nếu như lại buổi tối khoảnh khắc như thế, Ân Bức sợ là vì Vệ Trang mệnh lệnh mà không thể không mạo chút nguy hiểm. Đến lúc đó, số may một ít, không chết cũng là cái trọng thương.

Bạch Phượng Hoàng chú ý tới ánh mắt của hấn, "Người không cần cảm tạ ta, ta chỉ là đứng dịp nhìn thấy hấn mà thôi."

'Chính là người bộ này đáng về mới để ta chán ghét.' Ân Bức thầm nghĩ, ngoài miệng nói: "Hừ, không cần người nói ta cũng biết."

Tinh Vũ khoát tay một cái, ở Bạch Phượng Hoàng nói chuyện với Ân Bức công phu, những người kia đều mang theo lang khuyến, dựa theo trận hình phòng ngự cấp tốc lui lại không còn hình bóng. Ân Bức không phải là không có nghĩ tới trên đi truy sát. Chỉ là số lượng sợ là có hai, ba trăm người, lang khuyến hơn mười chỉ, mà trước sau các tổ người trong lúc đó duy trì phối hợp đội hình. Dưới cái nhìn của hấn, quả thực là không hề kẻ hở có thể tìm ra. Thật ở đây còn có một cái mục tiêu, Ân Bức cùng Bạch Phượng Hoàng đồng thời lưu lại.

Đối với này, Bạch Phượng Hoàng mặt không hề cảm xúc địa liếc mắt nhìn hấn, "Ta hiện tại tâm tình không tệ, cho người cái nhắc nhở được rồi, đối diện người kia vừa ở vách núi nơi cùng Vệ Trang đại nhân đánh cái hoà nhau."

Tuy rằng đều không có đem hết toàn lực, nhưng theo Bạch Phượng Hoàng, cái kia không thể nghi ngờ đã rất lợi hại.

"Cái gì?" Ân Bức kinh hãi phát sinh tiếng hô, trước kia nhìn nhìn Tinh Vũ lúc mang theo hưng phấn ánh mắt chuyển thành nghiêm nghị, mơ hồ còn có một tia sợ hãi. . . Cũng không biết đây là đối với Tinh Vũ, hay là bởi vì Vệ Trang tạo thành ảnh hưởng.

Chờ bọn gia tướng đều sau khi rời đi, Tinh Vũ chậm rãi hướng đi Bạch Phượng Hoàng cùng Ân Bức hai người. Này thanh phân lượng không nhẹ Hắc kiếm đã bị hấn nắm tại tay phải, chênh lệch đâm ở trên mặt đất, theo hấn đi tới lộ ra một đạo thâm ngân.

Bạch Phượng Hoàng cùng Ân Bức đều yên tĩnh lại. Hai người từng người ngưng thần đề phòng, làm Tinh Vũ cách bọn họ tiến vào hơn hai mươi mét lúc, Bạch Phượng Hoàng đầu tiên phát động công kích.

Hấn một cái thuần thân, vượt qua khoảng cách đi tới Tinh Vũ phía sau ba bước nơi. Tay phải nắm một cái bạch vũ, cánh tay hơi có nâng lên tư thế, hiển nhiên muốn phát động công kích. Chỉ là, sắc mặt của hấn lại đột nhiên thay đổi. Thân thể phản ứng nhanh hơn đại não, trọng tâm vi ép, đã càng nhanh hơn độn cách. Đồng thời đem cái kia chi bạch vũ mũi tên nhọn giống như bắn về phía cái kia chẳng biết lúc nào về phía sau bốc lên, chính theo sát hấn đi động màu đen trọng kiếm.

Ép người mũi kiếm, là như vậy tới gần cổ họng của hấn. Vừa để hấn cảm nhận được bóng tối của cái chết, lại để cho hấn cảm giác được cực kỳ hưng phấn.

Keng một thanh âm vang lên, mũi của trọng kiếm dừng một chút, Bạch Phượng Hoàng cũng rút cục tránh ra sự công kích của nó phạm vi, lui về phía sau mười mấy mét.

Tinh Vũ dừng bước lại, liếc nhìn còn chưa có động tĩnh Ân Bức. Người sau làm như muốn quan sát dưới Bạch Phượng Hoàng cùng Tinh Vũ chiến đấu, rồi quyết định là xuất thủ hay không. Hấn nghe xong Bạch Phượng Hoàng, trong lòng kinh nghi bất định, bởi vậy mới có sự lựa chọn này. Như đối phương thực sự là Vệ Trang cấp một cao thủ, hấn đi tới chỉ là chịu chết. . . Đó cũng không là hấn muốn.

Mà này, không thể nghi ngờ chính là Bạch Phượng Hoàng 'Lòng tốt nhắc nhở' chân ý, hấn cũng không muốn có người tới quấy rầy hấn chiến đấu.

Vừa một cái đôi chiêu, Ân Bức cũng đặt ở trong mắt, cái kia để hấn tin tưởng Bạch Phượng Hoàng lúc trước.

"Ta đã từng đối với một cái sử dụng khinh công người đã nói, khinh công thật không có nghĩa là võ công tốt." Tinh Vũ đem Ân Bức phản ứng đặt ở trong mắt, xoay người mặt hướng Bạch Phượng Hoàng, "Nếu như ngươi chỉ có trình độ đó tốc độ, lần sau tới gần ta, chính là giờ chết của ngươi."

"Khinh công thật không có nghĩa là võ công được không?" Bạch Phượng Hoàng lặp lại một lần, "Nếu như ngươi căn bản không đuổi kịp đối thủ của ngươi, kết quả lại sẽ như thế nào đây?"

"Truy?" Tinh Vũ nở nụ cười, "Tại đây dạng trong rừng cây sao?"

Hắn một chiêu kiếm hoành vùng, nhìn như nhẹ, bên cạnh người một thân cây mọc nhưng hoành eo mà đứt, hướng về Bạch Phượng Hoàng phương hướng đổ tới.

'Nguyên lai cái kia không nhận kiếm có thể sắc bén như thế.' Bạch Phượng Hoàng trong lòng kinh ngạc, thả người muốn tránh né ra cái kia thụ bao trùm phạm vi.

Liên cũng nhưng vào lúc này, Tinh Vũ đã từ hấn chính diện giết tới. Có thể tránh né sau lưng tảng lớn phạm vi đều là cành cây, tán cây, ngăn cản đường đi của hắn. Mà phía trước lại có Tinh Vũ Hắc kiếm bao phủ, Bạch Phượng Hoàng có thể nói là tiến vào nguy cơ bên trong.

CONVERTER: ￼Assassin^{God}￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Tinh Vũ chiến Bạch Phượng

Tinh Vũ như vậy nhẹ chặt đứt đại thụ, ra ngoài Bạch Phượng bất ngờ. Càng kiếm Bạch Phượng có một cái khuyết điểm, vậy thì là chiến đấu vừa bắt đầu không dễ dàng dùng tới toàn lực. Vì lẽ đó, tại đây đột phát tình hình trước mặt, phản ứng của hắn liền chậm một chút điểm. Né tránh, nhưng là bị động né tránh.

Đại thụ còn ở hướng phía dưới ngã, cách xa mặt đất gần nhất một mảnh cành lá không đủ 1 mét. Liên nhưng vào lúc này, nhạy cảm bắt lấy Bạch Phượng sẽ có vận động xu thế, Tinh Vũ đột nhiên thả người giết hướng về Bạch Phượng. Tốc độ của hắn cũng là cực nhanh, một phán đoán ra Bạch Phượng tiến vào sự công kích của chính mình trong phạm vi, lập tức lảng không phát sinh đại phạm vi công kích. . . Có ý bao phủ ở Bạch Phượng di động phương hướng bên trên.

"Thập phương phá trận chém!"

Từng có một lần, Tinh Vũ sử dụng bằng sức mạnh ngưng tụ ra ký sĩ đại kiếm cùng hoàng viên chiến đấu quá. Vậy thì thật là tốt là nô lệ giải phóng vận động buổi tối, phụ trách truy kích người Thiên Long bọn họ vệ muốn thừa dịp hắn bị hoàng viên ngăn cản, lại đi bắt nô lệ. Hắn một phát tàn nhẫn bên dưới, ép ra hoàng viên, với người Thiên Long họ vệ tập đoàn chính diện sử dụng tới này một chiêu.

Lúc đó, chiêu thức của hắn là lấy mãnh liệt kiếm khí thôi thúc, mà hiện tại thì lại dựa vào nội lực. Thế giới sức mạnh đẳng cấp không giống, tạo thành hắn này kiếm chiêu quy mô tương ứng biến hóa. Không có mười đạo thô to kiếm khí mặt quạt công kích, như bẻ cánh khô phá hoại đại địa, mà là căn cứ hiện tại tình hình làm chút điều chỉnh. . . Bạch Phượng Hoàng nhảy vọt mà lên, muốn từ trên ngọn cây mới thông qua. . . Hắn chiêu kiếm này lợi dụng Bạch Phượng Hoàng thân thể trọng tâm làm trung tâm, 360 độ tròn diện chia đều cắt mười đạo chém vào.

Hiển nhiên đủ để phân thân chính mình đại uy lực đánh chém ba bao phủ mà đến, Bạch Phượng Hoàng trong lòng cả kinh. Vội vã phóng thích vài gốc màu trắng lông chim, hư không dầm dấp gia tốc kéo xa cùng cái kia đánh chém ba khoảng cách. Hắn này cái tà hướng lên trên vì là hướng ngang biến

hướng đi động, tuy rằng né qua đánh chém ba sức mạnh phạm vi, nhưng thẳng tắp địa và vào đến tán cây bên trong. Liên tiếp không ngừng cành cây bẻ gãy thanh sau, hần từ tán cây một bên khác thoát ra. Lại nhìn hần mặt, cái kia dựng thẳng mây kiếm, tựa hồ rốt cục chăm chú lên.

Tinh Vũ lẳng không phát chiêu, theo đuổi chính là ra chiêu tốc độ, chiêu kiếm đó uy lực tự không phải to lớn nhất. Kiếm thế đi lao trước, hần thu kiếm, mặc cho trọng lực ảnh hưởng tự do tằm tích ở mặt đất.

Này một chiêu qua đi, hai người người đã ở ngã xuống đại thụ hai bên.

Ở gần ba mươi mét có hơn Ân Bức đem này chớp mắt biến hóa đặt ở trong mắt, trong lòng bốc lên, 'Thì ra là như vậy, này rừng cây đối với Bạch Phượng tên kia thực sự là bất lợi. Người kia kiếm uy lực cực kỳ, có thể dễ dàng chặt đứt đại thụ, cũng liền khiến cho nơi này mỗi một thân cây đều có thể trở thành vũ khí của hần. Trở ngại Bạch Phượng tốc độ đi động không nói, còn có thể đối với Bạch Phượng tạo thành sát thương hiệu quả.'

Đừng xem hiện tại Bạch Phượng trên mặt không có tổn thương gì, cái kia va chạm có thể không phải là không có tác dụng. Chỉ là, hần người này xưa nay sẽ không ở trước mặt người hiển hiện ra chính mình bị thương một mặt.

Roi xuống đất Tinh Vũ đương nhiên sẽ không lại cho Bạch Phượng thở dốc thời gian, hần lần thứ hai thẳng tắp địa giết hướng về Bạch Phượng. Cái kia trên đường chặn đường tán cây, bị hần trọng kiếm thúc một chút, nổ tan mà mờ. Chịu đến sức mạnh kích lồi phồng lên chấn động, tảng lớn gãy vỡ cành cây dường như tiền nổ giống như bắn về phía Bạch Phượng Hoàng. Người sau không thể không lần thứ hai về phía sau cũng tung. . . Cuối cùng cũng coi như hần chăm chú sau khi đứng lên, tốc độ nhanh với Tinh Vũ, kéo dài chút khoảng cách.

Trùng lại dừng lại Tinh Vũ đứng ở hần trước kia vị trí, cười nhìn hần nói rằng: "Khinh công của ngươi nguyên lai không phải dùng để chiến đấu, ta xem như là rõ ràng."

Hần này chính là ám phủng Bạch Phượng Hoàng đem khinh công dùng đang chạy trốn bên trên.

"Ta chỉ là đang lựa chọn đối với ta có lợi chiến đấu nơi mà thôi, chính như ngươi lợi dụng những cây này một để chiến đấu." Bạch Phượng Hoàng chiến ở một khóa ngọn cây đại thụ, kiêu ngạo mà phản ki nói: "Huống chi, ta chiến trường đã bố trí kỹ càng, ngươi không có phát hiện sao?"

"Lông chim?"

Tinh Vũ xác thực nhìn thấy, từ trên trời giáng xuống dồn dập hỗn loạn vô số trôi nổi bông bành bạch vũ. Này đồng thời cũng làm cho hần chú ý tới một chuyện, bốn phía đại thụ cách mình rất xa xôi, tựa hồ là đến một cái trong rừng trồng trải địa.

Bạch Phượng Hoàng thực lực thấp hơn hần, hần còn không đến mức sử dụng lắng nghe vạn vật tiếng phụ trợ chiến đấu. Lúc trước có thể Hắc kiếm sau chỉ đúng lúc bức lui sau lưng Bạch Phượng, cùng với nhận ra được Bạch Phượng hướng đi, đều vẹn vẹn là hần võ giả tố chất mà thôi. Điểm này, không chỉ là hần, chính là Vệ Trang, Cái Nhiếp, Mặc gia Cự tử ba người này cũng có thể làm được.

"Tình thế chuyển đổi, ngươi là muốn nói như vậy sao?" Thân ở kẻ địch bố trí chiến trường, Tinh Vũ vẫn cứ nở nụ cười, "Như vậy, có muốn hay không công quá đến thử xem?"

"Vậy thì nhìn ngươi còn có thể cười tới khi nào được rồi." Bạch Phượng ánh mắt ác liệt mấy phần, vèo một tiếng, dẫm đạp bạch vũ bay trốn đến Tinh Vũ trước mặt không trung, "Một người không phải là đối thủ của ngươi, như vậy sáu cái đây?" Hần vừa nói, lần thứ hai một tiếng khinh công xê dịch tiếng, với bóng người kia bên cạnh xuất hiện một cái khác Bạch Phượng.

Tư thế tuy không giống, gương mặt trang phục hoàn toàn như phục chế thể giống như vậy, không có một chút nào khác biệt. Tiếp theo lại là vèo vèo vèo vèo liên tiếp bốn tiếng, đem Tinh Vũ xúm lại ở vũ trong trận ương, trong hư không quả nhiên như hần nói tới xuất hiện sáu cái tư thế không giống Bạch Phượng Hoàng.

"Ngươi một cái trọng kiếm có thể đồng thời thả ra mười đạo kiếm khí, nhưng có thể một lần bao phủ lại mấy cái phương hướng đây?" Hần vẫn còn hiện ra thông dong tao nhã lời nói trong tiếng, sáu cái Bạch Phượng Hoàng thân hình không ngừng biến hóa vị trí, trước sau nằm ở Tinh Vũ quanh thân phương hướng khác nhau trên.

Xem trận chiến Ân Bức một đôi chuông đồng mắt mở to, 'Chưa bao giờ thấy hần sử dụng tới như vậy chiêu số, xem ra người kia cho Bạch Phượng áp lực rất lớn.' trong lòng hần đối với Bạch Phượng Hoàng thực lực đánh giá cũng lại cao mấy phần. Nếu như cùng Tinh Vũ thay đổi vị trí, là hần, tuyệt đối ứng phó không được cảnh tượng như vậy. . . Hần vẫn tính có chút tự mình biết mình.

Cái gọi là bốn phương tám hướng, nếu là mười đạo kiếm khí phân tán, một phương hướng gần như cũng là một đạo kiếm khí. Đáng đáp như vậy, đối với Bạch Phượng uy hiếp thật sự rất nhỏ. Như vậy xem ra, Tinh Vũ cái kia một chiêu thập phương phá trận chém tựa hồ là vô dụng.

Hần có một cái tuyệt đối đánh bại Bạch Phượng phương pháp, cái kia chính là chờ chờ Bạch Phượng sự công kích của chính mình. Bất luận tốc độ bao nhanh, cũng không thể vượt qua hần nhìn rõ tiên cơ phản kích tốc độ.

Nhưng lúc này, Tinh Vũ nhưng không có như thế nghĩ, cũng không có ý định làm như thế.

'Bạch Phượng tốc độ quả thật là nhanh đây, có thể làm cho người ta cảm thấy ảo giác, gần như cùng lúc đó xuất hiện ở sáu cái không đồng vị trí. Chỉ là, 'Tinh Vũ con mắt nhìn chung quanh một chút, lỗ tai nhận biết âm thanh, 'Nhanh hơn nữa tốc độ, ở về thời gian tới nói, cũng là có thứ tự trước sau.'

Hần đã phát hiện Bạch Phượng chiêu này to lớn kẻ hồ.

Xác thực, ở thẳng tắp đi động trong quá trình, Bạch Phượng tốc độ thậm chí ngay cả hấn cũng không truy kích được. Thế nhưng, nhanh hơn nữa tốc độ, đều cần một cái điểm dừng chân. Bạch Phượng trước sau không cách nào đi ngược thế giới này hạn chế, đạt đến chân chính lãng không phi hành cảnh giới. Vì lẽ đó, hấn mới gặp bố trí vũ trận làm phụ trợ. Mà hấn điểm dừng chân, liền cũng là những người lông chim. Mỗi khi dẫn dắt lông chim tiến hành biến hướng lúc, hấn thì sẽ có trong nháy mắt giảm tốc độ cùng đình trệ. . . Dù cho cái kia vô cùng ngắn ngủi, thậm chí động thường người không thể nhận biết mức độ.

Tinh Vũ không phải là người thường, hấn không chút biến sắc địa quan sát mấy tức, rốt cục phát động công kích.

Vốn là bước ra bước chân kéo đến lớn hơn một chút, thân thể trọng tâm ép xuống, tay phải cẩn thận kiểm lần sau, thân thể hướng về phải xoay người. . . Đây một bộ muốn tấn công tư thế ở một khắc tiếp theo phát sinh biến hóa lúc, ra ngoài hai người khác bất ngờ, hấn lại đem Hắc kiếm đầu ném ra ngoài.

Kiểm kia thực sự là hóa thành một đạo hắc quang, mang theo lôi đình vạn quân khí thế, mang sấm đánh đi nhanh chỉ sắc bén. Nếu như có người có thể nhìn thấy nó vận hành lúc mô dạng, nhất định sẽ ngạc nhiên phát hiện ở nó mặt ngoài dĩ nhiên hình thành một tầng không khí mờ. Cái kia gia tăng trọng kiếm phạm vi công kích cùng với uy lực công kích, chính như cùng cái bọc một tầng kiếm khí.

Khi nó tiếp xúc được một cái Bạch Phượng hình ảnh lúc, trực tiếp đem xé thành nát tan. Sau đó thể không giảm va nát vài gốc đại thụ thân cây, một tiếng vang ầm ầm đánh kích ở trên mặt đất, nổ tung bình thường nổ lên tăng lớn bụi bặm.

Lại là vài tiếng vèo vèo thanh, Bạch Phượng ảnh hưởng hợp nhất, hấn tự không có bị thương bình thường dẫn ra khoe môi nở nụ cười.

"Vậy thì là người có thể làm được công kích sao? Thật là khiến người ta thất vọng." Hấn vẫn là như vậy tao nhã nói rằng.

"Thật sao?" Tinh Vũ nhưng hơi lệch rồi nghiêng đầu, cười lạnh nói: "Ta cảm thấy nó vẫn là rất có hiệu quả."

Bạch Phượng sắc mặt ở câu nói này lúc rốt cục phát sinh ra biến hóa. Hấn cố nén thân hình lao đảo, nhìn một chút bờ vai của chính mình. . . Nơi đó rõ ràng đã thấu y mà ra nhiễm phải từ từ tăng nhanh màu đỏ.

"Huyết?" Ân Bức nhìn thấy huyết, trong cơ thể liền có chút sôi trào, cũng may bị hấn áp chế lại. Hấn biết, chính mình nếu là lòng tham xông lên, nhất định sẽ so với hai người kia đều chết trước.

"Hừ, người mất đi lại lấy thành danh Hắc kiếm, lại có tư cách gì tiếp tục cùng ta chiến đấu?" Bạch Phượng sắc mặt biến hóa cũng chỉ duy trì nháy mắt, châm chọc Tinh Vũ nói.

"Ha ha ha. . . Lại lấy thành danh? Thế nhân đều như thế nghĩ, cũng thật là để ta khổ não đây." Tinh Vũ bắt đầu cười lớn, hấn trên mặt cũng không có trong miệng nói tới như vậy, chỉ thấy trong hai con ngươi tinh quang lóe lên, một luồng quyết đoán tập kích mà ra, "Ta lúc nào có từng nói mình là một kiếm khách sao?"

Bất kể là Bạch Phượng vẫn là Ân Bức, luôn cảm thấy mất đi Hắc kiếm Tinh Vũ, khí thế không chỉ không có yếu bớt trái lại trở nên mạnh mẽ mấy phần.

"Nếu như là người, mang theo ba mươi cân trở lên khối thép, còn có thể hướng về ta bình thường di động sao?" Tinh Vũ nhìn chăm chú Bạch Phượng nói rằng. . . Ở cái cuối cùng tự lúc, hấn đột nhiên tựa như cùng thuận di bình thường đứng ở Bạch Phượng sau lưng.

Trọng kiếm, đối với hấn mà nói không chỉ là vũ khí, cũng là một loại rèn luyện công cụ. Phải biết, hấn ở thế giới One Piece bên trong, nhưng là từng có vượt qua Bạch Phượng tốc độ. Bây giờ, chỉ có điều là để thân thể này tận lực triển khai ra mà thôi. . . Không phải dựa vào lực thức thể, mà là dựa vào nội lực làm phát lực thủ đoạn.

Bạch Phượng con người thu nhỏ lại, bản năng tính địa triển khai tốc độ thả người rời xa. Đón lấy, thân mặc áo tím Tinh Vũ cùng thân mặc áo trắng Bạch Phượng, liền phảng phát hai đạo tử, bóng trắng tử giống như qua lại đan xen với trong rừng rậm. Ân Bức chỉ ở tại bọn hấn dừng lại lúc mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy hai bóng dáng, liền như thế cũng đủ hấn hoa cả mắt.

"Tên kia là cái quái vật!" hấn biết nếu là Bạch Phượng không ở đây, mình nhất định khó có thể chạy trốn Tinh Vũ truy kích. Mà Bạch Phượng lại bị trọng thương, e sợ kiên trì không được bao lâu. Vội vã thu hồi xem trận chiến tâm tư, hướng rời xa chiến trường phương hướng mà đi, thuận tiện nhưng là đi xem xem Hạng thị bộ tộc làm sao rút đi nơi này.

Lại nói trên vách núi, ở Tinh Vũ sau khi rời đi, mười mấy tay cung đi tới Cái Nhiếp cùng Kinh Thiên Minh phía sau hiệp trợ bố phòng. Cái Nhiếp để Kinh Thiên Minh chờ sau lưng bọn họ, chính hấn thì lại cầm kiếm đứng ở xích sắt bên cạnh.

Không lâu, vách núi phía sau truyền đến chó sủa tiếng. Cái Nhiếp liên hệ Tinh Vũ, ngay lập tức sẽ rõ ràng hấn lúc trước nói tới 'Bố trí' là cái gì. Có nhìn ban đêm năng lực loài chó, thính lực cùng khứu giác càng là nhạy bén, khắc chế Ân Bức vô cùng hữu hiệu.

Ở vách núi đối diện Vệ Trang hiển nhiên cũng nghe được thanh âm này, cũng phán đoán ra Ân Bức đối mặt tình hình. Cái kia để hấn nhú mày. . . Tuy nói hấn ra lệnh bên trong, có hết sức để Ân Bức lưu lại một ít Hạng thị tộc nhân, cũng không có đến loại kia không cách nào ra tay mức độ.

Như vậy, chẳng phải là một chút cũng không cách nào cho cái kia hiệu Trương tiểu tử lấy giáo huấn?

Hồi tưởng lại Tinh Vũ cái kia phò thành thoi tư thái, Vệ Trang trong lòng liền cực kỳ không thoải mái, muốn tìm chút phát tiết con đường. Hấn liếc nhìn Cái Nhiếp, vốn là có giao thủ chi tâm chích liệt bên dưới, rốt cục phát động công kích.

Cái Nhiếp sớm có linh cảm địa cùng hán ở xích sắt trên chiến bắt đầu đấu. Cái kia xích sắt hiển nhiên không đủ để cho hai người phát huy ra toàn lực, nửa khắc sau, một cái liễu mạng đem triệt để nứt toác. Cái Nhiếp cùng Vệ Trang lại từng người lui về bên mình vị trí vách núi.

Đến đây, cục diện giằng co rốt cục đánh vỡ. Cái Nhiếp không còn dừng lại, mang theo Kinh Thiên Minh còn có Tinh Vũ mười mấy bọn gia tướng cùng rời đi. Lại trải qua một phút, đoàn người đi tới Tinh Vũ vừa mới chiến đấu quá trong rừng cây. Chỉ thấy đầy đất màu trắng lông chim bên trong, lẫn lộn số lượng ít màu đỏ.

Tinh Vũ đã tìm về Hắc kiếm, đem trùng lại lưng ở sau lưng, đứng ngạo nghễ trong đó uy phong lẫm lẫm.

CONVERTER: ๔Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Khí mà đi

"Hồng——!!!"

Ở trước đó Vệ Trang cùng Tinh Vũ đối lập quá vách núi nơi, một tên thân cao vượt qua hai công xích dữ tợn bóp thịt cự hán bày ra ném mạnh cây lao tư thế. Hán một đôi bọ cánh cứng giống như ánh mắt đen láy trùng, làm như làm nhắm vào. Sau đó phát sinh như là đã thủ rống to thanh, giờ lên cao cánh tay phải mang theo núi cao lực lượng khổng lồ nện xuống, trong tay một cái giáo hóa thành hắc quang bút bắn thẳng về phía đối diện vách núi.

Thành niên mặt nguyệt chịu đến gió thổi nhật sườn vẫn cứ tiếp tục kiên trì dày nặng nham thạch, tại đây giáo trước mặt dường như một khối đậu hũ giống như không đỡ nổi một đòn, bị xệt một tiếng xuyên vào một nửa vừa mới ngăn trở. . . Không, hay là chỉ là ném mạnh người có ý định khiến cho khí lực lớn như vậy mà thôi. Bởi vì cái kia giáo phía sau còn buộc chặt một cái rắn chắc dây thừng to, bẻ tắc nút thắt vừa liền tại đây một nửa vị trí. Mà cái kia trên nham thạch còn có mấy màu đen lỗ thủng, cùng với một ít giáo cuối cùng, hiển nhiên ném mạnh 'Thất bại' dấu vết lưu lại.

Dừng lại giáo trên dưới nhỏ bé chấn động, ơng ơng tiếng kéo dài một hồi lâu.

Vách núi bên này, mấy tên đứng ở cự hán phía sau hắc giáp sĩ binh khiếp sợ với sức mạnh kinh khủng kia, ở hán tự sét đánh giống như hải lòng vắng cái hơi thở sau khi mới phục hồi tinh thần lại. Liên vội vàng kéo bên chân cuộn lại dây thừng to, để tránh khỏi nó bị cái kia cổ vẫn không có dừng lại vọt tới trước lực mạng xuống núi nhai.

Các binh sĩ hợp lực đem dây thừng to về phía sau lôi kéo một chút, làm cho dập dòn với hai nơi vách núi trong lúc đó bộ phận căng thẳng. Chờ đem này dây thừng buộc chặt ở trên một cây đại thụ sau khi, một tên mang nửa đoạn sáu mắt mặt nạ lỗ mũi nam tử mặc áo đen từ trên cây nhảy xuống. Đường như lúc trước Tinh Vũ mọi người đâm đập khoá xích mượn lực giống như vậy, hán đâm đập dây thừng tung quá này khoảng cách mấy chục mét vách núi.

Sau đó một quãng thời gian, lại có có vài dây thừng bị quăng tới, do cái kia hơi có chút hung tàn khí tức nam tử mặc áo đen buộc chặt ở trên tảng đá lớn. Đến lúc này, Vệ Trang, cái kia ném mạnh giáo bóp thịt cự hán, lần lượt đi tới vách núi một bên khác. Vệ Trang vẫn là như vậy yêu thích đứng ở chỗ cao, hán lần này liền đứng ở Tinh Vũ lúc trước ngồi trên tảng đá lớn.

Quân Tàn đã bắt đầu mắc cầu treo. Bọn họ không có trải qua huấn luyện, cho dù có thể nỗ lực kéo mạnh lấy dây thừng lung lay đến đối diện, cũng không cách nào đeo vũ khí, khôi giáp, tấm khiên. Mà mất đi những này, không thể nghi ngờ sẽ cùng với mất đi sức chiến đấu.

Vệ Trang cũng không hề để ý quân Tàn thành tựu, hán đang đợi. . . Bạch Phượng cùng Ân Bức hai người đã đi tới một quãng thời gian, kết quả đến cùng thế nào rồi, hán cần đáp án chuẩn xác. Sau đó không lâu, Ân Bức một mình trở về. . . Cái kia để Vệ Trang khó mà nhận ra địa nhứ mây lại.

"Bạch Phượng đây?" Hần hỏi.

"Hần vẫn chưa về sao? Tám phần mười là lành ít dữ nhiều." Trạm ở phía dưới trên mặt đất Ân Bức cái kia buồn cười trong âm thanh khàn khàn tuy ngâm lấy kinh ngạc, trong mắt nhưng mơ hồ lộ ra chút cười trên sự đau khổ của người khác, "Chúng ta gặp phải Hạng thị thiếu chủ sau liền tách ra hành động, ta đuổi theo những người bọn gia tướng, hẳn thì lại một mình lưu lại đối phó Hạng thị thiếu chủ."

Vệ Trang trước kia nhìn Hạng thị bộ tộc ẩn cư địa phương hướng, nghe nói lời ấy chậm rãi xoay người, đồng thời từ trên xuống dưới lấy uy thế cảm mười phần ánh mắt nhìn kỹ Ân Bức.

"Người tốt nhất nói với ta lời nói thật!" Hần âm thanh nhàn nhạt mà trầm thấp, nhưng mang theo một luồng tức giận, để Ân Bức run lên một cái, "Ta không thích người khác đối với ta nói dối!"

"Chuyện này. . ." Ân Bức đến cùng sợ hãi Vệ Trang, mang chút hự nói: "Bạch Phượng xác thực muốn một mình cùng Hạng thị thiếu chủ giao chiến, ta bởi vì hiếu kỳ ở bên nhìn một hồi. . . Đến ta lúc rời đi, hẳn chịu chút thương. Hơn nữa Hạng thị thiếu chủ ném Hắc kiếm sau có thể cùng tốc độ của hần tương đương, ta không đuổi kịp bọn họ, không biết kết quả làm sao."

Bạch Phượng tính cách Vệ Trang là rõ ràng, Ân Bức nói hẳn muốn một mình cùng Tinh Vũ chiến đấu, điểm này Vệ Trang tin tưởng. Còn mặt sau nói đến Tinh Vũ tốc độ có thể cùng Bạch Phượng tương đương, Vệ Trang đúng là hơi kinh ngạc. Trước lúc này, hẳn nhưng là nhận vì thiên hạ không có ai có thể đuổi kịp Bạch Phượng.

"Tên tiểu tử kia đến cùng còn có bao nhiêu không muốn người biết địa phương?" Vệ Trang trầm nghĩ, "Nói đến, chưa từng nghe người nhắc qua sự phụ của hần. . . Có thể giao đến ra người như hần, nên cũng sẽ không nhục."

Vệ Trang ở trong đầu quá một lần tự mình biết có thể người, đều lại bị hần từng cái phủ định. Nhưng mà, cuối cùng nhưng linh quang lóe lên, nghĩ đến hơn một năm trước chỉ gặp một lần nữ nhân —— Ma Cơ.

"Nếu như Thiên cơ tồn tại, mà Ma Cơ lại xuất từ Thiên cơ, như vậy tên tiểu tử này có thể hay không cùng Thiên cơ có quan hệ đây?" Vệ Trang sản sinh như thế cái liên tưởng, đồng thời càng ngày càng chôn sâu ở trong lòng.

Lại nói Cái Nhiếp mang theo Kinh Thiên Minh cùng mười mấy Tinh Vũ gia tướng cùng Tinh Vũ hội hợp sau, đoàn người rơi xuống núi này nhai. Trải qua không có một bóng người làng, đi tới nó mặt trái, đang có một chỗ có chút ánh lửa son động. Hơi đến gần, có thể nhìn thấy hóa ra là mấy tên gia tướng nâng lên cung nỏ ở phòng thủ.

"Thiếu chủ đến rồi!"

Không biết là ai hô một tiếng, từ giữa chạy đi mấy người quỳ một gối xuống ở Tinh Vũ trước mặt.

"Lắm thiếu chủ, các anh em cũng đã an toàn lui lại, nơi đây liền chỉ còn chúng ta mười lăm người." Một người trong đó làm như đầu mục, trừng Tinh Vũ chấp tay báo cáo.

"Hừm, làm tốt lắm." Tinh Vũ đi qua bên cạnh hần vỗ vỗ bờ vai của hần, "Đều theo ta một đứng lên đi." Hần cùng Cái Nhiếp gật gật đầu, trước tiên đi vào hang núi kia. Lập tức có gia tướng vì hần đánh cây đuốc, rọi sáng đường đi đi tới.

Cái Nhiếp mang theo Kinh Thiên Minh tiến vào hang động sau, phát hiện này tựa hồ là đem một cái thiên nhiên thạch nhũ hang động làm chút thay đổi mà thành. Đường nổi bích hơi có chút ướt át, tình cờ từ một ít chỗ trũng bên bờ ao trải qua, còn có thể nghe được tích thủy tiếng vang. Càng theo thâm nhập, càng ngày càng cảm giác được tập thể hàn khí.

Đi rồi sau một thời gian ngắn, Tinh Vũ liếc nhìn Cái Nhiếp, đột nhiên cười hỏi: "Cái tiền sinh dùng cái gì muốn nói lại thôi?"

"Không gạt được Long công tử. . . Tại hạ thật có chút không rõ, ngoại bộ những người phòng xá lưu lại, chẳng phải để quân Tần thông qua chúng nó số lượng phán đoán ra công tử nhân thủ?" Cái Nhiếp lông mày tức một hồi, "Vẫn là nói, cái này cũng là công tử trong một cái bố trí."

"Không chỉ có không có thiếu hủy, ta còn cố ý lưu lại chút 'Không kịp hủy diệt' tình báo cho bọn họ." Tinh Vũ định liệu trước địa cười cợt, "Đỉnh đến nơi này đóng quân đều là những người nào, lại đã từng ở ngoài phái qua bao nhiêu người. . . Lý Tư những năm này không hề từ bỏ quá đối với ta truy tra, này liền cho hần chút kết quả, tin tưởng hần gặp rất cao hứng."

Từ Tần Sở trên chiến trường mang đến đến ba trăm bách chiến kị binh nhẹ? Sai, Tinh Vũ ở lần thứ nhất từ nhậm sau, liền đã từng đem kị binh nhẹ từng làm đổi thành. Với hần đồng thời huyết chiến mấy lần nhân mã từ lúc hành quân trên đường, cũng đã trước sau phân tán rồi đi. Cái kia sau khi một lần nữa bổ sung kị binh nhẹ, lại không ngừng chiến đấu, đổi thành mấy lần. . . Sử dụng nhân mã chính là hần sáu tuổi đến tám tuổi hai năm, trong âm thầm huấn luyện cái kia ba ngàn người.

Tuy rằng lên chiến trường sẽ làm trong bọn họ người tử thương một phần, nhưng lưu lại người đã trải qua chiến đấu. Mà thực tế theo hần đồng thời đánh giặc người, đều sẽ rõ ràng nhận thức hần mạnh mẽ. Cái kia có thể làm một loại ấn tượng sâu đậm, điều khác ở trong lòng bọn họ. Ngày sau như muốn thành quân, liền có thể lấy những người này làm làm trụ cột, trở thành một chi trung thành đội, sức chiến đấu đều cực cao quân đội.

Lại như chỗ này cứ điểm bên trong binh lính, chính là lấy trong đó 300 người làm trụ cột, do bọn họ huấn luyện một ít ở sau trận chiến bí mật chiêu mộ nhân mã —— các nơi những người bị quân Tần hãm hại đến không cách nào ở bên ngoài sinh hoạt người.

Tinh Vũ cho bọn hắc hi vọng cùng không gian sinh tồn, bọn họ sẽ đối với Tinh Vũ cảm kích, ý lại trung thành với Tinh Vũ. Từ bên trong, Tinh Vũ lại tiến hành rồi chút sáng lạng.

Phổ thông hoặc là trung thành độ thấp hơn, biết đến cũng ít nhất, thậm chí khả năng cũng không biết giúp mình chính là ai. Bọn họ vèn vèn bị đổi thành thân phận, vẫn cứ sắp xếp khắp nơi, làm tới bình thường nhất bình thường tình báo viên sử dụng. Trung thành độ không có vấn đề, mới sẽ bị hắc dựa theo tài năng, phân phối đến hắc nắm giữ quân đội, tình báo, thương đoàn hệ thống bên trong đi.

Hơn ba năm thời gian, cái này cứ điểm cũng chỉ huấn luyện hơn một ngàn lính mới. Trước đó vài ngày theo Hạng Lương, Phạm Tăng cùng rồi đi những người chính là bọn họ. Tinh Vũ lưu lại ba trăm lão binh, dụng ý chính là để Lý Tư biết, những người này chính là hắc vẫn đang đuổi tra người.

Mà các tân binh, đem trong tương lai một quãng thời gian đối mặt đến từ Tần quốc truy binh. Đầu nói nuôi binh ngàn ngày, dùng trong chốc lát, này chính là dành cho bọn họ thử thách. Tiêu hao Tinh Vũ ba năm tiền lương, có thể có thể dùng một lát hay không?

"Cái tiên sinh có hay không cảm thấy ta rất vô tình?" Tinh Vũ hỏi.

Hắc tuy rằng không có tất cả đều nói cho Cái Nhiếp, tin tưởng Cái Nhiếp cũng có thể dựa vào lời nói của hắc làm chút suy đoán.

"Tại hạ có thể khẳng định, công tử tuyệt đối không phải vì để bọn họ chết, mới ở đây cố ý huấn luyện ba năm." Cái Nhiếp nói rằng, "Công tử nhất định có vô cùng tốt bố trí, để bọn họ phát huy ra tương ứng tác dụng."

E sợ không chỉ là phát huy tương ứng tác dụng đơn giản như vậy, những người này còn có những khác nhiệm vụ tại người. . . Cái Nhiếp muốn đến một bước này, nhưng đoán không ra Tinh Vũ đến cùng có mục đích gì.

"Ha ha ha. . ." Tinh Vũ nở nụ cười, âm thanh tại đây thạch nhũ trong hang động vang vọng.

Lại quá một phút, đoàn người từ ngọn núi một bên khác hang động đi ra, theo khe núi tiểu đạo vu hồi mà đi. Lần này, Tinh Vũ không có cố ý lưu lại manh mối, hắc cần để cho Vệ Trang bọn họ tìm tới một quãng thời gian.

Tối sáng sớm ngày thứ hai, quân Tần rút cục mắc câu treo, nhảy vào không có một bóng người thôn trang. Sau đó, một loạt lục soát, một ít tin tức không hoàn chỉnh thẻ tre bị đưa tới Lý Tư nơi.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Xích Luyện, Tiểu Lê, Vệ Trang

Kính hồ bến đò ——

Một chiếc như là mũi tên phá nước mà đi thuyền nhỏ, trên có hai tên nữ tử bóng người, chính là một vàng nhạt sắc màu ấm, một lạnh lạnh chi lam. ∞ tạp √ chí √ trùng ∞

Thuyền nhỏ còn chưa vững vàng cập bờ, mặt ngực quần dài bàn cô gái tóc đen liền ném ra một cái thừng hoàn, bộ lao ở bến đò một cái cọc gỗ từ trên. Chợt cảm lấy trên thuyền một thanh tể kiếm nhảy lên bến đò tẩm ván gỗ bên trên. Ở sau lưng nàng, màu trắng thuần trực tóc nữ tử nhẹ nhàng tùy tùng, rồi lại giữ nàng lại tay.

"Tình Nhi tỷ tỷ, gặp không có chuyện gì." Nàng phấn hồng bờ môi mở đóng, âm thanh dễ nghe êm tai.

"Nhưng là ta. . . Ta không có cách nào không vội!" Có con gái rượu thanh tú Tinh Nhi, nguyên bản đều là mang theo ngọt ngào ý cười khoe miệng, hôm nay bên trong mang theo vẻ lo lắng không nói, khoe mắt cũng lưu lại một giọt thanh lệ, "Vừa nghĩ tới đứa bé kia không biết bị ai bắt đi, hiện tại sống chết không rõ, ta. . . Ta làm sao xứng đáng thiếu chủ lúc gần đi bàn giao."

"Tinh Nhi tỷ, đối phương nếu là bắt được nàng, cái kia ứng nên sẽ không dễ dàng như vậy thương tổn nàng mới đúng. Việc cấp bách là nên để Tinh Vũ biết, ta hoài nghi đối phương là muốn áp chế hắn." Tuyết Nữ lông mày tức ra một tia lạnh lẽo, trong lòng đem người kia hận đến đòi mạng, nhưng không có để này vận vẹo nàng mặt. Hơn nữa, nàng cũng không muốn để cho tâm tình của chính mình lại đi ảnh hưởng Tinh Nhi.

"Tốt nhất như vậy!" Tinh Nhi tay nâng ở ngực, "Nếu như là thiếu chủ, hắn nhất định có biện pháp cứu lại hài tử kia."

"Hừm, Tinh Vũ tự nhiên có thể." Tuyết Nữ cũng chăm chú gật đầu, "Chúng ta vậy thì đi tìm Ngô Đại Đầu đem tin tức mau chóng nói cho hắn, làm cho hắn làm chút ứng đối chuẩn bị."

Này vừa dứt lời, hai nữ liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng về phía trước thả người mà ra. Tuy là lo lắng bên trong, hai nữ bản thân tướng mạo đều là thể gian ít có, càng thêm mỗi người có thiên thành chỉ đáng vẻ. Như vậy khinh công chạy đi, thực sự là phiêu phiêu như tiên rơi phàm trần, phiến phiến như điệp vũ phiêu bạt. Ba dặm cự ly, cũng là tìm đập sáu mươi dưới, trước mắt liền xuất hiện Ngô Đại Đầu kinh doanh bên trong khách sạn.

Sớm sớm đã có giám thị nhân viên báo cho Ngô Đại Đầu, hai nữ mới vừa tới trước cửa, Ngô Đại Đầu liền ra đón. Dẫn hai người từ khách sạn hậu môn sau khi tiến vào, vừa mới muốn hành lễ.

"Lão Ngô, nhanh đừng đa lễ, chúng ta có việc gấp." Tinh Nhi ngăn cản hắn, "Tiểu Lê không gặp, người muốn lấy tốc độ nhanh nhất thông báo thiếu chủ, còn muốn phái người không tiếc đánh đổi từ phụ cận bắt đầu lục soát."

Này đem Ngô Đại Đầu sợ hết hồn, hắn phụ trách tình báo này trạm, cũng có thủ vệ y trang chức trách ở bên trong. Phụ cận mấy nơi bên đó, còn có người lui tới viên đều có giám sát ở bên trong, gần nhất cũng không có nhân vật khả nghi xuất hiện mới đúng.

Thấy Ngô Đại Đầu do dự, Tuyết Nữ khặc một tiếng để hắn hoàn hồn, "Người chiếu làm đi, đây là thật đến! Tiểu Lê không thể chính mình cách y trang, toà kia đảo, chúng ta cũng đã lục soát quá mấy lần."

"Vâng." Ngô Đại Đầu lần này rất cực tin tưởng, trọng trọng gật đầu chấp tay: "Hai vị cô nương yên tâm, tiểu nhân biết nên làm gì." Không chỉ là Tuyết Nữ nói tới những này, nếu như Tiểu Lê thật bị người ngoài bắt đi, hắn còn muốn hoài nghi chung quanh đây nhân viên tình báo bên trong có phải là ra gian tặc.

Sau đó không lâu, mấy con vũ bạch bồ câu đưa thư từ khách sạn bay ra, còn có mấy tên phổ thông trang phục hành khách cũng cách khách sạn đi hướng về phương hướng khác nhau. Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ thì lại tạm thời ở khách sạn này ở lại, chờ đợi Tinh Vũ tin tức truyền quay lại.

Ở khoảng cách chỗ này khách sạn nửa ngày xa mã lộ trình một chỗ trên vách núi ——

Một tên đã đột hiện ra nữ nhân bại hoại tám tuổi từ y bé gái đón ánh tà dương vũ đạo. Động tác của nàng tuy còn không cách nào thích làm gì thì làm, nhưng cũng bắt được này vũ thần tùy vị trí. Tin tưởng giả lấy thời gian, định có thể thành tựu lại một nhà chuyên môn.

Sau lưng nàng, trên một khối nam thạch ngồi một tên hồng y nữ tử yêu diễm. Vẫn chờ đợi bé gái vũ đạo xong xuôi, mới chậm rãi vỗ tay. Bé gái thu rồi tư thế, xoay người lại, biểu cảm trên gương mặt từ vũ đạo lúc chăm chú, thành thực, trở lại đồng trĩ ngây thơ.

"Xích Luyện tỷ tỷ, để người đợi lâu." Nàng cười ngọt ngào kiêu nước đến diễm dứa nữ tử bên cạnh người, lời nàng con kia không có mang găng tay tay, nắn ni giống như lưng lay, "Chúng ta vậy thì xuất phát tìm ca ca đi."

"Tiểu Lê mười mười, người vẫn như thế nhỏ, mỗi ngày như thế luyện tập, không cảm thấy khổ cực sao?" Xích Luyện đứng lên, một bên vận vẹo vòng eo cùng nữ hài đồng thời tiến lên, vừa nói.

Lúc trước, hai người chạy đi hành đến đây, Tiểu Lê phát hiện lại đến thường ngày luyện tập vũ đạo thời gian, liền năn nỉ Xích Luyện dừng lại một hồi để cho nàng hoàn thành mỗi ngày 'Bài tập'.

"Không khổ cực a, bởi vì ca ca gặp khích lệ ta." Nữ hài hầu như là ôm cánh tay của nàng, "Lần này tìm tới ca ca sau khi, ta liền muốn để hắn ngắm nghĩa cẩn thận. . . Này con vũ, người ta rất cực có thể hoàn chỉnh nhảy xuống đây, hi hi hi. . ." Nàng mang theo đắc ý nở nụ cười, lại phảng phất là ước mơ cái gì, đầy mắt cũng như mạo ánh sao.

Xích Luyện nhìn, cũng ít có đất ấm áp cười cợt. Nàng tựa hồ là nhìn thấy thời thiếu nữ chính mình, cũng là như vậy hồn nhiên mà không có tạp chất. Chỉ tiếc, như vậy năm tháng đã vừa đi mà không trở lại, đồ tăng nàng đáy lòng một tiếng thở dài.

Đột nhiên, trong tai nghe được nhẹ nhàng y quyết thanh, vẻ mặt của nàng động lại một hồi, thoáng qua tức đối vì lúc trước quyền rũ.

Nhưng mà này rõ ràng chậm một điểm, "Nguyên lai người cũng sẽ như vậy cười sao?" Một cái cao cao tại thượng lạnh lùng âm thanh ở nàng cùng Tiểu Lê sau lưng nói rằng. Lúc trước Xích Luyện hai người đi qua địa phương rõ ràng không có một bóng người, lúc này lại đứng một tên màu đen áo khoác tóc bạc nam tử cao lớn.

Lôi kéo Tiểu Lê Xích Luyện quay người sang, sóng mắt lưu chuyển, yêu thanh yêu khí mà nói rằng: "Hóa ra là Vệ Trang đại nhân. . . Nhanh như vậy liền tìm đến ta, hắn là Bạch Phụng công lao đi." Phối hợp còn có vàng trán hơi khoảng chừng : trái phải lệch động, cả người cũng như xà giống như vậy,

không một khác có thể thẳng tắp đứng thẳng.

Tiểu Lê tò mò nhìn Vệ Trang, đặc biệt là chăm chú vào hắc tóc trắng trên.

Làm như cảm giác được ánh mắt của nàng, Vệ Trang hướng Tiểu Lê liếc mắt một cái, "Đây chính là người chiến lợi phẩm sao? Người lúc nào ngoại trừ xà, cũng bắt đầu dường như khác sùng vật?"

"Ồ?" Xích Luyện còn chưa trả lời, Tiểu Lê liền trước tiên kinh ngạc hỏi: "Tóc bạc bá bá, người là đang nói ta sao?"

'Bá. . .' Xích Luyện vội vã che chính mình môi đỏ, nàng xin thể chính mình giờ khắc này tuy rằng vô cùng muốn lấy diện đối với người ngoài cười quyền rũ gặp người, nhưng dù sao là khó có thể duy trì, không khỏi trắng Tiểu Lê một chút, 'Hắn đến cùng là làm sao dường tên tiểu tử này, làm cho nàng như vậy không hiểu sâu cạn.'

Người bình thường, thấy Vệ Trang trên người mãnh liệt khí phách, đầu lưỡi đều có thể thất. Nếu là Vệ Trang không hỏi, có thể chủ động lên tiếng người cũng thật là không nhiều. Mà Tiểu Lê, từ trên mặt của nàng, Xích Luyện chút nào cũng không có thấy sợ hãi. Không chỉ có như vậy, nàng còn lỏng ra Xích Luyện tay, đi tới Vệ Trang chính diện. . . Vệ Trang lúc trước là nhìn vách núi một bên cao ngạo đứng thẳng.

"Bá bá, người biết Tuyết Nữ tỷ tỷ sao?" Tiểu Lê hỏi, một cái vẫn còn có trẻ con phỉ trắng mập ngón tay đốt chính mình cảm nhỏ, "Nàng cũng cùng người như thế, có mái đầu bạc trắng đây."

Vệ Trang nguyên bản liền bởi vì 'Tóc bạc bá bá' bốn chữ có chút dờ ra. Hắn nhưng là trong chón giang hồ làm người nghe tiếng đã sợ mất mặt Lưu Sa chủ nhân, lúc nào có cái như thể hiển lãnh xưng hô? Lại thấy này con vật nhỏ thẳng tắp đứng ở chính mình đối diện, không khỏi ánh mắt ngưng lại, trừng ra mấy phân sát khí.

"A!" Tiểu Lê lập tức giơ tay chỉ vào Vệ Trang mặt, "Bá bá ánh mắt thật hung, hừ, Tiểu Lê cũng không sợ người." Nàng một đôi tay nhỏ chống nạnh, thậm chí cũng không cần bá bá đi gọi Vệ Trang.

Hai người liền như thế lẫn nhau trừng mắt đối phương, trực lợi đứng ở một bên Xích Luyện làm cho cực kỳ căng thẳng. Vệ Trang là cái hi nộ vô thường người, lại càng không có cái gì giết người kiêng kỵ. Như trong lòng hắn không cao hứng, thật động thủ muốn giết Tiểu Lê, nàng nhưng là không kịp cứu hộ.

Nhưng mà, quá như vậy mấy tức sau, Vệ Trang ha ha ha địa nở nụ cười, liên tục nói 'Thú vị, thú vị' .

Xích Luyện cũng mặc kệ Vệ Trang lúc này cảm thấy cái gì thú vị, nàng đã đi tới Tiểu Lê bên cạnh người, duỗi ra một con tay phải ôm Tiểu Lê vai phải.

"Vệ Trang đại nhân tới tìm ta, không biết có chuyện quan trọng gì sao?" Xích Luyện bình thản hỏi.

Đem Xích Luyện động tác đặt ở trong mắt, Vệ Trang cũng không có ngăn cản nàng che chở Tiểu Lê. Hắn từ hai người bên cạnh người đi qua, đứng ở trên vách đá cheo leo, rồi mới nói:

"Người bắt được nha đầu này, là muốn làm gì?"

"Ta nhớ rằng chúng ta từng có ước định, Vệ Trang đại nhân không nên dò hỏi ta dự định." Xích Luyện nhìn bóng lưng của hắn nói rằng, tay của nàng thì lại nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Lê vai, ra hiệu nàng có chuyện một hồi lại nói.

"Vậy cũng tốt, ta đổi một cái hỏi pháp." Vệ Trang con mắt hơi híp híp, "Ta sau đó phải đối phó Hạng thị bộ tộc, Cái Nhiếp, Mặc gia, người muốn tham dự sao?"

Ước định nội dung trên, Xích Luyện hành động là tự do, thể nhưng có một cái ngoại lệ. Nếu như Xích Luyện muốn tham dự Vệ Trang hành động, như vậy nàng cũng phải phục tùng mệnh lệnh.

"Ồ chuyện của ta xong xuôi sau, ta gặp giúp Vệ Trang đại nhân khó khăn." Xích Luyện trả lời vô cùng uyển chuyển, then chốt liền ở vào trong đó dính đến người làm cho nàng có chút lưu ý. Nàng có mục đích của chính mình, đặt thành trước, vẫn chưa muốn cùng người kia triệt để là địch.

Vệ Trang trầm mặc một hồi, "Được rồi, tạm thời liền như vậy. Ta hi vọng người nhớ kỹ một chuyện, nếu như người làm bán đi chuyện của ta, ai cũng che chở không được người." Hắn nói xong câu này, hướng cùng Xích Luyện vừa phải đi đường hướng ngược lại đi đến.

Trải qua một hồi, Xích Luyện hai người không nhìn thấy hắc tóc, Bạch Phượng đột nhiên sử dụng khinh công đi tới hắc tóc cách đó không xa.

"Đi giám thị nàng!" Vệ Trang ra lệnh, "Nàng nhất định có thể mang chúng ta tìm tới Cái Nhiếp cùng Long Tinh Vũ."

Bạch Phượng không hề trả lời, lại vèo vèo địa một tiếng biến mất.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 90: Tình Vũ cùng Xích Luyện

"Người muốn hỏi cái gì liền hỏi đi. "Xích Luyện nói rằng. Ở Vệ Trang đi rồi, về mặt của nàng lại bình phục dư thừa quyền rũ, lộ ra mấy phần ít có đoan trang. "Ta gấp xem tình huống trả lời người."

"Nguyên lai tỷ tỷ không phải muốn dẫn Tiểu Lê đi tìm ca ca, mà vừa mới cái kia người cũng là muốn cùng ca ca đối nghịch người xấu." Tiểu Lê về mặt có chút tiếc nuối, làm như oan ức bình thường quyết bừa môi, "Tiểu Lê rõ ràng rất yêu thích tỷ tỷ."

"Ta cũng không có lừa người!" Xích Luyện cười cợt, "Dẫn người đi tìm hấn là thật sự, chỉ có điều, ta muốn mượn cơ hội thực thi một cái chính mình tiểu mục đích mà thôi."

Tiểu Lê giương mắt nhìn nàng mặt, "Cái kia Xích Luyện tỷ tỷ người gấp hại ca ca sao?"

"Vây sẽ phải nhìn hấn có phải là có thể thông qua ta thí luyện." Xích Luyện cúi đầu dùng không có gắng tay hữu tay sờ xoạc Tiểu Lê gò má, "Nói không chắc ta cùng hấn có thể trở thành rất đồng minh tốt."

Tiểu Lê không rõ nàng đến cùng chỉ chính là cái gì, nhưng cũng có phân tích của chính mình, "Nói cách khác ca ca thông qua tỷ tỷ thử thách, liền có thể cùng tỷ tỷ làm bằng hữu, đúng không? Cái kia Tiểu Lê có thể yên tâm, ca ca nhất định có thể thành công."

Nàng đang nói lời này lúc, thật sự lộ ra an tâm về mặt, cũng gọi Xích Luyện kinh ngạc không thôi.

"Người, liền như vậy tin tưởng hấn sao?" Xích Luyện lẩm bẩm hỏi.

"Đương nhiên, ca ca là đại anh hùng, thiên hạ không có hấn không làm nổi sự tình." Tiểu Lê trên mặt xuất hiện kiêu ngạo vẻ mặt, phảng phất có thể làm được tất cả những thứ này chính là bản thân nàng.

Phản này cảm tình vì sao như vậy chân thành? Vén vén là nàng tuổi còn nhỏ? Vẫn là nàng vẫn còn không hiểu chuyện? Xích Luyện trong mắt xuất hiện không tên ánh sáng, không nhìn được nói với Tiểu Lê:

"Cho dù hấn là người giết thù cha địch, người cũng có thể như thế tin tưởng hấn sao?"

Tiểu Lê bước chân ngừng lại, kinh ngạc ngây ngốc nhìn Xích Luyện. . . Về mặt đó, để Xích Luyện trong lòng xuất hiện một tia hối hận. . . Có thể không biết mới có thể vĩnh viễn hạnh phúc đi.

Hai ngày sau ban đêm, đột nhiên bố cáo dùng kinh doanh mấy ngày Hứa Đại Hải khách sạn ở ngoài, chạy tới mấy con tuần mã. Trong quán đồng nghiệp còn chưa kịp mở ra cửa lớn nghênh tiếp, nó liền bị đá ra. Tình Vũ mặt âm trầm đi vào, về mặt đó thực sự là hãi đến nội bộ mọi người cũng không ai dám nhìn hấn.

Hấn làm sao có thể không tức giận? Chính mình ở bên ngoài chơi đến hải lòng, trong nhà bên này đúng là bị người cho tìm đến cửa, còn đem Tiểu Lê làm mất rồi. . . Nếu không có hấn còn có một cái khác càng bí ẩn, thủ đoạn càng cao mình tổ chức 'Thiên cơ' trong bóng tối quan tâm việc này, hấn này trận lòng giết người e sợ đều có.

Những người quý gỏi con đường hai bên bộ hạ, hấn cũng không thèm nhìn tới một chút. Thẳng tắp địa đi tới phần cuối, kéo Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi tay. Đặc biệt là Tinh Nhi, vén vén hai ngày có thừa, liền nhìn ra nàng thực tại tiểu tụy không ít.

"Thiếu chủ, ta. . ."

Nàng chỉ nói ba chữ này, một đôi bờ môi run rẩy không kèm chế được, nước mắt dường như đứt đoạn mất tuyến hạt châu. Tình Vũ lỏng ra tay của nàng, đưa nàng kéo vào trong lòng, vỗ phía sau lưng an ủi.

"Không có chuyện gì, Tiểu Lê rất an toàn, ta đều biết." Hấn nói, hôn môi Tinh Nhi cái trán.

Hấn đã 14 tuổi, 170 cm thân cao, so với Tuyết Nữ, Tinh Nhi cũng cao hơn ra một chút. Ở độ tuổi này, trên mặt có thể còn có chút non nớt, hấn ôm các nàng lúc, đã sẽ không dễ cho người nhìn khó chịu.

"Có thật không?" Tinh Nhi hai mắt đầm lệ địa đánh giá hấn, chỉ sợ hấn vờ vờ là nói tốt hơn nghe cho hấn. Rốt cục, nàng nhìn thấy hấn cười gật đầu, lộ ra chút an tâm về mặt.

Tuyết Nữ hơi ngưng lại lông mày, đã hiểu rõ với tâm, định là một cái khác thuộc về hấn tổ chức hỗ trợ. Nàng đối với cái kia tổ chức cũng vờ vờ lúc trước thấy một điểm nhỏ của tảng băng chìm, lần này tuy nghĩ đến, nhưng khổ nỗi không cách nào liên lạc.

Nàng đoán được cũng không sai. Thiên cơ lúc trước đạt được Tinh Vũ chỉ thị, đối với Xích Luyện bỏ mặc độ cực cao, vờ vờ trong bóng tối bảo vệ mà không thêm can thiệp. Nhưng mà, Xích Luyện những việc làm, bị Thiên cơ trình trặc đến sau, vẫn cứ tìm cơ hội lan truyền cho Tinh Vũ. Vì lẽ đó, hấn mới có thể ở hiện tại liền chạy về, vượt qua Ngô Đại Đầu truyền đưa tới tình báo thời gian, cũng mới để khách sạn này lưu thủ nhân viên không kịp ra nghênh tiếp hấn.

Bên trong khách sạn mọi người vẫn cứ quỳ xuống đất, Tinh Vũ nhưng đỡ Tinh Nhi mang theo Tuyết Nữ trước tiên trở về phòng. Đem Tinh Nhi cố gắng động viên ngủ đi, để Tuyết Nữ cũng đồng thời nghỉ ngơi, hấn mới trở về khách sạn phòng khách.

Làm ra chuyện này người là Xích Luyện, năng lực ở Hứa Đại Hải mọi người bên trên. Càng có hòa mị thuật, lấy người ký ức dễ như trở bàn tay. Thế nhưng, điều này cũng không có thể không nói là sự bất lực của bọn họ, Tinh Vũ lúc này liền xử phạt bọn họ một người đoạn một ngón út. Ở tại bọn hấn sau khi làm xong, trừng lại ra lệnh:

"Nơi này cứ điểm liền như vậy hết hiệu lực, các người từng nhóm đi tản cứ điểm đưa tin."

Hấn ném ba mảnh thẻ tre, hừ một tiếng, hướng đi cửa lớn phương hướng. Ở sau lưng, Hứa Đại Hải mọi người nhìn đau, lại một mặt xấu hổ chấp tay nói:

"Tạ thiếu chủ ơn tha chết, xin nghe thiếu chủ khiến."

Tinh Vũ không có lại quay đầu nhìn bọn họ. Mở cửa lên ngựa, quyết định phương hướng, đi vội vã. Tối nửa đêm, đã đơn kỵ đi tới một chỗ khe lõm. . . Hấn đầu tiên là hướng về một chỗ bí ẩn rừng cây trũng một chút, thả ra một đạo ngấm có ý cảnh cáo ý vị tuyệt luân sát khí.

Bạch Phượng là ở chỗ đó, nhưng hấn hiện tại không tâm tình để ý tới. Chờ Bạch Phượng sau khi rời đi, hấn bỏ quên mã, lấy khinh công thân pháp phản nhai mà trên. Đến vách núi đỉnh, quả nhiên liền nhìn thấy một chỗ bình địa, cùng với ôm đầu gối cô ngồi Tiểu Lê. Thân thể nho nhỏ, lại như là không kiên nhẫn gió núi thổi giống như vậy, đặc biệt lôi kéo người ta liếc mắt.

"Không phải là ta buộc nàng như vậy. . ." Bên cạnh nàng lại xuất hiện một tên gọi cảm cô gái áo đỏ, chính là Xích Luyện, nàng nhìn Tinh Vũ ôn à ôn ền đạo, "Người có thể nhanh như vậy liền tìm tới nơi này, nói rõ người cùng Thiên cơ quan hệ không ít. . . Không, càng phải nói, người được quyền lợi còn ở trên ta. Ta rất hiểu kì, người lại phó xảy ra điều gì dạng đánh đổi đây?"

Tinh Vũ mị lại con mắt, không đáp Xích Luyện nói, thẳng tắp địa hướng Tiểu Lê đi đến. Tuy là đến thế giới này sau lần thứ nhất nhìn thấy Xích Luyện, đồng thời nàng cũng thật đến như hấn biết nói chung cảm quyến rũ, hấn giờ khắc này nhưng thiếu hụt mấy phần giám thường tâm tình.

Xích Luyện cũng không có ngăn cản hấn, một đôi đôi mắt đẹp nghi hoặc mà ở thật chặt theo dõi hấn nhìn, lại như là từ trên người hấn tìm được cái gì. Trên thực tế, giờ khắc này Tinh Vũ xác thực làm cho nàng cảm giác được mấy phần quen thuộc. Nhưng mà trong lòng nàng vẫn là khó mà nhận ra địa thất vọng lác đầu, thâm than một tiếng 'Không phải hấn'.

Tinh Vũ đã đi tới Tiểu Lê bên cạnh, đưa nàng lâu vào trong ngực, "Ngaoan, không sao rồi, ca ca đến rồi." Hấn dùng gò má sượt Tiểu Lê, nhưng không có được nàng đáp lại, cặp kia đen lay láy thủy linh con mắt rõ ràng là nhắm. Hấn không khỏi quay đầu lại trừng một chút Xích Luyện, quát hỏi: "Người đối với nàng làm cái gì?"

Xích Luyện làm như bị kinh sợ bình thường che dưới môi, "Thật hung về mặt đây, thực sự là dọa sợ người ta." Mắt thấy Tinh Vũ trên mặt xuất hiện thiếu kiên nhẫn về mặt, không khỏi nhếch lên môi, mị nhãn như tơ, "Ta nói rồi, không phải ta tạo thành nàng như vậy."

"Nơi này trừ người ra, còn có người khác sao?" Tinh Vũ đem Tiểu Lê ôm vào trong ngực đứng lên.

"Không trả có người sao?" Xích Luyện kiêu nờ nự cười, tay nàng chỉ tới Tinh Vũ, ánh mắt lại xoay chuyển vòng nhìn về phía nơi khác, "Minh làm quá cái gì, chẳng lẽ còn có thể không biết sao?"

Tinh Vũ lông mày ngưng lại, "Người nữ nhân này thực sự là có thể thêm phiền. . . Món nợ này, ta sớm muộn cũng sẽ cùng người thanh toán

CONVERTER: ٭٭Assassin^{God}٭٭

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Đáy biển tâm Xích Luyện, làm người thương yêu Tiểu Lê

"Cho nên nói, người gia nhập vào Lưu Sa. . . Vì là phải là có thể đối kháng Thiên cơ?" Tinh Vũ có chút không dám tin tưởng mà nhìn Xích Luyện.

Đây là ở lần hai lần trúng rồi Xích Luyện đọc sau khi lại quá nửa canh giờ lúc xuất hiện đối thoại. Tinh Vũ một bên vận công chữa thương, Xích Luyện thì lại nói tới chấm dứt mình sự tình. Nàng cảm thấy Tinh Vũ như vậy có thể vì Tiểu Lê không chút do dự ăn vào thuốc độc nam nhân là trị phải tin tưởng. Vì lẽ đó, ở lần hứa hẹn không tiết ra ngoài nàng theo như lời nói sau, đem chính mình lúc trước gia nhập Lưu Sa nguyên nhân nói cho Tinh Vũ.

"Sai!" Xích Luyện phủ định hoàn toàn, sao hai tay ngồi ở Tinh Vũ bên cạnh, "Ta vẫn là hiểu được tri ân báo đáp, chỉ là không muốn đem cuộc đời của chính mình tất cả đều giao ở người khác nắm trong lòng bàn tay. . . Không phải đối kháng, mà là đạt được đối thoại tư cách."

"Nhưng là, ta cảm thấy. . . Người đã rất tự do chứ?" Tinh Vũ xem như là lý giải ý của nàng, nghĩ thầm nàng quả nhiên không phải cái kẻ tâm thường, "Thiên cơ cũng không có cho người ràng buộc mới đúng, bằng không, người làm sao có thể động người của ta?"

Xích Luyện đánh giá Tinh Vũ, "Liên những này đều có thể biết, người quả nhiên đạt được quyền hạn cao hơn ta. Nói nhanh lên, người lại phò xảy ra điều gì đánh đổi?" Trong mắt nàng tràn đầy vẻ tò mò.

"Ta. . ." Tinh Vũ dừng lại một chút, khóe miệng không được dấu vết vênh vênh, trong nháy mắt đó khí tràng để Xích Luyện cảm giác được một loại nào đó không nói ra được thần bí, "Ta đáp ứng Thiên cơ sự tình, muốn ở ta lấy được thiên hạ sau khi mới có thể thực hiện."

"Lấy được thiên hạ?" Xích Luyện lấy mu bàn tay làm cái che miệng động tác, ha ha ha địa nở nụ cười, cái kia một đôi câu hồn đoạt phách con mắt liếc nhìn Tinh Vũ một chút, "Người vẫn đúng là dám muốn! Có điều. . ." Nàng làm như suy nghĩ cái gì, "Người còn rất trẻ thì có thực lực như vậy, thống suất số lượng không ít binh tướng, lại có Thiên cơ trong bóng tối hỗ trợ. . . Thành công độ khả thi đúng là so với người khác muốn đại rất nhiều."

Nàng có thể nói như vậy, tự cũng là được Thiên cơ bộ phận tình báo, đối với Tinh Vũ thủ hạ thế lực có như vậy chút hiểu rõ.

"Điểm này người cũng không thể nói cho người khác biết, bằng không ta cũng sẽ không tha thứ người." Tinh Vũ nghiêm nghị mà nói, cho nàng nho nhỏ cảnh cáo.

Xích Luyện con người đảo một vòng, đồ tươi môi câu ra độ cong, mí mắt chuyển động, "Đây là không phải nói rõ, chúng ta lẫn nhau trong lúc đó đều nắm đối với đối phương bất lợi tình báo đây?" Một đôi mắt từ mặt bên nhìn xéo Tinh Vũ.

"Nguyên lai nàng vẫn không có hoàn toàn tin tưởng ta! Ngược lại cũng đúng là, nàng nếu như như vậy dễ dàng tin tưởng người khác, cũng sẽ không là Xích Luyện mỹ nữ xà." Tinh Vũ tự giễu bật cười, "Coi như là như vậy đi! Ta nếu là tiết lộ người hôm nay nói, như vậy người liền cứ việc đem chuyện của ta đều nói ra."

Xích Luyện bắt đầu cười ngọt ngào. . . Về mặt của nàng đều là ở biến hóa. Người nào là thật người nào là giả, khiến người ta không tìm được manh mối sau khi, rồi lại đều vui tai vui mắt, quái trách nàng không được. Tinh Vũ tâm tình thả lỏng bên dưới, cũng nhìn thêm nàng vài lần. Điểm này bị Xích Luyện nhìn ở trong mắt, trong lòng ám thoắt hấn quả nhiên là cái sắc lang. Nàng đi qua y trang, tự nhiên biết Tuyết Nữ cùng Tinh Nhi đã không phải tằm thân xử nữ. Còn có thể là ai gây nên? Nơi đó có thể cũng chỉ có một người đàn ông nhỏ bé.

"Như vậy, đối với đề nghị của ta đây? Người gặp đáp ứng, đúng không?"

Xích Luyện nghĩ Tinh Vũ là cái sắc lang, không khỏi trùng hấn liếc mắt đưa tình. Nàng tuyệt không nghĩ tới, này trái lại để Tinh Vũ có chút không vui. Hấn vron tay ra kéo Xích Luyện, chăm chú nói với nàng:

"Đối với ta cũng coi như! Nếu là dám đối với người khác như vậy, bị ta thấy đến nói, nhất định đưa người giang lên giường sau đó cho người cái sâu sắc giáo huấn. . . Người cái này xử nữ!"

"Ngươi!" Dù là Xích Luyện trong ngày thường mạnh mẽ quen rồi, giờ khắc này nghe được này ngôn ngữ, vẫn là bị kích đến mặt tảo nhiệt độ lên. Một nửa là ngưng ngừng, một nửa thực sự là tức giận, "Ngươi lại không phải ta ai, thiếu quản chuyện của ta!"

Nàng hừ một tiếng, cắn giận nhưng mà vung vẩy cánh tay, muốn thoát ra Tinh Vũ kiềm chế. Không nghĩ tới Tinh Vũ trái lại nắm vô cùng, thậm chí để có không sai vô nghệ Xích Luyện cũng cảm giác được đau đớn. Lại nhìn hấn cái kia Trương thiếu năm người mặt, hoàn toàn không giống chuyện cười về mặt.

Lần này, Xích Luyện thật sự có chút hoảng rồi.

"Ngươi. . . Ở đứa bé kia trước mặt, muốn thế nào?" Nàng ngược lại cũng nhảy bén, lập tức đã nghĩ đến điểm này.

Câu nói này xác thực vô cùng hữu hiệu, để Tinh Vũ khí lực thư giãn chút. Xích Luyện nhân cơ hội thoát ra cánh tay của hấn, đồng thời kéo dài cùng hấn khoảng cách, đứng ở mấy bước ở ngoài cũng nắm chặt rồi liền kiểm chuỗi kiểm. Đến đó, nàng bao nhiêu an tâm chút. . . Lập tức, nàng cái kia thông minh đại não lại vận chuyển bình thường, nghĩ ngợi nhìn chằm chằm Tinh Vũ con mắt, tiếng nói lạnh lẽo mấy phần.

"Ngươi biết rõ ta đã đem thân thể làm để đánh đổi thanh toán cho 'Thiên cơ', còn dám như thế đối xử ta, ngươi đến cùng là ai? Ta có thể không tin Thiên cơ gặp dành cho ngươi quyền lợi như vậy."

"Há, là như vậy phải không?" Tinh Vũ làm như mới phản ứng lại giống như vậy, "Đề nghị của ngươi ta đáp ứng rồi. . . Đừng đến không dám nói, chỉ ít ta có thể dùng sức mạnh của ta bảo đảm ngươi an toàn. Nếu như ngươi tự giác cùng đường mặt lộ lúc, có thể bất cứ lúc nào tìm đến ta."

Xích Luyện ngẩn ngơ, nàng có chút bị hồ đồ rồi. . . Tuy rằng hoài nghi Tinh Vũ chính là Thiên cơ bên trong người, nhưng nếu như hấn là lời nói làm sao lấy như vậy nuông chiều chính mình? Nàng cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy đây đối với chính mình là có lợi, liền yên lặng mà gật đầu một cái.

Tinh Vũ biết trải qua vừa nãy như vậy nháo trò, nàng khoảng chừng một quãng thời gian đều sẽ đối với hấn cảnh giác tràn đầy đi. Trong lòng thờ dài, ôm Tiểu Lê đứng lên, liền dự định liền như thế trở lại. Nhưng hấn ở xoay người lúc dừng lại một chút, quay đầu lại nghĩ ngợi hời:

"Ngươi sẽ không đối với y trang những người khác dùng qua hóa mị thuật chứ?"

Xích Luyện tâm tình từ từ bình phục lại đến, nghe vậy không khỏi nở nụ cười một tiếng, "Chúng ta lúc đó khả năng vẫn là kẻ địch, không phải sao?"

"Như vậy ngươi khi đó đối với Tuyệt Nữ làm được sự tình đây?" Tinh Vũ khá có thâm ý địa liếc mắt nhìn Xích Luyện.

"Là nàng nói cho ngươi sao?" Xích Luyện tự kiêu ngạo địa mang tới cảm, "Ta dạy dỗ nàng làm sao bảo vệ mình, có cái gì không đúng sao? Nàng học được giết người, tại đây dạng thời loạn lạc nhưng là một chuyện tốt. Có điều, ta rất hiểu kì, tại sao Thiên cơ sẽ phái người bảo vệ nữ nhân, cuối cùng đến ngươi trong phòng? Vẫn là nói, vào lúc ấy các nàng liền đang vì ngươi bảo vệ nàng?"

"Đó là chuyện của ta!" Tinh Vũ hừ một tiếng, tăng cao chút khí thế dùng cho kinh sợ Xích Luyện, "Nếu như ngươi làm tiếp ra thương tổn người đàn bà của ta cử động, đồng minh một chuyện liền như vậy không bàn nữa."

Hấn lần này bước ra bước chân, liền không có dừng lại. Lưu lại Xích Luyện nhìn chằm chằm bóng lưng của hấn, luôn cảm thấy có thể tìm ra một ít cảm giác quen thuộc. Thờ dài một tiếng, ngồi trở lại vừa Tinh Vũ ngồi đến vị trí. Rơi vào trầm tư mô dạng, cũng không biết đều nghĩ tới gì đó.

Tinh Vũ xuống núi nhai sau, mang theo Tiểu Lê cười lên ngửa, duy trì nhất định tốc độ địa hướng về khách sạn bước đi. Ở trên đường, Tiểu Lê thân thể nhúc nhích một hồi, Tinh Vũ biết nàng tỉnh lại. Chỉ là, nàng vẽn vẽn dùng một đôi tay nhỏ lỏi kéo vạt áo của hấn, chẳng hề nói một câu. Trong ngày thường cái kia 'Ca ca, ca ca' kêu ngọt ngào nhu nhu âm thanh, hôm nay bên trong còn chưa có xuất hiện một lần.

Tinh Vũ con kia ôm tay của nàng dùng chút khí lực, "Là ta, Tiểu Lê, ta đã trở về." Hấn nói, "Ta nghe Xích Luyện nói về. . ." Trong lòng ngực nữ hài run lên một hồi, "Ngươi đều biết, đúng không?"

Một hồi lâu, Tiểu Lê mới lên dưới gật gật đầu, "Ca ca, ngươi gặp không muốn Tiểu Lê sao? Nghe Xích Luyện tỷ tỷ nói, Tiểu Lê nên hận ca ca. Thế nhưng, Tiểu Lê không nhớ rõ phụ thân là hình dáng gì, cũng không muốn hận ca ca."

"Vậy thì quên chuyện này đi. Tiểu Lê chỉ cần ở lại bên cạnh ta, làm ta một người Tiểu Lê là tốt rồi." Tinh Vũ nắm thật chặt nàng, "Ta không muốn mất đi Tiểu Lê."

Hồi tưởng lại cái kia chiếc thuyền cô độc bên trên bé gái, thật chặt nắm hấn ống quần, muốn ở lại bên cạnh hấn. Bởi vì cảm giác được hấn có thể sẽ rời xa nàng, thậm chí ngay cả cơm cũng có thể không ăn, cảm thấy cũng có thể không ngủ.

Bốn năm, vào lúc ấy nàng còn chỉ có bốn tuổi.

"Tiểu Lê cũng không muốn rời đi ca ca."

Lần này, Tinh Vũ tuy rằng không nhìn thấy, nàng nói vậy cũng làm như thế. Vì lẽ đó, Xích Luyện mới sẽ làm nàng tạm thời ngủ thiếp đi, miễn cho thật tổn thương thân thể. Tinh Vũ có thể cảm giác được nàng nói lời này lúc, thân thể trở nên hư nhược rồi rất nhiều. Một mỗi tập kích nàng, cho dù mới vừa từ hôn mê tỉnh lại, nàng khoảng chừng là phải tiếp tục ngủ thiếp đi. Thế nhưng nàng không có ngủ, nàng ngược đầu khát vọng mà nhìn hấn, khát vọng được hấn hứa hẹn.

Tinh Vũ cúi đầu xuống, hôn môi nàng, cười nói với nàng: "Ngươi có thể ở trong ngực của ca ca tinh lại."

Này hay là đối với nàng tới nói, chính là lễ vật tốt nhất, nàng ngọt ngào cười ngủ thiếp đi.

Tinh Vũ trở lại khách sạn lúc, đã là ngày hôm sau buổi sáng. Khách sạn cái khác đồng nghiệp đã tất cả đều rời đi, chỉ có tinh ngủ sau Tinh Nhi, Tuyết Nữ ở cửa chờ đợi bọn họ. Khi thấy trong lồng ngực của hắc Tiểu Lê lúc, Tinh Nhi che miệng khóc lên, Tuyết Nữ cũng nhẹ nhàng lau khóe mắt.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BẦU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Ly biệt y trang tháng ngày

Kính Hồ Y Trang——

Tinh Vũ ở cùng ngày liền dẫn Tiểu Lê, Tinh Nhi, Tuyết Nữ đồng thời trở về nơi này, sau đó tuyên bố muốn đối với mấy nữ tiến hành kiểm tra. Từng có như vậy trong nháy mắt, Tinh Nhi mặt đỏ, Tuyết Nữ lờm hắc một cái, Nguyệt Nhi trốn Đoan Mộc Dung sau lưng, mà Đoan Mộc Dung thì lại tựa như cười mà không phải cười địa nhìn chăm chăm hắc.

Này đội hình. . . Tinh Vũ khoe miệng co rúm mấy lần, 'Cảm tình đều quên ta ngoại trừ hảo sắc ở ngoài, còn có thể làm chuyện đứng đắn.' hắc ôm Tiểu Lê sau khi ngồi xuống, dùng ngón tay gõ bàn một cái, bắt mẫn nói:

"Nhìn các ngươi, đều mù nghĩ cái gì? Ta nói chính là chính sự, trong các ngươi khả năng có người bị rơi xuống hỏa mị thuật."

Bốn nữ hai mặt nhìn nhau. . . Tuyết Nữ tức lại lông mày, hỏi: "Lẽ nào cùng Tiểu Lê bị bắt có quan hệ?"

Nếu là nhắc tới hỏa mị thuật, ngoại trừ Nguyệt Nhi, Tinh Nhi, Tuyết Nữ, Đoan Mộc Dung đều có thể liên tưởng đến một người. Khoảng chừng hiện tại thế giới này, cũng chỉ có người phụ nữ kia lấy sử dụng hỏa mị thuật mà nghe tên.

Thấy ba nữ đề cập chứng ánh mắt nhìn mình, Tinh Vũ toại đem thấy Xích Luyện sự đại thể nói rồi một hồi. Duy dính đến Thiên cơ, kết minh loại hình sự tình, bị hắc che giấu đi. Nói đến cuối cùng, hắc chuyên môn liếc nhìn Nguyệt Nhi.

"Ngoại trừ Tiểu Lê, Nguyệt Nhi võ công kém cỏi nhất, bị rơi xuống hỏa mị thuật độ khả thi cao nhất. Có điều, cũng không thể loại trừ các ngươi ba người sơ sẩy bất cẩn, vẫn là đều kiểm tra một lần tốt. Dung nhi, ngươi tới, ta trước tiên cho ngươi kiểm tra."

Nói cứng, Tuyết Nữ bên trong hỏa mị thuật độ khả thi thấp nhất. Nàng từng gặp Xích Luyện, nếu trong lòng hoài nghi nàng lúc trước cố ý khiến cho xấu, liền nên có cảnh giác. Hơn nữa, tương tự tình thông ảo thuật nàng, sử dụng Bạch Tuyết còn có khắc chế hỏa mị thuật công hiệu.

Đoan Mộc Dung nghe hắc như vậy gọi mình, miễn không được nguyệt hắc một cái. Biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, nàng vẫn là ngoan ngoãn đi tới Tinh Vũ bên người, mặc hắc lấy bắt mạch tư thế, truyền vào chút nội lực đến trong thân thể. Sau đó, hắc gật gật đầu, ra hiệu do Đoan Mộc Dung đến vì những thứ khác người kiểm tra. . . Hắc này thật lòng thái độ, cũng làm cho cô tay lâu dài bị hắc nắm Đoan Mộc Dung ít đi mấy phần ngưng ngừng. Nàng rất nhanh sẽ tiến vào y sư trạng thái, tỉ mỉ mà vì những thứ khác người bắt mạch.

Sau đó không lâu, kiểm tra kết quả đi ra, cũng thật là Nguyệt Nhi trúng rồi hỏa mị thuật.

"Ta thật sự. . . Bị rơi xuống hỏa mị thuật?" Thấy này kết luận, Nguyệt Nhi nhưng có mấy phần không thể tin được mà che miệng lại.

"Không có chuyện gì, Nguyệt Nhi, vẫn không có phát tác, rất dễ dàng giải trừ." Đoàn Mộc Dung ôm bờ vai của nàng an ủi.

Nàng cùng Tinh Vũ liếc mắt nhìn nhau, cùng Tuyết Nữ đồng thời lĩnh Nguyệt Nhi rời đi. Trước tiên các nàng một bước, Tinh Nhi đã đi làm lực thức ăn. Bởi vì Tiểu Lê tỉnh ngủ sau, cần chút ôn hòa đồ ăn bồi bổ thân thể. Y trang bình tĩnh hằng ngày tựa hồ lại trở về, nhưng Tinh Vũ biết này không sẽ kéo dài quá lâu.

Trên thực tế, ở ngày thứ hai, hấn liền ở toà này đảo đánh chết một tên lên vào tới cạm bẫy thích khách.

Lúc trước Xích Luyện phát hiện nơi này, đến nàng mang đi Tiểu Lê, trung gian nhưng là có thời gian không ngắn nữa khoảng cách. Có thể nói, chính là trong khoảng thời gian này bên trong, nàng thông qua đối với Tiểu Lê hiểu rõ, mới hạ quyết tâm dẫn nàng rời đi nơi này. . . Ở Tiểu Lê sau khi tỉnh lại, Tinh Vũ dò hỏi nàng có quan hệ Xích Luyện sự tình lúc, cũng chứng thực điểm này.

Xích Luyện đi toà này đảo ngày thứ nhất, chính là Tinh Vũ, Cái Nhiếp cùng Vệ Trang đối lập tháng ngày. Hấn kích thương Bạch Phượng, vì là đến liền để cho Vệ Trang tạm thời mất đi lần theo năng lực của bọn họ. Làm như vậy, hấn liền cho Mặc gia chuẩn bị đón đánh Vệ Trang thời gian. . . Mặc gia vẫn cho là tiền nhiệm Cự tử chết trong tay Vệ Trang, muốn tìm hấn báo thù tâm nhưng là có nhanh mười năm.

Lần này Cái Nhiếp sự tình. . . Vệ Trang, Lý Tư đem coi như là phát hiện Mặc gia cơ quan thành thời cơ, mà Mặc gia cũng ở xoay xở muốn nhân cơ hội giết chết Vệ Trang. Một cái muốn công hấn cơ quan thành, mà một cái khác thì lại muốn dựa vào cơ quan thành cạm bẫy đến tăng cường chính mình này thế yếu một phương phần thắng.

Tinh Vũ hiện nay gây nên, chính là ở thúc đẩy này đôi mới quyết đấu cục diện. Cuối cùng, hươu chết vào tay ai, còn còn chưa thể biết được!

Ở cạm bẫy thích khách đoàn đến thăm sau cùng ngày, Tinh Vũ mang theo to nhỏ năm cái cô gái rời đi y trang. Máy ngày nay, Mặc gia cũng có thông báo hạ xuống, Đoàn Mộc Dung sớm làm tốt tương ứng chuẩn bị. Nàng sách thuốc đều sao chép ở Tinh Vũ tạo trên giấy mặt khác chờ đi. Còn lại những người thể tre, là nàng quanh năm mặt nguyệt học tập sử dụng, cũng làm cho nàng cảm thấy có chút lưu niệm.

Ở Tinh Vũ chèo thuyền đi tới bên bờ lúc, nàng nhìn cái kia y trang mấy độ lộ ra tiếc nuối vẻ mặt. Này Kính hồ ở lại yên tĩnh tháng ngày, có thể ở nàng sau này trong đời đều sẽ không lại xuất hiện chứ? Đối với tương lai lo lắng, làm cho nàng sinh ra như vậy bi quan tâm tình.

"Lần sau, ta cùng ngươi đồng thời kiến một cái y trang thế nào?" Tinh Vũ thấy nàng thần thái, mơ hồ đoán được một ít, cười hỏi, "Ngươi thích gì dạng, ta giúp ngươi thiết kế, ta nhưng là học không ít các ngươi Mặc gia cơ quan thuật nha."

Có lẽ là hấn giờ khắc này thuần túy mà không có tạp niệm quan tâm đánh động Đoàn Mộc Dung, nàng càng không có làm ra bất kỳ phản bác nào hấn danh xưng kia cử động. Trong lòng bàn tay nhẹ nhàng xoa xoa hấn đưa khối này ôn hòa mỹ ngọc, Đoàn Mộc Dung không thể sát địa dẫn ra khoe miệng. Thời khắc này, đối với đề nghị của hấn, trước nay chưa từng có địa làm cho nàng muốn đi vãng theo.

"Tiểu Lê cũng muốn cùng ca ca đồng thời kiến!" Ngồi ở Tinh Vũ chân một bên, lại như lúc trước như vậy nhẹ nhàng nắm hấn ống quần tám tuổi bé gái, cùng hấn bình thường mặc áo tím. Thần tình kia, tư thái rõ ràng đối với hấn có rất nhiều nô phỏng theo, lệch lại âm hợp nữ tử thân thể ưu mỹ. . . Này không thể không nói có Tinh Vũ đối với nàng ảnh hưởng, cũng có Tuyết Nữ giáo dục công lao.

Tinh Vũ ngừng tay bên trong việc, sờ sờ nàng đầu, cười nói: "Ngày sau cũng cho ngươi cùng Tuyết Nhi kiến một cái chuyên môn dùng cho vũ đạo gian phòng. . . A, đúng rồi, lúc trước cái kia Phi Tuyết Các tuyết bay ngọc bồn hoa, ta còn tìm người ăn trộm tàng lên nha, vừa vặn cho các ngươi một lần nữa an bài."

"Ồ?" Tuyết Nữ nghe được ngăn ngại, lập tức buồn cười nhìn hấn, "Nguyên lai ngươi thật. . . Như vậy làm." Trong mắt nàng có cảm giác ám áp động tràn ra, nhìn Tinh Vũ ánh mắt là như vậy nhu hòa. Phảng phất hồi xuân đại địa chỉ ám áp tạo nên nước tuyết xuân lưu, dào dạt dạt dạt nàng cùng hấn độc nhất cái kia phân trái qua.

"Cái kia Tinh Nhi liền muốn một cái khá hơn một chút nhà bếp." Nàng nâng lên một con cánh tay phải, rất có tuốt tay áo làm một vó lớn tư thế. Cái kia để nhìn thấy nàng bộ này biểu hiện những cô gái khác môn nở nụ cười, vô hình trung tách ra mấy phần bi thương.

Tiểu Nguyệt Nhi có chút nóng nảy. Dung tỷ tỷ có y dược, Tuyết Nữ, Tiểu Lê có vũ đạo, Tinh Nhi có nhà bếp, chỉ có nàng không biết nên muốn một cái cái gì tốt. Hơn nữa, đã 12 tuổi nàng, nếu là thật nói ra, cũng nên thật làm cho nàng ngưng ngừng làm khó dễ.

Chính không biết như thế nào cho phải lúc, trong lúc vô tình cùng Tinh Vũ cổ vũ ánh mắt đối diện cùng nhau, liền khó hơn nữa dòi mây mây. Đúng đấy, nàng nhưng là cùng hấn có hôn ước đấy, sớm muộn muốn làm hấn người. Đây là chạy không được, nàng cũng không muốn nó chạy. Ngắm lại đêm đó ngủ ngon nụ hôn, Nguyệt Nhi xấu hổ đỏ mặt. . . Có thể, nàng có thể muốn một gian đơn độc địa, có thể làm cho hấn nhiều dừng lại một hồi phòng ngủ.

CONVERTER: ๔ Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Sơn đạo ngộ địch

Phía bên phải là dãy nặng tảng đá vách cheo leo, ngẩng đầu nhìn không tới đỉnh; bên trái là mờ ảo mây trắng biển mây mù, cúi đầu không nhìn thấy đáy. Nếu như làm danh thắng, cũng thực sự là cái nơi đến tốt đẹp. Chỉ là hiện tại, nằm ở đây giữa sườn núi thỏ trên đường Tinh Vũ nhưng không có cái kia phân du thường tâm tình.

'Đám gia hoa này, xem ra là không dự định để ta an ổn địa tiến vào Mặc gia cơ quan thành.' hần thâm nhủ trong lòng, vậy vậy Hắc kiếm trên dòng máu, đem cắm vào vào vỏ bên trong, từ đây đất áo đen thiết giáp thì hài bên trong đi ra.

Ở phía trước của hần, thì lại dừng lại một chiếc xe ngựa. Từ bên trong dò ra một cái đầu nhỏ, hướng về phía hần ngọt ngào cười.

Tinh Vũ đi lên phía trước, dùng cái trán cùng nàng va vào nhau. Lập tức qua lại cùng mấy lần, làm cho nàng khanh khách địa cười ra tiếng. Hần thấy thế cũng không khỏi thật thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thâm, đến cùng là từ nhỏ đã bị hần ôm vào trong ngực ở trên chiến trường qua lại quá hài tử, là gan muốn so với tâm thường lớn hơn không ngừng một điểm.

"Khó cực người, thiếu chủ." Tinh Nhi đưa tay tiếp nhận hần Hắc kiếm để vào bên trong xe, mang theo Tiểu Lê vì hần tránh ra chút vị trí. Chờ hần sau khi lên xe, lại bỏ mặc Tiểu Lê chui vào trong lòng ngực của hần.

"Ta không có cái gì. . ." Tinh Vũ ôm trụ Tiểu Lê sau xem xét mắt bên trong xe, "Đường này có rung xóc, các người nhin thêm."

Mặc gia cơ quan thành xây dựng ở núi non trùng điệp trong lúc đó, chu vi mấy trăm dặm tất cả đều là chót vót vách núi thâm cốc. Lần này Tinh Vũ mấy người cách y trang sau, một đường tới chỗ này, mới vừa mới đến gần cái kia 'Mây trăm dặm' ngoại vi khu vực. Sơn đạo vốn là khó đi không nói, loang loang lỗ lỗ lại có không ít đá vụn khải bán. Hần cho dù có ý định chậm lại mã tốc, cũng vẫn như cũ đau lòng các nữ hài tử da thịt mềm mại không thể tả khổ.

"Chúng ta này ngồi xe, chẳng lẽ còn có thể so sánh người này đánh xe đến khổ?" Đoan Mộc Dung lườm hần một cái, "Ta cùng Nguyệt Nhi đều là Mặc gia đệ tử, trong ngày thường hành nhân tiện là tự lực cánh sinh, không nhọc mà không ăn, cũng không có người tương tượng như vậy yêu kiều."

Ở bên người nàng ngồi Nguyệt Nhi, một mặt cười khổ cho nàng thái độ đối với Tinh Vũ, một mặt lại trừng Tinh Vũ gật gật đầu.

"Tinh Nhi là cái hầu gái, cũng không thể trước tiên với thiếu chủ gọi một tổ khổ." Nàng ngồi trở lại Tuyết Nữ bên người, cái kia thật lòng dịu dàng gương mặt, lại như là đang nói 'Như làm như vậy, nhất định sẽ bị người xem thường'.

"Ta cũng không cảm thấy khổ." Tuyết Nữ lắc lắc đầu, như bảo thạch giống như hai đôi mắt màu xanh lam bên trong có không rõ, tự suy ngẫm bình thường lấy ngón tay nhẹ nhàng đâm cảm, "Tinh Vũ, người có hay không cảm thấy những kẻ địch này cử động quá mức quái lạ, lại như là. . ."

"Lại như là có ý tới tìm chúng ta chịu chết, đúng không?" Hần tiếp nhận Tuyết Nữ, khởi động xe ngựa tiếp tục chạy đi, đồng thời lại nói: "Không chỉ là như vậy, ban đầu hai lần sóng bên trong, còn có người chuyên môn phụ trách công kích xe ngựa nơi này, để cho các người cũng đều động tới tay. Như vậy, như có người ở phụ cận quan sát, liền có thể cơ bản suy ra một ít thực lực của các người."

Thấy Tinh Vũ cùng Tuyết Nữ thảo luận đề tài chính, bên trong xe những người khác tạm thời yên tĩnh lại. Cái kia thùng xe trước bộ màn không có thả xuống, lấy thuận tiện nội bộ mấy cái nữ hài nhìn thấy hần.

"Ủm." Tuyết Nữ gật đầu, khuynh quốc dung nhan băng sương lạnh tiếu bên trong tiết lộ một chút bất an, "Ta chính là có này lo lắng. . . Bọn họ nhiều lần không có chút ý nghĩa nào địa phái nhân mã công kích chúng ta, hiển nhiên là đang trì hoãn thời gian. Tinh Vũ, ta hoài nghi Vệ Trang bọn họ khả năng đã chờ ở chúng ta phía trước."

"Không phải khả năng, là có thể khẳng định." Tinh Vũ không quay đầu lại, nhưng vô tình cười khẽ một tiếng, "Ban ông lão lẽ nào ngu sai lầm: bỏ lỡ thời gian? Vẫn là nói nhiều lần muốn thu ta làm đồ mà không thể, rốt cục quyết tâm muốn trả thù ta?"

"Thật thiết thời người còn có thể ở vào thời điểm này đùa giỡn." Đoan Mộc Dung bắt đầu đi lắc đầu, phân tích nói: "Đưa tin cơ quan Chu Tước đã bay khỏi hồi lâu, tin tưởng hần nhất định đã thu được, đồng thời tới đón chúng ta. Chỉ có điều. . ." Nàng oan một chút Tinh Vũ phía sau lưng, "Bởi người nào đó chạy loạn, nói không chắc hần chính đang làm khó để không tìm được chúng ta."

"Đó là hán hồ đồ!" Tinh Vũ thành thật không khách khí trách móc nàng, "Theo đi hướng về Mặc gia cơ quan thành sơn đạo đi tới, làm sao sẽ không gặp được chúng ta? Ta nhưng là có để người như vậy viết chữ? Hán tốt nhất không muốn vì tiết kiệm thời gian mà tự chủ trương địa không trung thẳng tắp mà bay. . . Nha, không được, ta thật sự có chút hối hận quên cẩn thận căn dặn điểm này."

Đoan Mộc Dung mím mím môi, có lòng nhân hán giọng điệu này phản bác, lại cảm thấy trong đó thực tại ẩn hàm chút đẹp đẽ. Nàng khoe miệng câu chuyển động, một mực một đôi trông mắt màu tím nhìn về phía Tinh Vũ lúc vẫn là như vậy ngậm lấy tràn đầy quyết đoán.

"Như vậy làm sao bây giờ?" Nàng hỏi, thanh âm thanh liệt bên trong càng khiến người ta nghe ra mấy phần treu tức, "Đưa tin Chu Tước nhưng là chỉ có như vậy một con hữu hiệu, người làm được. . . Căn bản sẽ không tìm được đường."

"Đoan Mộc đại tỷ, đó là ta làm được có vấn đề sao?" Tinh Vũ không nhịn được quay đầu lại trừng nàng, "Vốn là không có lấp đặt các người Mặc gia đặc hữu người hướng dẫn cơ quan."

"Người thật đúng, mau nhìn đường!"

Thấy xe ngựa đang không có hán thảo túng bên dưới, lại có đi tới vách núi biên giới xu thế, Đoan Mộc Dung liền vội vàng đứng lên đẩy hán mặt nữ trở lại. Về sau, rõ ràng chú ý tới khoe miệng hán hưng khởi cái kia nháy mắt đặc ý, Đoan Mộc Dung không chút lưu tình địa biến đầy vì là nữ.

Đau đón để Tinh Vũ hơi cúi. Hán bỗng nhiên một cái phanh lại, Đoan Mộc Dung thân hình bất ổn bên dưới, toàn bộ nghiêng về phía trước kề sát ở phía sau lưng hán trên. z như thế vừa tiếp xúc, linh hội đề ép điệu dụng, Tinh Vũ hài lòng nở nụ cười.

Đoan Mộc Dung cảm liên đặt ở bờ vai của hán nơi, tất nhiên là đem này đặt ở trong mắt.

"Bại hoại!" Nàng đem thấp xích trực tiếp truyền vào hán trong tai, ở tao nhiệt bỏ lên trên gò má lúc liền vội vàng đứng lên rồi xa, cũng cảm giận nhưng mà đánh bả vai hán một cái, "Người làm sao đều là cái không được như vậy." Cũng không biết này mất đi thanh nhã xấu hổ gấp trong thanh âm, bao hàm loại nào tự làm nũng, tự bất mãn, tự lúng túng tâm tình ở bên trong.

"Khặc!" Tinh Vũ vội ho một tiếng, "Người có phải là hiểu lầm cái gì?" Hán hơi quay đầu lại, duỗi ra một cái tay chỉ hướng về phía trước, "Ta nhưng là nhìn thấy bọn họ mới dừng lại."

Đoan Mộc Dung theo ngón tay hán hướng phía trước nhìn lại, không khỏi thân thể cứng đờ, cái kia mặt trắng bỏ lên trên càng nhiều hồng vân. Đặc biệt là biết bên trong xe ngựa còn có ba nữ tử từ ở nhìn mình, làm thật là làm cho nàng hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào cũng không tiếp tục ra đến hay lắm.

"Đừng!" Nàng thực sự là không tìm được phát tiết phần này ngượng ngùng con đường, thẳng thắn lại vang dội địa vỗ xuống Tinh Vũ vai, chết không chịu thua giống như địa cật mạnh nói: "Ta, ta tự nhiên biết! Câu nói kia nói tới chính là người như bây giờ, nhìn thấy kẻ địch rồi, làm sao đều còn chưa xuống nghiêng địch?"

Nàng đẩy hán, tự giục giống như vậy, chính là không cho hán quay đầu nhìn lại nàng mặt.

"Ta chung quy phải cảm vũ khí chứ?" Tinh Vũ dở khóc dở cười, "Còn có Tiểu Lê, các người muốn chăm sóc một chút."

Đoan Mộc Dung động tác lần thứ hai ngưng trệ.

Trải qua ba tức, "Khặc khặc, thiếu chủ, kiếm của người ở đây." Tinh Nhi đem Hắc kiếm đưa cho hán, lại tiếp nhận Tiểu Lê. Nàng tận lực làm được không nhìn tới Đoan Mộc Dung, để tránh khỏi để người sau càng thêm lúng túng.

Tinh Vũ cầm Hắc kiếm muốn đứng dậy, lại phát hiện Đoan Mộc Dung tay càng nắm sau lưng của hán xiêm y. Hai người bọn họ như thế dừng lại nháy mắt, lập tức nàng phản ứng lại buông tay ra, hán không có lại chế nhạo nàng mà yên lặng xuống xe.

CONVERTER: ๔AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Ba vị công chúa

Đây là sườn núi một chỗ bình đài, khoảng chừng hiện biên giới bất quy tắc tam giác đều. Mỗi một bên đều có tiếp cận trăm mét độ dài, làm chiến đấu nơi lời nói xác thực rất rộng lớn.

Hình tam giác khu vực trung tâm, từ phía trước nhất bắt đầu, cộng tư thế khác nhau đứng bốn người. Vẫn là màu đen áo khoác Vệ Trang, sao hai tay Bạch Phượng Hoàng, một tay xoa eo Xích Luyện, còn có đầy mặt dữ tợn bắp thịt đại hán vô song.

Vệ Trang tay chống chưa ra khỏi vò răng cá mập, mặt ngâm lấy ý cười mà nhìn xe ngựa phương hướng. Hắn tựa hồ đối với có thể ở đây chặn đứng Tinh Vũ, cảm thấy hết sức hài lòng. . . Hoàn toàn không có đề ý vì thế mà chết mấy trăm Tần quốc trọng giáp bộ binh.

Tinh Vũ cầm Hắc kiếm từ trên xe ngựa nhảy xuống, tiếp theo lại là các nữ hài tử. Hắn ở suy nghĩ sau khi, vẫn cảm thấy làm cho các nàng không nên rời đi hẳn quá xa đến tốt. Hắn đi ở trước, các nữ hài tử đi theo sau, sáu người từ 'Hình tam giác một góc' —— cũng chính là sơn đạo đi về bình đài nơi đi vào, đồng thời đang cùng Vệ Trang mọi người gặp nhau mười lăm mét lúc, Tinh Vũ ra hiệu Tuyết Nữ năm người dừng lại. Chính hắn thì lại lại hướng phía trước đi mấy bước, đồng một tiếng, tay phải nhấn ở Hắc kiếm đỉnh, thẳng tắp đem đứng sừng sững với bên cạnh người.

Chỉ gần như vậy một cái tư thế biến hóa, hắn trước kia trả lại người một ít non nớt ấn tượng mặt, liền trở nên thô bạo lẫn liệt.

Vệ Trang dựa vào thân cao, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn chăm chăm Tinh Vũ. Tinh Vũ thì lại đón ánh mắt của hắn, không chút nào yếu thế. Trên người hai người khí thế kéo lên, đối kháng cùng kích lòi chế tạo hỗn loạn khí lưu, thổi quét xiêm y bay phần phật.

Như thế một lát sau sau, Vệ Trang khoe miệng nhếch lên trào phúng độ cong, "Người này xem như là thác nhà mang khẩu mà chạy sao?" Hắn tầm mắt xuyên việt Tinh Vũ vai, về phía sau nhìn Tiểu Lê cùng Nguyệt Nhi, làm như nghĩ tới điều gì mà hứng thú khá cao dưới đất thấp chìm ngữ nói: "Sở quốc công chúa, Yên quốc công chúa. . ." Hắn lại liếc nhìn Xích Luyện, "Còn có Hàn quốc công chúa, lập tức tụ tập ba quốc vương tộc, này thật là không phải thường có việc."

Tiểu Lê nữ trang lúc công khai thân phận chính là đòi mới Sở vương sinh đôi muội muội. Vì lẽ đó, Vệ Trang mới gặp xưng hô nàng vì là Sở quốc công chúa. Đúng là hắn đi đến ba quốc vương tộc một chuyện, để mọi người tại đây sừng sững một chút. Tỉ mỉ nghĩ lại, cũng thật là có như vậy trùng hợp.

"Hàn quốc? Hừ. . ." Xích Luyện từ trong mũi phát sinh trào phúng, mí mắt chuyển động, tầm mắt từ Tinh Vũ dời về phía Vệ Trang, "Cái kia không phải ở trong tay người hủy diệt rồi mất sao?"

"Người muốn vì phụ vương của người báo thù sao? Có thể hiện tại liền cùng người trước mặt liên hợp lại, càng có thể đạt đến cái mục đích này." Vệ Trang không quay đầu lại, vền vền con người dời về phía bên trái khoe mắt, làm như như vậy liền có thể nhìn thấy đứng ở chính mình bên trái sau mấy bước xa Xích Luyện. Lời nói của hắn có mấy phần sắc bén địa phương, đồng thời cũng là ám chỉ buổi tối ngày hôm ấy Xích Luyện cùng Tinh Vũ gặp mặt một chuyện. . . Cái kia sau khi hai bên nếu chẳng có chuyện gì, hiển nhiên là không bình thường.

Xích Luyện cũng chưa hề nghĩ tới muốn phủ nhận. Chỉ là Vệ Trang vẫn chưa trực tiếp làm rõ, nàng cũng sẽ không ngốc đến chính mình vạch trần. . . Cho dù hai bên đều hiểu. Còn Vệ Trang trước hết cái kia vấn đề, Xích Luyện ý nghĩa không rõ địa nở nụ cười.

"Có thể. . . Đó là một không sai đề án." Nàng hướng về phía Tinh Vũ tung một cái mị nhãn, nhất thời liền để Tinh Vũ sau lưng các nữ nhân cảnh giác không ít. Các nàng hai mặt nhìn nhau, trong lòng không hẹn mà cùng địa liên tưởng đến một chuyện. Tựa hồ ngày đó chỉ nghe hắn nói lên gặp phải Xích Luyện, nhưng trong lúc đó phát sinh cái gì, hắn không có nói sao.

"Thực sự là khả nghi!" Đoan Mộc Dung, Tuyết Nữ, Tinh Nhi con mắt chăm chú vào Tinh Vũ trên lưng, giàu có đậm xuyên thuộc tính.

Xích Luyện đem về mặt của bọn họ đều đặt ở trong mắt, trong lòng nổi lên cái ý nghĩ. Có thể, này có thể làm cẩn thận mà chơi chơi tên tiểu tử kia thật phương pháp, nhìn hắn sau đó còn dám hay không lại bãi làm ra một bộ muốn 'Bắt nạt' tư thái của nàng. Nhớ tới đêm đó hắn mô dạng, Xích Luyện tuyệt đối địa không phục.

Dựa vào cái gì hắn có thể như vậy đối xử nàng?

Trong lòng nàng như vậy nghĩ, không khỏi liền biểu hiện ở trên mặt. . . Một đôi mắt phượng hơi mị cùng, xuyên thấu ra làm người chấn động cả hồn phách lại cực kỳ nguy hiểm tuyệt cao mị lực.

"Yêu nữ này!" tuy rằng không biết nàng kế hoạch cái gì, luôn cảm thấy nàng nhìn mình có chút không có ý tốt, Tinh Vũ trong lòng cảnh giác mấy phần. Vệ Trang. . . Khặc, còn có hắn sau lưng mình năm cái cô gái đều ở nơi này, có thể không có thời gian cùng cơ hội đối với Xích Luyện làm cái gì. Có điều, hắn vẫn là cảnh cáo tính địa trừng mắt Xích Luyện. . . Này đương nhiên chút nào hiệu quả cũng không, trái lại lại thu được nàng một cái mị nhãn cùng mu bàn tay yếm tay cười duyên.

Bất kể là Xích Luyện động đến tâm tư, vẫn là Tinh Vũ đối với nàng quan sát, đều phát sinh ở thời gian rất ngắn. Vào lúc này, Vệ Trang bởi vì Xích Luyện câu nói kia cười gần một tiếng. Hắn còn chưa nghĩ một hồi từ liền trở nên gay gắt cùng Xích Luyện mâu thuẫn, liền đầu mâu lần thứ hai chỉ về Tinh Vũ.

"Đừng tưởng rằng lần trước ở cái kia nơi vách núi cùng ta đánh ngang tay, ngươi thì có cùng ta tương đương thực lực. Ta hôm nay muốn dùng trên so với lần trước sức mạnh hơn, không biết biểu hiện của ngươi lại sẽ làm sao?" Trong tay hắn rằng cá mập hơi trên rút, một đôi lạnh lùng nghiêm nghị con mắt ánh mắt sắc bén.

Tinh Vũ cũng thu hồi dừng đến tâm tư. Ở Vệ Trang rút ra rằng cá mập lúc, hắn cũng rút ra Hắc kiếm. Mặt đối mặt, hai người từng người vãn cái lên tay kiếm hoa, ngưng tụ kiếm thế.

Xích Luyện hướng về bên hoành đi ra vài bước, liếc nhìn một chút Tuyết Nữ, "Muội muội từ vừa nãy bắt đầu cũng vẫn xem ta, hẳn là có chuyện muốn đối với tỷ tỷ ta nói sao? Nếu là cảm tạ, liền không cần nha!"

"Hừ, ngươi nếu thật sự là lòng tốt, ta nói với ngươi thanh cảm tạ lại có làm sao?" Tuyết Nữ cũng cùng nàng hầu như duy trì đồng bộ. . . Hai người tư thái nhưng tuyệt nhiên không giống. . . Tuyết Nữ đoan trang tao nhã, đi lên đường đến đường như quý phụ; Xích Luyện gọi cảm quyến rũ, vận vẹo vòng eo, thực có thể câu người nhãn cầu.

"Hừ hừ hừ. . ." Xích Luyện nở nụ cười, "Xem ra muội muội là hiểu lầm tỷ tỷ ta, muốn hướng về tỷ tỷ lĩnh giáo mấy chiêu. Cũng được, liền để tỷ tỷ đến tự mình mở mang kiến thức một chút cái kia Yến đô 'Truyền thuyết' ." Nàng gỡ xuống bên hông liên kiếm, tùy ý đưa, chính như đồng nhất chỉ tràn ngập tính chất công kích, chờ đợi nuốt sống người ta rắn độc.

Tuyết Nữ bên cạnh người cũng có biến hóa. Hai cái thật dài nửa trong suốt tơ lụa dường như tiên nữ băng bình thường khoát lên nàng hai cái khuỷu tay bên trong. Theo gió đưa, tung xuống điểm điểm lấp lánh ánh sao, dường như ngân hà hào quang rực rỡ hẳn lên.

"Muội muội vũ khí. . . Chính là cái kia sao?" Xích Luyện liếc mắt Tinh Vũ, "Xem ra hẳn có đủ keo kiệt."

"Gặp cho là như thế, vền vền là chính ngươi không biết hàng." Tuyết Nữ thấy nàng nói Tinh Vũ nói xấu, không khỏi nghiêm khắc châm biếm lại. Nàng này tự mang nhưng là sử dụng hiếm có thiên tâm tí chế thành, chính là đao kiếm cũng khó thương mây may. . . Hẳn đem nguyên bản nên vì là chính hắn chế tác bí danh thiên tâm tí đều cho nàng, nàng có thể không cho phép người khác đối với hắn chửi bới.

Xích Luyện vừa là Hàn quốc Vương tộc xuất thân, thiên hạ bảo vật tự cũng thấy rõ không ít, sao thật nhận biết không ra? Chỉ là nàng cho dù thực lực không yếu, cũng xưa nay quý kẻ đa đoan, giờ khắc này liền dễ dàng nhiễu loạn Tuyết Nữ lúc trước bình tĩnh tâm thái. Lâm chiến bên trong, như mất đi bình thường tâm, phát huy ra sức chiến đấu sẽ hạ thấp không ít. Nhưng mà, cũng có ngoại lệ, cái kia chính như Tuyết Nữ hiện tại như vậy nổi giận.

"Là như vậy phải không?" Xích Luyện còn chưa ý thức được điểm này, sòng mắt lưu chuyển trong lúc đó, đã bắt đầu 1 cuộc chiến không báo trước. Trong tay trắng đỏ liên kiếm uyển như phi xà vật còn sống, ở không trung quẹo trái hữu nữ tấn công về phía Tuyết Nữ. Cái kia đầu rắn bình thường tam giác mũi kiếm cấp tốc liền đi đến Tuyết Nữ khuynh quốc dung nhan trước. Nếu là không tránh thoát, phá hủy tướng mạo e sợ đều là nhẹ. Phải biết kiếm là Xích Luyện, nàng nhưng là lấy độc làm trường.

Tuyết Nữ thông dong nhìn nó áp sát, phối hợp tốc độ của nó gò má, cũng hướng về chính mình phía bên phải, Xích Luyện bên trái di động né tránh quá khứ. Liên kiếm cùng thân thể nàng trong lúc đó khoảng cách kéo xa. . . Vốn là là như vậy, kiếm kia nhón lại đột nhiên xoay chuyển 180 độ, đuổi theo nàng lần thứ hai đánh mạnh. Tuyết Nữ quyết định thật nhanh về phía sau khom lưng, mặc cho cái kia liên kiếm từ ngực nàng phía trên một khoảng cách xuyên qua.

Tình cảnh này thực sự mạo hiểm, nhưng mà động tác của nàng lại khiến người ta nhìn ra vui tai vui mắt. Còn chưa động thủ Đoan Mộc Dung từ trong đó quen thuộc về nghĩ ra đến, này không phải là nàng am hiểu nhất Triệu vũ sao? Nguyên lai nàng lại đem này chiến đấu xem là nàng khác một hồi vũ. . .

CONVERTER: Assassin^{God}

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ba chỗ tranh đấu

Xích Luyện cùng Tuyết Nữ, mặc một đồ một lam, đơn giản là như nhiệt liệt đối với hàn băng. Chiêu thức trên, người trước liên kiếm chuyển ngoặt vô định bên trong thể hiện ra xà chỉ sắc bén răng nanh, người sau trừ mạng uyển chuyển nhảy múa lúc tiết lộ nước chỉ nhu hòa kéo dài.

Hai người binh khí này đều loại roi dài, có thể trong nháy mắt bùng nổ ra khó có thể tưởng tượng lực sát thương, càng có thể từ nhìn như tuyết đối không thể vị trí đột nhiên tập kích. Vì ứng đối này nguy hiểm chiến đấu, các nàng chăm chú lực tập trung lên. Phát huy ra khó có thể tưởng tượng sức sáng tạo, để vũ khí dựa theo tâm ý của chính mình truy đuổi đối thủ.

Nếu như nói Tuyết Nữ Lăng Ba Phi Yến là một nhánh vũ điệu tử vong, như vậy hiện tại, nàng nhưng là đang đến gần với tử vong mà vũ đạo. Hay là Xích Luyện vĩnh viễn cũng không sẽ nghĩ tới chứ? Nàng cái kia ép người mũi xúc động Tuyết Nữ sâu sắc trong cơ thể hơn hai mươi năm vũ đạo bản năng. Kích thích nàng linh cảm, khiến trí tưởng tượng chạy chồm, diễn biến thành sức sáng tạo.

Chính như nước chảy đều là có thể từ đá ngầm bên cạnh lướt qua giống như vậy, Xích Luyện chỉ công kích là Tuyết Nữ tuyệt khó ở vừa bắt đầu dự liệu được. Nàng chỉ có thể nước chảy bèo trôi, tránh chỉ phong mang mà công trong lúc đó kích. Đây không chỉ có làm cho bản thân nàng nhảy một nhánh tuyệt mỹ vũ, cũng làm cho Xích Luyện tùy cơ ứng biến bên trong, âm thầm phối hợp nàng.

Lần sau, hai người bọn họ nếu là tái chiến, nghĩ đến liền sẽ không có hôm nay giống như công phòng thủ. Xích Luyện gặp biến, bởi vì nàng chính là này dạng một cô gái. Mà chiêu thức của nàng biến hóa cũng khiến cho đến Tuyết Nữ nhảy ra khác một nhánh không giống vũ. . . Có thể vẫn cứ kinh diễm, tương tự đặc biệt mà gần như không tồn tại.

Tinh Vũ cảm thấy có chút đáng tiếc. Hắn muốn ứng đối Vệ Trang, cũng không thể đem tập trung sự chú ý đến Tuyết Nữ các nàng bên kia.

'Xem ra chỉ có xin nhờ Đại Nhi giúp ta bảo tồn hình ảnh này, ngày sau thành thế giới này chủ nhân lại để thương thức.' trong lòng hắn nghĩ như thế, cùng Vệ Trang đối diện con mắt vỡ toang ra khiếp người tinh quang. Hắn muốn chiến đấu, dấu hiệu này kiếm thể tích lũy đã được rồi.

Đối diện Vệ Trang cũng là như thế. Chỉ thấy hắn cái kia răng cá mập bên trên, xuất hiện hào quang màu đỏ, yêu dị mà tà khí. Nhưng mà ở hắn sắp sửa phát sinh lúc công kích, ánh mắt lại đột nhiên dưới di, nhìn kỹ hướng về Tinh Vũ trong tay Hắc kiếm. . . Nó mặt ngoài cùng lần trước nhìn thấy không giống, dĩ nhiên quanh quẩn trên một tầng có thể để chu vi nhiệt độ cũng hạ thấp màu đỏ không rõ khí tức. Nương theo chi đồng thời xuất hiện, còn có kim qua thiết mã ý sát phạt cùng cuộn cuộn bốc lên mùi máu tanh vị.

Túc sát bầu không khí khoảnh khắc thành hình!

"Ha ha ha. . ." Vệ Trang bắt đầu cười lớn, "Thế nhân đều phúng rằm cá mập vì là yêu kiếm, người kiếm kia chẳng phải dọa ma?"

"Kiếm chính là kiếm, yêu thì thế nào? Ma thì lại làm sao?" Tinh Vũ diện hiện xem thường, tức sắc cất cao giọng nói.

Hắn đem cái kia Hắc kiếm lập tức với trước ngực, tay trái kiếm chỉ chậm rãi lướt qua dày nặng vô phong lưỡi kiếm. Cái kia màu đỏ khí tức càng theo hắn ngón tay mà động, ngưng tụ thành sát. Tuy vẫn còn mỏng manh như vải, trước kia hắc bên trong thấu hồng kiếm, bây giờ đã là hồng bên trong tầng hắc, hiển lộ hết tầng gấp bội uy lực.

Đem này đặt ở trong mắt, Vệ Trang trên mặt hiện lên một tia thương thức, "Không sai!" Cũng không biết là đối với Tinh Vũ nói tán đồng, vẫn là cho rằng hắn này quan niệm phù hợp khẩu vị của hắn. Hắn không có giải thích, hay là tính cách quan hệ, hay là không có phần này thời gian.

Tinh Vũ Hắc kiếm phía bên phải tà vung, gào thét một tiếng, mặt đất xuất hiện hình cung gọn sóng, chính là bụi bặm bị gió kiếm khuấy động mà lên. Hai chân của hắn tầng tầng một giẫm, tay trái càng cũng nắm chặt rồi chuỗi kiếm. Thoáng qua thấp dọc Vệ Trang lúc, đã giờ kiếm chém xuống, lực phách Hoa Sơn.

Làm——! !

Dài lâu kéo dài khoảng cách hưởng càng như hồng chung rung động. Giằng co không xong kim loại ma sát, sản sinh âm âm đốm lửa. Tinh Vũ cùng Vệ Trang hai người từng người thân thể mã bộ nghiêng về phía trước, trong tay lưỡi dao sắc đựng thẳng vào nhau lẫn nhau đấu sức. Khí thế kéo lên đến cực hạn, xung đột sinh ra luồng khí xoáy, gọi lên quần áo bay phàn phật.

Không khí tùy theo gọn sóng, đại địa không thể tả chịu đựng mà rạn nứt. Tuyết Nữ cùng Xích Luyện chiến trường, Tinh Nhi, Đoan Mộc Dung chờ người đang xem cuộc chiến, hoặc là dời đi, hoặc là lùi về sau né tránh. Ngay cả như vậy, cái kia phá vào mặt kính phong, vẫn là để các nữ hài tử không nhận được mị lại con mắt.

Liền đang lúc này, Vệ Trang sau lưng một đạo bóng người màu trắng sạ thiểm liền qua. . . Bạch Phượng Hoàng động thủ!

Tranh. . . Một tiếng rỗng gầm, Tinh Nhi té kiếm ra khỏi vỏ, xoạt xoạt xoạt một mạch liền đâm ba kiếm, chia ra tấn công vào không có một bóng người nơi thượng trung hạ ba đường. Nàng mũi kiếm đưa ra trên đường, liền thấy Bạch Phượng Hoàng mặt hàm kinh ngạc hiện thân, sau đó nhếch lên xem thường khoe miệng lại biến mất.

"Quá chậm!" Hắn nói, cũng đứng ở Tinh Nhi đâm kiếm sau lưng.

"Thật sao?" Không nghĩ tới Tinh Nhi không xoay người, cái kia té kiếm nhưng bé gãy hướng về sau lưng lại là ba kiếm. Không giống với đối mặt Tinh Vũ

lúc tiểu tỷ nữ hình tượng, Tinh Nhi ở đối với không liên hệ người ngoài lúc, tuy nhiên có nhất định uy nghiêm. Như thế nào đi nữa nói, nàng cũng lấy Tinh Vũ nữ nhân thân phận, chức vị cao hai năm có thừa. Cái kia trên mặt đoan trang, phối hợp nàng bản phát, chân thực là một tên quý phụ. . . Vẫn là một tên có hiệp nữ tổ đường quý phụ.

Bạch Phượng Hoàng bị bức lui đến một bên, nguyên bản sao cánh tay thả xuống, trong mắt nhắc lên như vậy một tia hứng thú, "Ta ngược lại thật ra coi khinh ngươi." Từ Tinh Nhi như vậy lập tức biến chiêu, hần rõ ràng, lúc trước Tinh Nhi ba kiếm căn bản cũng không có dùng tới tốc độ cao nhất.

Sự thực đúng là như thế. Tinh Nhi võ công, ở Tinh Vũ huấn luyện nàng lúc, liền định vị ở nhẹ nhàng hai chữ bên trên, theo đuổi chính là tốc cùng kỹ mà vô lực. Nàng người lòng tốt thiện không muốn hại người, Tinh Vũ dạy nàng kiếm pháp này lúc, liền lấy thủ làm chủ. Có thể đứng ở một chỗ, mặt hướng một phương, trước sau trái phải nhưng đều có thể bận tâm. Cho dù đối mặt trùng công kích, cũng có thể gần như cùng lúc đó nhiều lần điểm đâm đồng nhất vị trí, tạo thành tích lũy cường độ chống đỡ.

Nếu nói là nàng ứng đối Bạch Phượng. . . Không đuổi kịp hần là thật, nhưng Bạch Phượng cũng công không vào nàng hàng rào. Phải biết trong ngày thường bồi tập nàng luyện tập kiếm pháp nhưng là Tinh Vũ, bất kể là tốc vẫn là lực, hần đều có thể làm đến mức tận cùng.

"Đoan Mộc tỷ tỷ, Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê liền xin nhờ ngươi." Tinh Nhi xoay người mặt hướng Bạch Phượng không sợ hãi chút nào, đồng thời đối với lời kêu hai cô bé lui lại mấy bước xa Đoan Mộc Dung nói rằng: "Thiếu chủ nói rồi, quyết không thể cách các nàng bên người, để tránh khỏi bị kẻ ác đánh lén."

"Hừm, ta biết." Đoan Mộc Dung đáp lại, "Ngươi cũng cẩn thận chút." Bản thân nàng cũng là lấy thân pháp nhanh nhẹn chiến đấu, nhưng hoàn toàn theo không kịp Bạch Phượng tốc độ, không giúp được gì.

Vệ Trang còn dẫn theo một tay kia dưới bắp thịt vô song ở đây, cho Đoan Mộc Dung mang đến áp lực thực lớn. Dựa theo Tinh Vũ lời giải thích, nàng ngân châm đâm không phá vô song da thịt, chỉ có thể công kích con mắt, miệng, tai động những chỗ này. Bằng này, nàng có thể bức bách e rằng song không tới gần được sao?

Đoan Mộc Dung trong lòng có chút thấp thỏm bất an. Lần thứ nhất, nàng có chút oán giận Ban lão đầu, làm sao liền không theo : đề nàng viết đến như vậy làm đây?

Ở Bạch Phượng sử dụng tới tốc độ cuộc chiến đấu Tinh Nhi lúc, Tinh Vũ cùng Vệ Trang hai người đòn thứ nhất đối kháng kết thúc. Đây cũng không ý nghĩa bọn họ rời xa đối phương sức lực mà chiến, hai người hầu như còn đứng tại chỗ, liền giờ kiếm đối với chém. Đến đây, binh binh tiếng oanh tai, phối hợp chỉ hiện tàn quang lấp loé kiếm đấu, hai người sử dụng tới cấp tốc thân pháp phụ trợ. Từ con này đánh đến đầu kia, dần dần mà càng hình thành chính mình chiến đấu lĩnh vực. . . Cũng không ai dám bước vào, để tránh khỏi bị hai người kiếm khí đồng thời không phân định ta căn giết.

Tinh Vũ cùng Vệ Trang đang chiến đấu thời gian, con mắt đại đa số thời gian vẫn cứ đối diện. Đây không chỉ là một loại kiếm kỹ tranh tài, cũng là một loại khí thế tranh đấu, người yếu chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Này ba chỗ chiến đoàn ở ngoài, một bên đứng Đoan Mộc Dung, Nguyệt Nhi, Tiểu Lê, một bên khác đứng vô song. Hần không phải là không muốn đánh tới, chỉ là Tinh Vũ cùng Vệ Trang chiến trường liền che ở trước người của hần. Mỗi khi hần có lay động tĩnh, Tinh Vũ đều sẽ thích hợp điều tiết đối mặt Vệ Trang lúc mạnh yếu, đem chiến trường di động đến hần tiến vào đường bên trên.

Vô song muốn nhảy lên. Hần nếu thân thể cũng thuộc trăm năm khó gặp, gân cốt cường韧 không nói, có thể phát huy ra sức mạnh to lớn, cũng có thể sử dụng tới nhất định nhảy đánh. Nhưng Tinh Vũ đều sẽ đem chiến trường tái dẫn trí Đoan Mộc Dung ba nữ diện trước đây không lâu. . . Các nàng sau lưng chính là vách núi, vô song hoặc là nhảy xuống vách núi, hoặc là nhảy vào đến Tinh Vũ cùng Vệ Trang lưới kiếm dưới.

Như vậy hết lần này tới lần khác, vô song bị tức đến hết ầm trào đầu, cũng đem Tiểu Lê đậu nở nụ cười. Đoan Mộc Dung ở an tâm Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê sau khi, cũng không khỏi lại lo lắng lên Tinh Vũ có hay không có thể ứng đối Vệ Trang. Nàng năm lâu một chút, tự nhiên là biết. . . Như cùng bọn họ một cái cấp bậc chiến đấu, thường thường đều là nghĩ biện pháp tận lực chiếm cứ ưu thế. Thực lực tương đương, áp chế một phương tự nhiên là so với bị áp chế một phương có lợi.

Mà Tinh Vũ, ở thúc đẩy vị trí thay đổi lúc, thường thường sẽ nằm ở bị áp chế một phương.

"Đối mặt ta, ngươi dám làm như vậy, thực sự muốn chết ở chỗ này sao?" Tức giận còn không hết là vô song, Tinh Vũ này không thể đem chiến đấu tập trung đang cùng hần thắng bại bên trong, Vệ Trang có loại chính nát trên chọc cảm giác.

Càng làm cho hần bị đè nén, chính là lần trước loại kia không cách nào thuận buồm xuôi gió cảm giác kỳ quái lần thứ hai xuất hiện. Mỗi khi mắt nhìn mình kiếm thế bao phủ lại Tinh Vũ, khoảng cách thắng lợi chỉ thiếu chút nữa, rồi lại đều là bị hần mấy chiêu loại bỏ, đem ưu thế chuyển về. Tuy rằng hần không muốn thừa nhận, tiết tấu của chiến đấu đang bị tên tiểu tử kia khống chế.

"Ngươi nói tới như thế hung, thực tế làm tới xem một chút không là tốt rồi." Tinh Vũ vô tình châm chọc cho hần.

"Ta liền nhìn, ngươi còn có thể làm sao cậy mạnh." Vệ Trang trong mắt loé ra tàn khốc, gia tăng đánh mạnh, càng vẫn cứ muốn bức bách đến Tinh Vũ hướng về Đoan Mộc Dung ba người nơi lùi về sau. Nếu như Tinh Vũ kiên trì không tới, hai người kia kiếm đều chắc chắn ba người này cuốn vào không thể nghi ngờ.

CONVERTER: ๔๒AssassinGod ๔๒

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyenqv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 96: Thừa trên điều gỗ

Vật nặng do chỗ cực kỳ cao rơi rụng kịch liệt bốc lên thanh âm xé gió vang lên, bầu trời một vết bóng đen ảm xuống, trong khi giao chiến mấy người không khỏi đều ngẩng đầu lên. Mắt thấy một cái lăng dài ba mét có thừa to lớn hình chữ nhật rung gỗ ập lên đầu, mang theo lực xung kích mạnh, chính là Tinh Vũ cùng Vệ Trang cũng không muốn gắng gượng chống đỡ. . . Hai người từng người lui lại, cái kia rung gỗ liền nện ở bọn họ vừa biện kiếm vị trí.

Một tiếng vang ầm ầm, toàn bộ vách núi đều lay động lên. Chờ dừng lên bụi bặm tản đi sau, cái kia khảm nam không ít đồng thau kết cấu rung gỗ lớn phát sinh biến hình. . . Bốn cái thụ hướng về lăng duỗi ra, hóa thành bốn cái tứ phương hình trụ chân. Chúng nó mặt trên có không ít sắc bén 'Nanh sói', khiến người ta tới gần không được. Tiếp theo là nhỏ đi một chút rung gỗ, từ trong đó bộ kéo dài ra thân người, diện mạo, cùng ngoại bộ đồng thau kết cấu tạo thành hai cái mũi nhọn mang theo cánh quạt cánh tay. . . Toàn thể hình thức lại như là một người độc giả bốn góc chiến xa.

Có chút kiến thức Tinh Vũ cùng Vệ Trang ngay lập tức sẽ nhận ra được, đây là một con cơ quan thú. Mà Tinh Vũ, hẳn cũng biết ném ra cái này cơ quan thú người —— đến trẻ Ban lão đầu.

Cơ quan thú khởi động cánh quạt, xoay tròn lên ba mảnh mái chèo điệp, trong nháy mắt liền chế tạo ra đủ khiến người đứng không vững gió mạnh. Tiếng gió vun vút bên trong, trên mặt đất bị cát chém cỏ xanh tung bay, cát đá lẫn loạn. Trên thùng bộ đồng thau thân người vận vẹo biến hướng. . . Làm như tìm được kẻ địch giống như vậy, hai con lượn vòng cánh quạt ở trước, hướng Vệ Trang quét ngang qua.

Vệ Trang hơi nhướng mày, liếc nhìn mắt nhìn chăm chăm Tinh Vũ, cùng phía sau vô song nhảy đến càng xa một chút địa phương. Cơ quan thú cũng không tiếp tục truy kích, ngược lại nhắm phía mặt khác hai cái chiến trường. Đây bức bách đến Bạch Phượng Hoàng, Xích Luyện thu tay lại lui lại, Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ bay xuống ở Tinh Vũ bên cạnh người.

Sau khi, cơ quan thú liền che ở Tinh Vũ mấy người cùng Vệ Trang mấy người trong lúc đó.

Thừa dịp mọi người sự chú ý bị cơ quan này thú hấp dẫn, tới gần Đoan Mộc Dung, Nguyệt Nhi, Tiểu Lê ba người vách núi nơi thẳng lên đến một chiếc to lớn hồng tất điều gỗ, chính là Mặc gia bốn Linh thú chỉ Chu Tước. Ở nó khổng chế kết cấu bộ, Ban lão đầu hướng về phía mấy người hồ lớn:

"Nhanh nhảy qua đến ——! !"

"Các người hãy đi trước!" Tinh Vũ trùng bên người năm nữ rơi xuống chỉ thị.

Biết lúc này trì hoãn không được, Đoan Mộc Dung, Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ ba nữ liếc mắt nhìn nhau, hoặc là đơn độc nhảy qua, hoặc là ôm Tiểu Lê cùng Nguyệt Nhi đồng thời. Điều gỗ bắt đầu rời xa. . . Cơ quan thú ngăn cản không được Vệ Trang, Tinh Vũ sẽ ở nó đi tới khoảng cách an toàn lúc, lại thả người rời đi.

Nhưng vào đúng lúc này, cái kia che ở Tinh Vũ phía trước cách đó không xa cơ quan thú đột nhiên lại thay đổi phương hướng, xem lúc trước đối xử Vệ Trang như vậy trùng Tinh Vũ công quá khứ. Đây đem điều gỗ trên mấy nữ nhìn ra trong lòng cả kinh. . . Dù sao cái kia cơ quan thú xuất hiện sau khi chế tạo thành thể vô cùng to lớn, khó tránh khỏi liền làm cho các nàng đánh giá cao sức mạnh của nó.

Tinh Vũ ngược lại không sợ cơ quan này thú, có điều, hẳn cũng có cùng lúc trước Vệ Trang bình thường lo lắng.

Suy nghĩ một chút sau, "Dung cô nương, đưa người ngân châm chuẩn bị mấy cây, ta muốn dùng." Hẳn không quay đầu lại, nhưng nói như thế.

"Bất cứ lúc nào có thể." Đoan Mộc Dung lập tức đáp ứng.

Nàng nơi nào còn có tâm sự suy nghĩ hẳn tại sao muốn ngân châm, mỗi nhìn điều gỗ rời xa vách núi một bước, cũng làm cho trong lòng nàng lo lắng một

phần. Nếu như có thể, nàng thật muốn gọi hắn mau mau nhảy qua đến.

Tinh Vũ vươn tay trái ra thụ lại ngón cái, làm cho các nàng yên tâm. Chờ thời quan thú tướng muốn công kích được hắn lúc, về phía sau cũng tung. Vệ Trang quả nhiên công kích. . . Hắn nhảy đến cơ quan thú đầu, hướng về điều gỗ phát sinh một đạo kiếm khí. Tinh Vũ vội vã vung lên Hắc kiếm, tương tự phát sinh một đạo nghịch hướng đánh chém ba.

Hai đạo giữa hình cung gọn sóng rất nhanh tạo ngộ, giao nhau, va chạm, giằng co, sau đó cùng dập tắt.

Thân trên không trung, Tinh Vũ dừng lại thời gian có hạn không nói, liên tư thế cũng rất dễ dàng bởi vì vung kiếm mà chịu ảnh hưởng. Bởi vậy, chỉ một kiếm, tạo thành thân thể hắn đình trệ nháy mắt. May nhờ Ban lão đầu đúng lúc thao túng điều gỗ lui về không ít, để hắn chờ khách trên.

Tinh Vũ vội vã hướng về phía Đoan Mộc Dung đưa tay ra, tiếp nhận cái kia cây ngân châm sau, về phía sau chính là một tát. Đồng thời, hắn cái kia Hắc kiếm lần thứ hai tạt hướng lên trên phát sinh thụ hưởng về đánh chém ba. Ngân châm công kích phương hướng trên, Bạch Phượng Hoàng bóng người lấp lóe mấy lần lui trở lại. . . Tinh Vũ vội đi ra ngân châm, hắn cũng không dám gắng đón đỡ. Còn cái kia đạo thứ hai đánh chém ba, lại cùng Vệ Trang đánh chém ba trung hòa.

Ban lão đầu nào dám lại dừng lại. Điều gỗ cấp tốc rời xa vách núi, tách ra Vệ Trang lần công kích thứ ba. . .

"Hô ——" Ban lão đầu thở ra một hơi, "Cuối cùng cũng coi như là đuổi tới!"

"Đuổi tới cái đầu nguoi!" Tinh Vũ tức giận trừng hắn, "Nguoi đi sớm cái nào?"

"Ây. . . Cái này, " Ban lão đầu mặt hiện lên lúng túng, ở mấy nữ hài tử môn tiếng cười như chuông bạc bên trong, hắn hàm hồ muốn lừa dối qua ải: "Khắc, người trẻ tuổi, bao nhiêu cũng phải tôn kính một hồi ta ông già này nhà mà."

"Nguoi nơi nào có ta sống được lâu." Tinh Vũ khinh thường bĩu môi.

Hắn vẫn không có đem chính mình xem là lão nhân, này hoàn toàn là tâm thái vấn đề. Trong lòng vẫn cho rằng chính mình tuổi trẻ, thân thể cũng sẽ không một điểm biến lão, vậy hắn là có thể vẫn là cái người trẻ tuổi.

Đã sớm đoán được Ban lão đầu vì sao tới trễ, trách cứ hắn cũng không có gì hay. Tinh Vũ nâng lên chính mình Hắc kiếm, tỉ mỉ mà kiểm tra lưỡi kiếm, thờ dài nói:

"Răng cá mập đến cùng là cùng kiếm phổ xếp hàng thứ hai uyên hồng nổi danh, quả nhiên uy lực to lớn."

Hai lần cùng răng cá mập giao chiến, lại đều là lực lượng khổng lồ tương liều. . . Nó hai bên, hắn là thuộc về lưỡi dao gió bộ phận, xuất hiện chút không quá rõ ràng bé nhỏ vết cắt. Hắc kiếm vốn là không phải lấy khan hiếm kim loại vật liệu chế thành, tuy thâm hậu cực kỳ, cứng rắn độ cùng danh kiếm quả nhiên vẫn có một khoảng cách.

Cái này cũng là Tinh Vũ cần một cái danh kiếm nguyên nhân.

Cũng may, cũng chính là Hắc kiếm phần này dày nặng, để nó cho dù có những người tiểu vết cắt, tương tự không ảnh hưởng uy lực cùng sử dụng.

Điều gỗ xuyên toa ở trong mây mù, tốc độ cực nhanh. Những người lúc ẩn lúc hiện thanh Montenegro phong, thường thường chột lóe đã qua. Trải qua một quãng thời gian, Ban lão đầu đột nhiên thầm nói: "Vừa nãy có chuyện rất kỳ quái, ta vẫn nghĩ không thông."

"Nguoi là muốn nói cái kia cơ quan thú đột nhiên biến hướng công kích ta sao?" Tinh Vũ đem Hắc kiếm thả xuống, kéo đi Tiểu Lê ngồi xuống.

"A? Dĩ nhiên là nguoi?" Tinh Nhi vừa nghe nổi giận, xoa eo trừng mắt Ban lão đầu, "Nó làm sao sẽ công kích thiếu chủ, nói mau! Nếu không, hừ hừ. . ." Một bộ 'Nguoi không cố gắng giải thích, ta liền dám lời quang nguoi chòm râu' khủng bố vẻ mặt.

"Khắc khắc. . ." Ban lão đầu bị sắc mặt một cái, liền khắc vài tiếng mới thật không tiện nói rằng: "Xác thực là ta, nhưng ta không bao giờ để nó công kích Tinh Vũ tiểu tử. . . Ta cũng rất tò mò, nó tại sao không có dựa theo ta thiết kế công tác, thủ vệ thật Tinh Vũ tiểu tử đường lui đây."

Cái gọi là 'Thiết kế', kỳ thực chính là những này cơ quan thú chân chính tinh diệu vị trí. Thông qua nó khống chế, cơ quan thú thậm chí ở không người lái lúc cũng có thể lựa chọn kĩ càng đối tượng công kích, mà sẽ không lung tung công kích quân đội bạn. . . Điểm này cùng khoa học kỹ thuật bên trong thế giới người máy rất xem, không giống chính là này khống chế trang bị cũng không phải là máy vi tính trình tự như vậy tinh vi. Nhưng mà, nó nhưng có một cái khuyết điểm cùng máy vi tính trình tự tương đồng, vậy thì là có thể bị người phá giải cùng với quấy rầy.

Mà có thể làm được điểm này nguoi, tất nhiên chính là đồng hành, mà là trong đó nguoi tài ba!

Ban lão đầu trong lòng dần dần có dòng suy nghĩ, trong miệng lẩm bẩm 'Mặc gia cơ quan, gỗ đá bước đi; đồng thau mở miệng, muốn hỏi Công Thâu! . . . Hắn biểu cảm trên gương mặt từ từ khó coi lên.

'Công Thâu Cừu tên kia cũng thực sự cũng có chút tài năng, ngày sau có hay không đem hắn lung lạc tới đây chứ?' Tinh Vũ hơi khép con mắt, như vậy suy nghĩ, đồng thời cảm thấy có thể được.

Lại nói vách núi nơi, Vệ Trang đem răng cá mập thu vào bên trong vỏ, tay chống nó đứng ở vách núi tới bên cạnh. Một đôi sắc bén con mắt nhìn điều gỗ

bay khỏi phương hướng, biểu hiện trên mặt không đau khổ không vui.

"Bọn họ hiện tại chỉ có một chỗ có thể đi, nên người ra trận. . . Ta nghĩ, người nhất định rất tình nguyện báo lại hấn trước đó vài ngày nhiệt tình chiêu đãi."

"Ta sẽ để bọn họ chơi đến rất vui vẻ, đồng thời ký ức sâu sắc." Bạch Phượng Hoàng khoe miệng nhếch lên cười gần độ cong, vèo một thanh âm vang lên, biến mất với tại chỗ.

Xích Luyện nhìn một chút hấn trước kia đứng vị trí, một con tay phải sờ mồ dầy đà môi đỏ, không biết đang suy nghĩ cái gì nở nụ cười.

CONVERTER: ￼Assassin^{God} ㄣ

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Bạch Phượng truy kích điều gỗ

"Cụ —— "

Bầu trời một tiếng lạnh lạnh kêu to truyền đến, một con bộ lông tông hạt điều hâu cang từ điều gỗ tiến vào đường thẳng tắp bay tới. Tạt ㄆ chỉ ㄆ trùng nó này không tránh không né mô dạng, để chính diện quay về nó Ban lão đầu trừng lớn đôi mắt nhỏ.

Ngồi ở điều gỗ mặt bên, Tinh Vũ mí mắt chuyển động, trước kia đùa Tiểu Lê lúc nhu hòa thú vị hai con người tinh quang lóe lên. . . Cổ tay hấn chuyển động, lấy ra một viên tiền đồng. Xen lẫn với ngón giữa và ngón trỏ trong lúc đó, vì vừa phát lực liền văng ra ngoài.

Tăng một thanh âm vang lên, tiền đồng ở điều hâu va vào Ban lão đầu trước, lún vào nó nhìn như cứng rắn bé nhỏ đầu. Điều hâu nhất thời mất đi cân bằng cùng hai cánh khổng chế khí lưu năng lực, vể ra bình quảng đường vòng cung, roi rụng ở điều gỗ trên boong thuyền.

Biết Tinh Vũ sẽ không dễ dàng làm như thế, Tuyệt Nữ đem kiếm lên. Nàng biểu hiện này cũng hấp dẫn Tinh Nhi cùng Đoan Mộc Dung, người sau ở Tuyệt Nữ chuyển động điều hâu lúc, chú ý tới nó hai trào không giống bình thường màu sắc.

"Dĩ nhiên là độc!" Nàng khẳng định cũng kinh ngạc nói.

Nghe được nàng âm thanh, Ban lão đầu không khỏi vui mừng. Đương nhiên, muốn hấn lên tiếng cảm tạ Tinh Vũ, nhưng là không làm được.

"Ai sẽ ở một con chim trên thoa độc được. . . Chờ chút, vẫn đúng là có một người có khả năng này." Tinh Nhi nói đến một nửa, chính mình liền phản ứng lại, nàng vừa không phải là cùng người kia từng giao thủ sao?

"Mau nhìn mặt sau, thật nhiều chim!" Nguyệt Nhi đột nhiên la lên.

Nàng ngạc nhiên nghi ngờ địa chỉ vào điều gỗ hành quá phương hướng. . . Ở nơi đó, thành đàn chim yến tước nương theo mơ hồ ký tra thanh, xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong. Chúng nó làm như bị chỉ huy, tụ quần cang phi hành ra xà bình thường quý tích.

"Mặt sau còn có một con chim lớn. . . Có người đứng ở phía trên." Tinh Nhi con mắt híp lại, liền giống như là muốn xuyên thấu qua đàn chim thấy rõ mặt sau chim lớn trên người, "Quả nhiên là Bạch Phượng Hoàng."

Hấn chính hai tay sao cánh tay, đầy mặt tự tin vẻ kiêu ngạo. Hấn dưới thân điều, có điều gỗ kích cỡ tương đương, toàn thân trắng như tuyết, trên đầu còn có cao cao linh vũ.

Đàn chim tốc độ ở điều gỗ bên trên, rất nhanh sẽ tiếp cận đến có thể rõ ràng nhìn thấy chúng nó mức độ. Chúng nó kêu to mang đến tiếng ồn, cùng với

hoàn toàn không nhìn ra số lượng có bao nhiêu bằng quy mô lớn, đều khiến người ta cảm thấy áp lực thực lớn. Nếu là trên mặt đất cũng còn tốt, này không trung điều gì bên trên, nhưng là khó có thể khiến người ta yên lòng.

Có điều, biết không tránh khỏi các nữ hài từ đều làm ra chiến đấu chuẩn bị. Tuyết Nữ cầm tiêu ngọc, Tinh Nhi rút ra tể kiếm, Đoan Mộc Dung ngón tay xen lẫn không ít ngân châm. . . Tinh Vũ trái lại không hề nhúc nhích, chỉ lờ công lực kém cỏi Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê, âm thầm trùng các nàng thân thể chuyển vận nội lực.

Tuyết Nữ tiếng tiêu xuất hiện trước nhất, xúc động đến chu vi dưới nổi lên bông tuyết hoa tuyết. Chỉ là, nguyên bản nên uy lực không nhỏ mãnh sát thương lần điều, tại đây gào thét trong tiếng gió, tác dụng nhỏ đi rất nhiều. Chỉ có tới tới gần điều gì màu đen chim cứng ngắc trụ cánh, được trọng lực ảnh hưởng thẳng tắp rơi xuống.

"Ồi nha, đông chết lão nhân gia ta!" Phía trước thao túng điều gì Ban lão đầu thở ra một cái sương trắng, liên tục đánh vãi cái run cầm cập, xem ra cũng là khó có thể chống đỡ Bạch Tuyết uy lực.

"Há, quên còn có người." Tinh Vũ làm như mới nghĩ ra đến, "Hết cách rồi, ta chỉ có thể che chở Nguyệt Nhi cùng Tiểu Lê. Ban lão đầu, người nói thế nào cũng là người đàn ông, liền rất ươn một cái đi." Khóe miệng hân hờ nhếch lên độ cong.

"Người người người. . . Nói tới. . . Cũng nhẹ, ha để, ha để. . ." Hân run cầm cập, đánh mấy cái hất xì.

Tuyết Nữ bắt đầu dĩ dừng lại tiếng tiêu. . . Hắc đàn chim tiếp cận, Tinh Nhi tể kiếm liên phát, mỗi một lần đều có thể chuẩn xác đâm trúng sáu con hắc điều; Đoan Mộc Dung ngân châm cũng là một tát một cái. . . Hai người phối hợp bên dưới, ở xoay xoay xoay trong thanh âm, hắc điều dường như mưa rơi hạ xuống.

"Này, người tinh điểm, vậy cũng đều là bạc." Tinh Vũ trùng Đoan Mộc Dung hô.

"Hừ, ngược lại người có tiền." Đoan Mộc Dung không quay đầu lại nhìn hân, chính như cùng hân trên ghẹo Ban lão đầu giống như vậy, khóe môi của nàng cũng hơi làm nổi lên, "Lúc trước nhưng là vỗ bộ ngực đã nói mạnh miệng, chẳng lẽ không nhớ tới?"

Đoan Mộc Dung ngân châm là sự phụ truyền cho nàng. Nàng trong ngày thường thường thường sử dụng, cũng là cực kỳ yêu quý. Sau đó Tinh Vũ nhìn thấy, lại hàng nhái ngoại hình sử dụng thuần bạc chế tạo một nhóm, vì là đến chính là thuận tiện nàng ứng đối như vậy thu không trở lại tình huống. Có điều, hân cũng không nghĩ tới nàng như thế không khách khí.

"Đó là thuần làm bằng bạc làm, không phải là tảng đá." Tinh Vũ khóe miệng co rút lại một hồi, bĩu môi nói: "Ta lần sau thẳng thắn dùng tảng đá cho người mài đi ra được rồi."

"Nào sẽ để ta khuyết thiếu cảm giác." Đoan Mộc Dung có thể sẽ không dễ dàng buông tha hân, "Không chừng gặp bắn lên trời bắn trúng người nào đó."

Đoan Mộc Dung vừa nói chuyện, động tác trên tay không chậm. Nàng cùng Tinh Nhi phối hợp lẫn nhau bên dưới, càng để cái đám này điều không có một chút nào tới gần khả năng. Bắt đầu dĩ, cái kia thao túng đàn chim người, chỉ huy đàn chim lấy vây quanh tùy từng phương pháp mưu toan trở ngại tầm mắt mọi người.

Điều gì bản thân không biết bay, vèn vèn là dựa vào điều động khí lưu chiều gió mới tại đây không trung bay lượn. Tầm mắt bị ngăn cản ngại, cũng là không nhìn thấy chu vi đám mây, khó có thể chuẩn xác nắm khí lưu biến hóa. . . Loại này chỉ huy đàn chim phương pháp có thể nói vô cùng thỏa đáng.

"Lần này liền đường cũng không biết có phải là có thể đi được chuẩn." Ban lão đầu từ lạnh giá bên trong hồi phục lại, "Xem ra, chúng ta cần muốn xông ra vòng vây."

Hân liên tiếp thao túng mấy lần. . . Chuyển xuống màu đen khai quan, để đầu chim, vượt chim cùng tiến lên phương hướng góc độ giảm nhỏ đến to lớn nhất; chuyển xuống màu xanh lục khai quan, để hai bên cánh chông chất thu về. . . Quay đầu lại liếc nhìn mọi người, thấy bọn họ đều cố định lại chính mình thân thể, hân lại chuyển xuống một cái màu đỏ khai quan.

Điều gì phía sau phần sau mở ra hai cái cửa tử, khí màu trắng thể phun ra. Cái kia dường như hỏa tiễn vĩ điểm giống như vậy, lập tức tăng cao điều gì tốc độ, để nó từ đàn chim tràn tròn bên trong lao nhanh ra. Đàn chim không kịp phản ứng, bị hân chớp mắt kéo xa khoảng cách. Nhưng mà, những con chim này tốc độ đến cùng không chậm. Không trải qua bao lâu, chúng nó liền lại đuổi theo.

Toán toán lộ trình, Ban lão đầu tính toán liền muốn đến Cơ quan thành. Hân bắt đầu hạ thấp điều gì phi hành độ cao, để điều gì ẩn vào trong tầng mây. Lần này lúc phi hành liền phải cẩn thận không ít, bởi vì điều gì đi tới phương hướng hai bên diện tất cả đều là vách núi cheo leo tuyệt lộ.

Đàn chim rút ngắn cùng điều gì khoảng cách. Đi ngang qua một cái ngã ba đường lúc, đàn chim dựa theo Bạch Phượng Hoàng ý tứ phân làm hai lần sóng. Một lần sóng tiếp tục truy kích, khác một lần sóng thì lại chạy tới phía trước chặn lại.

Điều gì lại bay một lát sau, mặt trên sáu người rất nhanh sẽ phát hiện điểm này. Ban lão đầu chăm chú rồi lên, hân tay nắm chặt một cái khai quan, đang chuẩn bị đưa nó nhả xuống. Nhanh hơn, đàn chim sắp tiếp cận hân cùng điều gì; nhanh hơn, đàn chim đã đến không cách nào đứng lúc dừng lại tốc độ tình huống.

"Chính là hiện tại!" Ban lão đầu một tiếng gầm nhẹ, nhả dưới khai quan. . . Toàn bộ điều gì một bên phi một bên hướng về càng thấp hơn độ cao giảm xuống. Sau khi, Ban lão đầu không ngờ sử dụng một lần gia tốc, điều gì trên mọi người hầu như không nhìn thấy chu vi né tránh cảnh vật liền trực tiếp lướt qua.

Đặc biệt là phía trước còn ra phát hiện thâm hậu vách núi, Ban lão đầu càng cũng không có một chút nào dừng lại dự định, hần liền muốn thao túng điều gì đó vào.

CONVERTER: 多AssassinGod多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Tiến vào Cơ quan thành

Chít chít ——

Hai cái phương hướng chặn đánh điều gì đó đâm chìm đụng vào nhau. Chúng nó số lượng đông đảo, tụ quần lại dày đặc, tốc độ nhanh như vậy, lẽ ra có va chạm tồn thất. Nhưng mà ngoài ý muốn ở ngoài, chim nhỏ môn tựa hồ tổng có thể tìm tới khe hở, nhạy bén chuyển ngoặt trong lúc đó càng làm cho tụ quần lại dung hợp làm một. Sau khi, những này không chút nào bị thương tước điều môn tùy từng điều gì hạ thấp độ cao, theo sát không nghỉ mà tới.

Điều gì đã lần thứ hai gia tốc, đàn chim tốc độ cũng tương ứng tăng cao. Mắt nhìn về phía trước là nhất tuyệt bích, thâm hậu thanh vách núi màu đen, chính là ở mây mù tràn ngập cũng có thể như ẩn như hiện. Càng hiểm có hơn chính là thao túng điều gì Ban lão đầu thậm chí không phải nhìn thấy đường, mà vén vén là nhìn thấy điểm cuối.

Muốn va vào!

Bây giờ gặp thế ngàn cân treo sợi tóc, Tiểu Lê không nhìn được càng chặt địa nắm lấy Tinh Vũ, cũng đem đầu mặt giấu vào ngực của hắn. Trong lòng nàng căng thẳng, nhưng vô hại sợ tâm ý. Có thể ở cùng với hắn, làm cái gì nàng đều đồng ý.

Tinh Vũ động viên địa vỗ vỗ nàng đơn bạc phía sau lưng, một đôi con mắt màu đen xuyên thấu mây mù, chăm chú vào vách núi một khối đột xuất trên tảng đá lớn. Nó di chuyển, chậm rãi hướng lên trên nâng lên, ngay ở điều gì muốn va vào vách núi lúc, vì nó mở ra một đạo độ rộng hẹp tha cho nó cánh bình luôn vào vào lối vào. Có thể cảm giác được một luồng khí lưu giống bị hút vào giống như vậy, kéo điều gì tiến vào. Mà vậy còn ở hướng lên trên di động nham thạch, miễn cưỡng liền chống đỡ mọi người đình đầu lướt qua.

Ở điều gì sau khi tiến vào, nham thạch lại bắt đầu chậm rãi hạ xuống. Tước điều gì tụ quần vọt tới tuy mãnh, trên tốc độ cũng kịp, cũng không dám dễ dàng thâm nhập. Đó là hắc ám không gian, chim nhỏ môn con mắt thích ứng không được, gặp tạo thành chúng nó sợ hãi. Nguyên bản trường thùng gì hình đội ngũ dọc theo vách đá khuếch tán hiện hình tròn, chim nhỏ môn xoay quanh chờ đợi mệnh lệnh mới.

Ở chúng nó phía sau, một con màu trắng chim lớn mang theo Bạch Phượng Hoàng xuất hiện. Hần liếc nhìn cái kia nham thạch, chuẩn xác nhớ rồi vị trí của nó. . . Tin tưởng vậy thì là Mặc gia Cơ quan thành lối vào. Sau đó, màu trắng chim lớn đi vòng cái xoay vòng biến phương hướng, hướng phía trước dẫn dắt đàn chim rời đi. Đương nhiên, Bạch Phượng Hoàng cũng sẽ không rời đi đến quá xa, chỉ là thời điểm như thế này cần chính là con chim đơn độc trình sát. . . Sau đó không lâu, một con chim nhỏ mang theo hần trình sát sau viết xuống tin tức lan truyền cho xa xa Vệ Trang.

Lại nói mới vừa tiến vào đá tảng điều gì, Ban lão đầu quyết định phương hướng, giảm tốc độ, biến tướng. . . Liền liền ở trong bóng tối không có sai sót địa điều khiển điều gì. Tiểu Lê từ Tinh Vũ trong lồng ngực dò ra đầu, chớp đen lay lay mắt to chung quanh nhìn. Cái gì đều không nhìn thấy, thậm chí là Tinh Vũ mặt.

"Ca ca người vẫn còn chứ?" Cho dù cảm lấy hắn, chờ ở trong ngực của hắn, nàng nhưng không nhìn được hỏi.

Tinh Vũ hôn môi nàng cái trán, "Ta ở đây."

Chuyện như vậy mỗi cách một hồi, trước sau làm ba lần. . . Cũng không biết được rồi bao lâu, phía trên đột nhiên sáng lên hướng phía dưới phóng xạ

lành lạnh tia sáng, thẳng tắp địa chiếu vào điều gỗ bên trên. Đồng thời, tin tưởng hẳn là canh gác cửa ải này thế Mặc gia đệ tử dò hỏi qua cửa khẩu lệnh.

"Kiềm thiên hạ, yêu chúng sinh!" Ban lão đầu trả lời ngay.

"Phó đạo hỏa, quét lưỡi dao sắc!" Người ở phía trên cũng trả lời một câu, hỏi tiếp: "Phía dưới là người nào."

"Lão Phùng, là ta." Ban lão đầu mang theo già nua tiếng nói rất dễ dàng nghe được, "Còn có Dung cô nương, Nguyệt Nhi, mặt khác bốn vị là chúng ta Mặc gia minh hữu Hạng thị tộc nhân."

"Rõ ràng, cường nỏ hạp đạo cho đi."

Nương theo này gọi ra âm thanh, nham thạch do cơ quan kéo sau ma sát âm ầm. Phía trên phóng tia sáng lại biến mất, điều gỗ lại hướng phía trước từ từ phi. Có thể xem đến đỉnh đầu xuất hiện một chút quang điểm, trên thực tế thì lại đều là chút sắc bén cung tên. Nếu là khẩu lệnh phạm sai lầm hoặc là tiếng nói mang theo do dự, chỉ sợ cũng muốn thưởng thức những này mũi tên nhọn tư vị.

Mũi tên nhọn trải rộng toàn bộ trên lối đi mới, từ phi hành thời gian đến xem, khoảng chừng mấy chục ngàn nhánh tiễn nỏ. Không thể không nói, Mặc gia tại đây chút cơ quan phương diện, thật đến mức rất cam lòng dưới tiền vốn.

"Mọi người ngồi ổn." Ban lão đầu nhắc nhở, "Muốn vào thành!"

Cơ quan khởi động âm thanh lần thứ hai xuất hiện, một đạo dày nặng mà to lớn đồng thau miệng cổng chậm rãi hướng về mặt bên di động. Nội bộ nên chính là Ban lão đầu nói tới 'Thành', ánh sáng sáng ngời thấu vào. Điều gỗ liền thẳng tắp địa hướng về cái kia càng lúc càng lớn lối vào bay đi.

Tinh Vũ tuy cùng Mặc gia giao thiệp với sáu năm có thừa, cũng là bây giờ lần đầu tiên tới này Cơ quan thành. Chỗ này để điều gỗ bỏ neo địa phương, là một chỗ thiên nhiên thạch nhũ động. Cùng lần trước Hạng thị bí ẩn cứ điểm cái kia ẩn giấu ở trong lòng núi có chút không giống, nơi này trên đỉnh có một cái vòng tròn động. . . Nội bộ dung hợp tia sáng bắt đầu từ nơi đó bắn vào.

Tí tí tách tách tiếng nước, sóng nước lấp lánh cùng thấp thoáng, còn có ở bên trong nước to lớn cứ việc bánh xe. Tiểu Lê nhìn đến mỹ lệ, cũng thả lòng tâm tình, lôi kéo Tinh Vũ nhìn bên này xem, bên kia chạy chạy.

"Ca ca, cái kia trong nước có cá sao?"

"Ca ca, người gặp bồi Tiểu Lê ở đây chơi sao?"

. . .

Nàng từng cái từng cái vấn đề hỏi, Tinh Vũ thì lại cười sờ sờ nàng đầu. Mấy người cùng điều gỗ vị trí, là này chung nhũ chính giữa hang đá một khối đột xuất nham thạch. Mà chu vi nước ao còn có cái vô cùng phù hợp Mặc gia đặc sắc tên, tên là mặc quy trì.

Chờ không lâu, từ này nham thạch ngay phía trước bên bờ nơi hướng lên trên, một chiếc thuyền nhỏ ở xiềng xích đá động hạ chậm rãi hạ xuống. Nó khoảng chừng tương đương với hậu thế thang máy, lên thuyền, có thể bị nó mang theo tiến vào phía trên đường núi.

"Đây là vân tào, lão nhân gia ta thiết kế. Không có nó, đại quý tiểu quý chính là tiến vào chỗ tránh nạn cũng tiến vào không được mặc quy trì." Ban lão đầu đối với cái kia 'Thuyền nhỏ' làm như cực kỳ đắc ý, đuôi chòm râu rung đùi đắc ý tự biên tự diễn. . . Mà cố ý không nhìn Tinh Vũ phương hướng.

"Thật đơn giản cơ quan!"

Tinh Vũ trực tiếp đóng giả không nghe thấy hẳn, như vậy đánh giá một câu, để Ban lão đầu suyết chút nữa ngã xuống đất. Hẳn một mặt u oán địa phòng lên mặt trời mất Tinh Vũ, làm bầm cái gì 'Người là một thiên tài, liền không cho người ta sống' loại hình. . . Tuyết Nữ, Nguyệt Nhi các nàng ăn trộm nở nụ cười.

Thuyền đã ngừng ổn, Tinh Vũ mới mặc kệ hẳn. Như thế nào đi nữa nói hẳn cũng là lái qua lên đến, thừa quá chiến hạm nam nhân, làm sao sẽ thật bị Mặc gia cơ quan hấp dẫn, còn đi bái sư? Cho mấy cái đại mỹ nữ cũng không muốn. . . Phái một hồi thời gian vui đùa một chút còn có thể, tiện thể cho Tiểu Lê làm chút thú vị món đồ chơi.

Vân tào bắt đầu hướng lên trên thẳng, vì là phòng ngừa Ban lão đầu sa sút khí tức truyền tới, Tinh Vũ nói sang chuyện khác bình thường hỏi: "Cái Nhiếp, Thiên Minh, còn có ta Hạng gia người, bọn họ đều đến rồi chứ?"

"Đến rồi." Ban lão đầu quả nhiên bị phân tâm, hỏi đáp: "Một ngày trước liền đến, cũng là lão nhân gia ta dẫn bọn họ đi vào Cơ quan thành." Hẳn làm như nghĩ tới điều gì, lắc lắc đầu, "Người là không biết, cái kia gọi là Thiên Minh tiểu tử có bao nhiêu bôn, lão nhân gia ta bị hắn khí đến thật nhiều thứ. . . Cùng người là hai thái cực."

Hắn nói 'Hai thái cực', không phải là nói Tinh Vũ sẽ không khí hắn. Chỉ có điều, Tinh Vũ khí hắn phương diện cùng Thiên Minh hoàn toàn khác nhau mà thôi. Bị Thiên Minh khí, hắn còn có thể tìm điểm cảm giác ưu việt, nhưng Tinh Vũ nơi này mà. . .

Tinh Vũ không quan tâm hơn thua địa cười nhạt cười, "Hắn cái kia không phải bôn, chỉ là không có từ nhỏ bồi dưỡng, càng kiểm tính cách không hợp mà thôi. . . Nói không chắc sau đó người sẽ rất kinh ngạc với tài năng của hắn."

"Hắn? Lão nhân gia ta gặp kinh ngạc hắn?" Ban lão đầu tay chỉ mình, một bộ 'Ngươi chẳng lẽ còn đang nằm mơ' quái lạ ánh mắt.

"Như vậy, muốn đánh cuộc sao?" Tinh Vũ khóe miệng dặt xấu xa độ cong, "Thua, cái kia Chu Tước để ta hủy đi." Hắn ra hiệu một hồi ngừng ở phía dưới màu đỏ đại mộc điều.

Ban lão đầu một tấm nét mặt già nua phẳng phất đạt được bên trong như gió không tự nhiên địa co giật lên. Câu nói này quá quen thuộc, hai năm qua vô số lần đánh cược, đều là lấy cái này vì là bắt đầu. Sau đó, hắn thực sự không chịu được thu Tinh Vũ làm đồ đệ mê hoặc, biến hóa tiền đặt cược, cùng Tinh Vũ đánh cuộc hơn mười lần. . . Cái kia để hắn gặp không ít cơ quan thuật, bị Tinh Vũ không bái sư tình huống học được.

Lại sau đó, nghe nói Tinh Vũ lấy này chế tạo một chút quân dụng binh khí. Này rõ ràng là có bội với Mặc gia tư tưởng cách làm, Ban lão đầu cho tức giận đến không được, xin thề cũng không tiếp tục với hắn đánh bạc.

Lần này, hắn khí hừ hừ một tiếng, xem cái quạt ông lão giống như nghiêng đầu sang chỗ khác.

Tinh Vũ nở nụ cười. . . Sau đó, cảm giác được Đoan Mộc Dung ánh mắt. Nàng lờm hắn một cái, ở hắn nhìn sang lúc, cũng nghiêng đầu sang chỗ khác. Cái kia nhạt màu hồng nhạt ướt át bờ môi lúc khép mở, không hề có một tiếng động lặp lại mấy lần 'Tên lừa đảo, tên lừa gạt' .

'Nữ nhân này. . .' Tinh Vũ cảm giác mình nha có chút ngứa, 'Ta không hãy cùng ngươi lái qua mấy lần chuyện cười mà.'

CONVERTER: ๔AssassinGod๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 99: Trong thành chờ đợi người

Kinh Thiên Minh ngẩng đầu lên từ nhìn trái đến hữu, một, hai ba. . . Ba ngọn núi. Đưa thân vào do chúng nó xúm lại mà thành Mặc gia Cơ quan thành bên trong, hắn đến hiện tại còn cảm giác mình lại như là đang nằm mơ.

Nơi này không có rõ ràng đỉnh đài lâu các, bao quát hắn đứng thẳng vị trí ở bên trong, bày ra ở bên ngoài nhiều nhất chính là làm bằng gỗ rộng rãi hành lang uốn khúc. Có dán vào vách núi xúm lại một vòng, có để cho tiện qua lại mà nằm ngang giữa không trung. . . Tất cả đều hồng tât, trần nhà có mái ngói.

Nếu là từ hắn nằm úp sấp hành lang uốn khúc lan can nhìn xuống phía dưới, thì lại mây mù bao phủ mà sâu không thấy đáy. . . Hắn không cần nghĩ cũng biết, ngã xuống nhất định chơi xong.

Không biết là không phải là bởi vì nơi này chỉ có hắn một đứa bé, không có ai bồi tiếp hắn chơi, để đi tới nơi này một ngày hắn tè nhật muốn chết. Bây giờ hắn tại đây trên hành lang tắm nắng, đều có thể đạt đến nhanh đứng ở ngủ trình độ.

Liền ngay ở này mơ mơ hồ hồ trong lúc đó, đột nhiên cảm giác được rất nhiều người ở trên hành lang chạy trốn. Hắn miễn cưỡng tròn mở mắt, còn vì đề thân mà lắc lắc đầu. Dĩ vãng trải qua nói cho hắn, tình huống như vậy xuất hiện, không phải kẻ địch tập kích, chính là có đại sự phát sinh. Mà mặc kệ là một loại nào, đối với hắn mà nói đều tốt quá một người như thế ở lại. Hắn con ngươi đảo một vòng, cũng mặc kệ phát sinh chính là cái gì, theo dòng người liền chạy tới.

Đừng xem người khác tiểu, một mực lòng háo thắng cường. Người khác đều là duy trì thể lực chậm rãi chạy, hắn cũng thật từng cái từng cái vượt qua đi. . . Không lâu liền mệt đến hận không thể đầu lười mọc ra như vậy mấy phần, làm cho hắn có thể xem cầu bình thường le lười mát mẻ chính mình.

Lại thông qua một đoạn trong lòng núi thẳng tắp tứ phương đường nói, phía trước hắn là một cái rộng thoáng rộng rãi phòng khách chứ? Kinh Thiên Minh vẫn không có chạy tới gần, liền nhìn thấy đã vây quanh rất nhiều người. . . Bọn họ nữ có nam có, ăn mặc quần áo nhiều là trắng đen xen kẽ mộc

mặc vải thô áo tang, vì là Mặc gia đệ tử bình thường đặc hữu.

Kinh Thiên Minh chậm lại bước chân, thở hỗn hển đi tới bọn họ bên cạnh, nhìn chung quanh một chút. Mặc gia đệ tử tuy tập hợp gần nghìn ở đây, nhưng không thấy làm sao náo động. Tiếng bàn luận xôn xao bên trong, mơ hồ nhắc tới 'Hạng thị thiếu chủ' bốn chữ.

'Là hần!' Kinh Thiên Minh bị hấp dẫn sự chú ý, không nhận được tiến lên kéo một tên nam tử trưởng thành hỏi: "Các người nói Hạng thị thiếu chủ có phải là Long Tinh Vũ a?"

Cái kia bị hần lôi kéo Mặc gia đệ tử quay đầu lại nhìn hần một cái, không thích mà kinh ngạc hỏi: "Người là cái nào bộ ngành tương ứng đệ tử, như vậy không biết lễ phép, có thể nào gọi thẳng Hạng thị thiếu chủ đại danh? Vậy cũng là ta Mặc gia mình hữu, địa vị cùng Cự tử ngang nhau."

"Ây. . ." Kinh Thiên Minh con người hướng về trái trên di nhúc nhích một chút, khả khả khả địa bắt đầu cười ngây ngô, "Ta không biết."

"Thật đúng, người tuổi trẻ bây giờ a!" Cái kia tướng mạo phổ thông thành niên hần tử thấy hần biểu hiện, cũng không có truy cứu tiếp, "Lần sau nhớ kỹ, muốn tôn gọi hần là Long công tử!"

"Hừm, ta nhớ kỹ, như vậy các người vừa có phải là đang nói hần?" Kinh Thiên Minh hiện tại chỉ muốn đạt đến hỏi thăm tin tức mục đích.

"Chính là đang bàn luận Long công tử, nghe nói hần đã tiến vào Cơ quan thành. Nhìn xuống điện. . ." Hần sai rồi sai thân, để Kinh Thiên Minh đẩy ra trước người của hần, "Đều đang đợi hần đây."

Kinh Thiên Minh nằm nhào tới tới gần phòng khách hai tầng rào chắn nơi, đem bên trong đại sảnh bộ các nơi liếc mắt một cái là rõ mồn mồn. Hần chú ý tới, ở phía dưới phân biệt rõ ràng địa đứng sáu nhóm người. Trong đó một nhóm người nẩy nhiều nhất, chính là hôm qua nhìn thấy Mặc gia bốn tên thủ lĩnh dẫn nẩy chục Mặc gia đệ tử. Có khác một nhóm, Kinh Thiên Minh cũng có thể nhận ra mấy người. . . Bọn họ lấy Hạng Lương, phạm từng là thủ, lưng cung khoá kiếm Hạng thị gia tướng. . . Kinh Thiên Minh, Cái Nhiếp từng cùng hai người này đồng thời chờ mấy ngày nữa.

Còn lại bốn nhóm nhân mã bất luận ở nhân số trên, vẫn là sĩ khí trang bị trên đều không thể cùng này hai nhóm người so với. Mà các trận doanh dẫn đầu mấy người nhìn về phía Hạng thị bộ tộc vị trí trận doanh lúc về mặt bất nhất. Thân thiện mỉm cười người có chỉ, cảnh giác liếc mắt người không ít, thậm chí còn có căm thù người.

"Ai, đại thúc!" Kinh Thiên Minh rất tò mò, nhẹ nhàng đảo đảo phía sau cái kia xem ra rất tốt tâm nam tử, "Người biết tại sao bọn họ như thế trạm sao?" Hần nhưng là còn chú ý tới, ngoại trừ Mặc gia thủ lĩnh phía sau Mặc gia đệ tử ở ngoài, còn lại Mặc gia đệ tử hoặc là lại như bên cạnh hần những này đứng ở hai tầng, hoặc là liên xa xa đứng ở đại sảnh biên giới vách tường nơi.

"Đại thúc?" Cái kia nam tử trưởng thành trên mặt xuất hiện tức giận cùng bất đắc dĩ hai loại cảm tình, "Ta cũng vừa mới mới vừa hai mươi quá nữa."

'Àch, ta xem người xem bốn mươi tuổi, so với đại thúc còn già hơn.' câu nói này, chính là hần lại không giữ mồm giữ miệng, cũng sẽ không nói ra khẩu.

Cái kia hai mươi quá nữa về già nua thanh niên một mình ưu thương chìm đắm một hồi, ưng không được Kinh Thiên Minh mấy độ truy hỏi, nhỏ giọng nói với hần: "Lần này chúng ta Mặc gia không phải mời anh hùng thiên hạ đến Cơ quan thành cộng thương kháng tăn đại nghiệp sao? Ày, chính là bọn họ, sỏ, Triệu, hàn, ngụy, yển, vẫn còn có Tề quốc chưa tới."

"Người là nói, bọn họ là những quốc gia này người?" Kinh Thiên Minh phản ứng lại, "Chỉ có điều trước đây quốc gia đều diệt vong, vẫn như thế phân lẫn nhau làm gì?"

"Không phải là? Ta Mặc gia chú ý kiêm tề thiên hạ, là sẽ không quản bọn họ trước kia thuộc về cái nào một quốc gia." Cái kia về già nua thanh niên lấy 'Trẻ nhỏ dễ dạy' biểu hiện nhìn Kinh Thiên Minh, "Nhưng bọn họ tựa hồ vẫn là không bỏ xuống được chính mình quá khứ địa vị, lấy các quốc gia quý tộc chính thống tự xưng."

"Vậy người nói, bọn họ sẽ không đánh đứng lên đi?" Kinh Thiên Minh có chút không xác định địa khoảng chừng : trái phải giật giật con người.

"Đánh? Hừ, ai dám ở ta Mặc gia trên địa bàn ngang ngược? Mượn bọn họ một cái lá gan!" Cái kia về già nua thanh niên vênh vao địa giọng cao mũi.

"Khả khả, nếu như là Hạng thị thiếu chủ đây?" Kinh Thiên Minh giáo hoạt cười chờ hần trả lời. Chỉ có điều, thanh niên kia hự nửa ngày, cũng không biết làm sao nói ra được.

Lại nói Tinh Vũ đoàn người, từ vân tâu bên trên xuống tới sau, đầu tiên chính là miêu tả nhật nguyệt đồ án ô vuông đường nói. . . Mỗi bài bốn khối ô vuông, giẫm sai rồi vị trí, sẽ khởi động cạm bẫy. Đầu tiên bị phía dưới cơ quan nắm chặt, phía trên còn có thể bắn xuống đồ dầu mũi tên nhọn. Những này dầu có người nói là hái tự dưới nền đất dầu đen, Tinh Vũ vừa nghe là biết đạo Ban lão đầu nói tới là dầu mỡ.

Quá nơi này sau khi, chuyển qua vài đạo loan, là có thể nhìn thấy một toà thác nước. Từ nó nơi đó chảy ra nước chảy xiết chỉ nước đánh ở phía dưới một cái đối diện nó đại bánh xe trên. Cái kia kéo đại bánh xe tuyền trang, cung cấp cả tòa Cơ quan thành động lực. Ở trong đầm nước, còn có rất nhiều cùng này đại bánh xe hoàn hoàn liên kết bánh xe. Chúng nó giờ nào khắc nào cũng đang xoay tròn, đem đại bánh xe trên động lực lan truyền hướng về Cơ quan thành các nơi.

Tinh Vũ có thể cảm giác được, ở vùng nước này dưới đáy, tiềm tàng một cái không giống bình thường đồ vật. Mặt khác, vùng nước này cực kỳ trong suốt, không có ngư sinh trường.

Nơi này muốn thông qua, liền cần đổi diện thả xuống cơ quan cầu treo.

"Ồ?" Ban lão đầu thấy cầu treo thả xuống sau, có hai hàng đứng thẳng Mặc gia đệ tử, nhưng không có Mặc gia thủ lĩnh ra nghênh đón, không khỏi cảm thấy buồn bực, "Chuyện gì thế này?" Hần hỏi.

Cùng hần bình thường ý nghĩ Đao Mộc Dung cũng đi tới, đứng ở bên cạnh hần.

Một tên Mặc gia đệ tử tiến lên, liếc mắt nhìn Tinh Vũ sau, cúi người xuống ở hần hai người bên cạnh thì thầm gì đó.

Đao Mộc Dung mặt càng lạnh hơn mấy phần, Ban lão đầu trên mặt cũng xuất hiện chút tức giận, tự nói thầm nói: "Những người này thật đúng thể. . ."

Hần quay mặt lại đối mặt Tinh Vũ lúc, có chút không tiện mở miệng cảm giác. Nhìn về phía Đao Mộc Dung, muốn tìm nàng hỗ trợ tới nói, Đao Mộc Dung nhưng bật ra đầu, làm bộ không có nhìn thấy đáng về.

Thấy hần cái kia vô cùng đáng thương mô dạng, Tinh Vũ nắm chắc trong lòng cười gần, đã nắm Tiểu Lê tay, cất bước trước tiên mà đi. Quá một đạo đi tới hạp, theo hành lang phương hướng đi hướng về Mặc gia phòng khách mọi người vị trí phòng khách.

"Làm sao người biết phòng khách ở chỗ này?" Đao Mộc Dung cũng đi theo, nhưng nghi hoặc mà hỏi Tinh Vũ đạo, "Trước đây để người đến người cũng không tới, này rõ ràng vẫn là lần đầu tiên tới, thật giống như là nhà mình bình thường rõ ràng vị trí. . . Ta này một đường, có thể đều không làm sao thấy người lộ ra kinh ngạc về mặt."

"Ta đoán được!" Tinh Vũ rõ ràng qua loa nói.

"Tên lừa đảo!" Đao Mộc Dung ở trong lòng lại nói thầm hần một câu.

CONVERTER: ๔๔AssassinGod ๔๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyenqv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Hạng thị thiếu chủ cùng công chúa

"Ai, ta nói Đại Thiết Chuy, người cảm thấy người nơi này nếu như dám mắng tên tiểu tử kia, kết quả sẽ như thế nào?"

Trong đại sảnh hình tròn bộ phía trước tới gần đường nối hơi bên trái chút, có mấy chục Mặc gia đệ tử. Ở tại bọn hần phía trước ba bước xa, lại đứng bốn người, phân biệt là Đạo Chích, Đại Thiết Chuy, Từ Phu tử, Cao Tiệm Ly. Đạo Chích nhẹ nhàng đảo đảo bên trái tới bên cạnh bắp thịt trắng hần, nhỏ giọng địa hỏi.

"Cái kia còn cần hỏi?" Đại Thiết Chuy bĩu môi, "Hần bảo đảm có thể đem người kia cho xé sống."

Nghĩ tới chỗ này, Đại Thiết Chuy liền cảm thấy phiền muộn cực kỳ, làm sao ai cũng biết Hạng thị thiếu chủ tiến vào Mặc gia Cơ quan thành cơ chứ? Hần thực sự là hận chết cái kia phân tán tin tức người, bởi vì cái kia trực tiếp độ khả thi chính là mạng đến xung đột, vẫn là ở tại bọn hần Mặc gia các thủ lĩnh trước mặt trình diễn. . . Cụ tử không ở, bọn họ còn thật không chắc chắn ngăn cản lại.

Đại Thiết Chuy giọng không nhỏ. Tuy rằng hần có ý định đề thấp, bên dưới đại sảnh số tầng cái trận doanh vẫn là nghe đến lời nói của hần. Có cảm thù Hạng thị bộ tộc người sắc mặt khó coi mấy phần, có khác một cái trận doanh thủ lĩnh người, thì lại lộ ra cười trên sự đau khổ của người khác về mặt. . . Còn lại nhìn nhau, hoặc có trên mặt nghiêm túc, hoặc có lòng bên trong bay lên xem thường.

Từ Đại Thiết Chuy lúc nói chuyện biểu hiện sự bất đắc dĩ ngữ khí, suy đoán ra Hạng thị thiếu chủ dám thật ở Mặc gia giết người. Hiển nhiên, điều này

làm cho bọn họ đối với Hạng thị thiếu chủ bá đạo có thêm một tầng nhận thức. Trên mặt lộ ra nghiêm túc về mặt người, gấp muốn hẳn có phải là rất khó có thể tiếp xúc; trong lòng bay lên xem thường ý nghĩ người, nhưng là nghĩ tới đây loại người phong mang quá lộ mà không hiểu che lấp, không coi là cái gì có uy hiếp nhân vật.

"Khà khà, ta cũng nghĩ như vậy." Đạo Chích cười gần tán đồng Đại Thiết Chuy đạo, "Liên xem những người kia thức không thức thời."

Trong lòng hẳn đối với chung quanh này mấy quốc đến đây tham dự cộng thương kháng tàn đại nghiệp người không có cảm tình gì. . . Những năm gần đây, bọn họ trốn đằng đông nấp đằng tây, đã sớm dường như giống như chim sợ nả. Theo Đạo Chích, không phải bọn họ muốn kháng tàn, mà là Tàn quốc không tha cho bọn họ. Nếu là Doanh Chính chịu triệt đi đối với bọn họ truy nã, e sợ lập tức liền có đầu hàng Tàn quốc người xuất hiện.

Hơn nữa, từ gần nhất tiếp xúc, cảm giác bọn họ ngạo mạn không nói, then chốt chính là mới có thể cùng thực lực chân chính đều không ra sao. . . Cùng Tinh Vũ so với, hoàn toàn là một chỗ một cái thiên, không thể giống nhau. Đạo Chích cảm thấy kháng thời Tàn mang theo bọn họ, quả thực dường như phiến toái.

Nếu như nói bọn họ ưu thế duy nhất, vậy thì là thân phận!

Dựa vào bọn họ cái gọi là chính thống, ở các quốc gia bên trong hiệu triệu nhân dân lúc, liền muốn dễ dàng hơn nhiều. Nhưng chỉ có như vậy, đừng nha muốn nỗ lực cùng Mặc gia trở thành ngang nhau tồn tại, thậm chí ngự trị ở Mặc gia.

"Quan hệ đến Mặc gia mặt mũi, chúng ta cần phải đúng lúc ngăn cản tốt." Từ Phu tử nghe được bọn họ, đuổi chòm râu nhắc nhở bọn họ đạo, "Mặt khác, nơi này nhưng là có gần nghìn đệ tử đều nhìn đây, nếu như chúng ta không hề làm gì, ngày sau làm sao phục chúng?"

"Người này nói tới. . ." Đại Thiết Chuy lung lay dưới đầu, giọng ồm ồm địa nắm chặt nắm đấm, "Muốn ngăn cản tên tiểu tử kia, còn không bằng đi nhắc nhở bọn họ làm đến dễ dàng. Ta vậy thì đi. . ." Hắn nói chuyện, liền dự định thật xoay người thi hành.

Đạo Chích liền vội vàng kéo hắn. Như thế nào đi nữa nói, Mặc gia cũng là nghe tên thiên hạ đại môn phái. Nếu là Đại Thiết Chuy liền nói như vậy ra cái kia yêu cầu, há không cho người ta lấy lên án cơ hội? Cái gì 'Mặc gia làm việc bá đạo', 'E ngại Hạng thị thiếu chủ', 'Không tôn trọng sáu quốc lưu vong quý tộc cùng Vương tộc' chờ chút, cũng có thể quán ở Mặc gia trên đầu, làm xú Mặc gia danh tiếng.

"Điều này cũng không làm được, vậy cũng không làm được, chúng ta hiện tại đứng ở chỗ này chính là cái gì?" Đại Thiết Chuy có chút khổ não địa cảm lấy ngực trán, một đôi trợn tròn mắt bỏ đi qua Đạo Chích, Từ Phu tử, cùng với chẳng hề nói một câu Cao Tiệm Ly.

"Ta nghĩ, nếu như có thể trong âm thầm cùng hắn toàn bộ tức giận, hắn cũng có thể cho Mặc gia chút mặt mũi." Cao Tiệm Ly rót cục mờ miệng, hắn âm thanh vẫn là quạnh quẽ, trên mặt cũng không hề biến hóa, "Hắn cũng không phải một người không nói lý, cùng chúng ta là minh hữu, quan hệ cũng không tệ."

"Hả?" Đạo Chích con ngươi đảo một vòng, vuốt cằm suy nghĩ một chút, "Xem ra cũng chỉ có thử một chút xem, ta đi được rồi."

Hắn luôn luôn lấu linh quen rồi, biết ăn nói không nói, còn có thể rất không biết xấu hổ. Nếu là thay đổi Đại Thiết Chuy, nhất định bốn đến không mở miệng được; tiểu cao là cái muốn mặt mũi trang khóc hủ nút, nói liên tục trò cười đều sẽ không; Từ Phu tử nhanh 70 tuổi lão nhân, đối với còn trẻ Tinh Vũ làm sao mở miệng.

Đạo Chích nói làm liền làm, thần hành thuật phát động, vèo một tiếng liền biến mất ở bên trong đại sảnh. Vẽn vẹn quá khứ mấy phút, hắn liền lại vèo địa một tiếng trở về. Đại Thiết Chuy vội vã dò hỏi kết quả, Đạo Chích nhún vai một cái.

"Hắn chỉ là cười cợt, không đáp ứng, cũng không phủ định." Hắn nói.

Lúc này, trong đường nói vang lên tiếng bước chân, Tinh Vũ nắm Tiểu Lê chậm rãi đi vào. Ở sau lưng của hắn, Tinh Nhi cùng Tuyết Nữ hai bên trái phải, vừa như là hộ giá, vừa giống như là làm nền. Các nàng dung mạo vóc người đều là tốt nhất chỉ tuyển, vô hình trung gia tăng rồi mấy phần hắn thân là nam tính cảm giác ưu việt.

Lại mặt sau một ít mới là nắm Nguyệt Nhi Đoan Mộc Dung, cùng với thấp lè tè Ban lão đầu. Ở Tinh Vũ mang theo Tiểu Lê ba nữ đứng ở vào miệng : lối vào đi vào một ít giờ địa phương, bọn họ đã không chút biến sắc địa từ hắn mặt bên trái qua, tiến vào Mặc gia thủ lĩnh trong trận doanh. . . Nguyệt Nhi ở lối vào cách Đoan Mộc Dung, đứng ở mặt bên Mặc gia đệ tử quần bên trong.

"Tham kiến tiểu công chúa, thiếu chủ." Đứng ở Mặc gia thủ lĩnh trận doanh bên trái, cũng cùng với song song chính là Hạng thị bộ tộc. Nhìn thấy Tinh Vũ cùng Tiểu Lê, phía sau mấy chục bọn gia tướng chính tề đôn dưới gối quỳ hành lễ.

Tại đây chút gia tướng phía trước Phạm Tăng cùng Hạng Lương thì lại trùng Tinh Vũ chấp tay. . . Đây đã đủ khiến Mặc gia thủ lĩnh trận doanh cùng Hạng thị bộ tộc phía sau bốn cái trong trận doanh người cảm thấy kinh ngạc. Bởi vì Hạng Lương cùng Phạm Tăng làm như thế, không thể nghi ngờ biểu hiện ra Tinh Vũ mới là toàn bộ Hạng thị bộ tộc người chủ trương không.

Trên thực tế, lúc trước Hạng Yến từng có chỉ thị cho Hạng Lương. Tương lai nếu như hắn chết rồi, vị trí gia chủ liền vượt đại do Tinh Vũ tới nhận chức. Theo : đề Hạng Yến ngày lúc đó nói chính là, trong tộc ai dám phản đối, liền đem chi trực xuất Hạng thị bộ tộc.

Bây giờ, bọn gia tướng vẫn cứ lấy thiếu chủ đến xưng hô hắn, vẽn vẹn là tuổi tác của hắn còn có chút còn nhỏ, mà Hạng thị bộ tộc cũng không chính thức đối ngoại công khai việc này.

Tinh Vũ một đôi bình tĩnh con mắt, đầu tiên là quét một vòng đứng ở Mặc gia trận doanh sau mấy trận doanh, đem trên mặt bọn họ lúc này về mặt đều đặt ở trong mắt. Buông ra Tiểu Lê tay, đối với nàng lộ ra một cái có khác ý vị mỉm cười.

Hai người đối diện cùng nhau, thông minh Tiểu Lê lập tức liền rõ ràng ý của hắn. Nàng cũng trở về một cái mỉm cười cho Tinh Vũ, sau đó khí chất trên, từ hắn mang theo bé gái biến trở về một tên tự nhiên hào phóng công chúa. Nàng hướng phía trước đi ra một bước, mang tới một hồi tay phải, nói rằng:

"Miễn lễ!"

Nàng đến cùng tại đây một hai năm, tuy từng Tinh Vũ nhiều lần đi qua không giống cứ điểm, cũng không phải lần đầu tiên biểu diễn công chúa thân phận. Hơn nữa, nàng từ nhỏ tiếp thu Tuyệt Nữ giáo dục, khí chất, lễ nghi, thân thể đáng người phương diện đều có thể làm rất khá. Trong ngày thường theo Tinh Vũ lúc, nàng là nhất thả lỏng, cũng không cần chú ý những thứ này. Nhưng là, nàng muốn làm được sự tình đều có thể làm được.

"Tạ tiểu công chúa!" Bọn gia tướng không có một chút nào kinh ngạc tuân lệnh cũng chính tề đứng lên, Phạm Tăng cùng Hạng Lương cũng một lần nữa đứng thẳng.

Tinh Vũ hướng về phía Mặc gia chúng thủ lĩnh gật gật đầu, bọn họ nhưng là được rồi ôm quyền lễ. Ở Tiểu Lê quay đầu lại nhìn hắn lúc, lần thứ hai năm nàng tay nhỏ xuyên qua hai cái trận doanh trong lúc đó, đi tới cái kia mặt khác bốn cái trận doanh trước.

"Bản cung chính là Sở quốc Vương tộc sau khi, đại biểu Sở quốc trước tới tham gia lần này thịnh hội." Tiểu Lê dùng nàng cái kia thanh âm non nớt khéo léo mà rụt rè mặt đất sáng tỏ thân phận. Đối diện cũng không có Vương tộc, nàng cũng không có hướng về bất kỳ ai sử dụng lễ tiết. Hơn nữa, nàng này một Vương tộc thân phận, ở sau đó khả năng xuất hiện trong đại hội, liền chiếm cứ hết sức chủ động địa vị.

"Dung tỷ tỷ, có thể mang ta đi nghỉ ngơi sao? Ta hơi mệt chút." Không giống nhau: không chờ cái kia bốn cái trong trận doanh người trả lời nàng. . . Bọn họ nếu muốn đối mặt Sở quốc Vương tộc, xuất phát từ lễ tiết nhưng là phải hành lễ thăm hỏi. . . Tiểu Lê xoay người nói với Đoan Mộc Dung nói lúc, đã bớt phóng túng đi một chút công chúa phong cách.

"Hừm, công chúa mời đi theo ta." Đoan Mộc Dung liếc nhìn Tinh Vũ, gật đầu làm cái xin mời tư thế, đồng thời cũng ra hiệu một hồi Nguyệt Nhi. Tiểu Lê đuổi tới bước chân của nàng, Tinh Nhi cũng cùng rời đi. Có điều, Tinh Vũ cùng Tuyệt Nữ nhưng lưu lại.

Bốn cái trận doanh mọi người thấy thế, có muốn nói ý nghĩ người, đều dồn dập tạm thời dừng lại.

Chờ Tiểu Lê đám người đã xem không thấy bóng dáng, Tinh Vũ mới như là một vị chủ trì giống như vậy, hơi hướng về hai bên đuổi đuổi tay.

"Nghĩ đến các vị còn không biết, ta Hạng thị bộ tộc cùng Mặc gia chính là minh hữu." Hắn nói, "Lần này đại hội, tuy rằng ở Mặc gia Cơ quan thành bên trong cử hành, người biết cách triệu tập cũng có ta Hạng thị một phần. Hoan nghênh các vị đến. . . Mặt khác, nếu như không có sự, đều đi về nghỉ ngơi đi! Đại hội sẽ ở Mặc gia Cự tử mang theo mặt khác mấy vị bằng hữu đồng thời sau khi trở lại đứng hạn khai mạc."

Bên trong đại sảnh yên tĩnh nháy mắt, nhân vì mọi người đều còn chưa kịp phản ứng hắn nói tới Hạng thị bộ tộc cùng lúc trước Sở quốc công chúa là quan hệ gì. Cũng không phải không biết Hạng thị bộ tộc thuộc về Sở quốc, chỉ là. . . Dựa theo Tinh Vũ lời giải thích, Hạng thị bộ tộc là chủ sự người một trong, mà Sở quốc công chúa thì lại trở thành người tham dự.

Một lúc lâu, "Hừ, Hạng thị thiếu chủ quả nhiên xứng đáng giao hoạt cùng bá đạo đánh giá." Một thanh âm ở toàn bộ phòng khách vang vọng lên, làm như sử dụng đặc thù truyền âm bí pháp, càng khiến người ta nhất thời không cách nào phân biệt đến cùng là từ phương nào truyền ra. Nó cũng không có liên như vậy dừng lại, tiếp tục nói: "Chư vị lễ nào liền nhận chức này tiểu tử vất vả chưa sạch nằm ở trên đầu nói chuyện sao? Là ta, liền. . ."

Cái kia mang theo vài phần trào phúng ý vị âm thanh nói tới chỗ này đột nhiên ngừng lại.

Sau đó, "Người được cái đó?" Tinh Vũ âm thanh đột nhiên từ một bên truyền đến.

Mọi người như vừa tỉnh giấc chiêm bao, lại nhìn giữa sân, nơi nào còn có Tinh Vũ bóng người.

CONVERTER: ๔AssassinGod๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Thô bạo trừng phạt

"Người được cái đó?"

Này đột nhiên xuất hiện lạnh lẽo âm thanh truyền vào trong tai, khiến cho bốn phía Mặc gia đệ tử không nhìn được cùng nhau rùng mình một cái. Sau đó, bọn họ bản năng quay đầu lại, liền nhìn thấy Tinh Vũ một tay đem một người đàn ông tuổi trung niên nâng ở không trung.

Bá địa một tiếng, Mặc gia các đệ tử xa xa lui ra, cũng đem hình ảnh này bày ra cho càng nhiều người.

Có thể thấy được, Tinh Vũ trong tay người kia không phải Mặc gia đệ tử. Hắn ăn mặc phổ thông vải xám áo ngắn, chính là bởi vì vết hầu bị ách mà hai tay hoảng loạn xô đẩy Tinh Vũ cánh tay. Có điều, chuyện này quả là như cứng như sắt thép cứng rắn bất thối, căn bản không bị nhiễu loạn mây may. Theo thời gian trôi qua, người kia xem ra tựa hồ không xong rồi, hai cái chân sắp chết gãy dựa bình thường đã đập. . . Sức mạnh do bắt đầu mãnh liệt, đến lúc sau càng ngày càng vô lực, thậm chí tần suất cũng yếu bớt đến tình cờ nhúc nhích một hồi.

Hắn một đôi ánh mắt hoảng sợ, mang theo cầu xin mãnh liệt sắc thái nhìn mặt trước Tinh Vũ, nhưng mà mà đáp lại hắn cũng chỉ có vô tình hai chữ. Tuyệt vọng ở trong lòng lan tràn, từ trong mù mịt cướp đoạt hắn đối với thân thể khổng lồ. . . Nước mắt cùng nước mũi hỗn lưu, còn có nơi dừng quần mũi hơi thổi truyền ra.

Liền mọi người ở đây đều cho rằng Tinh Vũ sẽ như vậy bóp chết người kia mà kinh hãi nhìn kỹ lúc, Tinh Vũ đem hướng về trong sân phương hướng vắng ra ngoài. Người kia thân thể trên mặt đất lăn lộn mấy vòng mới miễn cưỡng dừng lại, sau đó tình cờ phát sinh co giật, mới chứng minh hắn còn sống sót.

Tinh Vũ bước ra một bước, đã phát động nhanh chóng khinh công thân pháp, trở lại hắn lúc trước vị trí. Trong quá trình này, Mặc gia đệ tử cũng được, cái kia còn lại tới tham gia kháng tần đại hội các quốc gia cự quý tộc cũng được, đều bị hắn lúc trước tàn khốc thủ đoạn kinh sợ đến ra không được thanh.

"Đi đem hắn dẫn đi thẩm hỏi một chút, nhìn có phải là Tần quốc gian tế." Tinh Vũ xếp đặt ra tay, nói rằng.

Lập tức có hai tên gia tướng chấp tay ứng 'Là', sai bước địa hướng vậy còn chó chết giống như nằm trên đất người đàn ông trung niên cướp đi.

"Chậm đã!" Có người hô to một tiếng.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, đã thấy là một cái trận doanh thủ lĩnh người. Hắn hai bước đi ra, đứng ở dễ thấy vị trí, lãnh ngạo địa nhìn chằm chằm Tinh Vũ, ngôn từ sắc bén mà nói rằng:

"Hạng thị thiếu chủ đây là ý gì?"

Tuy rằng hắn thái độ cực kỳ cứng rắn, tỉ mỉ người định có thể từ hắn đáy mắt nơi sâu xa nhìn thấy một tia ẩn giấu sợ hãi.

"Người là ai?" Tinh Vũ xoay người đối mặt hắn, cánh tay trái lưng ở phía sau, mà tay phải thì lại theo thói quen hoành đặt bụng.

"Bất tài Yên quốc Nhạc thị!" Cùng Tinh Vũ đối diện, cảm giác áp lực quá to lớn hắn, thừa dịp nói ra câu nói này lúc nghiêng đầu sang chỗ khác. Cái kia tăng lên cảm, lại như là ở biểu hiện ra hắn tự kiêu với gia thế giống như vậy, cực kỳ tự nhiên.

"Hóa ra là danh tướng Nhạc Nghị đời sau, thực sự là thất kính." Tinh Vũ trên miệng nói như thế, nhưng không thấy bất kỳ lễ kính động tác, thậm chí rất nhanh kéo về trước vấn đề: "Như vậy, người muốn hỏi ta cái gì?"

Này Nhạc thị nam tử bắt mắt cho hắn thái độ, càng là vung tay lên, chỉ vào cái kia trên đất ngang dọc người, nói rằng: "Người vừa là tổ chức người một trong, liền nên có chủ nhà chi nghi. Nhưng là ta bộ hạ bị người như vậy đối xử, này lại nên giải thích thế nào?"

"Ồ? Hóa ra là người bộ hạ sao?" Tinh Vũ lạnh nở nụ cười, "Ta cảm thấy nên giải thích hắn là người mới đúng, dùng cái gì quản dạy không nghiêm, để hắn tại đây bên trong đại sảnh can loạn quấy nhiễu người? Vẫn là nói, cái kia kỳ thực là người thụ ý?"

Nhạc thị nam tử con người thu nhỏ lại, nhưng thể thoắt phù nhận nói: "Nói vậy! Ta khi nào dạy hắn nói như thế quá, người lại có chứng cứ gì chứng minh hắn chính là vừa cái kia người nói chuyện? Vẫn là nói, chu vi Mặc gia các đệ tử, có ai nghe được, nhìn thấy là hắn sao?" Hắn nhìn quét một vòng vậy vừa này né tránh Tinh Vũ Mặc gia các đệ tử. . . Bọn họ hai mặt nhìn nhau sau khi, đều yên lặng lắc đầu.

Nhạc thị nam tử bởi vậy đắc ý nở nụ cười. Tận mắt nhìn quá người kia nhiều lần biểu diễn, hắn nhưng là có tuyệt đối tự tin. . . Phúc ngữ thuật, miệng hoàn toàn có thể bất động mà phát sinh bình thường thanh âm nói chuyện. Cũng bởi vậy, người kia mới sẽ trở thành hắn một cái cửa khách.

Mặc gia đệ tử chưa hề đi ra làm chứng, cũng không có làm cho Tinh Vũ có gì lúng túng. Hắn dùng ngón tay chỉ chỉ lỗ tai của chính mình, khinh thường nhìn cái kia Nhạc thị nam tử nói rằng:

"Ta nghe được chính là chứng cứ, thực lực của ta chính là bảo đảm!"

"Người!" Nhạc thị nam tử không nghĩ tới hắn gặp như vậy bá đạo, "Được được được. . ." Hắn liên tiếp nói rồi ba chữ "hảo" sau khi, mặt hướng Mặc gia mấy vị thủ lĩnh hỏi: "Chư vị Mặc gia bằng hữu, cũng là như thế xem sao?"

Mặc gia năm người liếc nhìn nhau, trong đó bốn người khẽ gật đầu, Cao Tiệp Ly đi ra một bước nói rằng: "Cự tử từng nói với ta, Long công tử chỉ võ công đã trăn nhất lưu cảnh giới. Vì lẽ đó, ta tin tưởng phán đoán của hắn. . . Trên thực tế, hắn tóm lấy các hạ vị này bộ hạ sau, thanh âm kia liền như vậy gián đoạn, hơn nữa lại không tiếp tục chính là tốt nhất chứng cứ."

"Chuyện này. . ." Nhạc thị nam tử mới nghĩ tới chỗ này, không khỏi đổi sắc mặt, do dự bên trong khó có thể tìm ra càng hợp lý phản bác có. Hắn bản thân liền là cái không biết võ công người, làm sao ngờ tới sẽ có người ở dưới tình huống như vậy, đem hắn bộ hạ kia lung bắt ở tay.

Chu vi gần nghìn Mặc gia các đệ tử cẩn thận suy nghĩ một chút, đều cảm thấy Cao Tiệp Ly nói tới có lý, dồn dập gật đầu tán thành. Thậm chí có người nhỏ giọng địa khiển trách lên cái kia Nhạc thị nam tử chơi âm mưu thủ đoạn. . . Mặc gia cảm hận nhất nhân tiện là loại này sau lưng hại người không thấy được ánh sáng quý kẻ.

"Hừ!" Nhạc thị nam tử chân động dưới rộng rãi ống tay áo, dự định lùi vào trong hàng ngũ.

Tinh Vũ nhưng hướng về hắn chỉ tay, hạ lệnh: "Đồng thời mang đi! Có can đảm phản kháng, ngay tại chỗ cần giết!"

"Vâng." Lần này nhưng là mấy chục gia tướng đồng thời hô quát, mà nguyên bản ở tại bọn hắn trên lưng cường cung dĩ nhiên nắm trong tay. Tiền thương huyền, giương cung tròn, tức sát bầu không khí tràn ngập mà mờ, để mặt khác ba cái trận doanh vội vã né tránh. Lưu lại Yên quốc trận doanh mọi người có lòng noi theo, lại khủng lộn xộn đưa tới Hạng thị cung tên.

Cái kia Nhạc thị nam tử kinh hãi sắc mặt đều trắng. Hắn run rẩy địa đứng, không dám xoay người, chỉ lên tiếng nói: "Mặc gia bằng hữu cứu ta. Cái này thị bên trong người dám ở Mặc gia bắt ta, lẽ nào các ngươi liền không cảm thấy đây là không đem bọn ngươi để vào trong mắt cách làm sao?"

"Người sai rồi!" Vẫn là Cao Tiệp Ly cái kia lạnh lạnh âm thanh, ở Mặc gia các đệ tử dao động trước giành nói trước: "Không đem Mặc gia để vào trong mắt chính là người! Biết Long công tử là Mặc gia minh hữu, lần này đại hội tổ chức chủ nhà một trong, càng còn dám đối với hắn sử dụng như vậy để hèn thủ đoạn. . . Ta Mặc gia cũng không muốn cùng loại người như người làm bằng hữu."

"Chính là." Đại Thiết Chuy nắm bắt nắm nắm nắm đi lên, "Long công tử, để ta mang người của ngươi cùng đi giam giữ phạm nhân gian phòng đi. Ta sẽ hỗ trợ các anh em thăm hỏi bọn họ. . . Tin tưởng tham dự chuyện này người nên không nhiều, công tử sao không cho những người khác một cơ hội?"

Đại Thiết Chuy đến cùng là Yên quốc xuất thân, không nhịn được đã nghĩ giúp đỡ một cái. Nhưng mà hắn cũng biết Tinh Vũ tính cách, người kia như vậy đắc tội hắn, chắc chắn phải chết. Vì lẽ đó, hắn cầu tình lúc, liền không có đem mang ở trong đó. Nếu không thì, cái kia nhất định sẽ đưa đến phản hiệu quả, hại chết tất cả những người khác.

Hắn câu nói kia vừa ra, đối diện Yên quốc trong trận doanh quả nhiên liền có quý xuống cầu xin người, gào khóc 'Chúng ta cũng không biết chuyện' loại hình. Đúng là mấy cái khác thủ lĩnh vì ngại mất mặt, còn đứng bất động.

Tinh Vũ nhìn ra chướng mắt, lông mày hơi nhíu, "Như vậy người sợ chết cũng yêu tới tham gia kháng tặc đại hội làm cái gì?" Hắn một đôi lăm lăm hắc mục quét về phía mặt khác ba cái phương trận, dám ngênh coi hắn người đã ít lại càng ít, để hắn trong lòng xem thường càng thêm chích liệt.

"Theo ngươi được rồi." Tinh Vũ hướng về lúc trước Đoan Mộc Dung mọi người rồi đi phương hướng đi đến, "Có điều, ta không muốn trong tương lai kháng tặc trong đại quân nhìn thấy bọn họ, bằng không. . . Giết không tha!"

Cuối cùng này ba chữ vừa ra, bên trong đại sảnh tám phần mười trở lên mọi người cảm thấy da dẻ nổi lên run rẩy.

Chờ Tinh Vũ sau khi rời đi, Đại Thiết Chuy quả nhiên cùng Hạng thị bọn gia tướng áp Yên quốc người đến đi vào Cơ quan thành nơi sâu xa. Lưu lại mặt khác ba cái trận doanh mọi người liếc nhìn nhau sau, cũng phần nộ tàn đi. Đúng là Mặc gia cái kia mấy cái thủ lĩnh có loại thờ phào nhẹ nhõm cảm giác.

'Cuối cùng cũng coi như, hắn còn bận tâm Mặc gia mặt mũi, không có ở trước mặt mọi người đại khai sát giới.'

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Đoan Mộc tâm tư

Sử dụng cơ quan làm làm động lực cửa đá mở ra, thể hiện ra một gian đơn sơ nhà đá. Thật ở trong đó phong cảnh coi như không tệ, sát cửa sổ trên giường ngồi Tiểu Lê cùng Nguyệt Nhi, trước giường một cái bàn thấp hai bên phân biệt ngồi Tinh Nhi cùng Đoan Mộc Dung.

Tinh Vũ không ở lúc, xem như là nữ chủ nhân Tinh Nhi liền ngồi ở chủ vị. Nàng thấy Tinh Vũ sau, liền vội vàng đứng lên tiến lên nghênh tiếp. Trợ giúp Tinh Vũ lấy trọng kiếm thả xuống, chờ Tinh Vũ sau khi ngồi xuống, lại vì hắn thêm dâng trà nước. . . Trong quá trình này, Đoan Mộc Dung vẫn cứ ngồi ở ai bên bàn diện vững vững vàng vàng địa uống trà, một phái nhân nhả tư thái.

Nhưng mà, Tinh Vũ ở nhìn thấy nàng sau khi, vẫn là cảm giác được tâm tình thật tốt. . . Bọn họ hôm nay là gặp phải tập kích, một đường chiến đấu lại đây không nói, còn đem này Cơ quan thành vị trí bại lộ cho kẻ địch. Vào lúc này, Đoan Mộc Dung làm Mặc gia thủ lĩnh phải làm đến sự tình là tham dự thảo luận ứng địch sách lược, thể nhưng nàng nhưng ở lại nơi này.

Nàng biết hắn vừa đối mặt sẽ là cái gì. Lo lắng ra roi hành động của nàng, nàng đang lấy không nhìn tới hắn, để che dấu bị hắn nhìn thấu lung túng. . . Bởi vì khóe miệng của hắn có rõ ràng ý cười.

Có điều, Tinh Vũ không có trêu ghẹo nàng. Cái kia làm cho nàng thở phào nhẹ nhõm đồng thời, lại không nhận được nhanh chóng nguýt hắn một cái.

Cùng Tinh Vũ đồng thời tiến vào gian phòng còn có Tuyết Nữ, Phạm Tăng, Hạng Lương, sau hai người rõ ràng là có lời muốn nói mới làm đến nơi này.

Đoan Mộc Dung suy nghĩ một chút, hỏi: "Cần ta cùng Nguyệt Nhi lánh tránh sao?"

Kỳ thực là nàng nhìn thấy Tinh Vũ không có chuyện gì, cảm giác mình nên rời đi, đi xử lý làm thủ lĩnh trách nhiệm. Chỉ có điều, cho dù bị Tinh Vũ nhìn ra nàng ở lại này nguyên nhân thực sự, nàng cũng sẽ không chính mình lấy nói đến thừa nhận.

"Không sao, các người đều không đứng tùy tiện gặp loạn nói đến người khác bí mật người tốt. Hơn nữa. . ."

Tinh Vũ bùng lên một chén trà, cố ý dừng lại một chút, dẫn tới Đoan Mộc Dung cũng không nhận được hiếu kỳ hướng hắn nhìn lại. . . Nàng ngược lại muốn xem xem, hắn có cái gì đường hoàng lý do lưu lại nàng đến.

Tinh Vũ điều đủ khẩu vị của nàng. Mãi đến tận ánh mắt của nàng đều có chuyển thành quyết đoán lúc, mới cười nhìn về phía nàng, nói rằng: "Làm Mặc gia thủ lĩnh một trong, tìm hiểu một chút mình hữu đối mặt gian nan tình cảnh, cũng là nên chứ?"

Thấy hắn trùng chính mình nháy mắt, Đoan Mộc Dung trở về hắn một cái cười lạnh, 'Gian nan? Thật thiết thời người có thể nói ra được, sợ là đem người khác đều áp bức đến gian nan, người cùng gian nan không được.' nàng bùng lên Tinh Nhi vì nàng tục chén nước trà, nhưng là không có đứng dậy muốn đi xu thế. Không phải không thừa nhận, cái kia xác thực là cái rất tốt, dùng để thuyết phục lý do của nàng.

Nàng muốn càng biết nhiều hơn một ít chuyện của hắn.

Ngồi ở trên giường Tiểu Nguyệt Nhi cũng thở phào nhẹ nhõm. Dung tỷ tỷ không đi, nàng là có thể càng tốt mà ở lại chỗ này. Làm Mặc gia đệ tử, trên danh nghĩa, nàng nhưng là Đoan Mộc Dung trợ thủ.

Đặt ngang hàng ngồi ở Tinh Vũ đối diện Hạng Lương cùng Phạm Tăng liếc mắt nhìn nhau, âm thầm gật gật đầu. Hai người đều tin tưởng Tinh Vũ sức phán đoán, hắn nếu tán thành, bọn họ liền cũng không có lên tiếng phản đối Đoan Mộc Dung lưu lại. . . Đó chỉ là đồ tăng Tinh Vũ không thích vô dụng hành vi mà thôi.

"Tinh Vũ." Hạng Lương trước tiên nói đạo, "Chúng ta hôm qua đến rồi sau, cái kia bốn quốc tới trước người, có thứ ba đều tới tìm chúng ta nói qua." Hắn có chút muốn nói lại thôi mô dạng, làm như đang nổi lên ngôn từ giống như vậy, "Bọn họ chủ động yêu cầu cùng chúng ta kết minh, cộng đồng đối kháng Tần quốc."

Tinh Vũ xì cười một tiếng, "Kết minh? Còn có cái khác đi, đều đồng thời nói rồi, nơi này lại không có người ngoài."

Không thể nghi ngờ, cái kia câu nói sau cùng để Đoan Mộc Dung mặt cười phấn hồng, vội vã 'Khặc khặc' hai tiếng nhắc nhở hắn không nên nói lung tung. Ở Hạng Lương, Phạm Tăng trước mặt những người này, làm nữ tử, nàng vẫn là hiểu được phải cho hắn người thiếu chủ này lưu chút mặt mũi. . . Mà này thường thường liền bị Tinh Vũ lợi dụng, cố ý nói chút ám muội lời nói đến chọc nàng.

"Lão phu liền nói, Tinh Vũ nhất định đều có thể đoán được!" Phạm Tăng vượt dưới hàm râu bạc trắng khen ngợi địa nói với Hạng Lương một câu, lại

quay đầu đối mặt Tinh Vũ, "Xác thực còn có chút dừng. . . Sáu quốc diệt sau, bọn họ đại thể quá lang bạt kỳ hồ sống trong cảnh đảo vong. Bản thân mang theo tài vật có hạn không nói, còn thường xuyên đối mặt Tần quốc đuổi bắt, làm sao so được với chúng ta Hạng thị bộ tộc. Lần này, bọn họ nói ra kết minh sau khi, liền bắt đầu nhỏ mạnh nước đáng. Trong đó đựng đồng ý dựa vào ta Hạng thị ý tứ, chỉ là cần muốn chúng ta cung cấp viện hộ."

Phạm Tăng nói tới chỗ này sau, một đôi vẫn còn có tinh quang lão mắt thấy hướng về Tinh Vũ, chờ đợi phản ứng của hắn.

Tinh Vũ đặt chén trà xuống, "Trước đó vài ngày, chúng ta cái kia bí ẩn cứ điểm bị Vệ Trang Lưu Sa cùng lính Tần đồng thời phá hủy, tin tức đã truyền ra chứ?" Hắn nghiêng coi Phạm Tăng, định liệu trước mà cười, trong mắt tràn đầy trí tuệ thần quang, "Bọn họ không thể không biết, bởi vì là ta khiến người ta truyền bá tin tức. . . Hừ hừ hừ, bọn họ hướng về các ngươi như vậy biểu đạt, e sợ còn có thăm dò ý vị ở bên trong. Có thể có được chỗ tốt cố nhiên được, có thể thăm dò chúng ta ở mất đi cứ điểm sau tình cảnh bây giờ cũng không sai."

"Lão hủ khâm phục!" Phạm Tăng chấp tay nói, "Bọn họ xác thực có dự tính như vậy. Như vậy, Tinh Vũ, đáp lại ra sao. . . Ngươi có thể có ý nghĩ?"

"Phạm sư phó, ứng phó chuyện của bọn họ liền giao cho ngươi. Chỉ muốn nhớ kỹ một điểm là tốt rồi, ta có thể nuôi một con chó, nhưng xưa nay không đường kẻ vô ơn bạc nghĩa." Tinh Vũ thụ một ngón tay, nghiêm túc nói với Phạm Tăng.

Phạm Tăng vuốt cằm lĩnh hội hắn câu nói này, sau một lúc lâu vì mỉm cười gật đầu, "Lão phu đã rõ ràng, hai tướng quân, chúng ta vậy thì sẽ đi gặp bọn họ đi. . . Tinh Vũ bọn họ một ngày một nhọc, cũng nên nghỉ ngơi tốt thật một hồi."

"Được." Hạng Lương trả lời một tiếng, cùng Phạm Tăng đứng lên. . . Tinh Nhi đem bọn họ đưa đến cửa.

Đội nàng trở về sau khi ngồi xuống, Đoan Mộc Dung thờ dãi, "Ta có chút không rõ, tình thế rõ ràng đối với mọi người chúng ta đều cực kỳ bất lợi, vì sao các ngươi còn muốn tranh đấu? Cái kia lại có ích lợi gì?"

"Dung tỷ tỷ, không phải là thiếu chủ muốn với bọn hắn đánh đến, là bọn họ muốn tìm thiếu Juma phiến." Tinh Nhi phản bác nàng. Đang đối mặt có quan hệ Tinh Vũ vấn đề lúc, bất luận đối phương là ai, nàng đều sẽ không nhường cho mây may.

Đoan Mộc Dung không có tiếp lời câu nói này, nhưng này không có nghĩa là trong lòng nàng không có biện pháp. Nếu là Tinh Vũ có thể thoát thoái nhượng chút, chủ động chút. . . Tỷ như vừa bắt đầu liền ở tại bọn hắn chịu đến đuổi bắt lúc trợ giúp bọn họ đây? Bọn họ nhất định sẽ cảm kích Hạng thị bộ tộc chứ? Từ xưa đều có quy luật, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi muốn so với thêm gấm thêm hoa càng rất nhiều.

Đoan Mộc Dung nhưng là biết Hạng thị bộ tộc hiện tại mạnh mẽ. Không phải Tần quốc đuổi bắt bọn họ, mà là bọn họ thường thường chính mình chạy đến để Tần quốc đuổi bắt. . . Này cùng với những cái khác lưu vong quý tộc nhưng là có khác biệt một trời một vực. Như vậy dư dật, không nắm đến sử dụng chẳng phải lãng phí?

"Người trong thiên hạ đều tự ngươi tốt như vậy tâm, ta còn thực sự có thể làm ngươi suy nghĩ."

Tinh Vũ đưa nàng ý tưởng này nhìn thấu. Sâu sắc rõ ràng cô gái này tuy mặt ngoài lạnh lùng, kì thực lòng mang bách kết nhu tràng, ẩn nhẫn mà thiện lương. Hắn ít có địa cách bàn giữ nàng lại tay, thương tiếc nói rằng:

"Ta làm như vậy, cũng không phải là nhất định phải bức bách cho bọn họ. Bọn họ đồng ý kháng tần, ta là có thể cho bọn họ trợ giúp. Nhưng bọn họ như tâm tư không thuần địa muốn tranh cướp ngày sau thiên hạ, hoặc khiến được thiên hạ đáp lại trước Chiến quốc cắt cứ thời đại. . . Ta chắc chắn sẽ không đuổi ra cứu viện. Ta không sợ có người theo ta tranh cướp thiên hạ, nhưng sẽ không đi bồi dưỡng đối thủ. Hơn nữa, thiên hạ chỉ có nhất thống, bách tính mới có thể khỏi bị chiến loạn nổi khổ. Dung nhi, ngươi nói. . . Nếu là ta làm Hoàng đế, sẽ làm người trong thiên hạ này lại bị khổ sao?"

Đoan Mộc Dung bị hắn sáng quắc địa nhìn, vừa cảm thấy khó có thể đối mặt, lại không đành lòng dời ánh mắt. Trực giác của nàng cấp kia con mắt màu đen quá đẹp để, hấp dẫn nàng toàn bộ, hận không thể thiêu thân lao đầu vào lửa giống như đem chính mình đều tập trung vào trong đó. Cảm giác được trên tay lan truyền đến hắn ấm áp, nàng mới mới ý thức tới, nguyên lai hắn tay đã so với nàng còn muốn lớn hơn một chút sao?

Hắn lớn rồi, cũng biến thành càng ngày càng anh tuấn đẹp trai, cùng với phú có nam nhân vị.

"Ta, ta làm sao biết. . ." Đoan Mộc Dung rốt cục thẹn thùng lảng tránh mờ ánh mắt của hắn, cũng nỗ lực rút về tay nhỏ mà không thể, "Ngươi. . . Ngươi thả ra ta, ta phải đi về."

"Ngươi không biết? Cái kia không quan trọng lắm, ngươi có thể vẫn lưu ở bên cạnh ta giám sát ta, nhìn ta có phải là bây giờ nhậ nói tới." Tinh Vũ vẫn là nắm chặt nàng, không tha nàng đào tẩu.

Không phải lần đầu tiên. . . Nàng bây giờ còn là một xử nữ, thật cho là Tinh Vũ chưa hề nghĩ tới đây ngã nàng sao? Không, hắn chỉ là không muốn làm trái với chính mình lúc trước nói với nàng câu nói kia. . . Hắn đã nói sẽ làm nàng nói có thể, liền nhất định có thể làm được.

Đoan Mộc Dung không cưỡng được hắn, lại nhân hắn nói tới thực sự là để trong lòng nàng cảm thấy tràn đầy một luồng ngọt ngào. Nhưng mà này bên trong thạch thất vẫn còn có to nhỏ bốn tên nữ tử ở. . . Tuy rằng các nàng đều làm bộ không có nhìn về phía hắn hai người, nhưng này làm cho nàng sao được nói cái gì, hoặc là làm những gì.

Âm thầm mắng thanh hắn là cái ngu ngốc, Đoan Mộc Dung xoay mặt nhìn về phía hắn lúc, đã là một bộ nhanh gấp đến độ khóc lên về mặt.

Tinh Vũ buông lỏng tay. . .

Chương 113: Vương đạo, hiệp đạo, Ban lão đầu bị tập kích

Thạch cửa bị đẩy ra choai choai khe hở, phát sinh trầm thấp tiếng ma sát. Trên người mặc đồ công nhân vải bố áo vàng Kinh Thiên Minh nhanh nhẹn địa chui vào, lại làm hết sức nhỏ giọng tương môn đẩy tới.

Hô ——, hẩn thờ dài một cái.

"Thiên Minh, ngươi đi nơi nào?" Ngọn đèn đột nhiên thấp sáng, nương theo còn có Cái Nhiếp bình tĩnh câu hỏi.

Kinh Thiên Minh thân thể cứng đờ, ai khả khả cười xoay người lại, liền thấy giường chiếu một mặt ngồi xếp bằng Cái Nhiếp.

"Đại thúc, ngươi còn chưa ngủ à." Hẩn gối đầu hướng đi một đầu khác chính mình giường chiếu, cách ái bàn nhìn Cái Nhiếp.

Căn phòng này tuy cũng là nhà đá, cùng Tinh Vũ ở lại gian phòng bố trí lại có sự khác biệt. Ở đối diện cửa đá phương hướng, có một cái hẹp dài giường chung. Trung gian dọc bày ra một cái cùng giường độ rộng tương đương ái bàn, cách ra hai cái trái phải giường chiếu. Gian phòng cũng không lớn, ngoại trừ giường, không có đừng phải dùng đến ngồi địa phương.

Thấy Cái Nhiếp nhưng đang đợi hẩn trả lời, Kinh Thiên Minh lần thứ hai gối gối đầu. Hẩn vốn là muốn tùy tiện tìm có, chỉ là bị Cái Nhiếp như vậy nhìn, làm sao cũng tắt không ra hoang đến. Hơn nữa, trong lòng hẩn cũng có chút lưu ý địa phương.

"Đại thúc, ta đi tới tiệc rượu. . . Bọn họ đều không để chúng ta tham gia, ta liền rất sớm mà đi tăng lên, muốn nhìn một chút bọn họ đều làm những gì."

Kinh Thiên Minh nghe được Mặc gia đệ tử đàm luận 'Tiệc rượu' hai chữ, đưa nhỏ tâm tính, khó tránh khỏi liền cho rằng cái kia nhất định là rất thú vị nơi. Nhưng mà, hẩn sau đó thực tế nhìn thấy, suýt chút nữa để hẩn đều ngủ đi. Cùng Đạo Chích bình thường tẻ nhạt đến ngủ gật, vẫn bị Tinh Vũ gằm lên giận dữ cho rung ra tinh thần. Nằm ngoài hai tầng giấu điểm cung tên rào chắn sau khi, Kinh Thiên Minh nhìn thấy bên sân chuyện đã xảy ra. . . Bao quát có người khóc quý phiến tai xin tha, bên cạnh một người đem trầm thủ, sau lại phùng thủ dâng cho Tinh Vũ vân vân.

Hẩn không nhìn thấy mới đầu, cũng sẽ không biết đến cùng phát sinh cái gì, hay là hẩn nhìn thấy cũng không hiểu. Duy nhất có thể khẳng định, chính là Tinh Vũ lúc đó rất uy phong, hết thấy những người khác đều ở sợ hãi hẩn. Nhưng mà, giới về quan sát hẩn, lại có thể phát hiện trong đó có không ít người đang hâm mộ hẩn, không ít người ở kính ngưỡng sùng bái hẩn.

Kinh Thiên Minh sau khi nói xong, ở trên bàn viết một chữ, Cái Nhiếp từ điệu bộ trên rõ ràng, đó là một cái Tần quốc văn tự 'Hiệp' . . . Hẩn lúc trước đang chạy trốn trên đường, đã từng viết đã cho Kinh Thiên Minh.

"Đại thúc, hẩn cùng ngươi nói cho ta cái này đại hiệp có phải là rất không giống? Rõ ràng người khác đều như vậy xin tha, hẩn một điểm đều không có nhẹ dạ. Ta cảm thấy hẩn làm như vậy không đúng, nhưng mà nhiều như vậy đại nhân không có ai vạch ra đến. . . Ta có chút mơ hồ." Kinh Thiên Minh gối đầu một cái, một bộ không nghĩ ra vẻ mặt.

Cái Nhiếp tuy rằng không có thân thấy, đại thể cũng có thể rõ ràng lúc đó phát sinh cái gì. Đối với Tinh Vũ có thể không hề có một tiếng động ra roi người khác để cho hẩn sử dụng, mượn người khác lời nói đạt thành mục đích của hẩn, Cái Nhiếp đã không cảm thấy kinh ngạc. Kinh Thiên Minh vấn đề, hẩn sau khi suy nghĩ một chút, lại chấm chút nước trà, ở trên bàn viết một chữ.

"Vương?" Kinh Thiên Minh cũng nhận ra, ngừng đầu chờ đợi Cái Nhiếp nói rõ.

"Đúng, chính là 'Vương' ." Cái Nhiếp nói với Kinh Thiên Minh: "Long công tử đã tìm tới chính mình phải đi con đường, đồng thời rõ ràng chính mình đang làm gì. Cùng hiệp một trong đạo tương khác nhau, hẩn hành nhân tiện là 'Vương đạo' . . . Không có đúng sai, chỉ có thành bại!"

Hẩn sau khi nói xong, đáy mắt hơi có sóng chấn động mà nhìn Kinh Thiên Minh.

Kinh Thiên Minh hiển nhiên không thể hiện tại liên lý giải những câu nói này, nhưng hẩn hồi tưởng lại quá khứ Tinh Vũ nói tới quá. Hai người bọn họ là không giống, hẩn không có cần thiết đi truy tầm Tinh Vũ đi được đường.

"Vương đạo, tựa hồ rất uy phong, thế nhưng ta không thích." Hẩn nói ra một cái đề Cái Nhiếp yên tâm đáp án, "Vẫn là đại thúc như vậy kiếm khách, càng đối với khẩu vị của ta. Đại thúc, nói cho ngươi nha, ta gần nhất luyện công đều không có lười biếng, khả khả khả. . ."

"Đại thúc đều nhìn thấy, Thiên Minh rất nỗ lực."

Cái Nhiếp nhìn như vậy Kinh Thiên Minh, trong lúc hoảng hốt, tựa hồ cùng một bóng người khác trùng chồng lên nhau. . . Hẩn có chút vui mừng.

Cũng đang lúc này, thánh truyền ra ngoài đến rồi rồi loạn tung bùng.

CONVERTER: ٢٠ Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Lại một cái dịch dung người

Minh Nguyệt giữa trời, khoảng cách Cơ quan thành hơn mười dặm ở ngoài một chỗ ải nhai, vẫn là cái kia khoác màu đen áo khoác mô dạng Vệ Trang một mình đứng ở đằng trước nhất. Hắn nhìn chăm chú phía trước không thể nghi ngờ chính là Cơ quan thành vị trí, chính như hắn cho tới nay chỉ nhìn mục tiêu của chính mình. . . Hoặc là muốn đánh đổ kẻ địch, hoặc là muốn đạt thành mục đích.

Hắn không thêm đề ý phía sau đi qua con đường, bởi vì cái kia đã trở thành quá khứ.

Ở sau lưng của hắn xa mấy bước nơi, có một cái lộn khộm lưng, thân mặc áo tím cao gầy ông lão ở tí mỉ mà nhìn chăm chăm hai tay nâng cổ xưa quyền sách. Mượn ánh Trăng, hắn một đôi con mắt tròn to qua lại lấp lánh quét qua, hình như có than thở, hình như có nghi hoặc.

Như thế một lát sau, Vệ Trang hơi không kiên nhẫn hỏi: "Theo người, cái kia có phải là Cơ quan thành. . . An bài thiết kế đồ trực?" Hắn đem quyền sách giao cho ông lão, không phải là phải đợi hắn ở nơi đó chậm rãi làm nghiên cứu.

Tên của ông lão gọi là Công Thâu Cừ, chính là ở cơ quan một đạo cùng Mặc gia nổi danh Công Thâu nhà gia chủ đương thời. Nghe vậy, hắn vội ho một tiếng, hiển hiện ra mấy phần lúng túng. . . Quyền sách trên hội khắc nội dung quá mức đặc sắc, để hắn cũng không khỏi đi rồi gặp thần.

"Này đồ trực tuyệt đối chính là." Hắn nói với Vệ Trang.

"Ồ?" Vệ Trang con mắt chếch đi đến khóe mắt, "Người khẳng định như vậy?"

"Mặc gia cùng ta Công Thâu gia tộc đều chuyên nghiên cơ quan thuật." Công Thâu Cừ giải thích: "Tuy rằng mục tiêu không giống nhau, nhưng trên nguyên lý trăm khoanh vẫn quanh một đốm. Coi như là có chút không giống, những này vì biến hóa cũng quyết chạy không thoát con mắt của ta, hừ hừ hừ. . ." Công Thâu Cừ đắc ý nở nụ cười hai tiếng, nói tiếp: "Ta chỉ có một nghi vấn."

"Nghi vấn gì?" Vệ Trang đến rồi một tia hứng thú.

Công Thâu Cừ nhìn Vệ Trang bóng lưng hỏi: "Từ trên bản vẽ, Mặc gia Cơ quan thành phòng ngự thiết kế có thể nói hoàn toàn liên kết, tinh diệu tuyệt luân. Người ngoài muốn thâm thấu, thật đến còn khó hơn lên trời, ta không biết Vệ Trang đại nhân là làm sao trong thời gian ngắn như vậy được quyền trực này."

Vệ Trang một bên khóe môi hướng lên trên nhếch lên một tia độ cong. . .

Giờ khắc này, ở Cơ quan thành trung ương cái ao khu vực, một tên khôi ngô nam tử trưởng thành không nhanh không chậm địa hướng đi cửa lớn phương hướng.

"Đứng lại, người nào?" Khe cửa mở ra bên trong, có người như vậy quát hỏi.

"Là ta." Hắn thanh âm này thô lỗ bên trong mang theo vài phần hào khí, để nghe được âm thanh người trước tiên liền thả lỏng cảnh giác. Cho dù hắn lại đi về phía trước ra vài bước, cũng không có dẫn tới sau cửa người quát lớn. Rốt cục đi tới cây đuốc bên dưới, màu da cam ánh sáng ản chiếu vào trên mặt của hắn, để nội bộ người đem hắn nhận ra được.

Cao Tiệm Ly nói: "Tìm tới đúng hay không? Ta liền nói đại thúc không có làm, người còn lẹch không tin."

Cao Tiệm Ly lông mày tức một hồi, "Hắn không có không có mặt chứng minh, hoài nghi chẳng lẽ không nên sao? Người lại chưa thân thấy, làm sao kết luận hắn liền nhất định không có làm cái gì?" Hắn cũng không nói tập kích Ban lão đầu việc, mà là dùng 'Làm cái gì' nhắc tới hồi. Nghiễm nhiên, hoài nghi Cái Nhiếp chi tâm bất tử.

"Cái gì cái gì không có mặt chứng minh? Đại thúc. . . Đại thúc vẫn đi cùng với ta, ta tự nhiên biết." Kinh Thiên Minh con người khoảng chừng : trái phải động hai lần, lời nói có chút dao động, âm thanh cũng không có như vậy khí thế.

"Người nói dối!" Cao Tiệm Ly chậm rãi nghiêng đầu lại trừng mắt hắn, lạnh như băng vạch trần hắn nói: "Người rõ ràng vẫn liền chờ tại đây cuộc yến hội, ta sau khi rời đi, người mới rời khỏi."

"Áy. . ." Kinh Thiên Minh trên mặt vẻ mặt như co giật giống như vậy, "Nguyên lai người đã phát hiện. . . Không, không đúng, ta là. . ."

"Được rồi, Thiên Minh, nói dối là không đúng." Cái Nhiếp ần ần bờ vai của hắn, ngăn cản hắn tiếp tục loạn biên.

"Đại thúc, nhưng là bọn họ muốn oan uổng người." Kinh Thiên Minh cảm thấy có chút oan ức, "Người vừa đến, bọn họ liền căm thù người, liền hắn cũng không đứng ở người bên này." Hắn chỉ chỉ Tinh Vũ, "Rõ ràng trước thời điểm theo chúng ta quan hệ tốt như vậy, hắn muốn thành vương cũng không thể quên bằng hữu a!"

"Thiên Minh." Cái Nhiếp không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy, đối với Tinh Vũ ôm lấy áy náy về mặt.

Tinh Vũ nhắc lên tay, "Thiên Minh nói tới cũng không tính sai. . . Tiểu cao, chuyện này không có quan hệ gì với Cái tiên sinh, mà ta cũng tin được hắn làm người. Nếu như người có thể tìm tới chứng cứ xác thực, ta cũng không thể nói gì được. Ở trước đó, ta không hy vọng lại nhìn tới người bởi vì tình cảm cá nhân mà oan uổng hắn."

Cao Tiệm Ly không có phản bác lời nói của hắn. Nhận thức cũng có thời gian mấy năm, Tinh Vũ ở Mặc gia chur trong lòng người vẫn còn có chút phân lượng.

"Cái tiên sinh, ta tận roi xuống một cái mệnh lệnh, phạm ra ngoài người đều muốn hai người trở lên mới có thể. Nếu là một người người, thấy chi có thể giết." Tinh Vũ nói với Cái Nhiếp: "Người nhiều dặn dò một chút Thiên Minh, miễn cho hắn bị ngộ sát."

"Tại hạ biết rồi." Cái Nhiếp gật đầu.

"Mấy người các người, đưa Cái tiên sinh cùng Thiên Minh rời đi đi. Nhớ kỹ, muốn lễ phép một ít." Tinh Vũ rồi hướng cái kia vài tên Mặc gia đệ tử dặn dò, "Mặt khác, cũng làm cho bên ngoài vẫn không có. . ."

Một tên Mặc gia đệ tử chạy vào, bẩm đưa tin: "Trung ương cái ao, phát hiện một tên dịch dung người, đã vì là Hạng gia trạm gác ngầm giết chết."

Tinh Vũ con mắt hơi mị một hồi, trong lòng hắn dĩ nhiên kết luận, người này định cũng không phải Hắc Kỳ Lân.

CONVERTER: 刺客God 多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Dẫn xà xuất động

Sáng sớm ngày thứ hai, một chỗ hành lang uốn khúc liên tiếp trống trải bình đài nơi ——

sĩ, mà chỉ quan tâm kẻ địch có hay không bị tiêu diệt.

"Nhưng là, này Cơ quan thành là ta Mặc gia tiền bối tiêu tốn ba trăm năm kiến tạo, liền như vậy bị hủy diệt. . ." Đao Mộc Dung mím mím môi, trên mặt xuất hiện đau thương vẻ. Nàng một con không lớn tay, nắm chặt Tinh Vũ con kia đã vượt qua tay của nàng.

"Vì lẽ đó, chúng ta mới chịu phát huy ra từng người tác dụng đến, quyết không để cho kẻ địch dễ dàng đánh hạ Cơ quan thành." Tinh Vũ an ủi nàng, "Có điều, có thể thủ được cố nhiên được, ta hi vọng. . . Nếu như không thủ được, người cũng đừng khổ sở. Mặc gia chỉ cần còn tồn tại, tương tự Cơ quan thành, nhất định có thể trùng kiến."

Đồ vật là chết, nhưng người là sống. Cơ quan thành mang không đi, tầng không đứng lên, người nhưng có thể. Hơn nữa, thật muốn Tinh Vũ ở tầng đá kia pháo đài bên trong thủ cả đời, hẳn có thể không làm. Trước vẫn không có tới nơi này, cũng chính là tích trữ tâm tư này.

"Ta biết. . . Cụ tử đang quyết định lấy Cơ quan thành vì là cứ điểm tổ chức này kháng tân đại hội lúc, cũng đã nói với chúng ta quá, có thể sẽ mất đi Cơ quan thành. Ngay cả như vậy, chúng ta vẫn là toàn phiếu thông qua, kiên trì tổ chức lần này đại hội. Người không phải nói, cái kia tối hôm qua hội nghị hiệu quả rất tốt sao? Nói như vậy, chúng ta lựa chọn sẽ không có sai."

Đao Mộc Dung có trí tuệ đẹp, thì có đầy đủ trí tuệ đến nhìn thấu điểm này. Chỉ là, nàng đồng dạng là cô gái, lòng mang bách kết nhu tràng mà đa sầu đa cảm. Vào lúc này nàng cần cũng không nhiều, chỉ cần một cái vai có thể dựa vào.

Nếu như nói toàn bộ Cơ quan thành, có ai có thể không hai người trở lên hành động, vậy thì là Đạo Chích. Hẳn cái kia thần hành bộ phát động sau, có thể đuổi tới tốc độ của hắn lại có mấy người. Đương nhiên, cũng chỉ có ở phát động thần hành bộ lúc, mới sẽ không có người đi hoài nghi hắn, cũng tự nhiên không cần sử dụng loại kia phương pháp phân biệt thật giả. . . Dịch dung người trình độ cao đến đâu, cũng không thể bắt chước được thần hành bộ.

Đạo Chích rất nhanh sẽ tìm tới Tề quốc người, đồng thời đem Tinh Vũ mệnh lệnh mới truyền đạt cho bọn họ. Hẳn người này lâu linh, tự cũng đồng ý nhiều chơi điểm mệnh lệnh, cùng Tề quốc người làm lời giải thích. Đây cũng không phải hắn lòng tốt, mà là âm hợp Tinh Vũ cái kia 'Dẫn xà xuất động' tâm tư. Tề quốc người lẫn nhau trong lúc đó cảnh giác, luôn có thể càng sớm hơn địa tìm ra ai là dịch dung người.

Vốn là chỉ có 15 tên Tề quốc người, chết rồi phía sau một người, còn sót lại 14 người. Bọn họ đại thể lựa chọn lưu ở trong phòng, để tránh khỏi tạo thành hiệu ứng. Sau đó không lâu, phái cho hộ vệ của bọn họ đến rồi. Như muốn rời phòng, nhất định phải mang theo những hộ vệ này.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Biến cố, nhìn thấu

Một con Xích Luyện rắn vua ngoại hình, sắc thái to lớn cơ quan thú, quần quanh đường kính vượt qua 15 mét con quay hình đá tảng. Ở phía trước của bọn nó, Vệ Trang, Công Thâu Cừu, Xích Luyện các trạm một chỗ, còn bên cạnh trên một cây đại thụ, Bạch Phượng Hoàng bóng người đột nhiên xuất hiện.

"Vẫn không có Lân nhi bất kỳ liên lạc. . . Tình huống như thế đã vượt qua sáu cái canh giờ, hẳn có phải là thất bại?" Bạch Phượng Hoàng nhíu mày, "Phải biết, này Cơ quan thành bên trong nhưng là có sự tồn tại của hắn. Đến nay mới thôi, còn chưa từng nghe tới quá có ai ở trên tay hắn chiếm chiếm tiện nghi."

Bạch Phượng Hoàng không thể phái loài chim trực tiếp tiến vào Cơ quan thành lĩnh không khu vực, nhưng vẫn cứ có thể phái loài chim tiến hành tìm tòi. Liền tỷ như trước cái kia quyển sách, Hắc Kỳ Lân được sau, hướng về cố định phương hướng đầu xuống sườn núi, liền có thể bị Bạch Phượng Hoàng phát hiện cũng mang cho Vệ Trang.

ban ngày, bọn họ hoặc ở trong phòng đi tới đi lui, hoặc là nằm ngủ một giấc, không có ai là thật đến an tâm. Đến buổi tối, cái kia thân là thủ lĩnh người liền lục tục sai khiến một chút người, chung quanh đi lại cộng thêm tìm hiểu tin tức.

Cũng chính là vào lúc này, Tinh Vũ bố trí hành động bắt đầu rồi.

Làm Tề quốc tới tham gia kháng tặc đại nghiệp đại biểu thủ lĩnh, hẳn đối lập với cái khác mấy người trong nước biết điều rất nhiều. Đây cũng là bởi vì Tề quốc lúc trước ở các quốc gia chịu đến Tần quốc lúc công kích, vẫn khoanh tay đứng nhìn, đồng thời còn nhiều có lệch giúp với Tần quốc. Các quốc gia đối với Tề quốc người, đều không có hảo cảm gì.

Cho dù sau đó Tề quốc như thường bị Tần quốc tiêu diệt, cũng có điều là để những người khác năm quốc cười mắng bọn họ gieo gió gặt bão; tức khiến cho bọn họ cũng phản Tần quốc, như thường không chiếm được năm quốc tín nhiệm, bao quát Tinh Vũ.

Dùng cái gì, sáu quốc đến đây, chỉ có Tề quốc đến cuối cùng chậm chạp không đến? Thậm chí Tinh Vũ đã đem quân Tần cùng với Vệ Trang dẫn lại đây sau, bọn họ mới xa xôi hiện thân. Cái này chẳng lẽ không phải một loại tăng cường gian tế lẫn vào khả năng hành vi sao?

Hắn biết điểm này, cũng bởi vậy làm tốt đối mặt cái khác năm quốc người, đặc biệt là Tinh Vũ chất vấn chuẩn bị. Nhưng những này đều không có, cái kia bốn người trong nước không biết nghĩ như thế nào, hẳn chỉ có nghĩ hoặc với Tinh Vũ vì sao cũng không hỏi.

Đến ngày hôm nay, hẳn ước lượng là có chút rõ ràng.

Đêm đó, hắn cũng ra một lần môn. Nói là hóng mát một chút, đồng thời còn dẫn theo hai tên phụ trách 'Hộ vệ' nhân viên đồng thời. Làm đến một chỗ chốn không người lúc, hắn đột nhiên không có dấu hiệu nào địa từ quý tộc ống tay áo bên trong đâm ra một thanh sắc bén đoản kiếm, mục tiêu chính là cái kia hai tên hộ vệ.

Nhưng mà nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hai người kia đều đang lách mình tránh ra. . . Một người thân pháp như điện, tên còn lại trực tiếp rút kiếm chống đối, thậm chí lưỡi kiếm kia cấp tốc sắc bén hắn cũng không thể không né tránh.

"Hừ, có vấn đề quả nhiên là người?" Cái kia cầm kiếm người lạnh lùng nói.

Âm thanh có chút quen tai, hắn xin thề mình nhất định nghe được. Ngắm nghĩ bên dưới, hắn con người co rút lại, đó cũng không là Mặc gia đầu lĩnh một trong Cao Tiệm Ly âm thanh sao? Lại nhìn bên dưới, đối phương hai người cũng đã hủy bỏ ngụy trang, chính là Cao Tiệm Ly cùng Đạo Chích hai người.

". . . Sau đó thì sao, các người thả chạy hắn?" Tinh Vũ ngồi xếp bằng ở ải sau cái bàn từ từ uống trà, liếc cái kia hai cái mặt có vẻ xấu hổ gia hỏa.

"Khắc khắc, thực sự là không nghĩ tới, hắn sẽ trực tiếp từ rào chắn nơi nhảy xuống." Đạo Chích lúng túng ho khan vài tiếng, Cao Tiệm Ly thì lại chỉ giữ trầm mặc.

"Nên không phải các người nói rồi rất nhiều phí lời chứ?" Tinh Vũ tựa như cười mà không phải cười mà nhìn bọn họ, "Ta có dặn các người chứ? Chỉ cần đối phương động thủ, ngay lập tức trước tiên bắt lại nói, các người là làm thế nào?"

"Ây. . ."

CONVERTER: ๔AssassinGod ๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Nguyệt Thần, Mặc gia cấm địa

trái lại bao dung địa cười cợt.

Nàng bộ này biểu hiện, cũng làm cho Tinh Vũ thật không tiện như vậy tiếp tục nữa, bằng không thì có chút bí ối.

"Làm sao phát hiện ngươi, đó là bí mật của ta. Trừ phi ngươi thành ta thân cận người, ta sẽ không nói cho ngươi." Tinh Vũ nói thẳng, "Có điều liên ta đối với ngươi quan sát, ngươi là sẽ không như vậy cân nhắc, có đúng hay không?"

"Ta là người tu đạo, tự nhiên không làm cân nhắc." Về ngoài tuổi tác ở 28 tuổi khoảng chừng nữ tử khẽ cười cợt, "Như vậy, ngươi tìm đến ta làm cái gì? Ngươi công lấy kiếm, lại không phải để chiến đấu, ta có chút ngạc nhiên."

"Ngươi vừa làm phép thuật, tỉnh lại một người. . ." Tinh Vũ nói tới đây, thấy rõ nữ tử hơi thay đổi sắc mặt, để hấn không được dấu vết vênh khoe miệng.

Thế giới này có thể không bằng One Piece thế giới cường đại như thế, không thể nghi ngờ cũng có chính mình thần bí độ. Chính như tối hôm qua trên bị vạch trần thân phận Hắc Kỳ Lân giống như vậy, kỳ biến hình biến ảo, nếu không có thân thấy chính là Tinh Vũ khoảng cách xa cũng khó có thể phân biệt. Cũng may hấn cái kia lắng nghe vạn vật tiếng cũng ở không ngừng trưởng thành, ghi chép xuống một lần sau khi, ngày sau gặp lại liền có thể ứng dụng phân biệt.

Mà vừa, hấn cũng không có sử dụng lắng nghe vạn vật tiếng, phán đoán ra nữ tử phép thuật có tác dụng gì. Chỉ có điều, hấn này phạm vi năng lực rất lớn, bị hấn toàn bộ bao dung trụ Mặc gia Cơ quan thành bên trong tất cả mọi người, dễ dàng tìm tới một cái không nên vào lúc này đi ra cửa phòng người. Liên tưởng bên dưới, dĩ nhiên là đoán ra nữ tử thi pháp hiệu quả là cái gì.

"Như vậy, ngươi là đến ngăn cản ta?" Nữ tử hỏi, trong cơ thể sức mạnh thần bí gọn sóng kịch liệt lên.

"Ngươi muốn đánh với ta sao?" Tinh Vũ cảm nhận được điểm này, nhàn nhã hai mắt né qua một đạo ác liệt ánh sáng.

"Ta không hiểu." Cảm nhận được trên người hấn mãnh liệt lực áp bách, nữ tử tự nhiên biết hấn không phải có thể dễ dàng giải quyết đối thủ. Thấy hấn cũng không có vì vậy mà có bất kỳ công phòng thủ trạng thái, nàng ở do dự một chút sau, thu hồi chiến đấu tâm tư.

"Ngươi đến, cho ta một cái quang minh chính đại cơ, tương ứng địa ta cũng cho một mình ngươi báo lại." Thấy nàng phản ứng, Tinh Vũ hài lòng nở nụ cười, "Theo ta cùng đi một chuyến Mặc gia cấm địa được rồi."

"Ngươi cảm thấy ta gặp đi không?" Nữ tử bật cười.

Tinh Vũ đã hướng về Mặc gia cấm địa phương hướng đi đến, "Nếu như ta cho ngươi biết, nơi đó có các ngươi Âm Dương gia tìm kiếm mấy trăm năm một cái bảo vật, ngươi còn có thể không chịu theo tới sao?"

"Là cái gì?" Nàng đã động bước chân.

"Huyền Âm Bảo Hạp!" Tinh Vũ cũng không quay đầu lại.

". . ." Nàng lần này thật đến kinh ngạc.

Sau đó không lâu, hai người dễ dàng né qua hết thầy tuần tra nhân viên tai mắt, đi tới Mặc gia cấm địa toà kia kiêu nơi. Ở đây, còn có một cái thân ảnh nho nhỏ, chính từng bước một, phảng phất mất hồn giống như địa hướng đi cấm địa cửa lớn.

Tinh Vũ xoay người lại, cười híp mắt nhìn đã thông qua tên Nguyệt Thần, "Ta rất hiếu kỳ, ngươi là làm sao đã lừa gạt Cái Nhiếp, để chính hấn đi tới nơi này." Tại đây dạng buổi tối, Cái Nhiếp có thể không nghi ngờ, thật đến mức rất không dễ dàng.

"Nếu như ngươi đồng ý nói cho ta, ngươi là làm sao phát hiện hấn bị ta điều động đi ra, ta sẽ nói cho ngươi biết phương pháp của ta." Nguyệt Thần đồng dạng nở nụ cười, này lời nói ra, nói rõ nàng vẫn còn đang ý sự tình.

"Cái kia hay là thôi đi." Tinh Vũ cho nàng một cái 'Nói cho ngươi, ngươi tiện nghi liền chiếm lớn hơn' ánh mắt, nhún vai một cái, hướng về đôt lửa xanh lam sẫm, tràn ngập sương mù kiêu đi đến.

CONVERTER: 𐄂AssassinGod 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Chương 119: Là địch hay bạn, Huyền Âm Bảo Hạp

Ba mét trở lên rộng hẹp to lớn miệng công trung ương, có đủ tợn đồng thau thú đầu, đây chính là Mặc gia cấm địa lối vào.

"Ta nghe nói, Mặc gia cấm địa mở ra phương pháp chỉ có các đời Cự tử cùng đầu lĩnh môn biết." Nguyệt sắc cung trang sau lưng có một tháng lượng đồ án, Nguyệt Thần đứng ở cái môn này trước sau, ngơ vờ hỏi Tinh Vũ nói: "Người ... Lại là làm sao biết này mở ra phương pháp?"

"Ta mấy ngày trước đây vừa xem qua cả tòa Cơ quan thành bố trí thiết kế đồ." Tinh Vũ lộ ra một tia giả hoạt ý cười. Ban đầu vẫn cho là hấn vên vện là nghiên cứu làm sao thay đổi tám kia đồ, không nghĩ tới hấn nhân cơ hội đem một ít khăn yếu cơ quan tất cả đều nghiên cứu một lần. Hiện tại, ngoại trừ Ban đầu, khoảng chừng không có ai so với hấn càng rõ ràng tòa này Cơ quan thành có thể nào cơ quan.

"Mấy ngày trước đây?" Nguyệt Thần hơi kinh ngạc, "Lúc ta tới, nghe nói Vệ Trang đã chiếm được này Cơ quan thành thiết kế đồ trực, lẽ nào ..." Nàng rõ ràng đã nghĩ tới điều gì.

"Người tốt nhất không muốn dưới tình huống như vậy nhiều chuyện, bằng không, chúng ta lập tức chính là kẻ địch." Tinh Vũ khá có thâm ý địa nhìn chăm chú nàng một chút, "Ta cho rằng ... Đối với người mà nói, thu hồi Huyền Âm Bảo Hạp muốn càng quan trọng một ít, chẳng lẽ không đúng sao?"

"Có lẽ vậy." Nguyệt Thần đương nhiên sẽ không tiết lộ chính mình chuyến này mục đích thực sự.

Tinh Vũ cười cợt, đi về phía trước hai bước trải qua ngóc đứng lại Kinh Thiên Minh bên người, khởi động rồi cấm địa mở ra cơ quan. Răng rắc một tiếng cơ hoành tiếng vang, dày nặng cửa đá khổng lồ từ bên trong phân hướng về hai bên chậm rãi di động. Chờ mở ra một cái cửa vào khổng lồ, Tinh Vũ xoay người lại liếc nhìn Nguyệt Thần. Cũng không biết nàng làm cái gì, Kinh Thiên Minh tiếp tục mặc lơ đãng đi về phía trước. Sau khi, nàng mới cất bước đi tới Tinh Vũ bên cạnh người.

Tinh Vũ cũng không có nói tới làm cho nàng bây giờ giải trừ Kinh Thiên Minh cái kia mộng du giống như trạng thái. Có điều, hấn lúc trước đã từng nhắc qua một điểm, hấn đến chốn cấm địa này cũng là có mục đích nhất định. Nếu như Nguyệt Thần đủ thông minh, nàng liền có thể rõ ràng, lúc nào mới là vừa lúc khi thời cơ.

Cấm địa liên tiếp Cơ quan thành cầu đá che kín ngọn lửa màu xanh lam, tràn ngập bốc hơi hàn thấp hơi nước. Chốn cấm địa này bên trong, nhưng thiêu đốt màu da cam cây đuốc ánh sáng, rọi sáng ở ngọn núi bên trong đào bới ra từ phương đường nổi.

Mặc gia cấm địa kỳ thực là cái sân thí luyện. Nó chế tạo ra mục đích cũng không phải giết người, mà là khiến người ta ở đây được rèn luyện cùng tăng cao. Vì lẽ đó, nó chỉ ở một ít chỗ mấu chốt thiết trí thử thách người cơ quan, mà đại đa số đường nổi đều không có bất kỳ cạm bẫy.

Tinh Vũ mang theo Nguyệt Thần dọc theo đường nổi đi rồi một hồi, ra đạo thứ nhất ngọn núi, trước mắt có một toà nằm ngang ở hẻm núi trong lúc đó cầu treo. Cũng không rộng rãi, hai người song song, khó tránh khỏi sẽ thân thể tiếp xúc.

"Chúng ta ..."

Tinh Vũ làm bộ ra vẻ đạo mạo địa vừa chuyển hướng Nguyệt Thần, nàng đã phát động kỳ diệu thân pháp không hề có một tiếng động biến mất. Lại xuất hiện lúc, đã qua cầu treo một bên khác. Quay người lại, nàng tựa như cười mà không phải cười xuyên thấu qua lụa mỏng nhìn Tinh Vũ.

"Người vừa muốn nói điều gì sao?"

"Ta muốn nói, chúng ta có thể như thế tách ra quá, ta tin được người." Tinh Vũ ở trong lòng đạo 'Nữ nhân này thật vô vị, không rõ phong tình' loại hình, cũng sử dụng khinh công từ cái kia cầu treo nơi nhanh chóng thông qua. Hấn công trọng kiếm tại người, miễn không được trên đường dừng lại một hồi, cũng vên vện là hiển lộ ra nháy mắt thân hình mà thôi.

Hai người tuy nói tạm thời không có gọi lên xung đột, lẫn nhau trong lúc đó chung quy là khó có thể tin hết đối phương. Nếu như hãy đi trước Nguyệt Thần phá hủy cái kia cầu treo, Tinh Vũ nên nghĩ biện pháp khác.

"Người tin được ta, đúng không?" Nguyệt Thần nở nụ cười, rõ ràng có ý trào phúng.

Tinh Vũ không có một chút nào lúng túng, hỏi ngược lại nàng nói: "Ta câu nói kia chẳng lẽ không là nói tới người sử dụng thân pháp trước sao?"

Hấn ý này hết sức rõ ràng. Nếu người đầu trước tiên làm ra đề ta không tín nhiệm cử chỉ, ta câu kia không ra lời nói tự nhiên cũng có thể coi như thôi.

Nguyệt Thần ngẩn ngơ, lặng im ba tức, "Người đừng không phải từng sư từ Công Tôn danh gia? Như vậy tài hùng biện, thật làm cho ta kinh ngạc."

"Ta biết chốn cấm địa này bên trong có Huyền Âm Bảo Hạp tồn tại, mà cái kia đồ trực trên chỉ có một chỗ từng có bồi lên thay đổi." Tinh Vũ tự tin nói: "Chính là nơi này. Còn ta vì sao biết, ngươi liền không cần hỏi. Ngươi được ngươi cần, này không liền có thể lấy sao?"

"Như vậy cơ quan làm sao khởi động?" Từng có hai lần trải qua, Nguyệt Thần gật gù đầu sau hỏi.

Tinh Vũ nhìn về phía Kinh Thiên Minh. Nguyệt Thần kinh ngạc sau khi, bật cười lắc lắc đầu, vẫn là thao túng ngự ngác mà Kinh Thiên Minh hướng đi những người tứ phương địa gạch. Cố gắng là cảm nhận được trọng lượng, tứ phương địa gạch từng khối từng khối địa đột nhiên lún xuống, cũng làm cho Kinh Thiên Minh rơi xuống. Cũng may Nguyệt Thần cái kia gây ở Kinh Thiên Minh trên người phong miên cầm chú, còn có kích phát tiềm lực thân thể con người công hiệu. Kinh Thiên Minh rơi xuống sau, càng vững vàng hai chân địa, dưới tồn tá lực.

"Ồ? Ngươi pháp thuật kia hiệu quả ngược lại không tệ." Tinh Vũ vuốt cằm thờ dài nói.

"Ngươi nếu mà muốn, ta cũng có thể giúp ngươi loại một cái." Nguyệt Thần rất 'Kháng khái' mà nói rằng. Nàng cái kia lụa trắng dưới con mắt, dĩ nhiên dưới vọng, nhìn thấy ở vào dưới mới chính giữa nhà đá trên trụ đá một cái tinh xảo hộp, "Huyền Âm Bảo Hạp?"

CONVERTER: ٢٠Assassin^{God} 乡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Phá giải câu đố

Nằm ở quần sơn vồn quanh trong lúc đó, có một chỗ cung điện thức sân, nơi này là nó một góc. cố gắng là liên tục rơi xuống hồi lâu tuyết lớn quan hệ, sơn cũng được, nóc nhà đoan cũng được, liền ngay cả viện tử này đều khắp nơi hoàn toàn trắng xóa. Đề thân ở ở giữa người, có dường như bị mây trắng vây quanh cảm động.

Một người mặc ẩm áp trang phục bé gái, liền đứng ở này một loại trong thiên địa, ngửa đầu nhìn đen kịt như mực bầu trời đêm.

Bắc gió gào thét, thổi lạc đầu cành cây cuối cùng vài miếng lá khô.

Nàng duỗi ra một đôi trắng nõn tay nhỏ, tựa hồ muốn tiếp được chúng nó ... Chung quy, chúng nó cách đến có chút xa. Nhưng mà tay của nàng cũng không có thu hồi, song chường hướng lên trên tư thế, phảng phất hành hương giống như chờ đợi tắm rửa giáng lâm ánh sáng. Hồi lâu, hồi lâu ...

Sau lưng xuyên thấu ra tia sáng màu da cam gian phòng, một tên ăn mặc hảo hoa phú quý hồng y, trang phục trang phục nữ tử đi ra. Nhìn thấy nữ hài tư thái, nàng ẩm áp mà cười cợt, một đôi mẩu tính con mắt để lộ ra thương tiếc cùng thương yêu. Lặng lẽ đi tới nữ hài phía sau, đồ hồng móng tay mỹ lệ hai tay ôn nhu khoát lên nàng hai bờ vai.

"Nguyệt Nhi, ngươi ở đình viện bên trong đứng lâu như vậy, hàn khí rót vào trong cơ thể, ngươi sẽ bị đông xấu." Nàng nói, quả nhiên như nàng hình tượng giống như, mụ mụ tính chất ngọt nhu tiếng nói.

"Mẫu hậu, mùa đông buổi tối tĩnh tĩnh, tại sao như vậy thiếu?" Trên mặt cô gái nghi hoặc vẻ mặt hơi giải, hướng về phía sau nữ tử dò hỏi. Nàng là theo cô gái này tiếng nói, lại quá hai mươi năm, tin tưởng cũng sẽ là vị thật mẫu thân.

Nữ tử nhẹ nhàng nở nụ cười hai tiếng, ngồi xổm người xuống, duy trì cùng nữ hài tầm mắt tương bình, lấy nữ hài có thể nghe hiểu được đồng tri ngôn ngữ nói rằng: "Chúng nó ở cùng Nguyệt Nhi chơi trốn tìm, ngươi xem, chúng nó không đều trốn ở mảnh này bầu trời đen kịt bên trong sao?"

"Ta làm sao một cái đều không nhìn thấy đây?" Nữ hài vẫn là không tìm được manh mối.

Nữ tử lời nói ý vị sâu xa, "Nguyệt Nhi không thể bằng vào con mắt xem, muốn dùng tâm đi tìm."

"Ta đứng ở chỗ này tìm nửa ngày, hãy tìm không tới." Nữ hài cảm thấy có chút oan ức.

"Không đồng thời thần, không giống mùa, tình tình không ngừng mà đi tới đi lui, duy nhất bất biến chính là đại địa vị trí. Xem tình người nhất định phải biết mình vị trí, mới có thể tìm được những người trốn đi tình tình." Nữ tử kiên trì giải thích.

Một lát sau, nữ hài vẫn là một vì sao cũng không tìm được. Nữ tử khẽ cười, duỗi ra như ngọc hai tay, từ sau che đậy nữ hài con mắt. Nàng môi đỏ khẽ sát vào nữ hài bên tai, làm như sợ quấy nhiễu cái gì, cũng dường như nói lặng lẽ nói:

"Nguyệt Nhi, có cảm giác hay không đến?"

"Há?" Nữ hài bị nàng cái kia từ tính tiếng nói hấp dẫn, tập trung sự chú ý lên.

"Phong ở trên mặt đất du dương ... Nó sẽ nói cho ngươi biết Đông Nam Tây Bắc, cũng sẽ nói cho ngươi biết xuân hè thu đông ... Nó còn sẽ nói cho ngươi biết rất đa dụng con mắt không nhìn thấy đồ vật." Nữ tử đem này có chút hư huyền bí quyết nói cho nữ hài, nàng tin tưởng cho dù nữ hài tuổi còn nhỏ, nàng cũng nhất định có thể cảm giác được.

Con mắt bị che đậy, nữ hài có thể càng dễ tâm mà đi nghe được phong âm thanh.

Hô ——

Hô ——

Có chút lạnh giá, thoáng chập phong lướt qua da dẻ tuyệt không thể nói là ôn nhu. Thế nhưng, nữ hài vẫn là từ bên trong nghe được nó rất âm thanh nào khác. Nó nói cho nàng gì đó, làm cho nàng có thể rõ ràng mẫu hậu.

Nữ tử yên tĩnh quan sát phản ứng của cô gái. Thấy nàng có chút nụ cười, nữ tử thả ra hai tay, dùng cổ vũ ngữ khí nói rằng:

"Nguyệt Nhi, ngươi lại mở mắt ra nhìn!"

.....

Màu hồ phách hai con ngươi theo mí mắt khép mở, từ từ hội tụ ánh sáng. Nàng tỉnh lại, vẫn còn có chút mơ hồ địa lấy cùi chỏ chỉ đứng dậy, vuốt mắt nhìn chung quanh một chút.

"Mẫu hậu?"

Trong miệng ní non địa kêu một tiếng, càng ngày càng thấy rõ tất cả xung quanh, làm cho nàng càng ngày càng ý thức được chính mình thân ở nơi nào. Nơi này không có mẫu hậu, bên cạnh đứng là ngủ một cái lộ ra chút hạnh phúc vẻ mặt bé, đó là cùng nàng trải qua tương tự Tiểu Lê ... Nguyên lai, chính mình vừa là đang nằm mơ. Nghĩ rõ ràng điểm này, nàng dù sao cũng hơi thất lạc.

Vì là Tiểu Lê dịch được rồi chắn, đã không buồn ngủ nàng, mặc vào quất xiêm y màu vàng.

Thiên vẫn chưa hoàn toàn sáng lên đến, thâm bầu trời màu lam có chút giống đêm đỏ bầu trời đêm. Đồng dạng thiếu hụt tình tình, có gào thét gió núi mà không có đêm đỏ hàn ý. Nàng ở hành lang uốn khúc một chỗ trống trải nhắm hai mắt lại, cảm thụ phong, cảm thụ đại địa, tìm kiếm phương hướng. Sau đó, lại mở lúc, nàng nhìn thấy chân trời viên thứ nhất tình tình.

Nàng biết, đó là đại diện cho một ngày bắt đầu sao mai tinh.

Mặt Trời, muốn đi ra!

Ở Mặc gia cấm địa bên trong, Tinh Vũ, Nguyệt Thần, Kinh Thiên Minh hiện tại thân ở Long hầu. Kinh Thiên Minh rơi xuống cạm bẫy sau, Nguyệt Thần nhìn thấy Huyền Âm Bảo Hạp, cùng Tinh Vũ hai người cũng rơi xuống cái kia bình đài. Về sau, còn không chờ nàng đi chạm đến Huyền Âm Bảo Hạp, này bình đài quanh thân đột nhiên từ dưới bay lên mười mấy đạo trận —— mỗi một cái đều là trên một chiếc cột, như sâu kẹ hồ lô giống như đều đều xuyên bất quy tắc lưỡi dao, không ngừng xoay tròn lại như là điện cưa.

Phía trên bình đài, nguyên bản là tứ phương địa gạch vị trí, do hai bên hướng về trung ương hợp lại hai khối thâm hậu đồng thau miệng cống. Hợp đến trung ương sau, chỉ còn dư lại một cái vòng tròn động, đối diện phía dưới thừa thác Huyền Âm Bảo Hạp trụ đá.

Cái kia lỗ tròn vị trí cách phương Tây bình đài ước chừng 5 mét khoảng cách. Tuy rằng đạo trận cực khả năng dọc theo trên mặt đất tào quỹ, hướng về trung ương dựa vào, nhưng không có để Tinh Vũ cùng Nguyệt Thần có chút biến sắc.

"Trực tiếp phá đi ra ngoài cũng được, vui đùa một chút phỏng đoán cũng không sai đi." Tinh Vũ cười híp mắt đối với Nguyệt Thần nói.

Vừa lúc vào lúc này, Huyền Âm Bảo Hạp nắp hộp mở ra, năm tầng bảo tháp chậm rãi bay lên ... Nếu như thả ở đời sau, đây chính là một cái chế tác tinh xảo âm nhạc hộp. Thế nhưng tại đây thế giới thần bí bên trong, nó khả năng có một loại nào đó sức mạnh không thể tưởng tượng được.

Có người nói hữu duyên người nghe được nội bộ diễn tấu nhạc khúc có thể tăng lên công lực ... Tinh Vũ gặp mục đích tới nơi này một trong, cũng chính

là muốn nhìn một chút này có phải là thật hay không. Nếu thật có thể gặp may đúng dịp tăng cao chút công lực, nội công tu vi trên, hẳn lập tức có thể bước vào nhất lưu cảnh giới.

Có điều, này mở hộp sau khi tiếng nhạc, cũng không có để hẳn cảm giác mình có bất kỳ biến hóa nào.

"Đến cùng cái kia thật đến chỉ là truyền thuyết, vẫn là phương pháp không đúng?" Tinh Vũ trong lòng phỏng đoán.

"Thật là mỹ diệu nhạc khúc." Nguyệt Thần thờ dài nói, nàng đến gần cái kia bảo hộp một ít, ngưng mắt nhìn kỹ, "Xác thực là ta Âm Dương gia một mạch tuyệt thế trân bảo, bây giờ mất mà lại được đúng là thật đáng mừng."

Coi như là nàng giờ khắc này cũng có chút kích động, trên mặt không có thay đổi, trong thanh âm vẫn là lộ ra một tia.

Đao trận quả nhiên ở đây lúc khởi động, mà cái kia thừa thác bảo hộp trụ đá cũng bắt đầu lún xuống. Hiển nhiên, ở bảo hộp hoàn toàn hàng xuống mặt đất trước không thể rời đi, tất nhiên bị đao trận đá vụn vụn đoạn.

Nguyệt Thần liếc mắt nhìn Tinh Vũ, "Ngươi trên miệng như vậy nói, nhưng không thấy giải câu đố mô dạng."

"Ta có thể không nói muốn chính mình đến giải, không trả có ngươi ở đâu? Hơn nữa, chiêm tinh nhưng là ngươi sở trường." Hắn chỉ chỉ phía trên.

Cái kia trước kia khắc hoạ ở đỉnh trên phương Đông Thần long Long mục bắn xuống một đạo màu da cam ánh sáng, chính chính địa đánh vào bảo tháp đỉnh viên bi bên trên. Hai người ngẩng đầu, liền có thể nhìn thấy một cái thay đổi khó lường hoàng đạo tinh đồ.

"Ngươi đúng là gặp lười biếng." Nguyệt Thần nói như vậy hẳn một câu, "Xác thực, ta sẽ chiêm tinh ... Nhưng là không hiểu âm luật, vẫn như cũ phá không được này một vấn."

Nàng đã tìm tới tinh đồ trên một viên đặc thù tinh tinh. Ở vào phương Tây, tên là quá bạch, ngũ hành thuộc tính kim, cũng gọi là Kim tinh.

"Ngươi ... Sẽ không là đang nói đùa chứ?" Tinh Vũ khước miệng đánh động dậy.

Tinh Vũ đứng ở Nguyệt Thần phía bên phải, không nhìn thấy nàng bên trái khước môi nhếch lên một tia rõ ràng độ cong. Hơi khom lưng, đưa tay ở cái kia Huyền Âm Bảo Hạp trên xoay chuyển mấy lần. Một thủ từ khúc diễn tấu lên, tay của nàng cũng không hề rời đi bảo hộp, lập tức lại xoay chuyển mấy lần ... Đao trận thật sự ngừng lại.

Hoàng đạo tinh đồ biến mất, Nguyệt Thần từ trên mặt đất nhật lên bảo hộp, liếc nhìn dờ ra Tinh Vũ.

"Thực sự là trùng hợp đây, ta tựa hồ mộng đúng rồi." Nàng nói.

"Tin ngươi mới có ma!"

Ở bình đài nâng ba người đi tới lúc trước mặt đất nơi lúc, Tinh Vũ nói thăm nàng một câu.

CONVERTER: 刺客 AssassinGod 多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Đánh vào Cơ quan thành

Rời đi Long hầu lúc, Nguyệt Thần hỏi một câu: "Còn nhớ lúc trước cái thanh âm kia sao? Nó chính là từ phía dưới truyền đến." Nàng lúc ẩn lúc hiện cảm

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MINH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Vương đạo mặc công

"Ban đại sư, ngài mau đến xem!" Hộp mực trong mật thất, thảo túng cơ quan một tên Mặc gia đệ tử đột nhiên hô. Tập # chỉ # trùng

Đang có chút lo lắng với phía trước chiến cuộc Ban lão đầu nghe vậy, chuyển hướng đệ tử kia vị trí hộp mực mật thất mật bên phương hướng. Hắn mới vừa cũng muốn hỏi ra trong lòng nghi hoặc, đôi mắt nhỏ đột nhiên trừng lớn. Hai ba bước đi tới đệ tử kia tránh ra vị trí, không thể tin tưởng địa tự lắm bầm

"Này, đây là ..."

Mỗi một cái Mặc gia đệ tử đều rõ ràng rõ ràng này hộp mực tầm quan trọng, nó có thể khống chế toàn bộ Cơ quan thành cơ quan. Tương ứng, các nơi cơ quan nằm ở trạng thái gì, có hay không hài lòng vận hành, cũng có thể rõ ràng phản ứng đến bên trong mật thất này. Thông qua chọn đọc cơ quan vận hành tình hình, thậm chí có thể biết kẻ địch đến vị trí nào, mà không cần Mặc gia đệ tử chung quanh thông báo.

Ban lão đầu làm Mặc gia đầu lĩnh một trong, không thể nghi ngờ là đương đại quen thuộc nhất Mặc gia Cơ quan thành người. Cái kia Mặc gia đệ tử vên vẹn là nghi hoặc cái kia nơi cơ Quan Bình nhật bên trong nên không cần mới đứng, mà hắn thì lại liếc mắt là đã nhìn ra cái kia đại diện cho nơi nào. Bởi vậy, trong lòng hắn mới có chút nghi ngờ không thôi.

"Đại sư, người làm sao?" Đoàn Mộc Dung thanh âm thanh liệt từ sau truyền đến, hướng về hắn đi mấy bước, trạm ở sau lưng của hắn hỏi: "Nhưng là chỗ này cơ quan vận hành ra sai?" Nàng cũng là một vị Mặc gia đầu lĩnh, nhưng mà tình thông cùng sở trường đều ở y đạo, cũng không có nhìn ra cái kia cơ quan có vấn đề gì.

Ở Đoàn Mộc Dung bên cạnh, còn có một vị 12 tuổi thiếu nữ. Chải lên song kiếm, có được linh lung tâm, một đôi hồ phách con mắt trấn định bên trong để lộ ra mấy phần lo lắng. Nàng nhìn cái kia cơ quan phương hướng, tầm mắt tiêu cự nhưng không ở nơi đó ... Có thể cái kia nhớ nhưng đã sớm theo một cái nào đó không người ở chỗ này bay đi.

Có khác một cái nữ hài, vẫn còn có chút trẻ con phi khuôn mặt nhỏ, chính là mỹ nhân ở thiên thành tượng trưng. Đen lay lay con người đen vừa tròn vừa lớn, tiết lộ tất cả đều là hiếu kỳ. Nàng đã lên đến Ban lão đầu phía sau, kéo hắn rộng lớn tay áo.

"Ban gia gia, đó là cái gì?" Bi bộ địa nói, duỗi ra một con trắng mịn ngón tay út liền muốn đi chạm đến cái kia chậm chậm xoay tròn cơ quan bánh xe.

"Ồi nha, tiểu cô nãi nãi, vậy cũng mò không được." Ban lão đầu vội vã ngăn cản, Đoàn Mộc Dung càng là nhanh tay nhanh mắt đưa nàng kéo đến trước người ôm.

"Gia gia xấu, ca ca làm được rõ ràng cũng có thể mặc cho Tiểu Lê chơi đùa." Nàng đỏ nổi lên miệng, một bộ tức giận mô dạng, kì thực con mắt ửng ục ửng địa chuyển, sẽ chờ Ban lão đầu làm khó dễ bị lừa.

'Hắn để người chơi, cho nên mới bị chơi hỏng rồi nhiều như vậy tốt cơ quan tác phẩm' Ban lão đầu thầm nhủ trong lòng, len lén cho Nguyệt Nhi nháy mắt, hi vọng trong ngày thường linh xảo Nguyệt Nhi có thể phân tán Tiểu Lê sự chú ý. Chỉ có điều, hiện tại Nguyệt Nhi tinh thần không thuộc về, nơi nào sẽ chú ý tới hắn âm chỉ. Hết cách rồi, Ban lão đầu vội ho một tiếng, làm bộ không nghe thấy Tiểu Lê câu nói kia, cho Đoàn Mộc Dung giải thích:

"Không phải cơ quan vận hành ra sai, mà là vốn nên là không tới phiên nó vận hành. Dung cô nương, chỗ này cơ quan biểu thị vị trí là cấm địa, chỉ có nơi đó cơ quan khởi động sau, chúng nó mới gấp xoay tròn."

"Cấm địa?" Đoàn Mộc Dung động viên Tiểu Lê, suy nghĩ một chút sau, hỏi: "Nói như vậy, là có người ở bên trong?"

"A, là ca ca!" Tiểu Lê cao hứng hô lên Đoàn Mộc Dung trong lòng phán đoán.

CONVERTER: ￼AssassinGod ￼

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Sau khi phá rồi dựng lại nói

Chấn trước kỳ dị biến hóa hấp dẫn, Nguyệt Thần tạm thời dừng lại suy tư Tinh Vũ vấn đề. // // chờ cái kia ván cờ triển lộ ra sau, lông mày của nàng hơi tức. Thuận đi giống như vậy, không một tiếng động đi tới Tinh Vũ vị trí bình đài nơi, cũng đứng ở hán phía sau, ngưng thần nhìn kỹ.

Tinh Vũ gò má liếc nhìn nàng, sau đó, bên trái chếch một viên cờ trắng phía dưới nhấn một hồi. Cảm nhận được áp lực, cái kia ô vuông trung tuyến mở ra, nổi lên một viên màu đen quân cờ. Đón lấy, trên dưới hai viên Kuroko trung gian cái kia cờ trắng chuyển hóa thành màu đen.

Bàn cờ bên trái đại biểu Tinh Vũ đếm địa phương trước kia con số vì là 'Hai', giờ khắc này đã biến hóa thành 'Bốn' ; mà trước kia đại biểu đối phương đếm 'Hai', thì lại giảm thiểu vì là 'Nhất' . Hai người lẫn nhau, chính hợp này trong bàn cờ quân cờ số lượng.

Cùng lúc đó, ở bệ đá bên dưới cái kia cùng bàn cờ đối ứng to lớn ô vuông nơi. . . Cơ quan tiếng động bên trong, bạch binh giáp dừng tới gần Tinh Vũ một bên, nổi lên một hắc binh giáp dừng, mà trung gian mang theo cái kia bạch binh giáp dừng cũng chuyển hóa thành hắc giáp. Lại nhìn này 64 cách, cũng có năm cái binh dừng, bốn hắc nhất bạch.

Về sau, muốn là đến phiên cờ trắng hạ cờ, Tinh Vũ trên bàn cờ trên cùng cái kia viên Kuroko bên trái nổi lên một viên cờ trắng. Đón lấy, này viên Kuroko biến thành màu trắng, mà phía dưới binh dừng trên bàn cờ cũng xuất hiện nối liền ba cái bạch binh giáp dừng. Tinh Vũ trên bàn cờ con số so sánh, lại biến thành ba đối với ba cục diện.

"Kì lạ như vậy, đây là cái gì kỳ?" Lần đầu thấy này Nguyệt Thần rốt cục không nhịn được hỏi lên. Nàng thấy Tinh Vũ trên mặt cũng không kinh ngạc, nên cùng nàng không giống, là biết loại này kỳ tồn tại.

"Mặc gia xưng nó làm 'Mặc công ván cờ', chú ý chính là vây chặt sau khi, đem đối phương biến hóa thành phe mình. Cùng cờ vây không giống, sẽ không giết tử, tự nhiên cũng sẽ không tồn tại đem quân cờ bắt bản cờ." Tinh Vũ vừa nói, liền lại tiếp theo click.

Người là sống thôi, mà cơ quan là chết, vì lẽ đó chỉ có thể do hán chấp hắc trước tiên dưới. Bị hán kỳ đường kích thích, cơ quan mới có thể làm ra giả thiết tốt ứng đối, cũng chính là cái kia hậu chiêu cờ trắng. Như vậy, hán chiếm tiên cơ tay ưu thế, vừa bắt đầu vài bước qua đi, quân cờ về số lượng rõ ràng liền dẫn trước cờ trắng.

Nhưng mà, loại này kỳ công phòng thủ chuyển đổi tốc độ quá nhanh.

Nếu là lấy Nguyệt Thần đối với Tinh Vũ hiểu rõ, hán một khi chiếm cứ ưu thế, chính là không thể nghịch chuyển. Nàng vừa cho rằng hán muốn liền như vậy ung dung thắng, cái kia cờ trắng một con cờ hạ xuống, xoạt xoạt trong lúc đó, liền đem một mảnh hắc kỳ biến bạch. Quân cờ về số lượng, cờ trắng lần thứ nhất dẫn trước.

Cũng đang lúc này, bình đài hai bên vách tường nơi lại có đối xứng hai tổ cơ quan khởi động. Trên tường khám nam ám hộp mở ra, sắc bén sắc bén mũi tên từ bên trong đâm ra. . . Xác thực là đâm ra, mà không phải bắn ra. . . Tinh Vũ ván cờ này còn còn lâu mới có được dưới xong.

"Chuyện này. . . ?" Nguyệt Thần kinh ngạc, "Người thất bại sao?"

"Không biết." Tinh Vũ lần này không có nhìn nàng, nhưng cười nói: "Đối phương đến cùng là cơ quan mà không phải người, nếu như Mặc tử đích thân tới, ta ngược lại thật ra gặp lo lắng một hồi có phải là thất bại. Lại nói, người đang quan tâm ta sao?"

"Người cảm thấy có khả năng sao?"

Nguyệt Thần thanh đạm nở nụ cười, không có một chút nào ngượng ngùng hoặc là lúng túng. Cùng Tinh Vũ dĩ vãng đùa giỡn các thiếu nữ so với, phản

vị trí.

Nhưng mà, hấn lật đổ triều nhà Tần sau, không thể đem tới tay giang sơn để cho người khác. Như vậy, thống trị Hoa Hạ đại địa, sẽ rơi vào trên đầu hấn. Hấn còn muốn đi cái kế tiếp thế giới, nơi nào có thời gian như vậy ở đây từ từ chinh đốn?

Trải qua hơn năm trăm năm chiến loạn, đã thối nát không thể tả thế giới này, không bằng triệt để để Doanh Chính càng thêm địa đi phá hoại. Các loại lễ giáo, các loại điều lệ chế độ, quý tộc giai cấp lợi ích, giữa các nước thành kiến cùng cừu hận, hết thảy đều cho nó phá hỏng.

Làm mọi người trong lòng tuyệt vọng đến chỉ cần có thể sống sót liền hài lòng lúc, điều kiện của nó, bọn họ còn có thể có tâm sự phản đối sao? Ở tình huống như vậy, ra sân khấu các loại lợi dân chính sách, sẽ bị rất nhanh tiếp thu. Chịu đến hãm hại mỗi cái giai cấp, cho bọn họ một điểm ngon ngọt, bọn họ sẽ thiên ân vạn tạ.

"Nguyên lai lời người nói sau khi phá rồi dừng lại, chân chính về mặt ý nghĩa là chỉ toàn bộ bảy quốc?" Tinh Vũ cũng không có đem chính mình thiếu hụt thời gian thống trị thế giới điểm này nói cho Nguyệt Thần, nàng vẫn là lý giải một chút.

"Hiện tại, Doanh Chính thống nhất bảy quốc, nhưng mà bảy quốc người vẫn cứ lấy chính mình trước quốc gia tự xưng. Sở quốc người, Triệu quốc người, người Hàn. . . Thời gian mới có thể để bọn họ quên lãng quá khứ." Tinh Vũ xoay người đối mặt Nguyệt Thần, ánh mắt trở nên mờ mịt mà thần bí.

Chính là này phần khí chất, có thể hấp dẫn nàng như vậy nữ tử. Đến lúc này, nàng mới phát hiện, hấn đã phá trận. . .

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Rời đi cấm địa, Vệ Trang giết tới

64 cái ô vuông, 63 viên hắc kỳ, một viên cờ trắng. . . Đây thế cờ, Nguyệt Thần cũng nhìn không khỏi ngẩn ngơ. Nàng biết hấn thắng, vẫn là lấy ưu thế tuyệt đối thắng. Đáng tiếc, nàng phân tâm bên dưới, không nhìn thấy đặc sắc nghịch chuyển.

Hấn tựa hồ thấy rõ điểm này, trùng nàng nháy mắt, thuận khiết cười cười, "Sau đó, chúng ta có thể đồng thời dưới. Người như sợ thua, ta có thể để cho người nhà."

Hấn lại biến trở về thiếu niên người, Nguyệt Thần chỉ cười không đáp.

Này nói chuyện công phu, hai bên nguyên bản đâm ra tiến thối chậm rãi thu hồi, thu vào cơ quan ám hợp bên trong. Trước mặt binh dừng trên bàn cờ binh dừng môn, cũng đều chỉnh tề như một địa trùng lại vào lòng đất. Đến lúc này, cái kia bàn cờ đối diện hắc để kim văn đầu rồng bỗng nhiên trên nhắc, thần kỳ giống như địa từ trung tuyến hướng về hai bên mở ra. Có thể làm cho da thịt run rẩy hàn quang hiện ra, một thanh hình thù kỳ lạ binh khí chậm rãi nổi lên, tỏa ra ánh sáng lung linh, đủ để xưng đến 'Thần binh'.

Tinh Vũ đưa tay đưa nó từ rãnh nuôi cấy bên trong rút ra, quả thấy trên cán thương có mạ vàng kiểu chữ 'Phá Trận Bá Vương Thương'. Hiện nay chỉ có dài một mét, hơi uốn một cái báng súng cơ quan, đầu súng, thân thương từng người hướng về hai đầu kéo dài một đoạn, để thân thương độ dài tăng đến hai mét. Tinh Vũ vẫn là không hài lòng, lần thứ hai vận vẹo, lại để cho hai đầu từng người bắn ra. . . Mãi đến tận hai mét năm, hấn mới ngừng lại.

Làm một tiếng, thụ ở trên mặt đất, hấn nhìn Nguyệt Thần hỏi: "Thế nào? Cùng ta xứng đôi sao?"

Nguyệt Thần cũng đang quan sát cái kia vũ khí. . . Chỉ thấy nó toàn thân đen thui, cuộn lại kim Hoàng Long văn, lộ ra ra trang nghiêm cùng quý khí; mà cái kia đầu súng, trung gian vì là phổ thông đầu súng, hai bên nhưng mỗi người có lưỡi búa đột xuất, thô bạo mười phần. Hấn như thế ưỡn ngực nắm súng tư thái, cho dù có chuyện cười ý vị ở bên trong, cũng xác thực uy phong凛凛.

đông một tiếng vang thật lớn, chấn động đến mức bình đài đều lay động mấy lần. Một bóng người cao to từ bụi mù bên trong đứng lên, phát sinh mãnh thủ giống như hò hét, để chu vi phổ thông Mặc gia các đệ tử không nhận được nuốt ngậm nước bọt.

"Thương Lang Vương, Vô Song Quý. . . Đây là xú danh chiêu sát thủ." Cái Nhiếp thanh âm trầm ồm nhắc nhở mọi người nói. Hắn một đôi sắc bén con mắt cũng không có nhìn trên mặt đất hai người, mà là chăm chú vào bọn họ vừa nhảy ra vị trí.

Một bóng người cao to xuất hiện, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống tư thái, chính ám hợp sự bá đạo của hắn khí chất.

Ở bên người hắn, còn có một cái khác ả nhỏ hơn một chút, trên người mặc một bộ đạo bào màu xanh lam. Gương mặt cực tuổi trẻ, nhưng mà một bộ kiêu ngạo tư thái, cùng với mãnh liệt tồn tại cảm đều không thể kinh thường. Rất mạnh, cho dù không quen biết hắn người, cũng biết có thể cùng Vệ Trang lẳng giềng mà trạm người tất nhiên có hắn chỗ hơn người.

Cái Nhiếp nhìn thấy hắn sau khi con người thu nhỏ lại, "Tinh Hồn? Không nghĩ tới liền hắn này để quốc hộ quốc pháp sư cũng tới. Chỉ là không biết, hắn có hay không mang những người khác đồng thời đến."

Lần này, Cái Nhiếp âm thanh nhỏ đi rất nhiều. Nhắc nhở ý vị không có biến mất, nhưng hạn định ở Cao Tiệm Ly, Tuyết Nữ, Tinh Nhi chờ số ít vài tên hảo thủ. Tuyết Nữ, Tinh Nhi cũng còn tốt, những người khác sau khi nghe không tránh khỏi đôi sắc mặt. Bọn họ liên tiếp nhìn về phía Tuyết Nữ, Tinh Nhi hai người. . . Hạng Lương hiện tại cũng không ở nơi này, có thể đại biểu Hạng thị bộ tộc chỉ có các nàng.

Tinh Nhi thấy thế cùng Tuyết Nữ liếc mắt nhìn nhau, nhỏ giọng lại nghiêm nghị nói rằng: "Chư vị đều có thể yên tâm, lát nữa, ta gặp trước tiên chống đối cái kia hộ quốc pháp sư."

Đạo Chích ở đây, vậy thì không cần do nàng đến đối kháng Bạch Phượng. Nàng có thể công kích có chút không đủ, phòng thủ tự vệ muốn tới vẫn là có thừa, dù sao thường thường cùng Tinh Vũ đối luyện.

"Ta cũng sẽ hỗ trợ." Cao Tiệm Ly nói bổ sung, có ý liếc mắt nhìn Cái Nhiếp, "Hi vọng người thật xứng đáng các nàng tín nhiệm đi."

"Tại hạ rõ ràng." Cái Nhiếp gật đầu.

Nằm ở chỗ cao Vệ Trang đã đem người phía dưới đều nhìn một vòng. Dĩ vãng tồn tại cảm cực cường, cho dù ẩn giấu ở trong đám người, cũng có thể bị một chút tìm tới Tinh Vũ, hiện tại làm sao không ở? Điều này làm cho hắn nhũ mảy một hồi.

Cùng Vệ Trang, Tinh Hồn đồng thời đến Xích Luyện đi tới bên bờ nơi, tự nhiên cũng phát hiện Tinh Vũ không ở. Nàng một đôi mị nhãn chuyển động, cười hỏi thăm mới Tuyết Nữ nói:

"Hảo muội muội, làm sao hôm nay thời khắc trọng yếu như vậy không có nhìn thấy nhà người thiếu chủ? Ngày xưa hắn có thể đều là xông lên phía trước nhất, chẳng lẽ ẩn giấu cái gì quý kẻ chờ chúng ta sao?"

Nàng khá có thâm ý địa liếc nhìn mặt bên Vệ Trang cùng với Vệ Trang một bên khác Tinh Hồn. . . Hai người nghe nàng nói như thế, nguyên vốn là có chút khả nghi tâm tư càng thêm bốc lên. Sẽ như vậy, đều nhân Tinh Vũ nổi tiếng bên ngoài, ngoại trừ vũ lực kinh người, còn có quỷ dị tính toán.

Tuyết Nữ trong lòng ngạc nhiên, 'Xem ra Tinh Vũ nói không sai, nàng bao nhiêu còn có chút thiên hướng cho hắn.' nàng trên mặt không chút biến sắc, đồng thời còn cười lạnh một tiếng: "Thiếu chủ có việc không ở, chuyện này với các người tới nói nhưng là cái cơ hội."

Xích Luyện ở trong lòng thầm khen nàng này ứng đối đẹp đẽ, nói tiếp: "Muội muội không nên lừa ta, hắn ngay ở này Cơ quan thành bên trong, có việc? Còn có thể đi nơi nào?"

"Cái kia không phải chúng ta có thể biết được."

Hai nữ chuyện này đối với đáp trong khoảng thời gian ngắn cũng dọa dẫm Vệ Trang cùng Tinh Hồn, để bọn họ đều không có gấp động thủ. Nhưng mà, bọn họ đến cùng không phải người thường. . . Sắc bén con mắt rời đi Tuyết Nữ mọi người, ở phía dưới trên mặt mọi người quét qua, dĩ nhiên trong lòng sáng tỏ. Những người thực lực thấp hơn người, đều là một mặt trắng xám không huyết vẻ, chột dạ biểu hiện lại cũng không quá đáng.

Ngay vào lúc này, có quân Tần rút cục lao ra Cơ quan thành vào thành vài đạo cửa ải giết tới.

"Động thủ!" Vệ Trang trầm thấp hạ lệnh.

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God}𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIÊU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tinh Vũ ngày đó nói tới kinh công thật không phải là võ công được, kỳ thực nói tới là này kinh công rèn luyện nội lực cũng không phải là giống như là nội công. Kinh công dựa vào phải là hai chân, cũng dường như cộng thêm quyền giống như vậy, rèn luyện ra nội lực đều tập trung ở rèn luyện chỗ. Nội công có thể thôi thúc kinh công, mà kinh công không thể làm nội lực sử.

Đạo Chích lấy trọng cấp vì là sở trường, hầu như không tu luyện nội công. Hơn nữa, vì làm cho thân thể thích ứng trọng cấp các loại hoàn cảnh, linh hoạt có thừa mà cường tráng có thiếu. . . Bị Bạch Phượng Hoàng đuổi theo sau, một cước đá trúng hai gò má, từ không trung ngã lật va vào đến bình đầu bình đài nơi, liên tục nhào lộn mấy cái vừa mới dừng lại.

"Khắc khắc. . ." Đạo Chích khoe miệng chảy xuống một vệt máu, nỗ lực quỳ một chân trên đất, lại nhất thời khó có thể đề sức lực.

"Xem ra, ngươi còn chưa đủ nhanh!" Bạch Phượng Hoàng ưu nhã đứng ở hành lang uốn khúc mái ngói trên đỉnh, trong tay một nhánh bạch mễ tên giống như bắn ra.

Mất thấy cái kia mễ tên liền muốn thẳng tắp bắn trúng Đạo Chích, keng một tiếng vang giòn, từ bên bắn nhanh ra một viên ngân châm đem thay đổi phương hướng. Bạch Phượng Hoàng lỏng mày cau lại, tai nghe đến sắc bén ác phong lại hưởng, hẩn khởi động kinh công lấp loé đến khác một chỗ. Ở trước kia hẩn đứng địa phương, ba viên ngân châm bay qua.

Dừng lại Bạch Phượng lại nhìn xuống phía dưới, Đoan Mộc Dung đã che ở Đạo Chích trước người.

"Dung cô nương, ngươi không phải đối thủ của hẩn, đi mau!" Đạo Chích hít một cái khí, lo lắng hét lên nói. Hẩn cố gắng muốn từ dưới đất bò dậy, một cái tay kẹp chụp mặt đất, đầu ngón tay đều mài ra huyết, "Ta cái mạng này, ngươi đã đã cứu rất nhiều lần, được rồi! !"

Đoan Mộc Dung không hề trả lời hẩn, chỉ một đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm Bạch Phượng Hoàng. Nàng hai cái tay bên trong đều nắm ngân châm, thủ thế chờ đợi. . .

"Ta luôn luôn không muốn cùng nữ nhân động thủ." Bạch Phượng Hoàng như thế nói một câu, thấy Đoan Mộc Dung không hề động một chút nào, hẩn nhếch lên một tia trào phúng khoe miệng, "Ngươi muốn bảo vệ hẩn? Vậy thì thử một chút xem!"

Bạch Phượng Hoàng cuối cùng một chữ nói xong, không ngờ kinh đứng ở Đoan Mộc Dung sau lưng mười mấy bộ xa trên núi đá. Trong tay hẩn lần thứ hai mang theo một viên bạch vũ, thân nhiên vút ra. . . Ở trong tầm mắt của hẩn, tất cả xung quanh đều trở nên vô cùng chậm chậm.

Đoan Mộc Dung viên mắt trừng lớn con ngươi co rút lại, xoay người một nửa lúc, đã thấy cái kia bạch vũ sẽ tới Đạo Chích. Nàng có chút không đành lòng địa nhắm hai mắt lại, bởi vì nàng biết mình cái gì đều không làm được.

Tướng tượng Đạo Chích ngã xuống đất âm thanh chưa từng xuất hiện. Đoan Mộc Dung kinh ngạc mở một tia mắt phùng, sau đó dường như vừa bình thường con mắt trừng lớn. . . Nội bộ ngâm lấy cảm tình tuyệt đối không giống nhau. . . Khó có thể tin, nàng nhìn thấy Tinh Vũ nắm chặt cái kia bạch vũ lúc thở phào nhẹ nhõm về mặt.

"Ngươi này bốn nữ nhân, ta có nói quá chứ? Chiến đấu sự tình ngươi không muốn tham dự, nếu như bị thương, ai tới cứu ngươi?" Hẩn thu rồi tư thế dừng lại, tự trách cứ địa điểm xuống trán của nàng, nhưng vừa bắt đầu dĩ địa nở nụ cười. Ở trong đó có một luồng 'Ngươi không có chuyện gì thật tốt' cảm tình ở bên trong.

Bị hẩn thuyết giáo, Đoan Mộc Dung chưa bao giờ có địa cam tâm tình nguyện!

CONVERTER: ๔AssassinGod๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Hắn trước kia là một tay cầm kiếm, giờ khác này cũng đổi thành hai tay. Ở Tinh Hồn công lại đây lúc, hắn cũng mãnh xông tới, đồng thời tăng tăng vung dưới. . . Lần này, càng là dùng tới hai tay tám phần mười sức mạnh.

Cheng! !

Nổ vang lần thứ hai phát sinh, đã sớm chuẩn bị hai người ai đến bước chân đều không có lui về phía sau. Nhưng mà, hai người trên mặt phản ứng nhưng không giống nhau. Tinh Vũ bình thản, mà Tinh Hồn kinh ngạc bên trong lộ ra không tự nhiên. . . Hắn thân thể như thế nào đi nữa nói cũng không bằng Tinh Vũ như vậy có cao cường sức chịu đựng, hai bên lực lượng khổng lồ cỡ nào mãnh liệt, phản chấn hiệu quả rõ ràng để hắn cảm nhận được.

Tinh Vũ đương nhiên sẽ không thương tiếc thông cảm hắn. Hắc kiếm mượn lực đàn hồi, vẽ ra trên không trung tròn quỹ tích, đem cái kia sức mạnh phương hướng thay đổi đồng thời trôi chảy địa lần thứ hai tám phần mười sức mạnh đánh chém mà xuống.

Tinh Hồn hai tay đột nhiên tách ra, hai đạo bên trong trường kiếm nhận biến thể cũng nhanh chóng kéo dài ra đi. Quá trình này quá ngắn, Tinh Vũ cùng vị trí hắn lại gần, mắt thấy liền muốn đến ngực hắn. . .

CONVERTER: 多AssassinGod多

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Tạm nơi hạ phong, Cái Nhiep bị đánh lên

Tinh Hồn đột nhiên biến phòng ngự vì là tấn công, làm như muốn cùng Tinh Vũ đồng quy vu tận giống như, kỳ thực thì lại không phải vậy. Hắn ở làm cho màu tím khí nhận đuổi ra đồng thời, người đã có về phía sau nhảy vọt xu thế. Nếu như Tinh Vũ biến chiêu cái công kích tay phải hắn cánh tay vì là đầu, vậy hắn sẽ thật sự nhảy lùi lại.

Nhưng mà, này cũng không có nghĩa là hắn đem từ bỏ khí nhận công kích. Dựa vào kỳ lạ nội kinh duy trì, cái kia khí nhận có thể kéo dài thật một đoạn độ dài, thậm chí xa vượt xa Tinh Vũ này một cái chém xuống phạm vi công kích.

Tinh Vũ xác thực thay đổi chiêu ... Có điều, cùng Tinh Hồn tương tượng không giống, hắn làm cho là kiếm chiêu. Nếu lúc trước một lần có thể phát sinh mười kiếm, như vậy phát sinh ba kiếm tự cũng ung dung, hơn nữa còn có thể càng nhanh chóng.

Ở Tinh Hồn cùng với người bên ngoài trong mắt, phảng phất xuất hiện ảo giác giống như, càng nhìn thấy ba đầu sáu tay Tinh Vũ. Hai kiếm phân biệt đánh chém cái kia hai đạo khí nhận, trung gian một chiêu kiếm nhưng là mang ra kiếm khí.

Tinh Hồn vội vã sau tung, khí nhận không tiến vào phản thu. Tinh Vũ hai kiếm thất bại, kiếm thứ ba chém xuống sau, một đạo thụ trực màu đỏ đánh chém ba cấp tốc giết hướng về Tinh Hồn. Tốc độ kia rõ ràng vượt qua Tinh Hồn di động, bức bách hắn nhắc lên hai đạo khí nhận chống đối cái kia đánh chém ba.

Phủ vừa tiếp xúc, khí nhận rõ ràng xuất hiện bất ổn, để Tinh Hồn không khỏi liên tục thôi thúc nội kinh bổ sung. Cũng tung trợ giúp hắn tan mất không ít đánh chém ba trên sức mạnh, ngay cả như vậy cũng nhưng để hắn có loại cánh tay tê dại cảm giác. Hắn một bên chống đối cái kia đánh chém ba, một bên ngăn đầu cảm tức Tinh Vũ, lại phát hiện hắn cái kia chém xuống một chiêu kiếm cũng không có đình chỉ, mà là kéo dài hướng về trái sau hông bả.

Cùng với đối ứng, Tinh Vũ trên người xoay chuyển hướng về trái chếch, trọng tâm ép xuống, chân sức mạnh căng thẳng. Ở đánh chém ba sức mạnh mới vừa vừa biến mất lúc, hắn đã bắt đầu vung lên kiếm thứ tư, đồng thời thân thể dọc Tinh Hồn.

"Tên ghê tởm!" Tinh Hồn thấp chửi một câu, "Thật sự cho rằng ta không có biện pháp nào sao?"

Hai tay hắn lần thứ hai hợp lại cùng nhau, càng thêm chậm chậm, ngưng tụ ra sức mạnh nhưng càng thêm ngưng tụ. Cái kia thấp bé thân thể phảng phất

Người kia vẫn chưa trả lời, lại lộ ra đắc thủ cười gằn. Trong tay hắn nắm một thanh tề châm giống như đoản kiếm, chỉ là, cái kia hơi lộ ra một tia cánh tay có thể thấy được một chút vậy. Xoạt một tiếng rút ra đoản kiếm, hắn làm như muốn rút đi. Cái Nhiếp đột nhiên vùng kiếm hướng hắn chém tới, đệ nhất kiếm bị miễn cưỡng sử dụng trong tay lạnh lạnh đoản kiếm ngăn trở.

"Người đến cùng là ai?" Hai kiếm giằng co, Cái Nhiếp áp bức hắn, cũng hỏi.

Người kia nhưng lấy Thiên Minh mặt nâng lên một ít, ánh mắt lại trở nên sắc bén mà tuyệt đối không phải Thiên Minh vẻ mặt. Thân thể ngay ở Cái Nhiếp phát sinh trước mắt biến hóa ... Màu vàng đất vài bộ đồng sam biến thành mũ che màu đen, nguyên bản đứng hài đồng, thân thể cũng đến có tới 1 khoảng 70 cen-ti-mét độ cao. Hơn nữa, cùng lúc trước Kinh Thiên Minh cái kia mình lang bầu không khí hoàn toàn khác nhau, quanh người vờn quanh quỷ dị tĩnh. Phảng phất nhắm mắt lại, liền sẽ phát hiện trước mặt kỳ thực không có ai.

Cái Nhiếp hiểu được! Hắn kiếm thứ hai vùng dưới lúc, lại không lúc trước do dự. Sự cấp tốc như gió, nặng nề như núi kiếm thế, ở đâu là bị thương người hoàn thành? Mà đối với người tập kích kia tới nói, đã là bóng đen của cái chết trảo đầu!

Lúc này, trước kia dừng tay nhìn sự tình phát sinh Vệ Trang đột nhiên từ tà khe trong xen vào. Răng cá mập nằm ngang ở uyên hồng đánh chém con đường trên, đem chống đỡ cản lại, cũng cứu người kia một tên.

Cái Nhiếp cùng với đối diện cùng nhau, sau lưng đau đớn để hắn cau mày, trong mắt hắn biểu hiện cũng vẫn là trấn định không ngớt. Có điều, nhìn kỹ bên dưới, có thể từ bên trong tìm ra một tia không tên phức tạp. Đã từng vẫn tính thân mật sư huynh đệ, tuy sớm biết lẫn nhau là đối thủ, cũng không bài trừ bởi vì là đối thủ mới có một loại kỳ quái cảm tình ở bên trong.

"Người này là thù hạ của ta, từ vừa mới bắt đầu, hắn mệnh chính là thuộc về ta." Cởi màu đen áo khoác, lộ ra nội bộ ngắn gọn mà hoa lệ võ giả phục, Vệ Trang quay đầu nhìn chăm chăm người áo đen kia một chút, "Còn chưa cút mớ!"

Người áo đen nhẹ nhàng lui về phía sau, đến hòn đá hình thành bóng tối nơi, liền ẩn遁 không gặp. Đây thần kỳ giấu tung tích năng lực, thực sự là ở hàng đầu sát thủ bên trong cũng không thường thấy.

"Ta cho rằng trận chiến ngày hôm nay, chỉ ở người và ta trong lúc đó." Cái Nhiếp âm thanh trầm trọng nói rằng.

"Quá nhiều năm như vậy, người vẫn là như thế cổ hủ không thay đổi. Cuộc chiến đấu này, xưa nay liền không chỉ là ở người và ta trong lúc đó."

Trên thực tế, Vệ Trang trong lòng cũng có chút không vui, này từ hắn thấy Cái Nhiếp bị đánh lên lúc, nhú mày một hồi liền có thể nhìn ra ... Âm sát Cái Nhiếp cũng không phải là hắn thụ ý, chỉ có điều, hắn người này kiêu căng tự mãn, xưa nay xem thường với giải thích. Lại như là giang hồ đồn đại, Mặc gia tiên nhiệm Cự tử vì hắn giết chết. Tuy rằng hắn cũng không có làm, cũng không có đi phủ nhận. Không bằng nói, Mặc gia nếu như chất vấn hắn, hắn e sợ còn có thể nói 'Giết thì thế nào'.

Biết Cái Nhiếp bị thương, đã chiến đấu không được bao lâu. Vệ Trang cũng không nói nhảm nữa, gia tăng phát động càng công kích mãnh liệt ...

CONVERTER: ٢٠ Assassin^{God} 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Nguyệt Thần, người nợ ta

'Cái Nhiếp bị đánh lên? Hắc Kỳ Lân tên kia ...'

Một bên cùng Tinh Hồn chiến đấu, cảm giác được một bên khác trên chiến trường Cái Nhiếp tình hình, Tinh Vũ tức lại lông mày. > > lúc trước nếu không có mơ hồ cảm giác Hắc Kỳ Lân là cái nữ tử, hắn làm sao sẽ để Cao Tiệp Ly cùng Đạo Chính hai người đi đối phó nàng? Hắn tự mình đi vào,

địch."

Thành thật mà nói, hần từng có vô số nữ nhân, thiên nhiên mùi thơm cơ thể cũng không còn số ít. Chỉ là, như vậy gần kề với tự nhiên vẫn là lần thứ nhất gặp phải. Phảng phất nàng không khí chung quanh, đều sẽ đặc biệt thanh tân.

Nguyệt Thần nhủ mảy lại, cũng không biết là vì hần này tới gần, vẫn là hần trong lời nói nhắc tới Đông Hoàng Thái Nhất. Tinh Vũ thì lại ở nàng cái kia hơi đóng động từ phần bờ môi trên liếc mắt nhìn, trong lòng bay lên một luồng khát vọng.

"Lại không nói người đối với ý nghĩ của ta phỏng đoán có chính xác không, người ngăn trở ta giết hần, có dừng đến mục đích, đúng không?" Tinh Vũ mang tới dưới mí mắt, hơi nở nụ cười, "Như vậy, ta thu hồi một chút người không thêm đề ý thù lao, nghĩ đến người cũng sẽ không phản đối đi?"

Sớm có Nguyệt Thần cùng Tinh Hồn hai đại hộ pháp minh tranh ám đấu đồn đại. Nguyệt Thần gặp giúp Tinh Hồn, tuyệt đối không phải vì cái gọi là tình đồng môn. Tinh Vũ suy đoán, nàng là muốn cho Tinh Hồn ghi nợ ân tình của nàng. Các nàng những này người tu đạo, nghĩ đến đối với những này nhân quả vẫn là rất coi trọng chứ? Nếu như thế, nàng từ Tinh Vũ nơi này được chỗ tốt, báo lại... Tinh Vũ hướng về nàng để sát vào, mục tiêu chính là cái kia nước nhuận bờ môi.

Trong quá trình này, hần một đôi mắt vẫn là nhìn chăm chăm Nguyệt Thần hai mắt. Thấy bên trong vẫn chưa có xấu hổ gọn sóng, nhưng mà, hần chung quy là không có hôn đến ... Nguyệt Thần trong nháy mắt di động, đã xa xa rời đi hần.

Hần có chút không rõ, "Người nếu không thêm đề ý, thì tại sao muốn trốn?" Hần hỏi.

"Đó là hai việc khác nhau!" Nguyệt Thần bình tĩnh trả lời hần, "Ta thân thể, chưa bao giờ đã nói có thể cho phép nam tử như vậy tiếp xúc."

"Thế nhưng, người nợ ta ..." Tinh Vũ chính mình cũng cảm thấy nói như vậy có chút vô lại, dù sao hai người thân ở trận doanh không giống. Nàng cũng chưa từng có đã đáp ứng hần cái gì, hết thấy đều chỉ là hần một phương diện ở cho rằng mà thôi. Chỉ là, hần thấy nàng loại này chưa bao giờ ngộ quá nữ tử loại hình, thực sự là muốn chiếm được mà yên tâm.

Hay là, càng là không chiếm được càng muốn lấy được, mới là nhân loại thiên tính. Mà hần, chung quy cũng vẫn là nhân loại ... Hần cảm giác mình có thể vì là điểm này mà cảm thấy cao hứng.

"Được rồi, sau đó như có cơ hội, ta gặp cho người bồi thường."

Nàng đang nói câu nói này, cùng với lúc trước suýt chút nữa bị Tinh Vũ hôn bên trong, trong lòng trên mặt như một, không từng có quá kịch liệt gọn sóng.

'Lần này không có thời gian chơi với người, lần sau gặp lại, ta có thể sẽ không như thế thả người qua ải.' Tinh Vũ ở trong lòng quyết định chủ ý, cũng không thêm đề ý đem về mặt tiết lộ cho nàng, "Người muốn lưu lại, ta mặc kệ, nhưng tốt nhất không muốn làm tiếp chuyện vớ vẩn."

Tinh Vũ dứt lời, không tiếp tục đề ý Nguyệt Thần, hướng phía dưới mới Mặc gia chiến đấu khu vực tung đi. Nguyệt Thần ở tại chỗ đứng một hồi, lấp loé đến bên cạnh vách núi nhìn xuống phía dưới hần bóng người, trong lòng suy tư:

'Không nghĩ tới, hần chỉ bá đạo vẫn còn Doanh Chính bên trên, càng động muốn có được tâm tư của ta.'

Nàng hơi thờ dài một tiếng, 'Chỉ là không biết, đây có phải hay không lại là vận mệnh của ta.'

CONVERTER: 𐄂Assassin^{God} 𐄂

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

mấy độ giãy dụa, nhưng cũng không còn khí lực bò lên. . . Thật thiết thối hần còn chưa chết.

Khác một chỗ, Tuyết Nữ cùng Xích Luyện, hai nữ tuy rằng đều từng từng chiếm được Tinh Vũ nhắc nhở, bản không cần liều mạng. Nhưng mà, đầu một lát sau, cũng không biết lẫn nhau nói cái gì, âm thầm phân cao thấp biến thành ảo thuật đối kháng. Dựa vào chu vi xà trận bảo vệ, hai nữ ở từng người rơi vào đối phương ảo thuật bên trong, cần chuyên tâm ứng đối lúc cũng không có chịu đến người ngoài quấy rầy.

Các nàng như vậy kết quả cuộc chiến đấu, Tuyết Nữ trúng rồi Xích Luyện độc, mà Xích Luyện bị Tuyết Nữ ảo thuật kích thương. Tình cảnh tới nói còn có thể nhúc nhích Xích Luyện chiếm ưu, mà nàng thao túng xà trận năng lực cũng không mất đi. . . Như vậy, Tuyết Nữ xem như là thua.

Chỉ có điều, nàng một đôi màu xanh lam mỹ đồng, thấy thế nào đều là không phục.

Xích Luyện thấy, quỳ rũ đến cực điểm con mắt hơi khép xoay một cái, trong lòng liền sinh xấu biện pháp, thao túng rắn độc quần hướng về Tuyết Nữ vây lại.

Đại đa số cô gái vốn là đối với xà trùng cảm thấy e ngại, huống hồ là một toàn bộ rắn độc quần. Mặc dù Tuyết Nữ cũng coi như gan lớn, vẫn là không khỏi rùng mình một cái. Chỉ là, nàng tính cách cũng thuộc quật cường, chính là không phục Xích Luyện cái này lúc trước lừa nàng giết người 'Thật Tâm tỷ'. Đặc biệt là cô gái này hiện tại còn câu dẫn nàng nam nhân. . . Sẽ như vậy nghĩ tới không chỉ là nàng, Tinh Nhi cũng là, này tự nhiên cùng Tinh Vũ ngày đó bàn giao có quan hệ.

"Ai nha nha, muối muối về mặt này thực sự là ta thấy mà yêu, chẳng trách hần như vậy yêu thích người." Hiển nhiên rắn độc đã tới gần Tuyết Nữ, Xích Luyện lấy mu bàn tay che miệng cười duyên, sau đó phát tay ngăn cản chúng nó. Nàng đến cùng tồn phải là trêu đùa chi tâm, không đến nỗi thật làm được.

"Nhà ta Tuyết Nhi bảo bối, tự nhiên mời ta yêu thích." Một người thiếu niên âm thanh đột nhiên xen vào, Xích Luyện quay đầu lại, liền thấy một đạo từ ảnh né qua bên người nàng. . . Càng còn xấu xa ngất nàng một cái. Làm cho nàng vừa đau mà ma, một mực vị trí bất nhả, nàng trước mặt mọi người sao không ngại ngưng đi vô? Thét lên nàng tức giận đến mặt đỏ cắn răng.

Đó là đưa cho người trừng phạt! Hần là như thế ở bên tai nàng nói, rõ ràng nhẹ nhàng ngọt một hồi ngón tay. . . Một hồi tưởng lại điểm này, Xích Luyện liền cảm thấy cái kia nơi lại trở nên nóng rất, trái tim cũng không hăng hái địa loạn nhảy không ngừng.

Tinh Vũ đã đến Tuyết Nữ sau lưng. Lấy tay chặn lại Tuyết Nữ áo lót, truyền vào chính mình nội lực tiến vào trong cơ thể nàng. Trong khoảnh khắc, mờ hồ quanh quần ở cánh tay nàng trên hắc khí tựa như triều thoái lui. Từ Tuyết Nữ trắng mịn lòng bàn tay bay ra sau, bị gió vừa thổi, liền tiêu tan hết sạch.

"Tinh Vũ!" Tuyết Nữ quay đầu lại nhìn hần. . . Lúc trước được Xích Luyện bắt nạt, thấy hần tới rồi, oan ức nước mắt sớm doanh mẫn đại đại viên mất. Nàng cố nén không cho chúng nó nhỏ xuống, miễn cho bị đối diện còn tức giận trừng mắt Tinh Vũ nữ tử yêu điểm coi khinh.

Tinh Vũ đầu ngón tay nhẹ nhàng quất Tuyết Nữ trắng mịn da thịt, "Không có chuyện gì, người lại nghỉ ngơi một chút." Hần lại tiếp tục truyền vào chân khí, trợ giúp Tuyết Nữ nhiều điều dưỡng.

Xích Luyện ở nhìn hần, hần đương nhiên biết, chính là còn lạnh nhạt hơn nàng một hồi, làm cho nàng lại như vậy khó chịu.

Hần này cùng đối xử Tuyết Nữ lúc hoàn toàn khác nhau thái độ, xác thực để Xích Luyện trong lòng có chút nhỏ nhỏ bất mãn. . . Chỉ có điều, bản thân nàng cũng vẫn không có nhận ra được.

CONVERTER: ๔Assassin^{God}๔

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

"Khà khà. . ." Hân tràn ngập đồng tri địa đắc ý nở nụ cười, "Người không bắt được ta đi!"

Ở hân nhìn phương hướng, một tấm cửa lớn đóng chặt đã mất đi nguyên lai hình dạng, bị cao to sắt thép người máy va chạm thay đổi hình. . . Đây là thủ vệ ở hiệp đạo cuối cùng người máy, Kinh Thiên Minh bỏ ra chút thời gian, cuối cùng cũng coi như là từ bên trong trốn thoát.

Lau trán một cái trên mồ hôi lạnh, Kinh Thiên Minh mới chú ý tới mình trong tay cái này màu xanh lam sự vật —— hình chữ nhật bẹp hộp gỗ, phía trước có một cái vòng tròn hình kết cấu, hai mặt khảm nạm thủy tinh lát cắt. Chính là dựa vào bắt được nó làm chìa khoá, mới mở ra vừa cánh cửa kia, tránh thoát người máy.

"Đây là cái gì a, luôn cảm thấy có chút quái lạ."

Hiếu kỳ hân, sờ sờ cái kia biểu hiện nội bộ tỏa ra ánh sáng lung linh thủy tinh lát cắt, chuyện kỳ dị cũng theo đó phát sinh. Cái kia hình chữ nhật hộp gỗ mở ra, lấy nguyên hình kết cấu làm trung tâm triển khai biến hình, trong khoảnh khắc liền ở trong tay hân hình thành một thanh kiếm. Về sau, tám khiên, cung nỏ, quay về phiêu chờ chút một loạt vũ khí, đều có thể ở nó biến hóa bên trong tìm tới.

Kinh Thiên Minh lập tức liền bị nó hấp dẫn. Vừa bắt đầu nhếch đại miệng hợp lại, hân hi hi mà ăn trộm nở nụ cười, một bộ nhặt được bảo vui sướng về mặt.

"Thật là có hứng thú, khà khà, từ hôm nay trở đi người liền là của ta rồi."

Còn không biết nó tên gì, Kinh Thiên Minh nhưng nổi lên chơi tâm, một bên tìm tòi, một bên hướng phía trước đi đến. . . Rầm một hồi, hân bị vấp ngã. Cái trán cùng sống mũi đều suýt chút nữa đánh vỡ, đau đến hân nước mắt đều đi ra. Quay đầu nhìn lại, rõ ràng mặt đường liền nằm ngang một sợi dây thừng, làm cho Kinh Thiên Minh suýt chút nữa mắng to Mặc gia người sáng lập không từ tế.

Chờ hân một lần nữa bò lên, mới chú ý tới trên mặt đất có một cái dùng đơn giản đường nét phác hoạ mặt, không phải là hân sao? Lại nhìn bên cạnh, còn có chút tự, không khỏi đọc được:

"Cho thằng ngốc Thiên Minh. . . Phi phi phi, người mới bốn đây!"

Gặp Tinh Vũ tự, hân lập tức liền nhận ra là hân lưu. Đồng thời cân nhắc đến hân nhận thức chữ không nhiều, Tinh Vũ làm hết sức địa sử dụng chút đơn giản văn tự. Tuy rằng hân vẫn tính là không có toàn nhận ra, đại ý là rõ ràng

"Quân Tần tấn công vào đến rồi, ta không có thời gian chờ người đi ra. Cho người để lại bản đồ, nếu như không muốn vĩnh viễn vây ở mê cung này bên trong, liền thành thật chiếu bản đồ đi. Còn có, sau khi đi ra ngoài muốn nhớ tới cẩn thận chút, miễn cho đang nhìn đến người đại thúc trước, liền bị quân Tần bắt được lĩnh tiền thưởng."

'Ai sẽ bị quân Tần bắt được a!' Kinh Thiên Minh một bên tức giận nghĩ, "Tuy, tuy rằng ta xác thực võ công có chút kém'

Trong tin tức nhắc tới bản đồ, là họa ở một cái màu trắng miêng vải trên. Cho dù là hân cũng có thể nhìn hiểu, có thể thấy được Tinh Vũ cùng Nguyệt Thần hai người thực tại rơi xuống phiên công phu. . . Sau đó không lâu, Kinh Thiên Minh đi ra cấm địa, xuất hiện ở mặc quy trị thác nước nơi. Khi hân thật vất vả tránh né quân Tần, đi tới Mặc gia chiếm cứ bình đài lúc, vừa vận nhìn thấy Cái Nhiếp trong tay uyên hồng bị Vệ Trang răng cá mập xoắn đứt.

"Không!" Hân vừa giật mình a hô một tiếng, liền bị sau một khắc hiện ra hình ảnh hấp dẫn lấy mà đại ra. . . Cái Nhiếp trong tay nắm đứt rồi nửa đoạn trước uyên hồng, chống đỡ ở Vệ Trang cổ dưới. Dấu hiệu này hân mất đi kiểm, nhưng thắng được thắng lợi. . . Kinh Thiên Minh trở nên cao hứng.

Cái gọi là xoay chuyển tình thế khoảng chừng hình dung chính là tình huống như thế —— cũng không biết Vệ Trang cùng Cái Nhiếp hai người nói cái gì, dưới tình huống như vậy, hân vùng lên rằng cá mập đánh chém Cái Nhiếp ngực một đao.

Cái Nhiếp chậm rãi ngã xuống, cũng không gặp trên mặt có bất kỳ hối hận.

Ở phía xa nhìn Kinh Thiên Minh liền không giống nhau, viền mắt bên trong đã tràn ra nước mắt. Đại thúc, đại thúc địa hô, chạy hướng về phía Cái Nhiếp vị trí bình đài. . .

CONVERTER: 𐄇AssassinGod 𐄇

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

"Tiểu Lê cũng muốn đi!" Trong lồng ngực tiểu nha đầu giờ lên trắng nõn nà tay nhỏ.

"Không được!" Lần thứ hai địa mầy cái kiên quyết phản đối thanh âm vang lên.

Sau đó không lâu, Cơ quan thành một chỗ phòng khách, Tinh Vũ vung vẩy Hắc kiếm giết vào quân Tần bình tưng. . . Sau lưng có một cô bé khen hay trợ uy!

CONVERTER: 丕AssassinGod彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Thật giả hai Cự tử

Khoảng chừng ở Tinh Vũ cùng Nguyệt Thần hai người đi ra vương đạo kỳ trước trận sau, khoảng cách Mặc gia Cơ quan thành một canh giờ lộ trình thung lũng trên đường, mầy chục người phóng ngựa lao nhanh. > >

Trước tiên một người đầu đội đầu bông, không thấy rõ dung mạo, thân mang hai màu trắng đen áo choàng. Làm như phát hiện tình trạng gì, hấn vội vàng lặc dây cương, khiến cho ngựa con gấp ngừng lúc móng trước cùng dương lên. Trong miệng phát sinh dài lâu ngữ mã chỉ lệnh, cho mặt sau người lấy nhắc nhỏ, cũng dồn dập noi theo. . . Toàn bộ ngựa đội đột nhiên ngừng bên dưới không có một chút nào hỗn loạn, không phải huấn luyện đến xuất sắc, chính là mỗi người đều là hảo thủ. Hơn nữa, dừng lại này mầy chục người, cứ việc đại thể không biết phát sinh cái gì, vẫn là không có một chút nào tạp thanh.

Sau khi, trước nhất ba người ra roi ngựa chậm rãi tiến lên mười mấy mét, đem trên mặt đất nằm người kia nhìn cái rõ ràng. . . Trắng cùng đen ngắn gọn, mộc mạc vài bố áo ngắn, rõ ràng chính là một cái Mặc gia nam đệ tử. Chỉ là, thôi thóp mô dạng, hiển nhiên là bị trọng thương.

Trước hết cái kia mang đầu bông người nhảy xuống ngựa thót, đứng ở cái kia Mặc gia đệ tử trước mặt. Mặc gia đệ tử mở mắt nhìn thấy là hấn, không khỏi lộ ra vẻ vui mừng. Giấy giữa bò lên, vát vả mà thờ hồn hên ôm quyền nói:

"Cự tử ở trên, được. . . Đệ tử cúi đầu!"

Đang khi nói chuyện, thân thể đã bất ổn địa nghiêng về trước. Bị kêu là Cự tử đầu bông người vội vả đỡ lấy hấn, "Trong thành tình huống làm sao?" Chờ hấn ổn định lại sau, đầu bông người dò hỏi.

Cái kia Mặc gia đệ tử trên mặt sắc mặt vui mừng chuyển thành bi thương. "Cơ quan thành đã vì là Vệ Trang suất lĩnh Tần quốc thiết giáp binh công hãm, ban đại sư, Từ Phu tử, thiết đầu lĩnh bị thương nặng, Đạo Chích đầu lĩnh tung tích không rõ. . ." Hấn bị thương thể ảnh hưởng, một hơi đến nơi này, dừng lại thở dốc lên.

Ở cái kia đầu bông người sau khi, còn lại hai người cũng xuống ngựa, mà còn lại các kỵ sĩ cũng đều ruổi ngựa hành gần. Hai người này, một người tiên phong đạo cốt khí chất, nắm bắt dưới hàm râu dài; tên còn lại tuy là nam tính, nhưng là có được có mầy phần khuôn mặt đẹp, cao to thân thể hiển lộ hết phong thái nho nhã. . . Nghe được hấn từng nói, hai người kinh ngạc đối diện, mặt sau mọi người thì lại hai mặt nhìn nhau.

Cái kia Mặc gia đệ tử rốt cục thờ quân hô hấp, nói ra mọi người quan tâm nhất bộ phận: "Hạng thị thiếu chủ tuy hợp lực huyết chiến, đối mặt Tần quốc hộ quốc pháp sư một trong Tinh Hồn, cũng chung quy là. . . Chung quy là. . ."

Này lại đến then chốt địa phương, một mực dừng lại, thật thật là khiến người ta gấp chết, liền với đầu bông người cũng không khỏi truy hỏi: "Là thế nào?"

"Chung quy là không địch lại ngã xuống!" Cái kia Mặc gia đệ tử con người nhìn xuống mặt đất, lại khi nhắc lên nói như thế.

Cự từ nhìn không ra hấn chân thực ý nghĩ, thời gian lại gấp gáp, chỉ phải nói: "Phía trước chiến cuộc cũng không biết làm sao, chúng ta lại thêm mau mau được rồi." Hấn ở trên mông ngựa đánh một roi, hét ra ngựa mã chỉ lệnh, dẫn dắt đoàn ngựa thồ lần thứ hai Mercedes lên.

CONVERTER: ٱ AssassinGod 彡

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Hợp nhất hàng quân

Có thể nói, Tinh Vũ dẫn người gia nhập vào công kích quân Tần hàng ngũ, Cơ quan thành chiến đấu cũng đã đại cục đã định. # tạp × chí × trùng #

Có hấn ở trước chống đỡ địch quân Tần xung phong, phía sau bọn gia tướng cung tên không ngừng. Có lúc hai quân chưa tiếp chiến, xạ thủ môn liền rình giết càng ngày càng thừa thốt quân Tần. Tới tới tới gần ngoài thành một chỗ phòng khách lúc, một bên khác tiếng chém giết cũng truyền tới. Hóa ra là Mặc gia Cự từ hôm nay lĩnh đến các phái anh kiệt hảo thủ, phối hợp Mặc gia đệ tử cùng Tinh Vũ cái này thị bộ tộc, đối với quân Tần hình thành cái vây công tư thế.

Còn còn lại mấy trăm quân Tần, liều mạng thủ vệ tại đây phòng khách hai đầu cũng không rộng rãi lối vào nơi. Dày đặc thiết thuẫn trong quân ba tầng ở ngoài ba tầng, khó vì bọn họ đến hiện tại cũng chưa từng xuất hiện hỗn loạn, có thể thấy được này chỉ quân Tần quân sự tổ đường một đóm.

Tinh Vũ thấy này, biết đánh tiếp nữa cũng là lãng tốn sức, liền hét lớn: "Tất cả dừng tay!"

Hấn này hồng một tiếng như trời quang một tiếng sấm nổ, càng xuyên thấu toàn bộ chiến trường, để mỗi người lỗ tai đều có chút vang lên ong ong. Được hấn kinh sợ, giao chiến, gọi giết âm thanh thực sự nhỏ xuống. Chỉ là, bất luận quân Tần vẫn là Mặc gia đệ tử, Hạng thị gia tướng, sáu quốc người đến, các phái môn chúng đều hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên là không biết hấn ý muốn làm sao.

Tinh Vũ giờ tay, để phía sau chúng nắm nô gia tướng lui về phía sau mười bộ, đơn độc đối mặt quân Tần.

Này vừa đến, tầm mắt mọi người đều tập trung ở trên người hấn. Thấy hấn uy phong lẫm lẫm cầm một thanh thâu chút màu đỏ Hắc kiếm, thân phận đã rõ ràng. Đặc biệt là cái kia một đôi lông liệt hắc mục, quét ngang tầm khiên sau che giấu nhìn lên quân Tần. không giận mà uy khí thế, thậm chí kinh hãi đến cung tiền thủ môn cũng không dám dùng cung ngắm hấn.

Tinh Vũ đem Hắc kiếm cắm vào ở trước người trên mặt đất, lấy tay chống, càng lấy mệnh lệnh giọng điệu nói: "Lĩnh binh tướng lĩnh là ai, đi ra thấy ta!"

Quân Tần binh trận lặng im mười tức, đón lấy, tới gần Tinh Vũ một mặt tấm khiên mở ra đạo thước rộng khe hở, một tên tiểu giáo hiển lộ ra. Sắc mặt hấn hơi có trắng xám, muốn như vậy liền há mồm mà nói, do dự một chút sau, vẫn là chậm rãi đi ra. Tới Tinh Vũ trước mặt năm bộ nơi, chấp tay nói:

"Tại hạ Ngô Việt, nhậm chức giáo úy, tạm chường nơi đây binh mã."

Tinh Vũ đối với hấn vẫn tính hài lòng gật gật đầu, "Biết ta là ai không?"

"Đúng thế." Này chừng hai mươi tuổi thanh niên không dám nhìn Tinh Vũ mặt, cúi thấp đầu đáp.

"Vậy ta hỏi ngươi, có thể nguyện lĩnh những binh sĩ này đưa về ta dưới trướng?"

Tinh Vũ lời vừa nói ra, không chỉ có Ngô Việt giật mình ngẩng đầu nhìn hấn, chính là còn lại quân Tần binh sĩ cùng với ở đây những người khác đều cũng có chút không phản ứng kịp. Cho tới hấn này lời nói xong sau, không ngờ là mười tức tĩnh lặng không hề có một tiếng động.

Trong lịch sử không phải là không có quá hợp nhất hàng quân ví dụ. Thương thang diệt hạ, chu vũ phạt trư, những này có tiếng trong chiến tranh, thiếu

"Tại hạ nhưng có không rõ chỗ, mong rằng công tử giải thích nghi hoặc." Trương Lương cố ý làm vẻ mặt đó, thấy hắn hỏi lên như vậy, gãi đúng chỗ ngứa mà trong lòng hơi đắc ý, "Công tử chỉ kém một tên gia tướng dẫn đường, chẳng lẽ cho rằng cái gia gia tướng có thể điều động những người hàng quân?"

"Bầu nhụy hiểu lầm, ta đã đã nói, những người hàng quân vẫn là lấy Ngô Việt làm làm thống lĩnh, ta sẽ không phái một binh một tốt xen vào trong đó." Tinh Vũ trong lòng hiểu rõ, trên mặt không chút biến sắc phối hợp hắn.

"Công tử có bao giờ nghĩ tới, trong đó nên có hơn nửa người cũng không phải chân tâm quy hàng." Trương Lương lần thứ hai thăm dò.

"Bầu nhụy nói như vậy, cũng chính là trong đó có người chân tâm quy hàng." Tinh Vũ nở nụ cười, "Cái này cũng là một lần thử thách. . . Ai chân tâm, ta tự nhiên sẽ rất nhanh sẽ biết. Mà những người giả ý đầu hàng để cầu sống tạm người, ta cũng chưa chắc dùng không được."

Trương Lương kinh ngạc cùng Tinh Vũ đối diện cùng nhau. . . Hắn rõ ràng Tinh Vũ nói tới là cái gì, cũng vì vậy đối với Tinh Vũ này kiến giải thực sự là khâm phục.

"Thụ giáo!"

Hắn lần này chấp tay, hơi cung kính thân. Nhưng mà Tinh Vũ rõ ràng, Trương Lương cũng không có lập tức lựa chọn tập trung vào bọn họ dưới. Có điều, hắn là rơi xuống cái quyết tâm, Trương Lương nếu không quy hắn, chỉ có một con đường có thể đi.

Một bên khác, Ban lão đầu, Phạm Tăng đám người đã đi ra hộp mực. Bọn họ trước hết đi tới địa phương, chính là lúc trước chiến đấu kịch liệt nhất chỗ. Ở đây, Mặc gia Cự tử cùng Vệ Trang đối lập sau, rốt cục hồ liễu một chiêu.

Vệ Trang lúc trước đã vì là Cái Nhíp trọng thương, bây giờ sao địch Cự tử này đồng cấp đối thủ? Bị Cự tử kích thương muốn hại : chỗ yếu sau, nỗ lực khiến rằng cá mập chống đỡ chính mình không ngã. Lần thứ hai xoay người mặt hướng Cự tử lúc, vẫn là một bộ phải tiếp tục chiến đấu biểu hiện.

Mặc gia Cự tử nhưng thu rồi binh khí mặc lông mày, muốn để cho chạy Vệ Trang. Ở những người khác không rõ cùng với Vệ Trang không cảm kích tình huống, hắn gỡ xuống trên đầu đầu bóng, thể hiện ra có vết tích tang thương mặt. Nhìn thấy hắn gương mặt đó, mọi người nơi nào còn không biết hắn là ai?

Yến Đan, cái kia ở Mặc gia dưới sự giúp đỡ, bày ra âm mưu kế hoạch nam nhân. Bị quốc gia vứt bỏ, bị Tần quốc truy nã, nên ở mấy năm trước đã sớm chết đi. . . Vẫn là chết với Vệ Trang bàn tay. Nhưng hắn còn sống sót, làm Mặc gia Cự tử, bây giờ đứng ở Vệ Trang trước mặt.

"Người chân chính kẻ địch đến cùng là ai, người nên càng rõ ràng. . . Ta hôm nay thả người đi, cũng không phải là để người cảm kích, vèn vèn là không muốn để cho Doanh Chính thực hiện được mà thôi."

Cố gắng là Mặc gia Cự tử lời này, để Vệ Trang cảm thấy xuống đài. Hắn cười to mấy tiếng, thu rồi rằng cá mập, xoay người rồi đi lúc, không chút nào dây dưa dài dòng.

CONVERTER: ٢٠AssassinGod ٢٠

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyencv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 134: Thần bí Thiên cơ, Yến Đan sống sót

Ở Tinh Vũ cùng Tinh Hồn chiến đấu khẩn cấp thời gian, Cơ quan thành bên trong nơi nào đó đột nhiên xuất hiện một tên che lại nhẹ bạch lụa mỏng thiên tiên giống như thiếu nữ.

Nàng một đôi con mắt màu tím tràn ngập lạnh lùng, cho dù xa xa truyền đến rung trời tiếng la giết, cũng không thể hấp dẫn nàng một phần một hào. Thế

đánh thắng trọng, nhưng không thấy có chút vui sướng. Trận chiến này, không chỉ có làm cho Cơ quan thành phụ cận năm mươi dặm bên trong bố trí cạm bẫy toàn hủy, liên thành bên trong ba trăm năm lục tục kiến tạo cơ quan cũng phần lớn tạm thời mất đi uy năng.

Quân Tần trẻ nhất ba ngày liền có thể từ phụ cận trụ sở điều đi càng nhiều quân đội lần thứ hai tấn công tới. Trước lúc này, Mặc gia căn bản không kịp khôi phục những này cơ quan nên có sức mạnh. Coi như là khôi phục, có Công Thâu gia tộc hỗ trợ quân Tần, chỉ sợ là như thường tấn công đến mức đi vào.

Thời gian cấp bách, thừa dịp quân Tần trước khi đến, đơn giản kháng tấn đại hội ở Cơ quan thành một chỗ phòng khách tổ chức. Các thế lực thủ lĩnh hoặc các đại biểu tụ tập một đường, thương nghị sau này kháng tấn công việc.

Lại nói tại đây nơi ngoài phòng khách một cái trên bình đài, Nguyệt Nhi hai cái tay nhỏ bé xoắn xuýt cùng nhau. Nàng thỉnh thoảng gấp nhìn xung quanh một hồi phòng khách phương hướng, một đôi mắt bên trong tất cả đều là phức tạp, cũng không biết là chờ mong nhiều hơn chút vẫn là sợ sệt nhiều hơn chút.

Phụ vương, phụ vương dĩ nhiên còn chưa chết? Nàng sẽ như vậy nghĩ, tuyệt không là chờ mong hắn chết đi, mà là không dám tin tưởng. Nàng coi chính mình từng tận mắt đến cái chết của hắn, bị Vệ Trang giết chết. Ngày hôm nay trùng lại nhìn thấy hắn cái kia mang theo vết sẹo mặt, nàng một chữ cũng không nói ra được, cũng không cách nào làm ra cái gì vẻ mặt vui mừng.

Hiện tại hồi tưởng lại, lúc đó nếu không là Tinh Vũ lôi kéo tay của nàng, nàng e sợ tới khả năng phản ứng là chạy mất.

Mãi đến tận vị kia phụ vương cùng Mặc gia chúng đầu lĩnh, mang theo những thế lực khác các đại biểu đồng thời tiến vào phòng khách, nàng mới có chút làm rõ mình rốt cuộc nhìn thấy gì. Cái kia sau khi, nàng tuy có tâm trợ giúp Đoan Mộc Dung cứu chữa Mặc gia đệ tử, nhưng dù sao là không cách nào tập trung tinh thần. Hết cách rồi, Đoan Mộc Dung cường chế đưa nàng phái lại đây, nhiệm vụ là chăm sóc Tiểu Lê.

Bầu trời đêm tĩnh tĩnh càng ngày càng nhiều, Nguyệt Nhi nhìn chúng nó thoi điểm, nghĩ đến thích nhất mẫu hậu. Nếu như mẫu hậu cũng còn sống sót là tốt rồi, nàng ở trong lòng nhỏ nhỏ địa ước nguyện.

Cũng không biết trải qua bao lâu, bên trong đại sảnh lục tục có người đi ra, hiển nhiên là hội nghị kết thúc. Tối sau đó, Tinh Vũ cũng đi ra, hắn đi thẳng tới Nguyệt Nhi bên người. Vỗ vỗ bờ vai của nàng, ôn nhu nói:

"Hắn vừa nói với ta một chuyện, ta ngày hôm nay mới biết."

Nguyệt Nhi mặt đỏ, cúi thấp đầu, không biết làm sao. Duy nhất có thể nghe được, tâm tình của hắn tựa hồ không sai.

"Đi gặp hắn một chút đi!" Tinh Vũ khích lệ nói.

Nguyệt Nhi ngược đầu nhìn thẳng hắn, làm như từ hắn nơi này tìm tới dũng khí, chỉ trở đầu nhỏ, một mình hướng phòng khách đi đến.

CONVERTER: ٢٠AssassinGod ٢٠

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CẦU VOTE 100Đ CUỐI CHƯƠNG, CẦU NGUYỆT PHIẾU, CÁC LOẠI CHÂU BÁU, ĐẬU,...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

CÁC BẠN CÓ THỂ XEM CÁC TRUYỆN MÌNH CONVERT KHÁC TẠI ĐÂY:

<http://truyen cv.com/member/7118/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thay Thế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Kiếm thành kinh thiên hạ

Bên trong đại sảnh chỉ đứng một người, chính là gỡ xuống đầu bóng Mặc gia Cự tử. . . Nguyệt Nhi lúc đi vào, phát hiện hắn chính nhìn cái gì, cau mày. Tựa hồ không muốn để cho nàng biết được, hắn ở phát hiện nàng sau khi, đem vật kia cuộn vào trong lòng ngực. Đối với nàng cười cợt, lấy khăn khăn tiếng nói nói rằng:

